LATINI

SERMONIS

LATI=
NI SERMONIS OB=
seruationes per ordinem Alphabeticū digestæ,

Ioanne Godscalco
[illegible]

Antuerpiæ in ædibus Io. Steelsĳ. Anno.M.D. XXXVI,

IOANNES GODSCALCVS Candido lectori, S.

HAbes hic optime Lector intimam veræ latinitatis medullā, quippe quæ ex probatissimis duntaxat authoribus decerpta est: Habes inquam ipsum verborum splendorem, qui meo quidem iudicio in hoc studij genere spectandus. Quin ausim sanctissimè iurare rediturum ad nos quoq; perfectum illud & fœlix Ciceronis seculum, si hic docendi modus singulis in scholis obseruetur. His igitur & similibus dicendi formulis, quas ex ipsis eloquentiæ fontibus inter legendum decerpturi sunt, discipulos exercitent pędagogi, assiduè iis instantes, donec eò prouexerint, vt iā non modo solœcismos & barbarismos euitent; sed & vernaculam Romanæ loquutioni miscerè (id quod minimum à barbarismis interest) desuescant. Edocendum etiam quid Oratorium, quid Comicum, quid Hystoricum, quid Tragicum, quid Poëticum: Inter hæc quæ Heroicis, quæ Lyricis, quæ Elegis, quę Satyricis loquutio Germana. Rursus quid proprium, quid metaphoricum, quid vsitatum & familiare, quid deniq; exoletum. Præterea quanta pro temporum diuersitate facta sit styli mutatio, quemadmodū pulcherrimè enarrat Hadrianus Cardinalis. Sic vtiq; mea sententia præceptoribus elaborandum, sic infantia formanda & excolenda ad huiusmodi formularum imitationem, dum vniuscuiusq; dictionis phrasim ac elegantiam teneat. Vbi hoc pacto puerorum linguæ expolitæ fuerint, ita vt per se quęuis aptè & ornatè

eloqui queant,ad maiora accedente ætate paratiõ res venient,nulloqꝫ negocio Rhetorum pręcepta nec non Dialectices vſum conſequentur, & tandem altiores diſciplinas fœlicius multò multaqꝫ cum laude tractabunt. Si quid alij melius ſentiant,tantum abeſt vt ijs refragari velim,vt etiam manibus pedibuſqꝫ in eorundem ſententiam iturus ſim. Cęterum ne videamur alieni laboris gloriam nobis vendicare, quibus viris multò antè nos tempore hac in re vigilantiſſimè ſudantibus id quod congeſſimus hic, acceptum referamus, explicare conſultius viſum eſt. Petrum Artopęũ in primis verbatim per omnia ſequuti ſumus. Adiecimus autem huic quàm potuimus breuiſſimè,quicquid haberet Valla,quicquid Hadrian⁹ Cardinalis,quicquid in Apparatu ſuo Bartholomęus Riccius,quicquid deniqꝫ contineret ingẽs illud volumẽ latinæ linguę Theſaurus appellatũ Nec item hunc eò ſumpſimus laborem, vt hoc vno libello,cæteri iam dicti vileſcerent,ſed vt iuuentutis duntaxat commodo optimè conſuleretur,quæ amplã illã librorũ ſupellectilẽ hoc enchyridio comprehenſam quouis locorum ſecum aptè circumferre,& ad manũ ſemper habere queat. Neqꝫ adeò clam me eſt futuros cõplures, qui curioſius ſelecta quædam,multaqꝫ inepta magis quàm elegantia inſerta eſſe occinent: quibus ego meo nomine reſponſum cupio,non quod volui, ſed quod potui præſtitiſſe me. At quod ipſe pro virili tractare conatus ſum, maiore fortaſſe ſtudio quàm eruditione aut iudicio,idem illis ſumma cum gloria retractantibus gratulabor ex animo,nedum temerè iraſcar. Vt equidem eiuſmodi obloquijs occurrerem, ſuum cuiqꝫ formulę & exemplum & authorem addere cœperã, ſed quẽ

paruulis paruulum dicare libellum statueram, is singularum authoritatum capax non erat. Quocirca relictis exemplis solum authoris nomen singulis loquutionibus apposui. In fine verò formulas solas congessi, iis verbum quo gaudent vel semel posuisse contentus. Porrò quia non omnibus quod quæritarent in priori æditione obuiũ esset, neq; ibidem (quod satis esse putauimus) alphabeticus index sufficeret, vniuersum libellum perscribentes in ordinem hunc simplicia redegimus, eodemq; ordine composita ipsa suis primogenijs subiecim⁹, vt cuiuis vel infanti noster hic labor vsui esse possit. Finximus quoq; studiosé, ne quid lectorem remoretur aut offendat, compositis quibusdam, tanquam filijs patrem vtiq; incognitum magno cum desiderio quæritantibus, nonnulla primitiua, minus quidem vsitata illa, ac domi nostræ recens nata, quæ ideo addidimus, vt composita quædam promptius per hæc inueniri possent. Rursus eadem pari cum cæteris honore indigna, his [ ] veluti semiquadratis exclusim⁹, vt à Germanis ascititia dignoscerētur. Altius autem exquisitiusq; verborum originem perscrutari non erat præsentis negotij. Quin etiam loquutiones ipsas hunc in modum distinximus, primo ordine verba cum nominibus puris constructa, proximo hæc ipsa cum impuris, hoc est, quibus additur præpositio, tertio eadem cum aduerbijs, quarto quam habent iam dicta sine adiuncto significatorum diuersitatem, separatim suo quæque loco collocauimus, seruato ĩ singulis ipsius alphabeti progressu, quamuis principio omnia confusius pauló posita sint. Postremò, quum primũ in lucem libellus hic emitteretur, proprium nomen multorum exemplo popularem auram con

temnentium suppressimus, non modò falsam hæreditatem alienæ gloriæ cernere non appetentes, sed & alienam operam sibi asciscere maxime indecorum existimantes. At nunc Bibliopolis librum sine authoris nomine excusum minus vendibilem esse confirmantibus, eoq; diligentius de authore multos emptores sciscitari, quia operis fronti inscriptum eius nomen nō haberetur, tandem nostrum non vtiq; aucupandæ famę gratia, imò cum timore maximo addidimus, vt qui tā variis ingeniis, tot hominū censuræ subiici perpetuo veriti sumus: Nimirum ex tanta multitudine paucissimorum gratiam consequentes, at plurimorum dicacitati expositi, vtq; verbo dicā apud nasutulos istos pro ridiculo putati, egregiā vero laudem & dignam (si diis placet) pro labore nostro mercedem pretiumq; ferentes. Vale. Antuerpiæ Anno ab orbe redempto. M. D.xxxvi. Nonis Iuniis.

LATINI SERMONIS OBSERVATIONES.

ACEO.

ACEO, es, acidum ſaporem habeo. Acet vinum, cereuiſia.

Aceſco, inchoatiuum. Hora. Syncerum eſt niſi vas quodcunq; infundis aceſcit.

Aceſcit cibus alicui. Celſus. Cui vero cibus aceſcit.

Aceſcere in ſtomacho aliquid. Celſus. Aliæ in ſtomacho facile aceſcunt.

ACVO.

Acuo elegantiam colligit ex adiunctis.

Acuere ferrum, eſt ita concinnare, vt acie bene incidat, nõ ſolum cæſim, ſed etiam punctim.

Acuere bipennem, cultellum, falcem, gladium, telum.

Acuit ætas hominem, exercitatũ reddit. In Adel. Illos ſat acuet ætas.

Acuere cotem, lapides molares, fuſtem.

Acuere dentes, eſt ſe ad comeſtionem & mordendum parare.

Acuere calamum, ſtylum, eſt ſtringere calamum, in aliquem inuehere.

Acuere furorem. Verg. 7. Poſtquam viſa ſatis patrios acuiſſe furores.

Acuere ingenium, induſtriam. Cic.

Acuere iras, odium. Verg. 9. Variiſq; acuũt mortalibus iras.

Acuere linguam, eſt amarulentè conuitiari.

Acuere martem, Verg. 11, Aeneas acuit martem.

Acuebant illum ocium & solitudo. In offi.
Acuere pharmacum est pręsentaneum conficere & cito iuuans.
Acuere venenum est pręsens & pestiferũ reddere
Acuere visum est perspicaciorem reddere.
Acuere aliquem scommatibus, dictis, exhortationibus, in bonam & malam partem. Ver. 7. Quam Iuno hic acuit dicto.
Acuere iuuentutem ad dicendum, Cic. in Ora.
Acuere aliquem ad crudelitatem. Cic.
Acuere aliquem in pugnas, est prouocare.
Acuit prudentiam intelligendi consuetudo exercitatioq;. Cic.
Acuere aliquem, incendere. Cic. In excitando & acuendo plurimum valet. Verg. 1. Georg. Curis acuens mortalia corda.
EXACVO. Cic. Solicitudines meas quotidie magis tua merita exacuunt.
PERACVO. Plin. Ita mihi pectus peracuit.

ADIPISCOR.

Adipisci, consequi, obtinere.
Adipisci cibum ęternum. In Capt. Spero me ob hunc nuncium ęternum adepturum cibũ.
Adipisci diuitias, gloriam, laudem. In Epi. In Sti.
Adipisci iudicium. In Phor. Soli licet de eadem caussa bis iudicium adipiscier.
Adipisci magistratum, ordinem senatorium. Cic.
Adipisci nuptias. In And. Nuptias effugere ego istas malo quàm tu adipiscier.
Adipisci senectutem, ad eam peruenire. Cic. de Senect.
Adipisci vitam deorum. In Heaut. Deorum vitam adepti sumus .i. dij & per quàm fœlices.
Adipisci aliquem, assequi. Cic. Medio itinere cum adeptus, amplexus sum.

Adipisci passiue. In trin. Non ætate, verum ingenio adipiscitur sapientia.i.paratur. In Off. Abiecta omni cunctatione adipiscendi magistratus sunt.

ADVLOR.

Adulamur seruiliter, etiam gestu, quod nobiscũ commune est canibus. Ab aula deductum volunt, quod hoc aulicis peculiare sit.

Adulari passiue apud Cic. in Off. teste Erasmo. Nec adulari nos sinamus in quo falli facilè est.

ADVlo as. Cic.2.Tus.quæst. Nostrum adulat sanguinem.

ADVLTERO.

Adulterare ab alterare, alienum maritum vel vxorem cognoscere, & tunc absolutum est. Non enim dicimus adulterare mulierem. Cato. Illa te, si adulterasses, digito ne auderet cõtigere.

Adulterare, vitiare, corrumpere, barb. falsificare. Plin. Iuuat ipsa adulterare adulteria naturæ.

Adulterare iudicium. Cic. Tollit enim iudicium veri, idq; adulterat.

Adulterare tabulas. Cic. Adulterasse sese negat.

AEGROTO.

Aegrotare, male se habere.

Aegrotat animus. Cic. Ea res ex qua animus ægrotat, oriatur.

Aegrotant animi artes, quum doli deficiunt.

AEMVLOR.

Aemulari ab amo, per antiphrasin significat inuidere vel imitari. Hinc æmulus, æmulatio, amussis.

AEQVO.

Aequare, explanare. Aequare muros solo.

Aequare, æquale facere. Verg. Operumq; laborem Partibus æquabat iustis.

Aequare periculum. Cæſar. Aequato omniū periculo ſpem fugæ tolleret.
Aequare cum. Cice. Vix cum huius parua parte æquari conferriq; poſſe.
ADæquare nūc abſolutè, nunc cū accuſatiuo reperitur. Cic. Vrna equitum adæquauit. i. eiuſdem ſententiæ equites fuerunt. Cæſar. Vt propè ſummam muri aggeriſq; acerui armorum adæquarent.
COæquare. Salu. Coæquari gratiam omnium difficile eſt.
Coęquare montes. Salu.
EXæquo. Salu. Exęquato periculo aĩus amplior
Exæquare ſe plebi, eſt humilem ſe gerere & plebi obſequi. Cic.
Exæquare aliquem cum aliquo. Cæſ. Pompeius neminem dignitate ſecum exæquari volebat

AESTIMO.

Aeſtimare iungitur venuſte genitiuis tanti, quanti &c. quemadmodum facio, pendo, Aliâs in ablatiuo pretium poſtulat.
Aeſtimare, eſt putare. Exiſtimare, iudicare.
Aeſtimo te magni. Exiſtimo te magnum.
Aeſtimare diem, pretium diei ſupputare. Sene.
Aeſtimare aliquem certis nummis, Vel abſolutè de mancipijs aut captiuis dicitur. Plaut. Scis te minis viginti æſtimatum. Cogitato hinc te mea fide mitti domum æſtimatum. hoc eſt, te domum ire, ſed meam fidem hic pro te poſitam pignori.
Aeſtimare frumentum. Cic. Eodem tempore Antonius tribus denarijs æſtimauit poſt meſſem. i. certum pretium ſtatuit quod pro frumēto diſſolueretur.
Aeſtimare litem, taxare quanti eſſet de quo lis agebatur

gebatur, quod præsenti pecunia dissolui solebat. Cic. De litibus æstimatis Cn. Dolobellæ, pecuniæ redactæ. Idem. Quibus damnatis de pecunijs repetundis lites essent æstimatę

Aestimare nomina. Cic. Illa sunt nomina quæ Dolobellæ necessario sint æstimata.

Aestimare pecunia aliquid, Cic. Hæc expendite atq; æstimate pecunia .i. quanti sint, si ad pecuniam reuocentur.

Aestimare pretium. Cic. Aestimate harum rerum omnia pretia.

AE S T V O.

Aestuo, flagro, ablatiuo gaudet.

Aestuare desyderio, magnopere cupere. Cic. Vt desyderio nostri te æstuare putarem.

Aestuare dubitatione, multũ dubitare. Idem. Aestuabat dubitatione, versabat se in vtranq; partem, non solum mente, verũ etiã corpore.

Aestuare inuidia. Salustius. Pleraq; nobilitas inuidia æstuabat.

Aestuare imbecillitate animi. Cic.

A G O.

Ago variæ constructionis & elegantiæ verbum.

Agere, de ijs tantum rebus quæ materia carent dicitur.

Agere nominibus proprijs alicuius præcellentiæ additum in accusatiuo est repręsentare. vt

Agere adolescentem.

Agere amicum, Catonem, Consulem, cõuiuam, Crœsum, Cretensem, Christianum, Demeam Diogenem, discipulum, Ducem, Epicurum, filium, Gnatonem, Harpocratem, Herculem, Linceum, lenonem, Mecœnatem, Midam.

Agere Mitionem, agere magistrum.

Agere patrem, principẽ, Regem, Sycophantam, Sardanapa

Sardanapalum, Therſiten, Thraſonem, & ſic in infinitum vſq;.

Agere, aſinos, equos, ducere. Verg. Et potũ paſtas age Tytire.

Agere animam, mori. Cic.

Agere ambages, eſt rem circumire. Plau.

Agere adoleſcentiã eſt inſtruere. Cic. pro Arch.

Agere apologum, recitare. Plau.

Agere ætatem, æuum, viuere. Teren. Vna inter nos ætatem agere liceat. Cic. In cœlo cum dijs agit æuum.

Agere ætatem extremam, vel ætate extrema.

Agere ætatem in excelſo. Saluſt.

Agere annum vndeuigeſimum, octuageſimum, Cic. in Offic.

Agere aliquem fuſte, gladio, lapidibus, telis.

Agere aliud ſeu alias res, eſt præſentibus non eſſe attentũ. Plaut. Hoc vide ſis, vt alias res agũt.

Agere ad præſcriptum. i. ſecundum leges & mandata. Hadria.

Agere ad populum. Cic. ad Att. Eodem tempore ageret prętor ad populum.

Agere actum, fruſtra agere. Ter. Actum ne agas. Idem in Adel. Actum agam. i. nihil.

Agere artes. Cic. Has artes lenitatis & miſericordię ſemper egi, id eſt, ſemper lenis et miſericors fui.

Agere auguriũ. In Offi. Cum in arce augurium augures acturi eſſent.

Agere apud aliquem. Cic. Apud quos agas. Saluſt. Marius apud primos agebat.

Agere agmen.

Agere bellum. Saluſt.

Agere currum, celocem, claſſem, nauem, gubernare.

Agere ceruum,aprum,vrſam eſt venari. Verg.7.
Agere charta dentata, calamo in aliquē inuehere.
Agere cauſſam. Teren. Te ſuam rogauit rurſum vt ageres cauſſam.
Agere cauſſas,ius perſequi. Martia.
Agere cum animo,eſt reuoluere. Plau.
Agere curam rei,curare.
Agere Comœdiam,recitare.
Agere contagium. Ouid.7. Mores mali agunt contagia latè.
Agere cum aliquo,contendere aliquid ab aliquo. Cic.de Off.
Agere cum aliquo precibus. Ad Att.
Agere cum aliquo literis,ſcribere ad aliquem.
Agere cum aliquo ſilentio,ſilere.
Agere cum aliquo benè vel malè, tractare aliquē Cic. Cogita quemadmodum fortuna nobiſ cum egerit.i.vti nos tractarit.
Agere cenſum.
Agere cuniculos,eſt ſubterraneas foſſas ſuffodere Hiſtoricumeſt ferè. Cic.3. Off.
Agere conuentum. Cic. In quibus prętores cōuentum agere ſolent.
Agere conuiuia. Cic.
Agere crimen. Cic.Hoc crimen agam hoſtiatim.
Agere cum populo. Cęſ. Non cum populo agi cœptum.
Agere cum plebe. Cic. Te cum plebe iure agere potuiſſe.
Agere cum rep. Cic. Nihil agens cum rep.
Agere de pace. Ad Att.
Agere de ſella, de loco ſuperiore.i.ex.
Agere diem feſtū. Cic. Syracuſani feſtos dies anniuerſarios agunt.i.celebrant.
Agere diem natalem. Cic. Det quod ſatis ſit

ad agendum natalem suum.
Agere diem, est dicere, constituere.
Agere diuersa, dispergere. Ver.1. Submersásque obrue puppes Aut age diuersas.
Agere delectum, deligere.
Agere ex animo. Cic. Vt res ex animo agi videatur.
Agere ex fide bona. De Off. In quibus ex fide bona agitur.
Agere ex insidijs. In Off. Nihil ex insidijs agendum putant.
Agere ex sponso. Cic. Te iudicem C. Aquili sumpsit, ex sponso egit.
Agere ex syngrapha cum aliquo, in ius vocare.
Agere ex argumento est ad rem loqui.
Agere excubias, est curam habere, aut vigilias agere.
Agere fabulam. Teren. Acta ludis Megalēsibus
Agere forum, ius dicere. Ad Att.
Agere furti aliquē vel cum aliquo. Cic. Quū te furti ageret. Idem. Cū seruo furti habiti egit
Agere ferias.
Agere flumen. Ver.9. Et piceum flumen agit. Verecūdius vsurpatur pro reddere vrinam.
Agere gratias, rarissimè gratiam, est verbis.
Agere gratias apud aliquem. Cic. Mirificas apud me tibi gratias egit, prorsus incredibiles
Agere gratias de. Cic. Cum antea tibi de Lentulo gratias egissem.
Agere gratias in. Cic. In quo ei Pompeius gratias ageret .i. qua de re. In epist. Fam. Facere non possum quin in singulas res, meritaque tua tibi gratias agam.
Agere gratias pro. Cæs. Gratias pro eorum studio ergà se egit.
Agere

Agere gratias incredibiles,ingentes,magnas,maximas,singulares,singularibus verbis.

Agere grates,poëticum magis quàm oratorium. In Off. Grates tibi ago summe sol,vobisque reliqui cœlites.

Agere gestum. Cic. Qui presente eo gestum agere conaretur.

Agere grauiter.

Agere hoc. In Adel. Tamen hoc ages,id est, debitum exiges.

Agere impensam. Cic. Neq; tantorum officiorũ impensam egisti in patriã .i. nõ compẽsasti.

Agere iniuriarum. In Orat. Agit is,cui præcisa manus est iniuriarum.

Agere iniuriam. Agere iocos. Oui.3.

Agere iure summo,mediocri,æquo,transuerso,sinistro,tolerabili.

Agere iter,viam,limitem.Poëticum. Ouid. Altius egit iter.

Agere in crucem,in cruciatum, est suspendere. Salust.in Iugurt.

Agere in occulto.

Agere in hæreditatem. Cic. Egisset q; lege in hæreditatem paternam.

Agere inter. Teren. Quæ inter se ipsi egerint.

Agere iuuentam,iuuenem esse.

Agere, impellere. Verg. Idem omnes simul ardor agit. Idem.7. Præcipites metus acer agit Vel sic. Agit nos amor,desiderium,cupido.

Agere lege. Teren. Lege agito ergò.

Agere laudes,laudare.

Agere,loqui. Ter.Est ne hic ipsus de quo agebã

Agere legationem,legatum esse.

Agere ludos,ludum.

Agere leui brachio.

Agere

Agere Medeam, Tragœdiam illam intellige.
Agere morem. Sal. Omittendum morem hunc quem agitis.
Agere mandata.
Agere negotium. In off. Sunt qui suum negotium agere dicant.
Agere nugas, nugari, ridere. Plau. Non ego nūc nugas ago.
Agere Nestoris annos, diu viuere.
Agere nihil, est rebus friuolis, & nullius frugi operam dare.
Agere orationem. Cic. de Senect.
Agere otium, est vacuum esse à curis. Oui. primo Meta.
Agere orco aliquem, interficere. Poëticū est. Hor.
Agere olus, pultem, mouere.
Agere pecora, abigere. Historicum est. Salust. in Iugurth.
Agere, proficere. Teren. Quid tu hic agas, vbi si quid benè præcipias, nemo obtemperat. Idem. Plus agas.
Agere priscè. Agere pestem.
Agere pingui Minerua, est crassius & clarius de re differere.
Agere pro viribus.
Agere partes suas aut alterius. CHRISTVS nostras egit partes. In Phor. Vicissim partes acturus est .i. operam eandem tibi reddet.
Agere pro suo iure. In Adel. Non necesse habeo omnia pro meo iure agere.
Agere prædas, prædari. Sal. in Iugurth.
Agere præludia.
Agere personatum, vt solent actores ludorū, aut aleatores diebus genialibus agere.
Agere pacem. Salust. Liceat ne tum pacē agere.

Agere

Agere primas partes. Teren. Primas partes qui aget,is erit Phormio parasitus.
Agere primas. In orat. Primas agebat in caussis Hortensius,id est,principatū obtinebat.
Agere priores. Cicero:Priores tamen agere partes Hortensium.
Agere per silentium. Teren. Agere vt liceat per silentium, id est,vt sileatur me agente.
Agere pręcipitē aliquem. Cic. Agūt eum præcipitem pœnę ciuium Romanorꝫ .i.impellunt.
Agere prouinciam. Cicero: In primis satietas actæ prouinciæ.
Agere pro aliquo. Salustius:Pro victoribus agere,id est, vti victores. Agere quęsturam.
Agere quid. Plautus:Scio quid agam.
Agere quietem,poeticum, pro dormire.
Agere radices. De off. Vera gloria radices agit.
Agere reum,est accusare. Agere rem actam.
Agere rem vsu,verbis,factis. Terent. Licet hæc res hic agitur.
Agere rem negligenter. In Andria.
Agere rem suam,est vtilitati suæ studere.
Agere rem alterius. Cicero.
Agere rem eam,pro id. Cicero: Tantum à te petimus vt agas eam rem.
Agere rem seriam. Terentius.
Agere rem,opus facere. Res age,tutus eris.
Agere res alias, supra patet.
Agere rimas. Ouid.10. Arbor agit rimas.
Agere seuere.
Agere senectam, senectutem. Cicero: Arbitror malle te quietam senectutē & honorificā potius agere,q̄ solicitam.
Agere silentium,silere. Ouid.1. Metamorph.
Agere spectaculum.

Agere ſub dio. Horatius lib.3. Ode.2
Agere ſe, ire. Terentius: Quo hinc te agis?
Agere ſeſe, pedetentim ire. Verg.6
Agere ſe matutinũ, mane ſurgere. Verg.8.
Agere ſpumas. Cicero: Nam quum ſpumas ageret in ore.
Agere ſtimulis, ſcommatibus aliquem, eſt prouocare.
Agere tranſuerſum aliquem, eſt corrumpere aut à ſententia remouere. Saluſtius in Iugurth.
Agere triumphum de aliquo, vel ex aliqua re. Cicero.
Agere turbas, eſt concitare tumultum.
Agere tragœdias, idem, quaſi res tragœdia dignas.
Agere teſtudinem.
Agere, viuere. Ouid. Septem egerat annos.
Agere vitam. Horatius.
Agere vitam in ocio. In Adelph.
Agere vitam ruri. In Adelph.
Agere vitam ſilentio, gloria, celebritate.
Agere vitam parce, pudice, duriter, in obſcuro, in excelſo. Saluſt. Terentius in And.
Agere vtrũque. [redacted] in Colloquijs.
Agere votum ſuum, eſt perſequi cœptum. Ouidius octauo Metamorph.
Agere vigilias. Cicero: Vt noctu vigilias agerent ad ædes ſacras.
Agere verbis pluribus.

AGI.

Agi paſſiue vtimur, quum in periculo verſari rem ſignificamus.
Aguntur bona multorum ciuium. Cic.
Agitur bene pro noxia. Plautus.
Actum cum ijs peſſime. Cice.

Agitur de capite, de fama, de salute, res capitis pecuniæ vel pecunia, de pecunia, de vectigalibus. Vel per nominatiuum: Agitur salus, aguntur vectigalia.

Agitur existimatio. In Orat. Quum agitur nō solum ingenij nostri existimatio.

Aguntur fortunæ. Cice. Quum fortunas agi eius municipij intelligas.

Agitur. iii. Cice. Cum ijs in quibus pręclare agitur, id est, qui pręclare agunt.

Aguntur iniuriæ sociorum. In Orat.

Agitur officium. Cicero: Cuius præcipuum officium agitur hoc tempore.

Agitur periculum commune.

Agitur mensis septimus. In Hecyra.

Agitur res apud iudicem, pro in lite posita est.

Ea res nunc agitur ipsa, id est, tractatur.

Agi diris malis, pro male audire vel cruciari.

Agi erroribus, errare.

Agi furijs.

Agi in tædium. Ouidius: Agiturq; in tædia vitę.

Agi in facinus, id est, furibunde peccare. Ouidius quinto.

Agitur res mea, tua, sua, id est, refert. Horatius: Tunc tua res agitur, paries quum proximus ardet.

Agi, perfici. Ouidius sexto: Ast vbi blanditijs agitur nihil.

Agi præceps, id est, in pręcipitium. Salust.

Agi vento & fluctibus, nauticum est.

Vergilius primo:

Vento huc vastis & fluctibus acti.

Actum est, desperantium adagium. Teren.

Actum agere, diximus.

Actum reddere, est factum curare.

AGITARE cœtus. Saluſt. Ne quis in vrbe cœtus nocturnos agitarit, id eſt, ductarit.

Agitare conuiuia. Terentius: Antiqua vt conſuetudine agitarem inter vos libere conuiuia, id eſt, exercerem.

Agitare dionyſia. Terentius: Apud eum miles dionyſia agitat.

Agitare diuerſum. Saluſt. Primo cōmotus metu atq; libidine diuerſus agitabatur.

Agitare gaudium. Saluſt. Gaudium atq; lętitiam agitabant, id eſt, pacate & læte viuebant.

Agitare imperium. Saluſ. Beneficijs magis q̄ metu imperium agitabant.

Agitare iniurijs aliquem. Cic. Vt multis iniurijs iactatam atq; agitatam æquitatem.

Agitare legem. Cicero: Agraria lex à Flauio Tr. Pl. vehementer agitabatur, id eſt, in eam valde incumbebat.

Agitare malis frugibus. Saluſt. Et nunc malis frugibus ipſa vix agitat.

Agitare moras. Saluſt. Ne moras agitando aliud q̄ bellum mallet.

Agitare noctem. Saluſt. Syllam cū equitibus noctem agitare iubet, id eſt, vigilare.

Agitare pręcepta. Saluſtius: Quę pręcepta patris mei quum agitarem.

Agitare rempublicam. Saluſt. Quicūq; rempub. agitauere, id eſt, adminiſtrauere.

Agitare pacem. Saluſt. Læti pacem agitabamus.

Agitare vitam. Saluſt. Tum vita hominū ſine cupiditate agitabatur.

Actitare cauſſas. Cicero: Municeps noſter multas priuatus cauſſas actitauit.

COAGITARE, clarum.

COGITare, eſt dubitare, Transfertur ad alia.

Cogita-

Cogitare curas. Plautus: Astitit seuera fronte, curas cogitans.

Cogitare cũ animo. Cic. Vos tamen id potestis cũ animis vestris cogitare, id est, deliberare.

Cogitare dictaturas. Cicero: Sed eos hoc moneo, desinant furere, & proscriptiones & dictaturas cogitare.

Cogitare de re aliqua. Cęsar: Sed de sua salute die septimo cogitare coguntur, id est, sperare.

Cogitare in animo. Terent. Omnia hęc si voles in animo vere cogitare, id est, deliberare.

Cogitare aliquò, subaudi ire. Cice. Inde in Thusculanũ cogito, id est, habeo in animo ire.

Cogitare Romam.

Cogitare proficisci, Cicero: Quia scripseras te proficisci cogitare.

Cogitare absolute, pro eodem. Cicero: Lepidus, quo cum diem conterere solebam, cras cogitat, supple discedere.

Cogitare secum. Cicero: Siue quid mecum ipse cogito.

Cogitare secum animo. Terentius in Adelphis: Facito tecum animo cogites.

EXAGITARE vehementem & crebram rei commotionem significat.

Exagitare mœrorem. Cic. Ne & meum mœrorem exagitem, id est, commoueam.

Exagitare rem rumoribus. Sal. Rem ad senatum refert iam antea vulgi rumoribus exagitatam id est, de qua rumores iampridẽ increbuerãt.

Exagitare aliquid. Cice. Reprehendit Eschines quædam & exagitat, id est, diuexat.

Exagitare exercitationẽ dicendi. In orat. Hãc dicendi exercitationem exagitarẽt. Item: Huius disputationibus exagitatus maxime est.

FATIGARE aliquem. Salu. Fatigatus à fratre. Idem: Quos ego audio summa spe niti, ambire, fatigare vos singulos, id est, instare apud vos, à vobis contendere vehementer.

Fatigare animum. Salustius: Dieque noctuque fatigare animum, id est, exercere.

DEFATIGare animũ alicuius. Ad Heren. Atque animi defatigati ab aduersarijs.

Defatigare in labore. Cęs. Per caussam munitionũ tyrões in labore defatigare nõ intermittit.

SVBAGITARE, inire, vel id tentare, tantũque de scorto vsurpatur.

Subagitare amicã alicuius. Teren. Isthęc quidem contumelia est, hominẽ amicũ recipere ad se, atque eius amicam subagitare.

Subagitare meretricem, scortum. Plau. Dum ille meretricem subagitat.

INDAGARE, est diligenter inquirere, propriũ venatorũ est, qui quęuis loca ad feras captandas inuestigant. Cic. ad Att. Tu quicquid indagaris de repub.

ABIGIMVS, quæ vbi accesserint expellimus, & est proprie pecudum.

Abigere pecus, aues, equos, sues, boues, gregem muscas, &c.

Abigere aliquẽ à se, ab ædibus, ex ędibus, ad mercatum, in aliquem locum.

Abigere anseres de frumento. In Truc.

Abigere curas. Horat. Vinum curas abigit.

Abigere delatores. Plinius.

Abigere edentem à cibo. In Curc.

Abigere à se lassitudinem. In Merc. Abige abs te lassitudinem.

Abigere partũ medicamẽtis, est abortum facere, fœtum corrumpere. Cicero

ADIGERE, compellere.
Adigere aliquem ad insaniam. In Adel.
Adigere aliquem ad vel in iusiurandum, vel iure iurando, est cogere ad iurandū. Cæs. Ad idem iusiurandū adegit Afranium. Asc. Curionē id facturū esse iureiurando adegit.
Adigere arbitrum aliquem. De off. Arbitrum illum adegit.
Adigere cuneum inter ligna, inserere.
Adigere sacramento, idem quod iureiurādo. Liuius lib. 7. Oēs iuniores sacramento adegit.
AMBIgere & ambiguus, nota. Cice. Ex contrarijs si quid ambigitur. Idem: De q̄ nihil ambigitur. Cic. Quę propter scriptū ambiguntur.
CIRCVMago, circūduco. Apul. Nudumq; hominem circūagens, omnibus ostendebat.
Circūagere, persequi. Curt. Nec vulneratū & ferè semineçem circūagere destiterunt.
COGO venit à con & ago, estq; diuersa in vnū colligere, vel vim facere.
Cogere agmen. Cic. Assentior, vt ne duces sim⁹, nec agmen cogamus.
Cogere ad. In Bacch. Ad lachrymas coēgi hoīem In Heau. Quasi talēta ad quindecim coēgi, id est, congessi, coadunaui.
Cogere cōcilium, equitatū, hoīes, auxilia, copias milites, manū, &c. Verg. Vndiq; cogūt auxilia. Historica & bellica vox est.
Cogere, densare. Verg. Frigore mella Cogit hyems, eademq; calor liquefacta remittit.
Cogere in stabulā oues, cōgregare. In Bacch.
Cogere in fœdera, in cōcordiā. Oui. 5. Et dabit ā fidē, cogamq; in fœdera testes Esse Deos.
Cogere in prœlia milites. Verg. 9. Æratasq; acies in prœlia cogit.

Cogere in angustum copias, in arctum. Teren. Ita hac re in angustum oppidò nunc meæ coguntur copiæ, id est, in summam difficultatē adducor vel vrgeor.

Cogit ius. In Adelphis: Quod vos ius cogit, id voluntate impetret.

Cogere in ordinem. Plin. Cogi in senatū Cæs.

Cogere in cruciatū. In Persa. Quē pol ego vt nō in cruciatum atq; in cōpedes cogam.

Cogere iudices. Cicero.

Cogere latrones, est colligere. In Mil. Rex Seleucus me opere orauit maximo, vt sibi latrones cogerem & conscriberem.

Cogere medicos. Cicero: Rogaret vt cogerem medicos.

Cogere operas. Cic. Nauem onerariam maximā publice coactis operis ædificatam.

Cogere pecuniam. Cicero: Innumerabiles pecuniæ ex aratorum bonis nouo nefarioq; instituto coactæ.

Cogere pecus. Verg. Tityre coge pecus. Idem. Ad iuga cogit equos.

Cogere pro premere, mulgere. Vergilius: Cogite oues pueri. Cogere senatũm. Cic.

Cogere res, supellectilē, est in pretium redigere, vt Menede. Terentianus.

Cogere stipendium. Cicero: Quum stipendium cogerem.

Cogere vi aliquem. In Hecyra: Vi cœpi cogere vt rediret. Coactio argentaria, quæstura.

Coactionem argentariam factitare, est exercere quæstoris officium. Sueto.

Coactus legibus. In Andria: Coactis legibus eam vxorem ducet.

Coactus malo. In Adelphis: Malo coactus qui suum

suum officium facit, dum id restitutum iri credit, tantisper cauet.
Coactus vi, lege, iudicio. In Phorm. Vt coactũ te esse, inuitum, lege, iudicio.
Coactus voluntate. In Andria. Coactus tua voluntate es.
DEGO idem quod ago
Degere aurum, ornamenta, pallam alicui vel ad aliquem, id est, deferre.
Degere corium de tergo, demere, detrahere. Plautus in Epid.
Degere diem. In Adel. Hunc diem misere nimis cupio vt cœpi, perpetuũ in lętitia degere.
Degere ætatem, viuere. In Phorm. Vt cum vno ætatem degeret.
Degere ætatis tẽpus. De senect. Cui qui pareat, omne tẽpus ętatis sine molestia possit degere
Degere laborẽ alicui, demere. In Aulul. Nũc ego istum soror laborem degam, & diminuã tibi
Degere vitam. Cic. Vitam in egestate degere.
Degitur vita. Cic. Beatam vitam eam, quę cum virtute degatur.
EXIGO absolutionem & reiectionem siue exclusionem rei alicuius & debiti receptionẽ significat.
Exigere ætatem, annos, æuum, secula, vitam, est viuere. In Heaut.
Exigere æstatem, mensem, tempus, est transire.
Exigere à se hostem, depellere.
Exigere aliquem balneis. Gell.
Exigere aliquem domo, ex domo, ex agro
Exigere Comœdiam, fabulam, explodere cum displicet. Teren.
Exigere lassitudinem. Plaut. Vbi labore lassitudo est omnis exigunda, id est, eĳciunda.

Exigere maculas mœroris. Plau. Iam ego ex cor pore exigã omnes maculas mœrorum tibi.
Exigere vxorem. In Hecy. Vestro etiam impulsu easdem exigunt, id est, repudiant.
Exigere, postulare, vt: studia ocium exigunt.
Exigere aurum, censum, consilium, columnas, calculum, debitum, gratiam, lucrum, mercedem, nummos, nomina, numerum militum, pecuniam, pensionem, quęstum, tributa, vectigalia, veritatem, voluptatem &c.
Exigere ærumnam, pati. Plaut. Et tu cuius caussa hanc ærumnam exigo.
Exigere, perquirere. Verg. Sociisq; exacta referre
Exigere supplicium ab aliquo, est sumere.
Exacta æstas, Exacta ætate, Exactę ætatis, Exacto mense.
PRODIGERE est cõsumere, absumere p luxũ Plaut. Festo die si quid prodegeris, pro festo egere liceat.
PERAGERE, est perficere. Cic. Propositũ nihilo secius peregerat. i. q̃d proposuerat effecit.
Peragere animo omnia secum. Vergil. Omnia percurri, atque animo mecum ante peregi.
Peragere aliquem reum, id est, cõdemnare. Plin. Multiq; priuati reum peregerunt.
Peragere noctem. Apul. Multas noctes peregi insomnes.
Peregit nauem in portum, id est, perduxit,
Peragere partes suas. Plin. Dispice num peractas putes partes nostras. i. me meo functũ officio.
Peragere volumina Plin. Hac intentione tot ista volumina peregi.
REDIGERE ad insaniã. Redigere ad nihilũ.
Redigere aliquẽ ad inopiã, ad incitas, ad miseriã ad tuniculam. Ter. Per flagitium ad inopiam

redi-

redigat patrem.

Redigere ad paucos. Cic. Nobilissimamq; familiã ad paucos redactã penè ab interitu vẽdicasti.

Redigere ad numerum, numerare.

Redigere in concordiam. Cic.

Redigere in potestatẽ, in ditionẽ, in deditionẽ, in seruitutem, in seruitium, in prouinciam, est subijcere. Cic.

Redigere in memoriam aliquid, est animum reducere. Teren.

Redigere in quadrum aliquid.

Redigere in rationes.

Redigere in summam. Ascon. Pecunia in summam redacta.

Redigere in pretiũ opes, res, est pecunia cõmutare. Asco. In pretiũ redactis omniũ furtis. i. ęstimare quanti fuerint furta.

Redigere in gratiam, reconciliare. Terent. Ego redigam vos in gratiam.

Redigere in publicum facultates ex condemnatione, pro confiscare.

Redigere in vnum, colligere. Cic. Hoc genus in vnum redigatur.

Redigere in ordinẽ. Cic. Dispositio est, per quã illa, quę inuenimus, in ordinem redegimus

Redigere in fumũ & cinerẽ, est abligurire.

Redigere pecuniam. Cic. Bona vendidit, pecuniam redegit,

Redigere pecuniam ex. Cic. Cum omnẽ pecuniam ex vectigalibus redegissetis.

Redigere pecuniã ad. Idẽ. Cum ad H S. X X D. quinquies redegisse constaret. i. exegisse.

REDIGI, est perduci. Terent. In id redactus sum loci, vt quid agam nescio. Idẽ. Eò redigis me. Idem. Quò redactus sum?

Redigere

Redigere ſub imperium,ſubijcere. Cæſ. Ardere Galliam tot cõtumelijs acceptis ſub po.Ro. imperium redactam.

SATAGERE eſt curioſum & anxium eſſe rerum ſuarum. Terẽ.Is ſuarum rerum ſatagit Donatus cum accuſatiuo poſuit

SVBIGEre cogere,domare,exercere,exarare ſignificat.

Subigere animum. Sal. Non aduerſa res ingentem eorum animum ſubegit.i.domuit.

Subigere fieri.Saluſ. Ambitio multos mortales falſos fieri ſubegit,id eſt,coegit.

Subigere ingenium.Cic. Subacto mihi ingenio opus eſt,id eſt,exercitato.

Subigere nationes feras, populum aliquem, patriam alicuius,domare

Subigere nauem,ſurſum agere. Vergil.Flumine lembum Remigijs ſubigit.

Subigere arua,humum,ſegetes, terram aut locũ aliquem,arare,exercere.Cic. Segetes agricolæ ſubigunt aratris.

Subigere ſecurim,id eſt,acuere. Verg.7.Subigũt que in cote ſecures.

Subigere mulierẽ,ſubagitare.Cic. Gallã ſubigo

TRANSIGERE ætatem,annos,diem

Tranſigere vitam ſilentio.Sal.in Catil.

Tranſigere Comœdiam.Plaut. Ne hanc inchoatam tranſigamus Comœdiam.i.abſoluamus

Tranſigere,pro concordare,componere. Teren. Inter ſe tranſigant ipſi vt lubet.

Tranſigere cum aliquo. Cice.Roſcium pro ſua parte cum Flauio tranſegiſſe.

Trãſigere de aliquo. Cic. Nos hic incredibili ac ſingulari Pompeij volũtate de C.Macro trãſegimus,id eſt,confecimus.

[AGRARE.]

Peragrare, eſt circuire, diligenter perluſtrare.

Peragrare hortos, villas, agros, nemora, inſulas, terras, orbem terrarum &c. Cic.

Peragrare latebras omnes ſuſpicionum dicendo id eſt, percurrere. Cic.

Peragrare per animos. Cicero. Sed ita peragrat per animos hominum, ita ſenſus menteſque pertractat.

A L O.

Alere, eſt victu temporali vitam ſuſtinere.

Alere equos, canes. Terētius in And. Item, Vna domus non alit duos canes, id eſt, inter eiuſdē rei ęmulos non bene conuenit.

Alere corpus corpore. Plau. Quę alat corpus ſuū corpore, quod proprium meretricum eſt.

Alere exercitum, equitatum, familiam.

Alit ager aliquē. Cic. Cū agellus eū nō ſatis aleret. Transfertur ad incorporea plerunq́ꝫ.

Alere bellum. Cicero. Et mea patiētia etiam alere bellum.

Alere controuerſiam. Cę.

Alere furorem, gloriam, ingenium. Cic.

Alere ſpem alicui. Cice. Qui ſpem Catilinę cum mollibus ſententijs aluerunt.

Alere vires. Cę. Alere vitam. Cicero.

Alere copiam verborum, eloquētiam, orationē.

Alere artes. Studia alunt artes. Cicero. Honos alit artes.

Artem quęuis alit terra, id eſt, certiſſimum viati cum eſt eruditio vel artificium

Alere ſtudia. Puerile ſtudium laudibus alitur, id eſt, augeſcit.

Alere mentem ſtudijs. Cicero. Hominis mens diſcendo alitur

Alere

Alere ignem. Ligna alunt ignem.
Alere cęcos ignes, eſt amore capi.
Alere flammas. Ouid. Lenis alit flammas, grandior aura necat.
Alere vulnus in crure, in pectore, in manibus &c. vulnere laborare. Vergilius. Vulnus alit venis.
Alere morbum, morbo affici.
Alere monſtrum, eſt inſidias ſtruere, aut rem fœdam ſub fuco occultare. In And.
Alere canes, non ſeipſum., eſt minus neceſſaria curare.
Alere pro nutrire. Aegloga.3. Binos alit vbere fœtus.

ALIENO.

Alienare, diſtrahere, alienum à nobis facere.
Alienare aliquid. Cic. Vectigalibus alienatis.
Alienare aliquid ab aliquo.
Alienare bona, eſt ſua paruo vendere. Cicero.
Alienare vrbē. Sal. Vrbs maxime alienata.
Alienare aliquem ab aliquo. Cic. Et te nonnunquam à me alienârunt.
Alienare à ſenatu. Cicero.
Alienare voluntatem. Cic. Conabantur alienare ad te voluntatem meam.
Alienare mentē. Cęſ. Sic vt penè alienata mente.
ABALIENARE, quod noſtrum erat alienum fieri.
Abalienare aliquem. Cic. Qui nos inuidēdo abalienauerunt. Teren. Ita nos abalienauit.
Abalienare aliquem ab aliquo. Cic. Totum ſe à te abalienauit. Plau. Iſthuc crucior à viro me tali abalienarier.
Abalienare beneuolentiam. Cicero. Valdè beneuolentiam conciliant, abalienantque ab ijs

quibus

quibus hæc non sunt.

A M O.

Amare plus est quàm diligere. Non modo te diligo, verum etiam amo. Terē. Amo te plus q̄ hosce oculos. In Adel.

Amat victoria curam. Ama tanquam osurus.

Amamus nos mutuo. Amamus nos inuicem.

Amamus nos pariter. Amam⁹ inter nos, idē sig.

Amare de re aliqua. Cicero.

Amo te omnibus equidem de maximis caussis, verum etiam propter hanc. Ter. Ecquid nos amas de fidicina hac?

Amare cum maxime. Terent. Hanc Bacchidem amabat vt cum maxime tum Pamphilus. i. quanto magis eam amare poterat.

Amare aliquem miserè, valdè, multum, rectè, benè, perditè, tenerè.

Amare pro suo. Terent. Eduxi à paruulo, habui, amaui pro meo. In Adel.

Amare fieri aliquid. Sal. Terrebat eum clamore, vultu, sæpe impetu, atque alijs omnibus quæ ira fieri amat, id est, cupit.

Amare amorem alicuius. Cicero. Delectauerunt me literæ tuæ, in quibus primum amaui amorem tuum.

Amare voluntatem. Cic. Sensi ex literis tuis valde te laborasse: amo igitur voluntatem, id est, animo isti debeo.

Amare corde inter se. Plaut. Videas corde amare inter se.

Amare corde & animo. Plaut. Neminem hodie mage amat corde atq; animo suo.

Amare in aliqua re aliquem. Cice. Et si in Attilij negocio te amaui, id est, tibi debui.

Amare merito aliquem. Teren. Merito te amo.

Amare

Amare locum. Cicero. Si me amas, hunc locum ama, id est, cura

Amare manum alicuius. Cicer ad Att. Alexidis manum amabam quod prope accedebat ad si militudinem tuę literæ. i. delectabat

Amare ex animo aliquem. Cicero.

Amare testibus pręsentibus. Quod amas, ama testibus pręsentibus

Amo absolute. Teren. Omnes qui amant, grauiter sibi dari vxorem ferunt. In And.

Amare iurisiurandi loco vsurpatum. Terent. Ita me dij bene ament

Amare obtestantis. Cic. Si me amas

ADAMARE est amatorie amare. Val. Quintil. Omnes matres amant liberos suos tanquam adamarent

Adamare pro placere & concupere posuit Cic. in Orat. Et si illam præclaram & eximiã speciẽ oratoris perfecti et pl chritudinẽ adamasti In epist. Quarum laudum gloriam adamaris.

DEAMARE est valde amare. Terẽ. Deamo te Syre. Plau. Quam herus deamat tuus

REDAMO est amo amantem

AMBVLARE, spaciari.

Ambulare foro. i. per forũ. Cic. Manliũ nos etiã vidimus transuerso ambulantem foro

Ambulare in littore, in sole, in publico

Ambulare pro ire longius. Cice. Neminem esse, qui posset biduo, ad summum triduo septingenta milia passuum ambulare

Ambulare transitiue. Cice. Si Xerxes maria ambulasset.

INAMBVLARE in. Cic. Disputabant inambulantes in licio.

DEAMBVLO, OBAMBVLO, expositione non egent.

Amplio

AMPLIO.

Ampliare est iudicium differre. Cic. Et potestas esset ampliandi

Ampliare aliquem. Cic. Aut istum nefarium hominem ampliaueritis?

AMPLIFICO.

Amplificare authoritatem, amplitudinem, dolorem, gloriā, pecuniā, rem familiarē, rempub. pretium, vrbem &c. dicimus.

ANGO.

Angere aliquem. Ad Att. Multa sunt quę me solicitant anguntq́ꝫ.

Angere animum. Teren. At non quotidiana cura hęc angeret animum.

Angere animi se. Teren. Animi sese angebat facti pœnitens.

Angi animo, intimis sensibus, desiderio, dolore, expectatione, & alijs rebus.

Angi de. Cice. Non possum sine dolore accusare eum, de quo angor & crucior.

Angere aliquem incommodis. Plaut. Ego illum incommodis angam.

ANIMO.

Animare aliquem in aliquem. Cic. Ita in te animatum esse videmus, et est in bonam partē.

EXANIMARE metu, sępius dicimus, & si exanimatio ex metu nascitur. Teren. Oratio hęc me miseram exanimauit metu. Idē, Scio esse exanimatam metu.

ANTIQVO.

Antiquare est in morem pristinum reducere.

Antiquare leges, rogationes, est abrogare.

APPELLARE inter composita Pello habebis

ARO.

Arare frumentū. Cic. Arare terrā, littus &c.

EXARARE pro scribere capi semper cum paucis agitur, apud Ciceronē indicant voces huic adiunctæ, proficiscens, nescio quid, accubueram, & ijs similes.

Exarare epistolam, exemplum literarum. Cice.

Exarare frumentū, est ex aratione percipere. Cic. Tantum labore suo frumenti exarabant &c.

Exarare sepulchra. Cicero. Sed quum multa sepulchra fuissent, exarata sunt, id est, ad frugem exculta.

ARCEO.

Arcemus, quę prohibemus ne accedant. Valla.

Arcere vim, hostes, hostium copias. Cicero. Ille tenet et scit vt hostium copiæ, tu vt aquę pluuię arceantur.

Arcere canes, muscas, fucos. Vergil. Ignauum fucos pecus à pręsepibus arcent.

Arcere ignauiam, ignorantiam.

Arcere aquas, flumina. Cicer. Nos flumina arcemus, dirigimus.

Arcere vinculis, custodia. Cic. Vt famulos vinculis ac custodia arceamus.

Arcere finibus. Cice. Videbam non posse arceri otij finibus, id est, contineri.

Arcere testibus aliquem. Plau. Si posthac te prehendero hic, arcebo testibus, id est, per testes comprehensum tenebo.

Arcere à. De officijs. Maxime autem hæc ætas à libidinibus arcenda est.

Hinc Ars, arcus, arx.

COERCERE aliquid aliqua re. De offic. Eos morte, exilio, vinculis, damno coercent.

Coercere ab. Cic. Et à progressu coercuit.

EXERCERE singularis elegantiæ verbum.

Exercere aliquem. Ter. Ego te exercebo hodie.

vt dignus

vt dignus es ſilicernium, id eſt, tractabo, defatigabo.
Exercere aliquem odijs, odio proſequi. Verg. 4.
Exercere aliquem curis.
Exercere artes medicas, muſicas, liberales, mechanicas, ludicras, veneficas, chiromanticas, nigromanticas. Ouid. 2. Nititur & medicas exercet inaniter artes.
Exercere phyſicam.
Exercere auaritiam, ambitionem, inuidiam, temperantiam, fortitudinem, taciturnitatem, virtutes, vitia &c. Saluſt. in Catil.
Exercere aliquē ad rem, exercitatū reddere. Ter.
Exercere ætatem, viuere. Plaut.
Exercere arma. Ver. 4. Nō arma iuuētus exercet.
Exercere animum. Saluſti⁹. Primo magis ambitio quàm auaritia animos hominum exercebat, id eſt, ſolicitabat, vexabat.
Exercere animam. De off. Animam tu exerce in optimis moribus.
Exercere aliquem ad. Cicero. Ariſtoteles adoleſcentes ad copiam rhetorum in vtranq; partem exercuit.
Exercere abactus hoſpitum, eſt abigere hoſpites. Plinius.
Exercere bachanal, eſt potu ſe obruere. Plautus. Bachanal te exercuiſſe oportuit ſenex.
Exercere agros, campos, rura. Horat.
Exercere choros. Verg. 1. Exercet Diana choros.
Exercere clamores multos.
Exercere cauponā, illepidè, tenere hoſpitium.
Exercere comœdiam, tragœdiam.
Exercere diſcipulos. Sueto.
Exercere diem, eſt in vſum conferre. Verg. 10.
Exercere diſcordias.

Exercere dominium, poteſtatem.
Exercere equos, tauros, eſt agere. Verg. 7.
Exercere ferrum. Cato. Ferrum ſi exerceas, conteritur.
Exercere famulos, ancillas, ſeruos. Ver. 8. Famulaſq; ad lumina longo Exercet penſo.
Exercere iuuentutem, eſt ab otio ad virtutes pertrahere.
Exercere ingenium. Saluſt. Neque ingenium ad male faciendum exercui. Cic. Et magis ingenium noſtrum exercebimus.
Exercere ingenium corpore, eſt quod quis didicit, re ipſa exhibere. Sal. Ingenium nemo ſine corpore exercebat.
Exercere inimicitias, iracundiam. Cic.
Exercere iurgia, ſimultates cum hoſtibus. Saluſtius.
Exercere iudicia vel iudicium, eſt iudices ad iudicium congregare. Cicero. Iudicium in pręturа publicum exercuit.
Exercere iuſtitiam. Plin.
Exercere ius in aliquem.
Exercere libidinem ſuam in aliquem.
Exercere ludos.
Exercere labores, eſt laborare.
Exercere malitiam, memoriam. Cic.
Exercere miſericordiam in aliquem.
Exercere manus in parietē. Manus prius in parietem exerceas, quàm mihi infligas.
Exercere membra laboribus, curſu, palęſtra. Vergil. 5. Pars in gramineis exercet membra palęſtris.
Exercere mercaturam.
Exercere nuptias, Hymenęos. Ver. Quin potiùs pacem, pactoſq; Hymenęos Exercemus.
Exercere nomē patris, fungi officio patris. Plin.

Exerce-

-xercere odium, est odisse. Oui.5.&.9. Sed inexorabile durus Exerces odium.
-xercere palęstram. Verg. Exercent patrias oleo labente palęstras.
-xercere pacem. Verg. Exercere physicam.
-xercere pyraticam.
-xercere pilam, globum. Verg.7.
-xercere pœnas in aliquem. Verg.6.
-xercere pugnos. Plaut. Pugnos si in me exercituras, quęso in parietem vt primum domes.
-xercere vel exerceri pœnis, plagis, curis, iurgijs, iniuria, inedia, inertia, litibus, odijs, suplicijs, tormentis, vi, vana spe. Horat. Strēnua nos exercet inertia.
-xercere quęstionē. Cice. Cum prętor quęstionem inter sicarios exercuisset.
-xerceri fatis, est infortunia pati.
-xercere se ad cursuram. Plaut.
-xercere se in agris. Terent.
-xercere se in sua arte, prouerbium sapit. Cice. Quam quisque norit artem, in hac se exerceat.
-xercere sumptum, lucrifacere. Terentius. Qui opere rustico faciundo facile sumptum exerceant suum.
Exercere stylum, calamum, manum calamo, est subinde scribere.
Exercere stupra. Asco. Et in quibus stupra exercita legibus vindicantur.
Exercere se alicui. Cicero. Subduc cibum vnum in diem Athletæ, Iouem Olympiū, cui se exercebit, implorabit.
Exercere turbinem, trochum.
Exercere terrā, tellurem, vomere, aratro. Verg.11.
Exercere velitationem, contendere, rixari. Plau.

Exercere vocem, vociferari. Plaut.

Exercere vices. Verg. 9. Excubat exercetq; vices.

ARCESSO.

Arcesso, vide accerso. Cic. Si erit necesse, arcessemus, id est, vocabimus.

Arcessere ad societatem. Habes apud accerso exemplum.

Arcessere capitis aliquem. Cic. Non arcessere vitam, non capitis arcessere.

Arcessere in iudicium capitis. De offi. Neq; vnquam innocentẽ in iudicium capitis arcessas.

Arcessere iudicio. Cicero. Vt hunc hoc iudicio arcesseret.

ARDEO.

Ardere, vri. Verg. 2. Ardet apex capiti.

Ardere, ferè amoris aut vehementis affectus verbum est, In Buc. 2. Corydon ardebat Alexim id est, impatienter amabat. Hora. Donec non aliam magis arsisti, pro amasti.

Ardere aliqua re & in aliqua re dicimus.

Ardere amore, auaritia. Sal. Cęteri ex licẽtia, aut odio, aut auaritia in tempus arsere.

Ardere absolute, pro amore flagrare, Vergil. 4. Ardet amans Dido.

Ardere bello. Cic. Orbem terrarum distributis imperijs ardere bello.

Ardere cupiditate. Cicero. Ardeo cupiditate incredibili. Pro eodẽ absolute. Vergil. Patrięq; mori pro mœnibus ardent. i. cupiunt.

Ardere in cupiditatibus. Salustius. Ardens in cupiditatibus.

Ardere desyderio, consumi.

Ardere dolore. Cicero. Is cum arderet podagræ doloribus.

Ardẽtes equi, animosi, flãmiuomi dicunt. Verg.

Ardere

ere flagitio maximo, infamē reddi. Plinius
ere, festinare. Verg. Instant ardentes Tyrij.
ere, fulgere. Verg. Ardebat murice lana.
ere incendio. Cic. Vna Gallia communi nō
rdet incendio.
ere inuidia. Cic. Res ardet inuidia.
lere iracundia, Vel absolute. Verg. Latumq;
per agmen Ardens limen agit.
lentes literæ. Cice. Ardentes in eū literas ad
ne misit.
lere odio diximus.
entes oculi. Cic. Ardebant oculi.
ens oratio. Cic. Nisi ardens ad eum perueni
et oratio.
XARDERE aliquid alicui & aliqua re.
icitur.
rdere amorem. Cic. de off. Ex quo eorū exar-
lescit amor siue amicitia.
rdere aliquem. Cicero. Non tulit ille; sed gra-
iter exarsit.
rdere aliqua re aliquem. Cicero. Nunc vero
bilis vulgi, sermonibus honestorum, fremi
u Italiæ vereor ne exarserint, id est, iracundio
es facti sint.
rdere bellum. Cic. Bellum subito exarsit.
rdere desyderio alicuius. Cic. Tota Italia de-
yderio libertatis exarsit.
rdere dolorem. Cic. Exarsit dolor.
rdere fremitu: diximus.
rdere importunitatē. Cic. Repente ista tanta
mportunitas inauditi sceleris exarsit.
rdere iniuriā. De off. Nisi quædā intolerabi-
s iniuria exarserit, id est, exorta sit.
rdere sermonibus, sibilis, supra patet.
rdere in amplificatione. Cicero. In omni

genere amplificationis exarsimus.

Exardere aut exardescere in iras, est excandere, Verg.7.de Alecto.

AREO aresco, exareo exaresco satis notæ significationis sunt.

Arent amnes, fontes, lachrymæ, rationes, vrbanitas. Admittit etiam ablatiuum.

ARGVO.

Arguere aliquem alicuius rei, aliqua re, & in aliqua re dicimus, pro accuso.

Arguere aliquē auaritiæ, dedecoris, furti, pecuniæ interuersæ, probri, stupri. i. incusare.

Arguere aliquem crimine. Cic. Nunc nō modo hoc te crimine arguo.

Arguo, ostēdo, designo, palam facio, detego, increpo. Verg.4. & Ausonius. Degeneres animos timor arguit.

Arguit magistratus virum.

Arguere ex audito, est audita loqui. Plaut. Vidi, nō ex audito arguo. Arguere solœcismū. Sue.

ARGVTARI, verbis seducere.

COARGVO in re. Cic. Oibus in rebus coarguitur à me. Idē, Coarguitur criminibus.

REDARGVO, est arguētē arguo. Cato. Quæ culpare soles, ea tu ne feceris ipse. Turpe est doctori, quum culpa redarguit ipsum.

ARMO.

Armare, idem quod munire est.

Armare aliquē ad aliqd. Ci. in epis. Qđ te ad oīa summum atq; excellēs ingenium armauit.

Armare animis aliquem. Cice. Armati animis iam esse debemus.

Armare autoritate publica aliquid. Cic. Temeritatem concitatę multitudinis autoritate publica armare.

Armare calamos veneno. Vergilius.

Armare copias. Saluſtius: Iugurtha q̃ maximas poteſt copias armat.

Armare muris vrbem. Cice. Carthago ſuccincta portubus, armata muris.

Armare paſtores, ſeruos. Cæſar: Seruos, paſtores armat.

Armare naues. Cæſ. Ea quę ſunt vſui ad armãdas naues, ex Hiſpania apportari iubet.

Armare in hoſtem. Verg. 10. Mixtus dolor & pudor armat in hoſtem.

Armare in fata. Ouidius. 7. Quis vos in fata parentis Armat?

Armare ſe armis, artibus, clypeo, ebrietate, furore, galea, gladio, lancea, lingua, ſcuto, ſcommatibus, temeritate, thorace, veneno &c. Verg. 7 Hic torre armatus aduſto.

AVERE, cupere. Hinc auidus, auiditas.

Aue, aduenientis ſalutatio.

A V D I O.

Audire ab auere fit, eſtq; auribus percipere, gaudet item accuſatiuo, datiuo, multis prępoſitionibus, & quibuſdã aduerbijs.

Audire Aeneida, Cicero. Officia, Horatium, &c. eſt diſcere pręceptore legente.

Audire pręceptorem, eſt ſe ſuæ doctrinę & diſciplinæ dedere, atque diſcipulum eſſe. Inde auditor, pro diſcipulo. Quintilianus: Gorgiæ auditor Socrates.

Audire attente. Cic. Vos oro atq; obſecro, vt attente bonaq; cum venia verba mea audiatis.

Audire bene, eſt laudari. In prol. Phor. Benedictis ſi certaſſet, audiſſet bene. Cic. Bene audire à parentibus, à propinquis, à bonis etiam viris.

Audire bona cum venia. Vide, attente.

Audire à. Cicero in epist. A maioribus natu audiui. In Ora. legitur de.

Audire ad. Cic. Audiui igitur ad oẽs .f. literas.

Audire de. Cicero: Audiui hoc de parente meo puer. Idem: Delectabatur mirifice lectione librorum, de quibus audiebat.

Audire è. Cic. Addebat è prędonibus se audisse.

Audire ex. Cicero: Ex istis sæpe audiui. Idem: Et si hoc te ex alijs audire malo. Terentius: Caue post hac (si me amas) vnquam isthuc verbum ex te audiam.

Audire ex contraria parte. Cic.

Audire ꝓ exaudire. Verg. Audijt et genitor, &c.

Audire dicto, obsequi. Plautus: Dicto haud audiebat.

Audire pro credere, parere præcipienti, cum datiuo, nisi in participiali voce, rarius reperitur. Cæsar: Dicto audientes non fuerunt. Cum accusatiuo verò sæpissime, idq; cũ negatione vel sine ea. Cicero: Nunquã labêre si te audies Idem: Nec Homerũ audio. Item: Si fabulas audire volumus. Idẽ: Te audi, tibi obtẽpera.

Audire sine verbo positum. Quintil. Nec audiendi quidam, id est, non credendi.

Audire habeo, id est, audiendum est mihi.

Audire pro fateri. Aliquando vtrunq; simul, audio & fateor inuenimus.

Audire lites, est criminari. Terẽtius in Phor. Tu iam lites audies.

Audire male, est vituperari. In Phor. Si herũ insimulabis auaritiæ, male audies.

Audire nuntium. Cic. Vix ter in anno audire nũtium possunt, vulgo, habuere vlla noua.

Audire se vel alium, est suam vel alterius voluntatem sequi.

Audiens imperij,obtemperans. Plautus.

EXAVDIRE, est clare audire: eorũq; propriũ est,qui lõge audiũt.Cic.Quantũ potero voce contendã,vt hoc Po.R o.exaudiat. Cæs. Et id clariore voce,vt magna pars militũ exaudiret

Exaudire pro dare & concedere veniam negant quidam dici.

Exaudire aliquãdo significat idem quod simplex Verg.Hinc exaudiri gemitus iræq; leonum.

INAVDIre, perfecte audire. In most.Metuo ne de hac re quippiã inaudiuerit.Cic.Quæ te vi- deo inaudisse.i.percepisse. Idem:De qua ego ex te primum inaudieram.

Inaudita criminatio,id est,non cognita.

Inauditum damnare,& capite punire,dicimus.

OBAVdire et Obedire,modo cõtraria sunt,mo do pro eodẽ capiuntur,& gaudent datiuo.

Obaudio,est subsanno. SVBaudio,subĩtelligo.

AVGEO.

Augere, est ad id quod ante erat addere, exigitq; nũc accũ per se,nũc accũ cum ablatiuo.

Augere animos inimicorum. In Asin.

Augere auxilia,est militarẽ gregẽ copiosiorẽ fa- cere.In Cist.Augere auxilia vrĩs victis legiõib.

Augere beneuolentiam.De Offic.Auxit beneuo lentiam consuetudo.

Augere ciuitatem,est plures ciues addere. Plaut.

Augere culpam suam. Plinius.

Augere dolorem. Cicero:Oculi augẽt dolorem.

Augere exercitationes. Cic.Exercitatiões animi etiam augendę videntur.

Augere furorem.Cicero:Auget tuus amicus fu- rorem indies magis.

Augere gloriam.Cic.Quod ad Cn.Pompei glo riam augendam tanto studio te dedisti.

Augere iracūdiam alterius. Teren.in Adelphis.
Augere induſtriam alicuius. In Adelph.
Augere memoriam. Cicero:Poſteritatis immortalem memoriam augebit.
Augere moleſtiam,metum. Saluſtius: Cæteris metus augeri.
Augere nomen.Cic.Ad meum nomen augendū
Augere numerum, dicuntur nullius frugi hoīes. Plau.Metuo ne numerꝫ augeam illum.
Augere opes,peculium,accumulare.
Augere pacem. Cicero:Vt poſſit pacem humanitas augere.
Augere rempublicam. De Officijs:Quibuſcunque rebus vel belli vel domi poterunt,rempublicam augeant.
Augere ſuſpitionem, ſtudium, timorem, vectigalia, &c.
Augere aliquem bonis conditionibus,beneficijs Deus tandem nos ſummis auxit beneficijs.
Augere aliquem honoribus,imperio, magiſtratu,noua dignitate, officijs.
Augere cumulo aliquid. Cic.in epiſt.Ita magnū tuum beneficium magno cumulo auxeris.
Augere verbis aliquid.De offic.Neqꝫ enī verbis augere ſuum munus,ſi quo forte fungitur.
AVGERI damno. In Heaut.Ergo herus damno auctus eſt.
Augeri filiolo aut filiola,liberis,noua prole,ſobole.Cic.Filiola me auctum ſcito ſalua Terētia.
Augeri honore. Cicero.
Augeri lætitia.Cic.Tanta lætitia auctus ſum,vt mihi non conſtem.
Augeri ſpiritu. Cicero: Et hoc cœleſti ſpiritu augemur.
Augeri aliquē. Cic.Hircius auctus fore videbit

[A]VGESCERE idem quod augeri. In Heaut. Mihi quidẽ quotidie augeſcit magis de filio ægritudo. Plinius: Augeſcunt corpora dulcibus atq; pinguibus, minuuntur ſiccis & aridis & ſiti.
[A]ugeſcũt animi, id eſt, magis & magis augẽtur.
[A]VCTAre aliquẽ lucro, lucrifacere. In Amph. Bono atq; amplo auctare perpetuo lucro.
[A]DAVGEO. Cicero: Vocem quoque adaugere oportebit. In Heaut. Timet ne tua duritia illa antiqua etiam adaucta ſit. In Stich. Decumam adauctam tibi gratulor.
[C]OAVGMENTARE verba verbis. Cicero: Verba verbis quaſi coaugmẽtare negligat, id eſt, nimiam ne adhibeat in coniungendis verbis diligentiam.
[C]oaugmentare pacem. Cicero: Docebo ne coaugmentari quidem poſſe pacem, id eſt, cõponi.
[E]XAVGEO. In Sticho. Benefacta maiorum tuorum exauge. In Heaut. Concurrunt multę opiniones quę mihi animum exaugeant.

AVGVROR.

[A]ugurari vel augurare, quod apud veteres vſitatius eſt.
[A]ugurari coniectura. Cicero: Quantum coniectura auguramur.
[A]ugurari opinione. Cicero: Quantum ego opinione auguror.
Augurari de. Cicero: Sed de illo quid augurer, libet dicere.

AVSCVLTO.

Auſcultare pro audio, accuſatiuum vult. Plautus Hic auſcultet, quę loquar.
Auſculto cũ dtõ, idem q̃d obtẽpero. Plaut. Tibi auſcultabo. Mihi auſculta. Auſcultato filio.

AVTO.

AVTORO.

Autorare, est obstringere, obligare, præsertim de milite: quia militiæ sacramẽto obstringi milites solebãt. Cic. Quia quũ depressus in ludũ, bis gratis depugnasset, autorari sese nolebat.

EXAVTorare, liberare. Infamia tamen militẽ exautoratum sequebatur.

AVTVMO.

Autumare, credere, cogitare, iudicare. Plaut. Nisi hoc ita factũ est, perinde vt factũ esse autumo

Autumare, dicere. Plautus: Quũ illæc illum autumare audio.

BIBO.

Bibere vinum, cereuisiam, aquam.

Bibere ad æquales haustus.

Bibat Helleborũ, Strychnũ bibit, id est, insanit, insaniæ remedium sumat.

Bibere mandragoram, est in officio cessare, dormitare.

Aut bibat aut abeat, hoc est, hoĩm consuetudine te accõmoda, vel totum subducito.

Dare bibere, dare potũ, miscere. In Andr. Quod iussi, ei date bibere.

Bibere metaphorice captum. Vergilius: Bibit hasta cruorẽ, Idem: Longumq; bibebat amorem. Idem: Sat prata biberũt, pro Satis iocatũ est, poëtis relinquimus.

Bibere extrema aut suprema.

+ Bibere pro discere. Eras. Nõ facile dediscitur q̃d puerilibus bibitur annis.

Bibere auribus, pro animaduertere, Poëticum. Horatius:

Densum humeris bibit aure vulgus.

Bibere mandatũ. Plau. Quanquã ego vinũ bibo, at mandata non consueui bibere.

ꝺBIBO pro ſimplici. Teren. Is mihi vbi adbibit plus pauló, ſua quę narrat facinora?

ꝺMBIBO. Cice: Infici iam debet his artibus, quas ſi dum eſt tener cōbiberit, ad maiora veniet paratior.

ombibit os maculas. Ouid. 5. Inde Combibo, onis, compotor, Cic.

ƷIBERE plenos cyathos, amphoram, cyrneam vini meri.

bibere imperium herj ſui, eſt bibēdo negligere In Amph. Non ego cum vino ſimul ebibi imperium tuum.

bibere ſanguinē alicuius, exugere. In Curc. Mihi miſero amanti ebibit ſanguinem.

MBIBERE aliquid animo. Cic. Niſi de vobis malam opinionem imbibiſſet, id eſt, male ſibi perſuaſum de vobis haberet.

ERBIBERE medullā. Plaut. At ego perij, cui medullam laſſitudo perbibit.

RAEBIBO, REBIBO nota ſunt.

BACCHOR.

Bacchari, Bacchanalia celebrare.

Bacchari, bacchantiū more furere. Verg. 4. Aen. Totamq; incenſa per vrbem Bacchatur.

DEBACCHARI, idem. Si ſatis iam debacchatus es leno, audi ſi vis nūc iam. In Adel.

Debacchari in aliquem. In Adel. Egon debacchatus ſum in te, an tu in me?

Debacchari mentem. Saluſt. Mentem debacchantem inaudita feritate.

BLANDIOR.

Blandimur quoquo modo, dū placere ſtudemus magis q̄ bene dicere.

Blandiri vitijs noſtris dicimur, dū ea excuſamus aut attenuamus.

EBLAN-

EBLANDIRI, blanditijs obtinere. Columel. Quibus solicitudines ruris eblandiãtur. Cic. Eblãdire, effice vt Plancus, quẽ spero optimũ esse, sit etiam melior opera tua.

Eblandiri suffragia. Cicero: Eblãdita illa, nõ enucleata esse suffragia.

SVBBLANDIRI. In Casin. Nõ matronarꝫ est officium, sed meretricũ mi vir, subblandirier.

B V L L O.

Bullare, bullas facere. Cato: Vbi bullabit vinũ, ignem subducito.

EBVLLIRE, feruescere. Cice. Qui si virtutes ebullire volent & sapientias, nihil aliud dicẽt id est, diligenter animaduertere & cõsiderare.

C A D O.

Cadere variat pro elegantia significationẽ, nunc mori, nũc euenire, venire, cõuenire significat.

Cadere animus aut mens dicitur, quum quis expauescit, est Germanismus. Ouid. 7. Cecidere illi animiqꝫ manusqꝫ.

Cadere animo, est spem abijcere. Cic. Non debemus ita cadere animis.

Cadere autoritatem. Cicero: Autoritas principum cecidit.

Cadere ciuitatem. Cic. Vt si tanta ciuitas cadat, quod dij omen obruant.

Cadere aliquid alicui. Cic. Valde optanti vtriqꝫ nostrum cecidit, id est, successit.

Cadere caussa, caussam amittere, litẽ perdere, succumbere. Cicero: Vt ei quẽ defendebat caussa cadere liceret. Idem: Minus multi iam te aduocato caussa cadent.

Cadere formula, idem. Quintilianus.

Cadunt dentes. Plautus: Tum dentes mihi cadebant primulum.

Cadunt

Cadunt folia arborum. Idem.

Cadunt lachrymæ. Teren. Homini ilico lachrymæ cadunt quasi puero. In Adelph.

Cadere laudē alicuius. Cicero: Tua laus pariter cum republica cecidit.

Cadere sydera dicũtur, quum occidũt. Verg. Sic sol, dies, vmbra cadit, quũ vergit ad occasum. Ouid. 4. Iamq; cadente die veritus se credere nocti. Vergilius: Maioresq; cadunt altis de montibus vmbræ.

Cadere rorem. Plautus: Suo sibi succo viuunt, si ros non cadit.

Cadere verba, vultũ, oculos alicui. Cice. Sed tibi tum oculi, vultus, verba cecidissent.

Cadere bene, belle, cõmode, percõmode, opportune, optate, ita vt, quemadmodũ volumus, aliter atq;, male, incassum, quorsum, &c. pro succedere, accidere. Cice. Cecidit belle. Idem: Hoc adhuc percõmode cadit. Idem: Verebar quorsum id casurum esset.

Cadere altè, pro ex alto. Cicero.

Cadere numerose aliquid. Cicero: Cadere tantũ numerose oportere.

Cadere grauiter. Cicero: Tam grauiter cadere non possunt, id est, errare.

Cadere ab aliquo. Cice. A te mihi omnia semper honesta & iucunda ceciderũt, id est, euenerũt, bene mecum egisti, optime de me meritus es.

Cadere à caussa. Cicero: Vt à caussa cadat is, qui non quemadmodum oportet, egerit. Vide Cadere caussa.

Cadere ab hoste, est occidi. Sueto.

Cadere ad numerũ aliquid. Cic. Nullę argutię digitorũ, non ad numerũ articulus cadens.

Cadere ex equo. Cic. Cecidisse ex equo dicitur.

Cadere ex bona fortuna. Cicero: Si bona ex fortuna quis cadat.

Cadere in iudicio. Noluerũt sapientissimi hoïes quenquam cadere in iudicio.

Cadere in syllabas. Cice. Quod verba melius in syllabas longiores cadunt.

Cadere in spondęos. Cicero: Et in spondęos cadit, id est, terminatur.

Cadere in perniciem. Salust. Ni misericordia in perniciem casura esset.

Cadere in cogitationem. Cice. Quod ne in cogitationem quidem cadit.

Cadere in consuetudinem. Cice. Sed in consuetudinem nostrã non caderet.

Cadere in deliberationẽ aliquid, in disceptationem, in disputationem, in dubium, in diuersum, in quęstionẽ dicimus, vbi de ea apud nos non satisfacit. Cicero. 1. Off.

Cadere in ætatem. Cicero: Quæ non cadit in hanc ætatem.

Cadere in formam vnam. Idem: Neq; in vnam formam cadunt omnia.

Cadere in fortunam. Cic. Quod non in nostram fortunam cadere possit.

Cadere in intelligentiam. Idem: Quod non in nostram intelligentiam cadit.

Cadere in maiestatem. Cic. Minime cadit in maiestatem deorum.

Cadere in naturã. Idem: Minus cadere in eiusmodi naturam possit.

Cadere in suspitionẽ. Cic. Multi etiam pertimentes in suspitionem caderent. i. venirent.

Cadere suspitionem in aliquem. Idem: In quem, ne si insidijs quidem ille interfectus esset, caderet vlla suspitio.

Cadere in virum bonũ. Cic. Cadit ergo in virũ bonũ mentiri emolumẽti sui caussa?

Cadere in potestatem alicuius. Idem: Cadendũ est in vnius potestatem.i.veniendum.

Cadere numeros in orationẽ.Cic.Vt qui maxime cadũt in orationem.i.conueniant.

Cadere in offensionem. Idem: Ne in offensionem Atheniensium caderent.i.inciderent.

Cadere in principia aliquid. Cic. Quibus hi tres heroi pedes in principia cõtinuandorũ verborum satis decorè cadunt.i.conueniunt.

Cadere in bello, dicuntur qui mortui desiderantur. Vergilius.10. Vos etiam gemini Rutuli cecidistis in aruis.

Cadere in plano, subaudi loco. Ouid. Qui cadit in plano, vix hoc tamen euenit ipsum.

Cadere inter os & offam. Multa cadunt inter calicem supremaq; labra, id est, Nihil tam certũ quod non mutari possit. Adag.

Cadere sub oculos. Cicero: Quæ sub oculos non cadunt.

Cadere sub sensum. Idem: Vt sub sensum cadere non possent.

Cadere sub mensurã aurium. Cice. Quicquid est enim quod sub aurium mensurã aliquã cadit.

Cadere sub imperium alicuius. Idem: Sub populi Romani imperium ditionemq; ceciderunt.

Cadere sub potestatẽ. Cic. Nunquã sub legum et iudiciorũ potestatẽ casurũ esse putasti?

Cadere absolute, pro occidi. Plautus: Crebri hostes cadunt.

Cadere, pro mori. Ouid.3. Suoque Marte cadunt subiti per mutua vulnera fratres.

Cadere pro destrui, aut pessum ire. Verg.2. Aene. Cicidit Ilium, Cecidit Babylon.

Cadere pro disperire, negligi. Verg.2.æglo. Alba ligustra cadũt, vacinia nigra leguntur.

Cadere pro euenire. In Adelph. Si illud quod est maxime opus, iactu nõ cadit: illud quod cecidit fortè, id arte vt corrigas.

ACCIDERE tam de secundis q̃ aduersis rebus dicitur. Vsitatius tamen de aduersis.

Accidere aliquid alicui, ad aliquẽ, & in aliquem dicimus.

Accidere boni aliquid. Terẽtius: Interea aliquid acciderit boni.

Accidere calamitatẽ alicui. Cic. Mihi crede singulares huic municipio calamitates accidisse.

Accidit clamor auribus nostris. Plinius.

Accidere dolorem alicui. Cic. Mirum quendam dolorem accidere illis.

Accidere dubitationem. Cicero: Credo si quãdo dubitatio accidit.

Accidit fortuitum, id est, fortè euenit. Plinius.

Accidere facultatẽ alicuius rei. Cæs. Hęc cogitãti accidere visa est facultas bene rei gerendę.

Accidere gratissimum aliquid alicui. Cicero: Intelligo quæ à me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima.

Accidere iucundissimum aliquid alicui. Idem: Minime mihi miranda, & maxime iucunda acciderunt.

Accidet nihil quicquam horum. Terentius

Accidere tela. Cæs. Vt neq; ex inferiore loco satis cõmode tela adijci possent, & missa à Gallis grauius acciderent, id est, caderent.

Accidere diuinitus. Cicero: Si id diuinitus accidisse potuerit videri.

Accidere quorsum. Teren. Timeo hoc incertum quorsum accidat, i. cadet vel euadet.

Accide

Accidere ad genua alicuiꝰ, pro genicularí. In Hecyra: Vt limen exirem, ad genua accidit.

Accidere ad animũ aliquid. Cic. Quod me vetas quicquã suspicari accidisse ad animũ tuum.

Accidit ad aures meas sonitus, id est, vocem audiui. Plautus.

Accidere in aliquẽ aliquid. Terent. Isthuc verbũ verè in te accidit. i. in te quadrat.

Accidere pręter opinionem. Cice. Quod nihil tã pręter opinionẽ meam accidere potuit.

Accidere pręter spem, idem.

Accidunt nec opinanti, id est, pręter opinionem eueniunt. Terentius.

CONCIDERE, est simul aut penitus cadere, vt concidit domus, ciuitas: Concidũt poma, flores, folia.

Concidere fidem. Cic. Scimus Romę solutione impedita fidẽ concidisse. i. non pręstari.

Concidere mente. Cic. Allato nuntio de legione quarta, mente concidit.

Concidere mentem alicui. Idem: Mentẽ debilitatam metu concidisse.

Concidere mortuum aliquem. Idem: Et eo poto mortuum concidisse.

Concidere, mori. Colu. Capellæ quãuis opimæ atq; hilares, subito concidunt.

DECIDERE spe. Teren. Quanta spe decidi.

Decidit ouibus oĩs fructus. i. perijt. Plaut.

Decidit ab archetypo. i. aberrauit ab exẽplari. Plĩ.

Decidere de spe. Teren. Quanta de spe decidi.

Decidere de tegulis. In Phor. Anguis per impluuium decidit de tegulis.

Decidere ex astris. Cice. Quia deciderat ex astris, lapsus potius q̃ progressus videbatur.

Decidit in pedes animus, de timido dicitur.

Decidunt in talos femina, Plautus.

EXCIDERE animo, excidere memoria, est ela bi ex animo. Plin. Verg.

Excidere aliquid alicui. Cic. Quę pueris aut adolescentulis nobis ex cōmentariolis nostris inchoata atq; rudia exciderunt.

Excidere cogitationem. Idem: Quæ cogitatio quum mihi non omnino excidisset, etenim penitus insederat.

Excidit numero ciuium, id est, non est de numero. Plinius.

Excidere orationem. Cice. Isti color immutatus est, vultus, oratio, mens deniq; excidit, id est, hæc omnia eum defecerunt.

Excidit ore vox, quę præter industriam effertur. Vergilius sexto.

Excidere sorte, est fortunam aut occasionem deperdere.

Excidere sortem manibus, Germanismus.

Excidere spe, spem amittere.

Excidere vxore. In And. Herus quantum audio vxore excidit, id est, vxorem amisit.

Excidit ab vxore, legunt quidam.

Excidere à gratia. Plau. A gratia excidistis.

Excidere ab aliquo, est dissentire.

Excidere è manibus aliquid. Cicero: Ita multa peccata, vt quodam modo victoria excideret è manibus.

Excidere ex ore. Idem: Verbum quod vnquā ex ore huius excidit.

Excidere in via aliquid. Cicero: Confessi sunt se accepisse, sed excidisse in via, literas scilicet.

INCIDERE multas dicendi figuras admittit. Incidit aliud ex alio, id est, sequitur. Terentius in Heaut. Incidere bellum. Cęsar.

Incidere

Incidere calamitatē alicui. Terent. Vt nunquam vlla amori veſtro incidere poſſit calamitas.

Incidere caſum alicui. Cicero: Multis fortiſſimis atque optimis viris iniuſtis iudicijs tales caſus incidiſſe.

Incidere cauſſas. Idem: Sed incidunt ſępe cauſſæ, quum repugnare vtilitas honeſtati videtur.

Incidit ceruicibus iugum. Colu.

Incidere ætatem in aliquem. Cic. In magnos oratores inciderat eius ætas.

Incidere malum alicui. Idem: Vt nihil incidiſſet poſtea ciuitati mali.

Incidere morbum alicui. Plaut. Ecce de repente tantus morbus incidit.

Incidere oculos aliquò. Cic. Hęc noui iudicij noua forma terret oculos, qui quocūque inciderint. i. quoquo oculos fortè conuerto.

Incidere Remp. in aliquē. Idem: Vides ne in quē hominem inciderit Reſpublica? q̄ acutum & q̄ vigilantem, q̄ paratum?

Incidere ſuſpitionem alicui. Terētius in Andria: Qui iſthæc tibi incidit ſuſpitio? Alij legunt ſuſpectio.

Incidere ſermonē de aliquo. Plin. Incidit ſermo de Catullo.

Incidere terrorem alicui. Cæſar: Terror incidit eius exercitui.

Incidere de aliquo ſuſpitionem. In Adelph. Nūc ſuſpitio de me incidit.

Incidere ex aliquo ſuſpitionem. Terentius: Redeunti interea ex ipſa re mihi incidit ſuſpitio, id eſt, ſuſpicatus ſum.

Incidere in amicitiam alicuius. Saluſtius: Si quis etiam à culpa vacuus in amicitiam eius inciderat.

Incidere in aliquē. Cic. Vt ex libellis suis animaduerti, qui in me inciderunt.

Incidere in bellum. Cæsar.

Incidere in calamitatem, in ærumnam. Cicero: Scio nos nostris multis peccatis in hāc ærumnam incidisse.

Incidere in contentionem, in cupiditatem. Cicero: Quum in imperiorū, honorum glorięque cupiditatem inciderint.

Incidere in congerrones, consocios, commilitones suos.

Incidere in diem aliquem. Cicero: Faciesq; me in quem diem Romana incidūt mysteria certiorem .i. quo die eo anno mysteria Romana fierent. Sic optime dicemus: Primus ieiuniorum dies anno à Christo nato. 1536. incidit in Calendas Martias. Cic. Si recte ambulauit is qui hanc epistolam tulit, in ipsum tuum diem incidit. i. quartanę tuæ die peruenit.

Incidere in discessum alicuius. Cicero: Tum in ipsum discessum senatus incidisse credo meas literas.

Incidere in æruginem. Cice. Ingeniosi, vt æs Corinthium in æruginem, sic illi in morbū & inciderunt tardius, et recreātur ocyus, id est, æruginem contrahunt.

Incidere in febrem, Cicero: Ex labore in febriculam incidit.

Incidere in fraudem. Teren. Cuius ego spe in hāc fraudem incidi.

Incidere in foueam, in puteum.

Incidere in fortunā, sortem bonā aut malam, est fortuitò & pręter opinionem interuenire.

Incidere in hoīes bonos aut malos, vt Nescio q̄ fato in hoc hominū genus inciderim.

Incidere

Incidere in hyemem. Cicero. Petebas vt eos, ne in hyemem inciderent, ad facultatem ædificādi liberarem.

Incidere in insaniam. Cic. Incideram in hominū pugnandi cupidorum insanias.

Incidere in luctum. De Offic. Quo impetrato in maximos luctus incidit. i. deuenit.

Incidere in locum. Teren. Ego in eum incidi infœlix locum, id est, statum.

Incidere in morbum. Cice. In morbum grauem & periculosum incidit.

Incidere in morbū de integro, est recidiuare. Idē Grauius ęgrotant ij, qui quum leuati morbo videntur, in eum de integro inciderunt.

Incidere in malum. Teren. Iocularium in malū nesciens penè incidi.

Incidere in mentē aliquid. Teren. Quodcunque inciderit in mentem, volet.

Incidere in manus hostium. Cic.

Incidere in manus aliquid. Idem. Nunquā enim libri illi in manus inciderunt.

Incidere in morositatem. De Off. Ne si irascamur aut intempestiue accedentibus, aut imprudēter rogantibus, in morositatem inutilem & odiosam incidamus.

Incidere in opinionem. Cice. Ne possum quidē in vllam aliam incidere opinionem, nisi in eā id est, aliter arbitrari non possum; actiue nūc est opinio.

Incidere in orbem aliquid. Cice. In hunc orbem quē circunscripsimus, incidere non possunt.

Incidere in petulantiam. Cicero. Cauendum est ne in petulantiam incidas. i. ne petulans fias.

Incidere in perturbationē. Idē. Aetate incidim⁹ in ipsam perturbationem disciplinæ veteris.

Incidere in sermonem. Cice. In varios sermones incidebam. Idem. Fortuito in sermonem vestrum incidisse.

Incidere in salebras. Cice. Nunquã in tantas salebras incidisset.

Incidere in suspitionẽ. Idẽ. In suspitionẽ incidit regni appetendi: passiuè nunc est suspitio.

Incidere in tarditatem. Cic. Hoc veritus in hanc tarditatẽ incidi: sed assequar omnia, si propero: si cunctor, amitto.

Incidere in tempora. Cic. Quod in id Reipublicę tempus non incideris, sed veneris.

INTERCIDO, notum.

OCCIDO penult. breui est mori, interire: vt Priusquã occidit, multos occidit. Plau. Spatiũ hoc occidit, id est, confectus est cursus.

Occidere beneficiũ. Cic. Vestra beneficia quæ in me cõtulistis, aut in huius salutẽ augeatis, aut in ei⁹ exitio occasura esse iubeatis. i. interitura

Occidere dies, luna, sol, signa, sydera dicũtur, vbi ad occasum vergunt.

Occidunt herbæ, id est, intereunt. Verg.

Occidit recordatio harum rerum. Cicero.

Occidere remp. Cic. Profecto aliquid opis occidenti reipublicę tulissemus.

Occidit spes nostra. Plautus.

Occidi interiectio Terentio frequens, pro perij.

PROCIDERE in genua, & procidere ad pedes, germanismum olent.

RECIDIT quod semel erectum est.

Recidere aliquid ad aliquẽ. Cęs. Hunc casum ad ipsos recidere posse demonstrant, id est, accidere idem sibi posse.

Recidere aliquid in aliquem. Cic. Quę in ipsum dupliciter recidunt. Plautus. Recident in te

hæc con-

hæ contumeliæ,id eſt,transferentur.
Recidere formidinem ad aliquē.Sal. Neq; quen quam in multis metuendum eſſe, quin ad eū ex multis formido recidat,id eſt, multos metuat oportet,quem metuunt multi.
Recidere ſuſpitionē in aliquē. Cic. Omnē ſuſpitionem in voſmetipſos recidere intelligas.
Recidere ad paucos rem dicimus,cuius vſus rarus eſt. In prol.Hecy. Nolite ſinere per vos artē muſicā recidere ad paucos. Labor cōcionādi verbū Dei,breui recidet ad paucos, pręceptorum officiū recidet ad paucos,id eſt,pauci concionabuntur,docebunt.
Recidere in memoriā alicuius rei. Cic. Ignorās quęcūq; falſo diceret in ſanctiſſimū adoleſcētē,ea verè recidere in memoriā pueritię ſuæ.
C AE C O.
Cęcare,eſt lumen adimere, ſed ab oculis ad animum rectè transfertur.
Cęcare animos. Cic. Spes rapiendi atq; prędandi cęcat animos eorum.
Cæcare mentes. Idem. Qui largitione cæcarunt mentes imperitorum.
EXCAECO, OCCAECO cum primitiuo communem elegantiam ſortiuntur.
C AE D O.
Cędere,eſt ferire,verberare,flagellare, vt cædere flagro,flagello,fuſte,funda,loris,pugnis,reſte virgis,verberibus. M.Cato. Iuſſit veſtimēta detrahi,atq; flagro cędi. Cic. Deligatus in foro virgis cędebatur. Cędere calcibus, eſt vngula ferire. Plau. Cædere ianuam ſaxis,eſt rumpere. Cic. Cędere pro interficere. Verg. Cędere,pro ſcindere. Cic. Eius partes quaſi membra quędam cędenda.
Cędere

Cędere, ſacrificare, Verg. Cędunt lectas de more bidentes.

Cædimur, inq; vicē præbemus crura ſagittis. i. viciſſim carpimus & carpimur. Perſius.

Cędere ſermones, conſumere, Teren. Interea dū ſermones cędimus.

Cędi teſtibus, eſt premi, vrgeri.

CONCIDERE, ad ſtragem maxime accommodatur. Cicero. Conciſos equites noſtros à Barbaris nunciabant.

Concidere aliquem. Cice. Decretis veſtris eum concidiſtis.

DECIDERE eſt litem conſenſu mutuo dirimere, vel finem imponere liti vel alijs rei.

Decidere aliquid & de aliqua re dicimus. Cice. Decidis ſtatuiſq; tu quid ijs ad denarium ſolueretur.

Decidere de re. Cic. De tota re inquit decidiſti.

Decidere partem, pro defalcare, decurtare. Idem. Tuā partem dimidiam, quemadmodum vis, decide.

INCIDERE cannas, frondes, lupulum, vites, eſt putare.

Incidere carmen in ſepulchro. Cic. Epigramma pernobile inciſum habuit in baſi.

Incidere ludum, ſtudia, eſt intermittere.

Incidere linguam. Cice. Lingua inciditur ad deplorandam calamitatem.

Incidere marmori, vel in marmore.

Incidere medium. Cice. Incidamus oportet media, ne nimis ſero ad extrema veniamus, id eſt medium abijcere.

Incidere neruos virtutis. Idē. Qui vt Theophraſtus, neruos virtutis inciderit.

Incidere neruos legionū. Cic. Legionū noſtrarū neruos

neruos nonne his consilijs incidimus?
Incidere pennas. Idem. Qui mihi pennas inciderunt, nolunt easdem renasci.
Incidere saxis.
Incidere sanguinem, emittere. Cicero.
Incidere venam, secare. Ouid. 1.
Incidere in æs vel in ære, contra Vallam. Cice. Falsa decreta in æs incidenda et in Capitolio figenda curauit. Idem. Id nō modo tum scripserunt, verum etiam in ære incisum nobis tradiderunt.
OCCIDERE est interficere. Plaut. Deierauit hac eum nocte occisurum, qui cum cubaret.
Occidere de inanimatis dictum. Plau. Occisa est hęc res.
Occidere, pro cruciare. Teren. Occidisti me tuis fallacijs.
Occidit me pugnis. i. vehementer cęcidit. Terē.
PRAECIDERE, ante vel valde cędere.
Pręcidere caussas. In Hecy. Omnes caussas pręcidam omnibus.
Pręcidere defensionem. Cic. Illa quidē certe tibi pręcisa defensio est, id est, prorsus adempta.
Pręcidere libertatem, licentiam. Cicero. Nūquā ipsimet nobis pręcideremus hanc licentiam, libertatemq; viuendi.
Pręcidere linguam. Plaut. Dum te obtuetur, linguam oculi pręciderunt, id est, aspectus eius te mutum reddidit.
Pręcidere potestatem. Cicero. Oppressa ab impijs ciuitas, opitulādi potestate pręcisa, id est, penitus intercepta.
Pręcidere spem. Idem. Spem iudicij corrumpendi pręciderem.
Pręcidere ex aliqua re aliquid. Cice. Quidnā sua

vi & au

vi & autoritate mihi ex hac oratione pręcidě rit, id est, dempserit, amputarit, abiecerit.
Pręcidere sine exceptione. Cic. Planè sine vlla exceptione pręcidit, id est, pręcisè respōdit. Idē, Quod quia planè pręciderat, id est, liberè sine vlla excusatione negarat.
RECIDERE. Cic. Ita ab eodem partim recisas partim repressas, id est, cęsas.
SVCCIDERE arborem, amputare subtus.
Succidere pro metere. Verg. At rubicūda Ceres medio succiditur æstu.
TRVCIDARE, est crudeliter & quasi frustratim aliquid cędere. A ferro ad fœnus transtulit Cic. Parcat iuuentus pudicitię suæ, ne spoliet alienam, ne effundat patrimonium, ne fœnore trucidetur.

CAELO.

Cęlare est abscondere.
Cęlare aliquem. Cic. Si omnes deos, hominesq; cęlare possimus.
Cęlari aliquid. Plau. Cur hęc vbi tu resciuisti ilico cęlata ne sunt.
Cęlari partum. Terentius. Demiror quid sit quā ob rem tantopere hunc omnes nos cælatum esse volueris partum.
Cęlare de re. Cic. Non est profectò de illo veneno cęlata mater.

CALCO.

Calcare est premere, deducitur à calce pedis parte. Cato: Quę calcatę vuę erint.
CONculcare, INCVLcare, est infercire.
Inculcare se auribus alicuius. Cice. Qui se inculcant auribus nostris.
Inculcare alicui. Cic. Inculcatum est Metello.
Inculcare librum. Idem, Mihi ad te tretractatius & quidē

& quidem archetypum ipſum crebris locis inculcatum & refectum.

Inculcare libertatem. Cic. Quę ne traditã quidẽ atq; inculcatam libertatem recuperare poſſit, id eſt, prorſus reſtitutam.

CALEO.

Calere, eſt calidum fieri. Transfertur ad quãuis rei vehementiam.

Calẽt aures alicuius. Calet crimẽ re recẽtiore

Calent iudicia. i. agitantur, quũ plures rei fiunt.

Calet res. Calent rumores.

CALEfacio, calidũ facio. Trãsfertur ad animũ. Cicero: Animum vehementiſſimè calefecit auditoris, id eſt, commouit.

CALLEO.

Callere eſt callidè ſcire. Teren. Ego illius ſenſum pulchrè calleo.

OCCAlleſcere. Ci. Nõnullis aliis rebus angor equidem, ſed iam prorſus occallui. i. obdurui.

CALVMNIOR.

Calumniari, eſt falſum crimen in alium intendere. Cicero: Quod te calumniatus ſum, indicabo maliciam meam.

CANDO.

Candere inuſitatũ, eſt vrere. Cic. Candente carbone adurebat capillum.

CANDEO, ardeo. Candent carbo, ferrum, æra liquefacta, ſol.

Candere, candidũ eſſe. Albedine linum candet.

ACCENDERE lumen. Cic. Deus ipſe ſolem quaſi lumen accendit.

Accendere ſitim. Celſus. Hęc enim ſitim accẽdit.

Accendere, iratum reddere. Saluſ. Quę res Mariũ prę honore quem affectabat, contra Metellũ vehementer accenderat.

Excan-

EXCANDESCERE aliquid re aliqua. Cic. Ira excanduit fortitudo.

INCENdere, inflammare, vt facem, cedrum.

Incendere aliquē, cōmouere. In Phor. Hisce ego dictis illam tibi incensam dabo.

Incendere animum alicuius. Teren. Vt illius animum cupidum inopia incenderet.

Incendere amentiam alicuius. Cice. Incendebat eius amentiā infesta atq; inimica mater filio.

Incēdi amore. Cic. Qui ab ineunte ętate incēsus essem studio vtriusque vestrum. Crassi vero etiam amore.

Incēdere cupiditatem. Cic. Quę cupiditatem & arrogantiam incēdere possunt. Idem. Illa nos cupiditas incendit.

Incendere ira. In Asin. Sine me hunc perdere, qui semper me ira incendit. In Hecy. Incēdor ira.

Incēdere libidinem. In And. Quo magis libido frustra incendatur tua. i. ardentior fiat.

Incendere odores, est igne odores suscitare. Plau.

Incendi studio, vide amore.

SVCCENDO. Cęs. Omnibus vicis ædificijsq; incensis, frumentisq; succensis, id est, combustis, concrematis.

CANO.

Cano ablatiuū instrumenti musici familiarē habet vt Canere cithara, cornu, fidibus, lyra, tibia, tuba, tympano.

Canere bellicum. Cicer. De bellicis rebus canit etiam quodammodo bellicum.

Canere classicū, est animare atq; exhortari. Cæs. Classicumq; apud eum cani, & alterum illi iubet prętorium tendi.

Canere cantilenam. Terent. Cantilenam eandē canis. i. millies dicta repetis.

Canere carmen, cantionem. Verg. Carmina nulla canam.

Canere carmen auxiliare.

Canere cuculi carmen.

Canere Euangelium S. Ioannis, Lucæ, Marci, Matthęi, est legere. Ouid. 7. de Iasone.

Canit fama, rumor est. Mart. Quicquid fama canit, donat arena tibi.

Canere Hymenęũ. Oui. 12. Verg. 7. Ter. in Adel.

Canere ludibrio aliquẽ, ridiculã de aliquo cãtiũculã dictare. In Hesiodo Nicolaus de Valle.

Canere nuptialia festa. Oui. 5.

Canere palinodiã, est diuersum ab his quę prius dixeris, dicere. Ada.

Canere poëtę dicuntur, cum carmina condunt.

Canere receptui, est signum dare militibus tuba aut tympano vt recipiant se ex pręlio in castra. i. locum vbi exercitus manet.

Canere signum militare, pro congredi. Verg. 10. Signa canunt. Salust.

Canere signum belli, cœnæ, prandij, pacis. Vergilius. 7. Pastorale canit signum, id est, cornu inflat pastorale.

Canere sibi, est suis commodis consulere.

Canere sibi & musis, est sibi scribere & doctis, non vulgo.

Canere surdis, frustrà precari, loqui. Adag.

Canere symphoniam. Cic. Cum conuiuijs symphonia caneret.

Canere tibias, tubas. Plautus. Postquam id actũ est, tubę vtrinque canunt.

Canere versus alternis vicibus, alternatĩ, vicissim

Canere vota, est vouere. Verg. 3. Iunoni canę vota libens.

Canere foris. Asconius. Dextera plectro vtitur, &

tur,& hoc est foris canere.

Canere intus. Ada. Idem cũ canere sibi & musis Cic. Quem omnia intus canere dicebant.

Canere ad auras, germanismus est. Verg. 1. Eglo. Canet frondator ad auras.

Canere ad colum, ad focum, ad plenos cyathos, ad stiuā. Canere ad harmoniā mundĩ. Cic.

Canere ad myrtum, est velut indoctum & eruditorum colloquio indignum reijci.

Canere ad tibiā. Cic. Vt deinceps qui accubarẽt canerẽt ad tibiam clarorum virorum laudes atq; virtutes.

Canere ad tibicinem. Cic. Est in originibus solitos esse in epulis canere conuiuas ad tibicinẽ de clarorum hominum virtutibus.

Canere ante victoriam, est præpropere gloriari.

Canere pro describere. Verg. 1. Arma virũq; cano. Idem in Buc. Cum canerẽ reges et prę lia.

Canere, pro incantare, aut fascinare. Verg. æ gl. 8. Ducite ab vrbe domum mea carmina, ducite Daphnym. Inde carmen pro incantatione. Horat. in Epo. 17.

Canere ꝑ laudare. Horat. Progeniẽ Veneris canemus. Canere pro recensere. Verg. 4. Quę bella exhausta canebat.

Canere pro vaticinari. Vergil. 3. Sola mihi tales casus Cassandra canebat.

CANTARE, laudibus celebrare, tollere. Cice. Iampridem istum canto cęsarem.

Cantare augurium. Cic. Non decantandi augurij sed diuinandi tenuit disciplinam.

Cantare mores alicuius. Ter. Qui harum mores cantabat mihi. i. frequenter dicebat.

ACCINO, CONCINO, OCCINO, RECINO, SVCCINO nota,

PRÆCINERE fides epulis. Cic. Epulis magistratuum fide præcinunt.

CAPIO.

Capere auem, aprum, feram, piscẽ, leporẽ. Vno saltu duos lepores capere. Ada.
Capere aduersarium, fallere. Callidus & in capiendo aduersario versutus.
Capere astu, dolo, aliquem decipere.
Capere animum alicuius, induere. Cic. Patrium animum virtutemq; capiamus.
Capere arbitrum aliquem. Teren. Me cepere arbitrum. In Heau.
Capere arma. Cęs. Communis libertatis caussa arma capiant. Oui. 2. Arma assueta capit.
Capere acrimoniã. Cic. Si patris vim et acrimoniã ceperis ad resistẽdũ hoĩbus audacissimis.
Capere auribus, audire.
Capere aures rem dicimus, si quando oblectat. Ouid. Et factum mirabile ceperat aures.
Capiunt aures facetiæ, sales.
Capere arcem, vrbẽ, est deuastare, occupare, suo imperio subijcere. Ouid.
Capere bellum. Sal. Rursus tamen bellum cepi.
Capere blanditijs aliquem, fuco, illecebris, promissis, est decipere.
Capit carcer aliquem. Cic. Vt eos capere carcer non posset. Capere ciuitatẽ. Cic. Inuitè cepi Capuã. i. ęgrè Capuę custodiã accepi.
Capere caussam. Ter. Si libitum fuerit, caussam ceperit, id est, adinuenerit.
Capere cibũ. Idẽ. Cibũ nonnunquã capiet cũ ea
Capere commodum. Terẽ. Ex meo propinquo rure hoc capio commodi.
Capere conditionem. Plau. Quin vos capitis cõditionem ex pessima primariam?

Capere coniecturam. Terẽ. Quantum ex ipsa re coniecturam capimus.
Capere consilium, deliberare. Teren. Cæs. Se sibi consilium capturum.
Capere consuetudinem. Cic. Et consuetudo exercitatioq; capienda.
Capere coronã in caput. Plaut. Capiã coronam mihi in caput, assimulabo me esse ebrium.
Capere corde consilium. Plaut.
Capere corde dolorem, dolere. Idẽ in Truc.
Capere conuictum.
Capit ciuitas nos, si quando ingredimur.
Capere consilio, eligere.
Capere damnum, dedecus.
Capere desiderium. Cic. Lenientem desiderium quod capiebat è filio. Ter. Te desideriũ Athenarum arbitror cepisse sępe.
Capere detrimentum. Sal. Ne quid Respu. detrimenti caperet.
Capere documentum. Cic. Ex quo nimirum documentum nos capere fortuna voluit.
Capere dolorem ex aliquo. In And.
Capere dolorem. Cicero.
Cepi delectationem, & captus sum delęctatione, vtrunq; dicimus, actiuę, passiuè. At qñ nõ significat delectatio quędam, ferè actiuè vtimur, non passiuè.
Capere deliberationem. Cic. 1. Off.
Capere decrementum, incrementum.
Capere dicta, pro animaduertere. Verg. 6.
Capit nos domus, quum eam intramus.
Capere disciplinam aliçuius, est discere ex alio.
Capere ædes dicunt eos quos cõtinere possunt. Terentius. Aedes nostrę vix capient scio. Id vasculum semiunciam capit.

Capere

Capere exemplum de vel ex aliquo. Terent. De te exemplum capit.
Capere exordium. Cic. Hinc capiamus exordiũ
Capere faciem, formam alicuius. Plaut⁹. Formã cepi huius in me, id est, repręsentaui.
Capere fructũ. Cic. Fructũ ex tuis literis vel maximũ cepi. Idẽ. Magnorũ meoꝝ laborũ multarũq; vigiliarũ fructũ cepi maximũ, i. vtilitatẽ.
Capere generũ aliq. In Hecy. Illũ gñerũ cepim⁹.
Capere gratiã. Cic. Cũ pręsertim considerẽ nullam esse gratiã, quã vel capere animus meus, vel accipiendo, remunerando, cumulandoq; illustrare posset.
Capere gaudium. Plin. Capere gestũ. In Phor.
Capere gloriã ob amicitiã seruatã. Cic. de amic.
Capere hęreditatẽ. Cic. Quoniam hęreditas vsu capta esset.
Capere hoies re aliqua. Cice. Magis specie tñ & motu atq; ipso amictu capiebat hoies, q̃ aut dicendi copia, aut mediocritate prudentiæ.
Capere honorem. Plaut. Olim populi prius honorem capiebat suffragio.
Capere iacturam, incommodum. Cic. Altitudo animi in capiendis incommodis.
Capere initiũ. Cę. Initiũ capit à flũie Rhodano
Capere imperiũ. Cic. Postea verò quàm ita cepi & gessi maxima imperia.
Capere imaginem fallacis amicitiæ. Oui. 7.
Capere inimicitias. Ter. Nunquã tã graues ob hãc inimicitias caperẽ in nostrã familiã. Phor.
Capere inimicũ. In And. Non, si capiũdos mihi sciã esse inimicos omnes hoies, pro facere.
Capere institutum. Cic. Duarum enim vitarum nobis erunt instituta capienda.
Capere Iudicem. Plaut. In Merc.

Capere laborē cū re aliq. vel ob rē aliq. In And.
Capere laborem inanē, pati, subire. In Hecy.
Capere laborem animo, pro dolere. Plau.
Capere laborem. Ter. Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leues.
Capere laudem. In Eu. Quantam & quā veram laudem capiet Parmeno, pro laudari.
Capere laqueo verbi aliquid. Cic. Neq; æquitatem rei, verbi laqueo capi putas oportere.
Capere lętitiam oculis. Cic. Pręter lętitiā quam oculis cepi iusto interitu tyrāni.
Capere locū. Cic. Vt capiēdus tāquā exilio loc9
Capere locū spectaculo. Cęs. Atq; ex omni prospectū locum spectaculo caperet.
Capere magistratum. Cic. Eundē magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito.
Capere magistrum ad aliquid. In And.
Capere miseriam. Ter. Miseriam omnem ego capio. In Adel.
Capere misericordiā. Cice. Vt aliqn mīam caperet, si nō propinquitatis, at ætatis suę: contra
Capere modum. In Aulul. (Vallā
Capere mortem ob remp. Cicero.
Capere manu aliquid. Sal. Vrbes & agros manu ceperat. Verg. Cape sacra manu. i. cōprehēde.
Capere molestiam. Cic. Eam molestiam, quam debent capere, non capiunt.
Capere mente, intelligere.
Capere moderamen rei alicuius, est suscipere imperium, aut administrandi prouinciam. Oui. 3. & 6. Met.
Capere obliuionē. Cic. Quę si vos cepit obliuio
Cepit me odium dicitur, & non, Cepi odium, secundum Vallam. Contrariū videtur apud Terentium. Nunquam sciens cōmerui merito vt ca

to vt caperet odium illa mei. In Hecy. Aut negocij si quando odium ceperat.
Capere occasionem, ansam.
Capere oculos rem dicimus, si quando oblectat. Pictura capit oculos.
Capere oculis, videre. Ver. Añ locũ capies oclis
Capere oculis rationẽ, perspicere. Plaut. Vt ego oculis rationem capio.
Capere opinionem, passiuè. Cęs. Virtutis ceperat opinionem. i. existimabatur.
Capere pecuniam ob aliquid. Cic. Apertè cepit pecunias ob rem iudicandam.
Capere pignus. Plaut. Vt his in cauea pignus capiatur togæ.
Capere pileũ. Plau. Vt ego hodie raso capite caluus capiã pileũ. Qui mos erat cũ liberi fierent (serui.
Capere prędam. Cic.
Capere primordium. Cic. Sunt nobis agendi capienda primordia.
Capere pricipiũ. Cic. Pricipiũ capere oportebit
Capere personam alicuius. Idẽ. Possumus petitoris personam capere.
Capere prouinciã. Ter. Prouinciã cepisti durã.
Capere quęstum. Terent.
Capere quietem. Ouid. 1. Met. Inde suis vicibus capiebant bina quietem.
Capere rationem. Terẽ. Cepi rationem vt neq; ęgeres, neq; vt hęc posses perdere, id ęst, prouidi, consului, inueni modum.
Capere remp. Cic. Hinc libido maxima inuaserat reip. capiendę. i. inuadendæ, occupandæ.
Capit nos regio, terra, si qñ ingredimur. Verg. 8. Hęc illum regio cepit.
Capere rei satietatem dicimus, aut capit nos rei satietas, qua perpetuò vtimur. In Hecy. Tũ

 sicubi

ſicubi eũ ſatietas hoĩm aut negocij ſi qñ odiũ ceperat. Plaut. Dum ſatietatẽ capiet pater.
Capere ſenſum alicuius rei. Cicer. Si voluptatis ſenſum capit, doloris etiam capit.
Capere ſomnum. Cic. Si ſomnũ capere poſſem, tam longis te epiſtolis non obtunderem.
Capere ſonitum aures. De Off.
Capere ſortito aliquem. Cice. Iouis ſacerdotem ſortito capi iubebat.
Capit me ſplendor alicuius rei. Horat. Hunc capit argenti ſplendor. Item paſſiuè.
Capi ſplẽdore, idẽ. Cic. Splẽdore nominis capti.
Capere ſpem. Cicero. Militum animos ac ſpem capere poſſit.
Capere ſuffragia. Cic. Quę capiunt ſuffragia populi, & magiſtratus conſilia.
Capere ſtipendium. Cęſar.
Capere tędiũ & cepit me tędiũ contra Vallam.
Capere tempus, eligere. Cice. Commode tẽpus ad te cepit adeundi.
Capere teſtamento aliquid. Idem. Qui morte teſtamentove eius tantundem capiat, quantum omnes hęredes &c.
Capere teſtimonium. Cic. De tuo filio vereor ſi nihil ad te ſcripſerim, debitũ eius virtuti videar teſtimonium cepiſſe, id eſt, ne videar ignorare eum in bona opinione eſſe.
Capere vltionem. Sal. Vt & vltionem ex illorũ cruciatibus ac pœnis capiat reſp.
Capere vitio aliquid. Cic. Qui cum tabernaculum vitio cepiſſet imprudens &c.
Cepi voluptatẽ, & voluptas cepit me, idẽ ſigni.
Capere voluptatem cum aliquo. Plautus. Dum Amphitrio cum vxore modo ex hoſtibus adueniens voluptatem capit.

Capere voluptatē animo. Cice. Capiebā animo non mediocrem voluptatem. i. lætabar.

Capere vim. Vide acrimoniam.

Capere vtilitatem. Cic. Sic vtilitates ex amicitia maxime capiuntur.

Capere vſuram corporis vxoris alterius, adulterium cōmittere. Plautus: Vſuramq; eius corporis cepit ſibi.

Capere vultum, eſt ex natura adipiſci. Ouidius. 2. Vultus capit illa priores. In Phormione: Capere nouum vultum.

Capere virtutem, amplecti. Plaut.

Capere virginem ex aliquo loco. Terent.

Capere ex inſidijs. Cic. Quum Coſ. iterū in Africa ex inſidijs captus eſſet.

Capere in caput. Plautus.

Capere in fidem. Cic. Qui ciuitates aut nationes deuictas bello in fidem cepiſſent.

Capere in manum. Terentius: Si fuſtem in manum cepero.

Capere pro intelligere. Cicero: Vtrūq; pro mea ſapientia capio.

CAPI, pro delectari, affici, non reſoluitur per actiuum, vt Capi amore, diuitijs, dulcedine pecuniæ vel cantus, facetijs, forma, imagine, lepôre, pulchritudine, quæſtu, ſpecie bonorum, ſplendore nominis, voluptate.

Cepit me amor eius, non dicimus.

Capi pro decipi, vt Capi aſtutia, aſtu, blanditijs, cupidine, dolis, demētia, errore, fuco, ignorantia, imagine falſa, promiſſis, &c. Saluſt. Animi molles & ętate fluxi, dolis haud difficulter capiebantur.

Capi pro priuari, vt Captus mente, membris, oculis, auribus. Captus eſt, Adagium ſapit.

CAPESSERE remp. est administrare, gubernare. Salust. Expergiscimini aliquādo, & capessite rempublicam, id est, defendite.
Capessere se aliquò. Plau. Quò nūc capessis tute hinc aduersa via cum tanta pompa?
Capessere pastum. Cice. Enumerare possum ad eum pastū capessendum conficiendumque, &c.
CAPTARE aliquem, desiderare. Idem: Quem non mediocriter captat.
Captare amicitiam alicuius.
Captare aëra. Verg. Auribus aëra captat.
Captare beneuolentiam. Cic. Ab aduersariorum persona beneuolentia captabitur.
Captare cōsilium. Teren. Quid cum eo cōsilij captet. In And. Captare cœnam Mart.
Captare frigus opacum. Vergil. Aeglo.
Captare familiaritatem alicuius.
Captare honores, est venari ambitionem.
Captare hæreditatem.
Captare impudicitiæ aliquem, ad impudicitiam prouocare. Plaut. Captare largitiones.
Captare lacertas. Cic. Ad lacertas captandas tempestates non sunt idoneæ.
Captare misericordiam. Idem: Quum misericordiam captat.
Captare mores nouos. Plautus.
Captare nomen imperatorium. Cice. Non tam nomen captans imperatorium, q̄ cupiens militibus satisfacere.
Captare pocula. Horat. Tantalus à labris sitiens fugientia captat Pocula.
Captare prçmia. Idem: Iucunda captat præmia.
Captare prædā, feram, canes venatici dicuntur.
Captare risum. Cice. Epicurus verò ea dicit, vt mihi quidem risus captare videatur.

Captare ſermonē,auſcultare. Teren. Ita animum cœpi attendere, hoc modo ſermonē captans.
Captare voluptatem ex aliqua re. Plin.
CEPI pręſentis ſignificatum obtinet.
DISCEPTARE verbū eſt eorū potius,qui inter ſe litigant,q̄ qui iudicāt. Diſceptator verò iudicum eſt potius q̄ litigantium.
Diſceptare cū aliquo iure ęquo. Cic. Vt ſibi cum palæſtritis, hoc eſt, cum populo Syracuſano æquo iure diſceptare liceat.
Diſceptare de. Cic. Non conſilijs neq; autoritatibus noſtris de iure publico diſceptare.
ACCIPERE auditionē. Cic. Romā quum veniſſem,tenuē quidē auditionē de ea re accepi.
Accipere auditione aliquid. Cic.
Accipere auribus,eſt audire. In Hecy.
Accipere auribus æquis laudes alterius. Plinius. pro auide audire.
Accipere aures aliquid. Cice. Nunc primum hoc aures tuæ crimen accipiunt.
Accipere animo æquo. Saluſt. in Cati.
Accipere animis, eſt probè perpendere. Verg. 2. Aenid. Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.
Accipere animū quietum in aliquem. Verg.
Accipere beneficium. Cicero: Gratus eſſe debet, qui accipit beneficium.
Accipere beneficijs. In Adelph.
Accipere calamitatem. Cice. Calamitate accepta maiores animos habuit,q̄ vnq; rebus ſecūdis
Accipere cauſſam,excuſationē admittere,litē ſuſcipere. Cic. Quam nos cauſſam nō accepiſſemus? Accipere conditionem. In And:
Accipere cognitionem. Cicero: Accepit ab his cognitionem deorum.

Accipe-

Accipere consulem. Cic. De plebe consulem non accipiebant. Accipere consulatum. Plin.
Accipere contumeliam. Idem: Tanta contumelia accepta.
Accipere corde. Plautus: Haud satis meo corde accepi querelas tuas.
Accipere cladem. Liuius: Post acceptam proximæ pugnæ cladem.
Accipere cruciatu aliquē. Plau. Nisi effecero, cruciatu me accipito carnifex.
Accipere curas.
Accipere disciplinam, discere. Cæsar.
Accipere damnū, detrimentū, dolorē. Cæsar. Ci.
Accipere dictum. Cic. Et hoc simul accipe dictū.
Accipere dicteria. Accipere epistolam. Cic.
Accipere dolo malo aliquid.
Accipere excusationem, expurgationem, excusatum habere.
Accipere fama aliquid. Cicero.
Accipere fidem, est habere fidem. Verg. 8. Accipe daq; fidem. Accipere frenum.
Accipere fiduciam. Cic. Accipere fœdera. Sal.
Accipere fando. Plautus: Neque fando vnquam accepit quisquam.
Accipere fœnore. In Curcul.
Accipere hominem quibus dictis meret, id est, conuenire. Plaut. Accipere honores. Cice.
Accipere hospitio aliquem. Verg.
Accipere hilari ingenio & lepido.
Accipere iniuriam, ignominiam, pro pati. Cice.
Accipere iussa, est ad exequendum subire. Hora.
Accipere imperiū, iugū, est subiici. Liuius. Cic.
Accipere iudicium. Cicero: Quum is iudicium acciperet pro Quintio, id est, Quintij personā in iudicio præstaret.

Accipere legem, ludos, pro placere.
Accipere lætitiam, libertatem, inimicitias. Saluſt.
Accipit liquorem terra. Plinius.
Accipere leges amandi, non dare. Plin.
Accipere literas eodem exemplo. i. eiuſdē tenoris Cic. Binas à te accepi literas eodem exemplo.
Accipere lumen. Cicero: Luna acceſſu & receſſu ſuo ſolis lumen accipit.
Accipere magiſtratum, mandatum.
Accipere memoriam. Cicero: De quibus memoriam accepimus, id eſt, recordamur.
Accipere multis verbis male aliquem, vehementer obiurgare. Cicero: Homines multis verbis male acceptos dimiſit.
Accipere memoria. Cato: A maioribus memoria ſic accepi.
Accipere metum, metuere. In Heau.
Accipere malum. Plin. Dedi malum & accepi.
Accipere morem. Cicero: Præclarū à maioribus accepimus morem.
Accipere aliquē malis, miſeris aut indignis modis, eſt verberibus afficere. Terent. Indignis quum egomet ſum acceptus modis.
Accipere noctem, pro dormire, poēticum. Vergilius quarto.
Accipere nomen, eſt rationem habere. Liuius.
Accipere offenſionem, omen, onus, opinionem, orationē. Cic. Ipſa terga declarant non eſſe ad onus accipiendū figurata. Cæſ. Accepta oratione eorum Cæſar obſides imperat. i. audita
Accipere obſidem aliquem. Plinius.
Accipere oculis. Cicero.
Accipere palmam, poteſtatem, prouinciam, præcepta, promiſſum, pecuniam.
Accipere plagam, vulnerari. Cicero: Sanè plagam

gam odiosam acceperat. Accipere prędem Cic. Me prędes accepturum arbitror.
Accipere personam, in sacris frequens, pro alium alij pręferre, non iustitiæ nomine, sed singularis amoris aut muneris.
Accipio quod dat .i. gratũ est, quum adduci non potest vt totũ concedat, dat tñ aliquid. Cic.
Accipere rogationem, rempublicã, rudem.
Accipere repulsam, repelli.
Accipere aliquem regio apparatu.
Accipere salutem. Cice. Audierat ex illo se à me bis salutem accepisse.
Accipere satisfactionem, sermonem. Plau. Huius sermonem accipiam. In Asin.
Accipere societates, sordes. Cic. Has à nostro Q. Ticinio sordes accepimus .i. hãc ignominiam
Accipere scommata. Horat. lib. 2. Saty. 7.
Accipere sumptus, id est, suscipere.
Accipere tabellarium. Accipere tela scuto.
Accipere iustum tempus. Plinius.
Accipit nos terra, pontus. Verg. 3. Eadẽ vos vbere læto Accipiet reduces.
Accipere vadem. Cic. Quum me pro adolescẽtulo ac penè puero Resp. accepisset vadem.
Accipere vim, vires: Cic. Omne animal ad accipiendã vim externã & ferẽdã paratũ est. Plin.
Accipere voluntatem. Cice. Quum par volũtas accipitur & redditur, id est, mutuum.
Accipere voluptatem, vulnus. Verg. 3. Vulnera tergo Accipiunt.
Accipere à maioribus. Cicero: A maioribus nostris accepimus. In Andria: Accipe à me hunc ocyus.
Accipere ad se aliquid. Plautus: Accipiam hanc ad me litem.

Accipere omnia ad contumeliam. In Adelphis.
Accipere ad se aliquē. Pl. Leno accipiet ad se auri cupidus. Idem: Accepit ad se, haud secus q̃ si ex se simus natæ. i. domi suæ.
Accipere aliquid ad sententiam. Cice. Quum ad verbū, non ad sententiā rem accipere videare.
Accipere de aliquo. Idem: Sed quod de illo acceperunt, possessiue est.
Accipere ex ea parte. Cic. Item in Amph. Ex tua accepi manu pateram. In Asin. Ex te argentū acceperit. Accipere aliquē in amicitiam.
Accipere in aliquā partem aliquid. Teren. Cice. Tu verò in malam, pessimā, optimam, vtramuis, vtram, &c.
Accipere in ciuitatē aliquem. Idem: Hernicos in ciuitatem etiam acceperunt.
Accipere in muneribus aliquid. Nemo possit vere dicere, assem aut eo plus in muneribus me accepisse. i. vel asse donatum fuisse.
Accipere tibicinas in nuptias, id est, ad nuptias celebrandas. Plautus.
Accipere in prandio. Plaut. Ita lepidè nitideq; in prādio accepisti apud te, vt semp meminerim
Accipere aliquem in fidem. Salust.
Accipere in se contumeliam. Terentius.
Accipere in deditionem, militare est. Plin.
Accipere aliquem inter oratores. Plaut. in Stich. Haud æquum est, te inter oratores accipi.
Accipere pro malefactis aliquē, tractare. Plautus Ego pol te istis tuis pro dictis & malefactis furcifer accipiam. i. tractabo vt meritus es.
Accipere admirabiliter aliquem. Cice. Nos Asia accepit admirabiliter.
Accipere aliorsum atq;. Teren. Neue aliorsum, atque ego feci, acceperit.

Accipe

Accipere aliquid aliter atque est. In Heau.
Accipere aspere. Cicero: Quanto nunc idem accipiet asperius.
Accipere aliquem ampliter, bene, commode, clementer, honorifice, haud familiariter, hylarè, leniter, lepidè, liberaliter, lautè, magnificè, nitidè, prolixè, &c. pro bene tractare.
Accipere aliquid duriter. Cice. Durius accipere hoc mihi visus est.
Accipere grauiter senectutem, vulgo, displicentiam habere senectutis. Plinius.
Accipere aliquē moderatè. Cice. Ea te moderatè accepisse. i. tulisse æquo animo.
Accipere publicitus. Plautus: Hospitio publicitus accipiar.
Accipere seuerè facinus alterius, id est, supplicium acre sumere. Cicero.
Accipere, pro animaduertere. Hora. Agedū paucà accipe contra.
Accipere, pro audire. Vergilius: Accipe nūc Danaum insidias.
Accipere pro intelligere. Terent. Non recte accipis. Addimus interdū pro eodē animū, rem, sententiam & similes accusatiuos.
Acceptum ferre vel referre, est habere pro recepto ab aliquo, aut expensum reddere, aut gratum habere. Hadrianus.
AVCVPARI, proprie aues captare.
Aucupari opiniones hominū. Cic. Aliorū errantem opinionem aucupentur.
Aucupari orationem. Cicero: Vt omni ex genere orationem aucuper.
Aucupari rumores. Cic. Qui imperitorū hominum rumusculos aucupari.
Aucupari syllabas, similitudinem, verba. Cic.

Aucupari sermonem alicuius. In Most.

Aucupari tēpus. Cic. Quum præsertim tam multi occupationē eius obseruēt, tēpusq; aucupētur. Aucupari ex insidijs qd agatur. In Asi.

ANTECApere famem, frigus, &c. Sal. Dormire priusquā somni cupido esset, nō famem, nō sitim, neq; frigus neq; lassitudinē opperiri, sed ea oīa luxu antecapere. i. edebant, bibebant, se calefaciebant, quiescebāt, antequā fames, sitis, frigus, lassitudo aduenisset.

Antecapere multa. Salustius: Priusquā legiones scriberentur, multa antecapere, quę bello vsui forent.

Antecapere noctem. Idem: Noctem quę instabat antecapere.

Antecapere tempus. Sal. Maximeq; festinās tempus legatorum antecapere.

CONCIPERE, proprie seruare, continere.

Concipere amorem.

Concipere aīo, deliberare, cōprehēdere. Quintil.

Concipere cupiditatem auribus. Cice. Auribus tu tantam cupiditatem concepisti. i. ita vehementer ex auditu affectus es.

Concipere dolorem animi, mœrorē, tristitiam, gaudia, iram, furorem, ignes, &c.

Concipere dedecus. Cic. Quod & ipsa senectus cōcipit dedecus. Cōcipere dulcedinē aīo. Idē

Concipere fraudem. Idem: Vel in rep. violanda fraudes inexpiabiles concepissent.

Cōcipere fœd⁹. Verg. Cōcipere inimicitias. Cęs.

Concipere infamiam, turpitudinem. Cic.

Concipere iusiurandum, iurandi modum & formam sibi excogitare.

Concipere maculam. Cic. Ex quo, si qua macula concepta est. Concipere iustitiam. Idem.

Concipere metũ,metuere. Plau. Maiorem in modum in sese concipiet metum.
Concipere mortem pręcordĳs. Cic. Quum iam pręcordĳs conceptam mortẽ contineret.
Concipere odium. Cicero.
Concipere oculis,videre. Plautus.
Concipere periculum. Cic. Hoc quod conceptũ Resp. periculũ parturit, cõsilio discutiam.
Concipere scelus,malum statuere. Idem.
Concipere semen herbarum. Cic.
Concipere spem de aliquo,sperare. Plin.
Concipere sitim,esuriem. Ouid. 5. de Cerere.
Concipere vitium. Cic. Non solum vitia concipiunt ipsi,sed ea infundunt in ciuitatem.
Concipere vadimonium. Idem: Negant quenq́ esse qui vadimoniũ cõcipere posset. Vide vadari in apparatu. Cõcipere verba. Plau. Vt concepisti verba,viginti mnas dabin?
Cõceptis verbis iurare,est ad alterius pręscriptũ & voluntatem iurare. Hadria.
DECIPERE. In And. Deceptus sum,at nõ defatigatus. Deceptus sum in eo. In Asin. Mihi credidit,neq́ deceptus in eo.
EXCIPERE aliquem. Qui excipiatis eos qui de suis manibus effugerunt, Cicero.
Excipere aliquẽ cœna,conuiuio,domo,prandio.
Excipere aliquem medĳs amplexibus.
Excipere aliquid,cauere,præscribere. Cicero: In ea re alĳ plura, alĳ pauciora excipiunt. Idem: Nominatimq́ lex exciperet. Item: Quorũ in fœderibus exceptum est.
Excipere aprum, vrsum. Vide, insidĳs.
Excipere conuiuas,hospites.
Excipere clamoribus aliquid. Plin. Quã teneris clamoribus excipiantur.

Excipere clamorẽ, eſt reclamare, Verg. 9. Clamorem excipiunt ſocij.

Excipere quicquam calamo, eſt ex ore alterius ſcribere.

Excipit nos caſus, infortunium, ſiquando ex animo nõ cedit. Verg. 3. Heu quis te caſus deiectã cõiuge tanto Excipit? pro ſuſcipit.

Excepit me fabula, id eſt, detinuit.

Excipere furem, celare. In Aul.

Excipere gremio vel ſinu puerum.

Excipere honore. Plin. Quum ſuffragatorũ noĩa honore quo ſolent exciperentur.

Excipere hoſtes. Cęſar: Quos in pabulatiõe paucis ante diebus exceperat.

Excipere impetũ alicuius. Cic. Tuum multorũque propter te inflammatũ in bonos oẽs impetum meo corpore excepi.

Excipere incautum, pro opprimere. Verg.

Excipere inſidijs aliquẽ, circũuenire, dolo captare Aeglo. 3. Nõ ego te vidi Damonis peſſime cã prum Excipere inſidijs?

Excipere ictus, defendere, gladiatorium eſt.

Excipere labores. Cic. Quum oĩ iam fortuna proſperè functus, labores etiã magnos excepiſſet.

Excipit nos littus, vbi deſcendimus ex naui. Sic, Excipit nos patria, cœlum, &c.

Excipere laudem. Cic. Poſteaquã vidit illum excepiſſe laudem, id eſt, inueniſſe.

Excipere laudes alterius auidiſſimis aurib⁹. Plin.

Excipient memoriam illius viri omnes anni cõſequentes, id eſt, perpetua erit illius memoria. Cicero.

Excipere aliquem morte, interficere. Verg. 10.

Excipere naues. Cic. Onerariȩ omnes ad vnam à nobis ſunt exceptæ, id eſt, captæ.

Excipere osculo. Plin. Gratum erat oībus q̃ senatum osculo exciperes.

Excipere orationem. Asco. Manet illa quoq; excepta oratio.i.quę quū diceretur, scripta est.

Excipere plagas. Cic. Excipiētes grauissimas plagas, & ferentes silentio.

Excipere rorem nocturnū, colligere. Cæs.

Excipere tela. Cic. Oīa tela excipiat necesse est.

Excipere voluntatem alicuius. Idem: Ad excipiendas eorum voluntates.

Excipere verba dicentis. Cicero: Multis audientibus, qui omnia eius verba exceperint, literisq; mandauerint.

Excipere ex prętereunte aliquid. Idem: Nunc nisi si quid ex prętereūte viatore exceptum est, scire nihil possumus.

Excipere ex sermone alicuius. Cice. Nos aliquid ex sermone vestro memoria dignum excipere possumus, id est, capere.

Excipere, colligere. Mart. Ventris onus misero, nec te pudet, excipis auro.

Excipere, pro intelligere. Aenei.4. Motusq; excepit prima futuros.

Excipere pro interpellare, aut alio eloquuto dicere. Verg. Tum sic excepit regia Iuno. Cicero: Hunc Labienus excepit, id est, statim sub eius sermonem loqui cœpit, quasi orationem eius excipiens.

Excipere pro separare. Vergil. Ipsum illum clypeum, cristasq; rubentes Excipiam.

INCIPIO & INCEPTO nota. Terent. Si cū illo inceptas hoīe.i.litigabis. Idem: Quę incepta à paruis.

Incipere turbam inter aliquos. Terent. Iam tum inceperat turba inter eos.

INTERCIPERE literas. Cicero.
Intercipere,quasi totum capere. Terẽtius:Quod nos capere oportet, hæc intercipit: vbi inter auget. Intercepit obliuio. Plinius.
Intercipere pomum adiectum.
Intercipere regnum, occupare. Idem.
Intercipere victoriam.Plinius.
Interceptus mortalitate.Idem.
OCCIpere. Ter.Si quid narrare occepi.i.incępi
Occipere quęstũ. In And. Quęstum occipit.
Item:Quando eum quęstum occeperis,id est,turpe lucrum.
OCCVPARE, est rem in medio positam ante cæteros capere.
Occupare agrum,locum,possessionem,regnum, vrbem, vi capere. Liuius:Vrbem hanc accepi,non occupaui.
Occupari animum.Cicero:Desperatio rerũ omnium regum & populorum animos occuparat,id est,inuaserat.
Occupare animum in studijs bonarũ artium. In prol.Hecy.Ita populus studio stupidus in funambulo animũ occuparat.i.detinebat.
Occupare argentum, pecuniam fœnore, collocare in fœnus.Cicero.
Occupatus alio amore.In And.id est,impeditus
Occupare consilium,inuenire. In Men.Hæreo ni occupo aliquod mihi consilium.
Occupare extremum. Horatius:Occupet extremũ scabies,mihi turpe relinqui est.Adag.quo victi ridentur.
Occupare rem suam.Cic.Quorũ magnę res agũtur,in vestris vectigalibus occupatæ.
Occupare mortem. Terẽ.in And.Mors cõtinuo ipsam occupat.

Occupare metum. In Ruden. Occupat membra mortis metus. Occupare se negotijs.
Occupare se ad aliquod negotium. In Pseud. Ne quò te ad aliud occupes negotium.
Occupare timorem. Cęs. Timor omnem exercitum occupauit, id est, inuasit.
Occupare occupatum. In Rud. Qui oratione hic nos occupatos occupes.
Occupare rempublicam. Salustius.
Occupatus alia solicitudine. In Phor.
Occupare cū infinitiuo, pro pręuenire. vt Occupa foras exire. In Ruden. Occupas pręloqui. Varro: Priusquam responderem, foris nescio quis occupat res indicare. Liuius: Occupant facere bellum.
Occupare, tenere, possidere. Vergili⁹.6. Occupat Aeneas adytum.
PRAEOCcupare vel occupare, est quum pręuenimus rem dicere, ne alij nobis obijciant. Vereor ne nox occupet. Cic. Quas partes ipse mihi sumpserā, eas pręoccupauit oratio tua.
Præoccupare timorē. Cęsar: Sic omnium animos timor præoccupauit.
Pręoccupare vias. Idem: Ne ab equitatu Romanorum viæ præoccuparentur.
PERCIPERE capere, intelligere, sentire significat.
Percipere animo aliquid. Cicero.
Percipere beneficia, lætitiam, odium, voluptatem, vtilitates. Percipere fruges.
Percipere fructum.
Percipit fames mihi misero medullam ventris, id est, abstulit. Plaut.
Percepit mihi misero horror membra dictis tuis Plautus.

Percipe-

Percipere noīa ciuium, eſt memoria tenere. Cice.
Percipere opinione aliquid, opinari. Idem.
Percipere oculis, videre. Cic.
Percipere philoſophiam. Idem.
Percipere ſenſum. Cicero: Eſt id ætatis, vt ſenſum iam percipere poſſit ex mœrore patrio, id eſt, dolorem ſentire.
Percipere vſu aliquid. Idē: Quoniā vſu percepta ſunt, noſtra ducamus .i. in vſum recepta ſunt.
Percipere, cognoſcere, intelligere. Plau. Ne quod hic agimus, herus percipiat fieri.
PRAECIpere pecuniam mutuam ab aliquo inſequentis anni, eſt anno antecapere. Cęſ.
Præcipere cognitionem. Cicero.
Præcipere de re aliqua. Idem: De actione quædā breuia pręcepta guſtaram.
Præcipere, animo reuoluere. Verg. Omnia præcepi, atq; animo mecum ante peregi.
Præcipere hoſtē, pręuenire. vbi Verg. hoc verbo vſus eſt pro externo geſtu exhibere, q̄ pacto tractaremus hoſtem, feram, ſi ſic occaſio daret.
PRAECIPITare tranſitiuum & abſolutū eſt.
Pręcipitat hyems, ſol, nox. i. ruit, inſtat.
Pręcipitat reſp. quum pręceps ruit & debilitatur
Præcipitante iam & debilitato metu tribunatu, auſpiciorū patronus ſubito extitiſti. i. moriente, finiente. Cicero.
Præcipitare ſe ex aliquo loco.
Pręcipitari ex altiſſimo dignitatis gradu. Cic.
RECIPERE animum. In Adel. Animū recepi.
Recipere annos. Cice. Valde care æſtimas tot annos, quot iſta ætas recipit.
Recipere anhelitum. In Epid. Plaut.
Recipere amicū. In Hecy. Iſthęc quidē contumelia eſt, hominem amicum recipere ad ſe.

Recipere caussam alicuius. Cice. Recepi caussam Siciliæ.
Recipere aliquem. Plautus: Ni illum recepit, nihil est quo me recipiam.
Recipere casum. Cæsar: Plures rem posse casus recipere intelligebat.
Recipere domũ aliquem. Cic. Fugientẽ latronũ tela & minas recepit domum.
Recipere epistolas, literas. Idem: A te heri duas epistolas recepi.
Recipere ferrum, telum, &c. Cic. Ferrũ recipere iussus, collum contraxit.
Recipere honorẽ ab aliquo. Idem: Ne honorem quidem à se recipere vellem.
Recipere iocos, sales, scommata.
Recipere legiones. Cic. Recipere mandatũ. Idẽ.
Recipere mentem, aut recipere se mente. Ouid. 5. Et nondum me tota mente recepi.
Recipere nomen. Cic. Sese eius nomen receptum
Recipere oppidũ, & Recipi oppido. Cæs. Oppido ac portu recepti non erant
Recipere posticulũ. Plaut. Posticulũ hoc recepit, quum ædes vendidit .i. excepit.
Recipere se, redire. In Phor. Ibo ad portũ, quoad se recipiat frater.
Recipere se domum, rus, est ire, proficisci.
Recipit nos domus, militia, patria, &c. siquando redimus.
Recipere talionem.
Recipere se ad cœnam, ad domum, ire.
Recipere se ad aliquẽ. Cic. Si vis homo esse, recipe te ad nos, ad quod tempus confirmasti.
Recipere se ad ingenium. Plau. Ad ingenium vetus versutum te recipis tuum.
Recipere se ad bonam frugem. Cicero.
Recipere

Recipere ad se,facienda suscipere. Teren. Ad me recipio,faciet,id est,promitto. Vergil. Sic ore effata recepit ad sese.

Recipere aliquem in amicitiam,in cõsortiũ suũ, in familiaritatem,in necessitudinem,in gratiam,in gregem suum &c. Cic. Teren.

Recipere in ciuitatem. Cic. Gentes vniuersæ in ciuitatem sunt receptæ.

Recipere aliquem in custodiam. In Rud.

Recipere se in principem. Plin. in Paneg.

Recipere in hyberna milites. Cice. Ne in hyberna milites reciperẽt, magnas pecunias dabãt.

Recipere in deditionem. Cęs. Se in deditionẽ vt recipiant,petunt.

Recipere in se aliquid. Cic. Illud quod supra scripsi,id in me recipio.

Recipere in fidẽ. Cęs. Sese eos in fidẽ recepturũ, & conseruaturũ dixit. Id autẽ erat patronorũ Clientum verò conferre se in fidem.

Recipere in literas aliquid. Cic. Illi reciperent in suas literas publicas pręclaras proscriptiones & emptiones tuas.

Recipere se in patriã,in portã,in tectũ &c. Cic. Ipse me Laodiceam recipiebam.

Recipere se in orbẽ. Cęs. Pręsentissimo aĩo pugnans,in orbem se recepit ad radices montiũ

Recipere se ex loco aliquo. Cice. Quum ad hyemem me ex Cilicia recepissem.

Recipere se ex fuga. Cęs. Quem turpiter se ex fuga recipientem.

Recipere se ex timore. Idẽ. Nostri ex timore sese receperunt.

Recipere se ex opere. In Men.

Recipere,liberare. Ver. Medioq; ex hoste recepi.

Recipere,promittere. Cecinna. Librũ ea cõditione da-

one daret, si reciperes te correcturum.
Receptui canere, vide cano.
SVSCIPERE amorem, animum, autoritatem.
Suscipere bona. Suscipere bellum.
Suscipere curam, consilium, contentiones, consulatum, cohortationem.
Suscipere dedecus, delectũ, dolorẽ, mœrorem, luctum.
Suscipere ægritudines, exilium.
Suscipere filium, liberos ex aliqua, gignere, suscipere fraudem, flagitium.
Suscipere fidem, promittere.
Suscipere inimicitias, inimicos, inuidiam, impunitates caussa alicuius vel pro aliquo.
Suscipere iter. Suscipere labores.
Suscipere maculam, maleficium.
Suscipere negotium, onus, offensas, orationem, officium amici.
Suscipere paricidiũ. Suscipere patrociniũ, partes alicuius, personam alicuius, patriam.
Suscipere pœnam scelere dignam, id est, dare.
Suscipere profectionẽ, propugnationẽ, proscriptionem. Suscipere querimonias.
Suscipere religionem, reip. salutem, scommata.
Suscipere scelus.
Suscipere seueritatem, id est, sumere.
Suscipere simultates.
Suscipere votum deo, vouere. Suscipere vigilias
Suscipere verbum, vocationem, voluptatem.
Suscipere in alteram aurem, ex parte suffragari.
Suscipere in se scelus.
Suscipere in se procurationem.

CAREO.

Caremus ijs rebus, quarũ vsus nobis opus est.
Carere febri dixit Cic. Etsi mihi nũciauit te planè febri carere.

Caruit

Caruit ne te febris heri? Plautus.

Carere foro, ſenatu, publico, eſt non venire in forum &c. Cicero.

Carere luce forenſi, eſt cauſſas non agere. Cice.

Carere rebus vrbanis.

Carere Roma, eſt abeſſe.

CARPO.

Carpere eſt carptim diminuere, Poëtis verbum peculiare.

Carpere agmen. Cæſ. Equitatu præmiſſo qui nouiſſimum agmen carperet.

Carpere auras vitales, poëticum, viuere. Verg. Haud credo inuiſus cœleſtibus auras Vitales carpis.

Carpere belliſſimum quodque, pro aſſumere, eligere. In Adel. Vnumquodq; quod erit belliſſimum carpam.

Carpere cibum. Ouid. Carpe cibum digitis, eſt quidam geſtus edendi.

Carpere coronam. Pytha. Coronam ne carpſeris id eſt, leges ciuiles ſerua.

Carpere dẽte aliqd. Ci. Nõ illo inimico, ſed hoc maledico dẽte carpũt. i. pſequunť maledictis.

Carpere diem, pro in vſum conuertere. Hora. li. 1. Oda.

Carpere flores. Cice. Omnes vndiq; floſculos carpam, id eſt, deligam.

Carpere famam hominis, eſt denigrare.

Carpere fuga aliquem locum, fugere. Vergil. Et acri Carpite prata fuga.

Carpere gramina. Verg. Salices carpetis amaras id eſt, paſcetis.

Carpere gyrũ. Ver. Carpere mox gyrũ incipiat

Carpi cæco igni, pro affici amore aut torqueri. Verg. 4. Cæco carpitur igni.

Carpere linum, è terra vellere.

Carpere lupulum.

Carpere lanam, pensum, est nere. Ver. Carpētes pensa puellę.

Carpere nuces, poma, pyra, vuas &c. Verg. Carpent tua poma nepotes.

Carpere obliuiones nos dicuntur, vbi abimus in obliuionem. Horat. 2.

Carpi obliuione, est obliuisci.

Carpere quietē, somnū, soporē, dormire. Vergil. Placidū carpebant fessa soporē Corpora. Idē. 7. Iam mediam nigra carpebat nocte quietē.

Carpere vocibus aliquem, maledictis prosequi. Cęs. Sed etiam nostrorum militum vocibus nonnihil carperetur.

Carpere viam, iter, ire, proficisci. Vergil. Nocte, die tutum carpe viator iter.

Carpere vires, auferre, diminuere. Verg. Carpit eni vires paulatim, vritq; videndo Fœmina.

Carpere, frui. Persius. Genio carpamus dulcia, i. fruamur rebus dulcibus.

Carpere, reprehendere. Mart. Carpere vel noli nostra, vel æde tua. Oui. Non illud possit carpere Liuor edax.

Ne Momus quidem carpit.

Carpet citius aliquis q̄ imitabitur: De re inimitabili dicitur.

DECERPO, DISCERPO ex compositione quid significent, collige.

EXCERPO, potiora deligo.

Excerpere bona. Teren. Tu id quod boni est excerpis, id est, excipis.

Excerpere commodissima. Cicero: Quod quisque commodissimè pręcipere videbatur, excerpsimus.

Excerpere ex. Cic. Se excerpere ex ijs ipsis, si quid inesset boni.

CAVEO.

Cauere est cautionem rei adhibere, dicimusque Cauere alicui, aliquid, aliqua re, ab aliquo, de aliquo.
Cauere aliquid, vitare. In Eu. Quod cauere possis, stultum est admittere. Item cum datiuo et accusatiuo. In Bac. Quid isti caueam?
Cauere capite, est capitis periculo se obstringere Plinius.
Cauere insidias. Cic. Fecerat certiorem vt caueret insidias.
Cauere intemperantiam. Idem.
Cauere loco sibi. Ter. Ipse sibi cauit loco.
Cauere malo In Persa. Male cauere melius est.
Cauere testamento aliquid. Cic. Idq; testamẽto cauebitis.
Cauere vitium. Idem: Huic simile vitium in gestu motuq; caueatur.
Cauere ab aliquo. Ci. Nisi prius à te cauero &c. Cauendum ab eo qui semel imposuit.
Cauere sibi ab aliquo, non se. In Eu. Tibi ab isto hera cauendum intelligo.
Cauere de obsidibus. Cęs. Quoniam in pręsentia de obsidibus cauere inter se non possent.
Cauere de pecunia. Idem: Obsidibusq; de pecunia cauent, id est, dant obsides, quoad pecuniã dissoluant.
Cauere ne. Ter. Id cauit, ne vnquam infamię ea res sibi esset.
Cauere, sine ne. Ter. Caue te tristem sentiat. Cic. Caue autem putes quicquam.
Cauere vt. In Bach. Quid isti caueam? vt reuehat domum.

Caue

Caue minantis & prohibentis. Ter. Verbum si mihi vnum pręterquam quod te rogo faxis caue, id est, vę tibi.

Caueri passiuè. Cic. Cętera quę quidē prouideri poterunt, cauebuntur.

Cautum est. In Capt. Tibi ne quęstioni essemus cautum intelligo.

Cauto est opus. i. cauēdū. Ibidē: Cauto est opus, vt sobriè, sineq; arbitris accuratè hoc agatur.

PRÆCAVERE sibi, est pſpicere. Terē. Hoccè tempus pręcauere mihi, haud te vlcisci sinit.

CAVSSOR.

Caussari, est caussam rei gestę adferre, in caussam ducere, impedimēta excusandi gratia adferre. Inertes literarū caussantur aut frigus aut ęstū Non est quod meam causseris negligentiam.

Caussari tempestatem, fluminum vim, valetudinem: pro eodem dicimus caussificari. Valla.

Caussari pro originem ducere. Boni mores caussantur ex literarū studijs. Morbus caussatur ex corrupta natura.

ACCVsare, est criminari inferiorē, aut æqualē.

Accusat, qui culpam impingit, siue apud iudices siue priuatim.

Accusare ambitus. Cic. Ambit⁹ alterū accusaret.

Accusatus capitis absoluitur.

Accusare coniurationis, probri insontem.

Accusatus crimine hoc.

Accusas id me, id est, eius facti.

Accusare inertiam alicuius.

Accusare maiestatis. Cice. Gabinium accusauit maiestatis.

Accusare peculatus. Cicero.

Accusatus rei capitalis apud aliquem. Cicero.

Accusatus est repetundarum, supple pecuniarū, vel de

vel de repetundis pecunijs, aut intellige quascunque res pretiosas.
Accusare de negligentia. Cic. Non cõmittã post hac, vt me accusare de epistolarum negligentia possis.
Accusare de aliquo. Idẽ: Hoc eò ad te scripsi, quod is me accusare de te solebat.
Accusare de veneficijs. Idẽ: Sexcenti sunt, qui inter sicarios, & de veneficijs accusabantur.
Accusare in re. Cic. In ea re per Lucium Cęciliũ Scylla accusatur.
EXCVsare, expurgare. Est etiã defendere, afferre id quod fuit in caussa, quo minus aliquid factũ sit.
Excusare calamitatẽ temporũ, inopiã suam. Cęs.
Excusare latrones, occupationes, penuriã tabellariorum, tempestatem, ventos aduersos, valetudinem &c.
INCVSAT qui de moribus queritur expostulatue.
Incusare, est criminari superiorem teste Seruio, sed non est perpetuò. Terẽt. Quid me incusas Clitipho? Intemperiem cœli incusantes. Incusare deum noli. Cato.
RECVSARE, est abnegare. Hora. Rem tentare pudor, quam vires ferre recusant. Cic. Terra nunquam recusat imperium.
Recusare molestiã. Cic. Molestię non recusandę
Recusare supplicium, dolorem. Idem: Nullũque recusent nec supplicium nec dolorem.
Recusare ne. Cic. Et ne fieret vehementer recusaui, id est, obstiti, restiti.
Recusare de. Idẽ: Non de seruitute, sed de conditione seruiendi recusatum est à nobis.
Recusare, vetare. Cice. Nec vero recusabo, quo minus omnes mea legant.
Cedo

CEDO CESSI.

Cedo varię elegātię verbū est & significationis.
Cedere alicui arte, ætate.
Cedere animo. Cic. Nec animo, nec beneuolētię nec patientiæ cuiusquā pro vobis cedam, id est, animo, amore, patientia vinci permittam.
Cedant arma togæ. Cicero.
Cedere caussæ. Idem.
Cedere curia. Cic. Cedam tibi in pręsentia, foro curia, & sanctissimis deorum immortalium templis.
Cedere creditoribus, est ijs cuncta relinquere. Suetonius.
Cedere commodo, damno, dispendio.
Cede deo, id est, ne resiste. Verg.
Cedit dies, pro labitur tempus. Cicero.
Cedere exitio. Cedere alicui eruditione, eloquentia.
Cedere famæ, est suo honori metuere. Cicero.
Cedere foro, est propter debita fugere. Iuue.
Cedere alicui foro vel curia, est alteri in foro locum dare, munus suum relinquere. Cicero.
Cedere gratiæ, est pulchritudine pręcelli. Plin.
Cedere ius suum alicui, pro relinquere.
Cedere lucro.
Cedere loco aut locum, est vinci seu dare locum.
Cedere alteri marito. Verg. Et patrio Andromachen iterum cessisse marito. Sic domus cessit alteri domino. i. in alterius possessionem.
Cedere naturæ, est mori. Sal. Cedere periculo.
Cedere possessione. Cic. Nec sibi hortorum possessionę cessisset.
Cedere pudori, locum dare. Idem: Item pudor ex pectore cessit. i. discessit. Lucil.
Cedamus Phœbo. i. morem geramus. Verg.

Cedere

Cedere prouinciā aliquā alicui secundū Vallā.
Cedit pueritia iuuentæ.
Cedere tempori. Cic. Cedere vita, mori. Idē.
Cedere vrbe, patria, pro discedere.
Cessit victoria Turno. i. victor euasit Turnus.
Cedit mihi viribus Ioannes.
Cedere ad factum. i. ad effectum perduci. Plaut.
Cedere de rep. pro discedere, Vergil. Inuitus regina tuo de littore cessi.
Cedere è vita. Cicero.
Cedere ex animo, ex sententia, ex voto dicitur, cum res voto respondet.
Cedere ex ordine. Verg. 3. Aenei.
Cedere in quęstū, in salutem, rem dicimus.
Cedere pro accidere. Cęs. Nō oīa cedunt secūda
Cedunt omnia prosperè. Cicero.
Cedere sec⁹. Sal. Quia tētatū antea secus cesserat
Cedere, quando sortis verbum est, significat in partem venire, vt res cedit mihi hæreditario iure. Sic cedit mihi iure Cęsario, prętorio, pōtificiali. Hora. Oui.
Cedo cum efflagitantis est, secundę personę vocem habet, pro dic aut da, aut date. Cic. Cedo qui vestram remp. tam cito amisistis? Cedo dexteram vel manum, pro da. Ter. Cedo quē uis arbitrū. Cedo aquam manibus. i. da. Plau.
ABSCEDERE, notum est, vt Abscede paululum hinc.
Abscede hac. Abscessit è conspectu meo. Abscedit nauis longe in altum. Abscedet ab eo ira hæc. Terentius.
Abscesserit actutum dolor.
Abscedent decem minæ, id est, detrahentur.
ACCEDERE, adire. Teren. Nunquam accedo quin abs te abeam doctior.

Accedere alicui, pro assentiri.

Accedere animum alicui. Cicero: Cassio animus accessit.

Accedere animum ad aliquem. Idē: Accessit animus ad meam sententiam.

Accedere annū. Ci. Ab alijs auditur⁹ esses annū tertium accessisse desiderio nostro & labori tuo

Accedere cumulum. Idem: Quàm maximus his literis cumulus accedat.

Accedere dolorem. Cic. Dolor accessit bonis.

Accedere ætatem alicui. Celsus: Illud vinū, cui nihil adhuc ætatis accessit.

Accedere febrē. Cel. Quisq; febre liberatus est, simul atq; ea vno die accessit. i. non redijt.

Accedit his, huc, ad hęc, eòdem. i. adiungitur.

Accedere infamiam, id est, incurrere.

Accedere manū extremā operi. Cice. Manus extrema non accessit operibus eius.

Accedere periculum, subire.

Accedere pecuniam. Ter. Quia paululum vobis accessit pecuniæ, sublati animi.

Accedere robur. Cic. Cum paululum iam roboris accessisset ætati.

Accedere somnū. Cel. Vel si somnus nō accedit.

Accedere voluntatē alicuius ad aliquē. Ter. Voluntas vestra si ad poëtam accesserit.

Accedere ad aurem aliquid. Ter. Ad aures haud inuitò sermo mihi accessit tuus. Gaudet autē accusatiuo cum ad.

Accedere ad caussam, est se adiungere liti.

Accedere ad corpus. Cice. Sicut ad corpus eius accederet.

Accedere ad conditionem. Idem: Condemnari cum istius inuidia infamiaq; malebant, q̃ ad eius conditiones pactionesq; accedere.

Accedere ad consilium. Cato: Ad consiliū ne accesseris antequam voceris.

Accedere ad eloquentiam.

Accedere ad ædes, ad hominem.

Accedere ad ignem. Ter. Accede ad ignem hunc

Accedere ad locū aliquē. Cice. Cum ego noctu ad Heracliam accederem. i. peruenirem.

Accedere ad malum. Ter. Ad hęc mala hoc mihi accedit etiā. Plau. Mihi malū ad malū accedit.

Accedere ad mores paternos &c.

Accedere ad pedes alicuius. Cice. Ad pedes omnium sigillatim Clodio accedente.

Accedere ad phrasim elegātiorē. Erasmus ad Terentianam phrasim proximus accessit.

Accedere ad pœnā, est suppliciū sumere. 1. Offi.

Accedere ad rationē aliquē. Cice. Cur ex tot creditoribus aliis ad istā rationē nemo accesserit

Accedere ad rem coniectura, diuinādo. Cicero.

Accedere ad scopum. Ioannes proximus ad scopum accessit.

Accessit ad senectutem eius vt cęcus esset. Cice.

Accedit ad meam sententiam. i. mecum sentit.

Accedere ad societatem rei. Cice. Ad societatem integerrimorum & maximorum periculorū (accedam.

Accedit ad vanitatem authoritas, id est, vanitati fides adhibetur.

Accedere in cumulum. Cic. Accesserit in cumulum manubię vestrorum imperatorum.

Accedere in funus. Cic. Accedere quempiam vetat in funus aliorum.

Accedere in senatum. Idem: Ne ante in senatum accederem, quàm rem confecissem.

Accedere propius. Cic. Si propius accessissem.

Accedere prope ad aliquid. Cic. Quod tam prope accederet ad similitudinem tuę literæ.

Accedere propius ad veritatem. Cic. Propius ad ea accedam, quę à te dicta sunt.

Accedere proximè ad aliquem. Idem: Proximè accessit ad deos Clodius, propius quàm tu, cum ad ipsos penetrarat.

Accedere proximè ad sapientiam.

Accedere cominus ad aliquem. Cic. Ad te vt video cominus accessit.

Accedere intrò. Teren. Accessi intrò.

Accedere pro addere. Hoc mœroris infortunio meo accessit. i. additũ est. Hoc accessit calamitatibus meis vel ad calamitates meas.

ANTECEDERE aliquem aliqua re. Cęs. Ne contra suam voluntatem dimicare cogeretur magnis itineribus antecessit.

Antecedere honore, ætate, vsu rerum. Cice. Vsu rerum antecedebat.

CONcedere, ire. In Heau. Concede hinc domũ.

Concedere alicui, locum dare. Ter. in Hecy. Rus habitatum abij, vobis concedens. Cic. Cõcedat laurea linguæ.

Concedo tibi, id est, in tuã scientiã eo. In Phor. Nunquam ne concedes mihi?

Concedere alicui quę vult. Cic. Concedere amicis quicquid velint.

Concedere arti, dictis, factis, ingenio, sententiæ alterius. Nemini cõcedit in literarũ experiẽtia

Concedere biduũ. In Eu. Impetrare nequeo hoc abs te, biduum saltem vt concedas solum.

Cõcedit dolor. Cic. Vt cũ magnitudine medicinę doloris magnitudo cõcederet. i. remitteret

Concedere factum alicui, condonare. Cęs. Se cõcedere id factum superioribus suis beneficijs

Concedere fato vel fatis, est mori. Plin.

Concedere naturæ, idem.

Concedit

Concedit nox diei, pro diescit. In Amph.
Concedere partẽ octauã pretij. i. decurtare. Plin.
Cõcede hic à foribꝰ paululũ istorsum. In Phor.
Concedere ab oculis, cõspectũ fugere. In Epid.
Concedere ab ore alicuius, idẽ. In Heau. Concedas aliquò ab eorũ ore aliquantisper.
Concedere ad ianuam, ad dexteram, ire. In Aul. Tantisper hic ego ad ianuam concessero. In And. Concede ad dexteram.
Concedere de suo iure, est ius suũ prętermittere. In Adel. Metuisti si nunc de tuo iure concessisti paululum.
Concedere de cupiditate. Cic. Et si de cupiditate nemini concedam.
Concedere alicui de familiaritate, est alieniorem se prębere. Idem.
Concedere de vita. In Trin. Necꝫ illi concedam quicquam de vita mea.
Concedere ex ædibus, abire. In Hecy.
Concedere in angiportum. Ter. Sed hinc concedam in angiportũ hoc proximũ. i. huc recedã
Concedere in aliquid. Cicero. Postquam Resp. in paucorum potentiam, ius, atcꝫ ditionem concessit, id est, neruenit.
Concedere in certamen, ire certatum. Sal. In certamina rursus concedunt.
Concedere in nomẽ alienũ. Sal. Victi oẽs in gẽtem nomencꝫ imperantiũ concessere.
Concedere in voluntarium exilium, est patriam vltro relinquere. Plin.
Concedere in locum aliquem. Liuius. Hostes in loca altiora concessere.
Concedere intrò. In Eu. Concedam hinc intrò.
Concedere huc, isthuc. In Capt. Concedamus huc, id est, horsum. In Eu. Concede isthuc pau

Iulum,id eſt,iſtorſum veni vel ſecede.
Concedere vt.Cice. Conceditur eſſe verum,vt boni bonos diligant.
Concedere,abire.In Hecy. Tẽpus eſt concedere.
Concedere pro dare ſeu exaudire vſurpant eccleſiaſtici.
Cõcedere abſolutè,vel cum datiuo pro permittere.Cic. Concede quod facile eſt.Ter. Haud tibi hoc concedo.
DECEDERE,propriè eſt à mandato cuſtodiæ ſuę loco recedere.Valla.
Decedere exigit ablatiuum, nunc per ſe,nũc intercedente de: & prçterea datiuum.
Decedere febrem.Cic.Subito febris deceſſit.
Decedere inuidiã.Salu.Poſtquã inuidia deceſſit.
Decedere irã.Ter. Decedet iam ira hęc.i.peribit.
Decedere alicui,cedere.In Amph.
Decedere inſtituto ſuo,eſt aliter agere q̃ ipſe ſolitus eſt.Liuius.
Decedere iure ſuo.Idem.
Decedere itinere,deflectere. Plin. Quoties paulum itinere decedere admonebamur.
Decedere officio. Liuius. Eas quoque colonias quę officio deceſſiſſent,id eſt,quę officio non erant functæ.
Decedere Roma.Cicero.
Decedere terra,ſolo. Verg. Tacituſq; mea decedere terra.Idẽ:Poſſuntq; ſolo decedere noſtro.
Decedere via,eſt aberrare.Suet.Cum luminibus extinctis deceſſit via diu errabundus.
Decedere via alicui. In Amph. Mihi magis par eſt via decedere.
Decedere de bonis ſuis.Cice.Cogat aliquem de ſuis bonis omnibus decedere.
Decedere de ciuitate. Cicero: Qui de ciuitate quâm

quàm de ſententia decedere maluit.
Decedere de curriculo vitę. Cice. Si ne minimū quidem de meo curriculo vitæ deceſſero .i.ſi vitę tenorem ſeruaro.
Decedere de dignitate.Idē: Cū propter hominē perditiſſimū de officio ac dignitate decedis.
Decedere de foro. Cic. Ad aduentum imperatorum de foro deceſſerat timens proſcriptionē, id eſt, foro ceſſerat.
Decedere de iure ſuo. Cic. Tametſi ſtatim viciſſe debeo, tamen de meo iure decedam .i. concedam aliquid ex meo iure.
Decedere de more ſuo, mutare mores. Cice. Vt multo maluerint de ſuo more decedere.
Decedere de officio, de prouincia. Idem.
Decedere de ratione. Cic. Nonne ego de optima illa mea ratione decederem?
Decedere de ſententia. Idem: De hac quoq; ſententia bima decedat
Decedere de ſumma aliquid. In Adel. De ſumma nihil decedet .i. nihil detrahetur, minuetur.
Decedere de via. In Amph. Oēs de via decedite.
Decedere alicui de via. In Trin. Decedam ego illi de via, de ſemita, de honore populi.
Decedere ex Cypro. Cicero.
Decedere ex partu, mori. Aſco. Apud quem illa ex partu deceſſit.
Decedere è vita, idem. Valla.
Decedere pro mori. Cice. Pater maturè deceſſit. Idem: Pater nobis deceſſit.
DISCEDERE animum. Cice. Qui diſcedere animum cenſent.
Diſcedere conſilio. In Phor. Modo vt hoc conſilio poſſit diſcedi, vt iſtam ducat, id eſt, definiri, vel ſtare in ſenatu.

Diſcedere cœlum,id eſt,diuidi. Cicero.

Diſcedere pedem. Cicero: Tranſuerſum vnguē, vel digitum aut pedem latum vel digitum latum non diſcedere,id eſt,minimo interuallo. In Aſin. Ab iſta pedem non diſcedat.

Diſcedere quartanam. Cic. Audiui quartanam à te diſceſſiſſe.

Diſcedere ſpem. Cęſ. Hoſtibus eadem de cauſſa ſpes potiundi oppidi diſceſſit.

Diſcedere terrā,diuidi. Cic. Quū terra diſceſſiſſet magnis quibuſdam imbribus.

Diſcedere à conditione,conditionem immutare

Diſcedere à cauſſis. Cic. Sibi certū eſſe à iudicijs cauſſiſq; diſcedere.i.velle deſinere cauſſas agere

Diſcedere à conſtantia. Idem: A conſtantia atq; à mente atq; à ſe ipſe diſceſſit.

Diſcedere à iudicijs,vide cauſſis.

Diſcedere à iure. Cic. Omnia ſunt incerta, cum à iure diſceſſum eſt.

Diſcedere à latere. Idē: Nūquā fermè diſceſſiſſe à latere P. Cœpionis.i.eius familiaritate ꝑpetuo aluiſſe. Itē. A ſenis latere nūquā diſcederē.

Diſcedere à mente,quęre à conſtantia

Diſcedere à perſona,immutare perſonam. A perſona ſua diſcedere incipit.

Diſcedere à ſe,habes à conſtantia.

Diſcedere à ſententia. Cęſ. Perterritus conuicijs à ſua ſententia diſceſſit.

Diſcedere à ſtatu,eſt immutare ſtatum.

Diſcedere à vita. Cicero: A vita quidam per inediam diſcedens.

Diſcedere ab aliquo. Idē: Quum à vobis ſalutis meę authoribus diſceſſerim. Itē. Quū ab illo diſceſſerint,me proximum habent.

Diſcedere ab amicis, Cice. Ab amicis,in magna re aliqua

re aliqua in Rempub.peccantibus, diſcedant.

Diſcedere ab argento. Cicero: Neque ab argento digitum diſcedere.

Diſcedere ab armis. Cæſar: Fore vt æquis conditionibus ab armis diſcedatur.

Diſcedere de prouincia, de ſententia. Cic.

Diſcedere è conſpectu. Cæſar: Celeriter è conſpectu caſtrorum diſceſſit.

Diſcedere ex animo. Cicero: Nunquam ex animo meo diſcedit illius optimi atq; inuictiſſimi viri memoria.

Diſcedere ex vita. Idem: Ex vita iſta diſcedo tanquam ex hoſpitio, non tanquam ex domo. Item: O præclarum diem, quum ex hac turba & colluuione diſcedam.

Diſcedere in alia omnia. Cicero: Frequens eum ſenatus reliquit, & in alia omnia diſceſſit. i. decreuit alia omnia.

Diſcedere in diuerſa dicebantur, qui in ſenatu diuerſa cenſebant. Plin.

Diſcedere in duas partes. Sal. In duas partes diſcedunt Numidę, plures Adherbalē ſequuntur.

Diſcedere in opinionem. Cic. Hanc in opinionē diſceſſi, vt mihi tua ſalus dubia non eſſet.

Diſcedere in ſententiam. Salu. Poſtquam ſenatus in Catonis ſententiam diſceſſit.

Diſcedere ſe pulchre, recte, & contra dicebāt litigatores, quum iudicata res eſſet. Terent. Iam verò pulchre diſcedo, & probè, & pręter ſpē.

EXCEDERE atrio, exire. Plinius: Atrio Veſtę coguntur excedere.

Excedere annos decem. Columella: Quum exceſſerint annos decem. Plinius: Annum tertium & octogeſimum exceſſit.

Exceſſit alueum Tyberis, i. inundauit. Plin.

Excedere domo. Cæsar: Cum omnibus suis domo excesserant.

Excedere ætatem, fidem, fines. Ouid. 7. Excessitq; fidem meritorũ summa tuorum. Patris excedit annos & hominis ætatem.

Excedere finibus. Cæs. Finibus suis excesserunt. Pollio: Finibus meę prouincię nusquã excessi

Excedere Italia. Suetonius.

Excessit licentiam concionum. Plinius.

Excedere modum, est prætergredi. Valla.

Excedere officium. Vereor ne aut excessisse aut non implesse officij mei partes videar.

Excedere opinionem, præscriptum.

Excedere vrbe. Cice. Vos fortasse sapientius excessistis vrbe. Excedere vita. Idem: Ad eos, si placet, q vita excessere reuertamur. Valerius: Respondit se vita malle excedere.

Excedere de medio. Teren. in Phor. Quum de medio excessit, id est, moritur.

Excessit è corpore animus .i. mortuus est. Cic.

Excedere è medio, locũ dare. In Hecyra: E medio æquum est excedere. i. abire.

Excedere è magisterio. In Bacch. Iam excessit mihi ætas è magisterio tuo. i. libera est facta.

Excedere è prælio. Salu. Tardius reuocati è prælio excesserant. Excedere è pueris. Cic. Vt primũ è pueris excessit Archias. i. desijt esse puer.

Exeedere è via. Idem: In ipsa cura & meditatione obeundi sui muneris excessit è via.

Excedere è vita. Cicero: Pridie quàm excessit è vita. Idem: Annos quinque & octuaginta nat⁹ excessit è vita. Excedere è viuis, est mori.

Excedere ex corde. Cura ex corde excessit. In Hec.

Excedere ex ephœbis. In Andr.

Excedere ex loco. In Aul. Si tu ex isthoc loco digitum

tum transuersum aut vnguem latũ excesseris. In And. Caue quoq; ex isthoc excessis loco.

Excedere ex magistratu, est defungi.

Excedere ex via. Cęs. Paululũq; ex via excedebat

INCEDERE pompis congruit, & ijs quibus fortuna fauet. Vergilius: Ast ego quę diuûm incedo regina.

Incedere omnibus lætitijs. Cice. Repente verò incessi omnibus lætitijs.

Incedere pedibus. Plin. Incedebás pedibus.

Incedere via, proficisci. In Curcul. Caute vt incedas via.

Incedere ad aliquid. Cic. Facilius ad inuentionẽ animus incedet, id est, deueniet.

Incedere cũ. In Curcul. Incedũt cũ suis sentẽtijs.

Incedit cum amica sua, id est, venit. In Most.

Incedere per ora aliorũ, in conspectum. Sal. Incedunt per ora vestra magnifice.

Incedere per vias, iter facere. In Merc.

Incedere magnificè. Liuius: Ille nostris decorat⁹ insignibus magnificè incedit.

Incedere segniter. Idem: Cum signis prima luce motis segniter agmen incederet.

INCESSERE, inuadere significat.

Incessit cupido mihi vel me. Liuius: Cupido incessit animos iuuenũ. Val. Max. Nec mihi cũcta cõplectendi cupido incessit. Sal. Tanta cupido gloriæ incesserat. i. inuaserat.

Incessit cura nobis. Liuius: Grauior cura patribus incessit.

Incessit discordia. Verg. Regibus incessit magno discordia motu.

Incessit dolor alicui. Cæs. Exercitui quidẽ omni tantus incessit ex incõmodo dolor, tantumq; studium infamiæ sarciendę. i. inuasit.

Incessere

Incessere aliquem dolis. In Amph. Ostendā quid sit herū fallere minis, & dolis incessere.

Incessit formido aliquem. Curt. Non mediocris omnium animos formido incesserat.

Incesso illius male gratiam. In Cistell.

Incessit inopia aliquem. Salustius: Inopia rursus ambos incessit.

Incessit me metus. Liuius: Magnus plebem metus incessit.

Incessit mos. Sal. Is incessit mos, vt hoīes adolescentuli sua atq; aliena cōsumere, pulcherrimū putent, id est, inualuit, irrepsit.

Incessit procella, id est, ingruit. Colu. Si verò procellæ ventorū aut turbines incesserint, maior pars ad terram defluit.

Incessit in te religio. In Andr. Noua nunc religio in te isthęc incessit.

Incessit hominibus sterilitas annorum, id est, caritate vrgentur homines.

Incessit timor mihi vel me. Salusti⁹: Quibus pro rei magnitudine belli timor tantus insolitus incesserat, id est, occuparat. Liuius: Timor deinde patres incessit, ne &c.

INTERCEDERE aliquid. Cicero: Vix annus intercesserat. Plinius: Viæ plures intercedentibus buxis diuiduntur.

Intercedere alicui. Cic. Cui quum Cato & Caninius intercessissent.

Intercedere dissensionem. Idem: Aut in Reip. partibus dissensio intercesserit.

Intercedere ægritudinem gaudio. In And. Mihi immortalitas parta est, si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit. i. interuenerit, obfuerit.

Intercedere familiaritatem. In Phor. Tacebit, dū intercedet familiaritas.

Intercedere legi. Cicero: Veritus eſt, ne Fuſius ei legi intercederet.

Intercedere pretium. In Adelph. Neq; pretium neq; rem vllam interceſsiſſe.

Intercedere ſententiæ alicuius. Cicero: Meæq; ſententiæ quum frequens aſſentiretur ſenatus, rogatu Seruilij, P. Titius interceſsit.

Intercedit querimonia, amicitia inter aliquos.

Interceſsit mihi tecum affinitas, ſocietas, neceſsitudo, omnes deniq; cauſſę. Cic.

Intercedere de aliqua re. Idem: De his rebus pridie quàm hæc ſcripſi, Senatus autoritas grauiſsima interceſſerat.

Intercedere in gratiam. Cic. Interceſſerat in gratiam per Pompeium ſtatim.

Intercedere inter aliquid. In Hecyra. Ira inter eas interceſsit, quę tam permanſit diu.

Intercedere pro aliquo. Cic. Frater meus legatus eſt Cęſaris, & nullum meum minimũ dictum nòn modo factũ pro Cęſare interceſsit.

Intercedere pro aliquo pecuniam. Idem: Adſcribit etiam interceſsiſſe ſe pro ijs magnã pecuniam. Vbi tranſitiue ponitur.

PRAECEDERE, eſt præire aut ſuperare.

PROCEDERE aliquid alicui. Cic. Quid agam nunc? cui nihil procedit, caduntq; ea quæ diligentiſsime ſunt cogitata, teterrime, i. peſsime omnia eueniunt.

Procedere aliquid noui. In Moſt. Num qd proceſsit ad forum fortè hodie noui?

Procedere ætate. Cice. Quum ætate proceſsiſſet. Idem: Vſque ad adoleſcentiam meam proceſsit ætate.

Procedere funus. In And. Funus interim procedit, ſequimur, i. progreditur.

Procede

Procedere honoribus longius, est prouehi. Cic. Is processisset honoribus longius, nisi semper infirma atq; etiam ægra valetudine fuisset.

Procedere insidias alicui. Salust. Neq; insidiæ cõsuli procedebant.

Procedere iter dierum. Cęsar: Quum dierum iter lx. processerit.

Procedere noctẽ. Sal. Vbi plerũq; noctis ꝓcessit.

Procedere pagellam. Cicero: Altera iam pagella procedit, id est, secunda scribitur.

Procedere viam tridui. Cæsar: Quum tridui viam processisset.

Procedere via & ratione. Cicero: Ratione & via procedat oratio, id est, ordine.

Procedere ad opes, ditescere. Plin. Ex paupere & tenui ad tantas opes per flagitia processit.

Procedere ad modum, ad tibiam. Cicero.

Procedere cum ætate. Idem: Ad virtutem si cum ætate processerit.

Procedere ex sententia. Cic. Summis oratoribus non satis ex sentẽtia euentũ dicẽdi procedere.

Procedere extra munitiones. Cęsar: Procedit extra munitiones, id est, exiuit.

Procedere in aciem. Plin. Processit in aciem.

Procedere in philosophia. Cice. Tum in philosophia, tum in optimo genere philosophiæ tantum processeris, id est, exieris.

Procedere in solẽ. Terent. Processerat enim in solem & puluerem, non vt è militari tabernaculo, sed vt Theophrasti doctissimi hoĩs vmbraculis, id est, exierat.

Procedere eò magnitudinis. Salu. Eò magnitudinis procederẽt. i. ad eam magnitudinẽ venirẽt

Procedere eò insolẽtię. Plin. Eò insolẽtię furorisque ꝓcesserit, vt irã tuã ĩdignationẽq; mereaẽ

Procede-

Procedere eò vecordiæ. Saluſt. Eò vecordiæ proceſſit, vt ſtudijs ciuilibus, &c.

Procedere bene, lepidè, proſperè, pulchrè &c. pro ſuccedere. Teren. Proceſſiſti hodie pulchre. In Moſtell. Proſpere vobis cuncta vſque adhuc proceſſerunt. In Mil. Id procedit lepidè ex ſen tentia. In Adelph. Bene procedit.

Procedere abſolute, pro eodē. In Pœn. Expecto q̄ pacto meæ technę proceſſurę fient. In Rud. Neq; id proceſſit qua vos duxi gratia.

Procedere parū, peſſime. In And. Primo proceſſit parum. In Capt. Nec cui minus procedat, quicquid facere occeperit.

Procedere obuiam. Cic. Ei obuiam proceſſeram millia paſſus centum.

RECEDERE, eſt diſcedere.

Recedere iure ſuo, eſt ius ſuum prætermittere.

Recedere vitam. In Merc. Poſtquam receſſit vita patrio corpore, id eſt, pater obijt.

Recedere à cōditione, à perſona, à ſtatu, eſt immutare cōditionem, perſonam, ſtatum.

Recedere à latere alicuius nunquam. Cic.

Recedere à vita. Idē: Ob eā cauſsā à vita receſſit.

Recedere à vitio. Plin. A q̄ vitio tu lōge receſſiſti ſcio. Recedere ab aliquo. In Capt. Tu ab iſtoc procul recedas. Recedere ab armis. Cic.

Recedere ab edicto. Idem: Ab edicto meo receſſiſſem. i. contra edictum feciſſem.

Recedere ab iure. Cic. Ab iure omnium ſiculorū ne recedatur.

Recedere ab oculis, id eſt, mori. Plin. Latius in memoria hominū et ſermone verſabitur, poſt quam ab oculis receſſit.

Recedere ab officio. Cic. Nulla cupiditate impeditum ab officio receſſiſſe, id eſt, diſceſſiſſe.

Recede-

Recedere de medio. Cice. Recede de medio, per alium transfigam.
Recedere illuc. In Rud. Iube dum recedere istos ambo illuc modo.
SECEDERE, seorsum ire. In Capt. Secede huc nunc iam.
SVCCEDERE aratro, curru, iugo, boues aut equos, pro subiungi. Verg. 3. Sed tunc ijdem olim curru succedere sueti.
Succedere defessis. Cęsar: Quum crebro integri defessis succederent.
Succedere finibus alicuius regiōis. Verg. 4. Quis nouus hic nostris successit finibus hospes?
Succedere labori, negocio, oneri, est subire. Ver. 2.
Succedere alicui prouincia. Cic. Vt oēs intelligāt nec me beneuolētiori cuiquā succedere, nec te amiciori potuisse prouinciam tradere.
Succedere tecto. Verg. 2. Nostris succedite tectis, id est, intrate.
Succedere vrbi. Verg. 3. Paruę succedimus vrbi.
Succedere via. Terent. Hac non successit, alia aggrediamur via, pro euenire prospere.
Succedere ad votum, pro voto respondere.
Succedere ex sententia, ex voto, ex opinione. Cicero: Si ex sententia successerit, bene erit opera posita. Doleo quod res non successit tibi ex sententia.
Succedere ex senatusconsulto. Cice. Quoad cuiq; ex senatusconsulto successum sit.
Succedere in alterius functionem, locum aut prouinciam. Idem: In eorum locum ipse succedat. Idem: Quod tibi succederetur.
Succedere sub manus. Plau. Lepide hoc succedit sub manus negotium.
Succedere bene, male, recte, lepide, pro euenire.
Teren-

Terentius: Hoc bene successit. Res successit opinione melius.

CELEBRO.

Celebrare, est magnifice, pompose & sumptuose rem agere. vt Celebrare certamen, comœdiam, fabulam, nuptias. Ouid. 5. Iussus eras celebrare dapes, festumq; canendo. Verg. 7. Talia cõnubia & tales celebrent hymenęos.

Celebrare aliquem, est magna de aliquo prędicare, summo honore prosequi. Ver. 5. Et priscos docuit celebrare Latinos. Item 8. Semper honore meo, semper celebrabere donis.

Celebrare aliquem sermonibus. Cic. Et omni sermone celebramur.

Celebrare cõuiuium. Idem: Celebratur oĩm sermone lætitiaq; conuiuium.

Celebrare dies. Cicero: Dies quasi deorum immortalium festi atque solennes sunt aduentu meo celebrati.

Celebrare domũ, frequentare. Idem: Domus celebratur. Varro: Cui nõ tam cura erat vt tẽpla deorum, q̃ vt popinas celebraret.

Celebrare laudes. Cicero: Cæsar bellicę tuæ laudes celebrabuntur. Celebrare ludos. Idem

Celebrare memoriam alicuius. Cice. Velle post mortẽ epulis celebrari memoriam sui noĩs.

Celebrare mortẽ alicuius. Idem: Huius in morte celebranda grauiter tulit Populus Rom. &c.

Celebrare natale. Plinius. Natalem tuum in prouincia celebrare.

Celebrare remp. Sal. Hęc atq; alia maiores nostri faciendo, seseq; & remp. celebrauere.

Celebrare sepulchrũ alicuius. Cic. Sepulchrũ Catilinę floribus ornatũ, hoĩm audacissimorũ ac domesticorũ hostium conuẽtu epulisq; cele-

bratum eſt. Celebrare vocibus. Cic. Quodque oĩm accuſatorũ non criminibus, ſed vocibus maledictiſq; celebratum eſt.

[CELLO]

ANTECELlere ætate. Cic. Vt quiſq; ætate antecellit, ita ſententiæ principatum tenet.

Antecellere eloquentia. Idem: Qui eloquẽtia cæteros antecellis,

Antecellit conſuetudo exercitationi. Cic. Dicendi cõſuetudo longe & multũ iſti veſtræ exercitationi ad honorem antecellet.

EXCELlere cõſilio. Idẽ: Conſiliũ q̃ tu excellis,

Excellere cæteris. Cic. Miramur hunc hominem tantum excellere cæteris.

Excellere in. Idem: In amicitijs expetendis colendiſq; maxime excellit.

PERCELlere aliquem, euertere. In Perſ. Perculit me prope. In Eun. Perculeris iam tu me? In Epid. Plauſtrum perculi.

Percellere aliquẽ ab abiecto. Cic. Mars ſępe ſpoliantẽ iam & exultantẽ euertit, & perculit ab abiecto, id eſt, à victo permiſit eum vinci.

Percellere animũ. In And. Perculſit ilico animũ. Donatus legit percuſſit.

Percellere ciuitatẽ timore. Cic. Timore quodam perculſa ciuitas tota. Tacitus: Ingens rerũ tumultus perculſit ciuitates.

Perculſus amore. Verg. Quarũ ſacra fero ingenti perculſus amore.

Perculſus fortuna. Cice. Cæteroſq; pari fortuna perculſos. Pręcellere, excedere.

CENSEO.

Cenſere, idem quod arbitrari, iudicare. Plau. Nõ vidiſſe vndas maiores cenſeo. In Amph. Illa illum cẽſet virũ ſuũ eſſe. In Adel, Cẽſen hoĩem

me eſ-

me esse? Ibidē: Quid istas censes? sup. dicere.

Censere, bonorum pretium æstimare. Cic. Si censenda nobis atque æstimanda res sit, &c.

Censere pecuniam publicā alicui, decernere. Asc. Mihi quod antea nemini, pecuniam publicā ad ædificandam domum censuerunt.

RECEnsere, summā totius populi colligere. Liuius: Inter hęc recēset exercitū, militē instruit.

SVCCENSERE, in re graui & iusta irasci. In Andria: Si id succenseat. Ibidem: Et is nunc propterea tibi succenset. Idem: Sed est quod succenseat.

Succensere sibi. Teren. Meritò mihi nūc ego succenseo. Cic. Et ij tibi succenseāt q̃s prętereris

CERNO.

Cernere, videre, à creare. Ci. Propriū est stultitię, aliorū vitia cernere, obliuisci suorum. Idē: Fit nescio quō vt magis in alijs cernamus, q̃ in nobismetipsis, si quid delinquitur.

Cernit animus, qui futura cōsiderat. Cice. Nōne vobis videtur animus is, qui plura cernat & longius videre se ad meliora proficisci?

Cernere animo. Idem: Cerno animo sepultam patriam.

Cernere oculis. Cicero: Sic aperiam, vt ea cernere oculis videamini.

Cernere hæreditatē, pro adire, hæredē fieri. Idem Eo ipso die ex testamento creui hęreditatem.

Cernere amorē. Cice. Debet etiam fratris Appij amorē erga me cū reliqua hæreditate creuisse, id est, ad se transtulisse amicitiā quā habet Appius erga me & mihi amicus fieri, vt est Appius.

Cernere vitam, finire. Idem: Ferro non auro vitam cernamus vtrique.

Cernere falsam hæreditatē alienę gloriæ, est alie-

nam gloriam sibi sumere, quasi hæreditatem quę sua non est. Cicero.

Cernere cũ hostib⁹ pro patria, pugnare. In Amp.

Cernere, cribrare. Plinius: Rursus quę transit, arctiore cernitur.

Cernere, disserere. In Trin. Verecundari neminẽ apud mensam decet, nam ibi de diuinis atque humanis cernitur.

Cernere, decernere. Cic. Quotcũq; senatus creuerit populusue iusserit, tot sunto.

Cernere, percipere. In Cistell. Te amaui & mihi amicam esse creui.

Cerneres vel cernas, id est, cernere potuisses. In Andr. Vt consuetum facile amorem cerneres. Verg. 4. Migrantes cernas.

DECERNERE, est de magnis rebus certã proferre sententiam.

Decernere honorẽ alicui, est debitũ illi honorem instituere ob victoriam gestaq; præclara. Cic. Quis honos ei non fuit decernendus.

Decernere imperium. Idẽ: Decreui etiã imperiũ.

Decernere iudicium. Cicero: Decretũ iudicium de consilij sententia.

Decernere legiones in locũ aliquem. Idem: Quęris quid existimem de legionibus, quæ decretæ sunt in Syriam.

Decernere pecuniam ad aliquid. Cice. Quum ad templum monimentumq; nostrum ciuitates pecunias decreuissent.

Decernere prouinciam. Idem: Eripueras senatui prouinciæ decernendę potestatem.

Decernere quęstionem. Cic. Quęstionẽ de bonis direptis decernunt.

Decernere sumptus. Idẽ: Censui sumptus legatis q̃ maxime ad legem Corneliam decernendos.

Decerne

Decernere ſupplicationem. Cic. Si mihi ſupplicationes non decernuntur.
Decernere triumphum. Idem: Senatus quum triumphum Africano decerneret.
Decernere capite ſuo. Cice. Vtinam meo ſolum capite decernerem, id eſt, mei vnius tantum periculum ageretur.
Decernere ferro, pugnare. Verg. 2. Ipſum armis, ipſumq; iubet decernere ferro.
Decernere ſecundum aliquem. Cic. Nuntiat iam populo pontifices ſecundū ſe decreuiſſe.
Decernere ſuppliciter. Idē: Senatus ob ea feliciter acta dijs immortalibus ſuppliciter decernere.
Decernere, ſecernere. In Amph. Vter ſit, nō quit decernere.
DISCERNERE, eſt rem à re aliquo modo ſeparare. In Adelp. Nequeo ſatis diſcernere.
Diſcernere fines. Sal. Neq; flumen neq; mōs erat qui fines eorum diſcerneret. i. diuideret.
Diſcernere vxorem & ſororem. Cic. Quum vxorem ſororemq; non diſcernis.
SECERnere, ſeparare. Idē: Quum reus tanq; clemens laniſta frugaliſſimū quenq; ſecerneret.
Secernere iudices. Cice. Secernit in iudicibus legendis amicos meos, id eſt, deligit.

CERTO.

Certare armis, arcu. Certare beneficijs cum aliquo.
Certare benedictis. In Phor. Benedictis ſi certaſſet, audiſſet bene.
Certare curſu. Saluſ. Curſu cū æqualibus certare.
Certare damnis. In Truc. Stultus atq; inſanus dānis certāt. i. alter alterū perdere contendit.
Certare ęquis, æqualibus hauſtibus.
Certare imparibus, nō ſatis cōuenire. Horat. De-

finet imparibus certare summotus pudor.

Certare iaculo,ludo. Verg.Certare manu. Cicero primo Offic.

Certare malitia cũ aliquo.In Perſ. Malitia certare tecũ,miſeria eſt: Dicitur,quum alter alteri incommodare conatur.

Certare muneribus.Verg.Nec ſi muneribus certes,Concedet Iolas. In Truc,Melius te munere certare mecum q̃ minatijs.

Certare officijs inter ſe aliquos. Cice,Reliquum eſt,vt officijs certemus inter nos. Verg.Officio nec te certaſſe priorem Pœniteat.

Certare poculis,vino mero. Horat. Nec certare iuuat vino mero. Certare palæſtra.

Certare pignore aut depoſito. Verg.Tu dic mecum quo pignore certes.

Certare ſecũ,eſt ſeipſum conari ſuperare,& meliorẽ reddere.Plin.Mihi ſatis eſt certare mecũ.

Certare telis. Certare vitijs. Cicero:Vitijs cum vtroque certabat,

Certare de pietate & humanis traditionibus.

Certare de ſummo bono.

Certare de virtute. Saluſt.Ciues cum ciuibus de virtute certabant.

Certare cum infinitiuo. Verg.2.Certantq; illudere capto.

Certo ſuperare,præcellere. Ouid.5.

DECERTare manu. Cic.Decertandũ manu eſt

Decertare inter ſe, Idem: Vbi Demoſthenes & Eſchines inter ſe decertare ſoliti ſunt.

Cum duobus ducibus de imperio in Italia decertatum eſt.Cic.

CIEO vel CIO.

Ciere ſiue Cire,eſt commouere,excitare.

Ciere aliquem,iratum reddere. In Bacc. Quid negotij hoc eſt,quod herum tam ciet?

Ciere aluum, est leuare, laxare, soluere ventrem.
Ciere bella. Verg. Bella cient, &c.
Ciere cœlum. Idem: Cœlum terramq; ciebo.
Ciere cruciatus. Cice. Quum è viperino morsu venę viscerum veneno imbutę tetros cruciatus cierent. Ciere ære viros, poeticū, pro classicū canere. Verg. 6. Aere ciere viros, Martemq; accendere cantu.
Ciere furias, est furere. Ouid. 9.
Ciere lachrymas, flere. Ciere martem. Verg. 9
Ciere mortem, Cicero sæpe dixit.
Ciere pugnā. Liuius: Principes vtrinque pugnā ciebant. Ciere turbas. In Amph. Turbas vxori ciet Amphytrio.
Ciere vrinam, est prouocare.
CITARE frequentatiuum, iudiciale verbū est, idem q̃d aduocare in testimonium.
Citare accusatorem. Cic. Citare aluum, sæpe laxare. Col. Ne imaturis herbis citetur aluus.
Citare capitis aliquem. Cic. Abs te capitis C. Raberij nomine citantur.
Citare dicta sapientū, Vergilij versum, est ad suam sententiam adducere.
Citare iudices. Plin. Citare senatum. Cic. Quum tanquam senatū philosophorꝫ citares.
Citare testem in aliquam rem. Idem: In hāc rem testem totam Siciliam citabo.
Citare ad iudicem, in ius aliquem.
ACCIEO seu per contractionem ACCIO, est accerso. In Mil. Ego illum probè iam oneratum huc acciebo.
Accire aliquē ad se. Accitus venio .i. vocatus
ASCISCERE, est aliunde aliquid sibi sumere.
Asciscere aliquid. Cice. Quum Senatus P. Q. R. asciuerit.

Aſciſcere aliquem. Cice. Ea tempeſtate plurimos cuiuſq; generis homines aſciuiſſe dicitur.

Aſciſcere ciuitatē alienā. Idē: Quod nõnulli ita interpretant̃ amitti ciuitatē Romanā, alia aſcita

Aſciſcere conſuetudinē. Cic. Idcirco hanc cõſuetudinem libenter aſciuimus.

Aſciſcere genus aliquod dicendi. Idem: Aſciuerunt aptum ſuis auribus optimū quoddā & tanquam adipale dictionis genus.

Aſciſcere laudem. Cic. Nihil vnquam de me dixi ſublatius aſciſcendę laudis cauſſa potius, q̃ criminis depellendi.

Aſciſcere legē. Cic. Leges quas Latini aſciuerūt.

Aſciſcere lepôrem. Idem: Vt appareret in eo natiuum quendā lepôrem eſſe, non aſcitum.

Aſciſcere nomen tyrāni. Cic. Qui tyrāni nomen aſciuit ſibi. Aſciſcere patronum. Idem: Me patronum vnum aſciuerunt.

Aſciſcere prudētiam. Cic. Vt oſtēderet nõ modo eos illius expertes eſſe prudentię quā ſibi aſciſcerent. Aſciſcere ſibi aliqd. Idē: Aſciſcātq; ſibi quaſi propinqtate cõiunctos atq; natura.

Aſciſcere ſacra. Cic. Quarū ſacra Po. Rom. à Græcis aſcita & accepta, tanta religione publicè et priuatim tuetur.

Aſciſcere ſapiētiam. Idem: Neq; iſtam mihi aſciſco ſapiētiam, quā nonnulli in me requirebāt.

Aſciſcere ſocios. Cæſar: Receptos ad ſe ſocios ſibi aſciſcunt.

Aſciſcere ad fœdus. Idem: Quem nõ ad hoc incredibile ſceleris fœdus aſciuerit.

ACCERSERE ſeu ARCESSERE, idem q̊d ire ad vocandū vel vocare: eſtq; vtrūq; tertiæ vel quartę cõiugatiõis indifferēter. Cic. Si erit neceſſe, arceſſemus, id eſt, vocabimus.

Accerſe-

Accerſere aliquem. In And. Obſtetricem accerſo Idem: Cur vxor non accerſitur? Domo ductu huc accerſita ſum. In Stich.

Accerſe vbi voles. In And. Accerſitur virgo lauatum. In Eu.

Accerſi iube filiam. Teren. Accerſas hinc me.

Accerſere alicui aliquid. Cic. Sed orationi ſplendoris aliquid accerſunt.

Arceſſere capitis aliquem. Cicero.

Accerſire crimine ambitus aliquem. Cic. Ipſe alterum iterum ambitus crimine accerſiret. Idē Quod tum magis inuidioſo crimine, quàm vero accerſiretur.

Arceſſere iudicio. Cicero: Vt hunc hoc iudicio arceſſeret.

Accerſire riuulum. Idem: Sin autem vt riuulus accerſitus.

Accerſere ad bellum. Sal. Gallorum gentē infeſtiſſimā Romano nomini ad bellū accerſunt.

Accerſita ſum ad matrem. In Ciſt.

Accerſi à matre ſe ſimulat ad rē diuinā. In Hecy.

Accerſire ad ſe. Cic. Ad ſe accerſiri iuſſit.

Accerſere ad ſocietatem. Idem: Si erit pugnandū accerſam ad ſocietatem laboris. Alij legunt arceſſam.

Arceſſere in iudicium capitis aliquē. Cice. Neq; vnquam innocentē in iudiciū capitis arceſſas

CONCIRE bilem. In Amph. Fames & mora bilem in naſum conciunt.

Concire facinus. Cicero: Niſi poſtquā illud conciui facinus.

Concire fluctus. In Merc. Auſter imbricus omnes fluctus conciet.

Concire hoſtes alicui. In Merc. Conciuit mihi domi hoſtes.

Concire iram. In Hecy. Fortasse vnum aliquod verbum inter eas iram hanc conciuerit.
Concire lites alicui. In Asin. Face vt illi turbas, lites concias.
Concire malũ alicui. In Men. Meus Vlysses, qui suo regi tantum conciuit mali.
Concire multitudinẽ, cõuocare. Liuius. Obscuram, atque humilem ad se conciendo multitudinem.
Cõcire turbas. In Heau. Quãtas turbas conciui insciens. In Amph. Vxori turbas conciet.
CONCIScere facinus. Liuius. Facinus in se suosq; fœdũ ac ferum consciscunt. Brutus: Postquam illud conciui facinus.
Consciscere lethum. Plau. Si impetrare non quibo, consciscam lethum.
Consciscere mortẽ sibi. Cic. Mortẽ sibi vterq; cõ ciuit. Idẽ: Mortẽ mihi cur consciscerem, caussa non est visa: cur optarem, multæ.
CONCITARE, valde cõmouere, tãq; ad bonum q̃ ad malũ refertur. Ver. 7. A lecto in teucros Stygijs se concitat alis.
Cõcitare expectationẽ. Cic. Vt quã expectationem tui cõcitasti, hãc sustinere ac tueri possis.
Cõcitare inuidiã in aliquẽ. Idẽ: Nullã inuidiam in te, ne ex illis quidem rebus concitabo.
Concitare misericordiam. Cic. Quod is L. Scribonio quęstionem in eum ferente po. misericordiam concitasset.
Concitare multitudinem auditorũ. Idem: Quãtam auditorum multitudinem C. Verris infamia concitatura.
Concitare nationes. Cice. Non modo nationes, sed etiam seruitia concitaturum.
Concitare risum. Cicero.

Concitare

Concitare turbas. Sal. Quantę deniq; nunc mihi turbę concitantur.

Concitare ad arma. Cęs. Multis vtrinq; interfe- ctis maiorem multitudinem ad arma con- citant.

EXCIERE vel EXCIRE, euocare. Plautus: Quid est pater quod me exciuisti?

Excire animas sepulchris. Verg.

Excire lachrymas alicui. In Cist. Vt exciuisti mi hi lachrymas. i. commouisti.

Excire somno. Liuius: Hercules ad primã auro- ram somno excitus.

EXCITARE amores. Cic. Mirabiles amores excitaret sapientię. Idem: Quam illa ardenteis amores excitaret sui si videretur.

Excitare admirationẽ. Cice. Summam hominũ admirationem excitabat.

Excitare amplitudines. Idem: Principijs à natu- ra datis amplitudines quędam bonorum ex- citabantur.

Excitare bellum. Cic. Ille ex turbulenta republi- ca, hic ex pace & victoria bellum excitauit

Excitare furorem, iram.

Excitare incendiũ. Cice. Ex qua illa fax excitare non posset incendium?

Excitare memoriã. Idẽ: Claudite literas, & ve- strã memoriã ad timoris pręteriti cogitatio- nem excitate. i. vobiscũ in memoriam redite.

Excitare malum. In Heau. Non vides quantum mali ex ea re excites.

Excitare metum. Plin. Mitium dominorũ apud seruos ipsa consuetudine metus exolescit, no- uitatibus excitatur.

Excitare opus. Columel. Certamine opus ex- citetur,

Excitare plausum. Cice. Tantus ex fori cancellis plausus excitatus, vt nunquam maior. Idem: Atreo dicente plausus excitatur.

Excitare risum. Cic. Me miserum, qui non affuerim, quos ego risus excitassem.

Excitare studium. Oui. Excitat auditor studium laudataq; virtus Crescit.

Excitare scholis aliquem. Cic. Nunquam profecto scholis essent excitati.

Excitare tempestatem. Cic. Omnē illā tēpestatē Cęsare impulsore, atq; adiutore esse excitatā.

Excitare tragœdias. Idem: Quantas tragœdias excitat?

Excitare vindictam, vocem. Cic. Vocem cubantes sensim excitant.

Excitare ab inferis. Idem: Multos si fieri posset, C. Cęsar ab inferis excitaret.

Excitare à vel è somno. In Merc. An dormiētes spectatores metuis, ne è somno excites?

EXVSCITARE aliquid aliqua re. Cice. Cum sermone animum eius retinet, ac exuscitat clamore.

Exuscitare memoriam. Cicero.

Exuscitare naturam. Idem: Docet se natura vulgari & vsitata re non exuscitari.

INCITARE est ad celeritatem impellere vel commouere.

Incitare currentē, est adhortari quempiam ad id ad quod iam suapte sponte tendit.

Incitare cursum. Cęsar. Cursu incitato in summo colle.

Incitare celeritatem linguæ. Cic. Et linguę celeritatem incitant.

Incitare equum. Cęs. Incitato equo se hostibus obtulit.

Incitare odium in aliquem. Cic. Odia illa libidinosę & delicatæ iuuentutis quæ erant in me incitata, sic mitigata sunt.
Incitare rationem viuendi. Idem: Ea incitatur in ciuitate viuendi ratio, id est, ab omnibus auidè vsurpatur.
Incitare se in aliquem. Cic. Quod si in eã me partem incitarem.
Incitare studium. Idem: Quorum studio legẽdi, meum scribendi studium vehemẽtius indies incitatur.
Incitare Venerẽ, prouocare, vt, Indulgere Baccho, est incitare Venerem.
[PERCIO] vnde Percitus amore, furore, ira, insania, Cic. Animo irato ac percito.
Percita est atra bile. In Amph.
Percitus incredibili re atq; atroci. In Hecy.
RECITARE, de scripto dicere, percensere.
Recitare fabulam, agere.
Recitare literas. Cic. Cum is frigidas sanè, & inconstantes recitasset literas.
Recitare legem. i. memoriter dicere. Quintil.
Recitare librum. Plinius.
Recitare orationem. Idem.
Recitare rem gestam.
SVSCITARE, quod sopitum est renouare.
Suscitare bellum. Cicero: Vt bellum ciuile suscitare vellemus.
Suscitare rationẽ. Idẽ: Humilitatẽ generis obijciunt nobis, qui nouam rationem suscitant.
Suscita istum, id est, excita. In Most.
Suscita te, id est, expergiscere. In Mil.
Suscitare aliquẽ somno. In Mil. Quę me somno suscitent.
Suscitare aliquem ad suum officium. In Rud.
Non

Non illum expectare oportet, dum herus se ad suum suscitet officium.

CINGO.

Cingere, circundare. Gell. Scuto pedestri & gladio hispanico cinctus. Verg. 2. Aenei. Et inutile ferrum Cingitur.
Cingere caput, consessum corona. Cicero.
Cingere baccare frontem. Verg.
Cingere saltum. Plin. Cum eum saltum venatores cinxissent.
Cingere indagine. Verg. Aenei. 2. Saltusq; indagine cingunt. i. ferarum inquisitione.
Cingere vrbē muro. Liuius. Muro lapideo, vrbem quam nondum munierat, cingere parat.
CINGITVR, id est, parat se. In Amph. Cingit̄ certe, expedit se.
ACCINGO vel OR, vtrumque dandi casum asciscit, sed prius frequenter pronominalē accusatiuum interponit.
Accingi ferro. Verg. 2. Hic ferro accingor rursus.
Accingere se itineri, seu ad iter.
Accingere se operi. Verg. 2. Accingūt oēs operi.
Accingere se prędæ. Verg. Illi se prędę accingūt.
SVCCINGERE, est circundare.
SVCcingi factionibus. Asc. Factionibus armatorū succincti. i. armatorū manu stipati.
Succincta Carthago portubus. Cicero.

CLAMO.

Clamare, odiosè est vociferari. In Adel. Clamāt omnes indignissimè factum esse. Ibidem: Et clamo sępe.
Clamare alicui de via. In And. Illis quæ sunt intus clamat de via.
CLAMITARE, frequentatiuum. In And. Clamitent me sycophantam hæreditatem persequi.

ſequi.Idem: Quid clamitas?
Clamitare ſæpe. In Adel. Venit ad me ſæpe clamitans.
ACCLAMARE alicui.Cic. Nō metuo,ne mihi acclametis.i.ne mihi aſſentiamini. Idē: Populus cum riſu acclamauit ipſa eſſe.
CONCLAMARE,vnà multos clamare. Cęſ. Tum ſuo more conclamauerunt, vti aliquis ex noſtris ad colloquium prodiret.
Conclamare auctionem,publicare.In Men.Vis conclamari auctionem fore?
Conclamatum eſt.i.tranſactum ac finitū. In Eu. Deſine,iam conclamatum eſt.
Conclamatur ad arma.i.claſſicū canitur. Cęſar.
Conclamata vaſa.Cęſ.Noctu,neq; conclamatis quidem vaſis flumen tranſijt,id eſt,clam abijt priuſquam caſtra vt mutarentur ſignificatum erat.Idem:Vaſis militari more conclamatis.
Nō cōclamatis vaſis abire,eſt inſalutato hoſpite diſcedere.Solent enim potores argentea vaſa quibus vſi ſunt priuſquam abeant hoſpiti tradere.Cęſ.
DECLAMARE cauſſas. Cic. Antea declamitabam cauſſas.
Declamare ad fluctum.Idem: Ad fluctum aiunt declamare ſolitum Demoſthenem.
EXCLAMARE, voce magna clamare. In Adel.Illa exclamat,abi abi.
Exclamare gaudio.In Phor.
Exclamat maxima cum voce.
Exclamare maximum.In Moſt.
INCLAMARE eſt voce altiori aliquem vocare.Cicero: Comitem illum ſuū inclamauit ſemel & ſępius.In Truc.Hic me inclamabit, ſi aſpexerit. Val.Max.Seruos inclamauit.
Inclama-

Inclamare, pro conuitijs & clamoribus insectari In Cist. Nolito acriter eum inclamare. In Asi. Nimis ægre risum continui, vbi is hospitem inclamauit, id est, obiurgauit. In Stich. Tuos inclama, tui delinquunt. i. reprehendas.
Inclamare alicui. Cic. Metuo ne mihi inclametis id est, reprehendatis.
PROCLAMARE. Liuius. Horatij patre proclamante, id est, vociferante.
RECLAMARE, aduersari, contradicere. Cice. Eius orationi vehementer ab omnibus reclamatum est.

CLAVDO.

Claudere Asiam. Cic. Nostras res in actis perferri ad te certo scio, tuas autem ignoramus, tanquam clausa sit Asia.
Claudere agmen. Cę. Expeditę cohortes nouissimum agmen claudebant.
Claudere benignitatẽ. In Eu. Nuncubi meã benignitatem sensisti in te claudier? i. negari
Claudere commodũ. i. impedire. In And. Nolo tibi vllum commodum in me claudier.
Claudere cõsuetudinẽ. Cic. Et in ipsius cõsuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo.
Claudere cor egeno, est non misereri pauperis.
Claudere fata sua, est mori.
Claudere fores. Clausum est mihi iter.
Claudere latus lęuum alicui, à sinistris sedere.
Claudere literas. Cic. Vt illius temporis atrocitatem recordari possitis, claudite literas.
Claudere manus auxiliares egeno, non iuuare.
Claudere mare, Cice. Adhuc clausum mare scio fuisse.
Claudit vesper olympum. i. finit diẽ. Ver. Ante diem

diem clauso componet vesper olympo.
Clauditur orbis terrarum alicui. Verg. Quibus tot funera passis Cunctus ob Italiam terrarũ clauditur orbis.
Claudere quicquam pectore, est occultare. Murmel. Nõ probo eos homines, aliud q pectore clausum, Promptum aliud blando semper in ore ferunt.
Claudere rem familiarem. Cic. Nec ita claudẽda est res familiaris, vt eã benignitas aperire nõ possit. i. non adeo auarum esse decet.
Claudere riuos. Verg. Claudite iam riuos pueri sat prata biberũt. i. satis iocatũ aut fabulatũ est.
Claudere saltus, circũire. Verg. Nymphę nemorum iam claudite saltus.
Claudere viscera egeno, non misereri inopis.
A pœnis in angustijs clausus est. i. coartat⁹. Plin.
Clausa concilia. i. secreta. Cic. Quod habere clausa non potuerit sua consilia de Verre.
Clausis musarum ianuis discunt, qui difficulter discunt.
Claudere pro vacillare, claudicare. Salust. Nihil socordia claudebat, id est, non egit socordem. Idem: Neq; ignorantia claudit res. i. per ignorantiam res non infirmatur.
CLAVDICARE aliquid. Cic. Actio paulum cũ vicio vocis tum etiã ineptijs claudicabat.
Claudicare rem. Idem: Totaque res vacillat & claudicat.
Claudicare in re. Cic. Nec in vllo officio claudicare.
CONcludere, in vnũ multa claudere
Concludere aquam. Cice. Conclusa aqua facile corrumpitur.
Concludere facinus crudelitate. Idem: Inuenietis id facinus natum à cupiditate, auctũ per

ſtuprũ,crudelitate perfectũ atq; concluſum.
Concludere orationẽ, finire. Idẽ: Ad illã primã redeamus,eãq; ipſam cõcludamus aliquãdo.
Concludere rationem. Cice. Hoc modo rationẽ poteris concludere.
Concludere ex. Idẽ:Ex quo concluditur &c.
Concludere ſe in cellam. In Adel. Me in cellam aliquam cum illa concludam.
Concludere in vnũ diẽ multa. In Eu. Tot res,tãtas,tam opportune in vnum concluſit diem.
Concluſus in cauea itidem vt pulli gallinacei. In Curc. Concluſum in cornu Vulcanum gerere,eſt lucernam ferre. In Amph.
Concludere huc. Teren. Vt ab illa excludar, huc concludar.
DISCLVDERE aliquid ab aliquo. Cæſar. Aruernos ab Heluetijs diſcludit.i.ſeparat,diſiungit. Verg. Diſcludere Nerea ponto.
EXCLVDERE,prohibere ingreſſum,eijcere In Eu. Ego excludor,ille recipitur. Cic. Eijcere nos magnum fuit,excludere facile eſt,id eſt reditum prohibere.
Excludere amicitiã. Cic. Multorum opes excludunt præpotentium amicitias fideles.
Excludere loco. Cic. Amicitia nullo loco excluditur. Excludere oculos. In Pſeud. Excludito mihi hercle oculũ,ſi dedero.i.effodito Ter. Vel oculum exclude,alij legunt exculpe.
Excludere aliquẽ præmijs,honoribus. Cice. His præmijs & his honoribus excluſos eſſe fideliſſimos.
Excludere ſeruitutem. Lucilius: Qua virtute ſeruitutem excluſerit.
Excludere ſe ſeruitute. Actius; Qua virtute hic ſe ſeruitute excluſit.

Excludere ſpem.Cic.In quo ſpe pacis excluſa,ip ſa victoria futura eſſet acerbiſſima.
Excludi tẽpore, tẽporibus, aut tẽporis puncto, ſpatijs,vel anguſtijs,pro impediri.Cęſ.Tẽpo re excluſus non venit. Cic. Anguſtijs tẽporũ excluduntur omnes .i.per tẽporis importuni tatem venire aut ire nequeunt.
Excludere aliquid ab aliquo.Cic.Aut me abs te excludere poſſet.i.prorſus abducere.
Excludere ab re frumẽtaria.Cę. Aut ab re frumẽ taria Romanos excludere, aut adductos ino pia ex prouincia expellere poſſent.i.impedire
Excludere aliquem foras. In Eu. Excluſit hunc foras.
Excludere, in cubando pullum emittere. Colu. Columbę excludunt vigeſimo die.
Excludere,refellere.In Merc.Quod illi diſplicet; facile excludunt cęteri.
INCLVDERE. Plin. Aeſtate incluſo frigore riget.
Includere aliquid orationi ſuę.Cicero.
Includere vocem.Cic.Me dolor debilitat, includitq; vocem.
Includere in carcere vel in carcerem aliquẽ.Cic. Conſule in carcere incluſo.Idem: Includũtur in carcerem condemnati.
INCLVDI in cõpagibus corporis.Cic. Dum ſumus incluſi in his compagibus corporis.
Includere animũ in corpore. Cic. Si iam tum cũ erit incluſus in corpore eminebit foras.
Includere opinionem in diffinitiones.Cic.Opinionem quam in omnes diffinitiones incluſimus,volunt eſſe imbecillam aſſenſionem.
Includere orationẽ in epiſtolã.Cic.Penè orationem in epiſtolam incluſi.

Includere aliquid in scyphis aureis. Cic. Ita apte in scyphis aureis includebat, vt ea ad illā rem nata esse diceres, id est, illigabat.
INTERcludere est quasi iter claudere. Vergil. Sępe illos aspera ponti Interclusit hyems.
Intercludere aliquē aliqua re. Cęs. Cōmeatibus nostros intercludere insistunt.
Intercludere inimicis commeatum. In Mil.
Intercludere aliquem flumine. Cic. Flumine sanguinis meum reditum intercludendum putauerunt.
Intercludere aliquem re frumentaria. Cice. Siue eo quod re frumentaria intercludere posse cōfiderent.
Intercludere fugam alicui. Cęs. Itinerum angustię multitudini fugam intercluserant.
Intercludere iter. Idē: Neq; subsidio veniri, neq; cōmeat⁹ supportari interclusis itinerib⁹ posset.
Intercludere vias. Cic. Intercludere omneis seditionum vias.
Intercludere aliquē ab aliqua re. Cęs. Vt Cęsar ab exercitu intercludatur.
OCCLVDERE, contra aliquid claudere, vt ædes, fores, ostiū. Plau. Occlusit ostiū ancilla. In Aul. Occlude fores ambobus pessulis.
Occludere libidinē contumelijs. In And. Dūq; eius libido occlusa est contumelijs. i. impedita
Occludere linguā alicui. In Mil. Tibi tuopte cōsilio occludunt linguā. In Trin. Occlusisti linguam, nihil est qui respondeam.
PRÆCLVDERE, idem quod occludere. Cę. Crebris arboribus succisis omnes introitus erant pręclusi.
RECLVDERE est clausa aperire. In Aul. Arcā reclusam reperi. In Capt. Reclusit armariū
Secludere

SECLVDERE iter. Cic. Iter est seclusum à cõcilio deorum.
Secludere vitã corpe, sibi mortẽ cõsciscere. Plau.
Secludere, i. excludere. Verg. Soluite corde metum teucri, secludite curas.

[CLARO.]

Declarare horas, id est, significare.
Declarato illo esse Romę. Cicero.
Declarant prę sentiã sępe diui suã. i. ostẽdũt. Idẽ.
Declarare virtutem & voluntatẽ suam. Cic.

[CLINO.]

Declinare, deorsum aliquid flectere, vel vitare.
Declinare laqueos. Cic. Atq; illã beluã iudicij laqueos declinantem iam irretitam teneret.
Declinare nocitura. Idem: Declinetque ea quę ei nocitura videantur.
Declinare periculum. Asc. Cum posset omne periculum suum, & offensionem inimicę multitudinis declinare.
Declinare telũ. Sal. Nec, si viri estis, declinatura est telũ ipsum sacrosanctæ vestræ autoritatis.
Declinare vitiũ. Cice. Quibus vitijs declinatis.
Declinare à loco aliquo. Idem: Arbitrantur eum à Capua declinaturum.
Declinare à malis. Ci. A malis natura declinamus
Declinare ab officio. Idẽ: Quis huic ignoscat, si qua in re ipse ab religione officij declinarit?
Declinare ab ingenio. In Heçy. Neq; declinatã quicquã ab aliarũ ingenio vllam reperias.
Declinare de via. Cice. Paulum ad dexteram de via declinaui.
Declinare extra viam. In Aul. Ego modo declinaui paululum me extra viam.
INCLINARE, est pendere.
Inclinare diem. Cic. Inclinato iam in post meri-

dianū tempus die.i.vergēte iam ſole in poſt meridiem.
Inclinari fortunam. Cic. Ab excitata fortuna ad inclinatam & propè iacentem deſciſcere.
INCLInari iudicem. Cic. Vt iam inclinato reli qua incumbit oratio.
Inclinari rem. Cic. Laboratur vehementer, incli nata res eſt.
Inclinari rempub. Saluſt. Vbi paulum inclinata reſp. agitari cœpit.
Inclinari voluntatē. Cice. Magna eſt autē comi tijs conſularibus repentina voluntatum incli natio.i.mutatio, propenſio. Idē: Inclinatione voluntatis propendeat in nos.
Inclinare ſe ad aliquē, ſequi. Idē: Quā vellē vt te ad Stoicos inclinaſſes.
Inclinabo me cū libertate tua, vbi coeundi actū honeſtè exprimit Plautus.
Inclinare ad pacē. Cic. Cū ſentētia ſenatus incli naret ad pacē & fœdus faciendum.

COENO.

Cœnauit apud me in mei generi Craſſipedis hortis. Cicero.
Cœnare alienum. In Perſa. Alienum cœnabit, ni hil guſtabit de meo.
Cœnare magnū malū. In Aſin. Cœnabis hodie vt dignum eſt, magnum malum.

COLO.

Colare, per colum aut ſecerniculum purgare, vt colare aurum.
Colare culicem, eſt nimis ſuperſtitioſum eſſe. Adag.
COLERE agrum, hortum, rus, terram, vineā, &c. exercere.
Colere aliquē, amare. Sal. Ipſe à ſuis coli poſſet.
In Adel.

In Adel. Et nos coluit maxime.
Colere aliquid. Terē. Forma impulsi nostra nos amatores colunt. In Heaut.
Colere amicitiā. Cic. Vtilitatibus amicitias colimus. Colere benemeritos est magis q̃ remunerari. Cic. Vt bene meritos colas.
Colere deū, magistratū, parētes, pręceptores, superos &c. venerari, in honore habere.
Colere æquum & bonum, seruare æquitatē. In Men. Qui neq; leges, neq; æquum & bonum vsquam colunt.
Colere fidē, iustitiam. Cic. Vt fidem colere, & iustitiam retinere discerent. i. venerari.
Colere familiam. In Adel.
Colere formā, faciē, se, est ornare. Plaut. Quin tu te colis, antequam exeas domum.
Colere gentem, cohabitare. Cice. Quam colere gentem nunc instituam?
Colere hospitium. Cic. Si hospitio cliētelas, cognationes, affinitates castè colendas esse dicemus.
Colere omne genus hominum. In Pœn.
Colere memoriam beneficij. Cice. Memoriam beneficij vestri colam beneuolentia sempiterna. i. perpetuò meminero.
Colere medicinam animi. Idē: Animi medicina nec tam desiderata sit antequam inuenta, nec tam culta postquam cognita.
Colere mores. Sal. Domi militięq; boni mores colebantur.
Colere mores alicuius populi, est illorum more viuere. In Casin.
Colere officiū. In Stich. Illi officiū suū nō colūt
Colere pietatem. In Hecy. Quod potero faciam tamen vt pietatem colam.

Colere quęſtum ſuum, eſt ſuo commodo & lucro ſtudere. In pœn.

Colere ſe inter ſe. Cic. Neq; colent ſe inter ſe, ac diligent, ſed etiam verebuntur.

Colere ſocietates. Cicero.

Colere ſeditiones, amare. Plin.

Colere ſeruitutē apd̄ aliq. alicui ſeruire. In Pœn.

Colere victū, pati. Cic. Nunc planè nec ego victum, nec vitam illam colere poſſum.

Colere vitam, viuere. In Bacch. Vix colo vitam

Colere vitā breuē. In Pſeud. Hic quidem homines tam breuem vitam colunt.

Colere vitam vino & victu probo, delicatè viuere. In Moſt. Colere virtutem.

Colere ventum, eſt inanem operā ſumere. Ada.

Colere arcē, domū, vrbē, inhabitare. Plau. Hanc domū iam multos annos eſt, quū poſſideo et colo. Ver. Pallas quas cōdidit arces Ipſa colat

Colere regiones Acheronticas, apud inferos habitare. In Bacch. Regiones colere mauellem ego Acheronticas.

ACCOLO, iuxta habito. Plin. Perſę rubrū mare ſemper accoluere.

EXCOLO, eſt orno. Marmore parietes excolantur. Plinius.

Excolere animū moribus, mentes, ingenia puerorum literis, vitam virtute.

Excolere ad humanitatē. Cic. Quibus ex agreſti immaniq; vita exculti ad humanitatē, & mitigati ſumus.

INCOLO, inhabito. Cice. Quē locū incolunt.

Incolere ſedem. Cicero: Excellenti tumulo ciuitatis ſedem capitolij, in ſaxo incolitis conſtitutam.

Incolere vitā. In Heau. Ille vitā incolit inopem.

Recole-

ECOLERE, meditari, repetere. In Merc. An tiqua recolam.

colere artes. Cic. Ad eas artes, quibus à pueris lediti sum⁹ celebrãdas, inter nosq; recolẽdas.

colere animo. In Trin. Hęc ego quum ago cũ neo animo & recolo, vbi qui eget, quàm pre ÿ sit parui.

olere ingenia. Plin. Ingenia nostra nunc hac ũc illac meditatione recolun tur.

olere studia. Cice. Quantũ alÿ tribuunt tem estiuis conuiuÿs, quantum denicq; aleæ, quan um pilæ, tantum ego mihimet ad hæc studia colenda sumpsero.

C O L O R O.

orare aliquid. Cicero: Sentio orationem me m illoꝶ cantu quasi colorari, id est, venustio em reddi. Idem: Quasi colorata oratio.

COLORARE, pallidum facere. Cic. Cor ore decoloratum constat fuisse.

C O M M O D O.

nmodare, est commodũ dare. Cice. Cui, ego uibuscũq; rebus potero, libentissime cõmo abo. Idem: Quicquid ei commodaueris, erit nihi gratum.

nmodare, est rei alicuius vsum præstare, siue adem restituatur, siue pro ea aliud, cõtra Val m, qui dicit cõmodari tantum vestes, libros asa, equos, &c.

nmodare facultates. Cic. Mutandis facultati us & cõmodandis nulla re egeremus.

nmodare pecuniam. Asconius: Quibus pe unię commodatę sunt.

nmodare loquelam. In Cistell. Cõmoda lo uelam iam tuam. i. loquere nobis.

nmodare operam, iuuare. In Rud. Quur tu

operā grauare mihi, quā ciuis ciui cōmodat?
Cōmodare præsentiam. Asco. Præsentiam suam commodat amico.
ACCOMmodare, est adiungere, applicare. Sunt qui vtūtur pro cōmodato dare, sed nō satis latine. Accōmodare coronā ad caput. Cice. Cororam sibi ad caput accomodanti.
Accommodare clypeum ad dorsum, infigere, iniicere. In Trin.
Accommodare curam auribus, est diligenter & attente audire. Quintil.
Accommodare intentionem scribentis, Plin.
Accōmodare orationē ad aliquē. Cic. Ad vos excuendos accōmodaui orationem meam.
Accōmodare se ad remp. Idē: Qui se ad remp. & ad magnas res gerendas accommodauere.
Accōmodare sumptus ad mercedē. Cic. Vt sumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedē Argileti & Auentini. i. non plus impendat hac peregrinatione, quā capiat ex Argileti & Auentini locatione.
Accōmodare tēpus litis orādę. Idē: Vt orādæ litis tēpus, quoad per leges liceat, accōmodet.
Accommodare in. Cicero: Quod in plures caussas potest accommodari.
Accommodare de. Idem: Vt ei de habitatione accommodes.
INCOMMODO, noceo, incommodum do. In And. Magis id adeò mihi vt incommodet, q̄ vt obsequatur gnato. Cic. Vt quum ipsi nihil alteri scientes incommodarent, nihil ipsis iure incommodi cadere posset.

COMMVNICO.

Communicare, commune facere, participare, impartire.

Com-

ommunicare alicui consilium, doctrinã, factũ, rei scientiam, est aperire. In And. Nõne prius communicatum oportuit?

ommunicare alicui æs, lucrum, operã suam, victum, est impartire.

ommunicare ciuitatem. Cicero: Nunquam est intermissa à maioribus nostris largitio & cõmunicatio ciuitatis.

õmunicare gloriam. Idem: Quantũ tribuere alteri in cõmunicanda gloria debuit.

ommunicare aliquẽ mensa. In Mil. Cõmunicabo te semper mensa mea. i. vnà mecum accumbes, eisdemq; vesceris quibus ego.

ommunicare pericula amici, est se cum amico committere periculo. Cic. Si quando aliquod officium extitit amici in periculis aut adeundis aut communicandis, quis est qui id nõ maximis efferat laudibus?

ommunicare cum aliquo. Idem: Postulauit vt aliquẽ populus daret, qui cum cõmunicaret.

ommunicare aliquid cum proximis. Cicero: Vt si quam præstantiam virtutis, ingenij, fortunæ consequuti sunt, impertiant eam suis, cõmunicentq; cum proximis.

õmunicare caussam suam cũ aliquo. Sal. Caussam ciuiũ cũ seruis fugitiuis cõicasse. Cice. De sinant caussam suam cũ Chrysogono cõicari.

õmunicare consulatũ cum plebeis. Plin. Ne cõsulatus cũ plebeis cõicaretur, acerrime restitit

õmunicare consilia cum aliquo. In Persa: Communicaui tecum consilia mea.

õmunicare honores cũ aliquo. Cic. Eorum honorum, quos cũ proximis cõmunicauit.

õmunicare inimicitias cum aliquo. Idem: Mecum inimicitias cõmunicasti. i. pertulisti.

Com-

Communicare iudicia cum aliquo. Cicero: Illis censoribus iudicia cum equestri ordine communicata sunt.

Communicare pericula cum periculis aliorum. Idem: Qui velint cum periculis nostris sua communicare.

Communicare prouinciam cũ aliquo. In Trin. Communicesq́ hanc mecum meam prouinciam, id est, adiuues me.

Communicare sua cum aliquo. Cice. Nihil mihi scito nunc tam deesse, q̃ hominẽ eum qui cum omnia, quæ me cura aliqua afficiunt, vnà communicem.

Communicare de officio cum aliquo. Idem: Hoc tempore velle te mecũ si propius accessissem, de officio vtriusq́ nostrũ communicare.

Communicare mecũ sępissime de te solet. Cice.

Communicare inter se de rebus suis. Idem: Hæc (vt spero) breui inter nos communicabimus. Idem: Vt quibus de rebus vellemus, tu tuis, ego meis inter nos communicaremus.

CONOR.

Conari, operã dare, moliri. In And. Egone isthuc conari queam? Ibidem. Scio quid conere.

Conari aliquid fallaciæ. In And.

Conari alicui obuiam. In Phormione: At ego obuiam conabar tibi.

Conari manibus pedibus. In Andria.

Conari cum infinitiuo. Cice. Priusquam illa conor attingere. Idem: Qui pręsente eo gestum agere conaretur.

CONCILIO.

Conciliare, est parare, acquirere, vel reconciliare.

Conciliare aliquem. In Epid. Conciliauisti nos pulchre.

Concilia

nciliare aliquē alteri. Plin. Ptolemęum regem Alexandriæ cõsuli Syllę conciliauit.
nciliare animos aliorum sibi. Cic. Proprium hoc statuo virtutis, conciliare sibi animos hominum. Liuius: Vt animos Aboriginum sibi conciliaret.
nciliare amicitiam. Idem: Virtus cõciliat amicitias & conseruat.
nciliare beneuolentiam, odium. Cæsar: Fœlicitas rerum gestarum exercitus beneuolētiam imperatoribus, & res aduersæ odia cõciliant.
nciliare dignitatem. Idem: Quibus ex rebus sibi eam dignitatem conciliauit.
nciliare fidem. Cic. Quę motu animorũ conciliet in dicendo fidem.
nciliare gratiam. Idem: Neque quô Cn. Pompei gratiam mihi per hanc caussam conciliari putem.
nciliare nuptias. Cicero: Easq; nuptias M. Cicero conciliarat.
nciliare pacem. In Heaut. Exeo ergo, vt pacem conciliem.
nciliare pecuniam. Cicero: Sed pecuniæ conciliandę caussa susceperis.
nciliare regnũ. Cęs. Se suis copijs, suoq; exercitu illis regna conciliaturũ confirmat.
nciliare voluntatē alicuius. Cic. Ad eorũ voluntatem mihi conciliandam.
nciliare à patre pacem. Plaut. Qui à patre eius conciliarem pacem.
nciliare aliquem ad aliquem. In Mil. Vt se ad eum conciliarem.
ciliare de aliquo nugas. In Trin. Si quid ego addidero amplius, eo cõductor melius de me nugas conciliauerit.

Conci-

Conciliare in libertatē aliquem. In Epid. Sororē in libertatem idem opera concilio mea.

Cōciliare inter aliquos affinitatem. In Trin. Meus gnatus me ad te misit, inter se atq; tuos affinitatem vt conciliarem.

Cōciliare inter aliquos pacē. Cic. Pacis inter ciues cōciliandæ te cupidū esse lætor.

INCONCILIARE, est comparare, commendare, vel per dolum decipere.

Inconciliare aliquem. Plautus: Inconciliasti eum qui mandatus est tibi. i. disperdidisti.

Incōciliare copias oēs meas. Plau. pro diuellere.

Inconciliate dixit Plautus, quod Terētius male conciliate, pro ignaue & nihili.

RECONciliare, est interruptā gratiam resarcire

Reconciliare aliquē alicui. Cic. Animū patris sui sorori tuæ reconciliauit. Recōciliare æmulas ciuitates, verè principis est. Plin.

Recōciliare existimationē iudiciorū. Cic. Adduxi hoīem in quo recōciliare existimationē iudiciorū amissam, redire in gratiam cū Po. Ro. satisfacere exteris nationibus possetis.

Reconciliare gratiam. Idem: Vt agerem q̄ diligentissime cum Lucio de vestra vetere gratia reconcilianda.

Recōciliare voluntatē alicuius. Cice. Omissa oī cōtentione, recōciliataq; volūtate nostra.

Reconciliare in libertatem aliquem, Plaut. Si huius huc reconciliasso in libertatem filium. i. restituam in libertatem.

CONCINNO.

Concinnare, est aliquid parare, siue aptè inter se componere.

Cōcinnare aream. Plaut. in Asin. Auceps quando cōcinnauit aream, effundit cibum,

Concin-

cinnare liuorem alicui. In Truc. Iam liuorē
apulis iſthoc concinnas tuis.
cinnare lutum. In Rud. Si ſapiam hoc quod
e mactat, concinnem lutum.
cinnare munus. Cic. Nactus in nauigatione
oſtra puſillum laxamenti cōcinnaui tibi mu-
ıſculum ex inſtituto meo. i. compoſui.
icinnare ſe leuem ſuis. In Trin. Nunquā erit
iienis grauis, qui ſuis ſe concinnat leuem.
ıcinnare viam. In Stich. Tranquillam viam
oncinna, id eſt, expedi.
ıcinnare ſtruices patinarias.
cinnare veſtē. Plau. Ego tibi hāc hodie pro-
ē lepideq; concinnatam referam tempori. In
Ien. Vt concinnandam darem.
ıcinnas tu tuam vxorē ex abitu lachryman-
em, id eſt, plorare facis. In Amph.
CONCINNARE, eſt reficere.
oncinnare ædificium. Cic. Tribus locis ædifi-
o, reliqua reconcinno.
oncinnare veſtem. Plaut. Pallā illam ad Phry
ionem deferam, vt reconcinnetur.
ōcinnare detrimentū. Cæſ. Diuturni laboris
etrimentū ſolertia & virtute militū recōcin
atur.

CONCIONOR.

ıcionari aliquid. Cicero; Quod quum Lepi-
us concionaretur.
ionari cū aliquo. Idē: Qua cū erat cōcionat⁹
ionari de aliquo. Cic. Etiā de te cōcionātur.

CONDIO.

ıdire cœnam. Condire orationem. Cice.
)uo ſunt quæ condiant orationem, verborū
umerorumq; iucunditas.
ıdire negotium. Idem: Et ipſe cōditor totius
egotij guttā aſpergit huic bulbo.

Condire

Condire consulatum. Cic. Vt ei iam exploratus & domi conditus consulatus videretur.

CONNIVERE, visum dissimulare.

Conniuere somno.

Conniuere in hominum sceleribus. Cice.

CONSVLO.

Consulo tibi, id est, consilium do, datiuum crebrius habet.

Consulere alicui, est eius cōmodo prospicere. In Heau. Quid me fiat, parui pendis, dū illi consulas. Cic. Ego tibi ab illo consuli mallem.

Consulere alicui aliquid. In Pers. Illi hoīes mihi nescio quid mali consulunt.

Cōsulere boni, est iudicare, facere, æstimare. Oui. Tu tamen hęc quęso consule missa boni.

Consulere commodo priuato.

Consulere commodis literarum.

Consule meo, tuo liberorum commodo.

Consulere æqui boniq́. Quintil.

Consulere famæ. i. facere vt bene audiamus.

Cōnsulere fortunæ. Cicero: Tuum est consulere temporibus, & incolumitati, & vitæ, & fortunis tuis.

Consulere ingenio, id est, dare operam eruditioni parandæ.

Consulere iræ, est facere quod subita bilis pręscribat. Salustius: Neue iræ vestrę magis consulatis q̄ famæ.

Cōsulere libidini suæ, est facere quod quis velit.

Cōnsulere opibus, parare, conquirere.

Consulere pudori. Cic. Satis ne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat?

Consulere quæstui suo.

Cōsulere rationibus suis. Cicero: Vt quibuscunque rebus poteris, (poteris autem plurimis) prospi-

prospicias & consulas rationibus meis.
onsulere rei domesticę aut familiari.
onsulere rebus meis,tuis.
onsulere Reipublicæ.
onsulere saluti meæ,tuæ,suæ;omnium.
onsulere studijs cōmunibus, est dare operā vt bonę literæ suum seruent vigorem.
onsulere temporibus.
ōsulere tergo suo,est ne vapulet curare.In Asin. Tergo & cruribus cōsuluit haud decorè.
onsulere valetudini meæ tuæ.
onsulere vitę meæ,tuæ,suæ,omnium.
onsulere votis suis, est perficere q̄d quis velit.
onsulere aliquem,consilium petere. In Men.Si me consulas.
onsulere aliquid. Teren. Vt id consulerem.
onsulere aliquid amicos.In Men.Ibo & consulam hanc rem amicos,quid faciendū censeant.
onsulere aurem,est harmoniæ iudicium ad auditum reuocare. vt Consule aures tuas.
onsulere Apollinem. Plinius; Apollinem de bello consuluit.
onsulere commentarios,est quęrere quo pacto rem ipsi exposuerint.
onsulere cōiectorem.In Amph.Tiresiam coniectorē consulam quid faciendum censeat.
onsulere Delphica oracula.
onsulere doctiores,iudices,pręceptorem,senatum,scriptores. Consule vires tuas.
ōsulere ab re,quod inutile est suadere.In Trin.
onsulere ad aliquid.Cęs.Alter agere oīa ad pręscriptum,alter libere ad summam rerum consulere debet.
onsulere de aliquo bene vel male, est bene vel male eum accipere, tractare, & agere cum eo

commodè aut incommodè. Liuius: De perfugis grauius quàm de fugitiuis cõsultum, id est durius tractati sunt perfugæ. Idem: De nullis, q̃ de vobis, acerbius cõsuluerunt, id est, nullos acerbius acceperunt & tractarunt.

Cõsulere de se grauius. Cic. Quintũ fratrẽ ames, neue quid eum patiare grauius cõsulere de se, q̃ expediet sororis tuæ filio .i. noxium & exitiosum sibi consilium capere.

Cõsulere de salute suorũ. Idem: Neq; ego tantũ fraterno amori dandũ arbitror, vt quisquã de salute suorũ consulat, communem relinquat.

Consulere in aliquem, male eum accipere & tractare. Liuius: In humiliores crudeliter libidinoseq; consulebatur.

Consulere in commune, est in commune cõmodum prospicere. In Andria: Id oro te, in commune vt consulas.

Consulere in longitudinem, in futurum prospicere. In Heaut. Vbi te vidi animo esse amisso, neq; consulere in longitudinem.

Consulere in publicum. Plinius: Quod intermissum iam diu morem in publicum consulendi reduxissem.

Consulere in se aliquid male. In Heaut. Pessime isthuc in te atq; in illũ consulis, id est, pessime tibi & illi prospicis.

Consulere alicui optime. In Phor. Qui mihi consultum optime velit esse.

Consulere alicui male, damnũ ei inferre. In Asin. Dicebã pater, ne matri cõsuleres male.

Cõsulere aliqd graui⁹, est aliqd sibi perniciosum cõstituere & exequi. Liui. Vbi nũtiatũ est Scipioni, ne qd ęger aĩo ferox iuuenis grauius cõsuleret, accitũ eum solatur, i. ne sibi mortẽ consisceret.

ciſceret. Conſulere abſq; adiecto, eſt deli-berare. In Adelph. Poſt conſulam.
Conſultum non eſt. In Rud. Neq; quò eam, neq; quà quæram, conſultum eſt.
Cōſulto opus. Sal. Priuſquã incipias, cōſulto: & vbi conſulueris, maturè facto opus eſt.
CONSVLtare, eſt quum aut plures de re vel rebus deliberãt, aut vnus ſecum de duabus aut pluribus deliberat rebus.
Senatores conſultant. Vtrum horum malis aggredi, tecum conſulta.
Conſultare aliquid. Liui. Ad hęc cōſultanda. Sal. Quã quid in illos ſtatuamus, conſultare.
Cōſultare aues. Plin. Vna erat in limine mora cōſultare aueis, reuererìq; numinum monitus.
Conſultare conſilio, eſt vnà cum alio conſilium capere. In Truc.
Cōſultare corde male, mala cogitare. In Trucul. Male corde cōſultare, bene loqui lingua.
Conſultare Reipublicæ; quod commodum eſt, ſuadere. Saluſtius.
Cōſultare de re. Idē: Qui de reb⁹ dubijs cōſultãt.
Conſultare ex re ſua, ſuo cōmodo proſpicere. In Aſin. Si quidem ex re conſultas tua.

CONTAMINO.

Contaminare, eſt aliquid lutulentis manibus attingere. Transfertur ad alia.
Contaminare fabulas. In prol. And. Atq; in eo diſputant, cōtaminari nō decere fabulas.
Cōtaminare iudicium. Cic. Iudicijsq; corruptis ac cōtaminatis paucorũ vitio, ac turpitudine.
Cōtaminare perſonã. Idem: Aut quã plurimis vitijs cōtaminabit perſonam. Cōtaminare ſpiritũ. Idem. Frōtis tuæ nubeculã, tum collegæ tui contaminatum ſpiritũ pertimeſcerem?

Contaminare se culpa. Cic. Non imprudentiæ se defendet, sed culpa contaminabitur.

Contaminare se maleficio. Idem: Vt intelligatis, fingi nullum maleficium posse, quo iste sese non contaminarit.

Cōtaminare se paricidijs. Cic. Quos nondū tantis paricidijs cōtaminatos vix ferebam.

Contaminare se vitijs. Idem: Nam qui se humanis vitijs contaminassent.

Contaminare vitam. In Eun. Ne hoc gaudium contaminet vitam ægritudine aliqua.

CONTINVO.

Continuare opus. Cæsar: Operibusque in circuitu oppidi continuatis.

Continuare verba. Cic. Verbis cōtinuandis vocem quoque adaugere oportebit.

COPVLO.

Copulare vel copulari deponētaliter. Plautus in Aulu. Copulantur dexteras. In Epid. Caue sis cum filia mea hanc copulari.

Copulare futura cū præsentibus. Cic. Cum præsentibus futura copulet, omnemque cōplectatur vitæ consequentis statum.

Copulare sermonem cū aliquo. Plaut. Sermonē nobiscum ibi copulat.

COQVO.

Coquitur cœna. In Sticho. Curaui, cœna cocta vt esset.

Coctum est mox prandium. In Ruden.

Cocta poma decidunt, id est, mitia. Cicero.

CONCOQVO barb. digero. Varro: Ideoque facilius concoquitur.

Concoquere odium. Cice. Vt eius ista odia non sorbeam solum, sed etiam concoquam.

DECOquo, valde coquo. Varro; Decoquantur

duæ

duę partes.i.ad tertiã partẽ cõſumãtur ad ignẽ
Decoquere aquam. Plinius.
Decocta erat pars quarta. Liuius.
Decoquent anni multum .i.diminuent,atterent.
Decoquere muſtum ad tertias & ad quartas.
Decoquere intranſitiue,eſt ſua dilapidare. Cice. Teneſne memoria prętextatũ te decoxiſſe. Idẽ Quãuis qui fortunę vitio,non ſuo decoxiſſet
Decoquere conſilium. Saluſt. Conſilia nefarĳ faci noris in ampliſſimi ciuis M.Leccę domo de coquebantur,id eſt,habebantur.
EXCOQVERE malum alicui. Plau. Vſq; do mi ero,dum excoxero lenoni malum.

[CORDARE.]

Concordare cũ aliquo. In Phor. Si concordabis cũ illa, habebis quę tuam ſenectutẽ oblectet, id eſt,conuenies cum illa.
DISCORDARE cũ aliquo. Cic. Quo minus à ſeipſo diſſidens ipſe, ſecumq; diſcordans.
Diſcordare inter ſe. In And. Qui ſcis eos nũc di ſcordare inter ſe.
RECORDARI, eſt reminiſci.
Recordari rei,rem,et de re dicimus.
Recordari bella. Cic. Vt pedeſtres naualeſq; pu gnas,vt bella à ſe geſta triũphoſq; recordẽtur.
Recordari cogitando. Idem: Vt omittatis de vni uſcuiuſq; caſu cogitando recordari.
Recordari diligẽtiam. Cic. Eſt operępretium di ligentiam maiorum recordari.
Recordari externa. Idẽ: Externa libentius in tali re,q̃ domeſtica recordor.i.menti onem facio.
Recordari ſecũ. Cic. Nolite à me cõmoneri vel le,vobiſmetipſi vobiſcũ recordamini.
Recordari de. Idem: De illis recordor.
Recordari in cogitatione. Cic. Qua in cogitatio

 ne &

ne et cooptatũ me ab eo in collegiũ recordabar.

CREO.

Creare consules. Plinius.

Creare cædes. Cice. Monent ne per optimatium discordiam dissensionemq́ patribus principibusq́ cædes, pericula creentur.

Creare cõmoditates. In Pœn. Mihi cõmoditates creas. barb. Facis mihi magnum placitum.

Creare errorem. Cice. Nonnunquã etiam errorẽ creat similitudo.

Creare ærumnas. In Milit. Venter creat omnes has ærumnas.

Creare fraudem alicui. In Milit. Tuis nunc cruribus, capitiq́ fraudem capitalem hinc creas, tibi iam vt pereas.

Creare imperium. Cice. Quod maius imperium à minore creari non sit ius.

Creare lites. In Pœn. Hodie doctiores non sunt qui lites creant, quàm hi sunt, qui si nihil est litium, lites serunt.

Creare magistratum. Cęsar. Qui creatur annuus. Cicero: Scipio & Figulus quod augures iudicassent eos vitio creatos esse, magistratu se abdicauerunt.

Creare odium. Cæs. Magnũ fuerit hoc vectigal, maius tamen odium creabit.

Creare prętorẽ. Cic. Habemus nõ modo Coss. à Pr. sed ne prętores quidẽ creari ius esse.

Creare quatuor viros, idem est quod magistratum creare. Idem.

Creare periculũ. Cic. Nemini periculũ creaui, nemini innocenti fui calamitati.

Creare voluptatem inimicis. In Casin. Meis inimicis voluptatem creauerim.

CREATOR vrbis Romę Romulus, Cic,

PRO-

PROCREARE periculum alicui. Cic. Si mihi periculum procrearetur ab eo.
Procreare liberos lepidum eſt onus. In Mil.
RECREARE, inſtaurare, reficere.
Recreare ciuitatem. Cice. Eadem recreata ad. xij. Calend. Maij, te huc venire, quàm ſe ad te ire malebat.
Recreare ſe. Idē: Me recreat & reficit Cn. Pōpeij ſapientiſſimi & iuſtiſſimi viri conſilium.
Recreare ſe à timore. Cęſ. Qui vt paululū ab illo timore ſeſe recrearunt.
Recreare vrbes. Cicero.
Recreare vocem. Idem: Et cum recreandę vocu- læ cauſſa neceſſe eſſet mihi ambulare, hæc di- ctaui ambulans.

CREBRESCO.

Crebreſcere, maius fieri.
INCREBReſcere diſciplinam. Cic. Proxime ad noſtram diſciplinā illam veterem, nō ad hanc quę nunc increbuit, videntur accedere.
Increbreſcunt mores deteriores in dies. In Merc.
Increbreſcere numerum. Cic. Nunc apud orato- res iam ipſe numerus increbuit. i. numeroſior facta eſt priſca oratio.
Increbreſcere ſermonem. Idem: Quoniam nōnul lorum ſermo iam increbuit.
PERCREbreſcere famā. Cice. Prȩſertim quum hęc oīno fama de noſtrorum hominū auaritia & cupiditate percrebuerit.
Percrebreſcere aliquid ſermone. Idem: Quæ non modo Romę, ſed & apud exteras natiōes oīm ſermone percrebuit.

CREPO.

Crepare, ſonitū ædere, intrāſitiue. In Adel. Foris crepuit. In Eun. Sed fores crepuere ab ea.

Crepare inteſtina. Plautus: Dic mihi, nunquam tibi inteſtina crepant?

Crepare cum accō, prædicare. Hora. Sulcos & vineta crepat mera.

Crepare pauperiē, cōqueri, Idē: Quis poſt vina grauem militiam aut pauperiem crepat?

CREPITARE dentibus. In Ruden. Clare crepito dentibus.

Crepitat mihi venter. In Amph. Vacuus mihi venter crepitat.

CONCREPARE Ter. Oſtiū cōcrepuit abs te

Cōcrepare ſcabella. Cic. Deīde ſcabella cōcrepāt

Concrepare armis. Cæſ. Cōclamat oīs multitudo, & ſuo more armis concrepat.

Concrepare digitis. In Mil.

DISCREPO, diſſono. Cic. Vt in fidibus aut tibijs, quamuis paululum diſcrepent, tamen id à ſciente animaduerti poteſt.

Diſcrepare ab aliquo. Idem: Animorum contentione, nō opinionum diſſenſione me ab eo diſcrepare. Idē: Si qua in re diſcrepuit ab Antonij diuiſione.

Diſcrepare cum aliquo. Cice. Intellige facta eius cum dictis diſcrepare.

INCREPARE, tranſitm̄, incuſare, reprehēdere.

Increpare aliquē. Plī. Legatos grauiter increpuit

Increpare aliquem maledictis. Sal. Maledictis increpabat omnes bonos. i. inſectabatur.

Increpare aliquem auaritiæ. Suet. Auaritiæ ſingulos increpans.

Increpare aliquid in aliquem, exprobrare. Saluſtius: Illa que paulò antè hoc bellum in Cn. Pompeium victoriamq; Syllanā increpabantur, obliuio ſuſtulit.

Increpare pro ſonare abſolutum eſt. Cice. Simul

vt increpuit discus. Idem: Quicquid increpuisset, pertimescentem.
Increpare fores. In Amph. Si minusculo digito increpuerint fores, hac tegula tuum diminuā caput.
Increpare suspitionem. Cic. Simul atq; increpuit suspitio tumultus, artes illico nostrę conticescunt.
INCREPITO, arguo, conuitior, clamo, maledico. Verg. 11. Hostis amare quid increpitas?
Increpitare aliquē vocibus. Cęs. Primum irridere ex muro, atq; increpitare vocibus.
PERCREPARE re aliqua. Cic. Locum illum literis percrepare totum, mulierum vocibus, cantuq; symphoniæ.

CRESCO.

Crescere plerunq; augmenti verbum est.
Crescere amicos alicui. Cic. Ex quo intellectum est mihi absenti creuisse amicos.
Crescere amorem. Iuuena. Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit.
Crescere animos aliquibus. Cicero: Quum socij pertimuissent, hostiū opes animiq; creuissent
Crescere annonam. Cęs. His tamen omnibus annona creuit.
Crescere cupidinem. Ouid. Creuerunt & opes, & opum furiosa cupido.
Crescere æs alienum alicui. Cic. Metuisses ne æs alienum tibi cresceret.
Crescere ætatem. In Merc. Par est ætas, vnà creuimus, pares ætate habemus viros.
Crescere hęreditate. Cice. Galeonis hęreditate creui.
Crescere hyemē. Oui. 11. Aspera crescit hyems.
Crescit indulgens sibi dirus hydrops, Horat.

Crescere licentiam. Sal. Post vbi paulatim licentia creuit.
Crescere morbum. Cice. Et aduenientes, & crescentes morbos intelligunt.
Crescere malo alterius. Sal. Qui malo reip. creuerant, iugulari iussit.
Crescere opes, pecuniã: vide, amorem, animos.
Crescere rumore aliquid. Cice. Vna expectatio muneris, quę & rumore nonnullorũ, & studijs sermonibusq; competitorum creuerant.
Crescere vmbram. Verg. Et sol discedens crescẽtes duplicat vmbras.
Crescere de aliquo. Cic. Si videor hic, quod ego non quęsiui, de vno isto voluisse crescere, isto absoluto, quod sine multorum scelere fieri nõ potest, de multis mihi crescere licebit.
Crescere ex aliqua re. Idem: Ex quibus possem crescere.
Crescit in arborem virga.
Crescit in virum integrum, perfectum, puer.
Crescẽtib9 annis. i. in ipso adolescẽtię principio.
ACCRESCere aliquid cũ aliquo. Terẽ. Per ego te deos oro, & nostrã amicitiã Chreme, quæ incepta à paruis cum ætate accreuit simul.
DECRESCere valetudinem. In Curc. Valetudo decrescit, accrescit labor.
Decreuere greges, cũ cadit agna frequẽs. Mart.
EXCRESco. Colu. Si satis excreuerint, iugo supponantur.
SVCcrescere alicui. Cice. Non enim ille mediocris orator vestrę quasi succrescit ætati.

CRIMINOR.

Criminari aliquid, accusare. Cice. Iam enim non libet omnia criminari.
Criminari aliquem. Idem: Cælium criminatur.

In Eu. Hanc metui ne me criminaretur tibi.

DIScriminare, rem vnam in duas partes diuidere. Cic. Hetruriam discriminat Cassia.s. via.i. discludit, separat.

CRVCIO.

Cruciare, affligere. In Eu. Quę nos semper omnibus cruciant modis.

Cruciare aliquē. In Heau. Nimis grauiter cruciat adolescentulum, nimisq; inhumane.

Crucior bolum tantum mihi ereptum tam subito ė faucibus. In Heau.

Cruciari bile. In Merc. Mala bilis cruciat me atque exagitat.

Cruciat meū cor corpusq; facinus illud. In Mil.

Cruciari ęgritudine. In Bacch. Vt ipsus se cruciat ægritudine.

Cruciare se. In Eunu. Ne crucia te obsecro anime mi.

DISCRVCIOR amore. In Casina.

Discrucior animi. In Adel.

EXCRVciare aliquem. In Eu. Spero me habere, qui hunc meo excruciem modo.

Excruciare aliquē animi. In Mil. Ne animi illam excrucies. In Epid. Filij caussa cœperam me excruciare animi. In Phor. Tum me Antipho excruciat animi. Excruciare se aliqua re. In Rud. Hoc sese illa excruciat animi.

Excruciare fame aliquem. Cęs. Fame vinculisq; excruciauerat.

Excruciari fumo. Cic. Amicum fumo excruciatum semiuiuum reliquit.

Excruciari solicitudine. In Heau. Solicitudinem istam falsam, quę te excruciat, omittas.

CRVDESCO.

Recrudescit proprie vulnus, i. renouatur. Cice.

Quum

Quum hoc tam graui vulnere etiam illa,quę cõsenuisse videbantur,recrudescunt.

CVBO.

Cubare,iacere,& proprie quietis capiendę caussa.Cic.Quorum nemo gustauit cubans.

Cubare cum aliquo. Ter.Si nolit,cogas,vt cum illa vnà cubet.In Amph.Nunc intus hic cum illa cubat.

Cubare cum ornatu.In Truc.Cumq; ornatu vt grauida quasi puerperio cubem.

Cubare in carcere.In Rud. Vtinam quũ in ædes meas te adduxi primulum, in carcere illo potius cubuissem die.

Cubare,ægrotare. Horatius: Cubat hic in valle Quirini.

Cubare in lecto.In Casin. Est ei quidam seruus, qui in morbo cubat,imò hercle vero in lecto ne quid mentiar.

CVBITARE cum aliquo. Cice. Tecum semper pusio cum maiore sorore cubitauit.

ACCVMBERE,vel accubare,iuxta cubare,assidere mensæ. Cice. Accubueram hora nona, quum id literarum exemplum in codicillis exaraui.Plau. Locus hic tuus est,hic accumbe

Accumbere epulis. Verg.1.Aenei. Tu das epulis accumbere diuum.

Accumbere alicui & cum aliquo.In Stich. Vtrũ tibi accumbo? ST. cum ambobus volo. In Asin. Accubat mecum.

Accumbit superior.In Most.

Accubare scortum.Plautinum est. In Men.

Accumbere in summo.In Persa.

CONCVMbere cum aliquo. In Hecy. Aiunt tecum pòst duobus concubuisse eã mẽsibus.

DECVMBO obtinet vtrũq; significatũ quod accum-

accumbo. In Phor. Prior decumbas. In Asin. Agedum decumbamus sis pater.
Decumbere in sulco. Colu.
Decumbere, mori. Cice. Si satisfactum ijs sit, se velle decumbere.
DISCVMBO. In Merc. Discubitum noctu vt imus, ecce ad me aduenit qua mulier alia nulla est pulchrior.
EXCVBARE, vigilare. In Mil. Ego excubantem eam modo offendi domi.
Excubare animo, áduigilare. Cice. Qui semper animo sic excubat, vt ei nihil improuisum accidere possit. Idem: Ego excubo animo, nec partem vllam capio quietis, i. & ego aliquid circunspicio.
Excubare ad portam. Cęs. Consuetudine quotidiana ad portam excubant.
Excubare in porta. Sal.
Excubare in agro, in fano. Cicero.
INCVBO vl' Incūbo, insideo, innitor, inhęreo
Incubare auro. Verg. Defossoq; incubat auro.
Incubare thesauris clausis. Quintil.
Incubare ouis & oua dicimus.
Incubare thoro. Verg. Incubuitq; thoro.
Incubare in Aesculapij fano, in lecto, dormire.
INcumbere, est intente aliquid agere. (Plau.
Incumbere baculo. Verg. Incumbens tereti (Damon sic cœpit) oliuæ.
Incumbere remis. Verg. Validis incūbite remis
Incumbere stylo. Plin. Ceris & stylis incumbit
Incūbere terræ. Idē: Cardini suo, hoc est vndiq; terrę incumbit. Transfertur ad animum.
Incumbit illi spes. i. imminet. Suet. Certum erat vni spem successionis incūbere. Incūbere ad bellū. Cic. Oī studio ad id bellū incūbere.
Incumbe-

Incumbere ad recuperandum aliquid. Cice. Ad quę recuperanda per fortunas incumbe, vt facis.

Incumbere ad salutem. Idē: Quare P.C. incumbite ad salutem reip.

Incumbere ad studium. Cic. Incumbamus ad illa pręclara studia.

Incūbere ad virū bonū. Idē: Magna est comitijs consularibus repentina voluntatum inclinatio, pręsertim cū incubuit ad virū bonum, id est, summo studio deflexit.

Incumbere ad voluntatē. Cic. Pompeius ad voluntatem perferendę legis incubuerat, id est, totus inclinarat.

Incūbere in aliqua re. Idē: Dicitq; se perfecturū, vt Cęsar in illo incūbat. i. vt illi faueat.

Incumbere in aliquē, irruere. Cice. Ab ipsis, qui in te ipsum incubuerunt, te depulsum putas.

Incumbere in caussam cōmunem, est pro virili parte tueri caussam cōmunem. Idem: Incumbite in caussam Quirites, vt facitis.

Incumbere in cogitationē, in curā. Ci. Incumbe per deos immortales in eam curā & cogitationē. Incūbere in mare, violēter incidere. Quintil. Magna vis venti in mare incubuit.

Incumbere in perniciem alterius. Cic. Incumbit in eius perniciem.

Incumbere in remp. Idem: Vt in remp. omni cogitatione incumberes.

Incūbere in studiū. Idē: In id studiū, in quo estis incumbite. Incūbere eò. Cice. Facis tu id quidē, & eò maximè incūbis. In Aul. Non eū quò incūbat, eo impellere.

Incumbere eodem. Cice. Idem volunt omnes ordines, eodem incumbunt municipia.

OCCVMBERE, est mori. Plau. Postquam pater occubuit, nata est.
Occũbere morti. Ver. Seu certę occũbere morti
Occumbere morte. Liuius: Ictus claua morte occubuit.
Occumbere mortem. Cice. Vt esset qui pro patria mortem non dubitaret occumbere. Alij legunt morte.
Occumbere necem. Sal. Voluntariam occubuisset necem.
PROCVMBERE, prosterni. Liuius: Ipsum fessum via procubuisse. Vergil. Procumbit humi bos.
SECVBO, seorsum cubo. Propert. Miles depositis annosus secubat armis.
SVCCVMBO, subiaceo, vincor.
Succũbere doloribus. Cic. Succumbere oneri.
Succũbere alicui. Idẽ: Nõ succumbam succumbentibus.
Succumbere senectuti. Cic. Nec languescẽs succumbebat senectuti.

CVDO.

Cudere, percutere, ferire, diciturq; à cędo.
Cudere argentum. In Heau. Cudere ferrum.
Cudere nummos. In Most. Cudere soles plumbeos nummos.
Cudere fabam. In Eu. Isthęc in me cudetur faba.
Cudere multa misera oculis, oculos corrumpere. In Capt. Oculis multa misera cuditis.
Cudere tenebras. Plaut. Quas tu mihi tenebras cudis?
ACCVDO. In Merc. Treis minas accudere etiam possum, vt triginta fient.
EXCVDERE libros.
Excudere scyntillam silicis. Verg.

Excude-

Excudere artes. Verg. Vt varias vſus meditādo excuderet artes.

Excudere oua:alij excludere legunt apud Colu.

Excudere aliquid de. Cic. Tibi de gloria excudā aliquid, id eſt, ſcribam.

PROCVDO, cudendo extenuo. Verg. Durum procudit arator.

Procudere dolos, cōparare. In Pſeud. Meus hic eſt, procudam ego hinc hodie multos dolos.

RECudere, ad incudem referre, vt Sic homo eſt nō poteſt retexi aut recudi. Varro: Vt ij ſolēt qui vetera metalla recudunt.

Recudere carmē, epiſtolā, eſt emēdare, aut recognoſcere.

CVMVLO.

Cumulare, adaugere.

Cumulare benefacta. In Capt. Nunc adeſt occaſio benefacta cumulare, vt erga hunc rē geras fideliter. Cumulare aliquid aliqua re. Cic. Nunc meum cor cumulatur ira.

Cumulare gloriam. Idem: Africanus eloquentia cumulauit bellicam gloriam.

Cumulare laudem. Plin. Non ferè quiſquā in ſenatu fuit, qui non me cōplecteret, exoſcularet certatimq; laudem cumularet.

Cumulare laudibus aliquē. Plin. Quę mihi recordāti eſt quidē iucundū, quod me cum apud alios tum apud ſe tantis laudibus cumulat.

Cumulare officijs aliquē. Plin. Publicę neceſſitudinis pignora priuatis cumulat officijs.

CVNCTOR.

Cunctari, ceſſare. Liuius: Alij dū cunctant in ripis, inter pugnę fugęq; conſilium oppreſſi.

Cunctari, dubitare. Suet. Cunctari ſe, ne ſi ſupereſſet, eriperet legibus reum.

PERCONtari, diligenter inquirere. In Hecy.

Tua

Tua quod nihil refert percontari desinas.
Percontari aliquid aliquē. In Aul. Quęso quod te percontabor, ne id te pigeat proloqui.
Percontari insidijs. In Pseu. Occasionem reperisti verbero, vbi perconteris me insidijs hostilibus?
Percontari de. Ci. Ego illū de suo regno, ille me de nostra rep. percontatus est.
Percontari ex. Idē: Quū percontaretur ex anicula quadam. Plaut. Qui isthuc in mente est tibi ex me mi vir percontarier?
Percontari, expectare. In Phor. Percontatū ibo ad portam, quoad se recipiat.

CVPIO.

Cupio omnia quę tu vis. In Pers.
Cupit conuentum te. In Curc. Cupio factum, id est, fieri. Cupere nuptias. In Heaut.
Cupit te videre. In Truc.
Cupio dare mercedem. In Curc.
PERCVPIO, notū. CONCVPISCO Sal. Vestimentum alicuius concupierat:

CVRO.

Curare & mederi & diligentiam adhibere significat. Horatius.
Curare aliquid. In And. Id popul9 curat scilicet. Idem: Ego isthęc moueo, aut curo.
Curare aliquē, vt Quid tu me curas, quid rerum geram? Curare adseruandum aliquē. In And. Cura adseruandum vinctum.
Curare adductum. In And. Vbi vbi erit, inuentum tibi curabo, & mecum adductum.
Curare aliud. In Phor. Atqui iam repperi, aliud cura. Curare aliena. In Heau. Tantū ne est ab re ocij tibi aliena vt cures, eaque nihil quę ad te attinent?

Curare amicos. In Stich. Amicos meos curabo huc aduenientes.i.tractabo.

Curare amorem.In Rud.Amorem hęc curat,triticum curat Ceres.

Curare boues.In Mostell. Non sunt quos cures boues?

Curare corpus.Verg.8.Fessiq; & equos & corpora curant.

Curare carmina,deos. Verg. Nihil ille deos,nil carmina curat.

Curare cuticulam,voluptati indulgere.Hora.In cute curanda plus æquo operata iuuentus.

Cura esse quod audis.Horat.

Curare ædes.In Most.Hic iam ædibus vitiū additur,bonę quum curantur malè.

Curare ætatē suā. In Pseud.Qui se suamq; ætatē bene curant.i.genio indulgent.

Curare ęgrotos.In Capt.Curato ęgrotos domi

Curare febrim. Curare faciendum.Terē.

Curare fidem suam.In Trin.Cures tuam fidem, id est,promissum serua.

Curare filium. In Adel. Quando ego tuum non curo,ne cura meum.Item. Illum curo vnum, ille ad me attinet.Idem:Vnum vis curem,curo,id est,vni consulo.

Curare funus.In And.Curabat vnà funus.

Curare histriones,curam gerere.In Amph. Iupiter nunc histriones curet.

Curare hydropisim,mederi.

Curare inuentū,diximus apud curare adductū.

Curare iniurias amici. Sal. Quo facilius amicorum iniurias curare licet.i.nō pati amicos iniurijs affici.

Curare ludos.Cic.De curatione ludorum.

Curare literas mittendas ad aliquē,pro disponere

Curare

Curare munus. Verg. Nec munera curat Alexis In Truc. Munus te curaturum scio.
Curare morbum, mederi.
Curare mandatum. Cic. Vt mandatum scias me curasse.
Curare negociū, pro facere, vel ire pro negocio.
Curare officium. In Bacch. Vestrum curate officium, ego efficiam meum.
Curare parentes, venerari. In Stich. Nunquā enī nimis curare possunt parentem suum filiæ.
Curare partē suā. In Adel. Curemus æquā vterque partem, tu alterū, ego item alterum.
Curare prandium, apparare. In Men.
Curare pręcepta. In Mil. Hęc pręcepta sobriè vt cures.
Curare pecuniam alicui. Cic. Redemptori dimidium pecunię curaui.
Curare reduuiam, est in leuioribus negocijs versari, neglectis grauioribus. Idem: Qui tum capiti Sex. Roscij mederi debeam, reduuiam curem. Est autem carunculam, quę vnguibus supernascitur, circuncidere.
Curare rem familiarem. In Bacch. Rem familiarem curat, custodit domum.
Curare rem alterius. In Amph. Qui forte te hic absente, tamen tuam rem curet.
Curare rebus publicis. In Trin. Sum insipictior, qui rebus curem publicis potius, q̃ id quod proximum est meo tergo.
Curare rebus alienis suo vestimento & cibo, est suo sumptu aliena curare. In Truc.
Curare talentum. Cic. ad Att.
Curare viam. Cic. Curator est vię Flaminiæ, id est, præest.
Curare vocē, Idem: Ratio curandę vocis petatˀ.

Curare vulnus. Curari ab aliquo. Cicero. Mulier exclamat ab eo nullo modo curari velle, quo curante suos omnes perdidisset.
Curare vt. Cic. Cura vt valeas. In Adel. Exemplum omnibus curarem vt esses.
Curare diligenter. In Adel. Si metuis, satis ne vt meę domi curetur diligenter.
Curare molliter seipsum. In Adel. Ædepol Syrisce, te curasti molliter.
Curare probè. In And. Curasti probè.
Curare rectè. In Phor. Huic mãdes quod quidẽ curatum rectè velis.
Curare, absolutè. In And. Sat est, curabo.
Curabitur, impersonale. In And.
ACCVRO, diligenter facio. In Hecy. Quo magis omnes res cautius, ne temere faciã, accuro
Accurare aduenientes hospites. In Epid.
Accurare pensum lepidè, est commissa fideliter exequi. In Bacch.
Accurare quod facto est opus. In Casin.
Accurare rem aliquã sobriè & frugaliter. In Per.
PROcurare administrationem alienarũ rerũ gerere. Cic. Is procurat rationes Dionysij.
Procurare arbores. Cato: Eodẽ modo cęteras arbores procurato. Sic, Procurare infantes, pueros &c. Procurare corpora. Verg. 8. Lęti bene gestis corpora rebus Procurate viri.

CVRRO.

Currere stadium. Cic. Qui stadium currit.
Currere mare, æquora, salum, pontum, est nauigare. Oui. Currit in immensum parua carina salum. Verg. 6. Quorum æquora curro.
Currere ad vocem, ad murmur.
Currere in cõtraria, est nunc hoc nunc illud acceptare, vel idẽ cũ hoc adagio Cadit in Scyllã, cupiens

cupiens vitare Carybdim. Hora. Dum vitãt stulti vitia, in contraria currunt.

Currere per vias. In Pœ. Haud quisquam hodie nostrum curret per vias.

Currentem incitare, instigare, est adhortari quẽpiam ad id, ad quod iam suapte sponte tendit

CVRRITVR impersonale. In Heaut. Ad me

CVRsare. Cic. Alij per foros cursent (currit

Cursitare. In Eu. Ne sursum deorsum cursites.

ACCVRRO. In Phor. Accurre huc. In Eu. Accurrit ad me q̃ longe quidem.

CONcurrere. In Eu. Cõcurrũt lęti obuiã mihi.

Cõcurrere alicui. Verg. Audetq; viris concurrere virgo, i. manum conserere.

Concurrere aciem, lancea se exercere. Liuius: Diuisas bifariam acies concurrere ad simulacrũ pugnæ. Cõcurrere opiniones. In Hea. Concurrunt multę opiniones, quæ mihi animum exaugeant.

Cõcurrere verisimilia. In Adel. Tot concurrũt verisimilia, i. vndiq; accedunt.

Concurrere ad arma. Cęs. Quũ ad arma milites concurrissent.

Cõcurrere cum signis. Sal. Maximo clamore cũ infestis signis concurrunt.

Concurrere de iure. Cic. Vt statim de iure aliq̧s concurrerit, i. si quis summo iure agat.

Concurrere in aciem. Idem: Repente Antonius in aciem suas copias produxit, & sine mora concurrit. Concurrere in ius, ad iudices venire. Horat. in Saty. Concurrere in sententiam. Cice. Et raptim in eam sententiã concurrerunt. Concurrere inter se milites. Cęs. Concurrunt equites inter se, i. manũ conserunt. Concurrere simul. In And.

Multa concurrunt simul, qui coniecturã hãc nunc facio.

DECVRrere ætatẽ. Cice. Prope acta iam ætate, decursaq;. In Stic. Quid mihi opus est, decurso ætatis spatio, cum eis gerere bellum?

Decurrere exercitum, lãcea certare. Liuius: Mos erat lustrationis, sacro peracto, decurrere exercitum. Verg. 11. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis.

Decurrére rogos.

Decurrere ab. Ver. 2. Aen. Sũma decurrit ab arce.

Decurrere ad suffragia. Plin. Ad tacita suffragia, quasi ad remedium decurrerunt.

Decurrere per. Suet. Eques Romanus elephanto supersedens, per catadromũ decucurrit. i. stadium in quo equites decurrere solebant.

DISCVRRERE, per diuersa currere. Liuius: Signo dato iuuentus Romana ad rapiendas virgines discurrit.

EXCVRrere, celeriter redire. Cice. Fabrũ meũ tibi obuiam misi, mandauiq; vtriq; eorũ, vt antè ad me excurrerent, vt tibi obuiã prodire possem. Idem: Excurremus mense septembri legati ad Pisonem, vt Ianuario reuertamur. Inde excursiones militum.

Excurrere aliquò. Plin. Destino excurrere istò.

Excurrere oratiõe. Cic. Quid est cur claudicare aut insistere orationem maluit, q̃ cũ sententia pariter excurrere? i. fluere.

Excurrere spatium. Ter. Prope iã excurso spatio

Excurrere, est etiam per fabulam, historiam, à rei narratione deflectere.

INCVRrere, cõtra aliquẽ currere. Liu. Vtrinq; à cornibus positos, cũ iã pelleret media peditũ suorũ acies, ita incurrisse à lateribus ferunt.

Incurrere

currere damnum, iacturam, indignationem, periculum.
urrere loca. Brutus: Decurſionibus per equites, quos habet multos, vaſtet ea loca quæ incurret.
urrere in aliquẽ verbis. Trebonius: In quos tanta libertate verborum incurreret.
urrere in diſcrimen vitæ, famæ.
urrere in difficultatem. Cic. Nihil enim constitui poteſt, quod non incurrat in magnã aliquam difficultatem.
urrere in diẽ aliquẽ. Cice. In quẽ diẽ incurrat neſcio. i. incidat. Sue. Natalẽ ſuũ plebeis incurentẽ Circenſibus. i. in eũ diem incidentem.
urrere in memoriã rei alicuius. Cic. Incurro in memoriam communium miſeriarum.
urrere in odium. Cice. Improbantur hi quæstus, qui in odia hominum incurrunt, vt portitorum, & fœneratorũ. i. qui facile ſibi odiũ hominum comparant.
urrere in oculos. Idẽ: In oculos incurrentibus quos æquo animo videre non poſſum.
urrere in reprehenſionem. Cic. Non eram neſcius fore vt hic noſter labor in varias reprehenſiones incurreret.
rrere in tẽpora ſua. Idẽ: Id ipſum tum erã ſecutus, ne in noſtra tẽpora incurrẽs, offenderem quempiam.
rrere & offendere in tenebris. Idẽ: Quis eſt m lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat, nuſquam incurrat. i. impingat?
rrere in voces hominum. Cic. Incurrit hæc noſtra laurus non ſolum in oculos, ſed etiã in oculas maleuolorum, id eſt, meę glorię inuident & maledicunt.

Incurrere inter hostes. Sal. Inter confertissimos hostes incurrit, ibiq; pugnando confoditur.
Incursiones facit in fines Romanos. Liuius.
INCVRsant boues cornibus. In Aul.
Incursare aliquē pugnis, calcibus. In Pœn.
Incursare in aliquem. In Bacch.
OCCVRRERE, obuiam fieri. Cice. Non esse deiectum eum, cui vi & armis ingredienti sit occursum.
Occurrere alicui consilio, gratia, studio, multis rebus &c. i. prouidere. Cicero.
Occurrere aliquē alicui. Idē: Sed mihi, cum de senectute aliquid vellē scribere, tu occurrebas, id est, in mentem veniebas.
Occurrere consilijs. Cice. Horum ego quotidie consilijs occurro. i. obuiam eo.
Occurrere expectationi. Idē: Sed ego occurram expectationi vestræ iudices. i. statim ad id veniam, quò me vocat expectatio vestra.
Occurrere maleuolentię. Idē. Maleuolentiæ hominum in me, si poteris occurras.
Occurrere machinationibus. Cęsar: Ita operosis Alexandrinorū machinationibus, maximisq; conatibus non longi temporis labore occursum est. Occurrere menti alicuius. Cic. Facilius facta eorū occurrent vestris mētib9.
Occurrere morbo. Pers. Occipiti cęco, posticę occurrite sannę. Oui. Venienti occurrite morbo id est, obstate. Occurrere negocijs. Cic. Siue etiā vltrò occurras negocijs. i. obuiā eas.
Occurrebat oratio tibi. i. offerebat se. Idem.
Occurrere rei alicui. Cice. Tibi turpe est non ei rei sapientia tua te occurrere.
Occurrere sapiētię alicui9. Idē: Quod possum iudices occurro vestrę sapiētię. i. ad id respōdeo, quod

quod ad vestram sapientiam attinet.
currere subsidio alicui. Cęsar: Rectá subsidio suis occurrerat obuiam.
currere suppetias alicui. Idem: Labienus cum vniuerso equitatu fugientibus suis suppetias occurrit. Idem: Copias hostium ijs legionib⁹ occurrere suppetias.
currere veteranis. Cic. Et quib⁹ rebus potest occurri veteranis, occurras. i. prouideri.
CVRSARE capro. Verg.
cursare animo. Plin. Occursant a͡io mea mortalitas, mea scripta. i. in mentem veniunt.
cursare numinibus. Plinius.
RCVRrere. In And. Percurro ad forum. In Heaut. Curriculo percurre.
currere velocibus oculis epistolã, est cursim legere. Horatius.
currere rem breuibus, breuitate, breuiter, est paucis percensere. Percurrere obuiã. In Men.
AECVRrere, anteuenire. In Eun. Abi, præcurre, vt sint domi parata omnia.
currere aduentũ alicuius. Plin. Scio quæ tibi caussa fuerit impedimẽto, quo minus præcurrere aduentũ meum in Campaniam posses.
currere ætatem. Cicero: Quæ studio & diligentia pręcurrit ætatem, id est, longe plus præstat, q̃ ætas postulat.
currere aliquẽ. Idem: Vobis illum tanto minorẽ præcurrere, vix honestũ est. i. antecellere.
CVRrere, rursum currere. In Adel. Vbi me hic nõ videbit, iam huc recurret, sat scio.
currere in initia lunam. Cice. Neq; solum eius species ac forma mutatur, tum crescendo, tum defectionibus in initia recurrendo. i. ad suum initium redeundo.

SVCCVRrere, subuenire. Verg. Non ignara mali miseris succurrere disco. In Adelph. Para tæ lites, succurrendum est.

Succurrere lapsis, ægris.

Succurrere, in mentem venire. Cice. Neq; enim mihi succurrebant verba, quę ante discessum à Dolobella audiebamus. Plin. Quę audiui, q̃ legi, sponte succurrunt.

TRANScurrere ad forum. In Eunu.

Transcurre curriculo ad nos. In Milit.

Transcurrere cursum suum, idem quod præcurrere ætatem. Cicero: Qui suum cursum transcurrerant.

Transcurrit æstas. Plin. Patiar ergo æstatẽ inquietam nobis exercitamq; transcurrere.

CVSTODIO.

Custodire, conseruare. Custodire breuitatẽ, Plinius: Breuitas placet, quam ego custodiendam esse confiteor.

Custodire discrimina ordinũ dignitatemq;. Plin.

Custodire honorem inimici. Idem.

Custodire memoria aliquid. Cic. Posse percipere animo & custodire memoria.

Custodire parsimoniam, & victus atq; cœnarũ tenuitatem, parcum esse. Gellius.

DAMNO.

Damnare, crimen speciale in genitiuo vel ablatiuo cum præpositione regit: At generale, magis in ablatiuo. vt scelus, peccatum, crimen: Pœna verò & in ablatiuo & in genitiuo ponitur.

Damnare aliquem ambitus. Cicero: Damnatus est ambitus.

Damnare capitis. Cæsar: Multi præterea capitis damnati exulesq; conuenerant.

Damna-

Damnare capite aliquem. Cic. At eum vos iurati capite damnastis. Idem: Capite damnatos, morte mulctauit.

Damnare furti. Cicero: Et furti & pro socio damnatus est.

Damnare iniuriarum aliquem. Idem: Qui C. Sacerdote iniuriarum damnatus est.

Damnare laboris. Horatius: Damnatus longi Sisyphus laboris.

Damnare naturam. Cic. Rerum naturam q̃ errorem damnare maluimus.

Damnare peculatus. Idem: Qui ambo peculatus damnati sunt.

Damnare peccati. Cice. Maiores nostri si quam vnius peccati mulierem damnabant.

Damnare rei capitalis. Idem: Quod partum sibi ipsa medicamentis abegisset, rei capitalis esse damnatam.

Damnare sceleris. Ouidius: Parce tuum vatem sceleris damnare Cupido. Cicero: Damnasse enim sceleris hominem amicum Reipublicæ caussa videretur. Hoc exemplum alijs discutiendum relinquo.

Damnatus sordium. Plinius.

Damnare summæ. Liuius: Nequaquã tantũ relictum est, quantę summę damnatus fuerat.

Damnare veneficij. Cic. Eam veneficij quoq; dãnatam existimabant.

Damnare votis, ad sibi sacrificandum aliquem deuincire. Vergilius: Damnabis tu quoque votis.

Damnare ad pœnam. Plinius: Qui damnati ad pœnam erant.

Damnare de maiestate. Cicero: Qui de maiestate damnatus est.

Damna-

Damnare de repetundis. Cicero:Quibus damnatis de pecunijs repetūdis lites essent æstimatę.
Damnare de vi. Idē: Damnatis de vi,restitutio.
Damnare in metallum. Plinius: Erat enim fascibus cæsus, damnatus in metallum, strangulatus in carcere.
Damnare in opus. Idē: Quidā in opus damnati.
Damnare pro socio:vide,furti.
CONDEMNARE aliquem argenti. In Most. Tanto apud iudicem hunc argenti condemnabo facilius.
Condemnare crudelitatis. Cice.Crudelitatis tu furcifer senatū consul in cōcione cōdemnas?
Condemnare crimine.Cic.Ego hoc vno crimine illum cōdemnem necesse est.Item:Cōdemnatus est alijs criminibus frequentissimis.
Condemnabo eodem ego te crimine.
Condemnare falsi,furti.In Truc.Conuicti & cōdemnati falsi de pugna.
Condemnare impietatis,iniquitatis.Cęs. Sūmæ se iniquitatis condemnari debere.
Condemnare iniuriarum.Cic.C.Sacerdote prætore condemnatus iniuriarum.
Condemnare maiestatis. Sueto. Reū maiestatis apud iudicem fecit & condemnauit.
Condemnare paricidij. Cic. Sceleris atq; nefarij paricidij condemnauimus.
Condemnare rei capitalis. Idem:Qui rei capitalis condemnatus esset.
Condemnare sceleris. Idem:Etiam sceleris condemnat generum suum.
Condemnare sponsionis. Cice.Condemnari tamen sponsionis necesse est.
Condemnare sibi.Idem:Hunc hominem Veneri absoluit,sibi condemnat.

Condem

ndemnare de alea. Cic. Lenticulam de alea cō demnatum colluſorem ſuum reſtituit.

DEBEO.

bere obligationem ſignificans, pulchre & da-tiuum & accuſatiuum aſciſcit.
bere alicui æs. In Curcul. Diues ſum, ſi nō red do æs, quibus debeo: ſi reddo illis quibus de-beo, plus alieni eſt.
bere alicui quicquā pro ſeruitio. In And. Tibi hoc pro ſeruitio debeo.
bere amicis, deo, parētibus, patriæ, &c. Hora. Qui didicit patri quid debeat, & quid amicis
bere amorem. Cic. Quoniam tibi incredibilē quendam amorem, & oīa in te ipſum ſumma ac ſingularia ſtudia deberem.
bere amorem parem.
bere animā, eſt plura q̄ quis ſit ſoluendo, debe re. In Phor. Quid ſi animam debet?
bere animum. Cic. Reipub. quę te in me reſti tuēdo multū adiuuiſſet, eum certe me animū merito ipſius debere arbitrabar.
bere beneficium, eruditionē, fidem, fructum, gratiam, laudem, operam mutuam, pecuniam pietatem, ſtudium, vitam, &c.
betur fera meis manibus.
bere generū. Ouid. Generū mihi filia debes.
bere morti. Horat. Debemur morti nos no-ſtraq;. Felix qui nihil debet.
bent opus mercede conducti. Horat.

DEBILITO.

bilitare, minuere. Cic. Qua debilitantur cogi-tationes & inimicorū & proditorum.
bilitare animū. Idem: Amicitia nec debilitari animos aut cadere patitur. Debilitare ſpē. Cic. Tua profectio ſpem meam debilitat.
Debilita-

Debilitare veritatem. Cic. Vt multis incommodis modis veritas debilitata.

DECET.

Decet cum accõ in plurali. Plau. Satin hęc decẽt? Cic. Nec velle experiri q̃ se aliena deceant.
Decet deos opulentia. In Trin.
Decet abs te id impetrari. In Rud.
Decet me his verbis fabulari. In Amph.
Decet cum dtõ. In Adelph. Imò hercle ita nobis decet. Cic. Quandóq; id deceat prudẽtiæ tuę. Hac phrasi nunc non vtimur.
DEDECET me. Ouid. Admouiq; preces, quarum me dedecet vsus. Idem: Ingenuos dedecuere minæ. Dedecere in aliquẽ. Cic. Vt si quid dedeceat in illos, vitemus & ipsi.

DECORO.

Decorare, honestare. Horat. At bene nummatũ decorat Suadela Venusq;.
DEDEcorare aliquẽ, dehonestare. Plau. Qui dedecorat te, me, amicos, atq; alios flagitijs suis.

DELEO.

Delere bella. Cic. Nõ modo præsentia, verũ etiã futura bella deleuit.
Delere copias. Idẽ: Magnas hostium prętereacopias multis pręlijs esse deletas.
Delere dignitatẽ, equitatus. Cęs. Equitatusq; cũ leui armatura funditus ad internitionẽ delet⁹ esset. Delere fas oẽ, honores, ius. Cice. Nequissimè numulis acceptis ius et fas oẽ delere
Delere infamiam, iudicia. Idem: Extincto enim senatu, deletisq; iudicijs.
Delere leges. Cic. Omnes leges deleuit.
Delere legiones. Sal. Deletę ad Cannas temeritate sua pulcherrimę Romanorũ legiones.
Delere maculã. Cic. Delẽda est vobis illa macula

Idem:

dem: Magna Po. R o. macula deleta.
ere molestiam. Cic. Deleuit enim mihi oēm
nolestiam recensior epistola.
ere morte aliquid. Idem: Hoies iam morte de
etos reponere in deos?
ere magistrat⁹, memoriam. Cic. Num & me
ñoriam rerum delere possumus?
ere potestatem. Idem: Sensit enim deleri non
osse huic ciuitati illam potestatem.
ere religionē. Cic. Vt Stoicorum magis argu
nenta confutet, q̃ hoīm deleat religionem.
ere splendorē. Idē: Vt honores, vt oīs digni-
atis grad⁹, sic huius sciētię splēdor delet⁹ est?
ere suspicionem. Cic. Deleatis ex animo suo
spicionem omnem.
ere turpitudinem. Idem: Vos aliquot iam
er annos conceptam huic ordinis turpitu-
inem atq; infamiam delere potestis?
ere veritatem. Cic. Delet veritatem, sine qua
omen amicitiæ valere non potest.
ere vrbem. Idem: Numantiam delerunt.
ere ad internitionē aliquid. vide, equitatum.
ere ex animo aliquid. In Eun. Deleo omnes
ehinc ex animo mulieres.
ere funditus aliquid. Cic. Cuius oīno rei me
ioriam oēm tolli funditus ac deleri arbitror

DEMO.

nere, detrahere. In Trucu Sex talenta magna
otis demam pro istac inscitia. In Eu. Aurum
bi clam mulier demit.
nere curas. Demere fidem fabulis, nō ha-
ere fidem. Suetonius.
nere gaudium, lætitiam, voluptatem, non di-
mus. Nam vbi de perturbationibus animi
gitur, nisi in malis vtimur.

Demere

Demere licentiam. Saluſt. Si ſumptū & rapinarū licentiam dempſeris.

Demere metū. Teren. Dempſi metum omnem.

Demere moleſtiam. In Adelp. Et mihi, & tibi, & illis dempſeris moleſtiam.

Demere ſoleas alicui, detrahere. In Truc.

Demere ſolicitudinem. Cic. Hęc ad te ſcribo, nō vt queas tu demere ſolicitudinem.

Demere ſeruitium. Saluſtius: Et Græciæ dempſi graue ſeruitium.

Demere vngues, rodere. In Aul. Ipſi pridem tonſor vngues dempſerat.

Demere vſum rei. Saluſ. Si pecuniæ, quę maxima oīm pernicies eſt, vſum atq; decus dempſeris.

Demere de capite. Cicero: Demit de capite Medimna D. C.

Demere de die ſolido quicquā, eſt tempus terere. Horatius: Nec partem ſolido demere de die ſpernit.

Demere de diuitijs. In Trin. De magnis diuitijs ſi quid demas, plus fit, an minus?

Demere de hordeo. Plautus: Demam hercle iam de hordeo.

DESTINO.

Deſtinare, certū terminum conſtituere, in quacūque re agenda.

Deſtinare aliquid. Plin. Quum ego idipſum deſtinaſſem, addidiſti ergo calcaria ſpōte currenti.

Deſtinare agere aliquid. Cęſ. Infectis ijs, quę agere deſtinauerat.

Deſtinare animum mentemq;. Idem: Animum mentemq; perterritam, atque in fuga deſtinatam habere.

Deſtinare annum. Ci. Non eſt hic annus tibi deſtinatus, id eſt, certus non eſt tuus.

Deſtina-

ſtinare cenſores, eligere. Plinius. Ego à deſtina
tis cenſoribus quid ſentirem interrogatus.
ſtinare diem alicui. Cicero. Quum eorum al-
teri Dionyſius tyrannus diem necis deſtinaſ-
ſet. i. conſtituiſſet.
ſtinare ædes. In Moſtel. Eas quanti deſtinat?
i. quod ei pretium ſtatuit, quanti indicat?
ſtinare excurrere. Plin. Deſtino excurrere iſtô.
ſtinare falces. Cæſar. Laqueis falces auertebāt,
quas quum deſtinauerant, tormentis intror-
ſus reducebant. i. cū miſerāt, rurſus reducebāt.
ſtinare mori. Plin. Deſtinaſſe Corelliū mori.
ſtinare pati. Plin. Deſtinatum eſt inquā mihi
maritum tuum non multum pati.
ſtinare puellam, certum pretium offerre. In
Rud. Minis triginta ſibi puellam deſtinat.
ſtinare ſcribere. Plin. Cum hoc ſolum quod
requirebas, ſcribere deſtinaſſem.
ſtinare ſententiam. Ci. Quod hi ferunt animo
iniquo, qui certis quibuſdam deſtinatiſq; ſen-
tentijs, quaſi addicti & conſecrati ſunt.
ſtinare ad horam mortis. Cic. Ad horā mor-
tis deſtinatam.
ſtinare de imperio. Sueto. De ampliando im-
perio plura aut maiora in dies deſtinabat. i.
conſtituebat.
ſtinare in re aliquid. Cice. Quid oporteat ab
ambobus in cauſſa deſtinari.
ſtinare, deputare. Ver. Et me deſtinat aræ.

DICO.

are, ad obſequiū dare, offerre, quaſi dijs dare.
are diem. Cic. Hunc tibi totum dicamus diē.
are operam alicui. In Phor. Hanc operam ti-
bi dico. Dicare proprium alicui. Verg. 1.
are ſtudiū ſuū alicui. Cic. Tuū ſtudiū dices.

Dicare se alicui. Idē. Balbum quanti faciam, quā quàm me ei totum dicauerim, ex ipso scies.

Dicare se ciuitati. Cice. Non esse huius ciuitatis ciues, qui se alij ciuitati dicant.

Dicare se in. Idem. Nemo vnquam, qui hanc ciuitatē retinere vellet, in aliā ciuitatē se dicauit.

ABDICARE filium, est bonis priuare, dum pater adhuc viuit.

Abdicare generum, repudiare. In Andria.

Abdicauit literarum studia. i. literas reliquit.

Abdicare se consulatu, dictatura, libertate, magistratu &c. pro defungi.

Abdicare se scriptu. Piso. apud Gellium.

DEDICARE, consecrare, dijs dicare.

Dedicare bibliothecam, Plinius.

Dedicare simulachrum, aram. Cic. Simulachrum autem, aut aram si dedicasti.

Dedicare theatrum. Asco. Quibus theatrum á se factum dedicauit.

INDICARE aliquid alicui, aperire. In Asin. Emori me malim, quàm si hæc non eius vxori indicem. In Aul. Nunquam indicare id filio voluit suo.

Indicare aliquem, accusare. Plautus in Men. Ne me indicetis, qua platea hinc aufugerim. In Eunucho. Ni miserum etiam patri indicares. Ibidē. Stultum adolescentulum nobilitas flagitijs & eundem indicas. Indicare reū. Idem.

Indicare amorē. In And. Bene dissimulatū amorem & cęlatum indicat.

Indicare maliciam suam. Cic. Indicas ô maliciam meam.

Indicare mercem, est æstimare, pretium rei venalis statuere. In Pers. Indica, fac pretiū. In Aul. Rogito pisces, indicant caros. Ci. Quum postulasset

ftulaffet vt fibi fundus, cuius emptor erat, fe-
mel indicaretur.
icat res ipfa. In Eunu. & Adelphis. Res ipfa
ndicat.
icare fignũ pudoris. In And. Vide num eius
olor pudoris fignum vfquam indicat.
icare de. Cato. Si quis indicaffet de coniura-
ione, quę contra Rempublicam facta erat.
DICARE, eft ius dicere.
care aliquem, condemnare. In Rud. Iterum
le eam rem iudicatam tuam iudicat.
care animo fuo. In Adelphis. Hominem ma
imi pretij effe hodie te iudicaui animo meo,
l eft, fecundum fententiam animi mei.
cari alicui, eft eius cauffam audire. In Men.
Cui iam diu fum iudicatus.
care hoftem. Cice. Iudicetur non verbo, fed
, non modo non conful fed etiam hoftis, id
t, loco hoftis habeatur.
care ordine. Cicero.
cari pecuniæ. Gelli. Quantęq; pecuniæ iudi-
atæ effent prædicabatur.
care de aliqua re. Cæfar. Hic dies de noftris
ontrouerfijs iudicabit. i. dijudicabit. Cic. Nõ
ctè iudicas de Catone.
are de fenfu fuo. Cicero. Ego enim de meo
ıfu iudico.
are ex ingenio fuo. In Heaut. Nifi illos ex
o ingenio iudicas. In Eunu. Atq; ex aliarum
genijs nunc me iudicet.
are diffolutè, non rectè, perperam & cæ-
a. Cicero.
IVDICARE, eft per fententiã aliquid
aliquo auferre. Cice. Nulla res cuiufquam
t, que non imperio eius abiudicaretur.
M 2 Idem.

Idem. Vbi plus mali quàm boni reperio, id totum abiudico, atque reijcio.

Abiudicare libertatē sibi pro renuere. Cic.

Abiudicare se à vita, mori. In Asin.

Abiudicabit nunquàm ab suo triobolum. i. nihil de suo dabit. In Rud.

Abiudicauit à populo Roma. Alexandriam. i. eam populo Roma. per sententiā ademit. Ci.

Abiudicari ab ordine aliquo. Idem.

Abiudicata à me modo est palęstra. In Rud. i. per sententiam excidi.

ADIVDIcare, est per sententiam aliquid alicui tradere. Cic. Nemo dubitat, quin domus nobis esset adiudicata.

Adiudicare salutē rei alicui. Cic. Vt in senatu nō semel, sed sæpe multisq; verbis suis, mihi salutem imperij atq; orbis terrarū adiudicarit. i. vt à me salutē imperij Roma. esse fateretur.

Adiudicare in seruitutem aliquem. Cice. Ipsam Veneri in seruitutem adiudicauit.

DIIVDIcare. In Heaut. Ego dicā quod mihi in mentem, tu dijudica.

PRAEdicare, apertè dicere. Sal. Ipsum Crassum ego postea prædicantem audiui &c.

Prędicat amica amatorem. In Asin. pro laudat.

Prędicare auctionem. In Sticho. Adagium. In eo stas lapide, in quo præco prædicat.

Prædicare gloriam, industriam, laudes, munificētiā, nomē alicui9, propria merita est celebrare.

Prædicare gratiam. Cic. Si minus ad referendam gratiam satisfacere potuerim, ad prędicandā & tribuendā certè satis esse facturum.

Prædicare notis aliquid est ijs q id ipsum norūt dicere. In Pseud. Prędicas notis.

Prędicare orationē. Plaut. Aliam nunc mihi orationem

tionem despoliato prędicas.i.loqueris.
ædicare pugnas suas. In Epid.
ędicare vera. In And. Hęc vera prędicat.
edicare vitium .In Amph. Quod mihi prędi-
cas vitium, id tibi est.
dicare de se aliquid, tribuere. Cice.Ignosces
mihi de me ipso aliquid prędicanti. Teren.
Duras fratris partes prędicas.
NDICARE, vsurpare,suũ propriũ facere.
Et vult datiuum ex pronominibus primiti-
uis, vt ego hunc agrum mihi vendico.Quin.
Orator totum sibi vendicat.
ndicare autoritatem.Cic. Si audierit hanc au-
toritatē grauitatis & consilŋ sui vendicari à
te.i.vsurpari.
ndicare curam.Plin.Quã curã etiam si nõ mã
dasses, vendicassem.i.vltro suscepissem.
ndicare iure. Cic. Videor id meo iure quodã
vendicare.
ndicare laudem.Idem. Cuncta ciuitas eã lau-
dem pro sua vendicaret.
ndicare partem.Cic. Maximam verò partem
quasi suo iure fortuna sibi vendicat.
NDICARE, est modo vlcisci, modo ab in-
iuria defendere, liberare.
dicare se à crudelitate alicuius.Liuius.A cu-
ius crudelitate vosmetipsos armis vindicastis
dicare se à miserŋs.Cic. Ab eis miserŋs,quæ
consequutę sunt,morte vindicasse.
dicare aliquid à periculo.Cæsar.Naues quas
usus ab illo periculo vindicarat.
dicare se à seueritate iudicum. Cice. Morte
voluntaria se à seueritate iudicũ vindicauit.
dicare senectutem a vitŋs.Idem. Ne ab om-
nibus eam vitŋs videar vindicare.

Vindicare ab interitu. Cicero. Nobilissimamq; familiam iam ad paucos redactam pene ab interitu vindicasti.

Vindicare ab obliuione. Idem. Vt laudem eorũ iam prope senescentem, quãtum ego possem ab obliuione hominum atque silentio vindicarem.

Vindicare ab solitudine. Cic. Ab solitudine domum meam vindicarem.

Vindicare se ad suos. Idem. Vt se aliquando ad suos vindicaret.

Vindicare se de fortuna. Plinius. Seq; de fortunę prefationibus vindicat.

Vindicandum in eos, qui hosti prodidere Rempublicam. Sal. Item: Nisi vindicatum in noxios. i. vltum. Idem. Vindicatum est in eos, qui contra imperium &c.

Vindicare in dignitatem, in libertatem, in seruitutem, est asserere. Cic. Remp. afflictam & oppressam in veterem libertatem ac dignitatem vindicaturus.

DICO.

Dicere animo præsenti, est intrepidè. In Eunu. Fac animo hęc præsenti dicas.

Dicere animi sententiam, dicere annũ, designare.

Dicere alicui, loqui. In And. Tibi ego dico, an non? In Truc. Dicisne an non? In Eunu. Dicã huic an non? Ibidem. Dic mihi hoc primum.

Dicere bona sua doti, in dotem promittere. In Heaut. Me mea omnia bona doti dixisse illi.

Dicere bona fide. In Pseud. Bonane fide isthuc dicis? In Pers. Dic bona fide. In Pœn. Vin bona dicam fide?

Dicere caussam, est prætendere. In Hecy. Dixęre caussam tunc nescio quam. Est & apud iudicem

dicem defendere. In Phor. Non caussam dico, quin quod meritus est ferat.
Dicere caussã de capite, de pecunijs repetũdis Ci.
Dicere caussam de incesto. Liuius.
Dicere caussam pro aliquo. In Bac. Pro tam corrupto dicis caussam filio.
Dicere caussam ex vinculis, est ius suum defendere cum in vinculis est. Cę. Ex vinculis caussam dicere coëgerũt.
Dicere caussam ex quadam parte. Cicero.
Dicere carmina, cantare. Vergilius. 6.
Dicere camœna aliquem, laudare. Hora. Prima dicte mihi, summa dicende camœna.
Dicere cœnam, cœnandi locum constituere. In Stic. Nanque ædepol cœna dicta est.
Dicere copia alicuius, idem quod, pace.
Dicere controuersiam, exponere. Plau. Plus minus opus q̃ erat, dixeram controuersiam.
Dicere cõuitiũ alicui. Plau. Faxo vt scias, qd pericli sit dotatę vxori conuitiũ dicere. Verg. Fumo conuitia dixit. Dicere contumeliam. Plaut. Quotque inocenti ei dixerit cõtumelias. Idem. Contumeliam si dices, audies.
Dicere diem, est trahere in ius. Cic. 3. offi.
Dicere diem alicui. i. constituere. In Cap. His diẽ dicam. Cic. Diem mihi dixerat.
Dicere diem capitis, vel rei capitalis. Liuius. Cę- oni capitis diem dicit. Idẽ. Rei capitalis diẽ Posthumio dixerũt. Dicere diẽ iuris. In Me.
Dicere diem nuptijs. In And. Hic nuptijs dictus est dies. i. constitutus.
Dicere diẽ operi. Cic. Postquã diẽ operi dixerat.
Dicere dictatorẽ, creare. Li. Cũ cõsul oriente noctis silentio, diceret dictatorẽ. Dicere dimi- Ter. Vix dum dimidiũ dixerã, intellexerat.
 Dicere

Dicere dolo. In Men. Non dicam dolo, inepte, absque mendacio.
Dicere æqui boniq; .i. bona fide, aut iusta ratione. In Phor. Si tu aliquam partem æqui boniq; dixeris.
Dicere factum. In And. Quasi tu dicas factum id consilio meo.
Dicere falsum, mentiri. In Casin. Quæ omnia facta dixi huic, falsa dixi.
Dicere futurum. In Amph. Tragœdiam dixi futuram hanc.
Dicere bona fide In Pse. Bona ne fide isthuc dicis
Dicere horam alicui, designare.
Dicere hymnum, est laudare aut canere.
Dicere id quod res est, aut dicere ita vt res est.
Dicere id quod videtur.
Dicere inducias. In Cur. Inducias occœpi dicere
Dicere ioco. In Amph. Et quidem ioco illa dixeram dudum tibi. Ter. Iocon an serio illæc dicat, nescio. Dicere ius, iustitiam exequi. Cice. Qui anno ante Romę ius dixerat.
Dicere ius ex syngrapha. i. secũdũ syngraphã. Ci.
Dicere interuallo. Idem. Nisi interuallo dixisset, ipsi prodeant.
Dicere legem, præscribere. Hora. Dicta tibi est lex. Liuius. Quando perinde ac victo iam sibi leges dicerentur.
Dicere leges pacis. Verg. 12.
Dicere loco idoneo. Cic. De qua dicetur idoneo loco.
Dicere loco & modo. Idem Vt loco dicat, id est, rogatus: vt modo, ne sit infinitus.
Dicere mendacium, mentiri. In Amph. Si dixero mendacium, solens meo more fecero.
Dicere modos, canere. Dicere modo, diximus.

Dicere modo vno omnia. Cic. Omnia fore vt similiter atque vno modo dicerentur.
Dicere mulctam. Plinius.
Dicere nugas. In Heaut. Magno iam conatu magnas nugas dixerit, id est, ex industria nugabitur. In Casin. Nugas isthic dicere licet.
Dicere nummos, promittere. Salust.
Dicere pacem alicui. Asco. Carthaginensibus bello secundo dicta est pax.
Dicere pace alicuius. Cice. Hoc pace dicam tua. Idem: Pace vel Quirini vel Romuli dixerim.
Dicere pecuniam doti, dare. Cice. Doti Valeria pecuniam omnem dixerat.
Dicere preces horarias. Dicere prælium, describere. Horat. Dicere prologum. In Phor.
Dicere rationem. Plau. Rationem dicā, quia qui alterū incusat probri, ipsum se moneri oportet. Dicere rem ipsam, vt res est.
Dicere sententiam. Cic. Cum vero iurato sententia dicenda sit, meminerit deum se adhibere testem. Dicere sententiam per tabellam. Sal.
Dicere sententiam in aliquem. Cice. Is quum honorificentissimam in me sententiam dixisset.
Dicere salutem alicui articulate. Idem.
Dicere sacramentum vel sacramento, iurare. Horatius lib. 2. Ode. 17. Cæsar: Milites Domitianos sacramentum apud se dicere iubet, id est, iusiurandum dare. Dicere sales, scommata.
Dicere signa. Ouid. 3. Meta. Signa tibi dicam, tu condita mente teneto.
Dicere tempus, designare.
Dicere testimonium vel testimonia, testificari, probare. Cicero.
Dicere testimonium in, vel contra vel aduersus aliquem grauiter. Cic.

Dicere testimonium de auditione, id est, ex eo quod audis.

Dicere testimonium de coniuratione, de scelere, improbitate, audacia, ambitu alicuius. Cic.

Dicere testimonium secundum fidem & religionem. Idem.

Dicere vale, supremum vale. Ouid. 6. Meta.

Dicere venia alicuius. Dicere vera. In Pseud.

Dicere verba precãtia. Oui. 7. Met. Dicere verbo vno. In And. Quin tu vno verbo dic.

Dicere versus. Cice. Versus sępe in oratione per imprudentiam dicimus. i. dicendo facimus.

Dicere vitium alicui. Teren. Reddi autem patri, cui tu nihil dicas vitij, superbũ est. i. quã meritò in nulla re accuses.

Dicere venturũ. In Heau. Quum venturã dixero

Dicere à principio. Cic. Dixeram à principio, de Repub. vt sileremus.

Dicere ad aliquid. Idem: Dicendũ est mihi igitur ad ea, quę sunt à te dicta.

Dicere ad ætatem. Idem: Ea quidẽ, quę adhuc dixisti, quãuis ad ætatẽ rectè isto modo dicerentur, id est, accommodarentur.

Dicere ad iudicẽ. Cic. Ad stantem iudicẽ dicunt.

Dicere ad summã: Idem: Ad summã dic M. Tulli

Dicere ad veritatem. Cicero: Nisi hi omnes multa ad veritatẽ admirabilia dixissent, id est, vera prædixissent.

Dicere ad voluntatem alicuius. Idem.

Dicere aduersus aliquem. In Amp. Mirum quin te aduorsus dicat.

Dicere apud prętorẽ. In Persa. Illic dicã apud prætorem. i. narrabo. Dicere de pecunijs repetundis, de capite, de incesto, ex vinculis, ex quadam parte caussam, diximus.

Dicere

Dicere cum aliquo.i.loqui.Plau.Cum quo bellator Mars haud ausit dicere.
Dicere de auditione, quære,dicere testimonium.
Dicere de opinione. Plaut. Hic nisi de opinione, certum nihil dico.i.quod opinor.
Dicere de peccatis alicuius.In Heau.De illius peccatis plura dicet. Dicere de omni re.Cice.
Dicere de se. In Eunu.Omitte de te dicere. Cice. Sed nihil de me. Dicere de scripto, citare aliquid,vel declamare ex scriptis. Idē: Ita enī dixisti, & quidem de scripto.
Dicere ex syngrapha aliquid:vide,dicere ius.
Dicere ex animo quicquā. Terent. Vtinā isthuc verbum ex animo ac verè diceres.
Dicere ex loco inferiore.Cic.Q. Catulū ex inferiore loco iusserat dicere.
Dicere ex tempore.Plin. Dicit semper ex tēpore .i.sermonem nō premeditatum habet.
Dicere in aurem. Dicere in vtrāq; partē.Cic.
Dicere in aliquem grauius,conuitiari. Teren.
Dicere in sententiam. Cicero:In eam sententiam quum multa dixisset.
Dicere inter nos.Idē:Quod inter nos liceat dicere.In Adel.Dictum inter nos hoc fuit.
Dicere intra se,pro cogitare:scripturę sacrę Tropus. Dicere per imprudentiam,vbi dicere versus habetur.
Dicere per iocum. Plau.Scis iamdudum hęc me dixisse per iocum.
Dicere pro aliquo caussam, habes apud dicere caussam.
Dicere pro certo. Cicero:Aut ego pro certo dicere audeam.
Dicere pro testimonio,Idem:Neq; dixi quicquā pro testimonio.

Dicere

Dicere positum cũ ijs aduerbijs reperimus, aceruatim, adstrictius, angustè, amicè, articulatè, atticè, aliouersum, breuiter, circũscriptè, clanculum, clarè, commodè, contentè, criminose, directò, elatè, enucleatè, grauiter, grauius, grauissimè, impolitè, incise, inclementer, imperitè, inconditè, iniustè, leuissimè, lectissimè, minutè, nimium sæpè, nimis admirabiliter, parũ, planè, plenè, plenissimè, præcise, presse, primũ, pulchrè, secus, sedulò, seriò, sordidè, subitò, summisse, verè, veteratoriè, vicissim.

Dicere iunctum aduerbio cum, non caret elegantia. Cicero: Sæpe enim soleo audire Roscium, cum ita dicat se adhuc reperire discipulũ, quẽ quidem probaret, potuisse neminem, pro audire dicentem.

Dicere si. In Trin. Dicis, si facies modo.

Dicere vt. In Eun. Vt apparentur dicam. Ibidem Nihil dixit tum, vt sequerere sese? In Merc. Dico vt res est.

Dicere, subaudito vt. Plaut. Dicam partiant, pro vt partiant.

Dicere volui, vulgò, putabam dicere. In Milit. Illud dicere volui. In Eu. Nesciebam id dicere illam, id est, voluisse dicere.

Dixi, hoc vtimur perorata caussa. In Phor. Dixi Phormio. Item: Dixi Demipho.

Diceret, id est, dicere posset. In Andria: Diceret, quid feci?

Dicere, pro insonare, historicũ & poëticum est. Verg. Taratantara dixit.

Dicere, pro loqui: recurre ad dicere alicui, & dicere cum.

Dicere, nominare. Vergilius: Est locus, Hesperiam Graij cognomine dicunt. Martia. Patriæ

diceris

diceris esse pater, id est, vocaris.
)ictu nihil facilius. In Phormione: Nihil est di-ctu facilius.
)ICTARE, alio scribente prælegere. Cicero: Si scriberem ipse, longior epistola fuisset, sed dictaui propter lippitudinem. Idem: Hāc epistolam dictaui in rheda.
)ictare actionē, impingere dicam. Iuris vox est.
)ictat ratio multa. Plinius.
)ictare rationem, subducere. In Amph. Vt rationem te dictare intelligo.
ictare testamenta, pro suo arbitrio disponere. Plinius.
ICTITARE aliquid. In Heaut. Tum ꝙ malevolus poëta dictitat. Idem: Non es obsecro, quem semper te esse dictitasti?
DDICERE, est licitanti rem auferendam permittere. Cicero: Fundus addicitur Ebutio, id est, adiudicatur.
ldicere animū amabilitati, amare. In Pœn. Qui amabilitati animum diceret.
dicere aues alicui, dicuntur quum approbāt facienda. Liuius: Fabio auspicanti aues semel atq; iterum non addixere.
dicere bona alicuius, proscribere, licitantibus obijcere. Cicero: Eorum bona in publicum ıddicebat. Quintilia. Rus, seruulos & omnia ⁊tiliora properanti festinatione parentis addi⁊i. Sueto. Amplissima prædia minimo addixit d est, frusto panis vendidit.
licere familiam prætor dicebatur, quando de itorem tradebat in potestatem creditoris. In Pœn. Vbi in ius venerit, addicet prętor famiam totam tibi.
icere fidem pretio. Cic. Flagitiosum ob rem iudican

iudicandam pecuniam accipere, pretio haberé addictam fidem & religionem.
Addicere filium, cōdemnare. Plinius: Quum ipso iudicij die superuenisset, & filiam iam addictam videret.
Addicere fortunas alicui⁹. Idē: Vt ciuis optime meriti fortunas prouinciarum, fœdere addiceres
Addicere meretricem alicui, vendere. Plaut.
Addicere morti aliquem. Cic. Is qui morti addictus esset, id est, condemnatus.
Addicere sanguinē alicuius. Cic. Eius ipsius domum euertisti, cuius sanguinem addixeras. i. vendideras quasi sub hasta.
Addicere sententiam. Idē. Cum te neq; frequens senatus agendo de vendita atq; addicta sententia mouere potest.
Addicere se alicui, dedere. In Bach. Ducite nos quocūq; iubet, tanquā vobis addictos quidē
Addicere se amori. In Pœnu. Ne tuo nos amori seruos esse addictos censeas.
Addicere se cupiditati. Cic. Quę corpus suū addixerit turpissimę cupiditati.
Addicere se intemperātię, petulantię. Idē. Nuda cupiditati petulantiæq; addicatur.
Addicere se legibus. In Capt. Quasi fundū vendam, meis me addicam legibus.
Addicere seruituti aliquem. Cęs. Omnem Galliā prosternere, ac perpetuę seruituti addicere.
Addicere supplicio aliquem. Cic. Non tamē sententijs prius iudicum conuinceretur, quàm supplicio addiceretur.
Addicere vastitati omnia. Idem. Mihi ista omnia addicta vastitati videntur.
Addicere in publicum aliquid: positum apud addicere bona.

:NEDICERE. In Eun. Bene dixisti,ac mihi isthuc non in mentem venerat. In Adel. Omnes benedicunt.i.laudant.

nedicere,in sacris literis,est bene ominari, bene velle, benefacere.

edicere dei, est eius benefacere.

)NDIcere, promittere,denũtiare,confirmare

dicere alicui. Cic. Quum mihi cõdixisset,cœnauit apud me.i.venturum se promisisset.

ndicere alicui cœnam, cõuiuium, prandium, ympoſium. Sueto. Cœnam ea lege condixit, e quid ex consuetudine immutaret.i.se cõuiam fore spopondit.

dicere inducias,statuere. Iustinus: Inducias uas proprio nomine condixerat,&c.

dicere locum. Idem: Hi per epistolas inuim se confirmantes,locum tempusq; coeun condicant.

icere nuptias, hymenæos. Cõdicere ope m. Plin. Quum hãc operã condicerẽ,nõ eras hoc albo.i.quum hoc opus suscepi.

dicere ad cœnam. In Stich. Eo condictum mbolum ad cœnam, id est, denuntiatum vt nnes in vnum conferant aliquid ad apparan m cœnam.

dicere diem cũ aliquo,est iudicio diem cõsti ere. Gell. Condictus dies cum hoste.

CERE, publicè demandare, & est propriè gistratuum. Verg.10. Principio socijs edicit ratius: Edicta rumpent Iulia. In Eu. Dico, co vobis, nostrum esse illum herilẽ filium. dem: Edico tibi.

e comitia. Cice. Comitia sine mora futura ẽtur,edicta sunt ad XI. Cal. Febr.i.in eum n quasi iussa.

Edicere

Edicere ne. In Hecy. Edicam seruis, ne quoquam efferri sinant. In Eun. Edicit ne vir quisquam ad eam adeat.

Edicere, diuulgare. Cice. Curabo edicendum, & proponendum locis omnibus. In Pseud. Iam edicam omnibus.

Edicere, pro dicere. Plin. Edicas qd absumpseris.

INDICERE, denuntiare quid faciendum sit.

Indicere bellum alicui. Liuius: Latinis bellum indico. Pallas Marti perpetuum indixit bellũ.

Indicere bellum aut certamen cantus, cursus, luctæ, digladiandi, præliandi, scribendi. Verg. 7. Ouidius. 6. Metamorph.

Indicere bellum diuitijs, ignauiæ, somnolentiæ, ventri, voluptati. Cicero: Ne omnino bellum indixisse videar voluptati. Hora. Ventri indico bellum.

Indicere bellum artibus, bonis moribus, ciuilitati, virtutibus, &c.

Indicere concilium. Cæsar: Indictis inter se concilijs. Idem: Totius Italiæ concilium Bibractæ indicitur. Indicere dies festos.

Indicere forum, leges statuere. Vergilius quinto Indicitq; forum.

Indicere funus, euocare homines per præconem ad funus. Cæsar: Funere indicto rogus extructus est. Cic. Funestũ funus te indixisse Reip.

Indicere honorem. Vergilius: Diuum templis indicit honorem.

Indicere ieiunium. Horatius.

Indicere iustitium. Liuius: Iustitium indici iussit

Indicere iter, profectionem, legationem. Verg. 7 Ergo iter ad regem polluta pace Latinum Indixit primis iuuenum.

Indicere legem sibi. Cicero: Legem sibi indicunt

eunt innocentiæ, continentiæ, virtutum omnium, id est, imponunt.
dicere mercatū. Cic. Tanto mercatu prætoris indicto, cōcurritur vndiq; ad istum.
dicere operam, negotium, iniungere.
dicere pactionem. Asco. Interpretes, per quos indicitur pactio.
dicere spectacula, ludos faciundos publicare. Liuius: Indici finitimis spectaculum iubet.
dicere tributū populo, à populo exigere. Liui⁹ Tributo populo indicto.
dicere venditionem. Cæsar: Vt qui eorum bona redemisset, se bonorum venditionem indicturum.
icere verecundiæ alterius aliquid. Plin. Onerosum nescio quid verecundiæ tuæ consensus noster indixerat.
TERDICERE, datiuum cum ablatiuo frequentissime regit. Cic. Iubent ei, qui maiestatis damnatus sit, aqua & igni interdici. Plin. Aqua & igni interdixit ei, qui in leges suas non iurasset.
rdicere domo alicui. Suet. Alteri ob ingratū & maleuolum animum.
rdicere sacrificijs. Cæs. Si qui eorum decreto non steterint, sacrificijs interdicunt.
rdici passiue. Cicero: Vt M. Tullio aqua & ignis interdicatur? Suet. Hi quibus magistratus prouinciæ interdicerentur.
rdicitur, impersonale. Cic. Male rem gerenti us patrijs bonis interdici solet. Plin. Prisco biennium Italia interdictum est.
rdicere præmium. Cic. Qui se opponat periclis non modo nullo proposito præmio, sed etiam interdicto.

Interdico datiuum cũ accusatiuo rarius admittit Liuius: Fœminis duntaxat vsum purpurę interdicemus. Sue. Interdixit histrionib⁹ scenã.
Interdicere cũ accusatiuo & ablatiuo. Cæs. Omni Gallia Romanos interdixisset.
Interdicere pro obstare cũ solo datiuo. Cic. Cui nemo interdicere possit.
Interdicere ne. In Hecyra: Interdico, ne extulisse extra ædeis puerum vsquam velis.
MALEDIcere, cũ contemptu loqui. Cic. Optimo & clarissimo viro fugitiui ore maledicere
PRAEDICERE. In And. Hoc primum in hac re prædico tibi.

DIGNOR.

Dignari, dignũ iudicare seu habere. Cice. Quę secundum naturã essent, ea sumenda & quadam æstimatione dignanda docebat.
Dignari honore. Verg. Haud equidem tali me dignor honore. Ouid. Quos quoniam cœli non dum dignamur honore.
Dignari aliquem alloquio, amicitia, literis suis. Vergilius: Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est.
Dignari passiue. Cice. Qui apud nos hoc noĩe dignantur. i. digni habentur. Verg. Cõiugio Anchisa Veneris dignate superbo.
DEDIGNAri, simplici cõtrarium. Verg. Quos ego sum toties iam dedignata superbos.
INDIGNARI aliquid, indignè ferre vel irasci. Cice. Ei dicere ea, quę indignantur aduersarij, tibi quoque indigna videri. i. quę indigna esse ostendunt.

DISCO.

Discere literas. In Truc. Literas didicisti: quando scis, sine alios discere.

ifcere vfu. Salustius: Per laborem vfu mili-
tiam difcebat.
ifcere ab. In Adelphis: Pater effe difce ab alijs
qui vere fciunt.
fcere de. In Eunu. Cœpit me obfecrare, vt fibi
liceret difcere id de me. Plautus: Difcàm de di-
ctis melioribus.
fcere, pro intelligere. Cæf. Difcit cũ oĩ equita-
tu Litauicũ ad folicitãdos Heduos profectũ.
EDIScere, quod didiceris obliuifci. In Amph.
Haud æquum facit, qui quod didicit, dedifcit.
Propert. Turpe eft virtutẽ dedidiciffe datam.
)IScere, memoria cõplecti. Cic. Exercenda eft
memoria, in edifcẽdis ad verbum q̃ plurimis
ex noftris fcriptis, & alienis. In Perfa. Meum
ngenium non edidicifti.

DIVIDO.

idere, partiri, non habet fimplex. Totum au-
em diuidi folet, non pars: nifi fortè Plauti-
no more.
iidere aliquid alicui, cum aliquo, in aliquos.
iidere animum, eft animum in diuerfa rapere,
nunc hoc nunc illud cogitare & mente volue-
e. Vergilius.8. Atque animum nunc huc nũc
iuidit illuc.
idere agros viritim. Cic.
idere infortunium. In Milit. Tu meam partẽ
nfortunij, fi diuidetur me abfente, accipito.
idere nummos aliquibus. Cic. Pater eius nũ-
nos vobis diuidere folet.
idere ofcula, eft nunc hunc nunc illum ofcu-
ri. Horatius.
idere fententiam, eft de fingulis rebus fepara-
m referre, cũ de plurib. fentẽtia dicẽda fit. Ci
. Diuifa fententia eft poftulante nefcio quo.
 Idem

Idem: Postulatum est vt Bibuli sententia diuideretur.

Diuidere seditione ciuitatem. Asco. Ciuitas seditione diuisa. Diuidere spolia.

Diuidere temporibus aliquid. In And. Nō sat cō mode diuisa sunt temporibus tibi hæc.

Diuidere cū aliquo dimidium. Plau. Boni dimidium, volui diuidere cum Ioue.

Diuidere cum aliquo factum. In Sticho. Factum ego hoc tecum diuido, vide vtrum tibi lubet etiam nunc capere.

Diuidere cum aliquo imperium. Verg. Diuisum imperium cū Ioue Cæsar habet.

Diuidere cū aliquo partem. Plaut. Dimidiam tecum potius partem diuidam .i. partem dimidiam dabo. Sic non loquemur.

Diuidere in. Suet. Punicū bellum diuisit in septē libros. In Aul. Diuidere nummos in viros.

Diuidere inter se. In Pœn. Cōposita est fallacia, vt eo me priuent, & inter se diuidant.

D O.

Damus quæ repeti possunt.

Dare actiones. Cic. Quanquā tum quidē vel aliç quæpiam rationes, honestas nobis & curas & actiones darent.

Dare adiumentum. In Epid. Nec mihi plus adiumenti das, q̄ ille qui nunquā etiam natus est.

Dare adiutorē ad. In Phor. Opus est mihi Phormionem ad hanc rem adiutorem dari.

Dare aliquid alicui. Cic. Dabimus hoc Pompeio quod debemus. Idem: Vni hoc damus.

Dare amicis. Plinius: Dandum etiam nobis amicis.

Dare amplexus. Verg. 1. Aeneid. Quum dabit amplexus, atq; oscula dulcia figet.

Dare an

re angori se. Cicero: Nec me angoribus dedi.
re animam, pro mori. Verg. 10.
re animũ alicui. Cice. Quum Respub. maiorẽ
etiam mihi animum, q̃ vnquã habuissem, da-
ret. Ouid. 11. Vina dabant animos. In Asin. Ani
num meum isti dedi.
re animum in luctus, obstinatè lugere. Ouid.
secundo Metamorph.
re annos, statuere. Horat. Sed quare breues an-
nos fata dederunt?
re annos lusibus, ocio, studijs. Idem: Et studijs
annos septem dedit.
re ansam. Cicero: Et sermonis ansas dabat.
Idem: Quò plures det sibi tanquam ansas ad
reprehendendum.
re aquam manibus. Plautus: Date illi aquam
manibus. Dare aquis, est submergere.
re arraboni aliquid. Plaut. Quas arraboni
tibi dedi.
re arbitrum. Idem: Nisi das sequestrum aut ar-
bitrum. In Ruden.
re argentum. In Heaut. Argentum dabitur ei
ad nuptias.
e arma. In Orat. Nullis armis datis.
e audaciam. Cice. Vide quid licentiæ Cæsar
nobis tua liberalitas det, vel potius audaciæ.
e audaciam verbis. Ouid. 1. Metamor.
e augurium. Verg. Da pater augurium.
e aures alicui. Cic. Quum multos annos au-
res meas Aculeio dedissem.
e aures verbo dei, fabulis, &c.
e auribus aliquid alicui, assentari, blandiri.
Cice. Noli putare me hoc auribus tuis dare.
e authorẽ alicui. In Trin. Id ita esse vt credas,
em tibi authorem dabo.

Dare authoritatem. Iuuenibus in rebus arduiori bus non datur authoritas.

Dare auxilium. Dare balatus, boatus. Oui. 78

Dare beneficium. Cice. Maius mihi dare beneficium nullum potes.

Dare bibere. In And. Quod iussi, ei date bibere.

Dare bonum. In Men. Cui homini vnquã vno die boni dedistis plus, qui minus sperauerit?

Dare brachia. Horatius.

Dare campum. In Oratio. Nullum enim vobis sors campum dedit. Dare se campo.

Dare calculum, supputare: aliâs, approbare rem.

Dare caussam. In Oratio. Datam nõ modo iustã, sed etiam necessariam caussam esse dicendi.

Dare ceruices. In Oratio. Aut ceruices latronibus dandæ.

Dare ciuitatem. In Oratio. Ciuitas prouinciis totis dabatur.

Dare cœnam. In Heaut. Ei vnam cœnam atque eius comitibus dedi.

Dare cognitorem. In Oratio. Qui cognitores homines honestos daret. Ibidem: In hanc rem me cognitorem dedisti. i. iudicem.

Dare commodato, est quum eadem res redditur. Plura habes apud commodare.

Dare concionem. In Oratio. Data concio Lelio est. Dare consilium. In Adelphis: Mihi qui dedissem consilium, egit gratias. Ibidem: Is quod mihi hac de re dederit consilium, id sequar. In Andria: Facile omnes quum valemus, recta consilia ægrotis damus. Mantuanus: Consilium post facta dari, quod oportuit ante.

Dare copiam. Terentius: Ea res dedit tum existimandi copiam. Idem: Date cognoscendi copiam,

copiam. In Heau.Date crescendi copiam nouarum. Verg.Et coràm data copia fandi. Item Dabitur tibi copia nostri.

Dare crimini. In Orato. Quum accusatione sua Q. Gallo crimini dedisset.

Dare cruci. Plautus in Milit. Illa nos vult propter suum amorem omnes crucibus contubernales dari.

Dare curas, recurre ad, dare actiones.

Dare culpę. In Oratio. Summã laudem Sex. Roscio vitio & culpę dedisse.

Dare cursus. Vergilius.3. Cursusq; dabit venerata sacerdos.

Dare damnum, inferre: Ineptè, facere damnum. Terent. in Andria: Quid facias illi, qui dederit damnum aut malum?

Dare dapes, administrare.

Dare decumas. In Oratio. Quorum incolæ decumas dant.

Dare decus. Plau. Mihi tibiq; magnũ dedisti decus. Dare defensum. Verg.

Dare defraudandũ. In Rud. Nactus hoiem, quẽ defraudandum dares.

Dare delationem. In Oratio. Vt nę hęc mihi delatio detur.

Dare delectum. In oratio.

Dare depexum. In Heau. Si viuo, adeò exornatũ dabo, adeò depexum, vt dum viuat meminerit mei. Dare desidiæ se. De Offi.

Dare dexteras. Plautus in Merc. Date dexteras nunc iam.

Dare dicta, dicere. Verg.12. Aeneid. Hæc vbi dicta dedit.

Dare dicta dulcia, blandè loqui. In Truc. Acerbo aceto linguis dicta dulcia datis.

Dare diem alicui, constituere. In Philo. Dabis diem nobis aliquē, vt contra ista dicamus. Plin. Reliqua pars diei tribunali dabatur.

Dare diem luculentum. In Epid. Mihi hūc diem dedistis luculentum.

Dare diem lusibus, ocio, studijs, potationib⁹, &c.

Dare dignitatem, documentum. In Oratio. Dederas iam ab adolescentia documēta maxima, id est, significaras. Ouid. 4. Meta.

Dare dolorem. Att. Hoc tamen profecit, dedit illi dolorem.

Dare dolori. Plin. Tunc se dolori dabat.

Dare dono. In Eunu. Hanc tibi dono do.

Dare dorsum, vertere terga.

Dare dotem. In Phormione: Quæ tantundem dotis dabat.

Dare dubitationem. Cęsar: Respondit eo sibi minus dubitationis dari.

Dare duras, In Heaut. Etiam duras dabit: subaudi lites vel partes.

Dare effectum. Terentius in Eunucho: Quin effectum dabo.

Dare epulas oculis, quod Terentius dixit, pascere oculos. In Pœn.

Dare epulum. In Orat. Quum epulum Q. Maximus Po. Ro. daret.

Dare æquum, est par pari referre.

Dare exceptionem. In Philoso. Quid attinet luxuriosis vllam exceptionem dare. i. excipere.

Dare excruciatum aliquem. In Milit. Dato excruciatum me, id est, torturæ.

Dare exitium. Terentius: At tibi dij dignum factis exitium duint.

Dare exitū. In Orato. Quę plurimos exitus dant ad eiusmodi digressionem.

Dare ex-

Dare exornatum, exornare, dictum apud dare depexum.

Dare expectationem. Atti. Quãtam porrò mihi expectationem dedisti?

Dare exuuias ad hostes, ab hostibus dispoliari. In Epid. Si in singulis stipẽdijs, ad hostes exuuias dabit.

Dare fabulam, recitare, ędere, agere. In Prologo Hecyræ.

Dare faciendum aliquid. In Curc. Ibi nunc statuam vult dare auream solidam faciundam ex auro Philippeo.

Dare factum. In Casin. Factũ & curatum dabo.

Dare facultatem. In And. Dij date facultatem obsecro huic pariundi.

Dare se fatis, Deo se cõmittere. Verg. 3.

Dare fenestram, est opportunitatem offerre. Ouidius. 2. Metamorphoseos.

Dare fidem alicui, promittere. In Hecyr. Si mihi fidem das te tacituram, dicam.

Dare fidem alicui de aliquo. In Fami. Me in hãc mentem impulit Pompeij fides, quam de me Cæsari dederat, i. quam propter me Cæsari obligarat.

Dare fidem publicam. Salu. Si fides publica data esset, Ineptè, saluum conductum.

Dare fieri. In Trucu. Da obsonij me participem fieri. Dare flammis, est comburere.

Dare finem malis. Aene. 1. dabit deus his quoque finem.

Dare foecunditatem terris. In Philo. Nos aquarũ deductionibus terris fœcunditatem damus.

Dare fœnore. In Curc. Ibi sunt qui dant, quique accipiunt fœnore.

Dare fœnori. In oratio. Pecuniam ijs, qui aliquid

ab isto mercabantur, fœnori dabat.

Dare formã. In Philos. Formã autem & maxime sibi cognatam & decoram dedit.

Dare fructus. In Oratio. Ob earũ rerum laborẽ & solicitudinem fructus illos datos.

Dare fugã, nũc aufugere, nũc fugiendi locũ dare.

Dare gloriam. In Oratio. Vt mihi illa omnia immortalem gloriam dederint.

Dare gratiam alicui, obsequi. Terent. Sine labore hanc gratiam, te, vti sibi des, pro illa nũc rogo

Dare laxas habenas, est remittere frena. Olet prouerbium, pro nonnihil indulgere.

Dare herbã, est sese victum fateri. Adag.

Dare hilarem se. In Asin. Da te hilarem mihi. i. me cum sis hilaris.

Dare hoc. In Fam. Vt hoc mihi darent. i. mea caussa hoc vt facerent. Dare honori.

Dare horam studijs, &c. quære, dare diem.

Dare hospitium, est hospitio excipere, In Pœn.

Dare humo, est sepelire.

Dare iacturã, idem quod dare damnũ. In Stich. Præter nos iactura nemini dabitur.

Dare ignibus, comburere.

Dare imperium. Aen. I. Imperium sine fine dedi.

Dare impunitatem. In Phil. Impunitas enim peccatorum data videtur eis.

Dare incensum, iratũ facere. Terent. Hisce ego dictis, illam ita tibi inçensam dabo.

Dare indicium. In Oratio. Si tibi indicium postulas dari. Dare inducias. Ouid. II

Dare indulgentiam. Plin. Cui, & si quid mihi credis, indulgentiam tuam dabis.

Dare inimicum. In Oratio. Quem mihi inimicũ Siculi dederunt.

Dare initium. Att. Velim proximis literis, vt se

initia

initia dederint, perſcribas.
Dare inſidias, decipere. In Caſin. His ego inſidias dabo. In Mil. Huic inſidias dabo.
Dare inuentum aliquid. In And. At iam hoc tibi inuentum dabo.
Dare iter. Att. Mihi Epyrus aut iter ad ſalutē dabit. i. iter per Epyrum faciam.
Dare ſe itineri.
Dare itionem. In Phil. Ad domum itionem dari. i. domum redire poſſe.
Dare ſe iucunditati. De Offi. Quum relaxare animos & dare ſe iucunditati volent.
Dare iudicem. In Oratio. Dat quem velit iudicē. Plin. Fingamus tres omnino iudices in hanc cauſſam datos eſſe.
Dare iudicium. Ibidē: Prętor in ea verba iudiciū det. i. illud iudicium alij faciendū tradat.
Dare iugulum. In Phil. Si nudus es, da iugulum.
Dare iura, imperium exercere. Aenei. 1. Remo cū fratre Quirinus Iura dabat.
Dare ius alicui. Plin. Quum ius mihi dederis reſcribendi ad te, de quibus dubito.
Dare iuſiurandū, iurare. Cęſ. Dato iureiurādo ab omnibus. In Adel. Iuſiurandū dabitur te eſſe indignum iniuria hac. In Bacch. Ego iuſiurandum verbis conceptis dedi.
Dare laborē. Aeneid. 7. Hunc mihi da proprium virgo ſata nocte laborem.
Dare laborē voluptati. Plin. Labores ſi nō continuos deſidiæ ac voluptati dediſſet.
Dare ſe labori. In Oratio. Dabat ſe labori atq; itineribus. Dare lachrymas, flere. Aeneid. 4
Dare lachrymis. Plin. Dandū filiæ lachrymis.
Dare languori. De Off. Dare laudatorē. In Orat.
Dare laudem vitio: vide, dare culpæ.
Dare

Dare laudi. De Offi. His modo non laudi, verū etiam vitio dandum puto.

Dare legationes. Atti. Alia legatio dicta erat, alia data eſt. In Oratio, Quibus vos legationes dediſtis.

Dare legem. In Philo. Illa lex, quam dij humano generi dederunt, rectè eſt laudata.

Dare legare. Conſule Cardinalem.

Dare letho. Aeneidos. 6.

Dare libertatem. Atti. In quo ſibi libertatem cen ſent Græci datam.

Dare licentiam, habes apud, dare audaciam.

Dare limphas manibus. Aene. 1. Dant famuli manibus limphas.

Dare litem ſecundum tabulas, iudicare. In Ora. Quo minus ſecundum eas lis detur, non recuſamus.

Dare literas Romam, ſcribere. In Oratio.

Dare literas ad. Att. Literas ad te, nunquam habui cui darem, quin dederim.

Dare locum, pro cedere. In Heaut. Da illis locū abi deambulatū. In Phor. Da locū meliorib9.

Dare locum, pro recipere. In Rud. Obſecro hoſpes da mihi aliquid loci. In Orato. Dat locum vel vitioſiſſimis oratoribus.

Dare locum exiſtimandi. In Fa. De tuo in me animo iniquisſecus exiſtimandi videris nonnihil loci dediſſe.

Dare locū gladiatoribus. Att. Num conſueui Siculis locum gladiatoribus dare?

Dare locum honoris alicui, deferre honorem. In Oratio. Vt quem locum ſemel honoris cuipiā dederit, eundē reliquis honoribus debeat.

Dare locum peccandi. In Andria. Atq; illi in alijs potius peccandi locum.

Dare

Dare locum suspitioni, admittere. In Oratio. Dare potuit suspitioni locum.
Dare lora, remittere frena.
Dare lucem, Elegantię dant lucem orationi.
Dare lucem rei gestæ, dare lucem patriæ. Hora.
Dare ludum desidiæ. In Bacc. Sed nimium nolo desidiæ ei dare ludum.
Dare ludum labori, est per vices quicquam agere. Horatius.
Dare magistratum. In Oratio. Vti curiata lege magistratus detur.
Dare malum alicui, quære, dare damnum. In An. Vt pro hoc malo mihi det malum.
Dare plus mali. In Oratio.
Dare malam rem. Plau. Malam rem vis pro maledictis dari.
Dare mammam, lactare. In Adel. Huius filio hodie primam mammam dedit hęc.
Dare mancipio. In Persa. Mancipio neq; promittet, neq; quisquam dabit.
Dare mãcupi. In Mil. Ego me illi mancupi dabo
Dare mandatum alicui, Cic. Quum ista mandata dedisset Lucio Cæsari. Att. C. Cęlio mãdata ad me dedisse &c. In Fam. Viro forti atque strenuo plura etiam verbo, q̃ scriptura mandata dedimus. Sal. Mandata verbis dat.
Dare manum alicui, iuuare. In Aul. Da mihi optima fœmina manum.
Dare manus, est victum se fateri. In Persa. Vobis do manus. Att. Ad extremum det manus, vinciq; se patiatur.
Dare manus socias, auxiliares. i. iuuare.
Dare manu contracta seu parca, est parcè aliquid aut frigidè dare. Hora. libro. 3. Ode. 16.
Dare se mari. i. committere.

Dare

Dare nomen, pro pati se inscribi, aut se sub alterius ius dedere, In baptismo omnes nomina dedimus Christo.

Dare normã. In Philo. Quodq; natura quasi normam scientię & principiũ sui dedisset.

Dare nugas, idem quod dare verba. Plautus. Nugas nunquàm mihi ædepol dabat.

Dare nuptum. In And. Datur ne illa hodie Pamphilo nuptũ: id est, in matrimoniũ. In Adelp. Pro virgine dari nuptum non potest.

Dare nuptũ ad. In Stich. Hostis est vxor pater, inuita quę ad virum nuptum datur.

Dare nutrimentum. Aene. 1. Arida circum Nutrimenta dedit. Dare nutum. i. nutare.

Dare obliuioni. i. obliuisci.

Dare obsides. Cęsar, Obsides inter se dare, copias parare cœperunt.

Dare obuiam aut obuiũ. In Adel. Nihil est quod malim, quàm illam totam familiam dari mihi obuiam.

Dare occasionem. In Orato. Dederit occasionem nobis aliquam. In Pseud. Vbi data occasio est.

Dare ociũ. In Orato. Id ipsum quod datur ocij.

Dare se ocio. In Trin. Certum est ocio me dare, satis partum habeo.

Dare operã alicui, morem gerere. In Heaut. Operam daturum me hodie. In Aul. Da mihi operam amabò. In And. Dabo equidem operam. Cic. Danda est igitur opera.

Dare operam alicui, pro auditorẽ esse. In Orato. Miloni Rhodio Romę dedimus operam.

Dare operam abortioni. In Trucu. Vt abortioni operam daret.

Dare operam amico. In Casina. Amico cuidam dedi operam dum emit vnguenta.

Dare

Dare operam amori. In Casin. Vxor sensit amori virum operam dare. In Heaut. Ego isthuc ętatis non amori operam dabam.

Dare operam assiduam foro, pro semper in prætorio versari. In Asin.

Dare operam aurium, auscultare. In Bac. Vbi lubet recita, aurium operam tibi dabo.

Dare operam auscultãdo, idem. In Amph. Si quidem vos vultis auscultando operam dare.

Dare operam capiti, est obstinatum esse. In Pseu.

Dare operam dño veteri, priori seruire. In Capt.

Dare operam egregiam. Att. Nicanor tuus operam mihi dat egregiam.

Dare operam fabulę. In Cap. Profectò expediet falulę huic operam dare. i. hanc audire.

Dare operam furtiuis rebus. In Amp. Ni illa furtiuis rebus te sciat operam dare.

Dare operam id. In And. Et nunc id operam do.

Dare operã iræ, irasci. In Pœn. Irę operã dedim⁹

Dare operam laudabilem. In Persa. Dedisti virgo operam laudabilem.

Dare operam liberis. De Offi. Liberis dare operam, re honestum est, nomine obscœnum.

Dare operam malam. In Capt. Mihi ægre est me huic dedisse operam malam.

Dare operam memoriæ alicuius. In Fam.

Dare operam optimam. In Aulularia. Da mihi paulum operę. In Eunu.

Dare operam promissam. In Asin. Dixit sese operam promissam dare.

Dare operam rei. In Adel. Non fratrem videt rei dare operam. In Aul. Ei rei operam dabant.

Dare operã reip. In Fam. Cũ reip. darent operã.

Dare operã senatui. In Asin. Ego censeo eũ etiã hominẽ senatui dare operam aut clientibus.

Dare operã sermoni alicuius, auscultare. In Epi. Dissimulabam me harũ sermoni operã dare.

Dare operam somno. In Pseud. Vbi prandero, dabo operam somno.

Dare operam studio, aduigilare. In Orato. Iuris ciuilis studio multum operæ dabam.

Dare operam ventri. In Pseud.

Dare operã virtuti. De Ami. Virtuti opa dãdą ẽ.

Dare operam ad. In Casin. Vt operam detis ad nostrum gregem.

Dare operam in aliquam rem. In Philo. In quam exercitationẽ ita nos studiosè operã dedimus.

Dare operas in. In Orato. Qui in portu Syracusis operas dabat.

Dare operam ne. In Pers. Ei rei operam do, ne alij dicant, quibus licet.

Dare operam si. In Mil. Si posset vllo modo impetrari, ne te abduceret, operam dedi.

Dare operam vt. In Eunu. Des operam vt cum ratione insanias.

Dare optionem. De Offi. Cui quum tres optiones Neptunus dedisset.

Dare opus expolitum. Plaut. Tibi meum opus ita dabo expolitum, vt improbare nequeas.

Dare orationem. In Rud. Alieno ne prius quàm tuo dabis orationem?

Dare orationem, pro respõdere. In Mil. Vt vtrobiq; orationem doctè duint.

Dare oratorem, legatum mittere. In Amph. Iustè ab iustis iustus sum orator datus.

Dare osculũ. In Epi. Ego ne osculum huic dem? Idem. Venienti des salutem atq; osculum.

Dare pacẽ. In Mer. Pacẽ atq; ociũ date istis. Att. Tibi data est summa pax, summa trãquillitas.

Dare palmã. In He. Huic eądẽ cõsilio palmã do.

Dare partes alicuius. In Fam. Tibi dedi partes Antiochianas.

Dare participem, quęre, dare fieri.

Dare paternum aliquid, paterno more facere. In Adel. Haud paternum istud dedisti.

Dare paucis, dicere. In Heaut. Quamobrem has partes didicerim, paucis dabo.

Dare pedem. Att. Vnum mihi solum pedē dat. i. mediocrem mihi operam dat.

Dare pensum, est officium absoluere.

Dare se periculo. Ver. 9. Dare se petitioni. In Fam. Ante hanc cōmutationem reip. petitioni sese dedit. i. petere cœpit.

Dare pignus. In Epi. Vel da pignus, ni ea sit filia.

Dare pignus amoris, cōiugij, fœderis. Meta. 2.

Dare pignus alicui. Atti. Minus multa dederant illi reip. pignora. i. pro rep. multa nō erāt passi.

Dare pignus cum aliquo. In Bacch. Nę ego cum illo pignus haud ausim dare.

Dare pignori. In Mos. Quadraginta etiam dedit huc vsq; pignori?

Dare plagas. In Asinaria. Ducentas plagas prægnantes dabo.

Dare plausum. De Senectute. Quibus cum à cuncto concessu plausus esset multiplex datus.

Dare plus mali. In Oratio.

Dare pocula, administrare. In Oratio. Cum ipse poculum dedisset.

Dare pœnas, pati. In Orato. Nisi in facinore manifesto deprehēsus pœnas legibus & iudicio dedisset. Verg. Dabis improbe pœnas.

Dare se populo. In Oratio. Populo se ad coronā daturum. Dare portorium. In Oratio. His pro rebus quod portoriū non esset datum.

Dare potestatem. In Phor. Ait vterq; sibi potestatem

ſtatem eius habendę dare. Dare poſſeſſionē. In Oratio. Mihi det poſſeſſionem, mihi non adimat.
Dare prandiū. In Amph. Daturus nemo eſt prandium aduenientibus. In Aſin. Tibi poteſtatē dedi cum hac annum vt eſſes.
Dare præcepta. Cicero de Officijs. Tamen quædam præcepta danda ſunt.
Dare pręcipitem. In Andria. Pręcipitem me in piſtrinum dabit. Dare precibus alicuius. Plin. Dandum enim precibus vxoris.
Dare prędem. Plau. Quid ille? prędem dedit.
Dare pręfecturas. At. Itaq; duas ei pręfecturas dederim. Dare pręmiū. Plau, Date pudori pręmia. Dare prærogatiuam. In Oratio. Dedit enim prærogatiuam ſuæ voluntatis.
Dare præſtare. Scæuola, Iubeo det præſtet filio & vxori meæ.
Dare pretiū manu. Plau. Ego manu pretiū dabo,
Dare primas. In Orato. Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur. Ita dare ſecundas, tertias.
Dare principatū. De Officijs. Huic à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus
Dare principium. In Eunucho. Quod dedit principium adueniens?
Dare prolem, parere. Verg. Geminam partu dabit Ilia prolem.
Dare promiſſa, pro alio ſpondere. Verg. Nō hęc Euandro de te promiſſa parenti Diſcedens dederam. Dare propriū, eſt morē gerere. Vide dare laborē. Dare prouincias. Plaut. Dederamq; eas prouincias. Dare pugnā. In Eu. Dabit hic aliquā pugnā denuo. i. inducet.
Dare quęſtioni ſeruum, & in quęſtionem, eſt permittere interrogari ſeruum.

Dare quietē membris aut per membra. Aene.8. Seramq; dedit per membra quietem.

Dare rationem. In Oratio. Si non redderet pecuniam, nec rationem daret. i. redderet rationē.

Dare rationem, ostendere modum. In Mil. Rationem mearum fabricarū dabo. Idem. Dari istam rationē volo. i. modū hunc & viam dici cupio.

Dare recordationem. In Fam. Das enim mihi iucundas recordationes conscientiæ nostræ, id est, in memoriam reuocas.

Dare reditum. De Offi. Reditum gloriosum tua dedit iniuria, non exitum calamitosum.

Dare requiem. Plin. Nullamq; requiem gratulationis dare.

Dare res. Ter. Quot res dedere, vbi possem præsentiscere, nisi essem lapis?

Dant res se. In Hecy. Omnibus nobis, vt res dāt sese, ita magni atq; humiles sumus, id est, pro statu rerum. Dare ruinam, pro cadere.

Dare risus alicui, est decipere. Horatius.

Dare sacramentū, est sanctè & cū iuramento aliqd promittere Ho. Dare saltus, salire. Me.2.

Dare salutem, salutare. In Epi. Veniēti des salutē.

Dat deus salutē hominibus. i. seruat. In Oratio.

Dare se salutationi. In Fam. Cū enim salutationi nos dedimus amicorū. i. satisfacere amicorum salutationibus.

Dare sanctum canibus, margaritas porcis.

Dare sceptra. i. imperia. Aeneidos.4.

Dare satietatem. In Phil. Quęnam pœnis luendis dabitur satietas supplicij.

Dare se, pro ostendere aut offerre. Met.3. Da mihi te talē. Dare se alicui, accōmodare. In Adel. Da te hodie mihi. i. sine me tecum agere. In Fam.

Fam. Da te hoi. In Heau. Da te mihi vicissim
Dare se senatui. In Oratio. Cum repub. oppressa ... senatui me dedissem.
Dare senatum. In Oratio. Senatus ex aliqua ciuitate, qui iudicet, datur.
Dare senatum alicui. Atti. Tyrijs est senatus datus frequens. Dare sepulturę, sepelire.
Dare sequestrum, quęre, dare arbitrum.
Dare sermonem. In Fam. Dabimus sermonem ijs, id est, materiam loquendi.
Dare seruandum. In Eunu. Neq; Pol seruandum tibi quicquam dare ausim, neq; te seruare.
Dare significationem. In Orato. Nullam Græcarum rerum significationē daret. i. significaret.
Dare signũ amoris, ingenij, pudoris. In Fam. Signũ enim magnum amoris dedisti. Idem. Non magna signa dedit animi erga te mitigati.
Datur signum buccina. In Oratio.
Dare signũ cœnę, lectionis, prandij, pręlij. Met. 1.
Dare signũ oculis. In Mil. Oculis signũ dedit, ne se appellarē. In Eu. Omnibus signum dabo.
Dare silentium, silere. In prologo Hecyræ.
Dare solatiũ. In Oratō. Absenti magna solatia dedistis. Att. Multa mihi dant solatium.
Dare aliquem solertem, reddere. Plautus.
Dare somnum, inducere. Leni murmure riui ęstiuis temporibus dant somnum.
Dare sopori aliquem, occidere. In Aul. Quatuor viros sopori se dedisse hic autumat.
Dare sortē, dare spatiũ. Ter. Spatiũ quidē tandē apparādis nuptijs, vocādi, sacrificādi, dabitur paululũ. In Hecy. Neq; vt cęlari posset, tempus, spacium vllum dabat.
Dare specimen. In Oratio. Qua in re non modo specimen cęteris aliquod dedisti, sed tute tui

periculū fecisti. Dare specimē indolis. Plin.
Dare spectandū. In Aul. Spectandū ne cuiquam annulum det. Dare spem. In Men. Spem insperatā date mihi. In Heau. Re ipsa spem vitæ dare. Aene. 4. Dare stabilitatē. In Phil. Stirpes stabilitatem dant ijs. Dare statuam. In Oratio. Neq; illam statuā esse ex publica pecunia datā. Vide, dare faciendum.
Dare stolam. In Oratio. Et tanquâm stolam dedisset in matrimonio stabili & certo locauit.
Dare studiū alicui rei. In Fam. Quibus à primis temporibus ætatis studium tuum dedisti.
Dare suauiū. In Cist. Sine dem suauiū. Ibidem. Da ergo vt credā suauiū. Alij legunt, sauium.
Dare suppliciū, puniri. In Eunu. Dabis ei vltro suppliciū. In Heau. Illi de me suppliciū dabo. In Asi. Dabit suppliciū mihi de tergo vestro.
Dare suspitionem. Cæsar. Ex quo facilius hostibus timoris det suspitionem. In Fam. Ne cui suspitionē fictè reconciliatæ gratiæ darem.
Dare symbolum. In And. Symbolum dedit.
Dare tabellam. In Phi. Dedit huic quoq; iudicio Cælius tabellā. i. iudicauit. In Ora. Cui primā comitijs tuis dederas tabulam prærogatiuæ.
Dare tanti. In Adel. Vbi me dixero dare tanti.
Dare terræ, sepelire. Dare terga, fugere.
Dare tempus. In Fam. Videtur mihi exponendi tempus dari. In And. Dum tempus datur.
Dare tempus vacuum laboris, est laborē remittere. Ter. Sine me, vacuum tempus ne quod dem mihi laboris.
Dare testem. In Pseud. Do Iouem testem tibi.
Dare testes in aliquem. In Oratio. Ficti testes in eum dantur. Dare testes secundū. In Orat. Secundum arbitrum tuum testes dabo.
Dare

Dare testimoniũ. Atti. Mihi cõseruatę reip. dat testimoniũ. Dare mutuũ testimoniũ. Cice.
Dare thura. Ho. Dabimusq; diuis thura benignis
Dare togam puram. Att. Sororis tuę filio togam puram iubeo dari. Dare tranquillitatem, Vide, dare pacem. Dare tumulo, sepelire.
Dare turbas, facere. In Eunu. Eunuchum quem dedisti nobis quas turbas dedit. Plautus dixit turbellas. In Pseud.
Dare vacationem. In Oratio. Pro hisce rebus vacatio data est ab isto sumptus, laboris, militię, rerum deniq; omnium.
Dare vadem. i. sponsorem. In Phil. Vadem te ad mortem, tyranno dabas pro amico.
Dare vela. In Orato. Danda nimirum vela sunt.
Dare vela indignatiõi, irę, dolori, est augere. Pli.
Dare vela, pro aufugere. Ver. & Hora. metaphorice. Dare vela ventis, nauigare. Aen. 7. Vẽtis dant vela comasq;. Dare venenum, In Oratio. Venenum per quem datum est?
Dare veniã. In And. Aequũ postulat, da veniã. i. ignosce. Idẽ. Da veniã filio. Att. Dedi veniam homini impudenter petenti. i. concessi.
Dare ventis, est obliuisci, aut vilipendere.
Dare venustatẽ. In Mil. Plus dabo q̃ prędicabo, ex me venustatis tibi.
Dare verba, decipere. In And. Cui verba dare difficile est. In Eu. Data Hercle verba mihi sunt. In Adel. Satis iam verba dedisti nobis.
Dare verberationem. In Fam. Mirificam mihi verberationem cessationis epistola dedisti.
Dare viam, cedere. In Curc. Date viam mihi noti atq; ignoti. Dare viam, modum ostendere. Plautus in Epid. Ipsi hi mihi dant viam, quo pacto ab se argentum auferam.

In Orato. Da nobis viā rationemq; defensionis, id est, doce.

Dare vias. In Phil. Nullas vias dant nobis ad significationis scientiam.

Dare vicarium. In Oratio. Quod si in bello dari vicarij solerent.

Dare victum. In Amph. Iam diu est quòd ventri victum non datis.

Dare vim. In Oratio. Vim in inquirendo tantā habui, quantam mihi lex dabat.

Dare vim dicēdi. Atti. Doloris magnitudo vim quandam nobis dicendi dedit.

Dare vitam. In Amph. Huic homini dignum est diuitias esse, diu vitā dare. Idem. Vitam longinquam darent.

Dare vitio, dictum apud, dare laudem. Ter. Hoc vitio datur. Dare viuis, est resuscitare.

Dare voluptatem. In Amph. Ipsa de me scio, cui voluptas parumper data est. Dare se voluptatibus. De se. Cū se voluptatibus dedissent.

Dare vocē, est assensum prębere. Originē trahit à Romanis denūciaturis alicui prouinciam.

Dare vrbem, ædificare, construere. Aenei. 5.

Dare vsum. Meta. 2. Phœbe pater si das vsum mihi nominis huius.

Dare vsuram. In Oratio. Ipsis piratis lucis vsurā tam diuturnam dedisti?

Dare vtendum. In Asin. Scyphos quos vtendos dedi Philodamo, retulit ne?

Dare vulnera, vulnerare. Meta. 1.

Dare vxorem. In And. Vnicam gnatam suam cū dote summa filio vxorem vt daret. Ibidem. postq̄ audierat non datum iri filio vxorē suo.

Dare à se aliqd. i. de suo. Plau. Da sodes à te, pòst reddidero tibi. i. de tuo.

Datas

Datas à Lentuli triumpho.i.sub.Att.Dicit ab A. Sextilio se dedisse & à fratribus suis.i.quod Sextilij & fratrum erat.

Dare ad aliquid. In Oratio.Ad quã rem data fuerint,ostendat.

Dare se ad aliquid. In Philos.Quod ad Cn.Pompeij gloriam augendũ tanto studio te dedisti.

Dare se ad dicendum.In Orato.

Dare ad carnificem.In Capt.Ob furtum ad carnificem dabo.

Dare ad ditem.In Phormione:Mihi veniebat in mentem eius incommodũ, in seruitutem pauperem ad ditem dari.

Dare ad docendum. In Orato.Quanquã nemini se ad docendũ dabat.i.neminem docebat.

Dare ad epulas aliquid. In Philos.

Dare ad hostes exuuias: quære,dare exuuias.

Dare ad languorem.In Heaut.Vel me hęc deambulatio,quàm nõ laboriosa ad languorem dedit. Nimia solicitudo corpus humanum sæpè dat ad languorem. Intensa studia caput dant ad languorem.

Dare se ad lenitatẽ.In Fami.Des te ad lenitatem.

Dare ad literas. Att. Ad quas ego ipso eo die dederam, id est,rescripseram.

Dare ad mortem aliquem. Plaut.Hęc me modo ad mortem dedit.

Dare ad motus.Cic.Oculos natura nobis ad motus animorum declarandos dedit.

Dare ad partes populi.In Oratio.Vt id quoad liceret,populi ad partes daret.

Dare ad pistores. In Asin. Ad pistores dabo, vt ibi cruciere currens.

Dare ad purgationes cloacarum. Plin.

Dare ad sepulturam.Cic.2.Philipp.Ad sepulturã

corpus vitrici sui negat à me esse datum.

Dare ad terram, Plaut. Tum genu vt quenq; icero, ad terram dabo.

Dare de delitijs. In Truc. Da mihi de tuis delitijs summis quicquid pauxillulum.

Dare de Gyaro literas. Att. De Gyaro dedi literas. Dare de lucro. In Orat. Dat de lucro, nihil detrahit de viuo.

Dare de naui literas. Att. Tertiam, quam (vt scribis) solutis anchoris de Phaselo dedisti.

Dare ex edicto aliquid. In Fam.

Dare se in aliquam partem. In Orato.

Dare in caueam. In Capt. Te in caueam dabo.

Dare in concubinatum. In Trin. Ne mihi hanc famam differant, me germanã meam sororem in concubinatum tibi sine dote dedisse magis, q̃ in matrimonium.

Dare in conspectum. In Phor. Ipsum gestio dari mihi in conspectum.

Dare in cõsuetudinem. In Oratio. Dedit se in cõsuetudinem, vt prorsus vnà viueret.

Dare in cruciatum. Ibidem: Qui vel ipse sese in cruciatum dari cuperet.

Dare se in cursum, currere.

Dare in custodiam. In Orat. Iugulauit eos, quos in custodiam dederat.

Dare in discrimen. Dare in diuitias. In Trin. Ille illam in tantas diuitias dabit?

Dare in domũ alienam. In Eun. O fortunatũ istũ Eunuchum, qui quidẽ in hãc detur domum.

Dare in fugam. Cęsar: In hostes impetũ fecerunt atq; eos in fugam dederũt. i. fugarunt. In Oratio. Dant sese in fugam. i. fugiunt.

Dare se in laqueum. In Casin. Tu te in laqueum ne duas.

Dare

Dare in leges. Plaut. Sed in leges meas dabo.
Dare in lucem. Dare in mandatis. In Amph. Hoc quoq; etiam mihi in mandatis dederat.
Dare in manum. In Phor. Dic quid velis dari tibi in manum. i. in promptis offerri. In And. Hāc mihi in manum dat. i. committit.
Dare in manus hominum, ædere. Plinius: Cogito quàm sit magnum dare aliquid hominum in manus.
Dare in manu literas. In Bacch. Vt quādo exeat, extemplo aduenienti tabellas dem in manu.
Dare in matrimonium. Cęs. Eiq; filiam suam in matrimonium dat.
Dare in nuptias. In And. Filiam darem in seditionem atq; in certas nuptias.
Dare in pane venenum. In Oratio.
Dare se in pedes, fugere. In Capt. Si non est quod dem, me ne vis dem ipse in pedes? In Eu. Ego me in pedes, quantum queo.
Dare se in periculū, est caput obiectare periculis.
Dare in perpetuum. Teren. Non ego in perpetuum dicebam, vt illam illi dares.
Dare in pistrinum. In Andria.
Dare se in pręceps, est disperdere.
Dare in publicum, diuulgare.
Dare in quæstionem. In Oratio. Ne in quæstionem dentur.
Dare in ruborē. In Capt. In ruborē te totū dabo .i. verberabo ita, vt vndequaq; rubeas.
Dare in seditionem: vide, dare in nuptias.
Dare in sermonē se. Att. Da te in sermonem.
Dare in seruitutem: quære, dare ad ditem.
Dare in splendorem. In Asina. Iussine in splendorem dari bullas has foribus nostris? id est, tergendas esse bullas.

Dare

Dare in sumptum. In Adelph. Dedit præterea in sumptum dimidium minæ.

Dare in timorem. In Pseud. Ego illum dolis atque mendacijs dabo in timorem.

Dare in tormenta. In Philos. Dabit, dabit inquã, se in tormenta vita beata.

Dare se in viam, iter facere. In Fami. In viam quod te des hoc tempore, nihil est.

Dare in vulgus, diuulgare.

Dare per manus, est aliquid veteri vsu obseruatũ posteris relinquere: vt Ritus ecclesiasticus à veteribus est nobis quasi per manus datus.

Dare præ manu. In Adel. Huic aliquid paululum præ manu dederis vnde vtatur.

Dare pro ambobus. Terent. Heri minas viginti pro ambobus dedi.

Dare pro re aliqua. Idem: Quas pro alimẽtis esse nunc duco datas.

Dare foras. Att. Scripta nostra nusquam malo, quã apud te, sed ea tamen foras dari, quum vtrique nostrum videbitur.

Dare frustra. Att. Ne dem frustra.

Dare largius, id est, liberaliter. In Eunu. Et habet quod det, & dat nemo largius.

Dare se retrò, fugere.

Dare satis. In Oratio. Vt aut vterque inter se, aut neuter satis daret.

Dare se turpiter alicunde, est cum dedecore discedere. Teren. Mirum ni ego me turpiter hodie hinc dabo.

Da te mihi vicissim, id est, tui copiam præbe. vide, dare se.

Dare, pro dicere. æglo. 1. Iste deus quis sit, da Tityre nobis.

Dare, permittere. Aen. 6. Da iungere dextras.

Datur

Datur impersonale, id est, conceditur.

Dari, pro obuenire. Terent. Te mihi ipsum iamdudum exoptabam dari.

Duas, duit, duint, danunt, pro des, det, dent, dant, Comica sunt.

DONARE aliquid alicui, & aliquem re aliqua dicimus.

Donare ciuitate. Cic. Quum Gallos et Hispanos ciuitate donasset. Idem: Vt ab aliquo imperatore ciuitate donaretur.

Donare ciuitatem. Att. Donabat ciuitates ex commentario.

Donare dono. In Stich. Quum hoc donauisti dono tuum seruum.

Donare gaudijs. In Aul. Dij immortales quibus & quantis me donatis gaudijs.

Donare inimicitias suas Reip. In Fam. Tu tuas inimicitias vt reip. donares.i. Reip. caussa eas inimicitias deponeres.

Donari vacatione. In Philos. Et agro à senatu & vacatione donatus.

CONDONARE, pro dare dtõ & accõ iungitur. In Men. Ego illam non condonaui, sed sic vtendam dedi. In Amph. Tibi condono.

Condonare, debitũ remittere. In Phor. Argentũ quod habes, condonamus te.

Condonare creditum. Salustius.

Cõdonare crimen. In Oratio. Vt crimen hoc nobis multa propter preclara in Rempublicam merita condonetis.

Condonare dolorem suum. Cæsar: Vt & Reip. iniuriam, & suum dolorem eius voluntati, ac precibus codonet.

Condonare erratum preteritum. Idem: Preterita Diuiatico fratri condonare dicit.

Condo

Condonare hęreditatem. In Oratio. Cui cōdonarat hæreditatē ereptam liberis. i. donarat.
Condonare iudicium. In Fam.
Condonare malefacta. Salu. Haud facile alterius libidini malefacta condonabam.
Condonare peccatū. In Eunu. Habeo alia multa, quę nunc condonabuntur.
Condonare pecuniam. De Offi. Quum alijs adimuntur, alijs condonantur pecuniæ. i. dantur.
Condonare supplicium. In Fam.
ABDERE, recondere. Att. Neq; ne Arpinū hoc tempore abdam.
Abdere se domum. Cic. Domum se abdidit.
Abdere domo. In Georg. Abde domo, nec turpi ignosce senectæ.
Abdere se literis. In Orat. Si qui ita se literis abdiderunt. i. in studijs literarum assidui sunt.
Abdere se rus. In Hecy. Senex rus abdidit se.
Abdere speluncis. Verg. Aeneidos. 1. Speluncis abdidit atris.
Abdere stultitiam. In Trin. Ne subito metus exoriatur scapulis, stultitiam abde.
Abdere se ex cōspectu alicuius. In Pseud. Ex conspectu heri sui si se abdiderūt, luxuriantur.
Abdere se in Aegyptum. Att. In Aegyptum nos abdimus.
Abdere se in bibliothecam. In Fam. Abdo me in bibliothecam.
Abdere se in classem. Ibidem: Et sese abdiderit in classem.
Abdidit se in intimam Macedoniam, quô potuit longissimè à castris. In Fam. Abdere se in priuato. Liuius: Cōsules in priuato abditi.
Abdere se in syluas. Cęs. Reliqui sese fugę mādarunt, atq; in proximas syluas abdiderunt.

Abdere

Abdere se in tectis. Liuius: Se in suis quisque tectis abdiderunt.

Abdere se in tenebras. In Oratio. Quum se ille fugiens in scalarum tenebras abdidisset. Alij legunt, tenebris.

Abdere intra. Liuius: Abdito intra vestem ferro proficiscitur.

ADDERE alacritatem. Att. Addis mihi scribẽdi alacritatem. i. auges.

Addere alas, id est, velocitatem. Verg. Pedibus timor addidit alas.

Addere animum alicui. In Amph. Vbi nostris animus additus. Attic. Quos tu laudando animos mihi addidisti, id est, animosum & audacem me reddidisti.

Addere animos verbis. Diuitiæ addunt amicos & animos.

Addere annum. Att. Vnus annus additus labori tuo, id est, adiunctus.

Addere audaciam, idem quod animos addere.

Addere calcar, est prouocare aut instigare quempiam. Horat. Addere calculum, suffragari.

Addere colophonem, est ad finem deducere. Prouerbium sapit.

Addere cornua. Horatius: Addis cornua pauperi, id est, audaciam.

Addere custodem. In Milit. Cui me custodem herus addidit.

Addere dieculam. In Andr. Nõ satis habes, quod tibi dieculam addo?

Addere ditioribus. In Phor. Quàm iniquè cõparatum est, hi qui minus habent, vt semper aliquid addant ditioribus.

Addere dono. In Epid. Ei quę accessere, tibi addã dono gratis. Addere famam.

Addere

Addere fidem. Plin. Addebat fidem, quod credibile erat, neminem hoc ausum sine authore.
Addere flammas.
Addere gradum, procedere. Plin. Manū eius amplexus, addere gradum cogo.
Addebat hoc mercator. i. subijciebat. In Eu.
Addere iuramentum aut ius rei.
Addere laborem. In Trin. Quid ego, quod perijt, petā? nisi etiam laborē addam. i. augeam.
Addunt mihi lassitudinem tua verba. In Men.
Addere manum alicui. In Casin. Lepidè addita vobis manus. i. bene vapulastis.
Addere manum extremam operi, est parare aut perficere. Addere memoriam.
Addere mentem. Horat. Timido quoq; possunt addere mentem.
Addere molestias. In Eun. Neq; præterquā quas ipse amor molestias habet, addas.
Addere multum Reipub. Salust. Quorū maiores Punico atq; alijs bellis multū Reip. addiderāt. i. multum Remp. auxerant.
Addere noctem operi. Aeneid. 8. In Trucu. Adduntur noctes.
Addere nomen. Egregijs hominibus fortia facta addunt nomina.
Addere operam. In Persa. Optata vt conueniāt, operam addito.
Addere pondus verbis, officio, dignitati, proceritati, &c. est grauitatem, authoritatem, commendationemve tribuere.
Addere preces. Plinius: Addit preces suas.
Addere sacramentum rei.
Addere virtutem. Salust. Compertū habeo milites verba virtutem non addere.
Addere vitium ædibus, corrumpere ædes. In Mostell.

Mostell. Hic iam ædibus vitium additur.
Addere vitium pudicitiæ, cōprimere virginem. In Amph. Pudicitiæ huius, vitium, me hic absente, est additum.
Addere ad rem aliquid. Att. Ad illam celeritatē adde etiam si quid potes.
Addere ad compendium, paucis dicere. In Casin. Ea addito ad compendium.
Addere ad gratiam. In Trin. Adde ad istam gratiam vnum.
Addere ad memoriam. In Fam. Curasti enim, vt plus additū ad memoriam nominis nostri, q̄ ademptum de fortuna videretur.
Addere ad officium. In Fam. Etsi meo iudicio nihil ad tuum prouinciale officium addi potest
Addere ad studium. Ibidem: Intelliges hac re nouata additum potius aliquid ad meum erga te studium, cui nihil videbatur addi posse, quám quicquam esse detractum.
Addere ad vitam. In Asin. Iam ipse vitam meam tibi largiar, & de mea ad tuam addam
Addere de meo, tuo, suo. In Fam. Sed aliquid atq; adeó multū addunt & afferūt de suo. In Men. Ecquid audes de tuo isthuc addere? In Philo. Nihil addo de meo.
Addere in fasciculū literas. Att. Eas in eundē fasciculū velim addas, nisi iam forté dedisti.
Addere in rem aliquid. Idem: In illam orationē Metellinam addidi quędam.
Addere in sententiam. Salustius: Quamobrem in sententiam nō addidisti, vti prius verberibus in eos animaduerteretur?
Adde, quære in Coniunctionibus.
CIRCVNdare. In Philo. Quum fossam latam cubiculari lecto circundedisset.

Circundato me brachijs. In Asin.
Circundedit noua mœnia oppido. Plin.
Circundat vellera collo. Mart.
CONDERE carmen, est componere, effingere. Horat. Seu condis amabile carmen.
Condere cibum, reponere.
Condere arcem, domum, ædificare.
Condere diem cũ laude. Plinius: Quum tibi dies omnis summa cum vtilitate nostra, cũ tua laude conditur.
Condere dolores in corpus. Plau. Mihi magnos dolores, per voluptatẽ tuã cõdidisti in corp⁹.
Condere se fluuio, submergere.
Condere fructus. Plini. Formicę æstate condunt fructus, quibus hyeme fruantur.
Condere gladium. Colu. Herba ea vocatur vagina, qua latet conditus gladius.
Condere humi cadauer, funus, sepelire. Metam.2
Condere iusiurandũ. In Rud. Iusiurandũ seruãdę rei, non perdundę conditum est.
Condere leges. In Phil. Cõstat profectó ad salutẽ ciuium ciuitatũq; incolumitatẽ vitamq; oĩm quietam & beatam conditas esse leges.
Condere literas. In Oratio. Quas in ærario sanctiore condi imperauit.
Condere mel. Horat. Epo.2.
Condere monumento corpus, sepelire. Plinius.
Condere opus. Idem.
Condere pecuniam. In Oratio. Vt liceat illi inuidiam deponere, pecuniam condere.
Condere potestatẽ tribunitiam per arma. Salust.
Condere triticũ. De re Rust. Triticũ condi oportet in granaria sublimia.i.recondi.
Condere vrbem, ædificare. Salustius: Vrbem Romam condidere Troiani.

Conde-

Condere in aluo, abscondere. Verg. Et nota conduntur in aluo.

Condere in carcerem. In Oratio. Atque in carcerem condi imperauit.

Cōdere in corpus dolores: vide, cōdere dolores.

Condere in crumenam argentum. In Truc.

Cōdere in furnum calidū. In Casin. Vna ædepol opera in furnū calidum cōdito, atq; ibi torreto me pro pane rubido hera.

Condere in lapidicinas. In Capt. In lapidicinas compeditum condidi, vbi resciui mihi data esse verba.

Condere se in neruum brachialem, brachijs amplexari. In Pœn.

Condere in pistrinū. In Pseu. Nunquid caussa est illico quin te in pistrinum condam.

Condere in puteum. In Aul. Vincite, verberate, in puteum condite.

Condere in vasa ceruisiam, vinum.

Condere intrò. Plautus in Truc. Condidi intrò, quod dedisti.

Conditum seruare. Aegloga. 3. Sed condita seruo.

ABSCONdere stultitiam. In Cist. In latebras abscondas pectore penitissimo tuam stultitiam.

RECONDERE, in vsus posteros reseruare.

Recondere æs, carnes, ceruisiam, mella, panes, poma, vinum, &c.

Recondere, abstrudere. Diana Hypolitum syluis recondidit.

Recondere aculeos. In Oratio. Noli aculeos orationis meæ, qui recōditi sunt, excussos arbitrari. i. tecti, repositi.

CREDERE, cōmittere, fidem adhibere. In Eu. Credis huic quod dicat. Quid isti credam? In And. Credo ne tibi hoc?

Credere se alicui. In Trin. Crede huic tu te.
Credere aliquid alicui. In Adelph. Hoc nunquã mihi ipse voluit credere .i. patefacere. In Heau. Nec tibi ille est credere ausus, quę est æquum patri. In Rud. Tibi ego nunquam hodie quicquam credam, nisi accepto pignore.
Credere animũ suum alicui. In Andr. Quę mihi suum animũ atq; oẽm vitam credidit.
Credere animum suum literis, habebis, credere literis.
Credere argentũ alicui. In Asina. Nunquã hodie induces, vt tibi credã hoc argentũ ignoto.
Credere se suæ arti, audaciæ.
Credere audita libris, est inscribere.
Credere se campo. Aeneid. 9.
Credere ceræ aliquid, in cereis tabellis scribere. In Persa: Postquã recitasti quod erat cerę creditum, iam mihi credis.
Credere se cœlo, volare. Aeneid. 6. Pręperib' pennis ausus se credere cœlo.
Credere colori. Aegl. 2. Nimium ne crede colori.
Credere consilia sua alicui. In Adel. Me fugitant, illi credũt consilia omnia .i. aperiunt.
Credere diuitijs. Credere suæ eruditioni.
Credere exercitum alicui. In Eun. Verum credere omnem exercitum.
Credere facinus aliquod timido pectori. In Pseud. Stultitia est facinus magnum timido cordi credere.
Credere fidei alicuius. Plautus in Casina. Tuæ fidei credo. In Eun. Crede hoc meæ fidei. In Aulu. Tuæ fidei credidi aurum.
Credunt se gramina in nouos soles .i. ineũte vere pullulant. Georg. 2. Inq; nouos soles audent se gramina tuto Credere.

Credere iussa sua literis, habes infra.
Credere literis seu chartis animū suum, iussa, negocia, suam sententiam, secreta, verba, est alicui suum animum per literas aperire. Horatius in Saty.
Credo misericors est. In Amph.
Credere negocia literis: dicetur, credere literis.
Credere se mari, Neptuno, pelago, ventis, est nauigare. Ouid. Non ideo pelago debet se credere, si qua Audeat exiguo ludere cymba lacu.
Credere se nocti, noctu iter ingredi Meta. 4. Iamque cadente die veritus se credere nocti.
Credere nummū alicui. In Pseud. Ne quisquā credat nummū, iam edicam omnibus.
Credere pecuniam. In Fam. Qui per prouinciam imperij tui pecunias ei credidissent.
Credere se pelago: vide, credere mari.
Credere se pugnæ, est conflictari.
Credere ripæ. Aeglo. 3. Non bene ripę Creditur.
Credere se suæ scientiæ. Credere secreta, sententiam suam literis: vide, credere literis.
Credere se ventis: quære, credere se mari.
Credere se viribus suis.
Credere verba alicui. In Phormione: Cuius tu fidem in pecunia perspexeris, verere ei verba credere?
Credere vitā alicui, diximus apud credere animū
Credere de. In Fam. Bis ad te scripsi me purgās diligenter, te leuiter accusans in eo, quod de me cito credidisses.
Credere ex chyrographis. Ibidē: Ipsa chyrographa omnia, ex quibus credidi, &c.
Credere per syngraphā. In Oratio. Tibi soluat, quod ei per syngrapham credidisti.
Credere pro certo. Salust. Pro certo creditur &c.

Credere malè alicui. In Curcu. Ibi ſunt quibus credas malè.
Credere ſatis. In And. & Eu. Satis credo.
Credere cũ infinitiuo. In Eun. Credo equidẽ illũ iam affuturum eſſe.
Credo credere. In And. Omnes nos gaudere hoc Chreme, te credo credere.
Credo confecturos deos. In Adelphis: Credebas dormienti hæc tibi confecturos deos? id eſt, putaſti.
Credere fieri. In Eunucho: Quid tu his rebus credis fieri?
Credere fore. In Aſin. Credã fore, dũ quidẽ ipſe in manu habeo.
Credere poſſe. In Truc. Viginti minis venire illæc poſſe credo dona.
Creditur impersonale. In Stich. Creditur tibi. In Curc. Male creditur, qui nunquã reddunt. In Men. Neque apud amicam mihi iam quicquam creditur.
Creduis vel creduas, pro credas, Plautinum.
CONCREdere, eſt quicquã alicui bona fide cõmittere. vt Concredere pecuniam perferendã amico. In Oratio. Cui tu & rem & famã commendare proficiſcẽs, & cõcredere ſolebas?
Cõcredere alicui ſuam cauſſam, domũ, familiam literas, negocium, officium, rem, ſubſtantiam, ſeſe, theſauros, vicem, &c.
DEDERE, deuictorum hoſtium proprium eſt.
Dedere aliquem alicui. In Curcu. Ego illum tibi dedam. In Andria: Tibi pater me dedo. In Heaut. Dedo me patri nunc iam. In And. His ſeſe dedere.
Dedere animũ amori. In Hecy. Habebã alibi animum amori deditum.
Dedere

Dedere aures alicui. Att. Vide enim quibus hoibus aures sint deditę meæ.
Dedere cruci aliquem. In Aulula. Ego te dedam discipulam cruci.
Dedere diem alicui. In Stich. Hūc tibi dedo diem
Dedere doctrinę se. De Offi. Qui excellenti ingenio doctrinę sese dediderunt.
Dedere libidinibus se. In Philoso. Et se totos libidinibus dedidissent.
Dedere morti aliquē. In Asin. Cur tu obsecro immerito meo me morti dedere optas?
Dedere negocium alicui. In And. Dauo isthuc dedam iam negoci.
Dedere operam. In Eunu. Vterq; pater & mater quasi dedita opera erant.
Dedere pęnas. Att. Dedo pęnas temeritatis meę, id est, satis superq; do.
Dedere se & sua. Cæsar: Qui se suaq; omnia sine mora dediderunt. Plaut. in Amph. Deduntq; se, diuina humanaq; omnia, vrbem atq; liberos in ditionem atq; arbitratū cuncti Thebano populo. Ibidem: Vrbem, agrū, aras, focos, seq; vti dederent.
Dedere ad supplicium aliquē. Liuius: Ad supplicium Numitori Remus deditur.
Dedere in ditionem, dictum vbi dedere se. Plautus in Milit. Aures meas profecto dedo in ditionem tuam.
Dedere in pistrinum aliquem. In Andria: Verberibus cæsum te in pistrinum Daue dedam vsque ad necem.
AEDERE annales. Att. Vt annales suos emendem & ædam. i. in vulgus dem.
Aedere annos, ætatē dicere. Ouid. Dū licet & veros etiam nunc æditis annos.

Aedere bellum. Liuius: Regia statio atrocissimũ bellum ædebat.

Aedere cædem, prœliari. Idem: Multa iam ædita cæde senescit pugna.

Aedere clamorē. In Phil. Clamoremq; maiorem cũ admiratione ædidisset. i. valide inclamasset. Liuius: Aedidit clamorem, vt auerteret etiam pugnantium animos.

Aedere cruciatum: vide, ædere exemplum.

Aedere exemplũ auaritiæ, modestiæ, seueritatis, temperantiæ, &c. Cic. Liuius.

Aedere exemplũ in aliquem, est alijs documento esse. Cæsar: In eos omnia exempla cruciatusq; ædere. Terent. Vterq; in te exēpla ædent. i. alij de te exemplum capient.

Aedere in aliquem exempla furti, homicidij, est male afficere aut perdere fures.

Aedere facinus: vide, scelus ædere.

Aedere fœtũ. In Orato. Quo meliores fœtus posset & grandiores ædere. i. producere.

Aedere ignem. Liuius: Aeditus ab Hannibale ex composito ignis est.

Aedere iudicium. In Oratio. Tibi meo familiari & contubernali prius etiam ædituri fuerint iudicium scribæ mei, si voluisses, quàm in codicem retulissent.

Aedere librum. Cicero: In ijs libris quos de diuinatione ædidi.

Aedere ludos. Sueto. Aedidit spectacula varij generis, munus gladiatorium, ludos etiã regionatim, vrbe tota.

Aedere munus gladiatorium: vide, ludos ædere.

Aedere nomen, dicere, dare. Liuius: Iussi nomina ædere. Idem: Aedit nomina eorum quibus conuentis opus est. In Oratio. Meum nomen

nomen operarijs ædiderat.

Aedere oracula, dare responsa. In Philo. Cur isto modo iam oracula Delphis non ęduntur?

Aedere prelium. Liuius. Memorabile illud ædidit prelium.

Aedere pugnā. In Capt. Iam aliquid pugnę ædidit. i. cōmisit. Atti. Quas ego pugnas, & quantas strages ędidi, id est, pugnaui.

Aedit pro se quisque id quod potest, id est, demonstrat. In Amph.

Aedere rationem. In Aul. Postquàm hanc rationem cordi ventrique ædidi, accessit animus ad meam sententiam.

Aedere rationes. Atti. Ego mihi ab illo nō rationes expectabā, quas tibi ædidit. i. attulit.

Aedere rem. Plau. Rem omnem hanc ædere vos vt velim, demonstraui ordine.

Aedere risus, ridere. Attic. Memini miros risus vos ædere.

Aedere ruinas. In Philo. Si inuaserit in hęc, quæ satis scitè nobis instructa & composita videntur, nimias ædet ruinas.

Aedere scelus. In Oratio. Quod scelus, quod facinus paricida non ædidit?

Aedere scelus in aliquem. In Oratio. Infinita sunt scelera, quę ab illo in patriam sunt ædita, id est cōmissa. Liuius. Si quicquā sceleris, quod homo in homines ędere potest, nō prętermisit.

Aedere scriptum, scriptis indicare. In Orationi. Aede mihi scriptum quod argenti in prouincia Siciliæ pararis.

Aedere signū. Liuius. Aedito è speculis signo.

Aedere socium sibi. In Oratio. Qui sibi eum nuper ędidit socium. Idem. Sociū tibi in huius bonis ędidisti Quintum.

Aedere sonos. Ouidi. Funereoq; graueis ędidit ore sonos.

Aedere spiritum. In Oratio. Cuius in complexu libenter extremū vitę spiritum ædiderim.

Aedere stragem. Liuius. Tantoq; maiorem stragem ędidere, q̄ inter hostes ædiderant.

Aedere testes. In Oratio. Testibus ęditis ita mittam in consilium.

Aedere verba. In Oratio. Iudicium quin acciperet in ea ipsa verba, quę Nęuius ædebat, non recusasset. Aedere vitam. In Philo. Quàm Pythagoræ ipsum illum locum, vbi vitā ędiderat, sedemq; viderim.

Aedit vitis hęc centum vasa. i. producit. Sueto.

Aedere in lucem. In Philo. Simul atq; ęditi in lucem, & suscepti sumus. i. nati.

Aedere in vulgus. Att. Ei rei sunt indicio præter eos libros, in quibus de eo facit mentionem, qui in vulgus sunt æditi. Aedere foras se, egredi. Plau. Me clanculùm ædidi foras.

AEDIFICARE classes. In Oratio. Posteaq̄ maximas ædificasset classes.

Aedificare domum. Att. Domus vtriusq; nostrū ædificatur strenuè.

Aedificare historiam. In Orato. Ipsa autem ædificatio posita est in rebus & verbis: Agitur de historia.

Aedificare hortos. Attic. Cui Cn. noster locum vberem, vt hortos ędificaret, dedit.

Aedificare mundum. In Philo. Mundum ædificauit Platonis deus.

Aedificare nauem. Cic. Aedificauerint ne nauem onerariam.

Aedificare plateas. Cæsar. Vicos plateasque ædificat.

Aedificare prædia. Atti. Quodq; temporis in nostris prædiolis & bellè ædificatis.

Aedificare remp. In Fam. Ad ędificandam remp. poterimus & nos libenter accurrere.

Aedificare vicos: quære, plateas.

Aedificare villam. In Philo. Hanc vides villam vt nunc quidem est, lautius ędificatam patris nostri studio.

EXAEDIFICARE, ædificãda absoluere.

Exędificare domum, templum. Cic. Cum Apollini templum Delphis exędificassent.

Exædificare opus. In Orato. Ne grauere exędificare id opus quod instituisti.

Exædificare ignauiam. In Trin. Qui exędificaret suam inchoatam ignauiam. i. promoueret, perficeret.

Exędificare ex ędibus aliquem, eijcere. In Trin. Exędificasset me ex his ædib⁹, si absq; te foret.

INAEDIFICARE stramentum. In Orationibus. Parum coniectis celeriter stramentis, quæ tentoriorum integendorum gratia erant inædificata.

REAEDIFICARE meritum: Attic. Cæsarem immerito reædificando diligentiorem fore.

EDERE vel esse, absumere. Aeneidos. 4. Est mollis flamma medullas.

Edere cor. Cor ne edito, id est, curis ne tuum animum crucies.

Edere escas. Plaut. Ad forũ est hominum indies, qui singulas escas edunt.

Ede nasturtium. Adagium in socordem, ignauũ, hebetem, stupidum.

Edere prandium. Plautus. An tu ne etiam mecũ esses prandium?

Edere pugnos, pugnis cædi. In Amph. Quisqꝫ homo huc venerit, pugnos edet.

Esse de symbolis. Idem. In hunc diem vt de sym bolis essemus.

Estur. Plini⁹. Propter eius amaritudinē nō estur.

ESVRIRE mane maturè. In Curc. Meditatiuum est.

ADEDERE aliquid. In Orationi. Quis tam perditus ac profusus nepos, nō adesa iam, sed abundanti pecunia sic dissolutus fuisset, id est consumpta pecunia.

AMBEDERE. Plau. Dicit capram, quā dederam seruandam sibi, suæ vxoris dotem ambedisse.

COMEDERE vel comesse. Mart. Sceuola tu comedis apud omnes, nullus apud te. Alterius siccas pocula, nemo tua.

Comedere aliquem, abligurire, spoliare. In Mos. Sine modo venire saluum, quem absentem comes .i. cuius absentis bona cōsumis. In Eu. Hunc comedendū & deridendum vobis propino.

Comedere beneficia. In Oratio. Beneficia Cęsaris comederunt.

Comesse bona In Oratio. Quasi bona Romę comesse non liceret.

Comedere cor. Adagium, pro se excruciare animi dolore.

Comedere nummos. Att. Putat enim suos nummos non comedisse.

EXEDERE aliquem, inopem reddere. In Heauton. Quid te futurum censes, quem assiduè exedent?

Exedere aliquid. In Phor. Tute intristi, tibi omne est exedendum.

Exedere animum. In Phil. Accedunt ęgritudines molestiæ, mœrores, qui animos exedũt. Ibidẽ Eorum animi noctes atq; dies exeduntur. Itẽ Aegritudo lacerat, exest animũ, planeq; cõficit
Exedere corpus. Plin. lib. 26. Nascuntur quoque in sanguine ipso hominis animalia exesura corpus.
OBEDO, peredo, semedo, superedo, satis constant, at quæ ab his deriuantur vsitatiora sunt, vt obesus, semesus.
INDERE catenas captiuis. In Capt. His indito catenas singularias. i. inijcito
Indere cicatricem in scapulas alicuius. In Asina. Qui sępe ante in nostras scapulas cicatrices indiderunt. i. fecerunt.
Indere compedes seruis. In Men. Qui fugitiuis seruis indunt compedes.
Indere coriandrum, fœniculum, allium, atrium, holus &c. i. immiscere cibis. Plaut.
Indere fenestras domui. In Rud. Illustriores fecit fenestrasq; indidit. i. fecit.
Indere guttam vini in os. In Casin. Dij me & te infœlicitent, si ego in os meum vini guttam indidi.
Indere ignem in aram. In Milit. Inde ignem in aram. i. inijce. impone.
Indere limina ferrea. In Persa. Aedes commutes, limina indas ferrea.
Indere nomen alicui. In Capt. Iuuentus nomen indidit scorto mihi. i. fecit. In Men. Ex formâ nomen inditum est.
Indere salem in aquam. In Merc. Cor meum guttatim contabescit, quasi in aquam tu indideris salem.
OBDERE, opponere, claudere. In Eunu. Pessu lum

ſum oſtio obdo.In Heaut.Foribus obdit peſ-ſulum. In Caſin. Forem obdo.

PERDERE aliquē.i.corrūpere.In Adelp.Cur perdis adoleſcentē nobis.Ibidē. An laudi putat fore, ſi perdiderit gnatū? Idem. Vbi iſthic ſcelus eſt qui me perdidit? Item. Dij te perdant.i. malis omnibus cumulent, diſperdant.

Perdere aliquem capitis. In Mil. Quem Pol ego capitis perdam.i.priuabo vita.

Perdere amicos. Vide, perdere parentes.

Perdere aquam.Quintilianus.Temporibus præfinitis aquam perdit, i. tempus datum fruſtra conterit, cum ad clepſydram dicitur.

Perdere cauſſam. In Oratio. Cauſſam perdidiſti.

Perdere cohortes.In Oratio. Neq; equitatum in Syria & cohortes optimas perdidiſſemus.

Perdere famam. In Trin. Vt famam per flagitiū perderes?

Perdere fidem.In Curc.Eum rem fidemq; perdere, tametſi nihil fecit, aiunt.

Perdere formam. In Amph. Vbi ego formam perdidi?

Perdere gratiam. In Epid.Quam quidem te iam diu perdidiſſe oportuit.

Perdere honores. In Sticho. Neq; ille eos honores mihi quos habuit, perdidit.

Perdere impenſas, vide, oleum perdere.

Perdere ius, litem.In Caſin.Quem Hercle ego litem adeò perdidiſſe gaudeo.

Perdere libertatē.In Oratio.Cū Coſſ.prouinciarum pactione libertatē omnem perdidiſſent.

Perduntur literę bonę immerito.i. cōdemnātur.

Perdere memoriam. De Senectute.

Perdere mores.In Trucu. Nouos omnes mores habeo, veteres perdidi.

Perdere oculos. In Oratio. Aut quod oculos nõ perdidisti.i. erepti non sunt.

Perdere operam & oleum, seu impensas, cum labore frustrà sumptum significamus. In Pœn. Ego & oleum & operam perdidi. In Epid. Perdidisti omnem operam. In Rud. Et operã & sumptum perdunt.

Perdere parentes, patriam. In Phil. Multi parentes, multi amicos, nonnulli patriam, plerique autem seipsos penitus perdiderunt.

Perdere rem. Vide, perdere fidem. In Trin. Perdidit rem paternam.

Perdere se. Vide, parentes perdere. Adolescentes sibi permissi, sese perdunt.

Perdere valetudinem. In Philoso. Perdita valetudo.

Perdere virtutem animi. In Oratio. Virtutẽ animi non haberet, quam nunquàm perdidisset.

Perdere vitam.

DISPERDERE rem. In Cas. Vt lubet ede, bibe, disperde rem. In Fam. Tot ciues Romanos occidit, arripuit, disperdidit.

PESSVNDARE, opprimere. In And. Quę si non astu prouidentur me aut herum pessundabunt. In Bacc. Pessundedit tibi filium vnicum, id est, perdidit.

Pessundare iracundiam. Plautus in Merc. Pessundedi iram, inimicitiam, lachrymas, mœrorem exilium.

Pessundari ad aliquid. Salustius. Sui captus prauis cupidinibus ad inertiã & voluptates corporis pessundatus est.

PRODERE, longè proijcere, deserere. Aeneidos. 1. Vnius ob iram Prodimur. In Hecyra: Prodemus quęso potius.

Prodere

Prodere aliquem, deferre, ostendere, patefacere. Aeneidos.2.

Prodere voce sua quenquam. In Heaut. Tu quidem illum planè prodis.

Prodere amicitiam. Salustius.

Prodere caput alicuius. In Orato. Neq; verò longè ab eo C. Iulij caput hospitis Hetrusci scelere proditum.

Prodere diem. In Orati. Prodita die qua iudiciũ sit futurum.

Prodere dies, In And. Impetrabo, vt aliquot saltem nuptijs prodat dies. Alij legũt protrahat.

Prodere fidem. Salustius. Sed ea sępe antehac fidem prodiderat.

Prodere flaminem. Asco. Profectus est ad flaminem prodendum.i.declarandum.

Prodere genus, propagare. Aene.4. Genus alto à sanguine Teucri Proderet.

Prodere gnatum, decipere, deserere. In Adel. Prodidisti & te, & illam miseram & gnatum.

Prodere inter regẽ. Asco. Qui inter regẽ prodere non essent passi.

Prodere literis aliquid. In Oratio. Quod est proditum memorię ac literis.

Prodere memoriæ, mandare. In Oratio. Hoc iudices non sine caussa fictis fabulis doctissimi homines memoriæ prodiderunt. Idem. In virorum fortium factis memoriæ prodendis.

Prodere memoriam posteris. De Offi. Quorum liberis posterisq; prodatur memoria.

Prodere monimentum. In Phil. Nihil est autem, quod non longinquitas temporum excipiente memoria, prodendisq; monimentis efficere atq; assequi possit.

Prodere nomen. In Phil. Quum Lacedęmonius

quidam

quidã, cuius ne nomẽ quidẽ proditũ eſt, mortem tantopere cõtempſerit. i. cuius ne nomen quidem extat. Prodere officium. In Philo.
Prodere patriã. Cic. In eum pœnam qui prodere hoſtibus patriam cogitaret. Sal. Anteq; arcem proderent hoſtibus.
Prodere poſteris aliquid. Cęſar. Poſteris prodi pulcherrimum iudicarem. De Sene. Non accipere modo hęc à maioribus voluerunt, ſed etiam poſteris prodere.
Prodiderunt poetæ quidam Tragici. i. ſcripſerũt de Offi. Prodere remp. alicui. Sal. Vindicandum in eos, qui hoſti prodidere rempublicã.
Prodere vitam. In Heaut. Prius proditurum te tuam vitam.
REDDERE, acceptum reſtituere.
Reddere aliquid. In Phor. Si quis quid reddit, magna habenda eſt gratia.
Reddere aliquem, reprę ſentare. Plini. Tantę fœminæ matrem rurſus videor amittere, quam hęc vt reddit ac refert nobis.
Reddere animum alicui. In And. Reddidiſti animum. i. creaſti.
Reddere beneficium. In Phor. Pro maleficio ſi beneficiũ ſummũ nolunt reddere. i. referre gratiã
Reddere cauſſam rei, eſt dicere.
Reddere certiorem, aut certum. i. facere.
Reddere commotum. In Andria. Ego iam te cõmotum reddam.
Reddere conuenientia cuique, attribuere. Hora. Ille profectò reddere perſonæ ſcit conuenientia cuique.
Reddere delibutũ gaudio, lętum facere. In Phor. Satin eſt, ſi te delibutum gaudio reddo?
Reddere dictum ac factum, eſt ſtudioſè rem cu-

rare. In Heaut. Dictum ac factum reddidi.

Reddere ducem summū aliquem. In Fam. Summum me ducem literæ tuæ reddiderunt, id est effecerunt.

Reddere effectum, efficere. Terentius in Andria. Hoc ego tibi profectò effectum reddam.

Reddere elinguem. In Oratio. Quò voluit, adduxit, conuicit, & elinguem reddidit. i. mutum.

Reddere exercitatum. In Hecy. Amor me ad hāc rem exercitatum reddidit.

Reddere fructum prædia. In Phor. Fructum quē Lemni vxoris reddunt prædia. i. producunt.

Reddere gestum alicuius, repręsentare.

Reddere gratiam. Salustius. Et quoad viues, nunquàm tibi redditam gratiam putaueris, semper apud me integra erit.

Reddere habitum alicuius, referre.

Reddere hebetem. Atti. Me hebetem molestiæ reddiderunt.

Reddere hominem. In Orato. Nox te nobis Antoni expoliuit, hominemq; reddidit.

Reddere impetratum, impetrare. In Epid. Id ei ego impetratum reddidi.

Reddere incertum. In And. Hic reddes omnia, quæ nunc sunt certa ei cōsilia, incerta vt fient.

Reddere ingenium alicuius.

Reddere insuaue aliquid. Atti. Sed ipsius videmus vitam insuauē reddidisse

Reddere ius vel iudicium. In Phor. Magistratus adi, iudicium de eadem caussa vt reddant tibi.

Reddere iunceum aliquid. In Eunu. Deducūt cibum, tametsi bona est natura, reddunt curatura iunceas.

Reddere lassum. Plautus. Ita me miserum restitando, retinendoq; lassum reddiderunt.

Reddere

Reddere legibus ſuis vrbem. Iuſtinus libro.8.

Reddere leue. Plautus. Eamq; herili imperio ingenījs voſtris leuem reddere.i.facere.

Reddere literas, deferre, tabellariorum eſt.. Atti. Eodē die pueri tui à te mihi literas reddiderūt

Reddere ludos. In Andria. Quos mihi ludos redderet.i.vt me deluderet.

Reddere mitem, mollem aliquem. Vide, placidū reddere.

Reddere moribus ſuis aliquem.

Reddere mores, nomen patris, aut alterius.

Reddere officium. In Fam. Sed multa varietate tēporū interruptū officiū cumulatè reddidi.

Reddere ocioſum. In Fam. Si Fabium ocioſum reddideris.

Reddere operam. In Epid. Operam da, opera reddetur tibi. In Aſin. Redde operam mihi.

Reddere perfectum. In Aſinaria.

Reddere placidum. Plautus. Placidum hodie te reddam. In Oratio. Ita eum placidū mollemq; reddidi.

Reddere pœnę aliquem. Pli. Reddendumq; pœnæ quam fractis vinculis euaſit.

Reddere quietum. In Eunu. Sex ego te totos Parmeno hos menſes quietum reddam. Chriſtus verbo ſuo turbatas cōſcientias reddit quietas

Reddere rationem. In Aul. Tibi ego rationem reddam ſtimulorum ſeges. De Offi. Quod cur factum ſit, ratio probabilis reddi poſſit.

Reddere ſalutē. In Oratio. Quibus ſalutē inſperātibus reddidiſti. Idem. Qui mihi tum deniq; ſe ſalutē putauit reddere, ſi eā nullis ſpoliatam ornamētis redderet.i.dare, incolumē ſeruare.

Reddere ſanguinē. Pli. Veteris infirmitatis tuſſicula admonitus, rurſus ſanguinem reddidit.

Reddere ſanitati priſtinę aliquem, reſtituere.

Reddere ſe ſibi. Reddere ſe ſuis. In Eunucho. Vt reddam ſuis.

Reddere ſtudium patris.i.diligentiam referre.

Reddere ſurdum. Ter. Quod vt efficerem, orando ſurdas iam aures reddideras mihi.

Reddere talionē, eſt iniuriam iniuria penſare. Capiturq; ferè in peius.

Reddere tranſactum. In Capt.

Reddere verbum verbo, eſt ad verbum transferre in diuerſas linguas. Hora. Nec verbum verbo curabis reddere fidus Interpres.

Reddere virtuti aliquem.

Reddere virum probum.i.efficere.

Reddere vitam pro aliquo, mori. In Oratio. Nā qui pro republica vitam reddiderunt.

Reddere viuis aliquem, reſuſcitare, ab orco reducem facere.

Reddere vocem alicuius. Aeneidos.6.

Reddere in ſplendorem aliquid. Plaut. Nec ſua opera reddit vnquàm in ſplendorem compedes. Idem. Bullas illas mihi facito in ſplendorem reddas.i.lucidas efficias.

SATISDARE, fide iubere. Cic. Vt ſi quid ſatiſdandum erit, amplius eo nomine peti cures, vt ſatiſdetur fidei meæ.

SVBDERE, ſupponere. Cato. Ignem ſubdito.

Subdere, ſubiungere, ſubnectere. Quinti. His dictis & alia ſubdidit.

Subdere calcaria, eſt adhortari.

Subdere oua adulterina, puerū eſt loco alterius ponere. In Heaut. Subditū ſe ſuſpicatur.i.ſuppoſititiū. In Me. Hic filium ſubdiderat vicini pater vicinum.

Subdere, cōmittere. Plin. Vereor ne ſit cautum

rem

rem tam magnā ijſdem tēpeſtatibus ſubdere.

Subdere tergū.In Epi. Vt meum tergū ſtultitię tuę ſubdas ſuccidaneū.i.periculo exponas.

Subdere in locū alterius. Plin. In locū eraſorum ſubditi fuerāt.In Fa.In Hircij locū me ſubdas

Subdere ſub ſolum,proſternere.In Curc.Et datores & fautores omnes ſubdam ſub ſolum.

TRADERE amicis. In Merc. Vt quę mandat amicus,amicis tradam.

Tradere cauſſam aduerſarijs tacitum,eſt vinci ſe permittere. In Phor.

Tradere diſciplinā. In Orat. Traditā tenuit diſciplinā.In Ora.Diſciplina q̄ erat ab hoc tradita.

Tradere effectum.In Curc.Ego hoc effectum lepidè tibi tradam, tace.

Tradere exemplum alijs. Salu. Et tradite exemplum poſteris ad pop.Rom.circūueniendum

Tradere immortalitati. In Orator. Cuius ingenium varioſq; ſermones immortalitati ſcriptis ſuis Plato tradidit.

Tradere lampada curſu. Adagium.

Tradere memorię.In Oratio. Traditum eſt memoriæ. Tradere obliuioni, obliuiſci.

Tradere ſe ocio,ociari. Plinius. Teq; ſtudijs vel ocio trade.

Tradere operas mutuas.In Phor.Cum ille abeſt hic pręſto eſt, tradunt mutuas operas.

Tradere opinionem.In Orato.Quibus nō ſcientia eſſet tradenda,ſed exigui temporis aut falſa, aut certe obſcura opinio.

Tradere os. In Oratio. Os ſuum tibi tradidit.i. prębuit,vt cum Terentio loquar.

Tradere poteſtatem. In Orator. Cui popu. ipſe moderandi & regendi ſui poteſtatem, quaſi quaſdam habenas tradidiſſet.

Tradere pręcepta. In Orator. Cum tradita sunt cuiusq; artis difficillima.

Tradere pręceptori aliquē, docendū curare. Pli.

Tradere eum pręceptori, à quo mores primum, mox eloquentiam discat, quę malè sine moribus discitur.

Tradere prouinciam alicui. In Heaut. Huic nostro tradita est prouincia.

Tradere quieti se. In Philo. Vt igitur qui se tradet ita quieti.

Tradere regnum. In Men. Qui in morte regnum Hieroni tradidit.

Tradere salutem pro pignore. In Oratio. Quoniam me animo esse oportet in eos, cuius illi salutem pro pignore tradiderunt.

Tradere scientiam, quære, tradere opinionem.

Tradere se alicui. In Orator. Totum ei me tradidi. De Officijs. Meq; totum reip. tradidi.

Tradere se studijs, studere. Vide, tradere ocio.

Tradere vias. In Philo. Si artium vias traderem meis ciuibus. i. docerem.

Tradere de manu in manū. In Fa. Totum deniq; hoīem tibi trado, de manu (vt aiunt) in manū tuam istam & victoria & fide pręstantem.

Tradere in custodijs. Salustius. Qui in custodijs traditi erant.

Tradere in disciplinam. In Oratio. Etenim te in disciplinam meam tradideras.

Tradere in manum. In Merc. Ipsi facito, coram vt tradas in manum.

Tradere in ocium. Terentius. Non potest retrahere à studio, & tradere hominem in ocium.

Tradere in pistrinum. Plautus in Most. Quod te in pistrinum scis actutum tradier.

Tradere per manus. Salustius. Etiam tum alios magi-

magiſtratus plebs, conſulatum nobilitas inter ſe per manus tradebat.

Tradere per ſucceſſiones. Plin. Nã plerũq; morbi per ſucceſſiones quaſdam, vt alia, tradũtur.

Tradere, dicere. Gellius. Demoſthenem tradunt & veſtitu cęteroq; cultu corporis nitido, venuſtoq;, nimiſq; accurato fuiſſe.

VENDERE pręter ablatiuũ pretij, hos quoq; genitiuos admittit tanti, quanti, multi, pluris plurimi, magni, maioris, maximi, parui, minoris, minimi, & ſimiles. Dicimus etiam paruo, paulo, minimo, magno, nimio, plurimo, dimidio, duplo, vili. De Officijs. Vendo meũ non pluris, quàm cęteri. Varro. Magno vendidit.

Vendere hederam. Att. Vt deniq; illi palliati topiariam facere videantur, & hederã vendere.

Vendere mancipiũ. Cicero de Officijs. In mancipio vendendo.

Vendere ſectionem. Cęſar. Sectionem eius oppidi vniuerſam Cæſar vendidit.

Vendere ſilentium. Aſconius. Cominij autẽ magna infamia flagrauerunt, vendidiſſe ſilentiũ magna pecunia, i. vt tacerent magnam acce‑piſſe pecuniam.

Vendere quàm plurimum. De Officijs. An ſilentio ſuum quàm plurimum vendíturus.

Vendere pręclarè. Att. Ligarianam pręclare vendidiſti, id eſt, eam orationem in maxima exiſtimatione poſuiſti.

VENDITARE ingenium, oſtentare. Ad Her. Aut ingenij venditandi, vel memorię oſtendendę cauſſa. Venditare operã. Quin. Potentibus contra humiles venditandi operã ſuã.

Venditare ſe. Att. Qui non florentibus ſe venditauit, & afflictus ſemper ſuccurrit.

In Oratio. Vide quibus te contra ipsorum voluntatem venditabas.

Venditare virtutē. De Offi. A multis ipsa virtus cōtemnitur, & venditatio quędam atq; ostentatio esse dicitur.

VENIRE, vendi. In Men. Quibus hic pretijs porci veneunt. In Oratio. Eius hominis bona qua ratione venire potuerunt.

Venire ab alio. In Oration. Immunitates ab eo venierunt.

VENVndare. Plin. Octoginta talētis venūdatas

DIVENDERE. Liuius: Quum diuendenda præda. xl. talenta argenti effecisset.

DOCEO.

Docere aliquē. De Senect. Adolescētulos doceat instituat, ad omne officij munus instruat.

Docere aliquem cursuram. In Trin. Is hūc hominem cursuram docet.

Docere aliquē fallaciam. In Pseud. Pręceptor tuus qui te hanc fallaciam docuit.

Docere aliquem fidibus. In Fam. Socratē fidibus docuit nobilissimus fidicen.

Doctus Graecis. Salust. Hęc mulier literis Gręcis & Latinis docta. In Oratio. Censorinus Graecis literis satis doctus.

Docere literas aliquē. In Most. Docēt literas, iura & leges. Doceri literis: vide Gręcis.

Docere mercede. Cic. Inuideo magistro tuo, q te tanta mercede, quāta iam proferā, nihil sapere docuit. Item cū gtis tanti, quāti. Iuuena. Tēta Chrysogonus quāti doceat, vel Pollio quāti.

Doctus ad fallaciam, fraudē, malitiā, nequitiam, &c. In Hecy. In eodem oēs mihi videntur ludo doctę ad malitiam. In Epid. Nimis es doctus ad malē faciendum.

Docere

ocere ad. Gellius: At nunc videre est philosophos vltro currere vt doceant ad fores iuuenum diuitum.

Docere de re aliquid. Salustius: Romam legatos miserat, qui senatum docerent de rebus fratris & fortunis suis.

Docere Latinè. Plinius: Quos Latinè huius libelli amor docuit. Suetonius: Nec minus Grecè q̃ Latinè doctus.

Docere male. In Heaut. Male docet te mea facilitas multa.

Docere absolutè. Verg. Docuit pòst exitus ingẽs Aeneid. 4. Paucis aduerte, docebo.

Docere, certiorem facere. Cic. Si qua erunt, doce me. Idem: Nec literas quidem vllas accepi, quę me docerent quid ageres. Benè te valere, tuæ me docuerunt literæ.

CONDOCEFACERE aliquid. In Philoso. Et vtamur domitis & condocefactis, vt elephantis.

Condocefacere animũ. Ibidem: Nemo enim est, qui eorum bonorum animũ putet esse iudicẽ, eumq; condocefaciat.

DEDOCERE, secus ab eo quod quis doctus est docere. Quintil. libro secundo: Dedocendi onus, plusquam docendi est.

EDOCERE. In Epid. Eadem hęc intus edocebo, quę ego scio. In Trin. Istam volo me rationem edoceas. Salu. Cicero per legatos cuncta edoctus. In Phor. Sed id vnde, edoce.

PERDOCTVS à perdoceo. In Heaut. Perdocta est probè.

SVBDOCERE aliquem. Att. Cicerones q; nostros meo potius labore subdoceri, q̃ me alium magistrum quærere.

DOLEO.

Dolere aliquid. In Philoso. Illud quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis vitijsq; constabat. In Trin. Hęc ego doleo, hęc sunt quæ excruciant.

Dolere alicui aliquid. In Capt. Huic illud dolet. In Cistell. Ne quid quod illi doleat, dixeris. In Eu. Illi facile fit quod doleat.

Dolet animus. In Merc. Vt huc sum aduectus, ne scio quî animus dolet.

Dolere caput. In Amp. Caput doleo, neq; audio, neq; oculis prospicio satis.

Dolet cor. In Most. Cor dolet mihi, quum scio nunc vt sum, atq; vt fui olim.

Dolet hoc cordi. In Amph. Ego illud scio, q̃ doluerit cordi meo.

Dolere dictum. In Eunu. Dolet dictũ imprudenti adolescenti & libero.

Dolere interitũ alicuius. In Oratio. Quis nõ dolet interitum talis & ciuis & viri?

Dolere latus alicui. In Orato. Tum latus ei dicenti condoluisse, sudoremq; multum consequutum esse audiebamus.

Dolere malas alicui. In Amph. Mihi etiam misero nunc malæ dolent.

Dolere oculos alicui. In Phormione: Et quo tuo viro oculi doleant.

Dolere vicẽ, dicimus quum dolemus aut nostro aut alterius incõmodo. Att. Ipsius vicẽ minime dolemus. Idem: Nihil eius vicem doleo. Item: Meorũ familiarium vicẽ doleo. In Oratio. Si alienã vicẽ pro nostra iniuria dolerem .i. damnum alterius æquè ac nostrum.

Dolere ab animo. In Cistell. Doleo ab animo, doleo ab oculis, doleo ab ægritudine.

Dolere ex animo. Plautus in Capt. Satis iam do-
lui ex animo.

Dolere vehementer. In Adel. Me hoc delictū ad-
misisse in me id mihi vehementer dolet.

CONDOLERE. In Truc. Mihi de vento mi-
serè condoluit caput.

INDOlere. In Oratio. Quis q nō iudoluerit, &c.

DOMO.

Domare aliquid. In Oratio. Domuisti gentes im
manitate barbaras. i. subegisti. Plinius: Prætor
Galliam domuit

Domare pugnos in parietem. In Amph. Si in me
exercitūrus, quęso in parietē vt prius domes.

PERDOMARE terram, excolere. Plin.

DOMINOR.

Dominari cum datiuo. Vergilius: Victis domi-
nabitur Argis.

Dominari in bonis. Seruius Sulpitius: Casus &
natura in bonis dominatur.

Dominari in capite. In Oratio. Non eo vsq; ta-
men, vt in capite fortunisq; hominū honestis
simorum dominentur hi.

Dominari in cætera. Meta. I. Et quod dominari
in cætera posset.

Dominari in cōcionibus. In Oratio. Dominetur
in concionibus, iaceat in iudicijs.

Dominari in fortunis: Vide, in capite.

Dominari in iudicijs. In Oratio. Se in iudicijs do
minari non posse.

Dominari in re aliqua. Salustius: Fortuna in om
ni re dominatur.

Dominari in suos. De Senectu. Felix senectus, si
vsq; ad vltimū spiritum dominetur in suos.

Dominari in vrbe. Aeneid. 2. Incensa Danai do-
minantur in vrbe.

Domina

Dominari passiuè. De Off. O domus antiqua, q̃ dispari domino dominaris.

DORMIO.

Dormire noctem solidam principem non decet, id est, vigilantia & solicitudo maxime conuenit principibus.

Dormire omnibus. In Fami. Nõ oibus dormio, sic ego nõ omnibus mi Galle seruio. i. nõ omnibus per omnia morem gero. Adag.

Dormit sol, quando non lucet. In Amph. Credo equidẽ dormire solem, atq; appotũ probè.

Dormire somnum Endymionis. Adag. in ociosos & desides.

Dormire ad horã. Att. Puella eius mane primũ dormit ad horas treis.

Dormire in dexterã aurem. Plin. Nihil est quod in dexterã aurem fiducia mei dormias.

Dormire in vtramuis aurem, est animo ocioso et securo esse. In Heau. In aurem vtramuis ociose vt dormias.

Dormire in vtrumuis oculum. In Pseud.

Dormire sine omni cura. In Trin. Sine omni cura dormias.

Dormis vltra Epimenidem. De somnolento.

Dormire, pro mori. In sacris scripturis frequens Tropus.

DORMITARE. Horatius: Quandoque bonus dormitat Homerus. In Epid. Non enim nunc tibi dormitãdi, neq; cunctandi copia est. Att. Cœnato mihi, etiam dormitanti.

Dormitare grauiter. In Phi. Ad lucẽ deniq; arctè & grauiter dormitare cœpisse.

EDORMIRE crapulã, dormiendo excoquere. Edormi crapulã inquam, & exhala.

Edormire vinum. Gellius: Donec discipuli no‑

ćturnum omne vinum edormiant.

EDORMISCERE crapulam. In Rud. Vt edor miſcam hanc crapulam quā potaui, præter ani mi ꝙ libuit ſententiam.

Edormiſcere ſomnū. In Amph. Pauliſper mane dum edormiſcat vnum ſomnum.

Edormiſcere vinū. In Adel. In angulū aliquô ab-eam, atq; edormiſcam hoc villi.

INDORMIRE cauſſæ. In Oratio. An faces ad-mouendę ſunt, quæ te excitent tantę cauſſę indormientem?

Indormire deſidiæ. Plin. Quod me longę deſidiæ indormientem excitauit.

Indormire ſaxis. Horatius: Congeſtis vndique ſaxis Indormis.

Indormire in re aliqua. At. Sic ego, qui in iſto ho mine colendo tam indormiui diu.

OBDORMIRE crapulam. In Moſtell. Vbi ſomnum ſepeliui, omnemq; obdormiui cra-pulam, id eſt, concoxi.

Obdormijt in Lycio Endymion, id eſt, diutius dormiuit.

D V B I T O.

Dubitare, in dubio eſſe: gaudetq; infinitiuo. Iuue. nalis: Quis tam Perditus, vt dubitet Senecā pręferre Neroni.

Dubitat dicere. In Epid. Quid iſthuc dubitas di-cere? De Seneċt. Non dubitauit dicere illa. In Pſeud. Quid dubitas dare?

Non dubito quin. Terentius in Andria: Hic nūc non dubito, quin te ducturum neges. De Se-nectute: Non dubitat quin breui Troia ſit peritura.

Dubitare cum accuſatiuo. In Adelph. Hęc dum dubitas, menſes abierunt decem

Dubitare

Dubitare an. In Capt. At etiam dubitaui hos homines emerem, an non emerem.

ADDVBITARE. In Fami. Si quid addubitarem, nō potius vterer. Liuius: De legatis paululum addubitatum est.

SVBDVBITARE. In Fami. Mihi significabant literę tuæ, subdubitare qua essem erga illum voluntate.

DVCO.

Ducere aërem. In Philoso. Aliud ab aëre, quem spiritu ducimus.

Ducere agmen. Aeneid. 1. Ducit Amazonidū lunatis agmina peltis.

Duci amore rei. Singulari amore literarū ductus.

Ducere anhelitū ex cursura. In Asin. Nō vides me ex cursura anhelitum etiam ducere? id est, cū difficultate spirare.

Ducere animam. In Oratio. Ita viuunt vt ducere animam de cœlo non queant.

Ducere animo. Aeneid. 6. Sic equidem ducebam animo, rebarq; futurum.

Ducere aquas. Inde Aquæductus, us, ui.

Ducere aratrū. Meta. 7. Ducere argentū, aurū.

Ducere arbores. Poëticum.

Duci artificio. In Oratio. Indicauit nō solū artificio, sed etiā pretio quęstuq; duci. i. induci.

Ducere augurium. Aenei. 5. Triste per augurium Teucrorum pectora ducunt.

Ducere auribus spiritum: vide, ducere spiritum.

Ducere bellum. In Fami. Suadere institui, vt bellum duceret. Aeneid. 9. Hi bellū assidue ducūt cum gente Latina.

Ducere baculū ad asserem, in Cebetis tabula.

Ducere callum, si ad animum transferas, prouerbium sapit,

Ducit

Ducit Cascus Cascum, id est, similis similem, deformis deformem, &c.
Ducere centesimas. Att. Confecerã vt soluerent centesimis sexennij ductis, cũ renouatione singulorum annorum. i. detrahere, eximere.
Ducere choros cũ aliquo. Horat. Audet ducere nuda choros. Itẽ: Ducere choros circa templũ
Ducere colorem, inducere. Verg. Et quo Duceret apricis in collibus vua colorem.
Ducere comitem. Horat.
Ducere consultum, iudicare.
Ducere coniecturam. In Fami. Quanquam quò me coniectura ducat, habeo. In Orator. Tantummodo coniectura ducor ad suspicandum, id est, conijcio. Ducere copias militum
Ducere curam ex animo, eijcere. In Casin.
Duci curru. Horatius.
Ducere damno. In Bacch. Si alibi plus perdiderim, minus ægrè habeam, minusq; id mihi damno ducam.
Ducere despicatui. In Oratio. In Græco sermone tam tritũ atq; celebratũ est, q̃ si quis despicatui ducitur, vt Mysorũ vltimus esse dicatur.
Ducere dictis phaleratis. In Phormione: Vt phaleratis dictis ducas me.
Ducere diem Lucifer aut sol dicitur. Aeneid. 3.
Ducere diem ex die. Cæs. Diem ex die ducere Hedui. Ducere dignum, pro æstimare.
Ducere disciplinã ex. In Phil. Tanta vis admonitiõis inest in locis, vt nõ sine caussa ex his memoriæ ducta sit disciplina. i. deducta.
Ducere effigiem de marmore, ligno, &c.
Ducere equum. Aen. 10. Ducere equum in gyrũ.
Ducere æra liquentia, fundere. Horat.
Duci errore, Plinius; Non omnes homines
aliquo

aliquo errore ducuntur. De Off. Nec quenquã hoc errore duci oportet. i. decipi,

Ducere ætatem. Horatius.

Ducere exercitum. In Oratio. Qua in legatione duxit exercitum.

Ducere exordium. In Phil. A qua totius vitę ducat exordium. i. trahat.

Ducere facem. Aeneid. 2. Ducere ferrum, est laminas facere. Aeneid. 7.

Ducere filiã alicuius. vide, ducere in matrimoniũ

Ducere fontem, deriuare.

Ducere formam. Ouid. 1. Metamor.

Ducere frigus, poëticum. Metam. 10. Arborea frigus ducebat ab vmbra.

Ducere funus. In Oratio. Huic acerbissimũ viuo videntiq; funus ducitur.

Ducere furem, suspẽdere, aut aliquem ex iudicio interficere. Plin. Perseuerantes duci iussi.

Duci gaudio falso. In And. Id voluit nos sic nec opinantes duci falso gaudio.

Ducere gemitus, gemere. Aeneid. 2.

Ducere gemmam ex auro, argẽto, metallo, plumbo, stanno, &c. Ducere genus. Meta. 6.

Duci gloria. Cic. Si qs honore ac gloria ducitur.

Ducere honori. Salustius: Quod apud Numidas honori ducitur.

Ducere horas, terere tempus. Aeneid. 6. Nos flendo ducimus horas. Duci ignorantia.

Ducere ilia, inualidum esse membris & languidum. Horatius.

Ducere imaginem de ligno, marmore, &c.

Ducere inconsultum, æstimare.

Ducere indotatam. In Adelphis: Et ducenda indotata est.

Ducere initium. In Oratio. Tunc quęro quã ob caussam

caussam initium rerũ ac legum suarũ hinc duxerit. Duci inuidia, iracundia.

Ducere lac, sugere. Meta. 1.

Ducere laudem. In Adelphis: Eam laudem hic ducit maximam.

Ducere laudi. In Prolog. Adelph. Laudi ne an vitio duci factum oporteat.

Ducere lineas, pro effigiare.

Ducere lineam, studijs se exercere. Plin. Nullam hodie lineam duxi.

Ducere primas lineas, fundamenta iacere. Quintil. lib. 2. Alij quum primas lineas nõ duxissent Dialectica primas lineas Rhetoricę ducit.

Ducere liuorem. Iuuen. Vuaq; cõspecta liuorem ducit ab vua. Ducere manu aliquem.

Ducere medium aliquẽ. Aeneid. 8. Cœlicolę medium quem ad limina ducunt.

Ducere meretricem. Plautus.

Ducere minoris. Salust. Priuatim fidem suam nõ minoris q̃ publicam ducebat.

Ducere mœnia, ædificare. Aeneid. 1.

Ducere mortuum. In Trucul. Mortuum herclè me duco satius.

Ducere mucronem, educere. Aeneid. 11. Et auxilium ducto mucrone petebat.

Ducere murum vel muros, struere. Aenei. 1. Pars ducere muros.

Ducere thura naribus, olfacere, poëticum. Hora. Illic plurima naribus duces thura.

Ducere nauẽ in altũ. Ducere necessariũ, æstimare.

Duci naui. Hora. Quem ducit priuata triremis.

Ducere noctem. Plin. Iucundissimis sermonibus nox ducebatur. Plau. Raras noctes ducit.

Ducere nomen. In Philoso. Ex quo etiam nomen hoc duxerat, i. sumpserat,

Ducere notam,eſt maculam contrahere. Horat.
Ducũtur dei nutu oĩa.i.reguntur. In Merc. Eius ducuntur nutu,illi obtemperant.
Duci oblectatione rei,capi.
Ducere obliuia aut obliuionem,Poëticũ.Horat.
Ducere officij. Suet. Officij duxit,quantum in ſe eſſet,exorare filiæ patrem.
Ducere orbem.Ouid. Ducere ordinẽ.Cęſar: Qui hunc eundẽ ordinem in exercitu Cn.Põpeij antea duxerat.
Ducere originem,ortum trahere. Meta.5.
Ducere operæpretium,exiſtimare.
Ducere ortum.Meta.6. Ducere pecudes,mactare,offerre.Aen.6.Duc innocuas pecudes.
Ducũt pedes aliquẽ.In Merc.Quẽ rus ducũt pedes.Plin.Ad dietã tuam ipſi me pedes ducunt
Duci alterius perſuaſione.
Ducere pocula larga,vinũ,ceruiſiam bibere,Poëticum.Hora. Ducere pompã funebrem,eccleſiaſticam, nuptialem, triumphalẽ, regalem.
Duci pœnitentia ſeu pœnitudine.
Duci victoriæ pręmijs,eſt affici. Cic.
Duci pretio: vide,duci artificio.
Ducere principẽ. Att.Cretenſi bello Metello imperatore octauum principem duxit.
Ducere principium.In Phil.Si à principe inueſtigandę veritatis huius diſputationis principium duxero.
Ducere probro. In Amph.Nemo id probro profecto ducet Alcumenę.
Duci quæſtu:vidẽ,artificio.
Ducere rationẽ.i.habere. In Oratio.Debere eum aiebat ſuam quoq; rationẽ ducere. Itẽ:Nõ vllius rationẽ ſui cõmodi duci. Idẽ: Ego ſi mei cõmodi rationẽ ducerẽ, te mecũ eſſe maximè vellem.

vellem. Ducere remos, nauigare.
Ducere res, differre. Cic. Ne res duceret, fecimus.
Ducere rictum. Ducere rimam. Vas duxit rimam ad solem. Meta. 4.
Ducere riuulos.
Ducere ruinam. Horat. Ducere sacra, circũ ducere reliquias diuorum. Aen. 8.
Ducere saxa, poëticum, pro mouere.
Ducere scortũ. Plaut. Lubet potare, amare, scorta ducere. Ducere senectã, poeticũ Aen. 10
Ducere sermonem. In Orato. Hinc tum Pomponij ductus est sermo. i. ortus.
Ducere sessum. In Pœn. Neu designator præteriens obambulet, neu sessum ducat.
Ducere similitudinem. In Orato. Ex quo similitudinem duceret. Ducere somnũ aut somnos Verg. Potes hoc sub casu ducere somnos, id est, dormire. Ducere sortem, iacere, sortiri, aut quod mihi sorte cecidit, aufero. Cic. Sors ducitur. Verg. Stat ductis sortibus vrna.
Ducere sorte. Aen. 2. Laocoõ ductus Neptuni sorte sacerdos. Duci spe. Att. Meq; temporis nõ longinqui spe ductum esse, moleste feram.
Ducere spiritũ, viuere. Cic. In Oratio. Vti liberũ spiritum ducendi nullam habeat potestatem. In Fami. Optandũ vt possimus ad id tempus Reip. spiritum ducere. i. tamdiu viuere.
Ducere spiritũ auribus. De re Rusti. Sed auribus spiritum ducere solere.
Ducere stamina, nere. Meta. 4
Ducere suspiria, suspirare. Meta. 10. Suspiria duxit ab imo Pectore.
Ducere syluas, mouere. Poeticum.
Ducere tempus, proterere. In Oratio. Deinde ita tempus duceretur.

Ducere testes, germanismus est.
Ducere tubam. Inde tuba ductilis.
Ducere turmas. Aeneid.5. Ducere turrim.
Ducere vallũ, est ex palis munimentum struere.
Ducere vela. Cęs. Qui nõ e vestigio ad castra Corneliana vela duxisset.
Ducere venatum. Stultitia est venatum ducere inuitas canes.
Duci ventre, est gulæ obsequi. Horat.
Ducere viam. Att. Ea viæ pars valde accliuis est, sed intellexi aliter duci non potuisse. i. fieri.
Ducere vitam. Aeneid.3. Viuo equidẽ, vitamq; extrema per omnia duco.
Ducere vitem, maritare. Hora. Vitem viduas ducet ad arbores.
Ducere vitio, culpare. Vide, ducere laudi.
Ducere voces in fletũ, muliebre est. Aeneid.4. Et longas in fletum ducere voces.
Duci voluptate rei.
Ducere vultũ. Mart. Qui ducis vultus, & non legis ista libenter. i. frontem corrugas.
Ducere vultũ de marmore, de ligno, &c. Aenei.6 Viuos ducent de marmore vultus.
Ducere vxorem. barb. vxoratum esse. In Eunu. Emoriar, si non hanc duxero.
Ducere se ab ędibus, egredi domo. In Bacch. Duc te ab ædibus. In Fami. Duxit se à Gadibus, id est, subduxit.
Ducere ad aliquem. In And. Duc me ad eam. In Adel. Duc me intrò ad Sostratam.
Ducere se ad aliquẽ, ire. In Amph. Iam ad regem rectà me ducam.
Ducere ad calcem, finem, metam.
Ducere ad credendum. In Philo. Ita me ad credendum tua ducit oratio. i. persuadet.

Duci

Duci ad ſuſpicandum: vide, duci coniectura.
Ducere ſe deorſum de arbore, deſcendere. In Aul. Vbi ille abijt, ego me deorſum duco de arbore
Ducere ex animo aliquid: vide, ducere curam.
Ducere in conſcientiam. Saluſt.
Ducere in errorem, ſeducere. Meta. 8.
Ducere in gyrum. De Off. Tanquã in gyrum rationis & doctrinę duci oporteret.
Ducere in iudicium, in ius, eſt apud iudicem accuſare. In Eunuch. Si vim faciet, in ius ducito hominem.
Ducere in ludum. In Phormione: In ludum ducere & reducere.
Ducere in matrimonium filiam, eſt vxorẽ ducere Cæſ. Ex ea ciuitate Orgentorigis filiam in matrimonium duxerat.
Ducere in orbitatem filios: vide, perducere.
Ducere in ſententiam: quære, perducere.
Ducere in tranſennam dolis, decipere. In Perſa: Hunc ego hominem hodie in tranſennam doctis ducam dolis.
Ducere in vitium. Horat. In vitium ducit culpæ fuga, ſi caret arte.
Ducere per triumphum aliquem. Saluſt. Filium eius Ariſtonicũ hoſtium more per triumphũ duxere. i. in triumpho.
Ducere poſt honorẽ. Saluſt. Et ſua neceſſaria poſt illius honorem ducerent, id eſt, ſua illius honori poſthaberent.
Duco præ me, idem quod præ me fero putat Valla. Alij recte dici negant.
Ducere pro falſis ficta. Saluſt. Ea veluti ficta pro falſis ducit.
Ducere ſub ſignum. In Caſin. Vide vt ſentis ſub ſignum ducas.

Ducere deorſum: vide,de arbore ducere.

Ducere ſe foras. Terē. Vxor vbi me ad filiam ire ſenſit,ſe duxit foras.

DVCTARE aliquē,fallere. In Men.Niſi feres argentū,fruſtra me ductare non potes.

Ductare aliquam, vxorem ducere. In Phorm.Et meam ductes gratis. In Aſin.Amicam ductet decrepitus ſenex.

Ductare aliquem dolis.In Capt.Qui me,vt lubi tum eſt, ductauit dolis.

Ductare exercitum(quod Quintilianus ait nō ſine rubore dici)Saluſ.Exercitum quem in Aſia ductauerat.

Ductare aliquem maledictis.In Aſin.Maledictis eam ductare poſtulas.

Ductare reſtim.In Adelp.Tu inter eas reſtim ductans ſaltabis.

Ductare aliqd pro nihilo,iudicare. In Perſ. Omē ego pro nihilo eſſe ducto quod fuit.

ABDVCERE aliquem. In Adelphis: Hunc abduce, vinci.

Abducere clauem,eximere. In Caſin. Vbi intrô hāc nouam nuptam deduxi via recta, clauem abduxi.

Abducere conuiuam aliquem ſibi. In Eun.Tum me conuiuam ſolum abducebat ſibi.

Abducere rus aliquem.In Caſin.Abduxi mecum vxorem rus.

Abducere vi.In Oratio.Mimi filiam vi abductā ab Rhodio tibicine.

Abducere à cogitatione.In Phil.Magni eſt ingenij reuocare mentem à ſenſibus, & cogitationem à conſuetudine abducere.

Abducere à defenſione contraria animos. Cicero in Orator.

Abdu-

Abducere à foro. In Adelph. Amicus quidam me à foro abduxit modo.

Abducere à molestijs aliquē. In Fam. Vt mones, quantum potero me ab omnibus molestijs et angoribus abducam.

Abducere à negocijs. In Ruden. Et vos à vostris abduxi negocijs, neque id processit, qua vos duxi gratia.

Abducere à Republica. Qu. Metellus. Me interea nec domesticus dolor, nec cuiusquam à Republica abducet.

Abducere à solicitudine animū. In Fam. Quę etiam si minus prodessent, animum tamen à solicitudine abducerent.

Abducere ab aliquo aliquē. In Phil. Quē discipulum cupio abs te abducere.

Abducere ab angoribus: vide, à molestijs.

Abducere ab lenone mulierē. In Asin. Quā amabam abduxit ab lenone mulierem.

Abducere ab oculis. In Phor. Alius ab oculis meis illam in ignotū hinc abducet locū? In Adel. Quum hāc sibi videbit pręsens pręsenti eripi, abduci ab oculis?

Abducere ab officio. De Amic. Nec enim ab isto officio abduci incōmodo meo debui.

Abducere ab Roma, ducere. Liuius: Flauius supplementū omne ab Roma abduxerat.

Abducere ab studio. In prolo. Hecy. Ne illum ab studio abducerem. Abducere ad nequitiā. In Adelph. Si illū potest, qui alicui rei est, etiā eum ad nequitiam abducere.

Abducere de alieno. In Trucu. Quid si de vestro quippiam orem abducere?

Abducere in ganeum. In Adelp. Credo abductū in ganeum aliquò.

ADDVCERE aliquem. In Phor. Eum requi-re atq; adduce huc. Ibidē: Ego sum missus te vt requirerem atq; adducerem.

Adduci amicitia. Att.

Adducere annū tertium, adiungere. Att. Feci nō sapienter, præsertim quum id cōmiserim, vt ille alter annus etiam tertium adduceret.

Adducere balistā, tendere. In Philos. Vt enim balistæ lapidum & reliqua tormenta telorū, eò grauiores emissiones habent, quò sunt cōtenta atq; adducta vehementius.

Adducere domū aliquem. In Asin. Me vxor adducit domum.

Adduci exemplo bonorum fide. Vide, officio adduci.

Adducere habenas, frenū cōstringere. Verg. Ipse ter adducta circū caput egit habena.

Adducere habenas amicitiæ. Cic. de Amic. Quā cōmodissimum esse laxissimas habenas habere amicitiæ, quas vel adducas quum velis, vel remittas.

Adducere lacertū, extendere. Verg. Ocyus adducto torquens hastile lacerto.

Adduci mercede. In Orato.

Adduci metu. In Oratio.

Adduci misericordia: vide, adduci officio.

Adducere nutricem. In Hecy. Puero nutricem adduxit. Adduci odio. Att.

Adduci officio. In Oratio. Adductus sum iudices officio, fide, misericordia, multorū bonorū exemplo, veteri consuetudine, institutoq; maiorum, vt onus hoc laboris, &c.

Adducere ramum. In Philos. In agro ambulanti ramulum adductum, vt remissus est, in oculū recidisse.

Adduce-

Adducere seruitum aliquem sibi. In Pseud. Adducito me seruitum tibi, ni fecero.

Adduci spe. Atticus.

Adducere à foro aliquẽ. In Mil. Iam Hercle ego herum adducam à foro.

Adducere ad arbitriũ suũ aliquẽ. In Fam. Neq; ita feci, vt te ad meum arbitrium adducerem.

Adducere ad cœnam. In Heaut. Aduenientem è naui, egredientem ilicò adduxi ad cœnam.

Adducere ad indignationem animum. Ad Her. Ad quam volemus indignationem, animum auditoris adducemus.

Adducere ad interregnum. Atti. Ad interregnũ comitia adducta.

Adducere ad iracundiam. Ad Her. Auditorẽ ad iracundiam adducit.

Adducere ad misericordiam. In Heaut. Ad misericordiam ambos adduces citò.

Adducere ad nequitiam. In Bacc. Lycurgus (vt mihi quidem videtur) posset hic ad nequitiã adducier.

Adducere ad partes malas animũ. In Hecy. Nunquàm animum quęsti gratia ad malas adducam partes.

Adducere ad prandium. In Men. Meretrix hæc ad prandium me addnxit. In Pœn. Etiam me ad prandium ad se adduxit.

Adducere ad tempus aliquid. In Orator.

Adducere ad veritatem. In Orator. Satis ad veritatem adducta.

Adducere ante oculos. In Heau. Nõ mihi per fallacias adducere ante oculos. In Eun. Miles verò sibi putare adductũ ante oculos æmulum.

Adducere ante oculos corãm. In Eu. Quæ mihi ante oculos amatorem corãm adduxisti tuũ.

Adducere ex aliquo loco aliquid. Cęsar. Quo ex Italia adduxerat.

Adducere in angustum. De Officijs. Ita cōtracta res est, & adducta in angustum.

Adducere in cognitionem. In Oratio. Non te illius vnguentorum odor, non vini anhelitus, non frons calamistri, notata vestigijs in eam cognitionem adducebat.

Adducere in discrimē. Atti. Ex quo te intelligere certò scio, multorum annorum ostentationes meas nunc in discrimen esse adductas.

Adducere in dubitationem. In Fam. Quod itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitationem videtur adducere.

Adducere in ædes. In Merc. Amicam adduxit intrò in ædeis. Adducere in honorē. In Fam. Dum volunt isti lauti terra nata, quę lege excepta sunt, in honorem adducere &c.

Adducere in inuidiā. In Oratio. In summā enim L. Quintius inuidiam concionibus eum quotidianis adduxerat.

Adducere in iudicium. In Oratio. Qui adductus in judicio verbo.

Adducere in ius. In Oratio. Illud etiam restiterat, ꝙ hesterno die fecerūt, vt te in ius adducerēt.

Adducere in locū. Atti. In eum autem locū rem adductam intelligit.

Adducere in obliuionem. In Oratio. Cum accusatio nostra in obliuionē diuturnitatis adducta sit. Adducere in opinionem. In Fam. In eam opinionem rem adduxerunt.

Adducere in ordinē. In Phil. Idq; ex inordinato in ordinē adduxit. Adducere in periculum. Plinius. In summum periculum adducta.

Adducere in sententiā. In Fam. Vt aut te in meā senten-

ſententiam adducam.

Adducere in ſermonẽ. In Oratio. Adductus erat in ſermonem, inuidiam, vituperationem.

Adducere in ſpem. Att. In eam ſpem adducimur Plinius. In ſpem certiſſimã adducor, perpetuã nobis, maiorẽq; indies futurã eſſe cõcordiã.

Adducere in ſuſpitionem. Att. Pollicitus eſt ſeſe curaturum, vt in aliquam ſuſpitionem facinoris Curio filius adduceretur.

Adducere in vituperationem. Vide, adducere in ſermonem. Adducere in voluntatem. Atti. Pompeium adduxi in eam voluntatẽ, vt &c.

Adducere in viciniam. In Merc. In hanc viciniã adductam autumant?

Adducere corã. In And. Illum huc corã adducam

Adducere corã añ oculos. Vide, Adduce. añ ocu.

Adducere intrò. Vide, Adducere in ædeis.

Adducere vt, cum verbo poſſum. In Fam. Non enim adduci poſſum, vt abs te &c. Idẽ. Nullo imbri, nullo frigore adduci poteſt, vt capite operto ſit. In Phor. Adduci non poteſt.

CIRCVNDVCERE aliquem argento, auro, eſt dolo auferre. In Pſeud. Te velle amantem argento circunducere. In Bacch. Si me illoc auro tanto circunduxerit.

Circunducere edictum, abolere. Vlpianus.

Circunducere exercitum. In Mil. Iſtum puer circunduce haſce ędeis. In Moſt.

Circunducere ab aliquo aliqd. In Pſeud. Ab hoc lenone vicino tuo per ſycophantiam, atq; per doctos dolos tibicinã illam tuus quã gnatus deperit, eam circunducam lepidulè.

CONDVCERE, cõuentionis verbum eſt, differt a locare. Conducere aliquem, ancillam, coquos, fidicinam, tibicinas.

Conducere

Conducere aliquid de aliquo. Att. Asiani, qui de censoribus conduxerunt, questi sunt &c.
Conductas arationes magnas habere à publicanis. In Oratio.
Conducere cędendum aliquem. In Amph. Caedendnm conduxi ego illum.
Cōducere docendū aliquē. Vlpianus. Si qs seruū docendum conduxerit. i. susceperit pretio.
Conducere domum, fundum, locum, nauem de aliquo. In Oratio. Habuit conductum de Cesennia fundum.
Conducere faciendum aliquid. In Philo. Qui columnā illam de Cotta & de Torquato conduxerat faciendam.
Conducere manum. Cę. Magnam manum Germanorum conductam Rhenum transmisit.
Conducere mercede aliquid. Atti. Istos mercede conductos habebimus.
Conducere pascendos vitulos, est pretio pascendos suscipere.
Conducere ad epulum. In Amp. Credo iam quae volebat sacrificia ad epulum conduxit.
Conducere ad fallaciam. Plautus. Fac modo vt conducta tibi sint dicta ad fallaciam.
Conducere de aliquo. Vide, conducere aliquid.
Cōducere in foro populum, congregare. Varro.
Cōducere, pro vtile esse, cōuenire, datiuum vult
Conducere agricolae. Columella. Id minime cōducit agricolae.
Cōducere dignitati. Att. Respondi, id quod sentiebam, & dignitati tuę maximè conducere.
Conducere aetati. In Bacch. Huic aetati non conuenit mulier, latebrosus locus.
Conducere existimationi. Atticus.
Conducere rationibus. Atti. Nostris rationibus maximè

maximè conducere videtur. In Fam. Et reipub. rationibus putem conducere.
Conducere ad. In Capt. Si alia memorem, quæ ad ventris victum conducunt, mora eſt.
Conducere in rem. In Cap. Faciam ſedulò, vt potiſſimum in rem quod rectè conducat tuã, id petam. In Ciſt. Illud, quod tuam in rem bene conducat, conſulam.
DEDVCERE aliquem, comitari. Tibull. Deducat iuuenum ſedula turba ſenem. Ter. Hũc deduce ad militem. De Sene. Aliquò eum deducit, vbi futurus ſit æternus.
Deducere aliquam (ſecundum Cardinalem) eſt ſponſam ad ſponſi domum, vxorem ad maritum, amicam ad amantẽ perducere. Cice. Cõparauit Seruilia hunc fundũ, Tertia deducta: vbi Tertia nomen proprium eſt. Tibull. Vt iuueni primũ virgo deducta marito. In Hecy. Vxorem deducit domum. Oui. de Faſt. Cum primum Cupido Venus eſt deducta marito. Vlpianus. In domum mariti deducta eſt.
Deducere aquas. Deducere candidatum. Atti. Cum candidatum deducerem.
Deducere carmen. Verg. Deductũ dicere carmẽ.
Deducere cibũ alicui, detrahere. In Eu. Si qua habitior paulo, pugilẽ eſſe aiũt, deducunt cibũ.
Deducere cœlo, deorſum ducere. Aegl. 8. Carmina vel cœlo poſſunt deducere lunam.
Deducere crines pectine. Ouidius.
Deducere Coloniã, loquutio propria. In Oratio. Deduxiſti Coloniam Corſinium.
Deducere domum, comitari. Liuius. Frequẽtes deduxerunt domũ. In Hecyra. Vxorẽ deducit domum.
Deducere filiam alicuius ad aliquem. Cic. Hic eſt

Docimus

Docimus ad quem iste deduxerat Tertiam, Isi dori Mimi filiam. Deducere filum, nere.

Deducere ignarum viç, est viæ restituere.

Deducere Iouē, est pluere. Hora. Imbres niuesq; deducunt Iouem.

Deducere lachrymas. Oculi deducũt lachrymas.

Deduci lachrymis, à proposito per lachrymas auocari. Vide, Deducere de statu.

Deducere lunam cœlo. Vide, deducere cœlo.

Deducere mentem, redigere. Catull. Huc est mēs deducta tua mea Lesbia cura.

Deducere morē. Hora. Mos vnde deductus.

Deducere naues proprie dictum. Vergi. Aene.3. Deducunt socij naues. Cęsar. Neq; multũ abesse ab eo, quin paucis diebus deduci possent, id est, in mare protrudi.

Deducere orationem, est bene cõcinnare. Decet deducere, non consuere orationem.

Deducere partē, de summa demere. Afrani9. Deducta parte tertia, reliqua sibi dos reddatur. Idem. Vno pluribusue filijs deducta parte.

Deducere pectine crines. Vide, Deducere crines.

Deduci pecunia, est p̄ pecuniā ab opiniōe aut officio discedere. Vide, Deducere ab accusatiōe.

Deducere pedes de lecto. In Curc. Deduco pedes de lecto clàm, ne miles sentiat.

Deduci pœna, à proposito auocari metu pœnæ. In Fam. Neq; legis improbissimę pœna deductus est, quo minus &c.

Deducere regem. In Fam. Tibi decernitur, vt regem deducas. i. in regnum restituas.

Deducere riuos, aquā per sulcos emittere. In Georgi. Riuos deducere nulla Relligio vetuit.

Deducere stamina, nere. Meta.9.

Deducere versus, componere. Horatius.

Deduce-

Deducere via recta profecturū, est in viam restituere rectā. In Casi. Vbi intrò hanc nouā nuptam deduxi via recta, clauem abduxi.

Deducere virginē alicui. Vide, Deducere aliquā.

Deducere vitē. Deducere vocē, mutare. Pomp. Vocē deducas oportet, vt videātur mulieris verba. Deducere vxorē. Vide, Deducere aliquā. Deducere à cōsilio, à mente aliquid. In Oratio. Quorū scelerum pœnis agitatur, & à mente cōsilioq; deducitur. i. oī cōsilio priuat.

Deducere à continentia. Vide, Ab integritate.

Deducere à pietate, infra habes.

Deducere à timore. In Phil. Hac deducimus à timore perterritos. Deducere ab aliquo. In Fam. Ab eo deduci non pōt. i. retrahi, abduci.

Deducere ab accusatione. In Oratio. Me magna pecunia à vera accusatione esse deductum, id est, destitisse accusare.

Deducere ab errore. In Orator. Languentem labentemq; populum aut ad decus excitare, aut ab errore deducere. i. verum docere.

Deducere ab humanitate, mox habebis.

Deducere ab integritate. Att. Sic vt nullū te signum, nulla conditio pecunię ab summa integritate continentiaq; deduxerit. Deducere ab religione. In Oratio. Quę potuerit Heium hominē maxime locupletē, minime auarū ab humanitate & pietate, ab religione deducere.

Deducere ad aliquē. In Eun. Deducā ad Thaidē. Ibidē. Ad nos hodie deductus est adolescentul⁹. Itē. Huc deducta est ad Thaidē. De Ami. A patre ita erā deductus ad Sceuolam. Vide, Deducere filiā. Deducere aliquē ad ciuitatē ad currū, ad forum, ad mare comitari. Meta. 2. Iuuenem deducit ad altos Currus.

Deducere

Deducere ad iudicium. In Oratio. Qui ad hoc iudiciũ deducti non sunt. i. adducti, aliĳ legũt in.
Deducere ad ocium. Cęsar. Si qua hominũ ęquitate res ad ocium deduci posset. i. traduci.
Deducere de domo. In Fam. Cumq; magna multitudo optimorum virorum, & ciuium me de domo deduceret.
Deducere de fide. In Oratio. Vt cuius diuitię me de fide deducere non potuissent. i. abducere.
Deducere de finibus exercitum. In Amph. Vti propere de finibus suis exercitus deducerent.
Deducere de lecto pedes. Vide, deducere pedes.
Deducere de lenitate animum, auocare. Cicero. Si impendẽs patriæ periculum me necessario de hac animi lenitate deduxerit.
Deducere de locis pręsidia. Sal. Arma deponere, præsidia de locis deducere.
Deducere de prouincĳs. In Oratio. Hos vos de prouincĳs si nõ aliquãdo deducendi essent, diripiendos non putaretis.
Deducere de rationibus, detrahere. De Officĳs. Vt boni ratiocinatores officiorum esse possimus, & addendo deducendoq; videre, quę reliqui summa fiat.
Deducere de sententia. Atti. An me aliquo pręmio de sententia esse deductum. i. sententiam mutasse.
Deducere de statu. In Oratio. Prope de vitę meæ statu, dolore ac lachrymis suis deducerent.
Deducere ex aliquo loco. In Oratio. Hominem deductum ex vltimis gentibus. Plin. Vt præsidiũ ex arce deduceret. Quidã non legũt ex.
Deducere in amplitudinem. Cęsar. Et quam in fortunam, quãq; in amplitudinẽ deduxisset.
Deducere in angustum. In Philo. Sed ea contra

herent, in angustumq; deducerent.
Deducere in astra. Horatius.
Deducere in controuersiam. Cęsar. Et re in controuersiam deducta.
Deducere in discrimen. In Fam. Aequo animo summã reipublicę in discrimen deduceremus
Deducere in domum. Vlpianus. In domum mariti deducta est.
Deducere in fortunam, supra habes apud deducere in amplitudinem.
Deducere in fraudem. In Fam. Qui quidẽ cum in fraudem deductum se videret.
Deducere in hyberna. Cæsar. In hyberna in sequanos exercitum deduxit.
Deducere in iudicium, quęre, ad iudicium.
Deducere in locum. In Fam. In eum locum res deducta est.
Deducere in noctem. Cęsar. Spe enim conficiendi negocij prope in noctem rem deduxerant.
Deducere in ordinem sessum. In Fam. In quartũ decimum sessum deduxit.
Deducere in periculum. Cęsar. Quos cupiditate gloriæ adductus in periculum deduxi.
Deducere in rationem vitæ. Att. Quoniã in eam rationem vitæ nos, non tam cupiditas quędã gloriæ, q̃ res ipsa ac fortuna deduxit.
Deducere in sententiam. Plinius. Fortasse hanc ipsam cunctationẽ nostram in alterutram sententiam emendationis ratio deducet.
Deducere in viam. In Trin. Nunc ne quis erret vestrum, paucis in viam deducam.
Deducere per viam aliquem.
DIDVCERE complexus. Propertius. Nõ ego complexus potui diducere nostros.
Diducere humorem, Geor. 1. Quiq; paludis Col

lectum humorem bibula diducit arena.
Diducere manus. Cę. Vt aduersariorum manus diduceret.i.in aliam partem duceret.
Diducere mentem, distrahere. Persius. Vitę nescius error Diducat trepidas ramosa in compita mentes. Diducere studium. Plinius. Diductumq; in partes audientium studium.
EDVCERE inter alia, extrahere vel nutrire significat. Nam quod nos educare dicimus, veteres educere dicebant.
Educere cœlo, erigere in altum. Aene.6. Cœloq; educere certant.
Educere gladium, nudare. In Oratio. Illi qui erãt cum Clodio gladijs eductis partim recurrêre ad rhedam. Educere labore magno.i.educare. In Adelp. Eos meo labore eductos maximo, hic fecit suos paulo sumptu.
Educere legiones. Vide, Educere ex.
Educere liberos. Educere sumptu suo. In Men. Meo cibo & sumptu eductus est.
Educere telũ, id est, extrahere. Aeneidos.10. Eduxit corpore telum.
Educere vinũ, promere. In Amph. Cirneã ego, vt matre fuerat natum, vini eduxi meri.
Educere à paruulo. In Adelp. Ego hunc maiorẽ adoptaui mihi, eduxi à paruulo.
Educere ex. In Amph. Ex oppido legiones educunt suas nimis pulchris armis præditas.
Educere in ius. In Orationi. In ius ipsum eduxi. Asco. Eduxerunt Antonium in ius.
Educere pro suo. In Eun. Eduxit mater pro sua.
Educere benè ac pudicè. In Heaut. Attamen habet benè ac pudicè eductam. In Andria. Benè & pudicè eius doctũ atq; eductum ingeniũ.
Educere se foras, exire. In Hecy. Qua me propter exani-

exanimatum citius eduxi foras.

Educere liberè. In And. Tu ne hic homines adolescentulos, imperitos rerum, eductos liberè, in fraudem illicis?

INDVCERE agrum venditum pecunia, contractum irritum facere. In Orationi. Hic ager omnis quoquo pretio coëmptus erit, tamen ingenti pecunia vobis inducetur.

Inducere aliquem, decipere. In Oratio. Nouem homines honestissimos, eiusdem muneris, legationis, officij, mandatorumque socios induxit, decepit, destituit. Att. Ego proditus, inductus, coniectus in fraudem, omnia mea præsidia neglexi.

Inducere aliquem .i. persuadere. In Asina. Nunquam hodie induces, vt tibi credam hoc argentū ignoto. Cic. Ille induxit vt peteret.

Induci aliquem ab aliquo. De Officijs. Hinc ille Gyges inducitur à Platone .i. fingitur.

Inducere animum. In Adelp. Mea sic est ratio, & sic animum induco meum. i. mihi persuadeo. In And. Si isthuc animum induxti esse vtile. In Hea. Caussam hanc iustā esse aīm inducite.

Inducere animum ad. In Hecy. Nunc animū rursum ad meretricem induxti tuum.

Inducere animū assentari alicui. In Eu. Qui huic animum assentari induxeris, è flamma te petere cibum posse arbitror.

Inducere animū credere alicui. In And. Oro vt ne illis animū inducas credere.

Inducere animū ire. In Oratio. Si mea voce ire in exilium animum induxeris.

Inducere animū ne. In Mil. Induxi animū ne oderim item vt aliás. In Cistel. Possum equidem inducere animum, ne ægrè patiar.

Inducere animū vt. In Cist. Meum animū ego inducam tamen, vt illud, quod tuam in rem bene conducat, consulam. Att. Animum inducere non potui, vt aut illum amantissimum mei, mollissimo animo, tanto in mœrore aspicerem. i. constituere.

Inducere animum vti. In Epi. Si ego te noui, animum inducam vti noueris.

Inducere calceos, ocreas, soleas, tibialia &c. in pedes. In Orator. Ligneę soleę in pedes inductę sunt. Inducere conuiuam.

Inducere decretum, abrogare, & ducto per ceras stylo interlinere. Suetonius. Amplissimis verbis collaudatum integrum restituit inducto priori decreto.

Inducere familiaritatem. In Fam. Accedit etiam quod familiaritatē inducit. i. familiares facit.

Inducere iniuriarum. In Pœn. Iniuriarum multo induci satius est. i. obliuisci.

Inducere locationem, abrogare, irritum facere cōtractum. Att. Questi sunt in senatu, se cupide prolapsos nimiū magno conduxisse, vt induceretur locatio postulauerunt. Liuius. Quas locationes cum senatus precibus & lachrymis victus induci iussisset.

Inducere locum. Att. Ille locus inductus est à me diuinitus. i. interpositus.

Inducere loquentem aliquem. i. interloquutorē. De Amicitia. Ipsos induxi loquentes, ne inquam & inquit sæpius interponeretur.

Inducere moram sibi, differre. In Mostel. Sed magna pars moram hanc sibi induxerūt.

Inducere morem nouum in rempublicam, id est introducere. In Oratio. Hunc morem nouorū iudiciorum in rempublicam inducimus.

Inducere

Inducere munus. Plinius. Quanto magis decuit publicè consulentē vtilissimū munus, sed perinde nō populare comitatę oratiōis inducere
Inducere nomen, delere. Att. Etsi nomina iam facta sunt, vel induci vel mutari possunt. Ibidē. Nominibus inductis Pompeio autore.
Inducere nouercam alicui. Plin. Ille nouercam ei amore captus induxerat.
Inducere nubes. Meta.2. Serenitati nubem inducere, est ex pace inimicitias concitare.
Inducere personā. i. loquentē aliquē. Vide supra.
Inducere pompam. In Truc. Quis homo est, qui inducit pompam tantam?
Inducere scuta pellibus, superinducere. Cęsar. Scutis ex cortice factis, aut viminibus intextis, quę subito (vt temporis exiguitas postulabat) pellibus induxerant.
Inducere senatusconsultū, tollere, abrogare. Att. Inducendi S. consulti maturitas nondum est.
Inducere sermonem ad & ab. In Philo. Est igitur ambulantibus ad hunc modum sermo ille nobis, & à tali quodam inductus exordio.
Induci spe. In Oratio. Inducere tunicā. i. induere.
Inducere tectoriū. In Oratio. Tectorium vetus deletum & nouum inductum.
Inducere ad aliqd animū. Vide, inducere animū.
Induci ab aliquo aliquem, locum. Vide, Induci aliquem, & inducere locum.
Inducere in animum. In Adelph. Nunq̄ te aliter, atq; es, in animū induxi meum. In Rud. Atq; hoc in animū scelesti inducunt suū. In Heau. Et eū esse quęstū, in animū induxi, maximū.
Inducere in cōsuetudinē. Atti. Si nobiscū eū rus aliquò eduxerimus, in hanc nostrā rationem cōsuetudinēq; inducemus. i. vt faciat ita vt nos

Inducere in errorem. In Oratio. Priusq̃ in errorem induceremini. Inducere in fraudẽ. Cic.
Inducere in memoriã. In Persa. Nonne vides nolle eam loqui, ne suarũ se miseriarũ in memoriã inducas. Inducere in mores. In Orator. Qui hoc primus in nostros mores induxit.
Inducere in pedes aliqd. Vide, inducere calceos.
Inducere in rationẽ, quere, Inducere in cõsuetu.
Inducere in regionem. In Mil. Tace dum in regionem astutiarum mercium te induco.
Inducere in remp. morem. Vide, Inducere morẽ
Inducere in scholam puerum.
Inducere in spem. De Ami. Vt amici iacentẽ animũ excitet, inducatq; in spem, cogitationẽq; meliorem. Inducere in vrbem. Plini. Aquã Anienem in vrbem induxit.
Inducere huc. In Merca. Consuetudine animus rursus te huc inducet. Terẽ. Syri promissa me huc induxerunt.
Inducere quò. In And. Vide quò inducas.
Inducere gaudet particula vt, quemadmodũ exemplis patuit.
OBDVCERE aliquem, circunducere. Atti. Vt mihi videatur non esse ἀδύνατον Curium obducere, solebat aũt qui peteret, circunduci ab aliquo principe viro. Obducere callum, gignere. In Phi. Et ipse labor quasi callũ quoddam obducit dolori. In Tuscul. Quorum animis diuturna cogitatio callum vetustatis obduxerat. i. vetustate obduruerat.
Obducere caput. In Orationi. Carnifex vero & obductio capitis, & nomẽ ipsum crucis absit.
Obducere cicatricẽ. In Oratio. Ne aut refricare obductam iam reip. cicatricem viderer. i. quæ iam coisset. Obducere diem posterum. Att.

Itaq;

Itaqꝫ obduxi posterũ diem. Obducere frontem. Hora. Obducta soluatur fronte senectus.
Obducere prunas, tegere. Vergi. Et cinis obductæ cęlabat lumina prunę. Obducere scelus.
Obducere tenebras alicui. In Philo. Conatus est clarissimis rebus tenebras obducere.
Obducere terrã alicui. In Phi. Quã cũ proximi fecerãt, obductaqꝫ terra erat, frugib⁹ obserebat.
Obducere velũ. Pli. Obducere corporis vitiũ, cõtegere. Obducere ad. In Pseud. Ad oppidũ hoc vetus cõtinuo meũ exercitum protinus obducam.
PERDVCERE aliquem. Aegl. i. En quo discordia ciues Perduxit miseros.
Perducere aliquem domum.
Perducere altitudinem rei. Cę. Vbi turris altitudo perducta est ad contabulationem.
Perducere aquã ex aliquo loco. Plinius.
Perduci cibo potes quouis. In Most. Perducere fossas. Cæsar. Fossas transuersis vijs perducit.
Perducere vitã ad. Cic. Coruiniũ accepimus ad 100. annũ vitã perduxisse. i. vixisse. Alij legunt produxisse. Perducere ad calcem, finẽ, metam, est rem planè perficere. Perducere ad cõditionẽ. In Orati. Quod si facere nolit, atqꝫ inhibuerit eiusmodi rationibus illũ ad suas cõditiones perducere. Perducere ad furorẽ. In Philo. Aiacẽ ira ad furorẽ mortẽqꝫ perduxit.
Perducere ad sententiam. Att. Veteranos perduxit ad suam sententiam. In Pœn. Perduxit omnes ad suam sententiam.
Perducere ad HS. In Oratio. Hominem ad HS. 80. perducit, eamqꝫ ei pecuniam numerarat.
Perducere ad tempus. In Fam. Quæ si ad tempus tuũ perducitur, facilis gubernatio est, id est, si ad tem-

ad tempus tuum peruenire poterit.
Perducere in poteſtatem. In Trin. Mores, leges, perduxerunt iam in poteſtatem ſuam.
Perducere in ſententiam. Cæſar. Quoſcunq; adit ex ciuitate in ſuam ſententiam perducit.
Perducere aliquem per viam.
Perducere vt. In Moſt. Dictis nequis perduci vt verba hęc credas mea.
PRODVCERE aliquid conditionibus. In Ora. Cōditionibns hūc quoad poteſt ꝑducit
Producere conuiuium ſermonibus. De Senectu. Conuiuium ad multam noctem vario ſermone producimus.
Producere diem. In Adelp. Cyathos ſorbillans, paulatim hunc producam diem.
Producere filiam, proſtituere. In Aſina. Audientē dicto mater produxiſti filiam.
Producere filios, gignere. In Capt. Quaſi in orbitatem filios produxerim. i. vt eis amiſſis orbus fierem. In Oratio. Gracchi credo aut Saturnini, aut alicuius hominis eiuſmodi produxeram filium.
Producere moram. In Andria. Vt huic malo aliquam producam moram.
Producere nomen, eſt in mediū ferre. Horatius. Signatum pręſente nota producere nomē. In Phil. Neptuno nomen productum, vt Portunus à portu, ſic Neptunus à nando.
Producere rem. Cęſar. Producitur tamen res, acieſq; ad ſolis occaſum continentur.
Producere aliquem rus. In Adelp. Num tu eum rus hinc modo produxe aiebas? Ibidem. Oh qui egomet produxi. i. deduxi longius.
Producere ſcelus. In Adelp. Qui illud produxit ſcelus.

Producere

Producere fermonē in noctem. De Off. Sermonē in multam noctem produximus.

Producere feruos, vendendos proferre. In Heau. Ancillas, feruos omnes produxi ac vendidi. In Eun. Is vbi hanc forma videt honefta virginem, & fidibus fcire, pretium fperans, ilico producit, vendidit.

Producere fpe falfa aliquem. In And. Nifi me lactaffes amantem, & falfa fpe produceres.

Producere fui fimile. In Oratio. Ex eo, quem fui fimillimum produxit, recognofcere poteftis, id eft, filio.

Producere teftes. Afc. Loqui enim nifi interrogato tefte nō licet: Interrogabatur autē, & ab eo contra quem productus.

Producere virginem: vide, producere feruos.

Producere vitam. In Trin. Nam & illud quod dat, perdidit, & illi producit vitā ad miferiam

Producere ē caftris exercitū. In Amph. E caftris ilico producit omnem exercitum.

Producere in aciem copias. In Fam. Antonius in aciem fuas copias de vico produxit, & fine mora concurrit.

Producere in concionem. Att. Fufius in concionem produxit Pompeium.

Producere in orbitatem liberos: vide, producere filios.

Producere longius. Colu. Paulatim longius cū oneribus producendi funt.

Producere, profequi. Verg. Nec tua funera mater Produxi.

REDVCERE aliquem. Terent. Quouis illos tu die reducas.

Reducere amicitiam errantē, in fuum locum refti tuere. Plin. Tu hāc pulfam & errantē reduxifti

Reducere calculũ,eſt mutare factum cuius te pœniteat. Reducere comitem,peregrinũ. Erasmus:Precor vt te Deus ſemper deducat reducatq; incolumem.

Reducere domũ aliquem. In Amph.Se exercitũ extẽplo vnum reducturũ. Att.Craſſum Coſ. ex ſenatu domum reduxi.

Reducere exemplum. Plin. Nam vel inſtituere, vel reducere eiuſmodi exemplũ,non niſi ſeueri: inſtitutum reductumue exercere,etiam leuiſſimi poſſunt.

Reducere funẽ,eſt in diuerſum mutare ſentẽtiam

Reducere libertatẽ.Plin.Hęc nempe intẽtio tua, vt libertatem reuoces ac reducas.

Reducere morem conſulendi in publicum.Plin. Quod intermiſſum iam diu morem in publicum conſulendi ſuſceptis proprijs ſimultatibus reduxiſſem. Reducere numen,recõciliare. Verg.Numenq; reducant.

Reducere ſinũ,replicare. Aen.1. Inq; ſinus ſcindit ſeſe vnda reductos. Reducere vxorem. In Hecy.Si eſt vt velit reducere vxorẽ,licet.

Reducere ad diuitias. In Ciſtel.Ego te reduco & reuoco ad diuitias. Reducere ad miſericordiam animum.In And.Reducãt animũ ægrotum ad miſericordiam.

Reducere ad ſanitatẽ. In Oratio.Ne tum quidẽ te potuit ſi non pietatis, at ſalutis tuæ ratio ad officium ſanitatemq; reducere.

Reducere de exilio. Ibidem:Petis vt tibi per me liceat quendam de exilio reducere.

Reducere ſe in arcem,recipere.Apuleius:Meque oppidò in arcem reduco.

Reducere in ciuitatẽ. In Oratio.Me in ciuitatem Reſp.ipſa reduxit.

Reduce-

Reducere in cõcordiam. Att. Cæsarē & Pompeium perfidia hominū distractos, rursus in pristinam concordiam reducas.

Reducere in gratiam. In Oratio. Si me Cn. Pom. autoritas in gratiam nõ reduxisset, nūc iam ipsius fortuna reduceret. Item: Qui me cū illo in gratiam reducat. i. illi recõciliet. In And. Iamdudum res reduxit me ipsa in gratiam.

Reducere in memoriā. Plin. Veritus sum ne vos festis diebus confunderē, si in memoriam grauissimi luctus reduxissem.

Reducere in regnū. Iustin9: Reliquas copias rex ipse reducere in regnum parat.

Reducere in sedem, tranquillitatem, aut vigorē pristinum. Horat.

Reducere in viam. In Pseud. Suo reduxit viatico me vsq; ex errore in viam.

Reducere sub limam, incudem, est iterato facere, aut melius reddere.

SEDVCERE aliquem, seorsum ducere. Att. Seducit me Scaptius.

Seducere aliquē solum. In Asi. Nam me hodie senex seduxit solū seorsum ab ædibus. In Hecy. Pamphilus me solum seduxit foras.

Seducere aliquē foras. In Aul. Eó nūc te secretó huc foras seduxi. In Hecy. Vxor vbi me ad filiam ire sensit, seduxit foras.

Seducere animū. In Tuscula. Quum á negocio oī auocamus animū, quid inquā tum agimus, nisi animū ad seipsum aduocamus, secū esse cogimus, maximeq; corpore seducimus?

Seducere arrogantiam, deponere. In Oratio. Remittant spiritus, cõprimant animos suos, seducant arrogantiam.

Seducere dictis, decipere. In Andria: Nunc me seducere

seducere istis dictis postulas? Alij legunt subducere.
Seducere testes. In Oratio. Obuersationes, testificationes, seductiones testium.
Seducere ab altero aliquem. In Fami. Quod à te viro optimo seductus est, id est, abductus. Plinius: A Pontio Thelesino duce hostium per insidias seducti sunt.
SVBDVCERE annulum, æs, peram, tunicam &c. furtim abripere. In Curcu. Quum dormiscit, ei subduco annulum.
Subducere cibum alicui, demere. In Philoso. Subduc cibum vnum diem athletæ. In Eunu. Subducunt cibum.
Subducere classem, in terram trahere. Aeneid. 1. Quassatã ventis liceat subducere classem. De Officijs: Classem Lacedęmoniorum quę subducta esset.
Subducere dictis, fallere. In Andria: Etiam nunc me subducere istis dictis postulas? Alij legũt seducere.
Subducere ensem capiti. Aeneid. 6. Fidum capiti subduxerat ensem.
Subducere fundamentum. In Philo. Neq; intelligunt se rerum illarũ pulchrarũ atq; admirabilium fundamenta subducere.
Subducere ignem, detrahere. Cato: Vbi bullabit vinum, ignem subducito.
Subducere lac agnis, surripere. Aeglo. 3. Et succus pecori & lac subducitur agnis.
Subducere lembũ. In Bacch. Subducunt lembũ.
Subducere manum ferulæ. Iuuenal. Et nos ergo manum ferulæ subduximus, id est, nos quoque literas didicimus, & præceptorum opera vsi sumus.

Subducere nauem.In Caſin.Ibo intrò,vt ſubducam nauim rurſum in polinarium.Cęſ.Naues quas in aridū ſubduxerat,æſtus cōplebat.

Subducere oculis,eſt contegere,auferre.Eraſ.

Subducere pabulū equo ferocienti. Idem.

Subducere rationem,cōputum facere. In Adelp. Nunquam ita quiſquā bene ſubducta ratione ad vitam fuit, quin res, ætas, vſus ſemper aliquid apportet noui.In Fami.Rationibusque ſubductis,ſummā feci cogitationū mearum.

Subducere ſe,latenter abire. In Aul. Tempus eſt ſubducere hinc me.In Eun.Vbi primum poterit,ſe illinc ſubducet ſcio. Ibidem:Et cum eo clàm ſubduxti te mihi?

Subducere ſe à conuiuio,menſa.

Subducere ſe de loco.Att.De circulo ſe ſubduxit

Subductum ventis omnibus ædificium .i.extructum & expoſitum . Plin.

Subducere vndam.Aeneid.3.Subducta ad manes deſcendimus vnda.

Subducere ex.Saluſt.Ex gregarijs militibus quęque armatū in prima acie ſubducit .i.extrahit, vt alibi locaret.

Subducere in collem aciem.Plin.Ipſe à Tullo in auxilium accerſitus,aciem in collem ſubduxit Verg.Quà ſe ſubducere colles Incipiunt.

Subducere ſurſum.In Aul.Vt in puteo cœnā coquāt,inde coctā ſurſum ſubducemus corbulis

TRADVCERE adoleſcentiam,tranſigere. In Oratio.O adoleſcentiam traduciam eleganter id eſt,peractam.

Traducere aliquem, deridendum prębere omnibus per vicos et theatra.Suetonius:Hos aſſidue in foro flagellis ac fuſtibus cæſos, ac nouiſſime traductos per amphitheatri arenam, &c.

&c. Liuius: Veſtros liberos traductos per ora hominum.

Traducere copias. Cęſ. Heluetij per anguſtias & fines Sequanorũ ſuas copias traduxerant.

Traducere equum. In Oratio. Quum cõtra nemo diceret, iuſſit equum traducere.

Traducere æuum. Horat. lib. 1. epiſt. 19.

Traducere lineam, ad vlteriora ducere. Plau. Traducere adhuc lineam pluſculum.

Traducere mun⁹. Att. Faciam deniq; vt ſumma modeſtia & ſumma abſtinẽtia munus hoc extraordinarium traducamus. i. tranſigamus.

Traducere orationem, cõuertere. In Orato. Tum omnem orationem traduxi.

Traducere pompam. In Heaut. Et tua pompa eò traducenda eſt.

Traducere tempus, tranſigere. In Fam. Qua ratione nobis traducendum ſit hoc tempus.

Traducere vitã, tranſigere. Att. Quibus enim potius hęc vita factis aut cogitationibus traducatur, q̃ ijs quę pertinuerint ad liberandos ciues meos.

Traducere à cura ad timorẽ. In Fam. Et animos à minore cura ad ſummũ timorem traduceret

Traducere à ſeueritate ad hilaritatem. In Orato. Atque à ſeueritate pauliſper ad hilaritatem riſumq; traduceret.

Traducere à ſeueritate in hilaritatem. Ibidẽ: Animosq; omnium qui aderant, in hilaritatem à ſeueritate traduxit.

Traducere ab infamia in aliam partẽ. In Oratio. An ab hac eius infamia, nequitia veſtros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat: id eſt, abducat.

Traducere ad defenſionem ſuam. Cicero in Orator. Ab

tor. Abducere animos à contraria defensione & ad nostram conor traducere.i.transferre.

Traducere ad plebem. In Oration. Traduxit ad plebem inimicum meum. Attic. Sępe iam de Publio Clodio ad plebem traducendo agere cœpisse.

Traducere ad quæstionem. In Orator. Ad communem quæstionem vniuersi generis oratione traduceret.

Traducere ad quęstũ suum. In Oratio. Quia eam rem tu ad tuum quęstũ nundinationemq; hominum traduxeris.i.venalem habueris.

Traducere ad se aliquem. In Philo. Traducas me ad te totum licebit, id est, in tuam sententiam. Terentius in Adelphis: Traduc & matrem & familiam omnem ad nos. Idem in Heaut. Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos properè. Ibidem: Age age traducatur Bacchis id est, adducatur.

Traducere ad suam sentẽtiam. In Oratio. Traduxit me ad suam sententiam.i.persuasit.

DVRO.

Durare, persistere, perseuerare. In Adel. Nõ hercle hic quidẽ durare quisq;, si sic fit, potest. In Asi. Non queo durare. In Curc. Sed enĩ nequeo durare, quin ego herum accusem meum.

Durauit animus illi vsq; ad extremum. Plin.

Durare cor. In Pseud. Cor dura.i.patere.

Durante antiquorum memoria. Suetonius: Durante adhuc ibi antiquorum memoria, necdũ omnino abolita.

Durare cũ accusatiuo. Horat. Vix durare carinæ possunt imperiosius æquor.

Durare vngulas, firmare, solidare. Colu. Feris locis pascitur, vt vngulas duret.

Durare

Durare se labore. Cæsar: Hoc se labore durant adolescentes.

Durare ad. In Trin. Ego ad hoc genus hominum duraui.

Durare in. In Amph. Durare nequeo in ædibus. Terent. In hisce ædibus durare non possum.

Durantur vitiā. Quintil. lib. 1. Multa linguæ vitia nisi primis eximūtur annis, inemēdabili in posterum prauitate durantur.

Durare, tolerare. Aeneid. 1. Durate, & vosmet rebus seruate secundis.

INDVRESCERE. Plinius: Tam obstinatè magis ac magis induruisse.

OBDVRARE contra aliquid. In Philos. Quis contra studia naturę tam vehementer obdurauit? id est, tam obstinatè contra sensit.

OBDVRESCERE frigore. In Oratio. Quum iam penè obduruisset, vix viuus aufertur. Itē: Alij nescio quo pacto obduruerunt.

Obdurescere ad aliquid. Att. Obdurescunt enim magis quotidie boni viri ad vocem tributi. i. duriores fiunt. In Fam. Magno dolore me affecissent tuæ literæ, nisi iam & ratio ipsa depulisset omnes molestias, & diuturna desperatione rerum obduruisset animus ad dolorē nouum.

PERDVRARE. In Curc. Quin tu aliquos dies perdura. In Hecyra: Sanctè adiurat, non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare.

EGEO.

Egere, alicuius rei necessitatē habere, ablatiuum vel genitiuum admittit.

Egere abeuntis. In Asin. Tui amās abeūtis egeo.

Egere audaciæ: vide, egere consilij.

Egere colloquio. De Off. Et interdum colloquio alterius non egeret.

Egere

Egere cõsilij. Saluſt. Maiores noſtri P. C. neq; cõſilij neq; audaciæ vnquã eguere.

Egere humanitate. Plin. Cui tanto maior humanitas exhibenda eſt, quanto illa magis eget homo probus, officioſus, literatus.

Egere interpretatione. Plin. Non eget interpretatione. Egere pudoris. In Amp. Saltẽ tute ſi pudoris egeas, ſumas mutuum.

Egere per aliquẽ. In Merc. Et per nos quidẽ hercle egebit, qui ſuum prodegerit.

Egetur acriter. Plautinum in Pſeud. Amatur atq; egetur acriter.

Egere foris. In Mil. Quum apud te exemplũ experiundi habeas, non eges foris.

INDIGERE alterius. De Amici. Quid enĩ erat Africanus indigens mei?

Indigere auxilij. Plautus in Rudent. Mulieres duæ innocentes intus hic ſunt, tui indigentes auxilij.

Indigere celeritatis. In Oratio. Hoc bellum indiget celeritatis.

Indigere ope. Plin. Quum ope earum indigeret. Verg. Haud opis indigna noſtræ.

Indigere patris. In And. Quid mi pater? quaſi tu huius indigeas patris.

Indigere pecunia. Valerius Maximus libro ſeptimo: Malo virum pecunia, quàm pecuniam viro indigentem.

Indigere præſidio. Plinius imperſonali vſus eſt. Nunquam conſpectis niſi cum præſidio earum indigetur.

Indigere rerum oĩm. In Ciſt. Noſtra copia nihil poteſſe, ſuiq; omnium rerũ nos indigere.

Indigere ſermonis. In Rudent. Sermonis tui ſum indigens.

T EMO

EMO.

Emere, prçter accusatiuum regit quoque genitiuum adiectiui pretium significantis, vel ablatiuum substantiui pretialis.

Emere argẽto. In Asin. Tibi eme hũc isto argẽto.

Emere aliquẽ dicto audientẽ. In Men. Dicto me emit audientẽ, haud imperatorem sibi.

Emere die cæca. Plau. Eme die cæca hercle oliuũ, id vendito oculata die .i. quod nocte furatus es, id die vendito.

Emere ædes. In Most. Caue ne illi obiectes nũc in ægritudine te has emisse, id est, emptionis pœnitere.

Emere fide bona aliquid. In Mostell.

Emere litigium, litibus gaudere. In Amp. Noui te hominem molestũ, quiue emas litigium.

Emere minoris. Meum emi librũ minoris, q̃ tu tuum: vel, minore pretio.

Emere nuce vitiosa. Adag. Vitiosa nuce nõ emã, id est, ne minimo quidem.

Emere pretio. In Adel. Ego spem pretio nõ emo.

Emere sententias. In Oration. Oppianicum iudici ad emendas sentẽtias dedisse pecuniam, iudicatum est.

Emere talento. In Trin. Talẽto inimicum mihi emi, amicum vendidi, id est, me inimicũ feci dando pecuniam mutuo.

Emere tanti quanti. Offic. 3. Emit homo cubitos tanti quanti Pythius voluit.

Emere tempus. Asco. Tempus emisse, id est, temporis dilationem.

Emere victũ annuum, barb. expensas emere.

Emere vilius. Ineptè, pro meliore vel pro minore pretio.

Emere ab. Asc. Vt nihil neq; donari sibi voluerit

neq;

neq; ab hasta emerit. In Oration. Ex his princeps emitur ab inimicis meis.

Emere de. In Curc. De illo emi virginem triginta mnis. In Capt. Emit hosce de prçda ambos de quæstoribus. In Oratio. De lapide emptos Tribunos, &c.

Emere in diem aliquid, est emere nõ prçsenti pecunia, sed certo solutionis die. Att. Quum illa fundum secunda fortuna emisset in diem.

Emere bene. Att. Tantum, quod ea emptione & nos bene emisse iudicati sumus.

Emere salubriter. Plin. Si prçdiolũ istud, quod cõmendatur istis dotibus tam salubriter emerit, vt pœnitentiæ locum non relinquat.

ADIMERE animã, occidere. In Trin. Adimit animam mihi ægritudo. In Mili. Improbi & scelesti ijs adimerent animam cito.

Adimere caussam. In Hecy. Ademptam quoque hanc tibi caussam vides. In And. Vbi ea caussa quamobrem hæc faciunt, erit adempta his, desinent.

Adimere ciuitatem. In Oration. Et si semel ciuitas adimi potest.

Adimere consuetudinem. In Phormione: Dum expecto quàm mox veniat, qui adimat hanc mihi consuetudinem.

Adimere curam alicui. In Hecy. Quot cõmodas res attuli? quot autẽ ademi curas? In Phor. Et Phedriæ curam adimere argentariam.

Adimit diem nox. In Capt. Si ego item memorẽ quç me erga multa fecisti bene, nox diem adimat, id est, non sufficeret dies.

Adimere ægritudinem alicui. In Heau. Aut illud falsum est, quod vulgo audio dici, diem adimere ægritudinem hominibus.

Adimere facultatē. Att. Nisi mihi dolor meus,tū omnes partes mentis,tum maxime huius generis facultatem ademisset.

Adimere formam alicui,extinguere formam. In Amph. Vbi hodie mihi formam adimis,per go quærere.

Adimere gladium alicui. In Casin.

Adimere ius. Plin.Epulandi,decantandiq́ ius tibicinibus in publico ademit.

Adimere mentem: vide,adimere facultatem.

Adimere metum.In And.Vt metum in quo nūc est, adimam.

Adimit mors aliquid alicui.In Andria:Hanc,nisi mors,mihi adimet nemo.

Adimere nomen alicui. In Epid.Cani quoq; ademptum est nomen.

Adimere potestatē.In Oratio.Cur his nō modo persequendi iuris sui,sed etiam deplorandę calamitatis adimis potestatem?

Adimere recusationē. In Orato. Adimere inquit omnem recusationem Crasso volui.

Adimere soccos alicui. In Epid.Soccos iussi adimere pedibus.

Adimere somnū. Att.Ita me pupugit,vt somnū mihi ademerit Adimere spem.In And.Ita postquam adempta spes est.

Adimere spolia.In Amph.Regem mactaui Pterelam,spolia ademi & pateram.

Adimere suum alteri.In Trin.Ne noctu irem ob ambulatū,neu suum adimerem alteri.

Adimere de. In Fa. Curasti enim vt plus additū ad memoriam nominis nostri, q̄ ademptū de fortuna videretur.

COEMERE, simul emere.In Adelp.Coëmisse hinc quę illuc veheres multa.

DEME-

DEMERE inter ſimplicia poſuimus in litera D ne rudioribus in quærendo negocium faceſſeremus.

DIRIMERE, diuidere, ſeparare.

Dirimere actionem. Plin. Actionē meam, vt prȩlia ſolet, diremit. i. interrupit, & in alium diem reiecit eius exitum.

Dirimi auſpicia dicūtur, quum rata eſſe nequeūt Plin. lib. 8. Soricū occentu dirimi auſpicia annales refertos habemus.

Dirimere charitatem. Cicero de Amicitia: Ex ea charitate, quæ eſt inter natos & parentes, quæ dirimi niſi deteſtabili ſcelere non poteſt.

Dirimere coniunctionem cum aliquo. In Fami. Ego autem citius cum eo qui tuas inimicitias ſuſcepiſſet, veterem cōiunctionē diremiſſem, ꝙ nouam conciliaſſem.

Dirimere cōſilium. Salu. Ea res cōſilium diremit .i. impedijt cur conſilium non fieret.

Dirimere cōtrouerſiam, diiudicare. Ouid. Res eſt arbitrio non dirimenda meo.

Dirimere litem, decidere. Cic. & Hora. Nil agit exemplum, quod litem lite diremit.

Dirimuntur oppida vnius diei itinere, id eſt, alterum ab altero diſtat. Plinius. Item in Paneg. Diremptam mari gentem.

Dirimere pacem. Cicero in Orationib. Ideo ne ego pacem Pyrrhi diremi? id eſt, ne fieret pax vetui.

Dirimere prælium. Cæſar: Quod niſi nox prælium diremiſſet. In Amph. Sed prælium id tandem diremit nox interuentu ſuo. Verg. Et prȩlia voce diremit.

Dirimere rixam. In Amph. Rixam tamen, vt poteſt, dirimam.

Dirimere sentẽtias. Plin. Lex nõ apertè docet dirimi debere sentẽtias occidẽtis & relegantis?
Dirimere societatem. In Oratio. Hanc iucundissimam vitę atq; officiorũ omnium societatem certi homines fictis sermonibus & falsis criminibus dirimerunt.
Dirimere tempus. In Philoso. Pulmo incisus, etiam in bonis extis, dirimat tempus, & proferat diem?
EXIMERE, auferre. Plin. Adnotaui, quę cõmutanda, quę eximenda arbitrarer.
Eximere aliquem alicunde, liberare. In And. Si te inde exemerim, ego pro te molam.
Eximere curam. In Casin. Curã erue, curã exime.
Eximere diẽ. Att. Si sibi cũ populo dies agendi essent exempti, id est, adempti. Aenei. 9. Nulla dies vnquam memori vos eximet æuo, id est, vestri nunquam erit obliuio.
Eximere diem dicendo, transigere. Att. Diem dicendo eximere cœpit.
Eximitur dies me gaudente. i. pręterit dies. Plin.
Eximere honoribus, priuare. Idem: Quid enĩ miserius, q̃ exactũ & exemptũ honoribus senatorijs, laboribus & molestia non carere?
Eximere lapides, saxa, eruere, effodere. In Cap. Interdiu sub terra lapides eximet. Vitru. Ea saxa non hyeme, sed æstate eximantur.
Eximere lassitudinẽ. In Merc. Nunquã ædepol oẽs balneæ mihi hanc lassitudinem eximent.
Eximere metu. In Rud. Exime hoc miserã metu.
Eximere nomen de tabulis, idem quod eximere aliquem ex reo. In Oration. Quum ille confirmaret sese nomen Sex. Roscij de tabulis exempturum. i. deleturum. Reorum autem nomina in tabulis publicis scribi solebant.

Eximere periculo aliquem, liberare. Verg. Varijs exempte periclis.
Eximere pretio. In Merc. Eximã mulierẽ pretio.
Eximere saxa: vide, eximere lapides.
Eximito inde librũ scalpro. i. aufer, detrahe. Cato
Eximere scrupulum alicui. Plinius: Exime hunc mihi scrupulum.
Eximere tempus studijs. Idem: In secessu solũ balinei tempus studijs eximebatur
Eximere vinculis. Plin. Si vos eximat vinculis. Idem: Nos amor liberalitatis cõmunibus auaritiæ vinculis eximebat.
Eximere de, vel ex reis aliquem. In Oratio. Condemnare Diodorum non audet, absentem de reis exemit. Ibidem: Ne tu eximerere ex reo, si ego non affuissem ad diem.
Eximere de proscriptis, cum superiore idem. Atticus: Gellium Canium de proscriptorum numero exemisse.
Eximere ex cruciatu. In Epid. Si vndecim deos pręter se secũ adducat Iuppiter, ita nõ oẽs poterunt ex cruciatu eximere Epidicum.
Eximere ex manu. In Aulul. Exemi ex manu manubrium.
Eximere ex miserijs. In Capt. Ex miserijs plurimis me exemerunt.
Eximere sub terra lapides: vide, eximere lapides.
INTERIMERE, occidere. In Heaut. Si meum imperium exequi voluisses, interemptã oportuit. In Casin. Accurrite, ne se interimat.
Interimit hęc me modo oratio. i. enecat. In Merc.
Interimere vitam. In Epid. Vitã tuam ego interimam. In Casin. Interimere ait velle se vitam.
PERIMERE, interficere. In Men. Hũc perimã impurissimum barbatum.

REDIMERE agrum, domum, bona vendita, &c. recuperare. In Oration. Ne is redimeret, cuia res est. Idem: Re vilissima & parua maximam redemit.

Redimere aliquē, ex hostium manibus pretio soluto liberare. In Eun. Quid agas nisi vt te redimas captum q̃ queas minimo, si nequeas paululo, at quanti queas. In Asina. Redime isthoc beneficio te ab hoc.

Redimere aliquē vel aliquid, est defendendū suscipere. In Oratio. Si opus pupillo redimeretur, sibi nullam prædā esse videt. i. conduceretur. Idem: Qui istum eripiendum redemerunt .i. procurationem susceperūt. Curtius: Iactura quicquid seruari potest, redimit.

Redimere captum: vide, redimere aliquem.

Redimere culpā præteritam, est egregio facto cōpensare. In Fam. Non enim præteritā culpam videri volo redemisse.

Redimere facinus, flagitium. Salust.

Redimere famā, reparare. Mart. Nolo virū facili redimat qui sanguine famam.

Redimere lites. In Oratio. Societatis, nō suas lites redemit, quum fundum à Flauio accepit.

Redimere merces, emere. Cic. Qui merces redimunt, vt statim vendant.

Redimere opus, diximus. Redimere pacem. Cæsar: Sese ne obsidibus quidem datis pacē Ariouisti redimere potuisse.

Redimere paruo. Redimere se. Habes vtrūq; apud redimere aliquem.

Redimere sacramentum. Cæsar: Transmarina militia perterritos ad sacramenti redemptionem vocabat, id est, vt pecunia liberarent se à sacramento militari.

Redime

Redimere ſtudia literarũ, ab interitu vindicare.
Redimere tempus, eſt melius collocare quod hactenus malis ſtudijs tritum eſt.
Redimere veſtem. In Men. Ego tibi redimã bis tanto pluris pallam.
Redimere vectigalia. Cęſar. Omnia Heduorum vectigalia, paruo pretio redempta habere, id eſt, conducta.
Redimere aliquem à morte, à vitijs.
Redimere iuuentutem ab agreſtibus moribus.
Redimere aliquem è carcere.

EO.

Ire biga, vehi bigis. Ire comes. Aene.2. Nec nate tibi comes ire recuſo. Quis ibit mihi comes?
It dies, tranſit. In Rud. Verba facimus, it dies. In Caſin. Noſtro omine it dies iam, id eſt, noſtro voto. Ire domum. In Rud. Eam vidit ire è ludo fidicinio domum.
Ire eques. Ire equo, equitare.
Ire exequias alicui. Ter. Exequias Chremeti quibus eſt commodum, ire iam tempus eſt, id eſt tempus eundi ad exequias eius.
It flumẽ, fluit. Meta.1. Flumina iam lactis, iam flumina nectaris ibant.
Ire gradibus grandibus. In Epid. Vt tu is gradibus grandibus.
Ire gradu ſuſpẽſo, digitis pedũ ingredi. In Phor. Ad fores ſuſpenſo gradu ire perrexi.
Ire inficias, negare. In Adelp. Si inficias ibit, teſtis mecum eſt annulus. Ibidem. Ille inficias ibit, ſat ſcio. Ire iter conſtitutum. Cæſar. Cęſar iter conſtitutum ire contendit.
Ire itineribus alicuius. Atti. Patiamur illum ire noſtris itineribus.
It lucrum ad me. Plautus in Pœn.

Ire naui, nauigio. Aeneidos. 10. Tot lecti proceres ter denis nauibus ibant.
Ibit in secula nomen tuum, id est, perpetua tui erit memoria. Plinius.
Ire numero æquato, pares ire. Aeneidos. 7. Ibant ęquati numero.
Ire pede incerto, bene potis quadrat.
Ire pedes, pedester. Aene. 10. Pedes apparat ire.
Ire pedibus, Pleonasmus est. In Stich. Pedibus ire non queo.
Ire pedibus in sententiam, suffragari, sententiæ subscribere. Liuius. In dexteram partem pedibus trãsite. Quintilianus. Manibus pedibusq́ imus in sententiam necessitatis.
Ire rus. Ire suppetias. Cęsar. Suppetias ire contendit. It sagitta, pro volat. Poëticũ. Met. 8. Quantum simul ire sagitta Missa potest.
Ire veha, vehiculo ferri. Ire via publica. Ada.
Ire viam rectam. Plautus. Rectam is leno viam.
Ire visere. In Phor. Vultis ne eamus visere? In Hecy. Nostra illico it visere, ad eam.
Ire ad aliquem. In And. Ad te ibam. Ibidem. Ibo ad eũ. In Phor. Quid ad me ibatis? In Andria. Itur ad me, i. venitur, impersonaliter.
Ire ad arma. In Fam. Posteaq́ itum est ad arma.
Ire ad astra, est deũ, seu celebrẽ fieri. Verg. Macte noua virtute puer, sic itur ad astra.
Ire ad cœnã. In Eunu. Eamus ergo ad cœnam.
Ire ad coruos, male precantis Adagium.
Ire ad matrem virginis, pro venire. In Adelphis Quęso vt vnã mecum ad matrẽ virginis eas.
Ire ad sacculum. Plaut. Vel extra portam ire tergeminam ad sacculum licet. i. emendicare.
Ire ad saga. In Oratio. Propter cuius periculum ad saga issemus, i. ad veneficam, pręsagam.

Ire ad

Ire ad tonsorem. In Asina. Ad tonsorẽ ire dixit.
Ire ante, vel anteire. In Andria. Id te oro, vt ante eamus, dum tempus datur. i. prçoccupemus.
Ire cum onere. i. onustum. In Amph. Vix incedo inanis, ne ire posse cum onere existimes.
Ire in aliquẽ, est eius mores et vitã sectari. Aen. 9. de Nyso & Euryalo. Ibat in Euryalum.
Ire in aliquem, pro aduersari. Att. Equidem antequàm tuas legi literas, in hominẽ ire cupiebã. Sal. Quantis animis ierit in L. Quintiũ, vidisti. i. quantus aduersarius extiterit.
Ire in alia omnia, est contrà sentire. In Fam. Frequentes ierunt in alia omnia. i. dissensêre.
Ire in amplexus. Meta. 11
Ire in auras, disperire, euanescere. Aenei. 3.
Ire in consilium, iudicare. In Oratio. Cum his iudicibus, de te in consilium iturum putasti.
Ire in malã crucẽ, est in exitiũ ire. In Asi. I in crucẽ
Ire in derisum. Ire in duplum. In Oratio. Vt si iudicatum negaret, in duplum iret.
Ire in exemplum Ire in ius. Pli. Ne quis ad eum in ius iret. Ter. In ius eamus. Att. In ius de sua re nunq̃ ĳt. Ire in lachrymas. Poëticum. Aenei. 4. Ire iterum in lachrymas.
Ire in matrimoniũ. In Trin. Fieri non potest vt eam perpetiar ire in matrimonium sine dote.
Ire in neruum, est in vincula conĳci. Terentius in Hecyra. In neruum potius ibit, id est, omnes perferet cruciatus. Ire in nomen alicuius, vt Ire in nomen patris. Infantes abeunt in nomina diuum. Ire in obliuionem.
Ire in ocium. In Fam. In summum ocium te ire arbitrabar. Ire in opus alienũ. In Mil. Stultitia magna me ire in opus alienum.
Ire in pœnas, punire. Meta. 5. Ibimus in pœnas.

Ire in

Ire in possessionem. In Oratio. Dicebat iste, nisi cum muliere decideretur, in possessionem se ire iussurum.

Ire in prouerbium. Ire in malam rem. In Pœn. I in malam rem.

Ire in sententiam. Liuius. Omnes in eam sententiam ierunt. In Fā. Perspiciebant enim in Hortensij sententiā multis partibus plures ituros.

Ire in viam. In Eunu. Haud conuenit vnâ ire amicam cum imperatore in viam.

Ire in vigiliam. Plautus. Noctu in vigiliam quādo ibat miles, tum tu ibas simul.

Ire per deuia, est aberrare.

Ire per extentum funem, est rem difficilem præstare. Prouerbium.

Ire post deos alienos, frequens est in sacris literis.

Ire præ, præire. In And. I præ, sequar.

Ire sub vmbras, pro mori. Poëticum.

Ire aduerse vel aduorsum, est ire obuiā. In Adel. Neq; seruulorū quisquā qui aduorsum ierāt.

Ire aliquò. Ter. Mane, scio, istuc ibam, id est, hoc nunc volebam dicere.

Ire hinc, discedere. In Amph. Mihi necesse est ire hinc. Eo huc, venio. In Amph.

Ire obuiam. In Amph. Ibo ego illi obuiam.

Ire prorsus. i. rectè, prospere. Att. Prorsus ibat res

Ire quò. Ter. I tu hinc quò dignus es. In Aulul. Nūc quò profectus sum, ibo. i. quò ire decreueram. Ire quorsum. Ter. Nesciebam quorsum tu ires. i. quò tenderet oratio tua.

Ire retro, retrogredi.

Ire cum priori supino, motum notat.

Ire accersitum, alloquutū, calefactum, cœnatum comestum, consultum male aliquem, contemptum, conuentum, cubitum, datum operam amico,

amíco, deambulatum, depreſſum, deſertum, dormitum, habitum honorem, oblitum, opitulatum, oppugnatum, peſſum, pranſum, quęſitum, rogatũ, ſalutatũ deos, venatũ, venũ &c.
ABIRE aliqd. In And. Mirabar hoc ſi ſic abiret.
Abire conſulatu, hoc officio defungi. Atti. Qua cum abiens conſulatu ſum domum reductus.
Abire contentum.
Abire deambulatum. In Heaut.
Abire domo. In Eunu. Suſpicor aliquid domo abeuntem abſtuliſſe.
Abire excuſatum. Horatius. Multa quidem dixi, cur excuſatus abirem.
Abire exulatũ. In Merc. Si opprimit pater quod dixit, exulatum abijt ſalus, id eſt, de ſalute mea actum eſt.
Abire honore, abdicari. Suetonius.
Abijt hora. In Eunu. Dum hęc dicit, abijt hora.
Abire indictus. Aene. 7. Nec tu carminibus noſtris indictus abibis.
Abire magiſtratu. In Fam. Atq; abeuntem magiſtratu, concionis habendę poteſtate priuauit.
Abierunt menſes decem. In Adelp.
Abire nauſeam. Atti. Nauſea iam planè abijt.
Abire periturus, viſurus, auditurus. Aene. 8. Periturus abis.
Abire peſſum. Plautus. Ne peſſum abeat. i. perditum. In Truc. Abijt rete peſſum. i. in fundum.
Abire peſtilentiam. In Fam. De loco nunc quidem abijt peſtilentia.
Abit ſol. In Merc. Sol abit. i. adueſperaſcit.
Abi tu ſuperior. i. aſcende, ſummo loco accumbe. In Stich.
Abire tempus. In Orationi. Abijt illud tempus, mutata ratio eſt. In Fam. Illa mea abierunt.
Abire

Abire viam suã. In Rud. Tu abi tacitus tuã viã.
Abire vrbe. In Merc. Si hac vrbe abis.
Abire ab aliquo. In Cap. Abeo ab illis, postq̃ video me sic ludificarier. In Aul. Abijt hinc á me
Abire ab ædibus. In Men. Abi tu ab ędibus.
Abire ab iudicio. In Oratio. Nunquid caussare, quin ab iudicio abeas turpissime victus?
Abire ab iure. In Oratio. De suis bonis ita dat vt ab iure non abeat. i. vt contra ius non faciat.
Abire ab oculis. In Truc. Abite ab oculis, id est, vos hinc amolimini.
Abire ad aliquem. In Pœn. Iube hanc abire ad te.
Abire ad legiones. i. in militiam. Plautus.
Abire ad mercatum. In Men. Cum patre vt abij olim Tarentum ad mercatum.
Abire ad restim. Terentius. Ad restim res abijt, id est perijt. Adagium.
Abire de loco pestilentiã. Vide, abire pestilentiã.
Abire è cõspectu. In Am. Abin è cõspectu meo?
Abire è medio, aberrare, vel mori. Ter. Ea mortem obijt, è medio abijt.
Abire è vita. In Philo. Cato autẽ sic abijr è vita.
Abire ex matrimonio, diuortium facere. In Mil. Quasi istius caussa amoris ex hoc matrimonio abierim.
Abire in abusum. Res Christiana vulgo abit in abusum.
Abire in angulum. In Adelp. In angulum aliquo abiam.
Abire in barbariem. Ablatis literis resp. in barbariem abibit. Abire in brutum, imitari
Abire in consuetudinẽ. Abire in malam crucẽ. Teren. Abi hinc in malam crucem.
Abire in malum cruciatum. In Aul. Abi in malum cruciatum ab ædibus.

Abire

Abire animum in varios cursus dicimus, dum diuersa cogitat. Aeneidos.9.

Abire in diem. Ter. Prȩsens quod fuerat malum in diem abijt.

Abire in faciem alicuius, est ipsius habitum induere Meta.11. Abire in feram, verti

Abire in flāmas, incēdio vel amore nimio perire Me.1. Sic deus in flāmas abijt .i. amore capt9 est

Abire rem in fumum & cinerem dicimus, cum perdite consumitur. Huic res omnis in fumū & cinerem abijt.

Abire in monachum, in morem.

Abire in obliuionem. Commodum literarum iam ferè in obliuionem abijt.

Abire in malam pestem. Cic. Quin tu abis in malam pestem?

Abire in præceps, pro perdi. Sal. Luxuria atque inopia in prȩceps abierat. Abire in malā rē.

Abire in sacrificum, reddi.

Abire in sumptum. Att. In quos enim sumptus abeunt fructus prædiorum?

Abeunt vestes in villos. i. vertuntur. Meta.1. In villos abeunt vestes, in crura lacertos.

Abire in virum, est viri robur & animū induere.

Abire in virum doctum, est talem effici.

Abire in vsum. Abire præ. In Amph. Abi præ Sosia, iam ego sequar. Abire hinc. Teren. Malam rem hinc abis? In Rud. Sine me hinc abire. In Aul. Abijt hinc à me.

Abire inde. In Eunu. Cum inde abeo, iam tum incȩperat turba inter eos. Abire intrò. In Eu. Ego abeo intrò. Item. Abeamus intrò.

Abire isthoc. In Adelp. Nimium isthoc abisti.

Abire longius. In Adelp. Rogat frater, ne abeas longius. Abire peregrè, est proficisci.

Abire

Abire quò. In Heaut. Quò ego hinc abeam?
Abire absolute. In Adelp. Si pergis abiero.
ADIRE aliquem. Ter. Sed quid cessas hominē adire? Vergi. Nec quisquam ex agmine tanto Audet adire virum.
Adire capitis periculum. In And. Capitis periculum adire, dum prosim tibi.
Adire discrimen. Plinius. Ex periculo eius tantū discrimen adierunt, quantum ex salute gloriæ consequentur.
Adire hæreditatem. In Oratio. Cum ipse patris hęreditatem non adisses, id est, hęreditario iure non cepisses. Plin. Rogauit enim testamento, vt hęreditatem suam adirem.
Adire manū alicui. In Pœn. Eo pacto auarę Veneri pulchrè adij manū. Interpres exponit addidi. In Aulu. Ita illis impuris omnibus adij manum.
Adire mortis periculum. In Oratio. Nullum periculum mortis adijt.
Adire periculum. In And. Satis pericli cœpi adire. Pli. Literę ipsæ omnesq; bonę artes in vno homine summum periculum adire videantur id est, in summo periculo esse vnius hominis caussa. Adire postulatum. In Bacch. Cum patrem adeas postulatum.
Adire prior. In Phor. Nunc prior adito tu.
Adire blandis verbis. In Pseud. Satius est adire blandis verbis.
Adire ad aliquē. In And. Adeon ad eum? Liuius. Scriba ad tribunos plebis adijt. In Orationi. Hæredes adeunt ad Verrem.
Adire ad caussas. In Orator. Tunc primum nos ad caussas priuatas et publicas adire cœpim⁹.
Adire ad ędes, ad fores, ad lacū &c. Plau. Liuius.

Adire

Adire ad hominē. In Bacch. Nūc est mihi adeundi ad hoīem tēpus. In Men. Adibo ad hoīem.
Aditum est ad libros Sibyllinos.
Adire ad mulierem. In Casina.
Adire ad pactionem, pacisci. In Aulu. Vult, scio, mecum adire ad pactionem.
Adire ad prętorem. In Oratio. Quum ad prætorem in ius adissemus.
Adire ad Rempub. Ibidem. Mentes eorū qui ad Remp. adeunt, maximè perspiciunt.
Adire de. In Hecy. Adij te heri de filia.
Adire contrà. i. obuiā. In Bac. Is est, adibo cōtrà.
Adire huc. In Truc. Adi huc modo.
Adire rectà. In Pseud. Adit ad me rectà.
Adire vicissim. In Asina. Adi ad me vicissim.
AMBIRE, circundare. Verg. Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis.
Ambire magistratum. Plautus. Quasi magistratum sibi alteriue ambiuerit. i. cupiuerit.
Ambire palmam. Idem. Siue qui ambissent palmam histrionibus.
Ambire per aliquem. Ibidem. Siue qui ipse ambisset, siue per internuncium.
ANTEIRE, pręcedere. Terē. Id te oro, vt anteeamus, dum tēpus datur. Anteire eruditiōe.
Anteire ætate. In Philo. Qui hos ætate anteibat.
Anteire gloria. Salu. Et cum omnes gloria anteiret, omnibus charus erat.
Anteire intelligentia. In Orator. Qui intelligentia omnes anteibāt.
Anteire patientia. Plautus. Sed Campas genus multò Syrorum iam anteit patientia.
Anteire sapientia. Teren. Incredibile est, quanto herum anteeo sapientia.
Anteire virtute. De Offi. Qui anteire cęteros vir

tute putantur. Vel ſicut Plautus. Virtus omnibus rebus anteit profectò.
COIRE, nunc ſimul venire nũc rem Veneream exercere dicitur. Offi.3. Ne coiret inſtituit.
Coire cicatricem, conſolidari. In Amphi. Vt primum coiuit cicatrix rufula, ſublurida.
Coire milites, pro congredi vel conuenire.
Coire ſocietatem ad. Martianus. Qui ſocietatem coierit ad obligationem innocentium.
Coire ſocietatem cum aliquo. In Oratio. Vtinã Cn. Pompeij cũ cæſare ſocietatẽ aut nunquã coiſſes, aut nunquam decreuiſſes. Ibidẽ. Auaritiam pręfers, qui ſocietatem coieris de municipis cognatiſq; fortunis cum alieniſſimo.
Coire de. Ibidem. Collegia quæ coeant de hominum locupletiſſimornm bonis, præda præſertim populari, & ſpe largitionis oblata, id eſt, qui in abdito conſilia agitent de euertendis diuitum fortunis.
Coire in accuſationem alicuius. Iuſtinus. Pœna legis Corneliæ teneri iubentur, qui in accuſationem innocentium coierint.
Coire in fœdera. Aenei.11. Coeant in fœdera dextrę Qua datur.
Coire in lites, conſultare de cauſſis agendis. Pli. Queſtus eſt venire aduocationes, venire etiã præuaricationes, in lites coiri.
Coimus in porticũ Liuię. i. venimus ſimul.
Coire in Pyreo. In Eunu. Heri aliquot adoleſcẽtuli coimus in Pyreo.
Coire inter ſe. Cęſar. Reliqui coeunt inter ſe.
EXIRE, egredi. In Adel. Vt nequa exeat. Ibidẽ. Exitum huc nollem. i. vellem non exijſſe.
Exit animus ætate. In Merca. Animus ephœbis ætate exijt.

Exire

Exire annū. In Philo. Quinto autem anno exeunte, cū esset spes ex illo somnio .i. vertēte anno.

Exire ære alieno. In Oratio. O hominem ridiculum, qui se exire ære alieno putaret posse, cum venderet aliena .i. debitis liberari.

Exire limen. Teren. Cum limen exirem.

Exire nomen. In Oratio. Cuius nomen exisset.

Exire sortē. Atti. Cum de consularibus mea prima sors exisset.

Exire ab aliquo. Ter. A me nescio quis exit? Itē. Sed meū virū abs te exire video, id est, ex tua, mea domo.

Exire à patria. In Orationibus.

Exire ad aliquem. In Bacch. Mane parūper, dum iam ad te exeo.

Exire ad cœlum. In Georgi. Exijt ad cœlum ramis fœlicibus arbos.

Exire de finibus. Cęsar. Ciuitati persuasit, vt de finibus suis cum omnibus copijs exirent.

Exire de potestate, est mentis impotem fieri. In Tus. Iratos proprie dicim⁹ exisse de potestate

Exire de vita. De Officijs. Quem fuit æquius vt prius introieram in vitam, sic prius exire de vita.

Exire è finibus. Cęsar. Conantur, vt è finibus suis exeant.

Exire è miserijs .i. liberari. Cice. Vt tandem è tot miserijs atq; ærumnis exiremus.

Exire è patritijs. In Orat. Sed vt è patritijs exeat.

Exire è vita. In Philo. Aequo animo è vita, cum ea non placeat, tanq̄ è theatro exeamus.

Exire ex vrbe. In Amphi. Exire ex vrbe priusq̄ lucescat volo.

Exire in colonias. De Officijs. In alias domos tanquam in colonias exeunt.

Exire in diem. Plinius. In tertium diem proba-tiones exierunt.i.dilatę sunt.
Exire in fabulam. Quintilia. Si historicus narret fabulam eleganter, exit in fabellam, id est, effi-citur fabula.
Exire in medium. Plautus. Vtrique imperatores in medium exierunt.
Exire in rigorem.i. fit, vel efficitur rigor. Plinius. lib.7. Exit hic animi tenor aliquando in rigo-rem quendam toruitatemque natura duram.
Exire in solitudinē. De Offi. Exiisse in solitudinē, atque ibi sedentē diu secū multumque dubitasse.
Exire in vulgus. Sueto. Quod ante paucos dies exierat in vulgus.
Exire foras. In Casina. Exitur foras
INIRE adolescentiā.i. incipere. In Oratio. Qui me ad defendendos homines ab ineunte ado-lescentia dedissem. De Senect. Studia sunt ine-untis adolescentię. Capitur intransitiue, vbi tempus determinat.
Inire amicitiam. Inire annum. Hutten. Hoc no-uo ineunte anno.
Inire bellum. In Truc. Quanquam hic horridus, citus bellum init.
Inire beneficiū verbis. In And. Vt beneficiū ver bis initum dudum, nunc re comprobes.
Inire beneuolentiam. Inire castra alicuius, id est ingredi. In Oratio. Ne quis suorum ciuiū, ca-stra imperatorum Popu. Roma. iniret.
Inire certamen, congredi cum aliquo. In Philo. Sed vt magnum & difficile certamen initur.
Inire consilium. Liuius. Consilia inire cum gene ro cœpit. Cęsar. Vnà cum Ambiorige consi-lium inierat. In Oratio. Inita sunt in hac ciui-tate consilia iudices vrbis delendę. Itē. Quod facile

facile fuiſſet, niſi intra parietes meos de mea pernicie conſilia inirentur.
Inire conſulatũ. Liuius. Conſulatum ineunt.
Inire cõuiuiũ. In Orati. Quo cum inire cõuiuiũ nemo vnq̃, niſi turpis impuruſq; voluiſſet.
Item. Conuiuia cum patre non inibat. i. pater cũ menſa non communicabat.
Inire domũ, ingredi. In Caſin. Videbo id, priuſquam ineam domum. In Oratio. Tu illius domum inire, tu vetus hoſpitium renouare voluiſti.
Inire epulas. In Philo. Sequebantur epulæ, quas inibant parentes coronati.
Inire equam. Vide, inire matrem.
Inire ætatem. In Oratio. Illud tenebricoſiſſimũ tempus ineuntis ætatis tuę latere patiar. Itẽ. Quibus ille ſtudijs ab ineunte ætate ſe imbuerat. De Amicitia. Si quid ineunte ætate venandi, aut pilæ ſtudioſi fuerint.
Inire fœdus.
Inijt te vnquã febris. i. acceſſit. Plautus.
Inire gratiam alicuius, mereri gratiam. In Adel. Ego lepidus ineo gratiam. In Heau. Caue ne falſam gratiam ſtudeas inire.
Inire gratiam ab aliquo. In Ciſt. Et eo à me maximam iniſtis gratiam. In Eunu. Ab eo gratiã hanc, quam video velle, inibo. Cęſar. Qui ſe ſummã à Cęſare gratiam inituros putarent.
Inire honorem, pro ſuſcipere. Sueto. Inito honore inſtituit vt &c.
Inire Ianuarium. In Fam. Ianuario ineunte, vt conſtituiſti, cura vt Romæ ſis,
Inire inducias. Plinius. Ac ne inducias quidem, niſi æquis conditionibus inibant.
Inire luctam.

Inire magiſtratum,eſt magiſtratũ auſpicari. Att. Qui magiſtratũ ſimul cũ lege Cælia iniјt.

Inire matrem, dicitur cum à brutis generationi opera datur.Cato. Et coëgiſſet matrem inire. Plinius.Aſini,qui equas ineant,optimi legendi ſunt.

Inire menſem. Vide,Inire Ianuarium.

Inire numerum,numerare. Liuius. Numerus interfectorum haud facile iniri potuit.Cę. Numeruſq; inibatur. Inire pacem.

Inire paſtum.In Perſa.Emitte ſodes,ne enecet fames,inire paſtum.

Inire periculũ,adire.In Philo.Cum pericula prę liorum iniret audacius.

Inire prælium. Salu. Forti atq; parato animo ſi- tis, prælium cum inibitis.

Inire pueritiam. Cicero in Familia. Ab ineunte pueritia tua.

Inire pugnam. Liuius. Tentata verius pugna, quam inita eſt.

Inire rationem,conſilium capere. Atticus. Sed tamen ratio ædificandi initur.Cæſar. Cui rei ferretur auxiliũ, vix ratio iniri poſſet,id eſt,deliberari. Ter.Ratio de integro ineũda eſt mihi.

Inire rationem,computare. Cato. Rationẽ inire oportet operarum, dierum.

Inire ſacerdotium.In Oratio. Huic nouo pontifici primam hanc poſt ſacerdotium initum re ligionem inſtituenti.

Inire ſocietatem cum aliquo. In Oratio. Parum videtur omnium facinorum ſibi cum Dolabella ſocietatem initam confiteri.

Inire ſomnum. Aegl.1. Sæpe leui ſomnum ſuadebit inire ſuſurro.

Inire ſuffragium, eſt ire in ſuffragia.In Orationi.

Contra me iniſſe ſe ſuffragiũ confiteatur.

Inire tentoria, ingredi. Plinius in Paneg. Non tibi moris, tua inire tentoria, niſi commilitonum antè intraſſes.

Inire thalamum eundem, concumbere, condormire. Meta. 10.

Inire vaccam. Vide, Inire matrem.

Ineunte vere. Cicero de Senectute.

Inire vigiliam ſecundam, tertiã, incipere. Cęſar. Secunda inita cum ſoluiſſet vigilia, ſilentio exercitum eduxit, id eſt, incœpta.

Inire vrbem, ingredi. Liuius. Vt ouans ſine militibus vrbem iniret. Idem. Triumphantes cũ exercitu vrbem inierunt.

Inire cum ratione aliquid, ęſtimare. In Phormio. Hæc cum ratione ineas, quàm ſint ſuauia, & quàm cara ſint.

INTERIRE, funditus perire. In Hecy. Interij.

Interire beneficium. Plautus. Malo ſi benefacias, id beneficium interit.

Interire datum. Atticus. Cumq; id quod dabitur, non eſſet interiturum.

Interire leges. In Orationibus. Sine interitu legum reliquarum.

Interire literas. Atticus. Res dignę literis noſtris ſed non committendę eiuſmodi periculo, vt aut interire, aut aperiri, aut intercipi poſſint.

Interire ordines. Saluſt. Cuius in vrbem reditu decus atq; ordines omnes interierunt.

Interire vſum rei. Cęſar. Suorum tormentorum vſum interire. i. tormenta nulli vſui eſſe.

Interire in nihilum. In Phil. Eoq; etiam interire, non in nihilum, ſed in ſuas partes.

Interire ſine dolore. Attic⁹. Vt poſſe videremur ſine dolore interire.

INTRARE ædem. Suetoni. Aedem Serapidis summotis omnibus solus intrasset.

Intrare fissuram. Cato. Quia fissuram intrat.

Intrare in ædem. Cice. Sic Capitolium intrare.

Intrare in familiaritatem. Si quem es nactus, qui in tuam familiaritatem penitus intrarit. i. quo familiarissime vtaris.

Intrare in insidias. Cęsar. Primęq; turmæ in insidias intrauissent.

INTROIRE. In And. Vt hinc te iussi introire. In Fam. Introierat enim vrbem.

Introire ad. In Hecy. Exeuntem aut introeuntē ad amicam.

Introire in domū alienā. In Mil. Ne ille mox vereatur introire in alienam domum.

Introire in ædes. In Amphi. Introire in ædes nūquàm licitum est.

Introire in vitam, nasci. De Amicitia. Vt prius introieram in vitam.

PENETRARE pedem intra. In Men. Neque huc vnquā, postquā sum natus, intra portam penetraui pedem.

Penetrare se aliquo. In Trinum. Ne penetrarem me vsquam.

Penetrare se ad aliquem. Ibidem. Quin prius me ad plures penetraui, id est, cum pluribus versatus sum.

Penetrare se ex ædibus, exire. Ibidem. Quò illic homo se penetrauit ex ædibus. Alij non legunt ex.

Penetrare se in fugam, fugere. In Amph. Perduelles penetrauit se in fugam.

Penetrare se intra. Plautus. Eaq; intra pectus se penetrauit potio.

Penetrare ad deos. In Orationibus. Proxime ad deos

deos accessit Clodius, propius q̃ tum, eum ad ipsos penetrarat.

Penetrare sub terras. In Oratio. Nō longe à Syracusis penetrasse sub terras.

OBIRE, proprie est circumire.

Obire Aegyptum. De Offic. Et obieris legatus Aegyptū, Syriam, Asiam, Græciam. i. legatus his in locis fueris.

Obire annum petitionis suæ. In Fam. Quum reipublicę darent operam, annum petitionis suę non obierunt. i. non petierunt.

Obire Asiam. In Oratio. Asiam istam refertam & eandem delicatam sic obijt, vt in ea neq; auaritiæ, neq; luxuriæ vestigium reliquerit.

Obire bella, administrare. Liuius: Duo consules obire tot simul bella nequirent.

Obire ciuitates. In Oratio. Nolite expectare, dū oēs obeam oratione mea ciuitates. i. recenseā.

Obire cœnas. Att. Quas eum cœnas & facere & obire scripsit ad me Sestius. i. adire.

Obire comitia, magistratū eligere. Plin. Comitia consulum obibat ipse.

Obire cōsilium. Salust. Vel exiguam morā ipsius curiæ consilijs obeundis. i. exequendis.

Obire cupiditatē. Idem: Flagrauit ad cupiditatē huiusmodi scelerati facinoris obeundam.

Obire diem, mori. In Aul. Nam item obijt diem.

Obire diem auctionis. Attic. Et tamen obire auctionis diem poterūt. i. præsentes esse tali die.

Obire diem destinatum. i. præsto esse ad præfinitum diem. Sueto. Adijcit Crassum diem cædi destinatum non obijsse.

Obire diem edicti. In Orat. Diem edicti obire neglexit. i. adesse. Obire diem supremum.

Obire diem suum. In Cist. Ea diem suum obijt.

Obire domos aliquorum. In Orationib. Quo facilius & nostras obire domos, & ipse a suis coli posset. Obire fundos.

Obire hæreditates, aucupari. In Oratio. Hæreditatum obeundarum caussa.

Obire iudicia. In Orato. Iudicia priuata magnarum rerum obire.

Obire legationẽ, legatum agere. In Philo. In legatione illa nobili, quã ante censurã obijt.

Obire legatum aliquò. Vide, obire Aegyptum.

Obire libidines. Salustius: Versatã semper in obeundis libidinibus.

Obire locum facinoris, est accommodatum ad facinus patrandum deligere. In Oratio. Quã, nisi obire facinoris locũ tempusq; voluisset, nunquam reliquisset.

Obire mortem. In Andr. Is obijt mortem.

Obire morte. Sueto. Morte obijt repentina.

Obire noctes. In Trucul. Obeunt tres noctes, id est, transeunt.

Obire munia. Liuius: Haud grauatè munia obeundo.

Obire munus, administrare. De Off. Illud munus solitus esses obire.

Obire munus consulis. Plin. Audimus quidem te omne munus consulis obijsse.

Obire munus vigiliarum. Liuius: Munus vigiliarum obibant.

Obire oculis, videre. Plinius: Quum immensum exercitum oculis obisset.

Obire officia. Idẽ: Ille quoq;, quoad honestũ fuit obijt officia, gessit magistratus.

Obire omnia per se. Cæsar: Omnia per se obire, & quid quoquo loco faciendum esset, prouidere non posset.

Obit

Obit pellis aliquē. Verg. Quē fulua leonis Pellis obit totum.i.tegit,circundat.

Obire prouinciam,circuire. In Oratio. Tum putāt obeundā esse maxime prouinciam, quum in areis frumenta sunt.

Obire regiones. Ibidē: Cur tantas regiones Barbarorum pedibus obijt?

Obire rem priuatam. In Orationib. Vt neq; priuatam rem maritimam, neque publicam iam obire possemus.

Obire sacra. Liuius: Quanquā ipse plurima sacra obibat, id est, circuibat.

Obire Siciliam. In Oration. Ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obij.i.lustraui.

Obire solem, occidere. De Off. In reliquis orientis aut obeuntis solis partibus.

Obire terras, circuire. Verg. Magnas obeūtia terras, Tot maria intraui. Obire tempus facinoris. vide, obire locum facinoris.

Obire vadimonium, est ad diem se sistere. In Oratio. Vadimonium mihi nō obijt quidā socius & affinis meus.

Obire villas alicuius. In Fa. Vt nostras villas obire, & mecum simul lecticula cōcursare possis.

Obire per se oīa. Vide, obire omnia.

Obire absolutè, mori. In Epid. Malo cruciatu vt pereas, atq; obeas cito.

PERIRE, perdi. Plautus in Truc. Illis perit, quicquid datur. In Aulul. Quando quod facias, perit.

Perire ædes. In Mostella. Non video mihi sarcire posse ædes meas, quin cum fundamento perierint.

Perire amore. Plaut. Et ego nunc amore pereo.

Perire animo. In Rud. Perij animo.

Perire dotem. In Adelph. Quę secũda ei dos erat, perijt. i. virginitatem amisit.

Perire fame. In Pœnu. Ne & ipsę sitiant, & pueri pereant fame.

Perire fidem. Vide: perire rem.

Perire minas pro aliquo. In Adel. Tua arte viginti minæ pro psaltria periere. i. amissæ sunt.

Perire mulierem, amare. In Truc. Tres vnam pereunt adolescentes mulierem.

Perire munus. In Eunu. Hoc peribit munus.

Perire oleum, operã. Att. Ne opera & oleum philologiæ nostrę perierit.

Perire pecuniam. In Oratio. Tantam pecuniam Pop. Ro. tam breui tempore perire potuisse?

Perire prudentẽ. In Eu. Prudẽs, sciens, viuus, vidensq; pereo, nec quid agam scio.

Perire pudorem. In Bacch. Ego illum perijsse dico, cui quidem perijt pudor.

Perire rem. In Trucu. Ipsius perit & res & fides.

Perire socios. Attic. Ac socios perire non sinas, id est, opprimi.

Perire tanti. Plinius libro. 7. Tu qui te deum credis, aliquo successu tumens, tanti tum perire potuisti?

Perire tempus. Plin. Omne perit tẽpus, quod honestis studijs non impartitur.

Perire ab animo, ab re. Plaut. Si iratum scortum fortè est amatori suo, bis perijt amator, ab re atque ab animo simul.

Perire è patria. Idem: Peristi è patria tua.

Perire in perpetuum modum. Plautus: Ego peri planè in perpetuum modum.

Perire efflictim, perdite amare. Plaut. Earum hic alteram efflictim perit.

Perire fundit⁹. In And. Quod si fit, pereo fundit⁹.

Perire

Perire absolutè, pro mori. In Eunucho: Et qua in die parua perijsset soror. Plautus: Iamprıdem perieramus.
PERITARE. In Capt. Qui per virtutem peritat, non interit.
DEPERIRE, miserè amare. In Curcul. Ea me deperit.
Deperire amore. In Cistell. Is amore miserè hanc deperit mulierculam.
Deperire consilium. In Mil. Redeo nunc ad te, cõsilium quasi hunc depereat.
Deperire meretricem. Ibidem: Meretricem ingenuam deperibat mutuo.
Deperire schedam. Attic. Vt scheda ne qua depereat, id est, amittatur.
Deperire efflictim. In Amph. Hic te efflictim deperit. Deperire miserè. vide, deperire amore.
DISPERIRE, mori. In Adel. & Heaut. Disperij Martialis: Dispeream si tu Piladi prestare matellam Dignus es, aut porcos pascere Pirithoi.
PRAEIRE, anteire. Pedum est. In Andria: I præ, sequar.
Præire alicui. Plinius: Te rogo, vt mihi præire digneris.
Præire iudici. Asconius: Suadebat atque etiam præibat iudicibus.
Præire verbis, cõceptis verbis iurare. In Sticho. Præi verbis quod vis, id est, monstra quid iurare debeam.
Præire voce alicui. In Oratio. Vt vobis voce pręirent, quid iudicaretis. i. pręedicerent.
PRAETERIRE, vltra destinatũ iter progredi.
Præterire ætatem. In Phor. Nam tua præterierat iam ad ducendum ætas.
Præterire aliquem, transire. In Aul. Iam hunc nõ

ausim preterire, quin consistam & colloquar. In Oratio. Fratris filiũ preterijt, i. posthabuit.

Preterire aliquid aliquem. In Hecyr. An temere quicquã Parmenonẽ pretereat? In Oratio. Neminem vestrũ preterit, id est, fugit.

Preterire annũ. In Fam. Hoc sic preterito anno.

Præterire diem. In Phor. Iam ne ea preterijt? In Eun. Sine biduum hoc pretereat.

Preterire malũ, euadere. In Hecy. Nescis quid mali preterieris, qui nunquam es ingressus mare.

Preterire negligentia aliquid. In prol. Adel. Qui preteritus negligentia est.

Præterire officium. In Fam. Nullum enim in te officium, ne minimum quidem sine maxima culpa videor posse preterire.

Preterire platea recta. In Adelph. Præterito hac recta platea sursum.

Preterire scelus. In Fa. Nihil Antonium sceleris, nihil crudelitatis preteriturum fuisse.

Præterire silentio aliquid. In Fam. Quod silentio posset præteriri.

Præterire tempus. In Eu. Locus, tempus constitutum est, preterijt tempus.

Preterire villã. Ibidem: Dũ hec reputo, præterij imprudẽs villam. i. pretergressus sum. Ibidem Villam pretereo sciens. i. relinquo.

Preterire per vias. In Merc. Vt sint qui prætereãt per vias.

Præteriri in petitionibus dicebatur is, qui repulsam tulisset. In Oratio. Sed Po. a quo es preteritus, in culpa est.

PRODIRE, foras ire. In Adel. Prodit nescio qs.

Prodire cum accõ. In Eu. Nunc id prodeo.

Prodire ad aliquem. In Casina. Atque illi ad me prodeunt,

Prodi-

Prodire ad cœlum. Verg. Ad cœlum prodit ramis felicibus arbos. aliâs, Exijt ad cœlum.
Prodire ex. In Rudent. Ex vrbe ad mare huc prodimus. Prodire extra modum. De Off. Ne extra modũ sumptu & magnificẽtia prodeas.
Prodire in conspectum. In Bacch. Pudet prodire me ad te in conspectum pater. In Most. Illum prodire pudet in conspectum tuum.
Prodire in conspectum alicui. In Phor. Neq; mihi in conspectum prodit.
Prodire in funus. In And. Ego quoq; eius caussa in funus prodeo.
Prodire in lucem. In Orato. Eloquentia quàm ea sero prodierit in lucem.
Prodire in medium.
Prodire in publicum. Att. Scio equidem te in publicum non prodire.
Prodire obuiam alicui. In Fam. An ego tibi obuiam non prodirem?
Prodire, progredi aut accedere. Horat. Est quôdã prodire tenus, si non datur vltrà.
REDIRE animum alicui. In Hecyra: Isthoc verbo animus mihi redijt.
Redire animo, meminisse. Plinius: Tantum redit animo ille latus clauus in penatibus meis sumptus.
Redire bona ad aliquem. In And. Eius morte ea ad me lege redierunt bona.
Redire domum. Atticus: Atque hæc de rebus forensibus: redeamus domum, id est, ad res familiares.
Redire hæreditatẽ ad aliquem. In Hecy. Ad hos redibat lege hæreditas.
Redire incommoditatem. In And. Incõmoditas deniq; huc omnis redit, i. in hoc est.

Redire obsonatu. Plau. Redit eccum tandē obsonatu eius adiutor. Vetusta est loquutio.
Redire pedibus. In Men. Redeundū est mihi pedibus in Epidamnum.
Redire rem. Terent. Adeon rem redisse?
Redire à foro. In Aul. Curata fac sint, quum à foro redeam domum.
Redire ad aliquem. In Heaut. Quid si redeo ad illos, qui aiunt, &c.
Redire ad aliquem aliquid. In Adelp. Iam ne enumerasti quod ad te rediturū putes? id est, quid tibi debeatur.
Redire ad aliquem summā rerum. Terent. Ad te summa solum Phormio rerum redit. i. attinet, tua tota rei cura est.
Redire ad aliquid. Att. Nunc redeo ad ea quę mihi, &c. id est, venio.
Redire ad animum, secum voluere.
Redire ad ingenium. In Adelp. Si sperat fore clā, rursum ad ingenium redit. i. naturam.
Redire ad institutū. In Orato. Sed iam si placeat, ad instituta redeamus.
Redire ad integrum. In Eunu. Imo scis potius, q̄ quidem redeat ad integrum hęc eadem oratio id est, q̄ ego hoc ipsum repetam.
Redire ad lanam. In Heaut. Ad lanam redit, id est ad colum suam.
Redire ad mentem, recordari.
Redire ad pauca. Teren. Vt ad pauca redeam.
Redire ad planitiem. Cæsar: Paulatim ad planitiem redibat. i. planum fiebat.
Redire ad pręcedentia. De Amic. Quamobrē ad illā primā redeamus, eāq; ipsam cōcludamus.
Redire ad rastros, ad paupertatē redigi. In Heau. Mihi illęc verè ad rastros res rediit.

Redire

Redire ad rem, vulgò, ad propositum. In Heaut. Ad rem redi. In Orato. Sed vt ad rem redeam. In Fam. Ad rem redeamus.
Redire ad rem suam. Att. Vt ad rẽ meam redeam
Redire ad restim, id est, ad summam inopiam. In Phormio. Opera tua ad restim mihi quidem res rediјt planissime.
Redire ad se, resipiscere. In And. Sine ad me vt redeam. In Adelph. Ad te redi.
Redire ad tempus. Attic. Vt Puteolos excurrere possem,& ad tempus redire.
Redire ad vomitum, est fœda repetere. Prouerbium sapit.
Redire in amicitiam pristinã, reconciliatum esse.
Redire in concordiam. In Amph. Iam vos rediistis in concordiam?
Redire in decus, in florem. Meta. 7.
Redire in gratiam, reconciliari. In Fam. Vt cum Crasso redeam in gratiam. In Phor. Redeant sanè in gratiam.
Redire in locum. In Heaut. In eum iam res rediјt locum, vt sit necesse, &c. Item in Adelph.
Redire in memoriam, recordari. In Phor. Redi mecum in memoriam.
Redire in metũ. Plin. Vereor ne post gratulationem quoq; in metum redeas.
Redire in regnum. In Fam. Ptolemęus redeat in regnum. Redire in semitam. In Cas. In rectam rediј semitam.
Redire in statum pristinum. Cæs. Vt non solũ in pristinum statum rediјssent.
Redire in viam. In And. Vt redeat iam in viam.
Redire actutum. In Pseud.
Redire huc. Vide, redire in commoditatem.
Redire illuc. In Adel. Illuc quęso redi, q̃ cœpisti.

Redire inde. Terentius: Redeo inde iratus, atque ægrè ferens.

Redire rursum. In Eu. Redeo rursum. In Amph. Redeunt rursum in gratiam.

Reditur impersonale. In Rud. Ad arbitrũ reditur

SVBIRE carnificinã. In Phil. Quãuis carnificinã prius subierint. i. pati possint.

Subit cogitatio animũ. Liuius. Curtius: Horũ cogitatio subibat exercitum.

Subijt cogitationi nostrę nunquam. Idem.

Subire cõtumelias. In Ora. Nefarias libidinũ contumelias turpitudinesq; subierũt. i. passi sunt.

Subire crimen. In Philo. Ne quid inuidiæ subeat, aut criminis, id est, acquirat.

Subire cruciatũ. De Off. Qui retinẽdi officij causa cruciatũ subierit volũtarium. i. aderit.

Subire crudelitatem. In Orato. Tibi aut pro virtute animi cõstantiaq; tua ciuilis ferri subeunda fuit crudelitas.

Subire curam, suscipere. Plin. Quis enim curę tuę molem sponte subeat.

Subire defensionem. Idem: Cuius nũc mihi subeunda defensio est.

Subire dimicationem. Att. Si qua dimicatio subeunda erit, id est, suscipienda.

Subire discrimen, adire. Off. 3.

Subire domum, ingredi.

Subire herbas, succrescere. Vergilius: Neu subeant herbæ.

Subire infamiam, inimicitias. Att. Qui mihi aut inimicitias putet periculosas subeũdas fuisse, aut infamiam sempiternam. i. suscipiendas.

Subire inuidiam. In Oratio. Poterisne eius orationis subire inuidiam? id est, pati. Vbi Asc. omittit inuidiam.

Subire iudicium. In Orator. Quo etiam grauius iudicium in dicendo subimus.

Subire laborem. Att. Istos labores, quos nunc in naufragijs nostris suscipis, non subijsses, id est passus esses.

Subijt animum memoria. Curtius.

Subit miseratio me. Plin. Quod me recordantem fragilitatis humanę miseratio subit.

Subire morbos, succedere. In Geor. Optima quęque dies miseris mortalibus ęui Prima fugit, subeunt morbi, tristisque senectus.

Subire mucronem, supponere. Aeneid. 10. Aeneas subijt mucronem.

Subire munus, officium, onus vel oneri. Verg. Ipse subibo oneri.

Subire notam turpitudinis. In Orató.

Subire offensas, pati. Plinius: Sed oportet me nō modo offensas, verū etiam simultates pro fratris tui filijs tam æquo animo subire, q̃ parentes pro suis.

Subire orationem, respondere, resistere. In Philo. Poterisne orationem eius subire?

Subire periculum. In Oratio. Cuius prędia subierunt pericula.

Subire pœnam. In Oratio. Pœnā multo maiorē grauioremque subierunt. i. passi sunt.

Subit pœnitentia aliquem. Curtius: Sera pœnitentia subijt regem.

Subire ponderi. Asco. Et magno ponderi subire illud exponens.

Subire portū aut portu, ingredi. Aen. 3. Portusque subimus Chaonios. Vel, portu Chaonio.

Subire potētiam. In Fa. Cuius si essemus & autoritatē & cōsilium sequuti, togati potius potētiam q̃ armati victoriam subissemus.

Subire procellas. In Oratio. Et quidē cæteras tē-pestates & procellas in illis dūtaxat fluctibus concionū semper putaui Miloni subeundas.

Subire prouinciam, suscipere.

Subit recordatio quot dies quàm frigidis rebus absumpsi. Plinius.

Subire sermonē. Att. Minus sermonis subijssem.

Subire simultates, dictum apud, subire offensas.

Subire eandem sortem.

Subire tectū, ingredi. Aenei. 3. Tectūq; subimus

Subire tempestates. In Orationi. Cui video maximas Reip. tempestates esse subeundas. i. adeundas. Vide, subire procellas.

Subire turpitudines: quęre, subire cōtumelias.

Subijt regem verecundia. Curtius lib. 5.

Subire victoriam: Vide, subire potentiam.

Subire vituperationem. Att. Se libenter vituperationem subire.

Subire vsum. In Orat. Subeūdus vsus oīm, & periclitādæ vires ingenij. i. assuescendum oībus.

Subire in cœlū, extolli. Plin. Nec leuitatis in pluuia aqua argumentū est, subijsse eam in cœlū, quum etiam lapides subijsse appareat.

Subire in locū, succedere. Varro: In quarū locum subierūt impietas, perfidia, impudicitia.

Subire sub acumen stili. In Orato. Omnesq; sententiæ verbaq; oīa, quę sunt cuiusque generis maximeq; illustria, sub acumen stili subeāt & succedant necesse est, id est, subueniant.

Subire cum infinitiuo. Plinius lib. 30. Subit antiquitatem mirari.

TRANSIRE aliquem, Plautinum est, nobis non imitandum in hoc significato. In Sticho. Ego per hortum amicam transibo meam. Casum enim patientis non admittit.

Transire

Transire aliquid, omittere. Plinius: Alij transeunt quędam. Idem: Plura transire.

Transire finem. De Off. Hi sine dubio & finem & modum transeunt.

Transire fines verecũdiæ, pudicitiæ, cõiugij, iustitiæ. Salust. Item in Fam. Qui semel verecũdiæ fines transierit.

Transire flumen. In Bac. Rapidus fluuius est hic, non hac temere transiri potest.

Transire Formias. Attic. Domitij filius transijt Formias. 8. idus, currens ad matrẽ Neapolim.

Transijt mensis, id est, abijt. In Curc.

Transire modũ. In Phil. Transisse modũ videtur.

Transeo Neronem, i. taceo. Plinius.

Transire silentio, idem. Quintil.

Transire vitam silentio, transigere. Salus. Ne vitã silentio transeant.

Transire ad aliquem. In Sticho. Ad te continuo transeo. In Heaut. Transeundum est nunc tibi ad Menedemum.

Transire ad forum. In Phormione: Sed transi sodes ad forum.

Transire ad hostes. Salustius: Cum duabus turmis Thracum, & paucis gregarijs militibus transire ad regem.

Transire cum. In Fami. Et Fabium tuum transisse cum cohortibus.

Transire huc ad. In Cas. Ego huc transeo in proximum ad meam vicinam.

Transiri, passiue. Cæsar: Iisq; nonnullis locis vado transitur. Atticus: Sed lege Iulia transita, id est, spreta.

VENEO cum Venundo, adiunximus compositis verbi Dare.

VENIRE comes. Venire commodum. Salustius:

Iustius: Maiusq; commodum ex ocio meo, q ex aliorum negocijs Reip. venturum.
Venire currens, curru.
Venire diem debitorum. Att. Alios non soluere, aliorum diem nondum venisse.
Venire diem legi. Idem: Venit legi dies.
Venire diem rogatiōis. Att. Quum dies venisset rogationis ex S.C. ferendæ, &c.
Venire dissidium, distractionē. Plaut. Harū mihi voluptatū oīm, atq; itidē tibi distractio, dissidium, vastities venit.
Venire diuitias ad aliquē. In Oratio. Vter potius Sex. Roscium occinerit is, ad quē morte eius diuitiæ venerint, an is, ad quē mendicitas?
Venire emolumentū, idem q̊d venire cōmodū.
Venire eques, equo. Venire famam.
Venire hęreditatem. In Oratio. Eripis hæreditatem, quę venerat à propinquo, venerat testamento, venerat legibus.
Venire ignauiam alicui. Plaut. Oppidoq; venit ignauia. Venire incōmodum, contrarium est huic, venire commodum.
Venire legibus aliquid. vide, venire hęreditatē.
Venire literas alicui. In Fa. Dum mihi à te literæ veniant, in Italia morabor.
Venire mendicitatē. vide, venire diuitias.
Venire mœrorem. In Oratio. Ad quem summus mœror morte sua veniebat.
Venire morbū. Plaut. Et illic isti, qui insputatur, morbus interdum venit.
Venire naui, nauigio. Met. 5. Veni nec puppe per vndas, nec pede per terras.
Venire nocte. Att. Media nocte cum magna manu in campum venit.
Venire pede, venire pedes.

Venire plagã. In Phil. Venitq; plaga vehemẽtior
Venire pœnam. Ouid. Quę venit indignè pœna dolenda venit. sic, Venit res intelligenda, interpretanda.
Venire rumorẽ. Att. Crebri & nõ belli de eo rumores, sed susurrationes duntaxat veniunt.
Venire subsidio. Cæs. Neq; subsidio veniri.
Venire susurrationes. vide, venire rumorem.
Venire testamento. vide, venire hereditatem.
Venire vastitiem. vide, venire dissidium.
Venire vector, venire vehiculo.
Venire vi. quære, venire precario.
Venire victoriam ad aliquem. In Fam. Miserius nihil q̃ ipsa victoria, quę etiam si ad meliores venit, &c. Venire vitium in homines, pecora, volucres, est infici.
Venire vitium in aquã, ceruisiam, vinũ: corrũpi.
Venire volans. Aeneid. 6. Ipsa sub ora viri venêre volantes.
Venit vox ad aures. In Rud. Muliebris vox mihi ad aures venit.
Venire vsu, est plerũq; contingere. Att. Nunc venit idem vsu mihi, quod tu tibi scribis.
Venire vsui, pro commodo.
Venire vsum. In Heaut. Si vsus veniat.
Venire ab. In Amph. Veniet huc ab exercitu.
Venire ad accusationem. i. ad accusandũ. Att. Vereor ne serius ad accusationem veniat.
Venire ad aliquem. In Persa: Veniam ad te comessatum.
Venire ad aliquid. In Persa: Nunc ad illud venies quod refert tua.
Venire ad annos. Att. Nescio quid intersit, vtrũ illuc nũc veniã, an ad decẽ annos. i. ab hĩc decẽ annos. Venire ad aures. vide, Venit vox.

Venire ad colloquium. Cæs. Se altera die ad colloquium venturum.

Venire ad côditiones alicuius. In Oratio. Scitote Q. Lollium coactum ad Apronij leges conditionesq; venire.

Venire ad deformitatē. In Orato, Ne mala cõsuetudine ad aliquā deformitatē prauitatēq; veniamus. i. ne incidamus in deformitatem.

Venire ad epistolā. Att. Venio nunc longo interuallo ad quandam epistolam.

Venire ad hæredē. In Oratio. Res ad hæredē venit

Venire ad iudices. Ibidem: Quanto periculo venturi sumus ad eos iudices. Venire ad leges alicuius. vide, Venire ad conditiones.

Venire ad locum. Offi. 1. Quum ad locū venisset.

Venire ad maiora. In Orato, Vt aliquādo ad maiora veniamus.

Venire ad manus. In Oratio. Res ad manus pugnamq; veniebat. i. pugnabatur.

Venire ad nihilum. In Philo, Breuiq; tempore ad nihilum ventura sit.

Venire ad nomen, i. vocationem, aut ob caussam Meta. 3. Ad nomen venire Iouis.

Venire ad opinionem. In Philos. Equidē mirari satis non possum, vnde ad istas opiniones vester ille princeps venerit. i. quibus hoc sibi rationibus persuaserit.

Venire ad pactionē. Att. Nec res venit ad pactionem. i. non côueniunt aduersarij,

Venire ad pecunias maximas. In Orato. Vt tibi ego hoc cõfirmem, si Romæ manseris, te paucis annis ad maximas pecunias esse venturum

Venire ad pugnam. vide, Venire ad manus.

Venire ad senectutem, De Off. Ita pauci veniunt ad senectutem,

Venire

Venire ad sermonem. In Orator. Ad eorũ quos propofuimus, sermonem veniamus.
Venire ad summum. In Philo. Ab humili venit ad summum.
Venire ad vadimonium. In Oratio. Venit ad vadimonium Quintius.
Venire ad vesperam. In Philo. Heri inquam ludis cõmissis profectus veni ad vesperam.
Venire contra existimationem. Atti. Ne contra amici existimationem miserrimo eius tempore venirem.
Venire de nocte. Idem. In comitium Milo de nocte venit.
Venire ex. Plinius. Ex Africa venit.
Venire in aciem. Vide, Venire in dimicationẽ.
Venire in ambulationem. In Orator. In ambulationem ventum esse dicebat.
Venire in amicitiam. In Oratio. Quę semel in amicitiam nostram venissent.
Venire in arbitrium. In Orator. Si in existimantium arbitrium sua scripta non venerint.
Venire in astu. In Eunu. An in astu venitur.
Venire in buccã. Att. Vel quod in buccã veniat.
Venire in calamitatem. In Oratio. Si & in hanc calamitatem venit propter prædiorum bonitatem, & multitudinem.
Venire in certamen. In Oratio. Quum in contentionem certamenq; venerint.
Venire in ciuitatem. In Oratio. Quid est, quam obrem ciui Gaditano in hanc ciuitatem venire non liceat?
Venire in cognitionem. In Fami. Quoties in eã cognitionem necesse est vt tu veneris.
Venire in collegium. Cęsar. Per eum in collegiũ pontificum venerat, i. pontifex est factus.

Venire in concionem. In Oratio. Postridie mane homines in concionem veniunt.

Venire in confessum, id est, palam. Plinius. Vt ne cesse sit in ea re quę & in confessum venit, & exemplis defenditur, deliberare.

Venire in consilium. In Oratio. Venisse in consilium publicæ quęstionis.

Venire in conspectum. In Fam. In conspectum venire vetueram.

Venire in consuetudinem. In Oratio. In eam iam venerat familiaritatem consuetudinemq;.

Venire in contemptũ. Cęsar. Vt iam non solum hostibus in contemptum veniret.

Venire in contentionẽ. In Oratio. Neq; fere vnquam venit in contentionẽ de accusando &c.

Venire in controuersiam. Ibidem. Quum tanta hęreditas in controuersiam venisset.

Venire in conuiuium. Ibidem. Qui quum in cõuiuium venisset.

Venire in crimen, criminari. In Hecy. Hera in crimen veniet, ego vero in magnum malum.

Venire in deditionem. Cęsar. Vastatisq; agris in deditionem venire.

Venire in dimicationẽ. In Orator. Iam in aciem dimicationemq; veniamus.

Venire in discrimẽ. Ibidẽ. Qui seipsos in discrimen existimationis venire arbitrati sunt.

Venire in diuitias. Plautus. At nunc liber in diuitias faxo venies.

Venire in dubium. In Adelp. Tua fama & gnate vita in dubium veniet.

Venire in existimationem. In Orator. Falsò venisse in eam existimationem dicentur.

Venire in familiã. In Philo. Quasi in familiã patritiam venerit, amittit nomen obscurius.

Venire

Venire in familiaritatem. In Fam. In suauissimi doctissimiq; hominis familiaritatem venisti.
Venire in fidem. Cęsar. Sese in eius fidem ac potestatem venire.
Venire in fœdus. Aeni. 4. Aut in fœdera veni.
Venire in forum. In Orator. Nos in forum venimus, id est, agere caussas cœpimus.
Venire in funus. Att. Venerat enim in funus, cui funeri ego quoq; operam dedi.
Venire in gloriam. Atti. In summā gloriā venit.
Venire in inuidiā. Pli. Ex gratia in inuidiā venit.
Venire in iudicium. In Oratio. Toties mihi videor in iudicium venire.
Venire in magistratum. In Fam. Quod huc properent in magistratum venire.
Venire in malum. Vide, venire in crimen.
Venire in manū. Atti. Quicunq; calamus in manus meas venerit, eo sic vtar, tanq̄ bono.
Venire in medium. In Oratio. Venient in mediū dicent quid statuerint.
Venire in memoriam, mentem, est reminisci. In Trucul. Venit ne in mentem tibi, quod verbum in cauea dixit histrio?
Venire in mentem alicuius rei. In Oratio. Venit enim mihi in mentem oris tui.
Venire in mentem de. Plautus. Vt lepide atque astute in mentem venit de speculo.
Venire in mentem in. Att. Quid in vtramq; partem mihi in mentem veniat.
Venire in necessitudinem. Ad Heren. Vtrū per culpā ventū sit in necessitudinē. i. necessitatē.
Venire in numerum. In Orator. In oratorum numerum venire non possint.
Venire in ocium. Atti. Quam, cum in ocium venerimus, habere volumus.

Venire

Venire in odium. In Philo. Ne in odium veniã, si amicum destitero tueri.

Venire in opinionem. Atticus. Nemini enim in opinionem veniebat Antonium rerum potiturum, id est, nemo opinabatur.

Venire in ordinem. In Philo. Ne veniet quidem in eum ordinem quisquam vitij particeps.

Venire in partes ægri, benefici, furis, lethi, malefici, mortis, sontis, &c. Meta. 7. In partem lethi veniunt.

Venire in periculum. In Adel. Potius quàm venias in periculum.

Venire in periculum corporis, salutis, vitæ.

Venire in possessionem. Att. Me autem vi conari in possessionem venire.

Venire in potestatem. Idem. In meam potestatẽ venerunt.

Venire in religionem. In Philo. Remq; illam in religionem populo venisse sentiret.

Venire in rem præsentẽ. In Oratio. Constituere quo die in rem præsentem veniretur.

Venire in sacerdotium. Ibidem. In sacerdotium cum possit venire.

Venire in sacra adoptiua. Ibidem. Neq; amissis sacris paternis, in hęc adoptiua venisti.

Venire in senatu. Atti. Sulla in senatu postridie Idus Nouembris venit.

Venire in senatum. In Orationibus. Imò etiam in senatum venit.

Venire in sermone. Atti. Quoniam in sermone iam venisti.

Venire in sermonẽ. In Oratio. Vt propter eũ in sermonẽ hominum, atq; in tantam vituperationem venisset.

Venire in societatẽ. Ibidẽ. Ad eum, cuius autoritatem

tatem ſequuti,in ſocietatē belli veneratis.
enire in ſpem, ſperare. Cæſar. Si quid accedat Romanis, ſummam in ſpem regni obtinendi per Heluetios venire.
enire in ſuſpitionem. Atti. Vidimus eum ve niſſe in ſuſpitionem Torquato.
nire in tempore. In And. Veni in tempore.
nire in turpitudinem. In Oratio. Non in eam turpitudinem veniſſes.
nire in tutelā. In Orator. Si pupillus ante mor tuus eſſet, quàm in ſuam tutelam veniſſet.
nire in vacuum. Offic. 1. Vt qui quondam in vacua venerunt.
ire i vituperationē. Vide, venire in ſermonē
ire in vnum, pro conuenire. Aene. 8.
ire in votum rem dicimus, vbi maxime af ctamus. Horatius.
ire intra aliquid. Atti. Atq; intra arma alie a veniſſent.
ire poſt feſtum, eſt à negocio abeſſe. Adagiū
ire aduorſum. i. obuiam. In Moſtell.
ire celeriter. Attic. Confido me celeriter ad bem venturum.
re fœliciter. Georgi. 1. Hic ſegetes, illic ve unt fœlicius vuæ, id eſt, creſcunt.
re huc. In Amphi. Veniet huc ab exercitu.
re iſthuc. In Heaut. Pôſt, iſthuc veniam.
re obuiā alicui. Att. Venit obuiā tuus puer
e opportune, palam. In Heaut. Vel vti ve et palam.
e precario. In Oratio. Atq; vt precario, nō veniſſe videatur.
e proſpere. In Pſeud. Mihi quicquid ago, ide omnia proſpereq; veniunt.
e ſatis. Vergilius. Se ſatis ambobus Teu

criſq;

crifcꝗ venire Latinifcꝗ. Venire fero. Atti. Eo die Lentulus venit fero.
Venire cum priore fupino, vt Venire comeſſatum, captū, cœnatū, deriſum, ereptum, lectū, pranſum, repetitū, ſalutatū, ſpectatū, viſum.
VENTITARE domum. In Oratio. Domum meam ventitaras. i. frequentaras.
Ventitare in. In Fam. Cum his temporibus nō ſane in ſenatum ventitarem.
ADVENIRE domum. In Aſina. Aduenit domum noctu. Aduenire morbum. In Philo. Medici ex quibuſdam rebus & aduenientes & creſcentes morbos intelligunt.
Aduenire pace. In Amph.
Aduenire ſaluum. Terē. Saluum te aduenire De mea gaudemus. Aduenire tēpore. In Men.
Aduenire validū. In Hecy. Bn̄ factū te aduenisse atꝗ adeò, ꝙ maximū eſt, ſaluū atꝗ validum.
Aduenire à foro. Plau. Dum herus adueniat à foro, opperiar domi. Aduenire à portu. In Stich. Nūc interuiſo, iā ne à portu aduenerit.
Aduenire ad aliquem. Plau. Per me quanta adueniet calamitas hodie ad hunc lenonem.
Aduenire ad forum. In Capt. Cum ad forum aduenero, omnes de me loquentur.
Aduenire in tpe. In And. In tēpore ipſo mihi aduenis. In Capt. Optime mihi in tpe aduenis.
Aduenire per aliquē. Vide, Aduenire ad.
Aduenire per tēpus. In And. Per tēpus aduenis.
Aduenire actutū. Ter. Vt actutū aduenias volo.
Aduenire huc, illuc, illò. In Amph. Aduenit illuc ad herum. In Eunu. Si forte huc aduenerit. In And. Quum illò aduenio, ſolitudo ante oſtiū.
Aduenire optato. Ibidem. Optato aduenis.
Aduenire opportune. Aduenire ſimul. In Epid.
Adue-

duenire cũ ſupino. In Phor. Etiã me vltro accu ſatũ aduenit. Ibidem. Aduenis tentatum quaſi non noris.
Duentare aliquẽ. Att. Cũ me aduẽtare videret
duentare diem. Sal. Comitiorũ dies aduẽtabat.
duentare opportunitate .i. opportune. In Pœn. Vos video ambo aduentare opportunitate.
duẽtat ſenectus. Cic. Aduẽtare tẽpus. Cęſar. In Truc. Aduentat prope decimus menſis.
duentare ad. In Fami. Nondum erat auditum te ad Italiam aduentare.
duentare cum priore ſupino. In Aul. Te id admonitum aduento. In Pœn. Quęſitum ſeruũ aduentes tuum cum pecunia.
NTEVENIT amor rebus omnibus. Plaut. Omnibus rebus ego amorem credo, & nitoribus nitidis anteuenire, id eſt, præſtare.
nteuenire conſilium. Saluſtius. Conſilia & inſidias eorum anteuenire.
nteuenire exercitũ, pręuenire. Idem. Per tramites occultos exercitũ Metelli anteuenit.
nteuenire nobilitatem. Idem. Antea per virtutem ſoliti erant anteuenire.
nteuenire per. Vide, Exercitũ & nobilitatem.
nteuenire tpi. Plau. Tẽpori huc hodie añueni.
RCVMuenire aliquẽ, decipere. Cice. Neq; tenuiores propter humilitatẽ circũueniantur
rcumuenire difficultatibus. Sal. His difficultatibus circumuentus.
rcumuenire fœnore. Liuius. Fœnore circumuentam plebem, id eſt, oppreſſam.
rcumuenire innocentem. In Oratio. Quod innocentem circumuenerit.
rcũuenire iudicio. Ibidẽ. Quo facilius circũuenire iudicio capitis atq; opprimere filiũ poſſet
Circum-

Circumuenire necessitudine. Sal. Hominem fa miliarem, & omnibus necessitudinibus circumuentum, id est, maxime sibi coniunctum.
Circumuenire vallo. Salu. Vallo fossaq; moenia circumuenit.
Circumuenire vrbem, circũdare. Sal. Statuit vrbes singulas circumuenire.
Circumueniri à criminibus falsis. Idẽ. Se à falsis criminibus circumuentum.
Circumuenire à tergo. Liuius. Hostibus se à tergo circumueniri ratis.
Circumuenire per arbitrum. In Oratio. Quem per arbitrum circumuenire non posses.
CONTRAVENIRE. In Oratio. Si de literis corruptis cõtrauenit, id est, eum accusauit corruptarum literarum.
CONVENIRE aliquẽ, alloqui. In Fam. Eamque, si opus esse videbitur, conueniam. Est & in ius vocare. In Orat. Si ipse Verrẽ cõueniat.
Conuenire aliquem cum. Teren. Constitui cum quodam hospite me esse illum cõuenturam.
Conuenire aliquem in ius. In Mostell. Illum in ius conueniam.
Conueniunt accepta expensis .i. respondent.
Conuenit aliã ętatẽ, aliud factũ .i. decet. In Merc.
Conueniunt consules, id est, congregantur.
Conuenire filo pari. Non oĩa pari filo cõueniũt.
Conuenire ludo. In Bacch. Non omnis ætas ludo conuenit.
Conueniunt mores. In And. Item Arctior amicitia est, in qua mores conueniunt. Ibidem. Nomen non conuenit.
Conuenire munus. In Pseud. Facite hodie, vt mihi munera multa huc ab amatoribns conueniant, id est, accedant.

onueniet numerus quantum debui, id eſt, reſpondebit. In Phor.

onuenire nuptijs. In Andria: Num videntur cõuenire hęc nuptijs.

onuenit oratio noſtris ætatibus. In Fam.

onuenit pax. Saluſtius: Sicut regi libuerat, pax conuenit.

onuenit penus. In Pſeud. Niſi penus annuus hodie conuenerit, cras populo proſtituam vos.

onuenit ſenatus. In Fam. Senatus eſt continuo conuocatus, frequensque conuenit, id eſt, cõgregatur.

onueniunt verba vtriuſque, id eſt, concordant In Trucul.

onuenire ad certamen. Plinius: In curiam non ad certamen adulationũ, ſed ad vſum munuſque iuſtitiæ conuenimus.

onuenire ad partem aliquam. In Oratio. In me nullam contumeliam iacere potueris, quæ nõ ad maximam partem ciuium conueniret, id eſt, pertineret.

onuenire ad portum, id eſt, ſimul venire.

onuenire ad rem. De Amic. Nihil eſt tam cõueniens ad res ſecundas vel aduerſas.

õueniunt ad ſigna milites. Cæſar: Quos ex Gallia Ciſalpina Coſ. ſacramento rogauiſſet ad ſigna conuenire.

onuenire cum aliquo. In Adelph. Hęc fratri mecum non conueniunt. In Pſeud. Cum ijs mihi nec locus nec ſermo cõuenit, id eſt, nec eos accedo nec alloquor.

onuenire de. In Capt. Dicito patri quo pacto mihi cũ hoc cõuenerit de huius filio. De Off. Hicq; de cõmuni officio cõueniſſent. Quintil. Quanquam de hoc parum conuenit.

Conuenire in aliquem. In Heaut. In me quiduis harum rerum conuenit, quę sunt dicta in stultum. In Oratio. Non in omnes arbitror omnia conuenire.

Conuenire in aliquo. In Philo. Nec verò hoc in te vno conuenit.

Conuenire in forũ. In Oratio. Dentur ex his ciuitatibus, quę in id forũ conuenirent, id est, quibus illud forum commune esset.

Conuenire in locum vnum. Salu. Postquã vnum in locum omnes conuenêre.

Conuenire in manum aliquid. In Orat. In manũ inquit conuenerat.

Conuenire in mœnia vna. Sal. Hi postquã in vna mœnia conuenêre.

Conuenit in vaginã machæra, id est, gladius vaginę competit. In Pseud.

Conuenire in vnũ. Salu. Reguli in vnũ conueniunt, id est, vna oĩm fuit sententia.

Conuenire in vrbem. In Trucu. In vrbem crebró conuenio.

Conuenire inter. In Most. Bene igitur ratio accepti atq; expensi inter nos conuenit. In Pseud. Si de ea re vnquam inter nos conuenimus. In Capt Ita cõuenit inter me atq; hunc.

Conuenit impersonaliter. Iuuena. Sæuis inter se conuenit vrsis.

Conuenire bene. vide, conuenire inter.

Cõuenire recte. In Capt. Recte cõuenisse censeo.

Conuenire vt. In Amph. Cõuenit, victi vtri sint eo prælio, se vti dederent.

Conuenire cum infinitiuo. In Ruden. Ignoscere his te conuenit.

DEVENIRE domum, In Milit. Recte deueniat domum.

Deuenire ad aliquem. In Heaut. Miseret me tantum deueniſſe ad eum mali.
Deuenire ad mare. In Pœnu. Neſcit qua deueniat ad mare.
Deuenire ad prætorem. In Aul. Homo ad prætorem plorabundus deuenit.
Deuenire in certamen. In Orator. Et conſulatu deuenimus in medium rerum omnium certamen atq; diſcrimen.
Deuenire in fortunam aliquam. In Fam. In eam fortunam deueni.
Deuenire in inſidias. In Men. In inſidias deueni. P. Imò in præſidium.
Deuenire in manus alienas. Att. Nolebam illum noſtrum familiarem ſermonē in alienas manus deuenire.
Deuenire in manus victoris. In Fam. Aut deueniendum in victoris manus.
Deuenire in ſeruitutē. Plaut. Quomodo ad hunc deuenerim in ſeruitutem.
EVENIRE, de bonorum euentu dicitur.
Euenit abitio. Terent. Propter eam hęc turba atque abitio euenit.
Euenit cōmodum. In Heau. Cui æque audiſti cōmodi quicquam eueniſſe?
Euenit damnum. In Stich. Damna euenerunt maxima miſero mihi.
Eueniunt blanda dicta. In Moſt. Hęc blāda dicta quò eueniant, madeo metu.
Euenit diſceſſio. In And. Si eueniat, quod dij prohibeant, diſceſſio.
Euenit fama. Saluſt. Vbicūq; tibi res proſpere cedet, ibi mihi bona fama eueniet.
Euenit habitatio bona. In Tri. Vt nobis hęc habitatio bona, fauſta, felix, fortunataq; eueniat.

Euenit incõmodum iter. In Hecy. Ain tu tibi hoc incommodum euenisse iter?
Euenit occasio. In Mil. Vbi primum euenit militi huic occasio.
Euenit partus. In Hecy. Do operam, vt clam partus eueniat patrem.
Euenit pax. Salust. Vbi pax euenerat.
Euenit potestas. In Cistel. Vbi mihi potestas primum euenit.
Euenit seruitus. Plaut. Seruitꝰ si euenit, ei vos morigerari mos bonus est.
Euenit turba. vide, euenit arbitrio.
Euenit vsu. De Off. In picturis vsu euenit.
Euenit ex sententia. In Heaut. Gloriare euenenisse ex sententia.
Euenire in literas. In Fam. Vereor, ne idem eueniat in meas literas.
Euenit prȩter sententiam. In Merc. Oĩa mihi hodie eueniunt prȩter sententiam.
Euenit prȩter spem. In Phor. Quicqd prȩter spẽ eueniet, omne id deputabo in lucro.
Euenire aliter. In prolo. And. Aliter euenire multô intelligit.
Euenit male. In Curc. Male istis eueniat.
Euenit obuiam. In Casin. Cui sic tot amanti mihi obuiam eueniant moræ?
Euenit vt. In Phor. Euenit senibus ambobus, simul iter in Lemnum vt esset.
INVENIRE, est ademptum seu perditum restituere. In Cistel. Filiam inueni meam.
Inuenire aliquem. In Epid. Aegloga prima: Inuenies alium.
Inuenire aliquid, bona. In Phor. Et in Eunucho: pro acquirere.
Inuenire caussam. In Heau. Inuenire certũ. Cæs.

Inuenire ciuē. In Eu. Inuenire cognomen. In Phil.
Inuenire dignitatem, diuitias, exitium, exitum factis dignum. Salustius.
Inuenire facinus. In Asin.
Inuenire fallaciam. In Heaut. Inuenire famam, filiam, generum. Terentius.
Inuenire gloriam, gratiā, infortunium. In Amph.
Inuenire laborē. In Heau. Inuenire laudē. In And.
Inuenire malefacta alicuius. In Truc.
Inuenire misericordiam, adipisci.
Inuenire mortem sibi. Aen. 2. Ipse manu mortem inueniam. i. enecabo me.
Inuenire nomen sibi, indere. Off. 3.
Inuenire nomina noua. In Epid.
Inuenire obtrectatores. In Fa. Inuenire orationem. In And. Orationē sperat inuenisse se.
Inuenire principium ad placandū. In Heaut.
Inuenire prologum. In prolo. Phor.
Inuenire remedium. In And. & in Phor. Quod remedium nūc huic malo inueniam.
Inuenire viam. In Eu. Hanc primus inueni viam Verg. Fata viam inuenient.
Inuenire filiæ virum. In Heaut.
Inueniri in culpa. In Hecy. Inuenire acutè. In ora.
INTER uenire, ex insidijs superuenire. In Adel.
Interuenit homo de improuiso.
Interuenire alicui. Att. Me interuenire discenti. Item in Eunu. & in Heaut.
Interuenit calamitas. In Hecyra.
Interuenit curiosus nemo. In Eunu.
Interuenit fortuna exiguum sapienti. i. parum sapienti officit. In Philoso.
Interueniūt iræ. In Amp. Interuenire malo. Ibidē
Interuenit sponsę pater. In And.
Interuenire querelis alicuius, interesse. Att.

Interuenire rem aliquam. In Heaut.
Interuenire virum. In Prolo. Hecy.
Interuentũ eſt, imperſonale. In Heau. Vbi de improuiſo interuentũ eſt mulieri.
OBVENIRE, obtingere, vel occurrere.
Obuenire alicui, obuiam venire. Att.
Obuenit hęreditas alicui. In Oratio.
Obueniunt iudices alicui. Ibidem.
Obuenit materia. Plin. Obuenit occaſio. In Aſin.
Obuenit prouincia ſorte. In Oratio.
Obuenit vitium. Ibidem.
PERVENIRE, percurrere, penetrare.
Peruenit ager iſte ad vos. In Oratio.
Peruenit oĩs calamitas ad miſeros aratores iſto prætore per ſummam iniuriam, ignominiamque. In Oratio.
Perueniſſe ad te itineris noſtri famã lætor. Att.
Peruenit ad me fundus teſtamento alicuius. In Oratio. Peruenit gratia ad aliquẽ. Ibidem
Peruenit ad me hæreditas. In Oratio.
Peruenit ab eo ad alios humanitas. Att.
Peruenit ad me immiſſa à te nefaria in me iniuria
Ad me nullũ indicium, nullę literę peruenerunt, nulla ſuſpitio. In Oratio.
Peruenit poteſtas ad aliquem. Ibidem: Sine ad illos poteſtatem, ad te gratiam beneficij tui peruenire.
Peruenit meæ quoq; authoritatis, pro plurimis noſtris neceſſitudinibus præceptum ad te aliquod. In Fam.
Peruenire prouinciam. Plinius: Quali itinere prouinciam peruenias.
Peruenit naturæ ſimilitudo illius ad te. In Orati.
Peruenire ad aliquem. Att. Ad quẽ propter diei breuitatem non eſt peruentum.
Perue-

Peruenit res ad istius aures nescio quomodo. Cicero in Oratio.

Peruenit ad corpus nostrum vitamque vis. In Orationibus.

Perueniunt nostri ad summā desperationē. Cęsar

Perueni ad fontem purissimum. Plin.

Peruenire ad fortunas suas, est bona sua recuperare vel suorū compotem fieri. In Oratio.

Peruenit ad herum hęc res. In Milit.

Peruenire ad paucitatem. Cæsar: Res ad paucitatem defensorum peruenerat.

Peruenire paucis annis ad maximas pecunias. In Orator.

Peruenire ad nummos. In Fam.

Peruenire ad suum sine dedecore, infamia, perniciecꝙ. In Oratio.

Peruenit res ad tabulas nouas. Att.

Peruenire in claritudinem magnam. Salu.

Peruenire in monimentū patrium. In prol. Eun.

Peruenerit is in potestatem meam. In Rud.

Peruenire in senatū, senatorem fieri. In Oratio.

Peruenire in scripta alicuius. In Fam. Si in tua scripta peruenero, id est, si ad me scribes.

Peruenire magnum in timorem. Cæsar.

PRAEVENIRE aliquid. De Off. Nisi aliquis casus, aut occupatio consilium eius præuenisset, id est, impedimento fuisset.

PRAETERuenire casum. Asconius: Eundem casum sua manu præteruenisset.

PROVENIT frumentum propter siccitates angustius. Cæsar.

Prouenit ex studijs gaudium. Plinius.

Proueniunt ibi scriptorū magnā ingenia. Salust.

Proueniunt oratores noui, stulti, adolescentuli. Cicero de Officijs.

Proueniunt ſtudia hilaritate. Plinius.
Prouentum eſt nimis nequiter.i.male proceſſit. In Men. Prouenit id palàm.i.fit. Plautus.
Prouenire recte herbas,ſegetes,arbores,creſcere. In Trucul.
REVEnire domũ,redire.In Orato.& in Amph.
Reueni cũ eo ex inimicitijs in gratiam.Plau.
Reuenit res in eum nũc locum. Idem.
SVBuenire alicui,opẽ ferre.In Aul.Apollo quęſo ſubueni mihi.In Eu.Neceſſe eſt huic vt ſubueniat. Subuenite inopi. In Adelph.
Subuenire tempeſtati quauis ratione,ſapiẽtis eſt id eſt,vitare tempeſtatem.De Off.
SVPERNIRE. Horat.Grata ſuperueniet quę non ſperabitur hora. Aegloga.6. Timidiſq; ſuperuenit Aegle.

ERRO.

Errare agnas,boues,hic illic paſcere. æglo.1.&.2.
Errant canes,quum venantur. Ouid.Sæpe canes fruſtra nemoroſis fontibus errant.
Errare toto cœlo,maxime errare. Adagium.
Errare cuiuſuis hominis eſt.i.falli. Cic.Philip.12
Errat manus,quum vetita cõtrectat. Aen.7.Nec dextræ erranti deus affuit.
Errare quid. In And.Teneo quid erret.
Errat telum, vbi aberrat à ſcopo.
Errare tota via. In Eunu.Tota erras via.
Errare cum. In Tuſcula. Errare me hercle malo cum Platone.
Ne erres, id eſt, ne tibi inania perſuadeas.Terentius in Andria.
Errare de.In Heaut.Hic de noſtris verbis errat.i. non recte accipit verba noſtra.
Errare in campo,in nemore.
Errare probe.In Amph.Errant probe.

Errare si. In Heau. Erras, si id credis, id est, sinistrè opinaris.

ABERRAT oratio. Tuscu. 5. Redeat vnde aberrauit oratio.

Aberrare proposito. In Philos. Aberrare à distributione.

Aberrare à veritatis limitibus. Ibidem.

Aberrauit à patre puer inter homines. In Men.

Aberrare à scopo. Aberrare in melius. Plinius.

Aberrare absolute. Att. Sed tamen aberro.

DEERRARE à patre inter homines. In Men.

Deerrare à proposito. Cicero.

Deerrare ab. Ad Heren. Si nō deerrabimus ab eo quod cœperimus exponere.

FABRICO.

FAbricare signa. Cicero de Officijs.

Fabricare verba. In Philosophicis.

Fabricari mundum, passiue. In Phil. Et globosus est fabricatus.

Fabricari deponentaliter. In Philo. Vt ea ipsa dij immortales ad vsum hominum fabricati pene videantur. Item. Quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne.

FABVLOR.

Fabulari clara, subaudi voce. Plautus. Clara versum fabulabor.

Fabulari verba mortuo. i. facere. Plautus.

FACIO, FIO.

Facere abortum, est ante tempus fœtum abijcere vtero. Plin. Neptē tuam abortum fecisse.

Facere abscessum. Cel. In superioribus partibus fit abscessus.

Facere acceptum. Plinius. Meruisti vt acceptum tibi fieret, id est, accepisse nos fatemur.

Facere accessionem. Cæsar, Magnas odij sui fece-

rat accessiones. Facere acrorem. Colu. Quę res mox acrorem facit.

Facere actionem. Asconius.

Facere aditum ad. In Orator. Aditusq; ad causſam faciet illustres.

Facere adiutoriū. Sueto. In eam rem adiutorium ei fecit. Facere admirabilitatem. De Offic.

Facere admirationem. In Oratio. Fit clamor, & admiratio populi.

Facere ad missuram, coire, brutis proprium. De re rustica. Ad missuram cum faciunt.

Facere ad murmurationem. In Oratio. Factus est in eo strepitus, & grata concionis admurmuratio.

Facere adoptionē. In Oratio. Nego istam adoptionem pontificio iure factam.

Facere aduocationes. In Oratio. Quo maximarū rerum frequentissimæ quotidie aduocationes fiunt.

Facere æqui boniq;, boni consulere. In Heau.

Facere ærarium aliquem. Asco. Et ærarius fieret.

Facere æs alienum, conflare. Liuius. Egestate coacti, dicuntur æs alienum fecisse.

Facere æstimationem æquam. Cæsar.

Facere agmen, copias cogere, Historicum est.

Facere agrū honestiorē, fimo impinguare. Col.

Facere alicui aliquid. In Oratio. Quid huic homini facias?

Facere alicui, sacrificare. In Aul.

Facere alienationem sacrorum. In Orator.

Facere alienum. In Fam. Facis nihil alienum necessitudine nostra.

Facere altercationes. Att. Altercationes factas in senatu audio. Facere amicitiam.

Facere anhelitum. In Philo.

Facere

Facere animum bonum alicui. Plinius. Licet tu mihi bonum animum facias, id est, reddas.
Facere annos, pro implere. Poëticũ. Ouid.
Facere arbitrum, constituere. Plinius.
Facere argentariam. In Oratio. Romę argentariam non ignobilem fecit.
Facere argentum, colligere. Teren.
Facere artem ludicram. In Aulu. Meũ cor cœpit artẽ facere ludicrã. i. gestire gaudio, palpitare
Facere aruspicinam. In Fam.
Facere ascensionem ad locum aliquem. In Rud.
Facere assulas foribus, frustatim fores effringere In Merc. Facere auctionem. In Oratio.
Facerę aucupium auribus, auscultare. In Mil.
Facere audientiam. In Orator. Illi pręco faciebat audientiam. Facere augurium. In Stich. Me spero facturum augurium.
Facere auritum populũ, silentiũ imperare. Plau.
Facere auro. In Bacchi. Nescit quid faciat auro.
Facere autorẽ. In Orator. Patres ante autores fieri coëgerit. Facere autoritatem. In Oratio. Id quod maximè facit autoritatem.
Facere se bardum, stupidum simulare. In Epid.
Facere bellũ patrię. Sal. Facere beatũ, beare.
Facere beneficium. In Fam.
Facere beneuolum auditorem. In Orator.
Facere bonũ alicui. In Heau. Facere breue. Att.
Facere cadauer, facere cædem. Hora. & in Orator. & Orationibus.
Facere calculum, supputare.
Facere capital. i. capitale facinus. Plautinum.
Facere carnificinam, carnificem agere. In Capt.
Facere castra, castra metari, militare est. Cęsar.
Facere sibi castra statiua. In Oratio.
Facere caussam. In Orator. Verbum illud, quod caussam

caussam facit, id est, in quo tota caussa nititur. In Merc. Viro fuit caussa &c.
Facere caussa alicuius. Atti. Bruti tui caussa, feci omnia.
Facere celebrem, prædicare laudibus.
Facere se celebrem, festinare. In Trinum.
Facere certiorem. Atti. In Phor. Facere certum. In Pseudo.
Facere chlamydē vndantē, veste supbire. In Epi.
Fiet aliquid cibi. In Trucul.
Facere circuitū. Att. Facere ciuem. In Oratio.
Facere clamores. Ibidē Facere coēptionē. Ibidē
Facere cœnam. In Merc.
Facere cognitum, id est, certiorem. Plinius.
Fieri cognitorem pro aliquo, est dicere se nosse illum. In Orationibus.
Facere bonum corporis colorem. Celsus.
Facere collationem rerum. Plautus.
Facere commodo Reipublicæ. In Fam.
Facere commutationem loci, dominorum, voluntatis. Cęsar. Aut falsis indicijs commutatio fieret voluntatis.
Facere comitia. In Oratio.
Facere comparationem. De Officijs.
Facere compendium dictis. Plinius.
Facere compendium errationis. In Rud.
Facere compendium præconis. In Sticho.
Facere compendium pultandi. Ibidem.
Facere compendij curam. In Pœnu.
Facere compendij operam. In Pseudo.
Facere compendij paulum, paulum morari. Ci.
Facere compendio verba multa. Plautus.
Factum est composito. In Phor.
Facere compotem gratulationis, patriæ, votorum. Atti. Plinius.

Facere

Facere compromissum. In Oratio.
Facere computationem. Asconius.
Facere concordiam. In Fam.
Facere cõcursum, in vnũ locũ currere. In Philo.
Facere confidentem suis factis, securum reddere. In Merca.
Facere coniecturam, diuinare. In Curc. In And.
Facere coniecturam de moribus suis. Plinius.
Facere coniecturam de se. In Casin. In Heaut.
Facere coniecturam ex ipsa re. In Heau. Plinius.
Facere coniecturã ex vno de cęteris. In Oratio.
Facere coniecturam secum. In Rud.
Facere coniurationem nobilitatis. Cęsar.
Facere cõiurationẽ contra remp. In Oratio.
Facere cõquisitores. Plau. Facere cõsciũ. In Tru.
Factę esse consensiones dicuntur. In Oratio.
Factus est consul consensu omnium. In Oratio.
Facere consilio. i. de industria. Ibidem.
Facere consilio alterius. In Rud.
Facere conspirationem. In Fam.
Facta consurrectio iudicum. Att.
Facere contractionem animi. In Philo.
Facere contentionem cum aliquo. In Fam.
Facere contumeliam. In Phor. In Asina.
Facere conuersionem rei. In Philo.
Facere conuitium. In Merc. Plini. Atti.
Facere copiam. In Capt. Copiã istam mihi facis
Facio tibi copiã eius ꝙ maximè cupiebas. Plau.
Facere copiam alicuius. In Phor. Obsecrat vt sibi eius faciat copiam.
Facere alicui copiã argenti, mutuo dare. In Asin.
Facio tibi copiam rectè conciliandi. In Persa.
Facere copiam spectandi. Terentius.
Facere copiam sui. Plini. Copiam tui facis, id est nobis ades, tua communicans.

Fiunt

fiunt illic hominum corruptelæ. Plautus.
Facere crepitũ ventris. Facere crimẽ sibi. Cic.
Factum illius culpa. In Hecyra.
Facere culpam. Ad Heren. Num culpam veniendi necessitudo fecerit. Factus est cursus incredibilis ad omnem excellentiam. In Philo.
Facere damnum, pati. In Orator.
Facere dapem. De re rust. Facere decisionẽ, decidere. In Oratio. Facere decessionẽ. In Philo. Neq; vlla decessio fieri poterat, neq; accessio.
Facere decretum. In Oratio. Salustius.
Facere deditionem. Cęsar. Salustius.
Facere deductionem. In Oratio.
Facere deductionẽ aquarũ, deriuare aquã. In Phi.
Facere deductionem moribus. In Oratio.
Facere delectionem. Ibidem.
Facere delectum. Facere delicias. In Casina.
Facere delirantes nos dictis postulat. In Amph.
Facere dementem. Plau. Meum herum dementẽ facit. Facere rem deteriorem. Att.
Facere detractionem. Idem.
Facere detrimentũ, id est, damnũ. In Oratio.
Facere deũ. In Adel. Facio te apud illum deum, id est, laudibus innumeris extollo.
Facere deo, sacrificare. In Oratio. Cui oẽs Coss. facere necesse est. Facere dignum se. In Eunu. Feceris factis tuis dignum. In Phor.
Facere diminutionem. In Fam.
Facere discessionem. In Fam.
Facere discessum. In Philo.
Facere disiunctionem. De Offic. Facere dissensionẽ. In Oratio. Facere dissidium. De Offi.
Facere diuersum. Facere diuiduum. In Adelp.
Fieri diuitem. In Trinum.
Facere diuitias ex re aliqua, parare. In Persa.

Facere

Facere rem diuinam, dijs offerre. Terentius.
Facere diuortium,id est,repudium remittere. In Fam. & Attic.
Facere dolorẽ. Att. Facere animũ dubiũ.Cice.
Facere rem dubiam argumentando.In Philo.
Facere ebrium In Orationibus
Facere emptionem.Ibidem.
Facere eruptionem.Cęs. Fac ita esse, Barb.pone casum.In Orati. Facere exceptionẽ.Ad Her.
Facere excidionem oppidi,delere. In Curc.
Facere excursiones. Att. Excursiones in prouinciam faciunt. Item Cęsar.
Facere exemplum. In Most.Exemplum ædepol faciam ego in te.i.puniã te in exemplũ aliorũ. In Eunu.In quem exempla fient?
Facere exercitũ. Cic. Facere exilium sibi.Plau.
Facere expectationem.Att.& in Philo.
Facere expostulationem. In Oratio.
Facere expeditũ ex impedito, liberare. In Epid.
Facere extraneos liberos,parentes. Plinius
Facere fabricã, est dolos ad decipiendũ struere.
Facere facetias,risum mouere. In Sticho
Facere se facetũ.In Asin. Facere rẽ facilẽ.Plaut.
Facere facinus.In Philoso.
Facere facinus indignũ se aut suo genere,facinus maximũ,pessimũ &c. In Curc.& Liuius
Facere facultatẽ.Plin. Facere fallaciam.In And.
Facere famem.Celsus. Facere familiam vnam, In Adel. Facere familiarem sibi, aut familiaritate. Facere farinam.De re rustica.
Facere se ferocem alteri. In Curc.
Facere aliquẽ feruentẽ flagris,vehemẽter cędere In Amph. Facere fidem. In Oratio.
Facere fidem alicui. Att. Facere fidem verbis, pecunia, est efficere vt alij sibi credant. Hadr.
Fecit

Fecit mihi fidem pœnitentiæ. Plinius.
Facere se fidelem hero. In Milit.
Facere fidum sibi aliquem. Salustius.
Facere finem. In Orationibus.
Facere finem certaminum. Liuius. Facere finem facti, lectionis &c.
Facere finē libidini, maledictis, prælio, sermoni.
Facere finem dicendi, offerendi se, orandi, peccandi, properandi, sequendi &c.
Facere finem vitæ. Salu. Nunc natura mihi finem fecit vitæ, id est, cogor mori.
Facere finem de se. In prologo Phor.
Facere finem in. In Adel.
Facere flagitium. In Eunucho.
Facere fletū. In Oratio. Facere florentē. In Men.
Facere flocci, floccum. In Trinum.
Facere fœdus. In Amph. In Oratio.
Facere formam alicuius. In Orator.
Facere formidinem alicui. Sal.
Facere fortunatum. In Aulu.
Facere fractum, frangere. In Mil.
Facere fraudem legi talariæ, senatusconsulto. In Milit. Atti.
Facere frugem, id est, rem. In Pœnu.
Facere fucum, dolosa specie fallere. Ter. Fucum factum mulieri.
Facere fugam, fugere. In Amph. In Eunu.
Facere funus, iusta funebria, aut honores funebres, Idem. Sal. In Fam. Funus ei satis amplū faciendum curaui.
Facere funus alicui, occidere. In Aulu. Acerbum funus filię faciet, si te carendum est.
Facere funus prandio, abligurire prandium. In Men. Facere furtum. In prologo Eunu.
Facere furtum ætati. In Bacchi.

Facere gemitũ. In Oratio. Facere geniũ ſuũ meliorem, eſt ſe meliorẽ reddere. In Sticho.
Facere ſe glorioſum. Plau. Facere gradũ. In Cur.
Facere gratulationem. Atti. Mihi facta ſtatim eſt gratulatio. i. mihi gratulati ſunt amici.
Facere gratiam, eſt gratias agere. In Moſtell. De cœna facio gratiam.
Facere gratiã delicti, iuriſiurandi, cõdonare. Sal.
Facere gratię cauſſã nihil. i. in gratiã. In Orator.
Facere grauidam. In Amph. Item Ex concubitu grauidam feci filio.
Facere grauidam compreſſu ſuo.
Facere grauitatem pectori. Celſus.
Facere gregem, exercitum colligere. Saluſtius.
Facere hęredẽ, adoptare in hęredẽ. In Orator.
Facere hęredẽ ex libella, ex parte. Att. Ad Heren.
Facere hęſitationem alicui. Plinius.
Facere ſe hilarum. In Adel.
Facere hiſtrioniam, eſt ſe in agendis fabulis exercere. In Amph. Iouem facere hiſtrioniam.
Facere hoſpitium alicui. In Oratio.
Facere hoſtilia. i. hoſtiliter. Sal.
Huius non facio. i. nihil curo. Terentius.
Facere iacturã. i. pati. Pli. Iacturã grauiſſimã feci.
Facere iacturam criminum. In Oratio.
Facere iacturã de. Sa. De illis potiſſimũ iactura fit
Facere iacturam in. In Fam. In vnius mulierculæ animula iactura facta eſt.
Facere idoneũ. In Oratio. Facere ignauiã. Plau.
Facere impẽſas. i. ſumptũ. Facere imperata. Cę.
Facere impetum, cum telis, de loco ſuperiore, in aliquem, in arcam, in arcem, in domum alienã in hoſtium equitatũ, in exercitũ, in reliquas omnes fortunas alterius, in hoſtes, in Remp. in victorem &c.

Facere impressionē. Idem. Facere imprudentē. In Oratio. Facere inanē ęgritudinē. Ibidem
Facere incendium. In Merca. In corde facit amor incendiū. Facere incertū cōsilij aliquē. Ter.
Facere indicium alicui, alicuius, & de aliquo. In Trinum. In Adel.
Facere indignum se. In Eunu. Facere inducias. In Amphi. Facere infamem. Ter.
Facere infectum quod factum est. In Truc.
Facere ingeniū suū, sequi animi impetū. Plaut.
Facere aliquem inimicum sibi. In Eunu.
Facere initiū belli, cędis. Cęsar. In Oratio.
Facere iniuriā alicui & in aliquē. In And. Attic. In Trucul. Vostra factum iniuria.
Facere insanū ex stulto. In Eun. Feci insciēs. Idē.
Facere insidias alicui. In Oratio. In Eunu. Dico ego mihi insidias fieri.
Facere insigne aliquid, In Eunucho.
Facere intercapedinem scribendi. In Fam.
Facere intermissionem. De Officijs.
Facere se intimum alicui. In Mil.
Facere inuestigationē rerū occultissimarū. Cice.
Facere inuidiā alicui. Asco. Facere inuitationē. In Oratio. Facere iratum aduersario iudicē In Orator. Facere irritum testamentū, irrita verba. In Oratio. Facere irruptionē. Ibidē
Facere iter, Laodicia, pedibus, ad Cęsarē, in Ciliciam, in Macedoniam, cautè, diligenter, hac, vnà &c. Facere itinera iusta. Atti.
Facere iudicatum, est quod in lite positum per iudices exequi. In Oratio. Facere iudicē, constituere. Plin. Facere iudicia, iudiciū. In Orat.
Facere iudiciū alicuius, dignitatis suę, factū ex cōsilio, ex euentu. Facere iudicium tacitum.
Facere iudiciū de se. Cę. Facere iudicio suo. At.

Facere iure. Attic. Facere iurgia. Facere iuſſa. Aenei. 1. Facere iuſta. In Ciſt. Facere labem. In Philo. Facere lachrymas. Gellius.
Facere lętantē aliquem, lętum reddere. In Sticho
Facere lętitiā. In Philo. Facere lamenta. Aſco.
Facere lapidationem ſaxis. In Oratio.
Facere largitionem. In Philo. In Oratio.
Facere latrociniū. Cę. Facere laudationē. Ibidē
Facere legibus. In Phor. Facere lenociniū. Plau.
Facere librū. Plini. Facere libenti animo aliqd. Plau. Facere liberum. In Aul. Vt det qui fiamus liberi. Facere licitationem. In Oratio.
Facere literas. In Aſina. In Oratio.
Facere lites. In Eunu. Facere lubentē aliquem, id eſt, beneuolum. In Aſina.
Facere lucrū. Aſco. In Perſa. Facere luctū. Gell.
Facere ludos, ædere ſpectacula. In Oratio.
Facere ludos alicui, decipere, ludificari. In Phor.
Facere luſtrum, lutum. De re ruſtica
Facere magiſtros. Att. Facere ſe magnū. In Mi.
Facere magni, maximi. In Andria.
Facere mandata. In Aſina.
Facere manubias. In Oratio.
Facere manum, cogere exercitum. In Oratio.
Facere maritum nouum. In Adel.
Facere matronas bonas. In Prologo Eunu.
Facio me. In And. Neq; quid me faciā. i. de me.
Facere medicinā. In Oratio. In Men. In Ciſt.
Facere mel. Plaut. Facere mentionē alicui⁹. Att.
Facere mentionem cum aliquo. In Aul.
Facere mentionem de aliquo. In Fam.
Facere mercaturam. In Rud. In Oratio.
Facere meretricem aliquam. Plautus.
Facere meſſem malam, dicitur is cui pro labore fructus non reſpondet.

Facere messem. De re rust. Cęs. Facere metũ. Sal.
Facere meũ. In Ora. Facere milites, cogere. Cę.
Facere minoris. In Orati. Facere miratione. Ci.
Facere miseriam. Facere missum aliquē vel aliquid, omittere vel licētiare. In Eunu. In And.
Facere missum amorem. Terentius.
Facere missam iram. Idem. Facere missum aliquid ad aliquē, mittere. Facere modo. Cice.
Facere modos. In prolo. And. Facere modũ lugendi, luxurię. In Fam. Sal. In Heau. Nec fieri modũ. Facere morã, remorari. In Mostell.
Facere more. In Oratio.
Facere morem. Vsus facit morem. Meta. 2.
Fiunt mihi morigeri. In Curc.
Facere motum animorum. In Fam.
Facere motũ coloniarũ, municipiorũ. In Oratio.
Facere mundicias. De re rustica.
Facere munitionem. Cęs. Facere murmur, murmurillũ. Plaut. Facere mutationē vestis. Ci.
Facere mutationē morum institutorũ. De Offic.
Facere mutuũ cum aliquo. In Trin. In Curc.
Facere mutuo. In Fam. Facere nauem. In Mil.
Facere naufragiũ, pati. Pau. In Fa. Facere nauicu lariam. In Oratio. Facere nefas. In Philipp.
Facere negligentem. In Andria.
Facere negociũ alicui, molestiam inferre.
Facere nequam. Plaut. Facere nescire. In Epid.
Facere nomen alicui, indere. In Men. In Trin.
Facere nomina, est debitũ contrahere. Offic. 3.
Facere notũ, notificare. In Oratio. Plinius.
Facere nouum aliquid. Plautus.
Facere nuptias. In And. In Aul. In Adel.
Facere obliuia, vel obliuionem. Meta. 4. Leucothoē multorum obliuia fecit.
Facere obnoxium sibi aliquem. Salustius.

Facere obsequelam. In Asina.
Facere obsidium. In Bacchi.
Facere obsoniũ.Ibidẽ. Facere ocium. Aegl.1.
Facere occisionem. In Oratio. Factũ oculo quid est tuo? Plaut. Facere sibi œconomum.
Facere offensionem,offensiunculam. In Fam.
Facere officiũ. In Eunu.In Adel.In Phor. Neq; mens neq; pes satis suum officium facit.
Facere operã.Plau. Facere opinionẽ.In Orator.
Factũ oportuit. In Stic. Facere optionẽ. Cic.
Facere opus.In Adel.In Heaut.In Phor. Cęsar.
Facere ordines equestris loci. In Fam.
Facere ordine aliqd.Att. Facere orationẽ.Cic.
Facere pacem.In Merc.In Amph.In Sticho.
Facere pactionẽ.Att. Facere pactionem,de pace aut bello cum hostibus.Salustius.
Facere par,paria. In Amph. In Trin.Plinius
Facere partes,diuidere. Atticus
Facere participẽ aliquẽ consilij sui,nuncij,voluptatis,vel alterius rei. In Fam.In Pseud.
Facere parui.Plau. Facere pausam.i.morã.Idẽ.
Facere peculatũ.Idẽ. Facere peculiũ. In Most.
Facere pecuniam, cudere nummos.Asco.
Facere pecuniam magnam ex aliqua re, lucrifacere. In Oratio. Facere pensilem se. Plautus
Facere periculum. In Andria
Facere periculum legionũ.Cęsar.
Facere periculum sui. In Oratio.
Facere periculum alij.i.in periculũ adducere.Sal.
Facere periculum ex alijs. In Heau.
Facere periculum in literis, in musicis, in palæstra.In Eunucho.
Facere periculo alicuius. Att. Tuo periculo fiet.
Facere permutationem cum aliquo. Attic.
Facere peruium aliquid. In Adelp. Fratris ædes

fient peruiæ. Facere peſtilentiam. Celſus.
Facere piacularem aliquem. Plautus.
Facere piaculo. De re ruſtica.
Facere pigritia aliquid. Attic.
Facere piraticā. In Oratio. Facere plagā. Cice.
Facere planū aliqd. In Orati. Facere plus. Ibidē
Facere plebē ſuā, in ſuā ſententiā pellicere. Terē.
Facere plebiſcitum. In Orator.
Facere plenum, implere. In Milit.
Facere pluris. In Trin. Facere poëma. Suet.
Facere pontē. Plin. Facere populi ſcitū. In Ora.
Facere populum fundum. In Oratio.
Facere poteſtatē alicuiꝰ rei, quęrēdi, vidēdi. Var.
Facere pręconiū. In Fam. Facere prędā. In Pœ.
Facere perſpectum aliquem aliquibus. In Aul.
Facere prægnantem, imprægnare. Ibidem.
Facere pręiudiciū. In Oratio. Facere pręliū. Ibi.
Facere prælium in manibus. Sal.
Facere pretium. In Perſa. Facere probrū. Gell.
Facere procurationem. In Philo.
Facere profana omnia. In Oratio. Facere profe-ctionem. Cęſar. Facere progreſſionem. De Offic. In Philoſo.
Facere promiſſum. De Officijs.
Facere ſibi promum. i. diſpenſatorem. In Pœnu.
Facere aliquem propitium. Ibidem.
Facere proprium, eſt ſibi vindicare. Aenei. 6.
Facere prolixo animo aliquid. Attic.
Facere pugnam. Sal. Facere pugnū. In Orator.
Facere quāplurimū, multa lucrifacere. In Adel.
Facere quæſtum. Ibidem. In Heaut.
Facere quanti, quanticunq;, quantilibet.
Facere quod ſatis eſt, pro ſatisfacere. In Hecyra.
Faciemus ei quæ volet. In Aſina.
Facere rapinas. Cęſar.

Facere ratũ auſpiciũ. Ci. Facere rebellionẽ. Cæ.
Facere redemptionẽ iudicij pecunia. In Oratio.
Facere reducem aliquem ab orco in lucem, eſt vitæ reſtituere. In Heaut.
Facere reducẽ ad patrem, in patriam. Ibidem.
Facere reducem in libertatem. Plautus.
Facere reiectionem iudicum. In Oratio.
Facere reliquum. Ibidem.
Facere rem, id eſt, lucrum. In Adel. Nunq̃ rem facies, abi, neſcis ineſcare homines.
Facere rem diuinam, diximus.
Facere rem deteriorem, facilem. In Pſeud. Attic.
Facere rempublicam ex parua magnam. Saluſt.
Facere remoram rei priuatę & publicę. Plautus.
Facere reum, accuſare. In Oratio. Plinius.
Facere reum magis ex æquo & bono, q̃ ex iure gentium. Saluſtius.
Facere reũ rei capitalis. In Oratio. Facere rictũ, oſcitare. Facere riſum, mouere. In Fam.
Facere ſacra. In Oratio. Facere ſacrificium. Att.
Facere ſaltũ. Meta.1. Facere ſalutationem. Cic.
Facere ſanum aliquem. In Oratio.
Fieri cœpit ſatias. i. ſatietas. In Eunu.
Facere ſcelus. In Oratio. Facere ſcire. In Perſa.
Facere ſcriptũ. Gell. Facere ſeceſſionẽ. Cæſar.
Facere ſecunda, eſt ſecundo offendere. Plautus.
Facere ſecũdo populo aliq̃d. i. cõcedẽte. In Phil.
Facere ſeditionem. In Fam. Attic.
Facere ſementẽ. In Ora. Vt ſementẽ feceris, ita & metes. Facere ſementẽ ꝓſcriptionis. Att.
Facere ſemitã per fundum ſeptum. In Curc.
Facere ſenatuſconſultum. Att. In Fam.
Facere ſermonẽ. Att. Fit ſermo inter eos. Cice.
Facere ſignificationem. In Philo. De Officijs
Facere ſilentium. In Amph.

Facere sitim. Celsus.
Facere se socerum alicui. Attic.
Facere societatem cum aliquo. In Oratio.
Facere spatium. In Orator.
Facere speciẽ diuinę animationis ex igne. In Phi.
Facere spõsalia. Atti. Facere sponsionẽ. De Offi.
Facere spõte sua. Att. Plin. Facere statuã. Ibidẽ
Facere stipendiũ. Sal. Pro militare. Historicum.
Facere stipendia sub aliquo. Plinius
Facere stipendiariũ. Cęsar
Facere stercorationem. De re rustica
Facere stercus. Ibidem.
Facere stomachũ alicui, bilem mouere. In Fam.
Facere strages. In Oratio. Facere struẽ. De re ru.
Facere stuprũ nefariũ cum sorore germana. Cic.
Facere suauium alicui. In Asina.
Facere summã cogitationum suarum. In Fam.
Facere summã reliqui, summatim cõcludere. Ci.
Facere summam ex publicis literis. In Oratio.
Facere sumptum. In Hecyra
Facere sumptũ de suo ad operã aliquã. In Bacch.
Facere sumptum in cultura, in militẽ. De re rustica & in Oratio.
Facere se superbum, id est, mortuum. In Amph.
Facere suspitionẽ. In Orationib9 & in Oratorijs
Facere susurrum. Plautus
Facere suum aliquid authoritate, beneficio, vsu. Plautus, Cęsar, In Adelp.
Facere syngraphas. In Oratio.
Facere tabulas nouas, erat cum debitores solutione veterum nominũ liberabantur. Att.
Facere tale aliquid. In Fam.
Facere tanti. Cic. Vt quanti quisq; se ipse faciat, tanti fiat amicis, id est, æstimetur
Facere technam aduersus patrẽ de auro. In Bacc.

Facit ira telum,id eſt,inuenit. Aeneid.7.
Facere terræmotum. In Philoſo.
Facere teſtamentum. In Orato.
Facere teſtes,ſubornare. In Adelph.
Facere timorẽ alicui,terrere. In Fam. Saluſt.
Facere tranquillitatem. In Merc.
Facere tranquillũ & lenem animum. In Epid.
Facta tranſacta omnia, id eſt, nihil agendum reſtat. In Andria.
Facere tripudium. In Philoſo.
Facere tumultũ,turbam.i.tumultum excitare. In Eunu. In Oratio. Saluſtius.
Facere turres ad libram. Cæſar.
Facere tyrocinium, eſt rudimentum ponere, aut initium opificij.
Facere vadem, præſtare id quum pro alio ſpopõdimus. De Officijs.
Facere vadimonium. In Oratio.
Facere varietatem. In Philoſo.
Facere vela. In Oratio. Facere velaturã. Varro
Facere vectigalem. In Oratio.
Facere ventum. In Curc. Facere ventulũ. In Eu.
Facere ventulum pallio. In Caſina.
Facere verbum & verba,loqui. In And. In Fam.
Facere verba multa,pauca,indocte,lepide, &c.
Facere verba mortuo, eſt fruſtra loqui.
Facere verba ad parſimoniam. In Aul.
Facere verba apud ſenatum. In Oratio.
Facere verba contra legem. Ibidem.
Facere verba de fide,de ſalute alterius. In Oratio. Liuius. Facere verba in ſenatu. In Oratio.
Fit mihi veriſimile. In Andria.
Facere ſe verſipellem. In Amph.
Facere verſuram. In Oratio. Att.
Facere verſus,cõdere. In Oratio. In Trin. Plinius

Facere verum. In Rud. De Amici. Ita fit verum illud quod initio dixi.
Facere vestigium. In Orationibus.
Facere viam, proficisci. In Bacch.
Facere viam vi. Aen. 1. Fit via vi. Facere se vilem In Mil. Facere vim in aliquem. In Eu.
Facere vindemiam, rescindere vuas. Cæsar.
Facere violentiā. Facere vitā bonā alicui. In Per.
Facere vitium domus dicitur. i. corrumpi. Cice.
Facere vitula, sacrificare. Aegloga. 3.
Facere vnguentariam. In Pœnu.
Facere voluntate sua. Terentius
Facere voluptatem alicui. In Truc.
Facere votum & vota, vouere & optare. De re Rustica. In Oratio.
Facere vrinam, leuare vesicam.
Facere vsitatum aliquid. In Philos.
Facere vsurā, est sumere pecuniam in fœnus, non dare. Att. Facere vulnus. Idem.
Facto vsus. Terent. Moneo quid facto vsus fiet
Facere ab integro. Facere ad dolores, vtile esse. Ouidius: Non facit ad nostros animi medicina dolores.
Facere ad exemplum. In Philo. & Plaut.
Facere ad libidinem alicuius aliquid. In Oratio.
Facere ad mores, conferre. Ouid. Et facit ad mores ars quoq; nostra bonos.
Facere ad nutum, ad voluntatem alicuius. Cęsar: Homo factus ad vnguem, id est, quadratus, bene compositus. Horatius
Facere aduersus edictum. In Heaut.
Facere cōtra aliquē aliquid. In Oratio. & Cæsar
Facere cū aliquo. In Oratio. Faciebant omnia cū pupilla, id est, pro pupilla erant.
Facere cum contumelia.

Facere de alio alium. In Orationibus.
Facere de compacto. Plautus.
Facere de consilio alterius. In Phor.
Facere de industria. Terentius
Facere de integro, renouare.
Facere de sententia alicuius. In Bacch. Att.
Facere è gemmis, è marmore aliquid. In Oratio.
Facere è regione. In Philoso.
Facere è rep. Att. Facere ex aio. In Phil. In Adel.
Fieri ex æquo & bono. Ibidem
Facere ex aratore oratorem. In Oratio.
Facere ex auro quicquam. Ibidem
Facere ex commodo pugnam. Salustius
Facere ex dignitate sua. Att.
Facere ex ebore aliquid. In Oratio.
Facere ex facili aliquid. Celsus.
Facere ex impedito expeditum, diximus
Facere ex necessitate, Ineptè, de rigore. Plinius.
Facere ex re mea, tua, sua. i. vtile. Plaut. In Andria
Ex ea re quid fiat, vide.
Fieri ex ocio. In Heaut. Nulla adeo ex re isthuc fit nisi ex nimio ocio.
Facere ex stulto insanum, diximus.
Facere ex tẽplo carcerẽ, ex timido fortẽ. In Orat.
Fieri ex vera vita. Ter. Facere ex volũtate. Cic.
Facere quicquã extra modũ aut numerũ, est incõsulte aut pręter rationẽ facere. Hora. li. 1. epist. 9
Facere in fortunas alicuius impetum, est eius bona inuadere. In Oratio.
Facere in sententiam alicuius aliquid. Att. In Fa.
Facere intra modũ. In Fa. Facere ob rem. Sal.
Facit pro me, pro te, pro se.
Facere pro sano. Cæsar Facere secundum aliquem. Att. Quod ij secundum Buthrotios fecerunt, id est, pro Buthrotijs.

Facere secundum mandata. Plinius.
Facere ægre alicui. In Eu. Facere aliter. In Stich.
Facere amice. De Amic. Facere bene. In Most.
Facere sibi bene. In Asin. Facere benigne. In Pœnu. In oratio. Facere celeriter. Att.
Facere commode, confidenter. In Mil.
Facere contra. In Eu. Facere cumulate. In Orati.
Facere dum. In Heaut. Facito, dum eadem hæc memineris Facere gratis. In Oratio.
Facere imprudẽter, impudẽter, inscienter. In Philoso. In And. Fac ita esse. In Oratio.
Facere leuiter. In Fa. Facere longius. In Phil.
Facere malitiose. In Casi. Facere mature. In Mil.
Facere mecum, tecum, secum, id est, sentire mecũ &c. In Oratio. Facere modice. In Fam.
Facere mutuo. Ibidem. Facere obnixe oĩa. In Andria. Facere obuiam. In Eu.
Facere palàm aliquid. In Asin. In Trin. In Heaut.
Facere parce. In Fam. Facere pariter. In Eun.
Facere probe. In Most. Facere prolixe. Att.
Facere propius. Idem: Propius nihil est factum, q̃ vt occideretur.
Facere quàm plurimum alicui, coaceruare multa bona. In Adelphis.
Facere quoadeius. Att. Velim ne intermittas, q̃adeius facere poteris, scribere ad me.
Facere quum. In Asi. Iamdudũ factum est, quum primũ bibi. i. à longo tempore non bibi.
Facere rectè, restrictè, sapiẽter, satis, scelestè, sedulò, simulatè, stultè, temerè, &c.
Facere vnà, id est, secum. In Oratio.
Facere volupe animo suo. In Asin.
Facere vt. In Men. Tu facito ante solis occasum vt venias aduorsum mihi.
Faciam vt potero. Fac vt iubet. Facis vt alias

alias res soles. Fecisti vt difficilior esset, &c.
Facere subaudito vt. In Eu. Domi adsitis facite.
In Aul. Facite totę plateæ pateant.
Facere vulgò. In Heaut. Vulgò id faciunt.
Facere refert pulchre verbum prius dictum. Terentius: Consilium volo capere vnà tecũ. A. Fiat, id est, capias. Item: Dixtin dudũ illam dixisse se expectare filium? Ph. Factum. i. dixi.
FACESSERE. In Men. Dictum facesse elatum id est, desine superbe loqui.
Facessere negotium alicui, molestiam afferre. In Orati. Facessant opere. i. intermittãtur. Ibidẽ
Facessere periculũ alicui. In Oratio. Ne innocenti periculum facesseris.
Facessere pręcepta matris. Verg.
Facessere ad. Liuius: Facesse hinc Tarquinios ad Corinthum. Facessat hinc. i. abeat. In Phor.
Facessant paulisper rogamus. i. discedãt. In Phil.
FACTITARE. Off. 2. Hęc apud maiores nostros factitata.
Factitare accusationẽ. i. crebo accusare. In Orato.
Factitare artem. Ibidẽ: Artem pudere proloqui, quam factites, id est, exerceas.
FAXO. In Phor. Iam hic faxo aderit. Lubens faxim. In Aul. Caue faxis. In Heaut. Ita dij faxint. Ibidem. Optantis est. Vtinam dij faxint. In Amph.
EDIfico, decompositum verbi dare.
EFFICERE de bonis & malis dicitur.
Effici admiratione. De Off.
Efficere populares suos adorea, id est, afferre, augere. Plautus.
Efficere aliquem ægrimonia, ægritudine. Idem.
Effecta æstas, id est, transacta. Cicero.
Effecta ætate. Idem.

Afficere aliquem agro, donare. Plautus.
Affici amicitia, amore. Affici animo, cōmoueri. In Fam. Affici animis. In Orato.
Afficit animos eorum. Ibidem.
Affici audacia, audacem esse. Terent.
Affectum bellum videmus. In Oratio.
Afficere beneficijs, beneuolentia aliquem. In Fa.
Afficere calamitate, cōtumelia aliquē. In Oratio.
Affectis ita corporibus, id est, cōstitutis. In Phil.
Affectæ corporis vires, id est, debilitatæ. Liuius.
Affici cruciatibus. Cæs. Afficiunt me cura. Att.
Affici damno, delectatione, desiderio. Att. In Fa.
Affici difficultate. Cæsar.
Afficit vos mœror sensu doloris. In Oratio.
Affici errore mentis ex dolore. Att.
Affecta fides, id est, collabefactata. Sueto.
Afficere gloria aliquem. In Fam.
Afficere honore aliquem. In Oratio.
Affici ignominia. Ibidem.
Affici imperio, incommodo.
Affici iniurijs. In Orationibus.
Afficere aliquem magna lætitia. In Fam.
Affici lætitia. Ibidem. Affici laude. De Of.
Affici literis. Att. Affecerūt me tuę literæ. Plin.
Afficere lucro. Plautus.
Afficere macula. In Orationib.
Affici metu. Ibidem. Affici mœrore. Ibidem
Affici molestia, morbo. Terent. Affici morte acerba, id est, crudeliter interfici. In Fam.
Afficere aliquem nomine regis, id est, regem appellare. In Oratio. Affici bonis nuncijs.
Affici odio, officijs. De Senect.
Affici pœna. In Orationib. Afficere præda aliquem, id est, augere. Plautus.
Afficere aliquem pręmijs amplis. In Oratio.

Affici precibus. Horat. Affici pretio. Aen.10.
Affici societate. In Orationib.
Affici senectute. In Orato.
Afficere sepultura aliquem. Caesar.
Affici solicitudine. Idem.
Afficere aliquem spolijs. Plautus.
Afficere aliquem stipendio. In Oratio.
Affici studio pietatis.
Affici studijs bonarum artium
Afficio aliquem supplicio. In Oratio.
Affici timore. In Fam. Affici amplis titulis.
Affici virgis. Plaut. Affici vitijs. In Oratio.
Affici vituperio, voluptate nõ parua. Ibidem.
Affici ad aliquid. In Orato. Ex ijs rebus, quę quodammodo affectę sunt ad id, de quo quęritur.
Affecti eodem modo erga amicũ simus. De Of.
Affici grauiter, id est, multum male valere. Att.
Affectus male, pro male dispositus.
AFFECTARE, est pronũ animũ habere ad aliquid faciendum. Affectare honorem. Salu.
Affectare iter. In Oratio. Affectare mundiciam omni diligentia. Attic.
Affectare similitudinem. Ad Heren.
Affectare regnum, id est, aspirare. Plinius
Affectare viam ad dominas. Ter. Hi gladiatorio animo ad me affectãt viam. Idẽ. Verg. Viãq; affectat olympo. i. ad diuinos honores aspirat.
BENEFACERE. In Eunuc. Benefecisti. Item: O factum bene.
CALEFACIO, Commonefacio, habes apud Caleo, Moneo.
CONFICERE, nunc pro debilitare, nunc pro necare vsurpatur.
Conficere aliquid. In Adel. Credebas dormienti hęc tibi confecturos deos?

Conficere absolutionẽ sex iudicibus. In Oratio.
Confectis æstiuis, id est, transactis. In Fam.
Confecit annos prope centũ, id est, impleuit. In Oratio. Confectus annis. Salust.
Conficere argentũ alterius, cõsumere. In Phor.
Conficere bellum, finire. Cic.
Conficere bibliothecam alicui. Att.
Conficere bona, dilapidare.
Conficere centurias. In Fam.
Confectus cruciatu maximorum dolorum. Att.
Confectus cura. In And. Conficere curriculũ viuẽdiá natura datũ recte & honeste. In Phil.
Conficere cursum vitę suæ in labore corporis atque in animi contentione. In Oratio.
Conficere cursum Delum. i. nauigare. Att.
Conficere dentibus nucem. Barb. masticare aut quassare. Plinius.
Conficere diem sermone longo. In Trin.
Confici dolore. Plini. Cõficiunt escas dentes infimi, id est, molunt. In Philo.
Confectus fallacijs. In Truc.
Confecerat famam bene loquẽdi, suauitas vocis & lenis appellatio literarum. In Orato.
Confici fame. Conficere feram, cõfodere.
Conficere flagitium, patrare. Cõfici frigore.
Confecta honestatis pars est. i. absoluta. Off. 2.
Conficias hortos mihi, necesse est. Att.
Confecit ictibus sagittarꝫ propugnatores. Suet.
Confici ieiunio. Confecerũt me infirmitates meorum, id est, occiderunt. Plin.
Conficiebam iter æstuosa & pulueruléta via. Attic. Cæsar. Conficere iussa. Cic. Confeci quæ iussisti omnia.
Confici labore, languoribus. De Off.
Conficere librum, absoluere. Ibidem.

Confe-

Confectus macie. Plinius. Conficere malum In Heaut. Aliquid gnato conficies mali.
Conficere mandata. Att. Si quæ tibi mandauimus, confeceris. Confici metu. Plinius.
Conficiunt me mortes iuuenū, id est, vehementer doleo. Idem. Conficere negotium. In Cistell. Attic. Conficere nomina. Att.
Conficere nummos, parare. In Phor.
Conficere nuptias. In And. In Heau. In Phor.
Conficere opus, perficere. In Capt.
Conficere pacem, componere. In Heaut.
Conficere pactionem. Att. Confectæ pactiones publicanorum.
Cōficere passus vel passuum mille. Idem: Vt passuum mille conficiatur, id est, circuitu mille sint passus.
Conficere peculium grande, est pecuniæ vim accumulare. In Merc.
Conficere pecuniam versura aut tributo, id est, comparare. In Oratio. Item: Permagna ex illa re pecunia confici posset.
Conficere pensum, nere. In Merc.
Conficere pensum, absoluere. In Persa: Pensum meum, quod datum est, confeci.
Confectus plagis, ante oculos tuos cecidit. Cic.
Confecto prandio, id est, finito. In Men.
Conficere pretium. In Oratio.
Conficere professionem. In Fam.
Confecit plures prouincias. In Oratio.
Cōficere rationes. Att. Cōficere reditū. In Fa.
Conficere rem. Attic. Neque adhuc res est confecta. Teren. Confici senecta, senio. Meta. 6.
Conficere significationem doloris, id est, perficere. Ad Heren. Confici siti.
Conficere solicitudines alicui, id est, inijcere, cō-

parare. In Andria: Hic suis consiliis mihi confecit solicitudines.
Conficere spatium. Cæsar: Incredibili celeritate magno spatio paucis diebus confecto.
Confectus squalore. Plinius.
Conficere summã fatalem. De Of. Circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint.
Conficere tabulas, id est, registrum facere in quo accepti & expensi ratio notatur. Plinius.
Conficere tributũ. In Oratio. Conficere tunicam hybernã alicui, cõponere. In Mil.
Conficere verberibus, verbis aliquẽ, flagellare, minaci voce terrere. In Pseud.
Conficere viam longam. De Senect.
Conficere victoriam. In Oratio.
Confecta vigilia prima, id est, præterita. Cæsar.
Confici vigiliis. Conficere virginem, id est, conuincere, dictis fallere. In Eunu.
Conficere voluptates. In Philo.
Cõficere in leges suas. In Heau. Facillime patris pacem in leges cõficiet suas. Præceptoris est, discipulos in suas leges conficere.
Conficere in ordinẽ rationes, tabulas. In Oratio.
Conficere sine molestia, sine sumptu, sine dispendio. In Eunucho.
Cõficere affatim aliquẽ. i. misere flagellare. Plau.
Conficere facile. In Heaut. Et simul conficiam facilius ego quod volo.
CONFIERI. In Adel. Hoc confit quod volo. Aeneid. 4. Nũc qua ratione quod instat Confieri possit, &c.
DEFICERE aliquid, in aliquo errare. In Phor. Si quid deficies. Cice. Id q̃q; deficiebat me. i. deseruit. Deficere alimento, carere. Colu. Vide ne pristino alimento deficiat.

Deficere

Deficere animo, pusillanimem esse. Cic. Cohortatus suos, ne animo deficiant.

Deficit animus alicui. In Oratio. Nõ animus eis, sed vires deficiunt.

Deficere absolute, pro eodẽ. Ter. Ea caussa nihilo magis deficimus. Deficere annis. Colu.

Defecti aqua ciboq;. Quintilianus.

Defici aqua, deponentaliter. Plin. Hęc amœnitas deficitur aqua salienti, id est, caret.

Defici consilio, deponẽtaliter. In Oratio. Mulier abundat audacia, consilio & ratione deficitur id est, caret.

Deficit dies aliquem. Ibidem: Me dies, vox, latera deficiant, id est, non sufficiant.

Deficit frumentum. Cæsar: Ipsos res frumentaria deficere cœpit.

Deficiunt glandes syluis. Vergilius.

Deficere luctu. Aeneid. II.

Deficere gressu, vide, Deficere visu.

Defici memoria, passiue. Colu. Qui si memoria deficit, q̃ min⁹ agnoscat cuiusq; progeniẽ, &c.

Deficit oratio aliquem. In Oratio. Tempus te citius q̃ oratio deficeret.

Deficit oratorem prudentia nunquam. Cic.

Defici ratione, vide, Defici consilio.

Deficit sanguis aliquẽ. Cæs. Quẽ iam sanguis viresq; deficiunt. Defecta senio arbor. Colu.

Defectio aut defectus solis. In Phil. Plin. Verg.

Deficiunt mihi solatia. In Fam.

Deficiunt solo macro, id est, pereunt. Colu.

Deficit tempus aliquẽ, vide, Deficit oratio.

Deficiũt vires aliquẽ. In Orat. Cũ me vires deficere cępissent. i. debilitari. vide, deficit sanguis

Deficiunt vires alicui. vide, Deficit animus,

Deficiunt vires, absolute, vide, Deficit vox.

Deficere viribus. Colu. Defectissimũ quencq; annis & viribus in agrum relegat.
Deficit ingenij vis aliquem. In Orato.
Deficere visu. Sueto. Quum iam non gressu modo deficeret, sed & visu.
Deficit vox. In Oratio. Ne vox viresq; deficerẽt
Deficit vox aliquem, Vide, deficit dies.
Deficere à noie, Vide ab imperio deficere.
Deficere à Repub. desciscere. In Fam.
Deficere à se. Ibidem: A meq; ipse deficerem.
Deficere à sententia alicuius.
Deficere à virtute. Cicero de Amicitia.
Deficere ab rege. retrocedere. Salust.
Deficere ad Antiochũ, ad Arũcos, ad partẽ diuersam, ad senatũ, ad Turcam. i. transfugere.
Defici ad calamitatẽ, passiue. In Oratio. Nũc vel solus defectus ad calamitatem.
DEFIERI. In Hecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. In Eu. Nihil quum est, nihil defit tamen
Deficit animus mihi. In Milit. Animus per oculos meos defit.
Defit dies. In Rud. Omnia iterũ vis memorari scelus, vt defiat dies, id est, deficiat.
EFFICERE aliquid. In And. Quid est q̃ tibi mea ars efficere hoc possit amplius? In Eu. Si hoc efficio. Efficere argentũ alicui. In Bac.
Efficere beneuolũ auditorẽ à rebus ipsis. Heren.
Efficere cædem. In Oratio. Magistratuum priuatorumq; cædes effecerat.
Efficere clamores. Att. Efficere columnã ab integro nouam nullo lapide rediuiuo. In Oratio.
Efficere cõtemptionem. In Philo. Magna videbatur mortis effecta contemptio.
Effectum dare, id est, efficere. In Eu. Effectũ dabo
Efficere epistolam, scribere. Att. Effeci epistolam

ad Cæsarem. Efficere facinora. In Pseudo. Magna me facinora efficere decet.
Efficere mãdata. At. Tu mãdata effice, q̃ recepisti.
Efficere nuptias alicui. In Andria.
Efficere officium. Plautus: Vestrum curate officium, ego efficiam meum.
Efficere pollicita. In Phor. Donec tibi id q̃d pollicitus sum effecero. Efficere processus. In Orato. Tantos processus efficiebat.
Effectũ reddere. In Andr. Hoc ego tibi profecto effectum reddam. Efficere scientiam. In Philo. Scientiam putantur effecisse.
Efficere frequentem senatum, congregare. In Fa.
Efficere successionem. In Philos. Doloris motio successionem effecit voluptatis.
Efficere voluptatẽ. In Phil. Efficere in fœnus At. Ea vox in fęnus Põpeij q̃d satis sit efficiũt
Efficere in vsuram. Idem: Nec id satis efficitur in vsuram menstruam.
Efficere vt. In Pseud. Si hanc hodie mulierem efficio tibi tua vt sit.
EXPERGEFACIO, Floccifacio, Frigefacio, clara satis per se.
INFICERE animum delicijs, desidia, languore, ocio, vmbris. Tusc. 5.
Infici artibus, id est, imbui. In Philoso.
Inficiuntur apes fumo, id est, perdũtur. Plin. lib. 1
Infecti luxu & peregrinis moribus. Liuius.
Inficere pocula, venenis corrumpere. Verg.
Infici opinionum prauitate. In Philoso.
Infectũ veneno. Suet. Inficere vestẽ, tingere. In Truc. Infectũ aliquid facere. In Casi. Volunt hęc vt infecta faciant.
Infecta dona facere, promissa nõ dare. In Mostel.
Infectum nõ potest fieri quod factũ est. In Aul.

Infectum reddere. Plin. Infecta pace. In Eunu.

INFIciari, negare. In Amph. Quę facta, inficiare.

Inficiari fœdus. In Phil. Inficiari id posset. In Cati.

Inficiatur oĩa ea quę dudum cõfessa est. In Cist.

INFIt defectiuum, pro incipit. In Aul. Infit ibi postulare. Item: Infit dicere adulterinum esse. Item: Infit percontarier.

INTERFICERE, occidere. Interficere aliquem exẽplis pessimis. In Most. Vt dij deæq; omnes me pessumis exemplis interficiant

Interficere messes, perdere, cremare. Verg.

Interficit rubigo ferrũ. Gell. Ferrũ si exerceas, cõteritur: si nõ exerceas, tamen rubigo interficit.

Interficere aliquem siti. In Most.

Interficere aliquẽ vita. In Tru. Me interfecisti penè & vita & lumine.

Interficere aliquem veneno. In Epist. Eadem mulier virum & filium eodem tempore venenis clàm datis vita interfecerat.

LABEFACIO, Labefacto, Liquefacio, Lucrifacio, Obstupefacio inter sua quæque simplicia reperies.

OFFICERE, obesse. Officere auribus. Sal. Timor animi auribus officit.

Officere auspicijs. Offic. 3. Demoliri ea quorũ altitudo officeret auspicijs.

Officere caussę. In Orato. Quod ipsi caussę aliqua ex parte officit. Officere excursionibus aduersariorum, id est, impedire. Cæsar.

Officere cõmodis. In Ora. Vbi tuis cõmodis officio? Officere luminibus. Ibidẽ: Nec mẽtis quasi luminib' officit altitudo fortunę & gloriæ. Officere cũ accusatiuo. In Trucu. Ego te hic affatim officiam

OLFAcere, odorare vel persentiscere. In Adel.

PATE-

PATEFAcere aditū, aperire. In Orato. Patefecit earū rerum ipsarum aditū quas quęrimus.

Patefactis alpibus in Italiam traiecit. Plinius.

Patefacere aures assentatoribus, est credere, auscultare. De Amicitia.

Patefacere aures hoīm. Plin. Illa actio mihi aures hoīm, illa ianuam famę patefecit.

Patefacere fenestrā, darę occasionē. In Heau. Quā tam fenestram ad nequitiam patefeceris.

Patefacere ianuam famæ, vide, Patefacere aures hominum.

Patefacere iniurias. In Hecy. Tot meas iniurias quę nunquam vllo patefecit loco.

PERFICERE aliquid. In Phormionę.

Perficere promissa. In Andria.

PRAEFIcere animū corpori, In Oratio. Eumq; vt dominum atq; imperatorem obedientem præfecit corpori.

Præficere aliquem bello, elephantis Indicis, procurationi, prouinciæ, regiōibus, rei alicui, &c. Cæsar. Terent. In Oratio. & Philo. In Eu.

Præficere cum imperio. Cæsar: Non solum vrbibus, sed penè vicis castellisq; singulis cum imperio præficiebantur.

Præficere aliquem in exercitu. In Oratio.

PROFIcere tantū ad se spectat secundū Vallam

Profici nobis. At. Ita quidē spero nobis profici. i. prodesse: quod videtur cōtra Vallam.

Proficere consilio. In Fam. Cum consilio profici nihil possit.

Proficitur, impersonale. Plin. Memoriæ frequenti emendatione proficitur.

Proficere in literarum studijs.

QVATEFACIO, Rarefacio ex simplicibus cognoscuntur.

REFICERE ædes, naues, muros, instaurare.
Reficere aliquem. Attic. Tyronis reficiendi spes est in M. Catone. Reficere animũ, recreare
Refici labore. Plin. Reficere magistratũ. De Of.
Reficere se. In Fam. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam.
Reficit me sapientissimi & iustissimi viri consilium, id est, recreat. In Oratio.
Reficere se ad. Ibidem: Ad ea autẽ quæ dicturus sum, reficite vos queso iudices.
Reficere se cũ. Att. Ego ex magnis caloribus in Arpinati summa cũ amœnitate fluminis me refeci. Refici incipit. i. cõualescere. Plinius
SACRIficare genio suo, summo Ioui, &c. Plau.
SATISFACERE alicui, fidei.
Satisfacere cum accõ, pro punire. Ad Heren. Nõ conuenit censores istum satisfacere.
SIGNIFIcare credulũ. De Senect. Hos significat credulos obliuiosos, id est, ostendit.
Significare dolorẽ oculis, vultu, gestu, digito. In Oratio. Significatur dubitatio. In Fami.
Significata mihi gratulatio. Att.
Significatur impet⁹ tantus oculis, &c. In Orato.
Significat magnum. Plinius.
Significat meam in eo parsimoniam huius paginæ contractio, id est, ostendit. Att.
Significatur in tuis literis suspicio quędam.
Significatur tãta vis animi oculis, &c. In Orato.
Significare voluntatem suam maximo clamore.
Significare de suis actis aliquid. Att.
Significare in literis aliquid, diximus.
Significare inter. In Truc. Sic istuc volo, ne inter vos significetis, id est, indicia faciatis.
SVFFICERE aliquid alicui, satis esse. Plinius: Mihi autem vel sola voluntas suffecisset.

Sufficere animum alicui, suppeditare. Vergilius. Ipse pater Danais animos viresq; secundas Sufficit.
Sufficere consulem, substituere. In Oratio. Ne sufficiatur consul, non timent.
Sufficit humorē tellus satis, id est, subministrat. Georgi. 2.
Sufficit vmbo ictibus. Aene. 11
Sufficere laboribus. Plini. Eadēq; firmitate animi laboribus suffecit, qua nūc ocium patitur.
Sufficere prolem, substituere. Geor. 3. Atq; aliam ex alia generando suffice prolem.
Sufficere purpuram, inficere, maculare. In Fam. Vt ij qui conuiuijs purpurā tamen sufficiūt.
Sufficere vires, sustinere. Cęsar. Nec iam vires sufficere cuiusquā, nec ferre operis laborē posse. Vide, Sufficere animum.
Sufficere ad. Quintil. Ad quas nec mens, nec corpus, nec dies ipsa sufficiat.
Sufficere in locum alterius. In Fam. In cuius locum suffectus sum.
Sufficere absolute. Aenei. 5. Nec tendere tantum sufficimus.
Sufficit impersonale, vt sufficit scire quid bonū.
TABEFACIO, Testificor, Velificor, simplicibus, ex quibus descēdere videntur magis, adnumerabimus.

FALLO.

Fallere aliquē, decipere, à fando dictū. In And. Nihil me fallis. i. te noui, non me decipis. Fallere te nullus vult, qui tibi, dura minatur.
Fallere aliquem aliquid, ignorare. In Heaut. Nihil me fefellit. In Hecy. Non Pol multum me fallit. i. sat scio. In Phor. Nisi quid me fefellerit In Heaut. Num me fefellit hosce id struere, id

est, num sciui. Fallunt ædes. Ter. Nõ me tuę fallunt ædes, id est, optime noui.
Fallit ætas, dum occulte labitur. Ouid. Labitur occulte, fallitq; volubilis ætas.
Fallit alea. Hora. Perrarò hęc alea fallit.
Fallere amorem, posthabere. Aenei. 4. Infandum si fallere possit amorem.
Fallit animus. In Men. In Heaut. In Phor. Nisi me animus fallit.
Fallunt anni, idem quod, fallit ætas.
Fefellerunt casus varij spem cogitationũ & consiliorum meorum. In Orator.
Fallit me meus conatus, cura. Aeneid. 6. Nec me mea cura fefellit.
Fallere curam vino, somno, pellere. Horat. Iam vino quærens, iam somno fallere curam.
Fallere depositũ, non seruare, nõ reddere. Met. 5.
Fallere desyderium alicuius.
Fallere dextram, non seruare fidem. Aene. 6.
Fallere diem, terere. Fallere dolis. In And.
Fallere expectationẽ parentũ, vel alterius. Eras.
Fallere fidem, id est, soluere. De Officijs.
Fallere fraude. In Oratio. Omni fraude & perfidia fefellit. Fallere herũ. In Heaut. In And.
Fallunt impensæ in aliquem collatæ.
Fallit me meus labor. Fallere laborẽ, est intermittere, aut mitigare. Horatius.
Fallere liberos parentibus, abstrahere. In Rud.
Fallere lumina, idẽ quod, fallere oculos. Meta. 4.
Fallere ocium, discutere, laborare, rei operã dare.
Fallere oculos, pręstringere, pręstigiare.
Fallunt opera. i. ex operibus, constat impostores esse. In Pseud.
Fallit me mea opinio. Fallere opinionẽ alicui⁹. In Oratio. Confiteatur necesse est, te multam opinio-

opinionem fefelliſſe. Fallere parentũ expectationem, fallere parentibus liberos.

Fallere perfidia, diximus.

Fallere poſtico, effugere per poſticum. Horatius Atria ſeruantem, poſtico falle clientem.

Fallere promiſſum, eſt non ſtare conuentis.

Falli ſermonis. Plau. Nec ſermonis fallebar tamẽ quem loquerentur. Phraſis rara.

Fallere ſociũ. Cic. Fallere ſomno curã, dictũ eſt

Fallit ſpes aliquẽ. In Fam. Quę ne ſpes eũ fallat.

Fallit ſpem aliquid. Vide, Fallunt caſus.

Fallere tędiũ, pellere. Fallere technis. In Heaut. Falli te ſinas technis per ſeruum.

Fallere tẽpus, terere. Fallit tẽpus, pro pręterit ci to & occulte. Fallere vino, curam, diximus.

Falli à. Hora. Fallimur à placidis verbis, vultuq; ſereno. Falli ab. In Eunu. Vt ab illis fallimur

Fallere per. Liuius. Qui per bienniũ fefellerat. i. latuerat. Falli per ſeruum. In Eunu. In Heau.

Fallere apertè. In And. Falſus paſſiue. Ibidem. Falſus es. Falſus actiue. Verg. Solem quis di cere falſum audeat?

Falſa cauſſa, falſum gaudium, falſam gratiã inire, falſæ lites, falſa lachrymula, falſa ſolicitudo, fal ſum ſomnium, falſa ſpes.

Falſus animi. Terẽ. Vt falſus animi eſt. i. vt errat.

Falſum habere, decipere. Saluſt. Nec ea res me fal ſum habuit.

REFELLERE eſt quod dictũ eſt, arguendo fal ſum oſtendere. Refellere aliquẽ. In Philo. Si eſſes Oreſtes, Pyladem refelleres?

Refellere aliquid. Ter. Cũ tu horũ nihil refelles, vincã ſcilicet. i. cũ factũ nõ negabis. Refellere inſtitutũ verbis. Cic. Subtilitate quadã diſpu tandi refellere eorũ inſtituta ſolebat verbis.

Refel-

Refellere orationem. In Oratio. Oratio testium refelli solet.

Refellere sine. Tuscul.2. Et refellere sine pertinacia,& refelli sine iracundia parati sumus.

FASTIDIO.

Fastidire cum fastu contemnere, accusatiuũ, ablatiuum, & genitiuum admittere reperitur. Lucil. Fastidimus bonorum. In Bucoli. Si te hic fastidit Alexis.

Fastidire aliquem factis. In Oratio.

Fastidit mei. In Aul. Phrasis Plautina.

FATEOR.

Fateri aliqd, agnoscere. In And. Fateor id quoq;.

Fateri alicui. In Aul. Quid fatear tibi? In Capt. Hic fassus est mihi.

Fatere omnẽ in ordine rem. In Casin.

Fateri verum. In Truc. Si verũ mihi eritis fassę. Ouid. Turpe quidem dictu, sed si modo vera fatemur, Vulgus amicitias vtilitate probat.

Fateri de. In Mostell. Etiam fatetur de hospite?

CONFITERI. In Trin. Egomet fecisse confiteor. In Oratio. Hoc ego non solum cõfiteor, verumetiam profiteor.

Confessa hostium obsequia.i.manifesta. Plinius.

In cõfesso esse. In cõfessum venire.i.palã. Idẽ.

DIFFITERI, negare.

PROFITERI, est assignare, quantum numerũ vini, olei, frumenti, iugerum, pecunię, vel aliarum rerum quilibet habeat. Cardi.

Profiteri aliquem aliquid. De Amicitia. Qui ista profitentur, id est, docent. Plin. Audisti ne Valerium Licinianum in Sicilia profiteri?

Profiteri artem aliquam, scire, docere.

Profiteri frumentum. Liuius. Profiteri cogendo frumentum.

Profiteri

Profiteri impudentiam. In Oratio. Quicq; ad hãc rem, aut potentiam, aut impudentiam suam professi sunt.

Profiteri indicium, sponte indicare rem aliquam Plini. Quum illa profiteretur indicium.

Profiteri iugera. In Oratio. Iugera professi sunt aratores omnes.

Profiteri iugerum numerum verè. Ibidem.

Profitebor me ei magistrum. Att.

Profiteri nomen. Terẽ. In his poëta hic nomen profitetur suum, id est, se vnum ex his esse fatetur. Profiteri nomina. Liuius.

Profiteri odium bonorum. Plinius.

Profiteri operam suam. In Oratio. Vt ad ea tollenda operam suam profiteretur.

Profiteri pecuniã. Liuius.

Profiteri philosophiam. In Philo.

Profiteri potentiam. Vide, profiteri impudentiã

Profiteri prædam. In Oratio. Quantum habeat prædę, manubiarũ, auri coronarij profiteatur.

Profiteri se, operam suam offerre. Att. Mirandũ in modũ, profitẽtur. i. offerunt se, pollicentur.

Profiteri se docere. In Orator. Alijq; multi temporibus eisdem docere se profitebantur.

Profiteri se sapientem. De Senectute.

Profiteri studium suum. Att. Italiæ sua vobis studia profitenti remisistis, id est, offerenti.

Profiteri voluntatem. In Fam. Fructuosissimam esse professionem bonæ voluntatis.

Profiteri ad. De re rustica. Ad publicanum profitentur.

Profiteri in. Gellius. Aut profitebere in triduo proximo.

Profiteri intra. Salustius. Quòd intra legitimos dies profiteri nequirent.

Profiteri

Profiteri palam, id est, libere. Liuius.

Profiteri verè. Vide, Profiteri iugera.

Profiteri, loqui. In Capt. Quis profitetur inquã? quasi muti silent.

FAVEO.

Fauere, fauorem facere, à fando. In Eunu. Illi faueo virgini.

Fauere animis, linguis, silere. In Philo. Vt fauerẽt linguis imperabatur. Ouidius. Linguisq; animisq; fauete. Fauet literatis. In Fam.

Fauere ingenijs seu musis, est rei literariȩ bene cupere. Meta. 8. Quȩ fauet ingenijs. Horatius. Ingenijs non ille fauet.

Fauere ore. Verg. Ore fauete omnes, id est, fauoris indicium exhibete.

Fauere precibus, proposito, sententiæ alicuius.

Fauet ventus cœlo, pelago, quum est serenitas. Ouidius. Sȩpe vidẽs vẽtos cœlo pelago q; fauentes. Fauere verbis, tacere. Meta. 3. Verbis fauet ipsa suis.

Fauere absolute, pro silere. In prologo Andriæ. Fauete, adeste æquo animo.

[F E N D O.]

Defendimus tam id quod damnum infert, quã cui damnum infertur.

Defendere authoritate caussam. De Amicit. Re magis q̃ authoritate caussa illa defensa est.

Defendere exemplis. Plinius.

Defendere hostes, repellere. Gellius. Hostes defendebat à pinnis facillime.

Defendere ignẽ. Cȩsar. Quibus ignis iactus & lapides defendi possent, id est, quæ ignibus atq; lapidibus missis obstare possent.

Defendere iniuriã alicui vel ab aliquo. In Most. Maximã qui his iniuriã foribus defendat? De Offic.

Offi. Qui nō defendit iniuriā, neq; propulsat à suis. Defendere locum suum. In Oratio.
Defendere noxiā. In Phor. Defendere se. Plaut.
Defendere solis ardores. De Senectute.
Defendere solstitium pecori. Aegl.4.
Defendere vim, obstare ne vis inferatur. In Rud.
Defendere à frigore aliquem. In Bucolic.
Defendere aliquem contra iniquos. In Oratio.
OFFENDERE aliquem. In Eun. Offendi quēdā mei loci hinc atq; ordinis hoiem. i. incidi. In Heau. Texentē telam studiosè ipsam offendimus. i. inuenimus. Est etiam iratū reddere. Sueto. Parentes eius Augustum offenderant.
Offendit aliquē aliqd. In Fami. Quod quenquā maleuolentissimum iure possit offendere, id est, lędere. Offendere aliquē aliquo. In Cur. Ne quem in cursu, capite, aut cubito, aut pectore offendam.
Offendere imparatum aliquem. In Fam.
Offendere latus vehementer. Ibidem.
Offendere scopulum. In Oratio.
Offendere sibi. In Fam. Sin quid offenderit, sibi totum, nihil tibi offenderit.
Offendere visco aliquem. In Pœnu.
Offendere ad. Victruuius. Si ad Asiam offenderint calculi. Offendere apud aliquem, in malam opinionem incidere. In Oratio.
Offendere in aliquo. Atti. Si quis est in quo iam offenderis. i. quem peccasse intellexeris. Ibidē Si quid offendimus in genero nostro, id est, si quid peccauit nobis gener.
Offendere in arrogantiam. In Orator. Minus in arrogantiam offenderent.
Offendere in exercitu. In Fam Si quid in his exercitibus offensum. i. si quid damni factum sit

Offendere

Offendere in tenebris, impingere. In Fam. Quis est tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat.
Offendere aliter. In Philo. Oïa aliter o ffendisset.
Offensum est impersonale. In Oratio. Si tantulũ offensum, titubatumq; sit.

F E R I O.

Ferire femur dexterum. In Mil.
Ferire fœdus, compactum facere, militare est. Cicero transtulit ad amantes. In Oratio. Vt tu amorũ turpissimorũ quotidie fœdera ferires.
Ferire fores, id est, pulsare. In Amph.
Ferit fortuna multa. In Officijs.
Ferire frontẽ. Att. Ferire iugulũ, inferre mortẽ.
Ferire malam nequiter. In Amph.
Ferietur alio munere, id est, ei rursus donandum erit. In Phor.
Ferire palma compressa, porrecta. In Casina.
Ferire pactum, idem quod ferire fœdus.
Ferire sydera laude, est celebrem esse. Horatius. Feriuntq; summos Fulgura montes.
REFERIRE, repercutere. In Adelph. Referire non audebam.

F E R R E.

Ferre aliquid, portare. Ferimus autem minus aliquid in proprio corpore, vt annulum, librũ. Portamus quę grauiora, corpore iumenti vel proprio. vt agnũ, vitulum, porcum. At miscetur vtrumq;.
Ferre aliquem, pati. In Phor. Ego te complures aduorsum ingenium meum menses tuli. Ter.
Ferre abitum alicuius animo forti atque obfirmato. In Amph.
Ferre acceptum. Vide, Referre acceptum.
Fert adolescentia, id est, adfert. In Adel. Quę fert adole-

adolescentia,ea ne me cælet,consuefeci filium.
Ferre aduersa,pati. Fert ætas.In And.Dum licitum est ei, dumq; ætas tulit.
Ferre æquo animo.In And.In Phor.
Ferre aliud aliò,est sæpius rem loco mouere.Sal.
Ferri ambitione,amore,angore.
Fert amor, impellit. Ferat animus modestè isthæc,id est,perferat. In Phor.
Fert animus,id est,cupit.Meta.1.In noua fert animus mutatas dicere formas Corpora.
Si modo fert animus,id est, placet. Aegl.9. Omnia fert ætas animum quoq;.i.aufert.
Ferre animum in aliquid dicimus, cum eius desyderio afficimur.Meta.1.Horatius.
Ferri animo forti atq; obfirmato,diximus.
Ferri aqua prona.
Ferre arbitria. Hora. Ferre argentũ.In Asina. Tu ne hoc feras argentum aliter á me?
Ferre arma contra patriam,bellare.De Amicit.
Ferre auxilium. In Oratio. Huic ferri auxiliũ nõ oportet. Ferre auxiliares manus.
Ferri auaritia.In Oratio.Feruet ferturq; auaritia
Ferre auras,est assuescere aëris varietati. Geor.2.
Ferre camũ. Vide,Ferre furcam. Fert bellũ.Sal.
Ferre casũ,dare.Att.Vt quẽq; fors tulerit casum
Ferre catulum.Marti. Formosum catulum simia nulla tulit. Fertur coluisse.Aene.1.Ferre cõditionem, offerre. In Oratio. Hanc conditionem misero ferunt.
Ferre commodum.Hora.Multa ferunt anni venientes commoda secum. Fert coniectura. Att. Nos vt opinio & spes & cõiectura fert.
Ferre cõtumelias, pati. In Merc. Ferre cõuiuam alicui.In Stic. Ferri crudelitate,duci.In Ora. Quã cæcã crudelitate & scelere ferri videtis.

Ferri cupiditate. Fert nos cura.i.impellit.
Ferri curru,cursu.
Ferre desyderium alicuius.De Amic. In Oratio.
Ferri dolore. Vergi. Iustus in hostem fert dolor.
Ferre donum, pro obtinere.
Ferre exequias. Ferre expensum, expensorum rationem referre in tabulas.
Ferre expensum muneribus. Atti. Ne tu expensum muneribus ferres.
Ferre fallaciam,inferre. In Pœnu. Fert fama.
Ferre famam,spargere. In Persa.
Ferre fata aliquem dicuntur, quum sibi bene aut male res cedunt pręter expectationē.Ouidius Sic illum fata ferebant.
Ferre flagitia,afferre.In Adelp. Fero alia flagitia ad te ingentia boni illius adolescentis.
Ferri flumine aduerso. Aene.8.
Ferre fortunā eandē. Cęsar. Ferre fraudem. Att. Id mihi fraudē tulit.Ferre fructū ab aliq̄.Cic. In Adel.Hoc fructi pro labore ab his fero.
Ferre furcam, sceleratorum est. In Philo.
Ferri furijs.Aene.4. Heu furijs accensa feror.
Ferre gaudiū. Ferre gradum, ire. In Merc.
Ferre honorem alicui,exhibere.Aene.8.
Ferre hyemē.Aene.3. Noctē hyememq; ferens.
Ferre ignominiā. In Philo. Ferri illecebris.
Ferre imaginem alicuius. In Capt.
Ferre impetū.Cę. Ferre incōmodū.Mātuanus. Commoditas omnis sua fert incōmoda secū.
Ferre indignitatem.In Fam. Ferre ineptias.
Ferre infamiā.In Fam. Ferre inferias. Ferre infortuniū. In Adel. Ferre infortuniū forti animo.Cic. Ferri infortunio.
Ferre iniuriā.In Oratio. Ferre inopiam. Cęsar.
Ferre inultum.In Heau. Ferri ira.

Ferre iudicẽ. Liuius. Ferre iudicia, pręſcribere. Ferri iudicio multitudinis. De Offic. Ferre iudiciũ. Hora. Ferre iugũ .i. imperiũ. Idẽ. Plau.
Ferre iura, edicere, pręſcribere. Meta.1.
Ferre iuſta funebria. Aene.9. Ferre laborẽ cogitãdi. In Orator. Ferre lętitiam. In Capt. Att.
Ferri lætitia. Ferre aliquem laude, laudibus, efferre. Plini. Ferri laude, pueri laude feruntur in ſtudia. Ferre laudẽ, obtinere. Cæſ. Maximã inter ſuos ferunt laudẽ. Ferre laudes carmine, vulgo, reſponſoriũ canere. Ouid.
Ferre legẽ vel leges, pręſcribere, edicere. De Of. Dum legem Agrariam ferret. Ferre legem per vim. In Oratio. Ferre lege aliquid, Ibidẽ
Fert libido multa. Ter. Ferre loco ignominiæ. Cęſar. Ferre lucẽ. Plini. Lucẽ ferre cõdiſco.
Ferre malũ fortiter. Ferre manũ, conſerere, vel dare manũ. Verg. In Truc. Ferre manus. Vide, Ferre oculos. Ferre ſe mediũ. Ferre mercedem, accipere. Plau. Ferre miſerias, moleſtias. In Adel. In Eunu. Ferre munus, nanciſci. Ouid. Quoduis pete munus Me tribuẽte feres. Fert natura. In And. Ex animo oĩa vt fert natura, facias. Ferri naui.
Ferre nomen in aſtra, eſt celebrẽ reddere. Aene.7.
Ferre nugas. Horat. Haud facile fert nugas, id eſt, non admittit.
Ferre oculos, repręſentare. Aene.3. Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat. In Oratio. Non ferent inquam oculi Saxam.
Ferre oculos huc & illuc, circumſpicere. Aene.8.
Ferre odiũ ꝓ labore. Ter. Ferre opẽ, iuuare. Idẽ
Fert opinio. Vide, Fert coniectura.
Fert optatum. Plau. Dij tibi omnia optata ferãt.
Ferre opus cum labore, tolerare. In Amph.

Ferre ora. Vide, Ferre oculos.

Ferre oratorē perfectum, producere. In Orator. Hæc ætas primum Athenis oratorem prope perfectum tulit.

Ferre osculum, osculari. Plinius. In Amphi.

Ferre palmam, habere. Att.

Ferre parentem, tolerare. In Heaut. Quem ferret si parentem non ferret suum.

Ferre partem alicui. In Adel. Ego illi maximam partem feram. Ferre pedem, ire. In Men.

Ferre pedem, intro, retro. Ibidem.

Ferri pede incerto, cassabunde ire. Horatius.

Ferre pœnam. Cęsar. Ferre pompam. In Sticho.

Ferre posteriores. In Adelph. Si id fit dando atque obsequendo, non posteriores feram.

Ferre prędam. In Oratio. Qui ab eo partem prædæ tulerunt.

Ferre pręmium. In Eunuc. Quoduis donum, & præmium à me optato, id optatum feres.

Ferre præmia digna, præmia sua, repēsare. Aen. 1.

Ferre preces, offerre. Poëticum. Aenei. 8. Iunoni fer rite preces.

Fero pretium ob stultitiam. In And.

Ferre primas, subaudi partes. In Orator.

Ferre priuilegium de aliquo. De officijs.

Ferri procella, fortunæ ius pati. Aene. 7.

Ferunt prudentiam cani.

Ferre punctū omne, oīm laudem assequi. Horat. Omne tulit punctū qui miscuit vtile dulci.

Ferre quęstionem de aliqua re, & in aliquem. In Oration. & in Orator.

Ferre quod. In Aul. Quod dij dāt, fero. In Phor. Quod est ferendum, feras. Quod meritus est ferat. i. luat. In Merc Quod posces, feres.

Ferre regnū. In Fā. Ferre repulsam. In Orator.

Fert res, opportunum eſt. In And. Dum res tulit Item, Quod res ipſa fert. Idem. Res nunc non fert. Ferre reſponſa. Aene. 9. In Oratio. Cum à me quoq; id reſponſum tuliſſet.
Ferre rogationem. In Oratio.
Ferre rogationes ad populum. Cęſar.
Ferre ſalutem alicui. In Pœn. In Aſin.
Fert ſapientiam ſtudium literarum.
Ferri ſcelere. Vide, Ferri crudelitate.
Ferre ſcelus. Att. Ferre ſcripta. In Orator. Eius ſcripta quædam feruntur.
Ferre ſe, oſtentare. Aen. 4. Quē ſeſe ore ferēs &c.
Ferre ſententiā de hominū fortunis. In Oratio.
Ferre ſententiam per tabellas. Saluſtius.
Ferre ſeruitutem. In Capt.
Ferre ſigna militiæ. Hora. Ferre ſitim. Plini.
Ferre ſolicitudinem. Idem. Ferre ſortem quic quā dicimus, cū pro euentu ſucceſſerit. Aen. 2
Fert nos ſpes. Vide, Fert coniectura.
Ferre ſublimem aliquem, tollere. In Men.
Ferre ſubſidium. Cęſar. Ferre ſuffragia. Att.
Ferre ſuppetias. In Epid. Ferre ſuppliciū. Att.
Ferre ſuprema alicui, eſt iuſta funebria peragere. Aenei. 6. Ferre tabellam. Aſco.
Ferre tacitum. Atti. Si reprehenderis, non feres tacitum, id eſt, reſpondebo.
Fert tempus. In And. Dum tempus ad eam rem tulit. Ibidem. Dum ætatis tempus tulit.
Fert terra aliquid. i. producit. Vergi. Si duo præterea tales Idęa tuliſſet Terra viros.
Fert nos timor, impellit. Ferri timore. Ferre tribum. In Oratio. Ferre tumultum. Hora. Quid iſte fert tumultus? id eſt, prætendit.
Fert vētus noſtra gaudia, iuſſa, verba, ſpē, cū fruſtra res ſit. Verg. Ferre videt ſua gaudia vētos

Fert ventus naues. Cæsar. Quo ventus ferebat.
Ferre vestigia. Liuius. Si fortè eò vestigia ferũt, id est, ducunt. Ferre vetustatem. De Offi. Ea vina, quę vetustatem ferunt.
Fert via illuc, ducit. Aene. 7.
Ferte viam vento facilem. i. date. Aene. 3.
Ferre vim. In And. Sed vim vt queas ferre.
Ferre voces pectore, est non aliter loqui atq; cogitamus. Aeneid. 5. Fert voluntas. In Fam. Quantum tua fert voluntas.
Ferre voluptatem. In Hecy. Ferre vota sua secum, est pro arbitrio facere. Meta. 6.
Ferre ventrẽ. De re rustic. Fert vsus. In Oratio. Vt ipsorum vsus ferebat. Ferre vterum, grauidam esse. Egl. Ferre vulnus. Att.
Ferre ad æthera. Aene. 8. Factis fer ad æthera.
Ferre ad astra. Aegl. 4. Daphnin ad astra feremus
Ferre ad cœlum, supra modũ laudare. In Oratio.
Ferre aliquẽ ad cœlum, iure, rumore secũdo, verbis, virtutis gloria, cũ summa laude, verè. Ci.
Ferre ad populum rogationes. Cęsar.
Ferre ad plebẽ. In Oratio. Nihil ad plebem latũ esse dico. Fertur ad saxa nauis. In Rud.
Ferre ad senatum. Iuris vox. Fertur ad terram, tendit, declinat. De Senect. Ferre ad vndas. Aene. 7. Hinc via Tartarei quæ fert Acherontis ad vndas. Ferre cum labore opus.
Ferre cõtra patriam arma; quære superius.
Ferre legem de agro Gallico & Piceno viritim diuidendo. In Orator.
Ferre de authoritate præscripta. Attic.
Ferre funus de ciue ac de Rep. bene merito. Cic.
Ferre de fœdere aliquid ad plebem, ad populum In Oratio. Ferre de iudicio aliquid. Ibidem.
Ferre se in auro. Aene. 11. Vt se ferret in auro Ve-

patrix,

natrix. Ferre in cœlum aliquem. Alij legunt ad. In Fam. Ferre in lucem, in medium.

Ferre in notitiam alicuius. Plinius.

Ferre in oculis aliquem, valde diligere. In Philipp. In Fam. Sed Terentius in Eunucho suppressit fero, Rex te ergo in oculis.

Ferri in præceps, præcipitari, vel malo infortunio perire. Meta.2.

Ferre in publicum. Ferre in vota, est peculiari rerum affectu teneri.

Fero ob stultitiam pretium, dictum prius.

Ferre legē per vim, diximus.

Ferre per vrbem omnia. Vide, Ferre palam.

Ferre prę se, repręsentare, demonstrare. Cic. Omnibus inimicis Reip. esse me acerrimum hostem prę me fero.

Ferre pro aliquo. In Fam. Pro eo ac debui, grauiter molestèq; tuli. Ferre pro labore odium, Quęre, Ferre odiū. Ferre sub auras. Aene.2.

Ferre ægre. In Heaut. Atq; ægre ferat.

Ferre apertè. Att. Lętitiā apertissimè tulim⁹ oēs

Ferre durius. Ferre eò. Liuius. Si forte eò vestigia ferunt. Ferre facile. Vide, Ferre nugas.

Ferre foras, id est, in publicum. Ter. Vides peccatum tuum esse elatum foras.

Ferre fortiter. In Asina. Qui malum fert fortiter. Cic. Ego meū casum fortiter ferre visus sum.

Ferre grauiter. In And. Oēs qui amant, grauiter sibi dari vxorem ferunt. Ferre impatienter.

Ferre indignè. Fertur in primis. Ter.

Ferre lentè. Att. Qui hęc tam lentè, q̄ ego fero, ferret. Ferre malè, moderatè. De Amicitia.

Ferre modestè. Ferre molestè. In Fam. Grauiter molestèq; tuli. Ferre molliter. De Senect. Quod ferendum est molliter sapienti.

Ferre obſcure. In Oratio. Necq; id obſcure ferebat
Ferre occulte. In Adel. Necq; id occulte fert, i. non cęlat factũ. Ferre palã. i. in publicũ. In Mil. Nos palam ferre nunc per vrbem hęc omnia.
Ferre patienter, Barb. patientiam habere.
Ferre quin. In Amp. Nõ feret quin vapulet, i. nõ effugiet. Ferre ſecũ. Vide, Ferre commodũ & ferre incommodum. Ferre ſuſq; deq;, eſt vtcunq; pati. In Amphi. & Gellius.
Ferre vere. Vide, Ferre ad cœlum.
Fertur vulgo, id eſt, omnibus in ore eſt. Non temere eſt quod vulgo fertur. Ferunt dixiſſe. De Ami. Ferũt hoc animo inter ſe fuiſſe De Officijs.
AFFERRE aliquẽ. Terẽ. Attulit huc puerum.
Afferre acceſſionẽ. Att. Ad paternas magnas, & veteres & iuſtas neceſſitudines magnã attulit acceſſionẽ tua voluntas erga me. i. addidit.
Afferre acerbitatẽ. Att. Quantã acerbitatẽ afferat ſocijs. Afferre iumentũ ad aliquid. De Offi.
Afferre ægritudinẽ alicui. Ter. Afferre æs alienum alicui. In Fam. Afferre ætatem. Cice. An ætatem afferet, id eſt, cauſſabitur.
Afferre animum alicui. Atti. Aliquantum animi videtur attuliſſe Labienus.
Afferre animũ auribus, iuſſis, lectioni, ſtudijs.
Afferre autoritatem orationi. In Orator.
Afferre autoritatem in iudicium, In Oratio.
Afferre auxilium. In Adel.
Afferre calamitatem innocenti. In Oratio.
Afferre cauſſam. Terentius.
Afferre cladem magnam Pop. Roma. In Philo. Affert illorum celeritas nobis ipſis celeritatẽ.
Afferre commutationẽ loci, voluntatis. Attic.
Affere concordiam alicui. In Oratio.

Afferre

Afferre coniecturam hominibus. In Oratio.
Afferre consilij quid alicui. Att.
Afferre constantiam alicui. De officijs.
Afferre crimen falsum innocenti. In Oratio.
Afferre cumulum artibus. In Orato.
Afferre curam ancipitem cogitandi. De Of.
Afferri curatio nulla maior mihi potest. In Fam.
Afferre delectationem alicui. Ibidem.
Afferre dentes in aliquem, mordere. Colu.
Affert detrimentum peregrinatio. Att.
Afferunt difficultatē publicani tuæ voluntati ac diligentiæ, id est, difficilem reddunt. Att.
Afferre dignitatem alicui summā. De Of. In Phil.
Affert quid dotis mea ad te filia. Plautus.
Afferre dubitationem. De Officijs.
Affert egestatē filio mors patris. In Oratio.
Afferre excusationē præteriti temporis. In Fam.
Afferre exilium alicui. In Oratio.
Afferre existimationem in iudicium. Ibidem
Afferre exitium foribus pultādo. Plautus.
Afferre facultatē, fallaciam alicui. In Orato. Ter.
Afferre fidem orationi. In Orato.
Afferre finem tributorum. De Offi.
Afferre fructum.
Attulit grandinem imbremque ea tempestas aduentu suo. Plautus.
Afferre gratiam in iudicium. In Oratio.
Afferre honestatem in iudicium. Ibidem
Afferre inaurem ad aliquem, id est, id quod ad aures appendas. Plautus.
Afferre interitum. In Fam. Afferre iocum rebus serijs, id est, miscere.
Afferre laborem alicui in dolore. Att.
Afferre lachrymas multas alicui. In Philo.
Afferre lætitiam socijs. Ibidem.

Afferre languorem cæteris. De Officijs.
Afferre laudem alicui magnam. In Philos.
Afferre extrema lineamenta oratori. In Orato.
Affert luctũ mors patris filio. In Oratio.
Afferre ludicra serijs, permiscere.
Afferre lumen memoriæ, id est, adiuuare memoriam. In Orato. Afferre magnitudinẽ animi ad caussam alicuius. Att.
Afferre manus, pugnare. In Oratio. Pro se quisq; manus affert.
Afferre manus alicui, vim inferre. Cice.
Afferre manus bonis alienis, est per vim aliena auferre. De Officijs.
Allata manus domino à familia sua, id est, auxilium factum. In Oratio.
Afferre manus operi. In Moreto.
Afferre manum sibi, se occidere. In Fam.
Afferre manus suis vulneribus, renouare dolorẽ. Cice. Affertur nulla medicina. Att.
Afferre mediocritatẽ quandã eloquẽtiæ. In Ora.
Afferre memoriam alicui, in memoriam reuocare. In Philoso.
Afferre metum prædonibus. In Oratio.
Afferre molestiam, moram, morbũ, mortem, motum, munus, necẽ, necessitatẽ alicui. Plau. Cic.
Afferre nihil. De Senect. Nihil afferunt, qui in re gerenda versari senectutem negant.
Afferre noui quicquam. Terentius.
Allatus est nuntius ad senatũ nullus. In Oratio.
Affert obscuritatem rebus oratio. In Orato.
Attulerunt tuæ res gestæ cæterorũ laudibus obscuritatem. In Oratio.
Afferre ocium Po. Rom. In Oratio.
Afferre odium in aliquem. Ibidem.
Afferre offensionem grauem alicui. Att.
Afferre

Afferre opem alicui ad salutẽ. In Oratio. Terent.
Afferre opinionem populo. De Officijs.
Afferre pacem alicui. In Oratio.
Afferre partem ad. Terentius: Hic quoque bonã magnamq; partem ad te attulit.
Afferre pedem, ire. Catullus: Abite, vnde malũ, pedem attulistis?
Afferre perturbationem rerum vrbanarum. Cicero in Fam.
Afferre pestem alicui. In Oratio.
Affert ponderis aliquantum orationi hominum dignitas. Att.
Afferre potentiam in iudicium. In Oratio.
Afferre præsidium ad salutem alterius. Ibidem
Afferre quæstionem. In Orato.
Afferre rationes. In Fam.
Afferre religionẽ in pace atq; in ocio. In Oratio.
Attulit repulsam consulatus prætermissio ædilitatis homini ditissimo. De Of.
Afferebantur rumores ad eum crebri. Cæsar.
Afferre satietatem. In Orato.
Afferre sales rebus serijs, miscere.
Affert scientiam incredibilẽ vetustas oĩbus in rebus longinqua obseruatione. In Philo.
Afferre sententiam. In Hecyra: Nihil attulisti huc plus vna sententia.
Afferre seruitutem alicui. In Fam.
Afferre similitudines multas. In Orato.
Afferre solatium, spem alicui. De Of.
Afferre suauitatem actioni. In Orato.
Afferre sumptum alicui. In Fam.
Afferre suppetias alicui. Plautus
Afferre suspicionem alicui. Att.
Affert tenebras rebus oratio. In Orato.
Afferre terrorem hostibus. In Philo.

Attulit terrores ad me miros.i.nuntiauit.Attic.
Afferre tranquillitatem Po.Rom.In Oratio.
Afferre tristitiam. Terentius.
Afferent vim & manus armati.
Afferre vim alicui,ioculo.Plaut. In Phil.
Afferre vim in iudicium.In Oratio.
Attulit vinculum non mediocre mihi.
Afferre virtutem ad voluntates nostras copulandas. In Fam. Afferre virtutes. Cic.
Afferre vitam. In And.Nunc hęc dies aliam vitā affert,alios mores postulat.
Afferre vitium.In Adel.Solum vnū hoc vitium affert senectus hominibus.
Afferre vtilitatem;vide,afferre in medium.
Afferri à,vide,afferre manus domino.
Afferri ab. Terent.Hæc primū affertur iam mihi ab hoc fallacia.
Afferre ad, vide,afferre accessionem,adiumentū, dotem,dubitationem,&c.
Afferre aliquid ad cōmunem fructum.Cic.
Afferre de. In Orato. Et eo mihi de Q.Hortensij morte esset allatum.
Afferre in iudicium,vide,afferre autoritatē existimationē, gratiam,honestatē,potentiam,vim.
Afferre in medium cōmunes vtilitates. De Offi.
Afferre in spectatum pueros.Plaut.
Afferre cur.In Phil.Cur credam afferre possum.
Attulit huc puerum. Terentius.
Afferat puerum simul.Idem.
ANTEFERRE aliquem nobilitati,præponere. Cicero.
Anteferre commodū regis,famæ,fidei,postremo omnibus suis rebus. Salustius
Anteferre consilio id debemus, quod est dies allatura.In Fam.

Anteferre pacem vel iniquissimã iustissimo bello. Cicero.

AVFERRE aliquem. vt Abstulit Ioannem nobis crux, mala fama, fames, gladius, incẽdium, nuditas, persequutio, timor.

Auferre aliquid. In And. Vos isthęc intrò auferte In Eunucho; Suspicor aliquid domo abeuntem abstulisse.

Ablata Crassipedis ambulatio. Att.

Auferre auriculam mordicus. Idem.

Auferre caput ense.

Aufer cauillam, id est, desine cauillari. In Aul.

Aufert cõsilium aliquem. In Fam. Ne te auferant aliorum consilia, id est, ne alios audias.

Abstulimus liberalissimum decretum, id est, impetratum nobiscum tulimus. Att.

Aufert Quintius à scapulis paucos dies. i. solutio in paucos dies differtur. In Oratio.

Auferent hi ludi. xv. dies, id est, in ludis ædendis xv. dies consumentur. In Oratio.

Abstulimus ea dona. In Amph.

Auferre ducenta. Att. Tu verò aufer ducenta.

Abstulit formam vnà cum nomine. In Amph.

Auferret fructum voluptatum omnium solitudo. De Amicitia.

Auferam impetratum ab eo. i. impetrabo. Plaut.

Auferet inultum id nunquam. In And.

Auferas iurgium hinc si sapias, id est, supersede litibus. In Persa.

Auferre ius alicui. In Orationib.

Auferre litem, caussę iudicium obtinere. In Rud.

Auferre literas. Auferre lumbifragium, est grauiter cædi. In Amph. Si me irritassis, hodie lumbifragium hinc auferes.

Auferre mensa. In Tru. In Amp, Ablata mẽsa est.

Abstu-

Abstuli minas triginta per fallaciam ab illo. In Phormione. Auferre musas.
Abstulistis meum negotium. In Truc.
Auferre nihil. In Aul. Nihil equidē tibi abstuli.
Aufer nugas, id est, desine nugari. In Truc.
Aufert obliuio. Salustius: An illa obliuio abstulit? id est, penitus obliti estis?
Auferre opem ab aliquo. In Oratio.
Auferre petitionē. In Curcu. Dum auferā abs te id quod peto. Auferre pignora. In Orato.
Aufer tu hinc pollicitationes. In Phor.
Auferre premium. In Pseud. Auferetur id premium à me, quod promisi per iocum.
Auferre salutem à bonis. In Philo.
Auferre se. In Phor. Aufer te hinc, id est, abi. In Asin. Aufer te domum.
Auferri sibi, est mente captū esse, aut in alios mores immutari. Tusc. 3.
Auferre spem. De Of. Oris enim pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferebat.
Auferre spiritum. In Oratio. Ne cū sensu doloris aliquo aut cruciatu spiritus auferatur.
Auferre tacitū. In Asin. Suspēdas potius me q̃ tacita hęc auferas, id est, cæles me.
Auferre voluntatem defensionis. In Oratio.
Aufert eam viriditatem. De Senect.
Auferre à scapulis, diximus apud, auferre dies.
Auferre è medio, è viuis.
Auferri in alium animum, habitum.
Auferre inter manus. In Orati. Vt alius inter manus è conuiuio tanquā è prelio auferretur.
Auferre hinc, intrò, mordic⁹, dicta sunt superius.
Auferre sic. In Adelph. Haud sic auferent.
CIRCVMFERRE oculos. Plinius.
Circumferre se. In Merc.

Circum

Circumferre pateris vinum permistum humani corporis sanguine. Salust.
CONFERRE ætatem suam cum alterius.
Conferre amorem suum, amare. In Curc.
Conferre annos suos cum alterius.
Conferamus animo tranquillo. Att.
Conferunt animum suum aliò. In Heaut.
Conferre annos suos, artem suam cum alterius.
Confert artem vsus.
Conferre beneuolentiam erga aliquem à pueritia. In Fam. Conferetur benignitatis plurimum in eum. De Officijs.
Conferre capita, consultare. In Oratio. Conferrent boni viri capita.
Conferre castra castris, ex opposito metari. Cæs.
Conferre caussam in tempus scitũ est. In Orato.
Conferre cogitationes, vide, Cõferre curas.
Conferre commodum.
Conferre cõsilia, consultare. In Heaut. Cõferunt consilia adolescentes. In Adelphis
Cõferamus omne nostrũ consilium, studium, officium, operã, laborem, diligentiam ad amplitudinem tuam. i. adhibeamus. In Fam.
Contulisti consulatum in annum. Plinius
Conferre crimen in aliquem.
Collatum crimen falsum in purissimã & castissimam vitam. In Oratio. Conferant cruciamenta coniuratim omnes. In Asin.
Conferre culpam in aliquem. In Eunu. Ne post conferas culpam in me.
Cõferre culpam oẽm illorũ tempoꝝ in me. Att.
Conferre curas. Offic. 3. Omnes curas cogitationesq; meas conferebam.
Conferre curam ad. In Fam. Omnem meam curã atq; operam ad philosophiam contulisse.
Confer-

Conferre damnum. Conferre diligẽtiam ad, vide, conferre consilium.

Conferant hanc sinistram diligentiam ad alios .i. culpent alios huiusmodi ignauiæ. Plin.

Conferre disputationẽ de Rep. in personas. Att.

Conferre dona alicui, dare. In Men.

Conferre exempla, comparare. In Adelph. Si conferendum exemplum est. In Pœn. Si exempla conferuntur meretricum aliarum.

Contulit exemplar formandę vitæ, virtutum exercitium, veritatem, literarum peritia, id est, secum tulit.

Conferre experientiam suam cum alterius.

Conferre ferrum cũ aliquo, pugnare. In Oratio. Qui cũ M. Fonteio ferrũ & manũ contulisset

Conferre fructum alio. In Eunu.

Conferre fructus omnis prouinciæ cũ vna ambulatiuncula atque vno sermone, id est, comparare. In Fam.

Conferre gaudium. Regum sexto.

Conferre gradum, ire. In Men. Aen. 6.

Conferre iter. In Fami. Meumq; iter eò contuli.

Conferre laborem ad, vide, conferre consilium.

Conferre lites, contendere verbis. Horat.

Conferre omnia in me maledicta. Att.

Conferre manum. Aen. 9. Et si conferre manũ furor iraq; monstrat.

Conferre manum cum aliquo, vide, conferre ferrum cum aliquo.

Cõferre negotium. In Capt. Neu quis in hac platea negotij conferat quicquam sui.

Contulisti nihil vllam in libidinem, id est, consumpsisti. In Oratio.

Conferre volumus nostra cum externis.

Conferre nouissima primis.

Con-

Conferre nummos. Plinius: Puellæ nostrę confero quinquaginta milia nummûm.
Conferre officium ad amplitudinem, vide, Conferre consilium.
Conferre officia in aliquem. De Amicitia.
Conferre omnia in cōmune. i. dare. In Oratio.
Conferre oīa in Martium mensem. i. differre. Att.
Conferre opem miseris, subuenire.
Conferre operā ad amplitudinē, vide, Cōsilium
Conferre operā ad philosophiam, vide, Curam.
Conferre orationem. In Capt. Facete orationem ad seruitutem contulit.
Conferre pecuniam in opus aliquod. Plinius.
Conferre pecuniam in Reipublicæ tempus, id est, reseruare. De Officijs.
Conferre pedē, ire vel propius accedere ad rem. In Merc. Confer pedem. In Oratio. Non possum magis conferre pedem.
Conferre quippiam in mutum. In Trucu.
Conferre rationes. Att.
Confertur ratis hæc pulchre, id est, res nostra succedit ex voto. In Bacch.
Conferunt Reipublicę studia literarum.
Conferre rem. Conferre rem in pauca, paucis absoluere. In Pœn.
Conferre sapientes omnes decet, id est, colloqui, consultare. Contulit se ad amicitiam meam, id est, venit. In Fam.
Conferre se ad autoritatem Vnius. In Philo.
Confer te ad eam curam. Att.
Conferre se ad hostes, transfugere. De Amic.
Conferre se ad pontificem. Ibidem.
Conferre se ad Rempub. est obire. De Amicitia.
Conferre se ad studia. Suetonius.
Conferre se in clientelam alicuius. In Oratio.

Conferre se in diem longiorem. Cæsar.
Conferre se in fidem alicuius. In Oratio.
Conferre se in fugam. Ibidem.
Conferre se in nauim. Att.
Conferre se in pedes, fugere. In Bacch.
Contulit se in societatem publicanorũ. In Fam.
Conferre seditionem alicui in tranquillũ, sedare, componere lites. In Amph.
Conferas sermonem nec ioco, nec serio, id est, loquere. Ibidem.
Conferant sermones fabulandi domũ. In Pœn.
Conferre sermones familiares cũ aliquo. De Of.
Conferunt sermones inter se. In Curcu.
Conferre signa. In Oratio.
Conferemus similitudinem. Cæsar
Conferre solicitudines inter se, communicare. Cicero in Fam.
Conferre studium omne ad amplitudinem, Vide, conferre consilium.
Conferre studia sua in aliquem. Att.
Conferunt studia in literas, linguas, virtutes, res nihili, &c.
Conferre sumptu suo omnia. In Most.
Conferri suspicionem hanc in captionem audio In Orationib.
Contulit omne reliquum tempus non ad obliuionem veteris belli, sed ad comparationem noui. Ibidem.
Conferre tempus in aleam, stupra, luxum, est alea terere tempus. Plinius.
Conferre timorem suum in rei frumẽtariæ simulationem angustiasq; itineris. Cęsar.
Cõtulisti tribunatum tuum in ipsum discrimen rerum. In Fam.
Conferre verba ad vel in cõpendium. Plautus.

Confer-

Conferre verba ad rem. In Eunu. Si ad rem conferantur, verba ſcilicet, id eſt, ſi quod minatur exequi volet. Conferre vim ſuam in aliquem. In Fam. In te potiſſimũ fractam illam & debilitatam vim ſuam contulit.

Collatis viribus duæ ſententiæ premunt nouiſſimam. Plinius.

Conferũt ſua vitia inſipientes et ſuam culpam in ſenectutem. De Senect.

Contulit vocem in quęſtum. In Oratio.

Collata vota oĩm in vnius ſalutem. Plinius.

Conferemus id omne ad arbitrium tuum. In Fa.

Cõferre iunctũ prępoſitiònibus ad, cũ, in & inter, reperies multis exemplis ſuperius.

Conferre contra vim aliquid. In Oratio. Et ſi cõtra vim collata ſunt.

Cõferre erga aliquẽ beneuolẽtiam, diximus.

Conferre in pauca, concludere. Offi. 3.

Conferre in pauca verba, paucis dicere. In Men. Quàm potero in verba cõferã pauciſſima. In Perſa: Tum tu pauca in verba confer, quid datur. In Aſina. Nunc verba in pauca conferam quid te velim.

Conferre coràm. Att. Corã inter nos cõferemus

Cõferre additur gerũdĳs, vt cõferre ſe ad ſcribendum. Item ſupinis, vt conferre ſe dormitum.

DEFERRE nunc clanculũ infamare, obtrectare: nunc negotium exequi ſignificat.

Deferre aliquem. In Fam. Scito à me & tribunos militares, & pręfectos, & cõtubernales duntaxat meos delatos eſſe.

Deferre aliquem falſi, furti, vt veneficĳ reum. Plinius.

Deferre aliquẽ in manus hoſtium. Att. Aſinium delatum viuum in manus militum.

Deferre aliquid alicui, præsentare. In Fam. Quę tibi maiora quàm velles, plura quàm saperes detulit senatus?
Deferre aliquid ad alterum, offerre, dare. Liuius: Quod si etiam possis quiduis deferre ad alterum videndū est tamen quid ille possit sustinere.
Deferre aliquid apud. In Oratio. Quę apud vos de me deferunt, ea coram dixissent.
Deferre beneficium alicui Att.
Defero beneuolentiam ad te. In Fam.
Deferre caussam ad aliquem. In Orato.
Delata est caussa ad me. In Oratio.
Defero consuetudinē vitæ nostræ ad te. In Fam.
Deferre dicta alterius. Aeneid. 4.
Deferre dotem alicui. In Merc.
Deferre epistolas alicui. In Trin.
Defertur hoc ad damnū i. damnū affert. In Men.
Deferre honores alicui. In Oratio.
Deferri imperium ad priuatū clamore multitudinis imperitæ, nullo publico consilio. Ibidem.
Detuli laborē meum optimo filio tuo. In Fam.
Delatus est maiestatis Corn. Tacitus.
Deferre mandata alicuius. Aen. 4.
Detulerūt miserias suas ad me flentes. Att.
Deferre munus alicui. Idem.
Deferri naui. In Amph. Quid si è portu nauis huc nos dormientes detulit?
Deferre nomen alicuius, absentis, amici, consularis candidati, hominis audacissimi, de ambitu, de paricidio, de pecunijs repetundis, est incusare. Cicero.
Deferre nuncium acerbum alicui, tristia denunciare. In Orationib.
Deferre officium, operam alicui. In Fam.
Deferam ad te pallam vxoris. In Asin.

Deferam

Deferã tibi prçconium, quicquid scripsero. Att.

Deferre primas, priores alicui & ad aliquẽ. Idem In Philos. In Orato.

Detulit querimoniam hãc lachrymis ad me prçter cæteros. In Oratio.

Deferre rationes iustis de caussis, id est, deponere. In Fam.

Deferre regnum alicui, offerre. Liuius: Oẽs Numæ Pompilio regnum deferendũ decernunt.

Deferre rem ad aliquem, ad populũ, ad senatum. In Fam. Att. De Officijs

Detulerũt scelera equitũ flentes ad me. Att.

Delati sunt ad me sermones istiusmodi de te. In Fam. Deferre studium suum alicui & ad aliquem. Ibidem.

Deferre voluntatẽ suam vel alterius alicui & ad aliquẽ per literas. i. significare. In Fam.

Deferre ad. In prologo Heaut. Ad alium defertur gregem. Inter phrases prædictas reperies hoc verbum constructum cum præpositionibus 4, ad, apud, de & in.

DIFFERRE aliquẽ dictis, oratione, disturbare. In Pseud.

Differri amore. In Epid. In Mili.

Differre arbores, ordine ponere. Geor. 4. Ille etiam seras in versum distulit vlmos.

Differre caussam. Distulit comitia in ante diem. 15. Cal Nouemb. i. produxit. Att.

Differor cupidine eius. In Pœn. Distulit iste diem oĩbus iudicijs. i. produxit. In Oratio.

Differor doloribus. i. crucior, vexor. In Adelph.

Differebant discordiam, temporaria simulatione concordiæ. Plinius.

Differre famam alicui, diuulgare. In Trin. Ne mihi hanc famam differant.

Differre gloriam, honorē, i. fugere ad tēpus. Plin.
Magnum est differre honorē, gloriam maius.
Differre ius. Differor lętitia, lætus sum. Plau.
Differre moras, piacula. Aeneid. II. Distulit in serā commissa piacula mortem,
Differre pœnas, promissa. Ouid. Distuleratq; graues in idonea tempora pœnas. Differre rem.
Dilata est res in posterum. i. producta. In Fam.
Differre rumorem, spargere. In prol. Eu. Quod rumores distulerunt maleuoli.
Differre sitim, tolerare. Plinius: Vt sitim differat.
Differre studia, tempus.
Differri tempestate. In Rud. Nos cū scapha tempestás dextrouersum differt.
Differt vadimonia prætor, Iuuena. In Oratio.
Dilata venatio in aliud tempus. i. producta. Att.
Differre à. Plinius: Differens à cæteris robore, id est, discrepans.
Differat à cauillis pauxillum, id est, cauillari desinat ad ad tempus. In Truc.
Differre aliquid in annos, in diem, in horā, in posterum, in secula, in tempora, in tempus aliud, in tempus breue, id est, procrastinare.
Differre inter. In Oratio. Vide quid differat inter meam opinionem & tuam.
EFFERRE aliquid, diuulgare. In Adel. Quod minime est opus vsquam efferri.
Efferre aliquem vel aliquid in cœlum. Att.
Efferre agrum cum decumo, cum octauo, est reddere agrum decuplum, siue octuplū. In Orati. Quum ager cum decumo extulisset.
Efferre animū. De Offi. Sed ea animi elatio.
Efferre argentum, pro auferre. In Heaut.
Efferre cadauer, ad sepulturā ferre vł extra domū
Efferre caput. Aen. I. Placidū summa caput extulit vn

lit vnda Aeglo.1.Hęc tantum alias inter caput extulit vrbes, &c.
Efferunt clamorem vtrinq;.In Amph.
Extulit hęc Decios, Marios, magnosq; Camillos, id est, prouexit.
Efferre dextram alte,tollere. Verg.
Efferre difficultates efficiendi.i.proferre.In Orat.
Efferre funus. In Andria.
Efferre funere Remp. vindicare ab interitu. Cic.
Elatus sum gaudio incredibili.In Fam.
Efferre ineptias. In Orato.Ne has meas ineptias efferatis.
Efferre aliquem laudibus amplissimis, maximis, summis. In Philoso.
Efferre aliquem vel aliquid laudibus in cœlum. Ibidem. Efferre malum, vincere. Tuscu.4
Efferre manum, tollere.
Efferre matrem, sepelire. Att.
Efferre mortuum. In Mostell.
Elatum peccatum tuum foras,id est,diuulgatum In Phormione.
Efferre pedem domo,porta,ex ædibus, quoquã. In Bacch. In Capt. Att.
Efferre rem aliquam in cœlum, vel laudibus in cœlum, diximus.
Efferre se, superbire. In Heaut. Hic me magnificé effero.
Efferre se lętitia.In Fam.Extulerũt me lætitia,comitia ista præclara.
Effert sese alueo Nilus,id est,inundat. Plinius
Efferre signum belli. Aeneid.8.
Efferimur studio in hoc genere. Att.
Efferre verbũ aliquod vitiose,proferre. Ad Herẽ.
Efferre vxorem,ad sepulturam ferre. Plaut.
Efferre ad.In Truc.Hodie efferã ad hanc argentũ

Efferre ex. In Amph. Efferātur ex naui, quæ iam imperaui omnia. Efferre in cœlū, diximus

INFERre adulterium, arma, bellū alicui. In Fa. Quibus cogitas arma inferre?

Inferre commodum, crimen, damnum alicui. Cicero de Amicitia.

Inferre experientiam rei, iniuriam alteri. In Mili.

Inferre incestum puellæ. Inferre manibus, sacrificare. Inferre manus alicui reo, id est, iniicere. Plinius.

Inferre pedem in ædes, intrare. In Amph.

Inferre periculum, plagam alicui.

Inferre se basilice, cum fastu ire. In Persa.

Inferre se cōcitato impetu .i. irruere, impetū facere. Liuius. Inferre se aliquò, ire. Idem.

Inferre sermonem cōuiuio dignū aut delicatū in re seuera turpe est & vitiosum. Offi.1.

Inferre signa cōuersa, id est, cōtra ferre. Cæsar

Inferre stuprum virgini, stuprare. Plinius

Inferre vim alicui.

Inferre aliquem in pauperiem, est pauperem reddere. In Trucu.

OFFERRE acerba. In Hecyra: Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini vnquam oblata.

Offerre aduentum. Ibidem: Incommode illi fors obtulerat aduentum meum.

Offerre auxilium alicui, polliceri. Iustinus.

Offerre caput suum vilitati pro charo capite alterius. In Capt. Offerre crimen. Cice. Nec credat criminibus oblatis. Offerre incendium. Idem: Domus ardebat oblato incēdio.

Offerre iniuriam tibi me immerēti, iniquum est. In Hecyra. Offerre iusiurandū. Suetonius.

Offerre lætitiam. In Hecyra.

Obtulisti mendicitatem mihi opera tua, id est, ad pauperiem redegisti.
Offerre morã molestã occupato, impedire. Plau.
Offerre mortem alicui. In Oratio.
Offerri nihil noui mihi potest. In Persa.
Oblatam sibi occasionem ad Asiam occupãdam arbitratur. In Oratio.
Offerant optata tibi dij omnes. In Adelp.
Offerre potestatẽ. Cęs. Oblata religio. In Fam.
Offerre salutem suam in discrimen pro statu ciuitatis, & pro communi libertate. In Oratio.
Offerre se alicui. Ibidem. Finẽ feci offerẽdi mei.
Offerre se in discrimen. Ibidem.
Offerre se inopię alicuius.
Offerre se in societatem gloriæ. Ibidem.
Offerre se medium paci.
Offerre se necessitati alicuius, suppetias ferre.
Offerre se obuiam vel obuium alicui. In Adelp. Oppidò opportunè te obtulisti mihi obuiã.
Offerre se opportunè, optimè. In Heau. et Hecy. Opportunè te mihi offers. In Andr. Optime mihi te offers.
Offerre se periculo communi. In Fam.
Offerre spẽ. In Orati. Spe pacis oblata. i. obiecta.
Obtulisti spem speratam hanc mihi. In Merc.
Oblatum stuprum per vim. In Philo.
Obtulit stuprum reginæ. Offic. 3.
Oblatum ab eo sorori & vxori tuæ stuprũ. Cic.
Obtulit in discrimen vitam suam. Idem.
Offerre vitium virgini, per vim indigne. Ter.
Offerre commode, incommode, indigne, opportune, diximus.
PERFERRE aliquem. In And. Facile omnes perferre ac pati. In Hecy. Biennium ibi perpetuum misera illum pertuli.

Perferre aliquid, denunciare vel pati. In Amph. Hęc vbi legati pertulere. In Oratio. Hęc non pertulerunt. Perferre abitum alicuius. Ter.
Perferre contumeliam.
Perlata ad eum fama de Titurij morte. Cęsar.
Perferre indignitatem, iniuriã alicuius. Cęsar.
Perferre legẽ. Att. Perferre literas. Idẽ. In Fam.
Perferre mandata. In Capt. Perferre molestiam alicuius. Cęsar. Perferre negocium.
Perferre nuncium alicui, significare. Attic.
Perferuntur omnia huc tardissime propter longinquitatem. Cicero ad Lelium.
Paupertatem vna pertulimus grauem. In Adel.
Perferat rem oĩm illuc patri ordine. In Capt.
Pertulit sermonem tuum ad me, id est, plane exposuit. In Fam.
Perferre stidorem vnum non possit. In Oratio.
PRAEFERRE auaritiã. i. prę se ferre, vel ostendere. In Oratio. Auaritiam prefers.
Pręferre cereum, facem sibi. Pręferre hominẽ rudem atq; ignarum sibi. Plinius.
Præferre hominem fortem, integrum, modestũ, prudentem, temperantem. i. præ se ferre.
Præferre honestum vtili. Hora.
Præferre literas sacras auræ populari, id est, pluris facere.
Præferre lumen posteris, quod sibi maiores sui prætulissent.
Præfert malũ ingens vultus tuus. i. ostẽdit. Liui.
Præferre oleam aut vittam, pacem exposcere. Aene. 7. Pręferre opinionem. Cęsar. Sed hęc pręfertur opinio.
Pręferre sapientiæ studiũ habitu corporis. Plini.
Pręferre se alijs, meliorẽ æstimare. Pręferre tædas sibi. In Orat. Pręferre voluptatẽ pudori.

PROFER-

PROFERRE aliqd, palã facere. In Hecy. Hoc ego proferre, incommodũ mihi esse arbitror.
Proferre auctionem paulum, differre. Att.
Proferre diem latius, vel biduum vel triduum. s. differre. Att. In And. Saltem aliquot dies ꝓfer
Proferre dolum. In Casina.
Proferre gaudium oculis. Plini. Proferre gradum, properare. In Menęch.
Proferre legem de senatu habendo. Plinius.
Proferre lineã longã atq; rectam, trahere. Idem.
Proferre linguam in tussiendo. In Asina.
Proferre meditata siue subita, id est, pronunciare ex tempore, vel pręmeditate. Plinius.
Proferre mendaciũ. Proferre opus iubet sapiẽtia. In Philo. Proferto pateram foras. Plaut.
Prolati pisces in macellum. In Ruden.
Proferre rem palam, eloqui. In Heaut.
Proferre studia sua. Plinius. Proferre tabulas testamenti bene obsignatas. Asconius.
Proferre testamentum. Idem. Proferre testes.
Proferre verum. Proferre de thesauro noua & vetera. Proferre in apertum. Cicero.
Proferre in apricum. Horat. Quicquid sub terra est, in apricum proferet ætas.
Proferre in lucem. In Orator. Proferre in medium. In Philo. Proferre in publicum.
REFERRE aliquem, reprę sentare, vt Referre Aeneã, Catonẽ, Thersiten, Thrasonẽ, Turnũ.
Referre aliquid, reportare, vel narrare. Quintil. Ad patrem arma non retulit. Aene.2. Referes ergo hæc &c.
Referre acceptum, fateri se accępisse. Att. Refert acceptum mihi quod esset senator, quod ciuis quod liber, quod viueret.
Referre acceptum aliquid liberalitati suæ. Cice.

Refero

Refero acceptã falutẽ meã beneuolẽtię tuę. Att.
Refert acceptam tranquillitatem omnẽ & quietem fenectutis clementiæ tuę. In Oratio.
Referuntur ægritudines omnes ad dolorem, id eft, refpiciunt. In Philo.
Referre amicitiã ad fructũ, ad cõmodũ. Ibidem.
Referre animum ad hominum formam & figuram, eft conferre, confyderare. In Orator.
Referre animum ad rationem & veteris confilij noftri & fpei. Attic.
Referre animũ ad pręclara ftudia iuftũ eft. Idem.
Referre annos pręteritos, reddere. Aen. 8. O mihi pteritos referat fi Iuppiter annos Qualis erã.
Referre argentum, reftituere. In Curc. Ni argentum referas.
Referre afpectũ in curiã. i. in curiã admitti. Cic.
Referre calamitatem in domum. De Offic.
Referre caput, reflectere. Meta. 3. Ad nomen caput ille refert.
Retuli confuetudinem cum longo interuallo, id eft, reftitui, reduxi. In Oratio.
Referuntur curæ eius omnes ad te. Attic.
Referendum dare aliquid ad aliquem. Att. Cum acceperit quæ referenda ad illum data funt.
Referre dicta. Verg. Talia dicta refert.
Referri epiftolam hanc ad me volo. i. remitti.
Referre fructũ diligentię, pręmiorum, fermonũ.
Referre facta quæ mãdata funt, id eft, efficere iuffa. In Capt. Referre gradum, retrocedere. Liuius. Interfectum rati, gradum retulerunt.
Referre gratiam, eft facto, capiturque in bonum & in malum. In Moft. Nunc ego illi poffum gratiam referre, vt meritus eft de me.
Referre gratias. In Amph. Si merito meo referre ftudeant gratias.

Referre gratias re. In Fam. Iam non ago tibi gratias, cui enim re vix referre possum.
Referre ignominiam in domum. De Offic.
Referuntur metus omnes ad dolorem, id est, respiciunt. In Philo.
Referre mores patris, & referre patrē moribus, exprimere & imitari. Plinius.
Referre mysteria, proferre In Orator.
Referre nihil ad ostentationem. Plinius.
Referre nomen alicuius.
Referre nomina in ordinem. In Oratio.
Referre numerū, numerare. Vergi. Numerumq; referre Iussit.
Referre oculos ad aliquem. Plini. Cum consules ad me oculos retulissent.
Referre omnia ad conscientiam. Plinius.
Referre omnia ad se. Att. Qui quum omnia ad se referant. Referre omnia ad vnum, est vni omnia ascribere. Cic.
Referre omnia ad voluptatem pecudū ritu. Cic.
Referre opus in acceptum. In Oratio. Negabat opus in acceptum referri posse.
Referre par. In Adel. Studet par referre.
Referre par pari, reddere vicem.
Referre pecuniam in ærarium. In Oratio.
Referre pedem, retrocedere. Aene.2. Pedemque refert quasi tactus ab angue. In Hecyra. Si id scissem, nunq; huc retulissem pedem. Alij legunt retulissem.
Referunt me pedes in Tusculanum. i. eo. Att.
Referre pedem intrò, intrare. In Merc.
Retulit pedem vel pedes ad me. In Epid.
Referre rationes ad ærarium. In Oratio.
Referre prærogatiuam, est pronunciare inter primos. In Philo. Qui in referenda prærogatiua

subitò

subitò concidisset. Referre rationem quæstoriam. In Oratio.

Referre rem ad senatum, senatorum sententiam rogare. Referre repulsam in domũ. De Offic.

Referre salutem plurimam alicui. Att.

Referre se, redire. Refer te huc ocyus, Aene.9. Hoc mihi de te Nate refers?

Referre se domum.

Referas te ad eas artes quibus studium tuum dedisti, id est redi. In Fam.

Referre se ad philosophiam. De Officijs.

Referre significationes. Attic.

Referunt sonũ tibiæ inflatæ. i. reddũt. In Oratio.

Refert terra multum, id est, producit. Plini. Diximus & terram referre multum.

Referre vina, euomere. Aeneid.9. Vina refert moriens.

Referre vita patrem, & vitam patris. Plinius.

Referre voces. Att. Matura autem ita res, vt vsque Romã significationes vocesq; referãtur.

Referre ad aliquem, in consultationem ponere. In Fam. In Oratio.

Referre ad aliquem aliquid. In Cur. Si quid somniasti, ad me refers. Attic. Sin hoc Respublica ad Pompeium refert.

Referre ad artes se, diximus.

Referre ad aliquem oculos, diximus.

Referre ad ærarios, pro ad emendam aut mulctã condemnare.

Referre ad aures. Aegl. 3. Partem aliquam venti diuûm referatis ad aures.

Referre ad caput aliquid. Vide: Referre ad frugalitatem. Referre ad commodum suum, vel alterius aliquid. In Philo.

Referre ad consilium. Att. Refertur ad consiliũ.

Referre

Referre ad frugalitatis nomen, tanquã ad caput hęc eadem vocabula volumus. In Philo.

Referre ad generum, ad libertum, ad pręfectum aliquid de altero. In Fam.

Referre ad rem. Plautus. Quid id ad me aut meã ad rem refert?

Referre ad ostentationem, ad patrem, ad se curas ad se omnia, ad senatum, ad studia animũ, ad vnum, ad voluptatem omnia, diximus.

Referre de literis. In Fam. Flagitare instituit senatus, vt referret statim de tuis literis.

Referre de rebus gestis. In Fam. De meis supplicationibus & rebus gestis Dalmaticis adhuc non refert. Referente de reditu meo L. Mũmio decreuit senatus frequens. In Oratio.

Referre de religione quod instituit, ab eo deduci non potest. In Fam. Referunt de Rep. cõsules. Cæsar. Referre de supplicationibus. Quære: De rebus gestis referre.

Referre ex agris segetes, domum. Tacitus. Tum ex agris segetes domũ referrent. i. portarẽt.

Referre ex literis ad senatum. Idem. Vt ex literis ad senatum referretur, impetrari non potuit.

Referre in acceptum. Vide, Referre opus.

Referre in aduersaria. In Oratio.

Referre in ærariũ, Recurre ad: Referre pecuniã.

Referre in commentarium aliquid. Att.

Refert in deos terrã & cœlũ, pro numerat inter deos. In Phil. Referre in iudiciũ. In Oratio.

Referre in labores Herculis aliquid. Ibidem.

Referre in literas, referre in literas publicas, id est, ponere. Ibidem.

Referre in melius, cõuertere. Aene. 1. Consilia in melius referet. Aene. 11. Multa dies, variusque labor mutabilis æui Rettulit in melius.

Referre in numeros, eſt ſubrogare aliquem in ordinem aliorum. Plin. Neq; enim adhuc nomẽ in numeros relatum eſt.

Referre in numerum deorum, aſſcribere. Sueto. Ea in deorum numerum retulit.

Referre Aphricanum in eundem numerum ſolent. i. inter eos numerare. In Philo.

Referre in ordinem nomina. Vide, Referre noĩa.

Referre in proſcriptos. In Oratio. Vt hic potius viuus in reos, q̃ occiſus in proſcriptos referretur, id eſt, inter eos haberetur.

Referre in publicas literas, in publicas tabulas, in publicum tranſſcribere. In Oratio.

Referre in reos, diximus apud, Referre in proſcriptos.

Referre in ſpem. In Epid. Hoc quidẽ iam periit, niſi quid tibi hinc in ſpem referas.

Referre in tabulas publicas, diximus.

Referre inter. Plinius. Dies quo id factum, inter nefaſtos relatus.

Refert impersonale genitiuum vult. Sal. Faciendum aliquid quod illorum magis q̃ ſua retuliſſe videretur. Itẽ hos genitiuos pretij, magni, parui. Hos quoq; accuſatiuos aduerbialẽ naturam referentes, multum, plus, plurimum parum, paulum, pauxillum, nihil, aliquid. Itẽ ablatiuos mea, tua, ſua, noſtra, veſtra.

Referre iterum. Terẽ. Ob eam rem nolit iterum referre, vt iterum poſſit vendere.

SVFFERRE anhelitum. In Merc. Vix ſuffero hercle anhelitum.

Sufferre clauſtra. Vergi. Nec clauſtra nec ipſi Cuſtodes ſufferre valent, id eſt, ſuſtinere.

Sufferre iniuriam, laborem. In Merc.

Sufferre puerum dicitur mulier, ſi quem per adulterium

tetrium aut inceſtum parit. Aeneid.9.

Sufferre ſumptũ. In Heau. Satrapes ſi ſiet amator, nunquã ſufferre eius ſumptus queat.

Sufferre ſupplicium. In And. Aut vt pro eius peccatis ſupplicium ſufferam.

Sufferre tergum, ſupponere. Plau. Sufferã meum tergum ob iniuriam.

TRANSFERRE amorem alteri, & in alterũ. In Hecyra: Huic tranſtulit amorem. In Adelphis: Maledicta, famam, meum amorẽ & peccatum in ſe tranſtulit.

Transferre animum. In Oratio. Ne fortè ab nocturno ſuo quęſtu animum ad vectigalia redimenda transferret.

Transferre cædem, comitia, cõſilium. Saluſt. Cõſilium cædis tranſtulerunt.

Transferre culpã in aliquẽ. In Andr. Culpã in te transferet. In Amph. Ne poſterius culpam in me transferas. Alij legunt, conferas.

Transferre famã in ſe. Vide, transferre amorem.

Transferre græca, hebræa in latinũ: latina, in germanicum ſermonem.

Transferre inuidiam in aliquẽ. In Oratio. Nõ illi quidẽ morte mercenarij ſui transferre potuiſſet inuidiam, in quos putabant.

Transferre iucunditatẽ in aĩo. In Philoſ. Hãc q̃ꝗ iucunditatẽ, ſi vis, transfer in animo.

Trãsferre maledicta in ſe. Vide, trãsferre amorẽ.

Trãsferre nomen ab vno ad alium, barb. aſſignare. In Fam. Docuerunt me periti homines ad Voluſium transferri nomen à Valerio nõ potuiſſe. Trãsferre odium in aliquẽ. Meta.3.

Transferre peccatũ in ſe. vide, transferre amorẽ.

Transferre pecunias à iuſtis dominis ad alienos. Cicero de Officijs.

Transferre rationes in tabulas. In Oratio. Menstruas penè rationes in tabulas transferant.

Transferre se ad aliquid. Cæs. Factum est vt Scipio ad album sese vestitum transferret, i. mutaret vestitum alterius coloris.

Transferre se in tempus. In Oratio. Seq; in annũ proximum transtulit, id est, distulit.

Transferre sermones ad aliquem. Att. Eosdemq; illos sermones ad Catonẽ Brutumq; transtuli, id est, Catoni & Bruto dedi.

Transferre similitudinem. In Fam. Illam Accij similitudinem, non modo iam ad inuidiam, sed ad fortunam transferam. i. traducam.

Transferre similitudines, cõparare. In Philo.

Transferre suspicionẽ in aliquem. Teren. In hũc suspicio est translata amoris.

Transferre verbum aut nomen, est vocem à significato proprio ad improprium accommodare. Quintil. In Orato.

Transferre ad aliquẽ nomen, habes apud trãsferre nomen. Transferre ad alienos aliquid, vide, transferre pecunias.

Transferre ad fortunam, ad inuidiam, quære, trãsferre similitudinem.

Transferre ad iustitiam, ad mansuetudinẽ aliquẽ In Phil. Eosq; de feritate illa ad iustitiam atq; mansuetudinem transtulerũt. i. traduxerunt.

Transferre ad vestitũ album sese, recurre ad transferre se.

Transfer ad molestiam vel temperantiam idem, id est, accommoda. In Philo.

Transferri ad vsum forẽsem & publicum ab eo nihil potest. In Orato.

Transferre de. In Phil. Cætera in duodecim trãslata de Solonis ferè legibus.

Trans-

Transferre ex loco in alium locum reliquias suorum. Plinius.

Transtulisse ex Perinthia in Andriā fatetur Ter.

Transferre ex. In Oratio. Ex hoc hominum numero, ex hac familiari dignitate, in impiorum partem atque in paricidarum cædem ac numerum transferetis?

Transferre in aliquē amorem, culpā, inuidiam, odium, suspicionē, superioribus exēplis patēt.

Transferre in animo, diximus vbi, transferre iucunditatem. Transferre in annū proximū sese, habes apud, transferre se in tempus.

Transferre in cædem, vide, transferre ex.

Transferre in multa. In Philo. Sed transfertur ad multa disparia.

Transferre in numerū paricidarum, in partē impiorum, superius patent.

Transferre in se aliquid. De Off. Iustus nihil vnquam, quod in se transferat, detrahet, id est, ad se conuertat.

Transferre in se amorem, culpam, famam, maledictum, peccatum, docentur phrasibus iam dictis.

Transferre in tabulas rationes, vide, rationes transferre.

FERVEO, FERVO.

Feruere auaritia. In Orationib. Feruet ferturque auaritia.

Feruere cæde noua. Vergilius.

Feruere omnia nimbis ventoq; videbis. Geor. 3.

Feruet sol. Gell. Feruet terra. Propertius: Incipit & sicco feruere terra cane.

Feruere vento, quære, feruere nimbis.

Feruere maxime. In Adel. Quum feruit maxime, tam placidum quam ouem reddo. i. irascitur.

Feruens aqua, feruētes foculi, feruentes oculi, feruens pauimentum, feruentem flagris aliquem facere. Plautinæ phrases.

FERVEFACERE oleum & similia.

DEFERVERE adolescētiam, mitescere, sedari. In Adel. Sperabā iam deferuisse adolescētiam

Deferuere cupiditates adolescētiæ. In Orat. Quorum cū̄ cupiditates adolescētiæ deferbuissent.

Deferuere impetum. Plinius: Quum iam satis ille primus impetus deferuisset.

Deferbuisse studia hominum intelligebat. Cicero in Orationib.

DEFERVESCERE iram. Tusc. 4. Differant in tempus, dum deferuescat ira.

EFFERVET ferocitas, pertinacia, vis. In Ora.

EFFERVESCIT gratulatio. In Fam.

Efferuescens in dicendo stomacho. In Orato.

Efferuescentibus verbis. Ibidem.

REFERVERE, feruorem amittere. Referuerat oratio, id est, deferbuerat.

FESTINO.

Festinare, multa simul incipere, nec perficere, & est corporis. In Epidic. I sanè, si quid festinas. Aen. 2. Festinate viri. In Asin. Remigio veloq; quantum potes festina & fuge.

FIDO.

Fidere datiuum pulchre admittit, & ablatiuum non respuit.

Fidere alicui. Tu mihi parum fidis.

Fidere amicis, armis, artibus malis, audacia, dolis, diuitijs, fugæ, gladio, generositate, insidijs, innocentia, ingenio, mendacio.

Fidere nocti. Aen. 9. Fidere pedibus, fugere.

Fidere promissis Dei. Fidere prudētia, sapientia sua. Fidere terra, Aeneid. 7.

Fidere traditionibus humanis. Fidere viribus suis. Fidere virtute sua.
CONFIdere tā de pręsenti & pręterito q̃ de futuro. Cic. Hęc tibi assidue audire cōfido. Idem Probatā rationē officij mei vobis esse cōfido. In Curc. Cōfido parasitū hodie aduenturū cū argento ad me. Confidere animo. Cæsar.
Confidito arcæ nostræ. Attic.
Confidere caussę. In Phil. Cōfido fore. In Adel.
Confidere rebus suis. In Capt.
Confidere sibi. In Philos. Confidere spe. Cæs.
Cōfidere in meritis, operib⁹, opib⁹, virtutib. suis
DIFFIdere prudentiæ suæ vel alterius. In Fam.
Diffidere rebus suis. In Oratio.
Diffidere de. Ad Heren. Et de nobis diffidimus.

F I G O.

Figere aliquid ad parietē clauis ferreis. In Trin.
Figere æs ad. Plin. Idq; æs figeretur ad statuam loricatam diui Iulij. Figere anchoram.
Figere aīo aliquid, semper meminisse. Aen. 4. Si mihi non animo fixum immotumq; sederet.
Fixus hic apud nos est animus tuus clauo Cupidinis. In Asin. Figere aprum. Iuuena.
Figere beneficium trabali clauo. In Oratio.
Figere castra, est castra metari.
Figere ceruos, confodere. Aeglo. 2.
Figere clauum & refigere, prouerbij locū habet, vbi quis quod ait, idem negat.
Figere cogitationē, curam omnem in aliquo, statuere. In Fam. Ego omnia mea studia, omnem operam, curam, industriam, cogitationē, mentem deniq; oēm in Milonis consulatu fixi.
Figenda decreta falsa in Capitolio curauit.
Figere dentes in lapidē, in lignū, in panē. Ouid. 3. de serpente & Cadmo.

Figere dicta animo, memoriæ mandare. Aeneid. 1 Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. Poëticum est.

Figi dolore, affici. Aen. 7. Stetit acri fixa dolore.

Figere feram, confodere.

Figere fustem, hastam terra. Aen. 6. Figere humo. Geor. 4. Ipse feraces Figit humo plantas.

Figere industriam oēm in aliq, vide, figere curā.

Figere leges in æs incisas ad parietes. Att.

Figere leges falsas in Capitolio. In Oratio.

Figere leges & refigere, sentētiam mutare. Aen. 6 Fixit leges pretioque refixit, id est, statuit & easdem rescidit.

Figere mentem, operam omnem in aliquo, vide figere cogitationem.

Fixis oculis intueri, attentius accuratiusq; considerare. Figere oculos in aliquem, perpetuo aspicere. Metam. 5. Virgine figis in vna Quos mundo debes oculos.

Figere oscula, osculari. Poëticum. Aen. 1. Meta. 4. Gelidis in vultibus oscula figens.

Figere palum terra, in parietem. In Mil.

Figere pedem. Bos lassus fortius figit pedē. Ada.

Figere plantas humo, vide, figere humo.

Figere radices, agere. Meta. 1. Inq; autem radices fixerat imas.

Figere studia sua in aliquo, statuere. Quære figere cogitationem. Figere tabulas. In Fam.

Figere tedas, pro nuptias remorari vel impedire Poëticum. Aeneid. 7.

Figere terra fustem, hastā, palum, telū, diximus.

Figere vestigium. In Oratio. Cuius ego nuper in Macedonia vidi vestigia fixa ad memoriam illius prouinciæ sempiternam.

Figere in, patet iam dictis exemplis.

AFFIGERE cruci aliquem. Plautus: Te cruci ipſum propediem affigent alij. In Perſa.

Affigere humi aliquem, deprimere. Hora.

Affixa Ithaca in aſperrimis ſaxulis tanquam nidulus. In Orato.

Affixus lateri alicuius dicitur, qui continuam cũ quopiam fouet familiaritatem. Aen. 10.

Affigi lecto, ægrotare. Horatius.

Affigere parieti, trabi quicquam.

Affigere ſupplicio. In Oratio. Summoq; ſupplicio affixum videret.

CONFIGERE cogitationes, curas, vigilias in Reipublicę ſalute. Ibidem.

Configere cornicum oculos, eſt veterum inuenta reprehendere. Adagium.

Configere ſagitta aliquem. In Aulu.

Configere ſentẽtijs aliquẽ. In Oratio. Meminerãt eius ſententijs confixum Antonium.

Configere telo aliquem, perfodere.

Configere vigilias, vide, configere cogitationes

DEFIgere animũ in aliquid. In Philo. Defigunt animos, & intendũt in ea quę perſpicua ſunt.

Defigere arborẽ terræ. Geor. 2. Altius & penitus terræ defigitur arbos.

Defigere audaciam ſuã in oculis alterius. In Oratio. Nihil de hac eius vrbana, quã ille præſens in oculis veſtris mentibusq; defixit.

Defigere colaphis aliquẽ i terrã, pſternere. Plau.

Defigere flagitia, furta alicuius in auribus, in oculis oĩm, eſt ita exponere, vt omnes audire & videre poſſint. In Oratio.

Defigere lumina rei alicui. Aeneid. 1. Et libiæ defixit lumina regnis.

Defigere manus apud aliquẽ, eſt ſe in alterius ius dedere, aut ſe ſponſionibus alteri obligare.

Defigere mente,habes apud,defigere oculos.
Defigere oculos, aut defixos oculos tenere, gest' est prudentis cõsultiq; viri,seria meditantis.
Defigere oculos in fortunas alicuius,est impotẽter appetere. In Oratio. In cuius possessiones atq; fortunas nõ impudentissimos oculos spe & mente defigere? In Oratio.
Defigere oculos in imaginem,in patinas, in possessiones alterius,in virginem.
Defigere palum prope truncum. Colu.
Defigere sarmentum in terram. Idem.
Defigere spe,diximus. Defigere in,patuit sępius.
INFIGERE animis, memoriæ, commendare, ediscere.Quintil.lib.1.cap.19.
Infigere solo. Columella:Pecudes molli solo infigunt vngulas.
PRAEFIgere leges,limites,metam,terminos.
Pręfigunt ora capistris ferratis.Georg.3.
Præfigere thita nigrum,id est,damnare.Persius.
REFIGERE, quod fixum est educere.
Refigere leges, rescindere. Aeneid.6. In Philipp. Leges refixistis. Refigere palũ,pedali spatio,rursus figere. Columella.
Refigere regna.Geor.4.Aulas & cerea regna Refigunt,id est,reponunt.
Refixa cœlo deuocare sydera. Horat.
Refigere tabulas,rescindere.In Philipp.

FINGO.

Fingere,figuli est ꝓpriũ, q formas ducit ex luto.
Fingere aliquẽ ad rectũ,ad artium studia,ad virtutẽ.Hora.Voce paterna Fingeris ad rectum
Fingere aliquid.In Orato.Et qui aliquid fingũt.
Fingere amicitias vtilitatis caussa. De Amicit.
Finge aio,barb.cape seu pone casum.De Senect.
Fingere aliquem animo iubebat.

Fingere animos pueriles, formare.
Fingere caussas, comminisci. Meta. 2. Nec fingã caussas. Fingere caussas ad. In Hecy. Facis iniuriã, cum fingis falsas caussas ad discordiã.
Fingere caussas ne. In Eun. Fingit caussas ne det.
Fingere corpus. Aen. 8. Corpora fingere lingua.
Finge datos currus. i. persuade tibi. Meta. 2.
Fingere equum. Horatius. Fingit equum re vera docilem.
Fingere fabricam, dolos struere. In Heaut. Ad senem aliquam fabricam fingit,
Fingere fallaciam. Ibidem.
Fingere falsum. In Eunu. Neque me finxisse falsi quicquam.
Fingunt fauos apum examina. De Officijs.
Fingere filium, formare. Terẽ. Syrus mire finxit filium. Fingere fugam, moliri. In Casin. At fugam fingitis.
Fingere ingenium rude,
Fingere iuuentutem, informare.
Fingere maleficium. In Orationi. Vt intelligatis fingi nullum maleficium posse.
Fingere mella.
Fingere mentem. In Philoso. Fingit non modo mentem ac voluntates, sed pene vultus eorũ apud quos agit, id est, format.
Fingere metum. Aene. 7. Ne tantos mihi finge metus. Fingere ollas, proprie dictum.
Fingere obedientem aliquem ventri. Sal. Quæ natura prona, atq; ventri obedientia finxit.
Fingere pronum, iam iam habes.
Fingere se esse alium. In Fam. Eum te esse finge, qui ego sum.
Fingere se ægrum, artificem, austerum, dignum, diuitem, doctum, ebrium egenũ, fortem, grauem,

uem, ignarum rei, probum, scientem, seuerũ. Vel sic. Fingere ægritudinem, artem, austeritatem, diuitias, ebrietatem, egestatem, fortitudinem, grauitatem, ignorantiam rei, probitatem, scientiam &c.
Fingere sermonem ad voluptatẽ alterius. Cice.
Fingere somnia. Verg. Qui amant ipsi sibi somnia fingunt. Adagium.
Fingere stultitiam. Plinius.
Fingere versus, componere. Hora. Versus tamẽ audet Fingere. Fingere voluntatem. Quęre, Fingere mentem. Fingere voto. Plinius. Melior fingi ne voto quidem potuit.
Fingere vultum, repręsentare. In Heaut. Vultus quoq; hoĩm fingit scelus. Est etiã fucare. Oui.
Fingere addiscordiã. Vide, Fingere caussas.
Fingere se totum ad arbitrium, ad nutum, ad voluntatem eorum qui audiunt. In Orator.
Fingere è cera aliqd, cereas imagines facere. Cic.
Fingere ex natura sua alios, est de se aliorum coniecturam facere.
Finxit ex se velut araneus. Adagium, de homine ex se ipso comminiscente mendacia.
AFFINGERE aliquid alicui. In Orationi. Vt neque falsa laus ei affícta oratione nostra esse videatur. Affingere probam orationẽ improbo, id est, attribuere. In Orator.
CONfingere aliquid. Terẽ. Oĩa hęc confingã.
Confingere dolum inter se. In Capt.
EFFINGERE aliquem. Plinius. Hoc signum effingit senem stantem.
Effingere artem, caussas, dolos, fabulas, res ludicras ex proprio ingenio, est per sese inuenire, excogitare.
Effinxisse mihi videt M. T. copiã Platonis, iucundi-

eũditatẽ Isocratis, vim Demosthenis. Quint.
Effingere similitudinem ex vero arduum est, id est, exprimere ad exemplar. Plinius.
Effingere sublimitatem Platonicam. Idem.
Effingere vim Demosthenis, superius patet.

FINIO.

Finire, est certum rebus terminum ponere.
Finire cupiditates sua satietate. In Oratio.
Finire linguam dentibus. In Phil. In ore sita lingua est, finita dentibus.
Finire modum. In Oratio. Sepulchris nouis finiuit modum, id est, præfiniuit.
Finiri morbo, mori. Plinius.
Finire opus. Apul. Sine opus finiam qđ' incepi.
Finire prouincias, est prouincialibus magistratibus certum quoddam tempus præfinire. Att.
Finire rem paucorum certamine. Plinius.
Finire ventum. Idem.
DEFINIRE aliquid aliqua re. In Orator, Atq; his fere ipsis definietur viris, id est, non vagabitur extra hos viros.
Definire amicitiã paribus officijs ac voluntatibus. Cice. Definire aspectum. In Philo. Et aspectum nostrum definiunt. i. terminant.
Definiunt sæpissime extrema. i. faciunt extrema, vt in eundem finem cadant. In Orator.
Definire hortos. In Oratio. Sedes sibi optimas, hortos, Tusculana, Albana definiunt, id est, iam dimensa inter se diuidunt.
Definire imperiũ. Cic. Quæ regiões orbẽ terrarũ, rebus illi⁹ gestis imperiũ Po. Ro. definiũt.
Definita moderatiõe animi gubernet. Ad Herẽ.
Definire rem aliquã certo naturæ termino. Ibidẽ
Definit regiã in quinquẽniũ. i. præscribit finẽ. 5. annorũ, In Oratio. Definitum est. In Cist.

DIFFI

DIFFINIRE locum. De Offic. Certum esse in cœlo ac diffinitum locum.

Diffinire memoriam beneficij. In Oratio. Necp æquum est tempore & die memoriam beneficij diffinire, id est, ad quoddam tempus beneficij tantum memorem esse.

PRAEFINIRE diem. In Oratio. Præfinit enim successori diem. Ibidem. Quæ dies in lege præfinita est.

Præfinito loqui, subaudi tempore. In Hecy.

FIRMO.

Firmare, stabilire. Firmare ætatem. In Oratio. Quorum quum adolescentiæ cupiditates deferbuissent, eximiæ virtutes firmata iam ætate extiterunt. i. vbi natu grandes facti essent.

Firmare animũ. Ibidẽ. Firmiore animo prēditis

Firmari corpora iuuenũ labore voluerunt. Cic.

Firmare corpus medicaminibus multis aduersus venena. Plinius.

Firmare dotem. In Heaut.

Firmare fidem. In And. In Hecy. Ei rei firmasti fidem.

Firmare fidem dextera, fabulis, iuramento.

Firmat magnis eum locum munitionibus. Cēs.

Firmare minas rebus. Ouid. Necp minas firmat.

Firmata vetus opinio est omnium gẽtium consensu. In Philo.

Firmare promissa factis.

Firmare prouinciã cum pace præsidijscp. Cice.

Firmata iam stirpe virtutis. In Oratio.

Firmatis suis ex terrore. Cēsar.

CONFIRMARE alicui. In Fam. Balbus mihi confirmauit te diuitem futurum.

Confirmare ætatem. In Fam. Confirmata iam ætate.

Confir-

Confirmare amicitiam. In Fam. Re vera confirmata amicitia.
Confirmare animum. In Aulu. Volui animum tandem confirmare meum.
Confirmarunt castellum magnis munitionibus multisq; tormentis. Cęsar.
Confirmare consilium. In Oratio. Quā sibi nondum confirmato consilio, sed ineunte ætate susceperat.
Confirmatum hoc in vno incommodum. Cice.
Confirmare ingenium. De Offic. Omnino amicitiæ corroboratis confirmatisq; ingenijs & ætatibus iudicandę sunt.
Confirmare manum. In Oratio. Et suam manū iam confirmarat.
Confirmat Lentulus gladiatores libertati. Cęs.
Confirmarunt omnes Cęsaris opes. Attic.
Confirmare opes factionis. Sal. Mādat, quibus rebus possent, opes factionis confirment.
Confirmare pacem. In Oratio. Pax denique per eum & per liberos eius cum pręstantissimis ciuibus confirmata est.
Confirmare periurium. In Oratio. Vt quā minimum dem illis temporis ad meditandū confirmandumq; periurium.
Confirmāt profectionē lege in tertiū annū. Cę.
Confirmare se, valetudinem & vires recuperare. In Fam. Quum te bene cōfirmaris, ad nos venias. Cōfirmare se ad omnia. In Oratio.
Confirmo me ad eius voluntatem. In Fam.
Confirmare spem reliqui temporis. In Oratio.
Confirmare ad. Attic. Confirmaui ad eam caussam etiam Furnium nostrum.
INFIRMARE aliqd. In Oratio. Oēs moras interponis, quibus infirmetur Brutus.

Infirmare notam. Ad Heren. Et infirmat imaginum notas.

Infirmare sententiam. Ad Heren. Ea sententia cõtemnetur & infirmabitur.

Infirmare veritatem, debilitare. In Oratio.

OBFIRMARE, firmũ propositũ in animo habere. In Bacch. Ego isthuc habeo obfirmatũ.

Obfirmare animum. Plinius. In Amph. Animo forti atq; obfirmato.

Obfirmare se. In Heaut. Ne tam obfirma te.

Obfirmare viam. In Hecyra. Certum obfirmare est viam me quã decreui, persequi.

FLAGITO.

Flagitare est vehementer exigere, & plus quàm postulare. Cicero. Tamen quia postulat, non flagitat, prǽteribo.

Flagitare aliquem. In Pœnu. Neq; nos quenquã flagitamus, neq; nos quisquam flagitat.

Flagitare cum duobus accusatiuis. Id quod ille me flagitat. In Oratio.

Flagitari clamore. In Men. Illum clamore vidi flagitarier.

Flagitare ab. Cęsar. Ab Heduis frumentũ quod essent polliciti, flagitat.

Flagitare ad. In Fam. Hircium cuncti ad non faciendum flagitare.

Flagitare vt. In Merc. Flagitas me vt eloquar.

EFFLAGITARE cum clamore & instantia magna flagitare. Quint. Efflagitasti quotidiano conuitio vt libros &c.

FLAGRO.

Flagrare, ardere. Flagrare bello. In Orator. Flagrantẽ bello Italiã. i. vexatã, oppressam bello.

Flagrare cupiditate. In Orator.

Flagrare desiderio rei. Attic.

Flagrare infamia.In Oratio. Graui diuturnaque iam flagramus infamia.
Flagrare inopia.Saluft. Flagrantes inopia & cupiditatibus.
Flagrare infania,inuidia.Attic.In Oratio.
Flagrare libidinibus.Sueto. Sed maxime flagrabat libidinibus in mulieres, vsq; ad infamiā oris. Flagrare oculos alicuius. In Oratio.
Flagrare ftudio. In Orator. Incredibili quodam noftri homines dicendi ftudio flagrauerunt.
Flagrat ftudium. Saluftius. Vt cuiufq; ftudium ex ætate flagrabat.
Flagrare vitio aliquē, flagrat vitiū apud aliquē, flagrare ad aliquod vitium,dicimus.
Flagrare ad. Sal. Ille flagrauit ad cupiditatē huiufmodi fcelerati facinoris obeundam.
CONFLAGRARE inuidia. In Oratio. Plin.

FLAMMO.

INFLAMMARE aliquem. In Fam. Non feci inflammandi tui cauffa.
Inflammare aliquid.Atti. Inflammatum bellum videtur. In Fam.
Inflammari cupiditate, iracundia. De Amicitia. In Philofop.
Inflammare inuidiam concionibus & legibus, id eft,excitare,maiorem efficere.In Oratio.
Inflammare odium fuum.Ibidem.
Inflammare tedas. Ibidem. Inflammare verbis aliquem,ad iram prouocare.Ibidem.
Inflammari ad gloriam. In Fam.

FLECTO.

Flectere,inclinare. Flectere animum,mutare.In Hecy.Ifthuc eft fapere,qui,vbicunq; opus fit, animum poffis flectere.
Flectere arcum in aliquem,iaculari. Meta.4.
Flecti

Flectitur auis in gyrum, vt Ciconia, miluus. Meta. 2. Flectere ceram in varias formas. Meta. 10. Cera remollescit, multas quę pollice tracta Flectitur in facies. Alij legunt vertitur.
Flectere currum. Flectere equos in gyrum.
Flectere gressum. Flectere iter. Huc flectimus iter. Flectere iuuencos. Geor. 2.
Flectere lacertos post terga, competit damnatis. Meta. 6.
Flectere lachrymis, muneribus aliquem.
Flectere Leucatem molestum videbatur, id est, circuire. Attic.
Flectere mentem. In Oratio. Mentes suas ad nostrum imperium nomenq; flexerunt.
Flectere oculos. Meta. 10. Flexit amans oculos.
Flectere ora. Ouid. Oraq; retro Flexit.
Flectere orationem ad propositum.
Flectere plaustrum. Meta. 10
Flectere precibus aliquem, vel flectunt preces aliquem. Meta. 2. Neue preces animos, & verba precantia flectant.
Flectere promontorium, circuire. In Phil.
Flectere superos, precibus mouere. Aene. 7. Flectere si nequeo superos, Acheronta mouebo.
Flectere sententiam, mutare. Salustius.
Flectere verba ad propositum.
Flectere viam, vitare. Aene. 5. Flecte viam velis.
Flectere vultum. Meta. 4. Vultusq; suos flectebat ad illum.
DEFLECTERE ceruicem, mentes superbas.
Deflectere ramum. Columella.
Deflectere à patris auiq; pręstabili insigniq; virtute. In Oratio.
Deflectere ad aliquem, diuertere.
Deflectere ad ocium. Att. Et ætas iam à diuturnis la-

nis laboribus deflexa ad ocium.

Deflectere ad verba rem. In Oratio. Si ad verba rem deflectere velimus.

Deflectere de curriculo, Ibidem: Quum te de curriculo petitionis deflexisses.

Deflectere de regione. In Orationi. De omnibus nobis si quis tantulum de recta regione deflexerit, id est, á recto discedet.

Deflectere de spatio. De Offic. Deflexit iam aliquantulum de spatio, curriculóque consuetudo maiórum.

Deflectere de via. Ibidem: In quo verbo lapsa cõsuetudo deflexit de via.

Deflectere ex itinere, deuiare. Plinius: Vt ex itinere deflectat ad te.

Deflectere in. Plinius: Deflectemus in Thuscos.

INFLECTERE animum, sensus, sententiam. Aeneid. 4. Solus hic inflexit sensus. In Famil. Magnitudinem animi tui ne vnquã inflectas cuiusquam iniuria.

Inflectere orationem. In Orato. Hic primus inflexit orationem.

Inflectere ad felicem parietem, est adhærere felicibus, ditioribus.

REFLECTERE faciem, ora. Aen. 10. In Adelphis: Illum neque misericordia repressit, neque reflexit.

F L E O.

Flere fit lachrymis. Flere aliquem. In Capt. Ego ne illum non fleam?

Flere drachmis argenteis. In Pseud.

Flere de. In Oratio. Flebat vterq; non de suo supplicio, sed pater de filij morte, de patris filius.

Fletur, impersonale. In And.

DEFLERE aliquem. In Capt. Ego ne non de-

fleam talem adolescentem? Deflere cœnas In Stich. Deflere liberos. In Tusc.
Deflere mortem immaturam alicuius. Plinius.
Deflere in sinu amici. Idem.

[F L I G O.]

Affligere aliquem. In Oratio. Adolescentiam plenam spei maxime afflixisse videamini.
Afflicta amicitia. Ibidem.
Affligi amore. Att. Pompeius nostri amore, ipse se afflixit. Afflictus clamoribus magnis conticuit. Idem.
Afflictæ regum fortunæ. In Oratio.
Affligere inedia aliquem.
Affligi morbo. In Oratio. Qui quum vno genere morbi affligerentur.
Afflixit Catuli monumentum. i. diruit. Ibidem.
Afflictas naues. Cæsar.
Affligere negocium, corrumpere. Sueto. Nō sine magna sui inuidia negocium afflixit.
Affligere se, vide, affligi amore.
Affligere statuam, diruere, deturbare. In oratio.
Affligere ad terram aliquem, prosternere. Plaut.
AFFLICTARE aliquem. Idem: Afflictat me nunc iam vacuum virium.
Afflictare se. Terent. Ne te afflictes. Salust.
Afflictari de. Att. De quib9 acerbissime afflictor.
CONFLIGERE leuiori actione. In Oratio.
Confligi diuturnis molestijs ab aliquo. In Fam.
Confligere cum aliquo, id est, congredi ad pugnam. Salustius: Statuit cum Antonio quamprimum confligere. Cæsar: Confligant rursus cum Bruti classe.
Confligere manu cum hoste. De Off.
CONFLIctare cū malo, pugnare. In Phor. Nec cū hmōi vnq̄ vsus venit, vt cōflictares malo

Confli-

Cōflictari annona, passiue. Cæsar: Cæsariani graui annona sunt conflictati.

Conflictari incōmodis magnis & multis. Cice.

Conflictari morbis varijs & tenacibus. Sueto.

Conflictari valetudine iniqua, valetudine nouissima. Plinius.

Conflictari cū. In And. Qui cū ingenijs cōflictatur eiusmodi. i. versatur cum talibus.

INFLIgere turpitudinē sempiternā alicui. Cic.

Infligere vulnus alicui. In Oratio.

PROFLIGARE hostes, inimicos, deperdere. Cæsar. Plautus in Milit.

Profligati homines perditi. Suet. In Oratio.

Profligata iam hęc quæstio est. Tusc. 5.

Profligare Remp. cum suis cōsilijs, perdere. Cic.

F L O.

Flare alicui. Atti. Belle nobis flauit ab Epiro lenissimus Auster & mitis.

Flare simul sorbereq; haud facile factu est. i. duo simul exequi. In Most. Adag.

AFFLARE auram alicui. In Oratio. Speras sibi auram aliquā afflari in hoc crimine.

Afflare honorē. Aen. 1. Et lętos oculis afflarat honores. Afflare malū alicui. Ad Heren. Cui aliquid mali faucibus afflare posset.

Afflare odorē. De Off. Et suauitatem odorū, qui afflarentur è floribus.

Afflauit mihi spes melior.

CONFLARE accusationē. In Oratio. Quæ illā totam accusationē iudiciumq; conflarat.

Cōflare æs alienū grāde, cōmodato accipere. Sal.

Conflare æs pecore. Colu. Aes antiquissimum, quod conflatum est pecore.

Conflare catenas scelerum alicui, ac facultatibus alicuius. Salustius.

Conflare consensum. In Orationib.
Conflare conspirationem.Ibidem.
Conflare crimen inuidiamq; in se.In Orationib.
Conflare exercitum, cogere. Ibidem.
Conflare familiaritatē.In Eu.Ex malo principio magna familiaritas conflata est.
Conflare honestum. De Officijs: Quibus ex rebus conflatur honestum.
Conflare ignem, excitare. In Rud.Plinius.
Conflare alicui infamiam, iniuriam, inuidiam sibi.In Oratio. Conflare iudicium.Salust.
Conflare mendacium. In Oratio.
Conflare odium. Conflare pactiones.Ibidem.
Conflare pecuniam,conficere. In Oratio.
Conflare periculum.Ibidem.
Conflare populares hoies,est vulgi cōmendationes & fauorem vndecunq; captare.
Conflare scelus. Salust. Conflare seditionem. In Orationib.
Conflare societates. In Oratio.
Conflare suspicionem. Ad Heren.
Conflare tumultum. In Oratio.
Conflare in. Vergilius:Et curuæ rigidum falces conflantur in ensem.
DIFFLARE, flatu prosternere. In Milit. Cuius tu legiones difflauisti spiritu, quasi ventus folia.
EFFLARE animam. In Persa. In Oratio.
Inflare aīos. In Oratio. Quum tibi spe falsa aīos rumor inflasset.i.elatiorem te reddidisset.
Inflare calamos. Aeglo.5.
Inflare historiam.InPhiloso.Antipater paulo inflauit vehementius.
Inflari opinionibus.De Off.Quum homines inflati opinionibus turpiter irridentur.
Inflare

Inflare sonum celeriter. In Orato. Inflare tibias. Ibidem.

PERFLARE tecta ventus dicitur. Vergil. Et terras turbine perflant.

REFLARE, contra spirare. Tuscu.1. Sin autem reflantibus ventis reijciamur. Off.1. Quum re flauerit, affligimur.

SVFFLARE aliquid alicui. In Casina. Nescio quid sufflauit vxori suæ.

Sufflare buccas. In Stich. Sufflare ignem. Plin.

F L O R E O.

Florere ætate, affinibus, amicis, autoritate, eloquentia, familiaritate doctissimorũ hominũ, gloria rerum gestarũ, incredibili hoĩm gratulatione, honoribus, ingenio, institutis, liberis, opibus, pręceptis, propinquis, &c. In Fam. Att. In Philo. Floret Po.Ro. nomen.

Florere in foro, in sentẽtijs senatorijs, & in omni actione atq; administratione reip. In Fam.

DEFLORESCIT formæ dignitas morbo aut vetustate. Ad Heren.

EFFLORESCIT oratio ex rerum cognitione. In Orato.

Effloréscit vtilitas ex amicitia.i.crescit. De Offic.

F L V O.

Fluxus animus. Sue. Drusus animi fluxioris erat id est, mollis.

Fluere auro. Geor.1. Atq; auro plurima fluxit.

Fluunt buccæ alicui, quum humor extillat. In Orato. Buccis fluentibus.

Fluere facetijs.i.abundare. Plautus in Milit.

Fluxa fides. In Capt. Caue fluxam fidem geras, id est, instabilem.

Fluere gloria. Salust. Diuitiarum & formę gloria fluxa & fragilis habetur.

Fluere mollitia. In Phil. Qua quum liquescimus fluimusq; mollitia.
Fluit oratio soluta aut ligata, quę facilis est apteque se cōsequitur.
Fluit pallium, quum ex humeris dependet.
Fluunt rami, id est, superfluunt. Georg.2. Ramos compesce fluentes.
Fluit spes.i. minuitur. Aen.2. Ex illo fluere ac retro sublapsa referri Spes Danaum.
Fluit stylus Ciceronis, Terentij, Ouidij, ~~Erasmi~~ &c. Fluit sudor. Aeneid.5. Sudor fluit vndique riuis.
Fluit toga, tunica, vbi neglectius ex humeris dependet. Hora. Rusticius tonso toga defluit.
Fluxa vestimenta, larga. Lucanus.
Fluit voluptas corporis.i. celeriter pręterit. Cic.
Fluere ab. In Philo. Ab isto capite fluere necesse est oēm rationem bonorū & malorū .i. nasci.
Fluere ad terram exanimes dicuntur, vt Camilla. Aeneid.11.
Fluere ad voluntatem. De Off. In rebus prosperis, & ad voluntatem nostrā fluentibus.
Fluent arma de manibus, id est, facillime excidēt In Oratio.
Fluere in. In Philo. Fluminaq; in contrariam partem fluxerint. Fluere longe lateq;. Ibidem
FLVCTVAT animus, id est, hæsitat. In Merc.
Fluctuat lapis è Scyro insula integer, idem comminutus mergitur, id est, supernatat. Plinius libro trigesimosexto.
Fluctuat mare valide, vehementer, id est, vndas facit. In Ruden.
Fluctuat tellus.i. cōmouetur. Geor.2. At late fluctuat omnis Aere renidenti tellus.
FLVitat alueus Tyberinus .i. cōtinue fluit. Liu.

Fluitant

Fluitant pisces omnes quum extincti sunt, exceptis anguillis, id est, supernatant. Plinius.
Affluere bonitate, diuitijs, frumento, lepôre omni, scelere omni, vnguentis, &c. i. abundare.
Affluunt huic nummi. Plautus.
CONFLVVNT cruciatus eo. In Asin. Ex botris multis confluit vinum.
Confluunt multa in locum vnum. In Epid.
Confluit vndique copia, concilium, turba in ciuitatem. Plinius.
CIRCVNFLVERE gloria. Att.
DEFLVERE amni secundo. Geor.3. de Ariete.
Defluere ætatem. Salu. Vbi per socordiam vires tempus, ætas, ingenium defluxere.
Defluit oratio ad leues amicitias. De Amici.
Defluere salutationem. In Fam. Vbi salutatio defluxit, literis me inuoluo.
Defluere tibialia dicuntur, ducta vxore.
Defluxit ex octo tribunis, quos tunc habueram, vnus me absente. In Oratio.
DIFFLVERE labra dicimus, vbi quid incircunspectius, liberius & temere effutimus.
Diffluere lasciuia, luxuria. In Eu.
EFFLVERE aliquid alicui. Ibidem: Vtrunque hoc falsum est, effluet, id est, non celabo.
Est etiam excidere animo. In Orationi. Quod totum effluxerat.
Effluere æstatem. Att. Ne æstas effluat i. elabatur.
De Senect. Illud quod præterijt, effluxit.
Effluere mentē alicui. In Orato. Huic minime mirum est ex tēpore dicēti solitā effluere mentē.
Effluere vitam. In Philo. Quum vnà cū sanguine vitam effluere sentiret. i. effundi
Effluere ex animo aliquid. In Fam. Isthuc veniā, antequā plane ex animo tuo effluo.

INFLVERE in aliquid. Cęsar: Qui in flumen Rhodanum influit.

Influere in animos. In Philos. Nihil tam facile in animos teneros atq; molles influere, quàm varios canendi sonos.

Influere in aures alicuius. De Amicit. Papyrius consul nuper influebat in aures concionis.

Influentibus negocijs paria facere. Plinius.

PERFLVIT lagena, tectum, vas, vrna male cō pacta, id est, liquorem transmittit.

Perfluit atq; pręterfluit aures oratio, quę prætereit non animaduersa. Quintil. lib. 2.

Perfluo hac atq; illac. In Eunucho.

F O D I O.

Fodere calcaribus ęquum. Aeneid. 6.

Foditur cor stimulo. In Bacch.

Fodere hortum, excolere. In Pœn.

Fodere latus alicui, clàm admonere. Terentius: Noli fodere latus.

Fodere puteum. Cęs. Fodere in fundo. In Heau.

Fodere sub terra. Georg. 4

CONFODERE hortum. In Aul. Confoditur pugnando, id est, trucidatur. Salust.

EFFODIO aulam auri plenam. In Aul.

Effodiuntur opes irritamenta malorum. Meta. 1.

Effodiam oculum tibi. In Trin. Oculi ilico effodientur. In Eunucho.

Effodere ex sepulchro vetere, ex sterquilinio prædam. In Pseud. In Casin.

PERFODERE parietes. In Asin.

Perfodere terram rastris. Colu.

Perfossi gladijs quadringenti homines. Gell.

FOENERO & Fœneror.

Fœnerare actiue, dare ad vsurā. Fœnerari deponentaliter ad vsuram accipere. Hęc Valla.

Fœnerare vel fœnerari beneficiū. De Amicitia. Neq; enim beneficium fœneramus, alŋ fœneramur legunt. In Phor. Fœneratum isthuc beneficium tibi pulchrè dices.i.cum lucro redditum, conduplicatum.
Fœnerare prouincias. De Offic. Ad fœnerandas diripiendasq; prouincias.
Fœnerat res ipsa apud Terentium, quod homini dandum videtur. In Adel. Metuisti ne non tibi istuc fœneraret.

FORMO.

Formare iuuentutem, instruere. Plini. Quid vitā, quid mores, iuuentutis formas? diciturq; à foma. Formanda oratio est quū exercitatione tum stylo. In Orator.
Formantur verba & sententiæ pene innumerales. Ibidem.
CONFORMARE mores. In Philo.
Conformare orationem, verba. In Orator.
DEFORMARE formam, corrūpere, auferre.
Deformare aliquem. In Oratio. Deformata ciuitas. In Orator. Deformantur columnis tragicę scenę, i. figurantur. Victruuius.
Deformatus corpore. Attic.
Deformare constantiam vitę, dignitatem, liberalitatē, moderationē, splendorē. In Oratio.
Deformatus macie. Apul.
Deformata patria turpissimis incendŋs & ruinis. Cæsar.
INFORMARE aliquem. Att. Illum virū, qui in sexto libro informatꝰ est, id est, de quo breuiter dictum, Sępius in Orator.
Informare aliquem eloquentia. Ibidem.
Informare aliquid. Varro. Quæ de ŋs sequenda videretur, vt breuiter potui, informaui.

Informare ætatē puerilē. Cice. Atq; ab ijs articu lis, quibus ætas puerilis ad humanitatē infor mari solet, se ad scribendi studium contulit.

Informare animum. De Offic. Vt nemini parere animus bene informatus à natura velit &c.

Informare caussam. In Oratio. Iam informata caussa est. Informare cogitationem. Attic. Hęc est informata adhuc cogitatio.

Informare oratorem. In Orator.

Informare proscriptionem. Atti. Sed generatim proscriptio esset informata.

Informare virtutem. In Philo. Dicitis, informari non posse virtutem.

FOVEO.

Fouere aliquem, aliquam. Aegl. 3. Ipse Negram Dum fouet, id est, amplexatur, alit.

Fouere amorē. Atti. Fouere castra, tueri. Ver. 9.

Fouere dolorem. Attic.

Fouere iudicium. Plinius. Fouere iudicium eius quod de vobis habet.

Fouere lacte. In Merc. Alios suo lacte fouet.

Fouere laridū atq; epulas foculis feruētib. Plau.

Fouere periculum alterius. Plinius.

Fouere progeniē. Geor. 3. Progeniem nidosque fouent. Fouere senectutem suam. In Stich.

Fouere vulnus. Aen. 12. Fouit ea vulnus lympha longæuus Iapix. Fouere in pectore. Plaut.

REFOVERE terram stercoratione. Columel.

Refouere disciplinā lapsam extinctamq;. Plini.

FRANGO.

Frangere animū. In Cist. Ita meum frangit amātem animū. In Fam. Dictitant fracto animo & demisso fuisse.

Frangere audaciam alicuius. In Oratio.

Frangere aulas in caput alterius. In Capt.

Frãgere autoritatẽ alicuius. In Phil. Fracti bello Aene. 2. Frangere brachiũ. Terẽ. Frangit se calor. In Orator. Dum se calor frangat. i. remittat. Frangere consiliũ alicuius. In Fam.
Frangere coxam. Plinius.
Frangere cupiditates. In Orator.
Frangere dignitatem suam. In Fam.
Frangere dolorẽ. Cice. Frangi dolore. In Philo.
Fracta domus coniectu lapidum. Attic.
Frangere fidem, perfidiosum & nefariũ est. Cic.
Frangitur fluctus à saxo. In Fam.
Frangere gulam laqueo. Salustius.
Fraugebantur hostes facilius. i. vincebant. Atti.
Frangere leges. In Fam. Frãgere libidines. Ci.
Frangũt mala aliquem. In Fam. Sin te tanta mala frangunt. Fregit mora Hannibalẽ. Plin.
Frangere morbum abstinentia. Idem.
Frãgere nauẽ. Ter. Frangũtur opes alicui⁹. Ci.
Frangere se. In Fam. Frangere sententiam alicuius, est eius sententiam refellere. Ibidem.
Frangere ventum. Plinius.
CONFRINGERE nauem. In Rud. Nauis cõfracta est ijs. Confringere rem, dilapidare. In Stich. Rem confregimus.
Confringere tesseram apud aliquem, est ob solutam amicitiã domo alicuius excludi. In Cist.
DEFRINGERE sibi crura, ceruices. In Milit.
Defringere ramulos vitium. Columella.
EFFRINGERE fores. In Adelp.
Effractus fame. In Capt.
INFRINGERE animum. In Philo.
Infringere colaphos. In Adelp. Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi.
Infringere gloriam. In Oratio. Ad gloriam per tales viros infringendam.

Infringere improbitatem. In Fam. Vt infringatur hominum improbitas.
Infringere spem. In Orator.
Infringere tribunatum. Ibidem.
PERFRINGERE aliquid. In Adel.
Perfringere religionē. In Oratio. Sin istius ingētes diuitiæ religionē veritatēq; perfregerint.
REFRINGERE cellas. In Capt.
Refringere claustra. Plinius. Refractis pudoris & reuerentię claustris, oīa patent omnibus.
Refringere vim fluminis. Cęsar.

FRAVDO.

Fraudare furto aliquē. Asco. Sic fraudauerit furto, vt ne pilos quidem in corpore spoliatis reliquerit. Fraudare geniū, est non satisfacere naturæ. Plaut. Egomet me fraudaui, animumq; meum, geniumq; meum.
Fraudare mutuationibus aliquem. In Oratio.
Fraudare nomine suo veteri aliquem. In Philo.
Fraudare regno, fatalibus aruis aliquem. Verg.
Fraudabant stipendium equitum. Cęsar.
Fraudare voluptate aliquem. Plinius.
DEFRAVdare aliquē. In Asin. Me defraudato
Defraudare aures. In Orato. Ne breuitas defraudasse aures videat̃, neue longitudo obtudisse.
Defraudare genium. In Phor. Suum defrudās geniū. Defrudare pro defraudare, Comicū. In Asin. In Pseu. In Adel. Etiā insup defrudet.

[FRENO.]

REFRENARE à gloria, à reditu. In Oratio. Magno ingenio adolescētes refrenādi potius à gloria q̃ incitandi. Itē. A reditu refrenauit.

FREQVENTO.

Frequentare aliquem, visitare. Sal. Relictis operibus frequentarent Marium.

Frequen-

Frequentare copias, frequentiores reddere. Cæs.
Frequentare domum alicuius, adire. Saluſt.
Frequentare ſecreta, retractare. Aeneid. 6. Secreta frequentant.

FRICO.

Fricare dentes, genua, oculos. Plinius.
CONFRICARE res ſecũdas alterius inſectari. Gellius.
Confricare ſenſus iniurijs atque imperioſis comminationibus.
PERFRIcare caput, vngere. In Oratio.
Perfricare faciem, frontem, os, eſt pudorem abijcere. Martialis. Tuſc. 3.
REFRICARE animum. In Oratio. Atq; aĩm memoria refricare cœperat.
Refricare cicatricem, dolorem renouare. In Orationib. Ne aut refricare obductam iam Reip. cicatricem viderer.
Refricare deſiderium, dolorem. In Fam. Ne refricem meis literis deſiderium ac dolorẽ tuum.
Refricare fabulam. In Oratio. Vt illa vetus fabula refricaretur.
Refricabis tuis ſceleribus Reipublicæ præterita facta. In Oratio.
Refricat lippitudo. i. moleſtat, impedit. Att.
Refricare memoriam facti. In Oratio. Illam pulcherrimam facti memoriam refricat, id eſt, leuiter renouat.
Refricare vulnus. Att. Quæ res fortaſſe ſit refricatura vulnus meum.

FRIGEO.

Frigere, frigidum eſſe. Terent. Si nõ totus friget, me eneca. In Eun. Hic homines frigent, id eſt, languent. Friget culina.
Friget interpretatio.

Frigent iudicia. In Oratio. Cum omnia iudicia frigerent. i. ius non diceretur.

Friget ludus. Erasmus. Friget negocium.

Friget stylus, qui non apte deducitur, quiq; caret elegantijs. Friget studium.

Friget Venus. In Eunu. Sine Cerere & Libero friget Venus. i. perit libido sobrietate. Hinc frigesco, frigefacio, frigefacto.

REFRIGESCIT apparatus belli. In Oratio.

Refrixit crimen de nummis in caussa. Ibidem.

Refrigescit hasta. In Fam. Vereor ne hasta Cæsaris refrixerit. i. ne etiam caleat.

Refrigere iudicio. Plini. Nec refrixit iudicio, sed inualuit.

Refrigescit res. In Adelp. Nihil est, refrixerit res.

Refrigere sortes. In Phil. Cęteris in locis sortes planè refrixerunt. i. cessarunt.

Refrigescere in. Colu. Sudans in opere faciundo refrixit.

REFRIgerare aliquid aquis, vmbris. De Offic.

Refrigerare sermonē. In Fam. Refrigerato iam leuissimo sermone hominum prouincialiū.

F R V O R.

Frui est voluptatē capere ex vsu. In Adel. Huic demus qui fruatur. i. quo alatur. In Phor. Vt mihi tam diu liceat quod amo frui.

Frui aliquo. In Eunu. Vobis fretus.

Frui amœnitate. In Famil. Amœnitate summa fructus est. Frui bonis, delectari.

Frui cōsilijs, dextera alicuius. Plini. At nunc tua dextera tuisq; promissis freti & innixi.

Frui dijs. In Casina. Dijs sum fretus.

Frui dote. In Men. Fretę dote, feroces, viros sibi subseruire postulant.

Frui fiducia. In Aul. Ibo ad te, fretus tua fides fiducia.

ducia. Frui gaudio. Plinius.
Frui ingenio ſuo. In Heaut. Non licere meo ingenio frui?
Frui malitia ſua. In Phorm. Si quis fortè malitia fretus ſua, inſidias noſtræ fecit adoleſcentiæ.
Frui moribus eius quem diligimus. De amicit.
Frui natura ſua. In Prologo Heaut. Amicum ingenio fretum, haud natura ſua.
Frui ocio. Plini. Frui promiſſis alicuius. Idē.
Frui rebus paruulis. De Senect.
Fruor recordatione noſtrę amicitię. De Amicit.
Frui ſenectute, ſpe. Ibidem.
Frui ſermone alicuius. De Senect.
Frui viro aliquo. Plinius. Quid ego plura de viro, quo mihi frui non licet?
Frui virtute. In Amph. Frui voluptatibus. In Heaut. De Senect. Tuſcu. 3.
Frui vſu eius quem diligimus. De Amicit.
Frui cum accuſatiuo. In Aſina. Vt ſinat ſeſe alternas cum illo noctes hanc frui.
Participia eius ſunt fretus, fructus, fruiturus.

FRVSTRO vel FRVSTROR.

Fruſtrare aliquē. Cęſ. Nō fruſtrabo vos milites.
Fruſtrari aliquem vel aliquā. In Moſt. Multos me hoc pacto iam dies fruſtramini. In Amp.
Fruſtrari expectationem alicuius. Plinius. Longa expectatio eſt, quam fruſtrari adhuc, & differre non debes.
Fruſtrantur expenſas imprudenter facta opera. Columella.
Fruſtratur fides aliquē. In Adel. Satis adhuc tua fruſtrata eſt fides.
Fruſtrari laborem. Columella.
Fruſtratur ſpes aliquem. In And. Etſi hercle ſæpe iam me ſpes hęc fruſtrata eſt.

Frustrari spem. Plin. Ipsum laudibus ferũt, ꝙ sit frustratus improbas spes hominum.

Frustrari ab aliquo, passiue. Plin. Primũ à Fabio Maximo frustratus.

F V G I O.

Fugere aliquid aliquem, ignorare. Cæsar. Neque verò id Cęsarẽ fugiebat. In Oratio. Hoc amen tem hominem fugiebat. Tusc. 1. Si quę me for tè fugiunt. In Amph. Fugit te ratio, Cice. Fugiunt hęc me, id est, non recordor.

Fugere bella, carceres.

Fugere congressus hominum. De Amicit.

Fugere curam. Ibidẽ: Quod si curam fugiamus, virtus fugienda est. Fugere ebrietatem.

Fugere facta. In Milit. Fugere forum, est caus sas auersari. Fugere ignauiam, ignorantiam, inertiam, iniuriam, inuidiam, iudicia, iurgia.

Fugere laborem. In Heaut. Non cõuenit qui illũ ad laborem impulerim, nũc me ipsum fugere Cæsar. Fugere lites, mortem.

Fugere nuptias, recusare. In And.

Fugere patriam. Aegl. 1. Fugere pericula, fugere recordationes. Att.

Fugere satietatem. In Orationib.

Fugere tormenta. Fugere Venerẽ, ventrem. Politianus: Venter, pluma, Venus laudem fugienda sequenti.

Fugere vinum. De Off. Vina fugientia, quæ ætatem ferre nõ possunt, & in vitium inclinant.

Fugere virtutem, quære, fugere curam.

Fugere vitia. Fugere vulgus, aut vulgi indo lem. Fugere ad strepitum aridæ vesicæ, tribus pisis immissis.

Fugere è conspectu. In Hecyra.

Fugere ex. Cęſar: Qui ex ipſa cæde fugierūt. In Pſeud. Vt exulatum fugiat ex pectore meo, id eſt, vt animo excidat.
Fugere pręter. In Phor. Ita fugias ne pręter caſam id eſt, domi te contine. Adagium.
Fugere maxime. In Amph. Fuge procul à viro maiore, id eſt, caue à cōmercio potentium, verſare cum æqualibus.
FVGITARE conſpectum patris. In Heau.
Fugitans litium. In Phormione.
Fugitare oculos alterius. In Capt.
Fugitare patrem. In Phor.
Fugitant omnes hanc prouinciam. In Capt.
AVFVGERE. In Hecyra.
CONFVGERE ad aliquem. Liuius. Plinius.
Confugere ad pecuniam, ad ſenatum. In Oratio. Att. Confugere ad vota. Plinius.
Confugere in agros. Att. Cōfugere in fidem, in miſericordiam, in veritatem. In Oratio.
Confugiunt ſub alas gallinæ pulli viſo miluo.
Confugit huc. In Hecy. Confugies eó. In Heau.
DEFVGERE acclamationem, aſſentationēq; vulgi. Plin. Defugere autoritatem. In Eu.
Defugere diſputationem. In Orato.
Defugere munus. Att.
DIFFVGIVNT aues, nebulæ, niues, ſomnia. Horat. Diffugiunt ad lumen tenebræ.
EFFVGERE affinitatem alicuius. In And.
Effugere animaduerſionem. In Orato.
Effugere crimen. In Orationib.
Effugere infortunium. In Amph.
Effugere inuidiam ciuium ſuorum. Att.
Effugere maculam auaritiæ. In Adelph.
Effugit maledictum omne. i. vitauit. In Oratiō.
Effugi malum, inueni bonum. Dici ſolitū, ſi quā-

do fortuna melior contigiſſet.
Effugit memoria. In Bacch. Vbi me effugerit memoria, ibi tu facito vt ſubuenias.
Effugere nuptias. In Andria.
Effugere offenſionem. In Famil.
Effugere patria. In Merc. Effugit ſors. In Caſ.
Effugere hoſpitis ſpeciem. In Orato.
Effugere ex vrbe. In Trinum.
PROFVGERE domo. In Caſina.
Profugere infamia, inopia. In Heau. Gnatus eius profugit inopia.
Profugi á domino agreſti ac furioſo. De Senect.
Profugit in Aſiam. Cicero.
Profugere aliquó. In Adelph. Quum hinc egens profugiet aliquó militatum.
REFVGERE domum. Plinius.
Refugere munus hoc non potui .i. non ſuſcipere Cæſar. Refugere oſculum, recuſare. Sueto.
Refugio á te admonendo. Att.
Refugere in cauernam. Plinius.
SVBTERFVGERE cum datiuo. In Bacch. Subterfugiſſe ſic mihi hodie Chryſalum. Item Subterfugit mihi nomen viri, authoris, id eſt lapſum eſt é memoria.
Subterfugere cum accõ. In Merc. Nequicquã ego mare ſubterfugi. De Amic. Oĩa ſubterfugere nõ modo ſapientiæ, ſed etiam felicitatis.
TRANSFVgere. In Milit. Illius oculi atq; aures atq; opinio transfugere ad nos.
Trãsfugere ab afflicta amicitia, atq; ad florẽtem aliam deuolare. In Oratio.
Transfugere ad hoſtes. In Epid.

FVGO.

Fugare aues, hoſtes. In Pœn. Venerẽ ipſam é fano fugant. In Trin. Fugat ipſe ſe á ſuo contuitu.

FVN.

FVNDO.

Fundare ciuitatem, domũ, mœnia, vrbem. Quintil. Fundatã paternis auitisq; opibus domum exhaurit. Plin. Fundata legibus ciuitas.

Fundare carinam, nauem. In Milit. Carina satis & fundata est bene, & statuta. Aeneid.6. Anchora fundabat naues, id est, naues in anchoris consistebant.

Fundare familiam. In Oratio. Subitas fundatissimæ familiæ ruinas.

Fundare imperium. Ibidẽ: Illud verò sine vlla dubitatione maxime nostrũ fundauit imperium

FVNDO.

Fundere agmen, pro occidere, historicum.

Fundere aggerem. Fundere animam, mori.

Fundere copias. Fundere ense aliquem.

Fundere exercitũ. Liui. Fundere flammã. Verg. Cristisq; à vertice flammã Fundit. i. demittit.

Fundere flores, abunde dare. Aegl.4. Ipsa tibi blãdos fundent cunabula flores.

Fundit arbor frondes, autumnus fructus.

Fundere frugem, emittere. Cic.

Fundit terra herbas. Fundere hostes.

Fundere humi. Aen.1. Septemq; ingentia victor Corpora fundat humi.

Fundere lachrymas. Aeneid.3.

Fundere loquelas, poeticum. Aeneid.6. Funditq; has ore loquelas. Fundere mendacia. In Pseud. Mera iam mendacia fundis.

Fundere preces. Horatius: Quod obseratis auribus fundis preces.

Fundere sagitta aliquem. Fundere sanguinem. vt Funderem pro te sanguinem, nedum pecuniam tibi crederem.

Fundere telo aliquem. Fundere vallum.

Fundere verba, loqui. In Adel. Verba fundis hic sapientia, id est, inaniter loqueris.

Fundere vitam, mori. Ouidius: Et vitam infelix multo cum sanguine fudit.

Fundere versus septenarios ad tibiam, id est, facere. In Philoso.

Fundere vocem extremam, mori. Aen. 4. Hāc vocem extremam multo cum sanguine fudit.

Fundere vulnere aliquē. Met. 5. Matre satos vna diuerso vulnere fudit.

Fundit se vulgus in forum, in templum.

Fundere se ad amnem, ad focū, ad littus, ad solē.

Fundere se in herbam, in gramina. Aeneid. 1.

Funditur in omnes partes vitis. i. vndiq; pullulat. De Senect. Fūdit se luna, sol per fenestras.

FVNDItare fœnerato, inaniter loqui. In Asin.

Funditare verba, effutire. In Pœn.

CIRCVMFVNDERE. De Off. Circumfusa insula mari. Plinius: Circumfusus paruulo nihil draco nocuit.

CONFVNDERE amicitias, disrumpere.

Confusus animus tantæ cogitatione rei, id est, perturbatus. Liuius. Idem: Confusam eam ex recenti morsu animi.

Confundere cœlum & terrā, est iniqua comparare, aut omnia turbare.

Confundere colorem. Plin. Confundere contractus, fœdus, est frangere. Aen. 5.

Confusum chaos dicitur, quum oīa permiscētur vt alterum ab altero vix separes.

Confundere fasq; nefasq;. Meta. 6.

Confundit iura multa coquus. In Mostel.

Confundere vinum aqua, commiscere.

Confusi in vnum populi, id est, vniti ex diuersis. Liuius.

DIFFVN

DIFFVNdere animos, lætari, poëticũ. Meta. 4.
Diffundere famam.
Diffundere frontem, exhilarare. Ouid. 14.
Diffundere genus, deducere. Aen. 7. Claudia nũc à quo diffunditur & tribus & gens.
Diffundit humum deus aratri. Colu.
Diffundit ebrietas & labor dormiẽtium mẽbra.
Diffundere morbum. Plin. Grauissimus est morbus qui à capite diffunditur.
Diffundere nomen. Diffunditur oratio in immensum. Plinius Diffundit arbor ramos.
Diffundit terra semen tepefactum vapore & cõpressu suo. De Senect.
Diffunditur virtus ex bonis amici. De Amicit.
Diffundere in æuum, in posteros, est literis commendare. Horatius: Bella quis & paces longum diffudit in æuum.
EFFVNdere ærarium, euacuare. In Phil.
Effundere carcerem & effundi carcere. In Oratio. In me carcerẽ effudistis. Verg. Ruuntq; effusi carcere currus, id est, emissi.
Effundere cibum, spargere. In Asina. Effudit hęc ætas hanc copiam. i. ædidit. In Orato.
Effundere cursum. Plin. Effusoq; cursu periculo aufertur. Effudit fideliam totam. In Asina.
Effundunt fruges & herbas segetes fœcũdę. Cic.
Effundere furorem, euomere. In Fam. Omnemq; suum vinolentũ furorẽ in me effunderet.
Effundere gratiam collectam florentissimi hominis. Ibidem.
Effundere honores in mortuos. Att.
Effundere iram. Effusa ædilitatis memoria. i. reuocata in memoriã ædilitatis recordatio. Asc.
Effundere odium. In Fam. Effudit patrimonium suum. i. consumpsit. In Oratio.

Effundere peditatum, prosternere. Salustius: Effuso ac profligato peditatu.

Effundere quæstus. Aeneid. 5 Effundere vires in ventū, frustra verberare. Ibidem.

Effundere virus, euomere. Effundere vocem Ad Heren. Vt nullo genere vocis effuso.

Effundere voces ex pectore. Aeneid. 6.

Effundere in sinum, est sententiam suam alicui penitus aperire. Adagium.

Effundi in aliquem. Att. In nos verò suauissime hercule est effusus.

INFVNDERE. Georg. 1. Certatim largos humeris infundere rores.

Infundere globos grandiculos in fundas. In Pœ.

Infundantur homines humiliores in aliorū eiusdem nominis genus. In Orato.

Infundere merum faucibus. Columel.

Infusa est peregrinitas in vrbem nostram, id est, irrepsit. In Fam.

Infundere venenum alicui. In Oratio.

OFFVNdere caligině. Cice. Hic error & hęc indoctorum animis offusa caligo est. i. iniecta.

Offundere dedecus. Offunditur luce solis lumen lucernæ. i. obscuratur. In Philos.

Offusa Reip. sempiterna nox. In Oratio.

Offundere noctem quandā rebus. i. tenebris inuoluere. In Philo. Offundere scelus.

PERFVNDI aceto, est conuitijs affici. Horatius Satyra septima.

Perfundere aliquē aqua, ceruisia, ignominia, iudicio, lotio, scōmatibus, voluptatibus. In Phil.

Perfudit me horror. Att.

Perfundi iucunditate quadam. In Philo.

Perfunditque genas lachrymis. Ouid.

Perfundi rubore. Plinius.

PROFVNdere æs,argentum, rem, ſubſtãtiam, dilapidare. In Adel.Profundat,perdat,pereat.

Profundere cupiditates. In Oratio. Etſi ipſa natura profundit adoleſcentiæ cupiditates, id eſt, largiter effundit.

Profundere largitionem. Aſc. Largitione palam profuſa conſulatum petierunt.

Profundere odium in aliquem.In Oratio.Omne odium incluſum nefarijs ſenſibus impiorum in me profudiſtis.

Profundere opes,pecuniam. De Offic.Non modo pecuniam, ſed vitã etiam profundere pro patria parati.

Profundere ſanguinẽ ſuum in pugna. In Oratio.

Profundere vinum.In Curcu.

Profundere vitã pro dignitate alterius. In Fam.

Profundere vocem.In Philoſ.

Profuſus alieni,profuſus ſui.Saluſt.

SVFFVNDERE aquam. In Curc.

Suffuſus calore æquabili æther.In Philoſo.

Suffundere frigidã,ſubaũdi aquã,eſt clanculũ inſtigare, hoĩm amicitias obtrectationibus ſeiungere.In Ciſtel.Adag.Clàm ſi occaſio eſt,frigidam ſubdole ſuffundunt.

Suffundi maleuolentia.In Fam.Nulla in cæteros maleuolentia ſuffuſum.

Suffundereruborẽ.Geor.1.At ſi virgineum ſuffuderit ore ruborem, Ventus erit.

Suffundere in os aliquid. Columel.

TRANSFundere omnem amorẽ ſuum in aliud In Oratio. Transfundere laudes ſuas omnes ad alium. In Fam.

FVNGOR.

Fungi aduocatione iniuncta fortiter diligenterque. Plinius.

Fungi fortunas. In Mostell. Sine me alliato fungi fortunas meas.

Fungi magistratu.i.munus magistratus agere.

Fungi militia. Suetonius.

Fungi munere. De Amicit. Muneribus fungare corporis. In Orato.

Fungi munus, In Amph. Teq; absente hic munus fungatur tuum.i.vicem tuam gerat.

Fungi officio suo. In Adelphis: Et tuo officio fueris functus.

Fungi officium adolescentuli liberalis, hominis frugi & temperantis, viri boni & liberaris. In Phormione. In Adelph.

Fungi officium attente, fortiter, diligēter. In Heaut. Plinius. Fungi vita, viuere.

DEFVNGI authoritatem. In Pœn.

Defunctus fato.i.solutus. Liuius.

Defuncti fato consulis Romani, id est, per spontaneam consulis mortem à periculis liberati. Liuius.

Defunctum se fatalibus malis existimabat. Suetonius.

Defuncti regis imperio.i.satisfacientes. Liuius.

Defuncta morbis corpora, salubriora esse cœpere, id est, quę euaserunt morbos. Idem.

Defungi munere. In Fam. Neq; ego libenter pro maximis tuis beneficijs tam vili munere defungor orationis.

Defunctus periculis. In Oratio. Verg.

Defunctus religionis pietate animus. In Oratio.

Defungi pœna vnius. Liuius: Vt vnius pœna defungendum esset patribus.

Defungi vita, mori.

Defungi in. In Phormione: Cupio misera in hac re defungier,

Defungi

Defungi abſolute. In Prologo Eunu. Defunctus iam ſum. i. iam egi fabulam meam. In Adelp. Vtinam hoc ſit modo defunctum, id eſt, finitum, ne vlterius peccet.

Perfungi bellum. Cic. Perfuncto hoc miſero fatalique bello. Perfungi cura. Liuius.

Perfuncti honoribus ampliſſimis & laboribus maximis. In Fam.

Perfungi periculis. In Oratio. Perfuncti periculi memoriam recito.

[F V S C O.]

INFVSCARE aliquem. Ibidem. Nec eos aliqua barbaries domeſtica infuſcauerat.

Infuſcare merum, diluere. In Ciſtell.

Infuſcat pectus illuuie ſcabrum, barba pedore horrida atque intonſa.

[F V T O.]

CONFVTARE dictis aliquem. In Heaut.

Confutauit verbis admodũ iratum patrem, id eſt, conuicit. In Phor.

REFVTARE aliquẽ vt aduerſariũ grauẽ. Cic.

Refutare bello nationes, ſe defendere. In Oratio.

Refutare teſtem. Plini. Refutari ab aliquo. Idẽ.

G A V D E O.

GAudere aliquo. Aegl. 6. Nec tantum phœbo gaudet Parnaſia rupes.

Gaudent alternis camœnę.

Gaudere animo & gaudet animus. In Stich. Impendio magis animus gaudebat. Teren.

Gaudere auo. Aene. 7. Ioue Dardana pubes Gaudet auo.

Gaudere cæde, canibus, cantilenis, carminibus, certaminibus, cœlibatu, damno alterius, diuitijs, equis, exuuis ceruorum, ferarum, leonũ, luporũ, ouium, vrſorum. Gaudere facetijs.

Gaudere facto, id est, ob factum. Ter.
Gaudere gaudium. In And. Hunc scio mea solide solum gauisurum gaudia.
Gaudere gaudio. In Persa.
Gaudere gramine. Hora. Gaudere honoribus.
Gaudeo id, id est, propter id. In And.
Gaudere immunditia, imperio, ineptijs, iurgio, lachrymis, latebris syluarum, latrocinio, literis, litibus, ludis, matrimonio, mendacio, merendo.
Gaudeo mihi. Cice. Et in hoc differt à gratulor.
Gaudere nece, numero impare, palęstra, patre, poculis, pręceptore, quæstibus, regno, rixis, rure, sanguine, simili, sorte sua, literarum studijs, sudoribus, temperantia, titulis, veritate, virginitate, virtute, vitijs, vt Gaudet simile sibi: suo quisq; studio gaudet.
Gaudent sudoribus artes.
Gaudeo in molestia. In Fam.
Gaudere in sinu, est apud se lętari, & sua sorte cõtentũ esse. Ouid. Qui sapit, in tacito gaudeat ille sinu. Gauisus frustra. In Heaut.
Gaudere secũ. In Hecy. Vt tacita mecũ gaudeã.
Gaudere cũ infinitiuo. Gaudet bene audire, colludere, alios præ se contemni, contingere manibus habenas, ditescere, doceri, imperare, ineptire, laudari, mentiri, mori, potare, pręferri se sibi.
Gaudere cum supino. In Cistel. Ventum gaudeo ad te, id est, venisse.

GERO.

Gerere amicitiam. In Fam. Sunt de amicitia gerenda præclarissimè scripti libri.
Gerere animum infirmũ, parem, laude dignum, mente syncera. In Hecy. Salust. De Offic. Plau.

Gerere bellum cum aliquo. In Oratio. De Sene.
Gerere comitia. In Philo. Quod comitia illa essent armis gesta seruilibus.i.habita.
Gerere consulem, vel consulatum. In Iugurtha. In Oratio.
Gerere fidem fluxam,soluere.In Capt.
Gerere formam serui,induere.In Amph.
Gerere honores. Plinius.
Gerere immanitatem beluæ in hominis figura. De Officijs.
Gerere ingenium callidum.In Asina.
Gerere inimicitias muliebres. In Oratio.
Gerunt iras plumbeas.i.memores. In Pœn. Gerunt iras pueri inter se quã pro leuibus noxis. In Hecyra.
Gerere iram in promptu, insipiẽtia est.In Pseud.
Gerere magistratum.In Oratio.
Gerere lethum manu. Vergilius.
Gerere ludimagistrum, esse.
Gerere magistratum. In Oratio.
Gerere morem,obsequi.In Adelp.Vt homo est, ita morẽ geras.In And. Animi morẽ gessero.
Gerere negocium.De Amicit. In Fam.
Gerere nomen.Aene.2.Et nos aliquod nomenq; decusq; Gessimus.
Gerere partem suam,alienam.De Offic.Ter.
Gerere perfugium. In Truc.
Gerere potestatem. In Oratio.
Gerere prætorem,præturam. In Epid.
Gerere pudorem,purpuram.In Pœnu.
Gerere rem.In Eunu. Gerere res alias, aliud cogitare.In Cist. Gerere rem gladio,pugnare. Cæs. Gerere res magnas.In Fa. Gerere rẽ cũ cura.In Persa. Gerere rem de cõpacto. Plaut.
Gerere rem bene,fœliciter, melius. In Trinum.

Gerere Remp. auſpicio, ductu, imperio ſuo. Cæſar. In Amph.

Gerere ſe contra diſciplinam alicuius, eſt reluctari. Plinius. Geſſit ſe ita. Cicero.

Gerere ſe pdite, turpiter, male officio fungi. Pli.

Gerere ſenatum, ſenatorem eſſe.

Gerere ſimilitudinem quandam ſpeciemq; ſapiẽtum, id eſt, ſapientes imitari. De Offic.

Gerere ſimultates cum aliquo. Aſco.

Gerere ſocietatem magna fide. In Oratio.

Gerere tutelam ædium, ianuæ, curam habere. In Trucul. In Trinum.

Gerere veſtes. Ouid. Quas geritis veſtes, ſordida lana fuit.

Gerere vices alterius, ſupplere locum.

Gerere cum aliquo aliquid. Verg. Nec tecum talia geſſi.

GESTARE annulũ. In Curc. Geſtas animũ meum, id eſt, noſti animi ſententiã. In Merc.

Geſtauit me illa in aluo menſes decem. In Stich.

Geſtare puerum in manibus, in ſinu. In Adel.

GESTITARE aliquid. In Ciſtell.

Geſtito vocem volucrem. In Amph.

AGGERIT amor amarũ ad ſatietatẽ vſq;. Pla.

Aggerere aquam. Plaut. Te aggerunda curuum aquã faciam probe. Aggerere bona. Idem.

Aggerere herbas. Plautus.

AGGREGARE cum ſui ſimilibus huc adduxi propter ſimilitudinem quã cum his compoſitis habent literis aliquot tranſpoſitis, quàmuis à grege deducta ſint.

Aggregare ſe ad amicitiam alicuius. Cæſar.

Aggregare voluntatem ſuam ad alterius dignitatem. In Fam. Aggregauit eodem naufragos vndiq; collectos. In Oratio.

EXAG.

EXAGGERARE orationem. In Orator.
Exaggerare rem familiarẽ omni ratione, est amplificare. De Offic.
CONGERERE dona. In Truc. Ego huc dona congessi.
Congerere herbas in aluum. In Pseud.
Congerere ligna, ramalia &c.
Congerere maledicta in aliquem. In Oratio.
Congerere oculos in aliquem. Plutar. Ad Socratem omnes congerunt oculos.
Congerere opes, pecuniã innumerabilem. Cic.
Congerere penum. In Eunu. In cellulam ad te patris penum omne congerebam clanculum.
Congerere vim maximam auri, argenti, pulcherrimarumq; rerum omnium. In Oratio.
Congerere in amicitia. De Amicit. Neq; verendum est, ne plus æquo qd in amicitia cõgerat.
CONGREGARE se cum aliquo. In Oratio. Atq; ibi se cum patruo tuo congregare. Itẽ. Quicum te voluntas congregasset.
DIGERERE aliquid. Aene. 2. Ita digerit omnia Calchas. i. interpretatur.
Digerere cibum, secundum Linacrum, non est cõcoquere, sed significat modo per halitũ aut spiritum discutere, vel dispergere, modo in corpus reddere.
Digerere mandatũ. Att. Vt mea mãdata digeras.
Digerere nomina in codicem accepti & expensi. In Oratio. Digerere semina, distinguere. Plin.
Digerere in numerum, ordinare. Verg.
EGERERE humum, effodere.
Egerit fons aquam & recipit. Plinius.
Egeritur lacus in flumen. Idem.
Egerere lapides ex mari. Cęsar.
Egeritur stercus auiũ ex colũbarijs. i. effert. Col.

Egerere

Egerere vocem. In Orator.
Egerere absolute, aluum exonerare.
INGERERE aquam in vrnã, infundere. Plaut.
Ingerere cibũ, deglutire. Ingerere conuitia in aliquem. Ingerere dicta in aliquem. In Asin.
Ingerere dicta ĩ doliũ pertusum, surdo loq. Plau.
Ingerere hastam, infigere. Aene. 9.
Ingere mala multa alicui, vel in aliquẽ. In Bacc.
Ingessi memet nullis negocijs. Teren.
Ingerere osculum alicui. Sueto. Ingerere pugnos in aliquem. In Phor. Pugnos in ventrẽ ingere. Ingerere se in magistratum.
OGGERERE oculum amicę, inijcere. In Tru.
REGERERE aliquid illò vnde acceperit, referre. Plinius. Regerere conuitia, maledicta, scommata, sententias in aduersarium.
SEGREGARE aliquem à se. In And. Ne abs te hanc segreges. Segregare sermonẽ. Plautus.
Segregare suspitiones omnes ab se, id est se omni suspitione liberare. Idem.
SVGGERERE, subministrare. Aene. 10. Suggere tela mihi. Suggerere mensam miluinã. In Men. Suggerere sumptum. In Adel. Cur tu his rebus sumptus suggeris?
Suggerit studia secessus. Plini. Lacus piscem, feras syluę, quibus lacus cingitur, studia altissimus iste secessus affatim suggerunt.

GESTIO.

Gestire, prę gaudio exultare, vel cupere vehemẽter. Gestit animus aliquid agere in Rep. Att.
Gestio ipsum dari mihi in conspectum. In Phor.
Gestio illam moueri. In Asina.
Gestire lętitia de finibus bonorum.
Gestiunt parietes gratias mihi agere. In Oratio.
Gestiunt pugni mihi. i. pruriunt. In Amph.

Gestiunt scapulæ mihi. Plautus.
Gestire voluptate nimia. Offic. 1.
PRAEGESTIT animus iam videre, id est, valde cupit. In Oratio.

GENERO, GIGNO.

Genuit animum deus ex sua mente & diuinitate. In Philoso. Genuit blandimenta nobis multa natura ipsa. In Oratio.
Genuit in hac vrbe dicendi copiam.
Gignit dies diem. Plinius.
Gignuntur morbus & ægrotatio ex totius valetudinis corporis conquassatione & perturbatione. In Philoso.
Gignuntur opiniones assensionesq; firmę. Ibidē
INGENERAT amorē quendam inter eos natura. Offic. 1. Ingenita tibi castitas. Plinius.
Ingeneratur cupiditas cognitionis & scientiæ homini soli. Acad. lib. 3.
Ingenerata familiæ frugalitas. In Oratio.
Ingenerantur hominibus mores, non tam à stirpe generis ac seminis, quàm ex his rebus quæ ab ipsa natura bonis. In Oratio.
PRAEGIGNERE morem. In Pseud. Nolebā ex me morem pręgigni malum.
PROGIGNERE. In Trucul. Neq; natus est, neq; progignetur.

GLVTINO.

Glutinare vulnus. Plin. Quo glutinatur vulnus.
AGGLVTINARE aliquid. Att. Tu illud desecabis, & hoc agglutinabis. i. in eius locū hoc repones. Agglutinare aliquē totū ad se. Plau.
Agglutinant se mihi ad malū malę res plurimę.
CONGLVTINARE amicitias. De Offic. Si vtilitas amicitias conglutinaret, eadem commutata dissolueret.

Conglu-

Conglutinare amores meretricios nuptijs, id est nuptias componere meretricias. In And.
Conglutinare concordiã. Attic. Tueor vt possum illam à me conglutinatam concordiam.
Cõglutinauit hominẽ natura optime. De Sene.
Cõglutinare vitiũ animi cũ caussa peccati. Cic.
Conglutinare voluntates cõsuetudine. In Fam. Vitæ dissimilitudo, non est passa voluntates nostras consuetudine conglutinari, id est, arctius colligari.
Conglutinatus est ex his totus, id est, compositus factus. In Oratio.

GRADIOR.

GRASSARI dicuntur latrones vias obsidẽtes.
Grassari eloquio. Horatius.
Grassatur pestis, quum ingenti hominum clade inualescit.
Grassari ad gloriam. Salust. Qui vbi ad gloriam virtutis via grassatur.
Grassari aduersus homines. Sueto. Nec minore liuore ac malignitate quã superbia sęuitiaq; pene aduersus omne genus hominum grassatus est, id est, improbum se exhibet, indiesq; nocentiorem.
Grassari in aliquem. Liuius. In te hac via grassamur. In Rud. Lenonem in me grassari.
AGGREDI aliquẽ, astute, probe. Plaut. Teren.
Agressus ille beluam Martigenam. Plautus.
Aggredi caussam. In Orator. Quũ caussam sum aggressus. Alij legunt ad caussam.
Aggredior hominem, hostem. Plaut.
Aggredi honores. Aeg. 4. Aggredere ô magnos, aderit iam tempus, honores.
Aggredi iudicem. In Oratio.
Aggredi rem nullam dolose oportet. Plautus.

Aggrediamur alia via. In And.
Aggrediar virum probè. Plaut.
Aggredi ad caussam, ad crimen, ad dicendũ, ad disputationẽ, ad historiã, ad ius, ad leges singulas, ad maxima. Cice.
Aggredi aliquo. In Orato. Non enim inde repelletur quo aggredi cupiet, id est, appellere.
Aggredi astutè, dolosè, probe.
Antegressa est honestas. i. præcessit. De off.
CONGREdi aliquẽ. In Epid. Hanc cõgrediar astu, id est, aggrediar.
Congredi alicui. Verg. Impar cõgressus Achilli.
Congredi cũ aliquo. Att. Et cũ eo, vt res indicat, sępe congressus est. i. egit, loquutus est.
Congredi cũ hoste, gladiatore, pugnare. Gel.
Congressi in vnã domũ oẽs. i. conuenerũt. Var.
Congredere actutum. In Phor.
DIGREDI aliquem, discedere. Plin. Digrediebatur vxor.
Digredi ab aliquo. Cicero.
EGREDI. In And. In Eu. Sed ipsa egreditur
Egreditur ætatẽ puerilẽ, annũ vndeuigesimũ.
Egredi flumen, transire. Sall. Egredi officio suo In Phor. Egredi ordine. Sall.
Egreditur ab ea. In And. Egreditur subito in Eu. Vnde egreditur? In And.
INGREDI, ambulare. Att. Si stas ingredere, si ingrederis curre, si curris aduola.
Ingredi balneũ, domũ, forũ, iter, lauacrũ, mare, intrare. In Hecy. Nescis quid mali pręterieris, qui nunquam es ingressus mare.
Ingredi dicere. Att. Cũ ingressus essem dicere.
Ingressus est magistratũ. Sall. Ingredi orationem. Att. Quã orationẽ cũ ingressus essem id est, incœpissem dicere.

Ingredi pedibus iter. Cice.

Ingredere viã rectam.i.nusquã deflecte ab honesto.Plau.Adag. Ingredi viam.

Ingredi ad explicandum aliquid. In Orato.

Ingredi ad studium.Ibidem.

Ingredi in caussam,in conspectum populi,in forum,in orationem,in rempub. in spem reipu. recuperandæ, in sycophantiam, in tribunatum. Cicero. Plautus.

PROGREDI ætate. Progredi domo.

Progressus iter bidui. Cæs. Progressus viã multorum dierum. In Philo.

Progredi ante ædes, cum corona & lampade,in amicitia,intra carcerẽ ipsum. Plaut.

Progredi foras,pariter.In Bacch.In Pseud.

REGREDI in memoriam,meminisse.

GRATOR GRATVLOR.

GRATari alicui,sibi, vox hystorica & poetica, est gaudere de bono proprio vel alterius. Aen.4.Gratare sorori. Meta.8. Totoq; liberis mihi pectore grator.

GRATulamur alieno: dicimusq; gratulor tibi hanc rem,hac re,de hac re,& pro hac re.

Gratulabor aduentum vestrum filijs. In Sticho

Aduentum gratulantur.In Eu.

Gratulabor tibi affinitate viri mediusfidius optimi. In Fam.

Gratulatus es mihi illius diei celebritate. Att.

Gratulari dijs,gratias agere. Liuius. Afran.

Gratulatus est ei recuperatã libertatẽ. In oratio.

Gratulor mihi,tibi,absolute. In Fam. Ipse mihi gratulatus sum.

Gratulantur mihi eam rem. In Capt.

Gratulor huic terræ. Ouid.

Gratulatur ei voce maxima victoriã. In oratio.

Gratularis mihi de filia. Cic.
Gratulor vehemẽter de iudicio ambitus. In Fa.
Gratularis mihi de nostro statu, de Milonis familiaritate, de leuitate & imbecillitate Clodij. In Famil.
Gratulare mihi absenti de reditu nostro. Att.
CONgratulari alicui. In Oratio. Mihi deniq; homines pręcipue congratulabantur.
GRATIFIcari alicui; gratum facere. In Famil. Pompeio gratificari se putant.
Gratificari decus atq; libertatem suam. Salust.
Gratificari gratiam peruersam. Salust.
G V S T O.
GVSTARE labris primoribus genus hoc vitæ. In Oratio.
Gustare labris primis philosophiã. In Philo.
Gustare præcepta quędam breuia de actione & de memoria. In Orator.
Gustare eius sermonem volo. In Mostel.
DEGVSTARE conuiuam. Att. Istum conuiuam tuum degustes, id est, cognoscere discas, fac eius periculum.
Degustare mentes sensusq; hoim. In Orato.
Degustes pauca volo ex altercatione nostra. Att.
REgustare literas. Att. Crebro regusto tuas literas. Itẽ. Illam legi, volo tamen regustare.
H A B E R E.
HAbere absolutum aliquid. Att.
Habere acceptum aliquid à patre. De off.
Habet acerbitatem obiurgatio. De off.
Habere acetum in pectore.
Habere actionem. In Oration.
Habere acumen. In Orato.
Habere aditum ad aliquem. Att. Habere addictam fidem & religionẽ pretio. In Oratio.

Habere admiratione͂. In Orato. Habere aduersos sibi multos. i. inimicos. Salust.
Habere ætatem suam bene. In Merc.
Habere ætate͂ procul à repub. est viuere sine munere publico. Salust.
Habere æmulu͂. Att. Habere æquitate͂. De of.
Habere æquu͂ & bonum. In Oratio.
Habere æs alienum. In Fam.
Habere altercationem. In Orato.
Habere amasium, amicu͂. In Cap. De Amic.
Habere ambiguu͂. In Fam. Habere animu͂ alienum ab aliquo, bonu͂, inquietu͂, intentum.
Habere animum magnum. De of.
Habere animos sublimes, superbire. Meta. 4.
Habere animum ad nuptias. In And.
Habere annulum in digito. In Hecy.
Habere annum plenum atq; integru͂ ad præturā gerendam. In oratio. Habere apparatu͂.
Habere anxiu͂, inquietu͂ & solicitu͂ exercitu͂. Cæs.
Habent appetitus rerum animalia. De of.
Habere argumentum. De of.
Habere artes in complexu, oculis, auribus. Plin.
Habere artificium, aspectum deformem.
Habeo audire quid hic sentiat; id est, audiendum est mihi. Cic. Habere auratam & vestitā bene mulierem. In Men.
Habemus authorem neminem. In Philo.
Habere authoritatem. In Fam. De Senect.
Habere auxilia maxima. Att.
Habere bonu͂ & æquu͂ quod defendant in caussa, id est, honestum. In Oratio.
Habere bona sua pro stercore, nihili facere.
Habere caput. Nec caput nec pedes habet, modꝰ loquendi, cum res intricata & impedita est, vt quo te vertas nescias.

Habe

Habet casum magnum. In Fam. Habere castra. Att. Habere catenas. In oratio.
Habere caussam. De of. Habere cautionē De of.
Habere censum. In oratio.
Habere certandum cum aliquo. Plin.
Habere certum. In Fam.
Habere charū aliquē vel charam. Att. In And.
Habere ciuitatē. In Oratio.
Habere cognationē cum aliquo. In Philo.
Habere cognitionem. In Philo.
Habere cognitum. In Philo. De amic.
Habere cognomen sapientis. De amic.
Habere collectum aliquid multo labore, sudore, vigiliis. In Oratio.
Habere colloquia inter se. Cæs.
Habere comitia. In Philo. Ioue tonante, fulgurāte, comitia populo habere nefas.
Habere comitatem sermonis. De of.
Habere cōmendationē formæ atq; ætatis. Cæs.
Habere cōmendatum aliquid. In Fam.
Habere cōmercium cum aliquo. De of.
Habere cōmissuras mirabiles. In Philo.
Habere cōpedes. Teren. Habere cōpertū. Sal.
Habere cōprehensum. In Philo.
Habere conceptum atq; comprehensum aliquid animo. In Philo. Habere conciliatum bonorum studium ex tribunatu. In Fam.
Habere concionem. Att.
Habere concitationem. In Orato.
Habere conditionem. In Oratio.
Habere conditionem ab aliquo. Att.
Habere conductū aliquid, vt fundum. In oratio.
Habere confusam & incertam constitutionem. In Philo. Habere coniunctum cum caussa, cum virtute. In Fam. De of.

Habere conscientiam conditionis suæ. Plin.
Habere consilium de repub. Salust.
Habere constitutã necessitudinem. In Fam.
Habere cõstitutionẽ cõfusam & incertã, diximus
Habere contemptui.
Habeo conuenire, id est, conueniendũ est mihi.
Habere conuersum aliquid. In Oratio.
Habere conuiuiũ. In Casin. Habere copiam vberrimã ad laudandum. In Oratio.
Habere copiam auxilij. In And.
Habere copulatum aliquid alicui. in Philo.
Habere culpam. in Stycho.
Habere cumulatum. De off.
Habere cupiditates. in Orato.
Habeo curam vestri. Gellius.
Habere curæ imperium. in Menech.
Habere cursum. Cæs. Habere defensionem contra crimen. In Orato. Habet delectationẽ preteriti doloris secura recordatio. in Fa.
Habere delectum. De of. Habere deliberationem. De of. Habere deliberatũ. in oratio.
Habui te delicatã nimium. i. laute nimis educaui. Plau. Habere demonstrationem conuersam. i. contrarium demonstrare. in oratio.
Habere deos faciles, id est, propitios. Ouid.
Habere depopulationes. in Oratio.
Habere depositũ aliquid apud aliquẽ. in Oratio.
Habere despicatam adolescentiam, mulierem. In Eu. In Casin. Habere despectui. in Men.
Habere deum præsentem. in Phor.
Habeo dicere de dijs. in Philo.
Habeo dictum iam satis. In Persa. Hoc tibi dictum habe.
Habere difficultatem, dignitatem sapientiæ doctoribus, dignitatẽ summã in motu, dignum, dili-

diligentiam, discrimen, dispersum aliquid, dissimilitudinem, dissuasionē in se, disputationē, diuisum aliquid inter se, diuina atq; humana omnia promiscua, dolores, dolorem magnū dominationē in aliquem, dubitationem.

Habere edictionē alicui, edictum, effugiū, emissiones, escam optimam, euentus bonos, excogitationem, excusationem, exemplum ad imitandum, exercitum anxiū & solicitū, existimationem, eximiū neminē, exitum bonū, difficilem, infœlicē, inopinatum: expectationē, expertem aliquē amoris, expertum, expletū aliquid, explicatam aut exploratam rationē salutis suæ, expurgationem.

Habere fabricationē, faciem ad aliquā rem, facta similia, factionē testamenti, facultatē, falsum aliquē, falsa pro veris, famā, familiaritatē cum aliquo, fas, febrim, fidem alicui, verbis, fiduciā alicui, filium ex aliquo, fœlicitatē, fœnū in cornu, formā, formatum aliquid, fratrē, fructum.

Habere gaudiū, grates, gratiā alicui, & ab aliquo gratias, gratulationem, gratum aduersum aliquem, grauitatem.

Habere hominē ipsum, honorē & honores alicui, honori aliquem.

Habere iactationē, ignominiā, imperiū summū domi & militię, imperiū in beluas, implicatū aliquē beneuolentia & consuetudine, impetū impunitatē, immunitatē rerū omniū, incerta pro certis, incolumitatē, incusationē, indicem indictum bellū, infamiā, ingeniū, ingrata bona, inimicum, inuidiā, inuitū, inimicitias, iniquitatē, insidias, instar minimi momenti, intimum aliquem, iracundiam, iter aliquô, iudiciū, ius disputādi, trāseundi, vocādi: iussum.

Habere labem conſcientiæ in animo, lætitiã, laudatonẽ, laudem, leporem in verbis, leuationẽ ægritudinum, cupiditatũ, formidinem, libidinem procreandi, licentiam fingendi, literas ad aliquem, loco eodem, loco fratris, hoſtium, patris, prędæ, locum conſilij, ludibrio aliquem, lumen literarum.

Habere magiſtrum, magiſtratum, magni, magno malum magnum, mandatũ ab aliquo, maturitatem, memoriam, mercatum, merita, metũ, mirum, miſerum, miſſum aliquem, modum, moleſtiam, momenta partita inter ſe & diuiſa, momenti nihil, moram, mores nouos, motum, motus animorum interpoſitos, mutationem, multa.

Habere naturam admirabilem ad dicendum, naturale aliquid, nauci, neceſſe, neceſſitatem, neglectui, negotium, nomen ſapientię, notatum aliquid animo, notitiam dei, notitiam fœminæ, notum, numero aliquo aliquem, numeros omnes, numerũ ſuum, ſuorum.

Habere obfirmatum aliquid, obſtrictum ſibi, obtrectationem, occaſionem, occultum aliquid, occupatum animũ, ocium ad potandum, oculos ſuos in oculis alterius, odio aliquẽ, odium in aliquem, offenſionem, officia alicuius in aduerſis et ſecundis, omnia, opinionem alicuius & de aliquo, opportunitatem, optionẽ, opus conſilio, vel opera alterius, orationem ad aliquem vel cũ aliquo, ordines.

Habere pactam ſororem filio, palmam, paratum aliquid, parem neminẽ, partẽ magnam, partes priores, partes in comœdia, participẽ aliquẽ conſilij, partitũ aliquid inter ſe, patrem aliquẽ penſum, penſi quicquã vel nihil, perceptum aliquid

aliquid, perfugium vllum, perspectum rebus maximis, persuasum sibi, polliceri, pondus, positum praebendum aliquid, praedae aliquid, praepositum aliquem amori suo, precari, prehensionē, pretium summum, prima quae suauia in praesentia essent, principatum, principiū, principia, probro, processum, progressum in literis, promiscua omnia diuina & humana, promissum alicui, propitium aliquem, propositū iudicij metum, propositum reprehendendi, tuendi aliquem, prouinciā, proximum aliquē, pudicitiam, pudorem.

Habere quaestionē de aliquo & in aliquē, quaestorem aliquem, quaestui aliquid, quartanā, querelam apud aliquē de aliquo, querimoniā de crudelitate alterius.

Habere rationem alicuius, aliorum, absentis, rationem accepti & expensi, rationem dicendi, dignitatis, salutis, sui, suorum, valetudinis: rationem cū musis, cū terra in rebus omnibus, rationis aliquid, receptum aliquē in his partibus, recordationē literarum, regnum in coelo, relatum nomen in codice accepti & expensi, religioni contrarium aliquid, reliquum, rem omnem, rem pactam, rempublicam, res solutas sibi recte, rem cū aliquo, reprehensionē tribunatus, requietem, residuo, respectum ad bonos, ad senatum, respectum rebus maximis, responsum sibi, robur, rogationes ambitiosas, necessarias.

Habere salem, scelus, scholas, scientiam, scribere ad aliquē, scriptum, se bene, castè, ita, parcè, sic secundum aliquē in ciuilitate, eloquentia, eruditione, familiaritate, integritate, mansuetudine, pietate, possessione: sedem, segregatum aliquem

quem á se, senatū, senectutē, sensum in rebus, sensum oculorū vera cernentum, sententiam eandē, sermonē apud amicos, apud populum, de agricultura, priuatim, publicè, inter aliqs: sibi aliquem, signum ex arce, simile quicquam hominū, socium, solicitudinē, solicitū aliquē, solutas res recte, somnum, sororem, spatium, speciem gloriæ, speciē honesti, spectatam fidē, spem summā viris electissimis ciuitatis, spem de aliquo, spem positā in vno homine, splendorem in voce magnū, statutū cum animo, stipendiarias ciuitates, studia, studio, studiosum sui aliquē, suadere, suasionē in se, suauitatem, sumptus cū aliquo, susceptum bellum cū aliquo, suspectum, suspensas rationes, suspitionem luxuriæ.

Habere tantum aliquid secū, lautum, tēpus, temporis nihil vacuum, testimoniū vocis, testem testes ad eam rem, totum aliquē, tuendum aliquid, turmas equitū ab aliquo, turpitudinē.

Habere vacationem militiæ, vectigales socios, venalia bona, venalem iurisdictionē, verbum verecundiā, viā ad aliquē, victoriam, vigilias vim, vim apertā, virtutē in manibus, in se, vitium, vocationem, voluntatem alicuius, erga aliquem, voluptatē, voluptati, vota, vrbem, vsum membrorū, rerum vel ex rebus, vtilitatem, vultum in manu, vxorem.

Habere á Cæsare conditionē, á disciplina vetere verecundiā, á patre nomen, á seruis se castè, á se segregatum aliquem.

Habere ab aliquo gratiā, licentiā, literas, mandatum, turmas equitum, satis.

Habere ad aliquē aditū, literas, viā: ad bonos respectum, ad Capadociā castra, ad imitandum

exem

exemplũ,ad iniuriã caussam,ad manũ seruum ad nuptias animũ,ad omnia,ad potandũ ociũ ad preturã gerendã annũ plenum & integrũ, ad primã epistolam,ad rem aliquã testes,ad rẽ eam faciem omnem, ad rempublicam euertendam, annum plenum & integrum, ad senatum respectum.

Habere aduersum aliquem gratum aliquid.

Habere apud aliquẽ depositum aliquid,apud aliquem querelam de aliquo, apud amicos sermonem,apud populum sermonem.

Habere cum aliquo bellum susceptum,rẽ, sermonem,sumptus: cum administratione prouinciæ dissimilitudinẽ, cum animo statutum ac deliberatum:cum caussa,coniunctum aliquid cum Musis rationẽ,cum rerum natura cognationẽ,cum terra rationẽ, cum virtute cõmercium,cum virtute coiunctum aliquid.

Habere de aliquo fundum cõductum, de aliquo querelas apud alterum, de aliquo sic, de aliq̃ spẽ,de agricultura sermonẽ, de crudelitate alicuius querimoniã, de republica consilium,de villa sermonẽ erga aliquem voluntatem.

Habere ex alio, ex aliquo filium, ex arce signum, ex bellua vsum,ex ingenio proprio,ex se.

Habere extra catenas aliquem.

Habere in aliquem dominationẽ nimis magnã.

Habere in aliquem quęstiones.

Habere in aliquo dignitatem summam.

Habere in amicis aliquem, in amore aliquem:

Habere in animo,in animo consolationẽ, in animo petere,proficisci.

Habere in auribus,in audiendo voluptatem.

Habere in belluas imperium, in carcere, in catenis aliquem, in capite suo discrimen,

in caussa

in caussa æquum & bonum, in codice accepti & expensi nomē, in cœlo regnum, in cōplexu artes, in consilio, in conspectu artes, in custodijs liberis aliquē, in delicijs simiam, in decem uiris aliquē, in eloquētia laudem, in gratia, in homine vno spes positas, in itinere sermonē apud amicos, in iudicijs legitimis defensionē contra crimen, in literis processum, in vxoris loco amicam, in ludo gladiatores, in manibus opus magnū, virtutes, in manu vultū, in matrimonio consobrinam, in memoria, in motu summā dignitatem, in nominibus aliquid, in numerato, in numero necessariorum suorū, in numero sapientū, in numero suorum, in oculis aliquē, in oratione fabricationē, in ordine omnia: in ore aliquē, cōsolationē, versus Græcos: in parato, in populo iactationem, in potestate aliquid, in præfectis aliquē, in promptu, in propatulo, in prospectu, in re aliqua progressus, in rebus omnibus rationem, in rebus omnibus sensum quendā, in ridiculo aliquem in se laudem verā, principatū, virtutes: in spe bona omnia, in Tusculano disputationem, in verbo fabricationē, in verbis lepôrem, in verbis pingendis pondus, in vinculis aliquē, in viris aliquem, in voce magnū splendorem, in vsu, inter se partita & diuisa momenta.

Habere pro amico, pro ancilla, pro certis incerta, pro certo, pro derelicto, pro exemplo, pro explorato, pro factis vota, pro filio, pro fratre, pro hoste, pro literis, pro oraculo delphico, ꝑ patre, pro stercore bona sua, pro suo, pro sybillæ folijs, pro veris falsa, pro vxore.

Habere sub manu, sub signo volumen epistolarum, subter se omnia.

Habere ægrè, angustè se, arctè contenteq; aliquē, bene ætatē suam, bene & pudicè aliquem, bene rem, bellè, castè se, clam, comiter, duriter se, frustrà, gratis, humaniter, impunè, ita, luculentè diem aliquem, malè, multū studij, munditer se, palàm, parcè se, pudicè, rectè, sat, satis, satis acuminis, satis compertū, satis orationis, secum tacitū aliquid, sic, susq; deq;, vulgo.
HABITARE casas humiles, triginta millibus, Mileti, Rhodi, viciniæ proximę, apud aliquē, in ædibus, in bonis, in foro, in oculis, in platea hac, in rebus, in rostris, in vita beata metum summi mali, in vultu oculos.
Habitare bene, laxe, & magnifice.
ADHIBERE animū suum, animū fortem, arbitros, artem rei alicui, aures, authoritatē, authoritatem ad monendum, calcaria alicui, calumniam, cautionem rebus suis propter infirmitatem bonorū & iniquitatē malorū, celeritatem, cibum & potionem, consolationem, contentionem, cultum dijs immortalibus, curam de reditu, de salute, de sacerdotio, curationem omnibus, delectum, desperationem in consilium cogitationū suarum, diligētiam in omni munere fungendo, doctrinam, dolorē animi in consolando aliquē, dolum, fraudem, frenum alicui, fugam pugnæ similem, gratiā, grauitatem in summo dolore, honores alicui, iudicium, laudatores è claris viris, lectionem ad aliquid, lumen rebus, machinas omnes ad tenendum adolescētem, magnitudinē animi, manū vectigalibus alterius, medicinā alicui, memoriam rebus, metū sibi comitem, miserationem, misericordiam in hominis fortunis, moderationē summā in rebus, modum rebus

mo

modum sumptibus, mundiciam, neruos, officium erga aliquem, parsimoniam, patronum, pompam in dicendo, præparationē diligentē preces dijs immortalibus, principē in caussis, rationē, religionē, reuerentiā aduersus hoies, sapientiā in reipub. salute, se in consilium, sermonē ad voluptatē, sermonem in poculis, solatia alicui, speciem quandam in dicendo, studium ad discendum & ad omnes rerū bonarum disciplinas, suauitatē, testem deum, testes è claris viris, tormenta, tympanū, vanitatem orationis, vim alicui, veritati: vires, vocem, virtutem in summo dolore, vsum.

Adhibere ad aliquid lectionem, ad caussas maiores aliquem, ad dicendum & ad omnes rerum bonarum disciplinas studium, ad mouendum autoritatē, ad ornatū corporis, aliquid: Aduersus homines reuerentiā, De sacerdotio alicuius curam: E claris viris laudatores, testes: Erga aliquē officium, In caussis principē, in consilium cogitationū suarum desperationē, in consilium se, in dicendo speciem atq; pompam quandam, in dolore summo grauitatem & virtutem, in hominis fortunis misericordiam, in omni munere fungendo summā diligentiam: In reipub. salute sapientiam.

Adhibere celeriter, liberaliter aliquem.

COHIBERE ærarium seueritate: animum, manus, oculos à sociorum coniugibus ac liberis, ab auro gazàq; regia: conatus crudelissimos alterius, filium, impetum furentem alterius, libidines suas à coniugibus alienis, manus ab alieno, oculos, os, se à pecunijs sociorum, se intra limen, semen.

EXHIBERE aliquem, affectum patris alicui, argu

argutias alteri inter patinas, fidem, horam nullam in ciue liberando, imperium, iustitiã, modestiam, negociũ, promissum librum alteri, rationes, rem saluam, se amicam, se iudicijs hominum, se tormentis.

INHIbere imperiũ, nauẽ retro, remiges, se rationibus: scrupulũ, spẽ legibus, suppliciũ alicui.

PERHIBERE, dicere, vel dare.

Perhibere aurum, cibum, ea quibus est vsus homini, locum alicui apud se, testimoniũ, verba.

POSTHABERE res omnes sibi.

PROHIBERE aditu operas, calamitate magnum ciuium numerum, cõmeatu exercitum, corpore suo aliquẽ, discessionẽ, domo aliquẽ, famem, frumentatione Romanos, hospitio arenæ, hostem à pugna, ignes infandos à nauibus, incendium tectis, incuriam, infamiam, iniuria tenuiores, linguam à dolo, à mendacio manum ab iniuria, minas: morbũ capiti, cruri, oculis: pabulatione Romanos, parentes alicui, prospectum, regione aliquem, vim à se, vxorem alicui.

Prohibere à dolo, à mendacio linguam: à periculo remp. à pugna hostem, à se vim: Ab ædibus aliquem aqua, fuste, lotio: ab iniuria aliquem.

Prohibere cum infinitiuo, vt: prohibet abire, adire, cognoscere, discere, docere, fari, iuuare, resumere vires, videre. Quod dij prohibeant. Isthęc dij prohibeant.

HAEREO.

Hærere alicui, aquã, clauo nauis, crimen, culpã in aliquo: famã alicuius ad metas, fluuijs, fontibus, incœpto, linguã metu, loco aliquo, offibus, peccatũ alicui, pedem pede, pugnum in mala, puteis, rem, scalas parietibus, sedibus,

icta in scuto,terminum alicubi,turpitudinem alicui,viro virum,vocem faucibus, vultu immoto,vultum.

Hærere ad metas famã alicuius, Apud aliquam, In aliquo culpam,crimen:in ædibus sumptuosis,in aqua,in bonis,in caussa, in corpore totum, in faucibus, in gradu, in iure, in luto, in mala pugnũ,in mercibus venalibus,in oculis in parte aliqua apud aliquẽ,in pictura, in pœnis,in rep.religionẽ, in salebra, in scopulis, in scuto tela,in media stultitia, in tabulis publicis reũ,in thesauris,in vado,in vestigio,in virgine,in vultu alicuius. Hærere alicubi.

HAESITARE lingua, in institutis maiorum, in luto.

ADHAERERE alicui aliquid,ad turrim,ad ventrem infimum famem.

ADHærescere ad columnam,ad fundas, ad saxa, in materiem seditionis.

COHærere alicui,nuptias,orationem.

INHærere ceruicibus patris, matri, oculis memoriam imaginis,,rem animo.

HALO.

ANHELARE crudelitatẽ ex infimo pectore, malum,minarum genus tristissimũ,scelus.

EXHALARE crapulã, conuiuij crapulã,vinũ.

INHALARE popinã teterrimã ore fœtido.

HAVRIO.

HAVRIRE animum,animo, auribus vocẽ alterius,calamitates incredibiles, cœlum, cupiditates, dolorem acerbissimũ in vita, fontes, incendium longi temporis opus,latus apertũ luctum,pateram spumantem,pauorem corda exultantia,rorem,solem medium orbem,supplicia,voluptates affluentius.

EXHAV

EXHAVRIRE ærarium alicuius, amorem iniuria, bella, domum alterius, fontem benignitatis, homines sumptu, labores, laudem alicuius, legatis aliquem, mala sermone vnius ambulationis, mandata alicuius, pecuniam omnē ex ærario, prædam maximā ex agris, fortunis, vrbibusq́ sociorum: spiritum, terrā manibus saguliśq́: vigilias frustra, vinum, vires.

HIO.

HIARE, aperiri, deduci rimis.

Hiare æstu, ariditate, domus, flores, humus dicūt.

INhiare aurū, bona, hęreditatem, quod nusq̄ est.

HISCERE, aperire ob ad loquendum. Plau. Ne hiscere quidem audet. Plini. Quis hiscere audebat?

Hiscere ædes, terra dicitur. i. aperiri.

DEHIScit terra. Aen. 4. Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. Dehiscit vterus, id est, aperitur.

HONESTO.

Honestare aliquem honore, vno basilice spatio, duobus spatijs tribusue factis: domum domino, mortē alicuius. Hic cohonesto, dehonesto.

HORREO.

Horrere aliquem, crimen ingrati animi, furem, incursus luporum. Horret corpus, ager terra sub hyeme, tempore hyemali. Horrendū monstrū

HORrescunt campi, segetes. Horrescere morsus futuros. Hinc horrifico, horripilo.

ABHORRERE aliquem, distortos & pumillos vt ludibria naturæ maliq́ ominis: famam ampliatam, hilaritudinem.

Abhorrere à charitate vulgi, à nuptijs animum, à suspitione orationem, à veritate.

Abhorrere ab aliquo rationem, sententiam, volū

tatem;ab auribus vulgi,ab ipsa caussa,ab officio suo, ab vtilitate eorum qui audient orationem : ab vrbe relinquenda, ab vxoria re.
Exhorrere vult accusatiuum. Inde exhorresco.

HORTOR

Hortari aliquem. In Hecy. Te sedulò et moneo & hortor. Deductum ab ore.
ADHORTARI aliquem. In Heau. Præterquã res te adhortatur tua. In Eunu. Adhortor properent.
COHORTARI inuicem. Suet.
DEHORTARI aliquem,aliquid. In Phormi. Hic dehortatus est me,ne illam illi darem. In Capt. Si erit occasio, haud dehortor.
Dehortari ab. Ad Heren. Si ab his dehortabimur. Dehortari cum infinitiuo. Gell.Multa me dehortata sunt huc prodire. EXhortari.

IACEO.

IAcere animũ,campos, carmen,cineres,conclusionem totam,contemptum,delectum, humi, iudicia,neglectum,orationem,pecuniam,pretia prædiorum, rationes,relictũ, rempublicã, somno,studia,stilum,testibus,virtutes.
Iacere ad pedes alteri,antè ędes,extra ordinem,in aduersarijs nomen, in aqua carnes , in limine, in lustra,in medio,in neruo,in obliuione,in occulto,in pace,in perpetuum, in ruinis reip. tẽpora,in silẽtio,sub arbore.
Iacere grauiter, passim.
Subiacere alicui,subditum esse.

IACIO.

Iacere adulteria alicui,aggerem,aleam,anchoram caput suum in mediam contentionem,contumeliam in aliquem,fulmẽ in mediũ mare,fundamẽta pacis,salutis:globũ,gradũ ad alia,igni culos

culos quosdam viriles, iniuriam nefariã in aliquẽ, mœnia, muros, salutẽ in hac arte, scyphũ de manu in aliquẽ, significationes nec dubias, suspicionẽ alicui, talos, telũ, terrores nõ mediocres, vocem iracundiæ & doloris.

Iacere in aliquem dicta, cõtumeliã, fulmẽ, iniuriã, scõmata, scyphum. Iacere obscure aliquid.

IACTARE aliquem, ceruiculã in hoc crimine, clamore, cõuitio aliquẽ, curas pectore, lapides in orbem vacuum, minas, nummũ, odorẽ late se de istis piscinarum tritonibus, se in caussis, se magnificẽtius, terra mariq; terrorem, verba, vocẽ ad sydera, in iudicijs rem, in opere declamatorio. Iactare vulgo aliquid.

IACTItare aliquem. ABIIcere aliquẽ, ædificationem, amorẽ, animũ, autoritatẽ senatus, cogitationẽ de dicẽda in senatu sentẽtia, cogitationes suas omnes in rem tã humilem atq; contẽptam, commentationẽ caussarũ, conctationem omnẽ, consiliũ belli faciũdi, curã omnem de rep. dolorẽ omnem, gloriã totã, hastam, intercessorẽ, obedientiã, onus officij propter perfidiã, onus, põdus humeris: segnitiẽ, socordiã â se, superbiã, togã, ad pedes alicuius se. Abijcere ã, ad, de, in, propter, patẽt supiorib⁹ exẽplis.

ADIICERE aliquid alicui, animũ ad virginẽ, autoritatẽ voluminibus, calculũ albũ, cõuitia facto, dies super dies, gloriã ingenij & doctrinę ad laudem aliquã, imprudẽtiã oculorũ aliquo, latus alicui, mentẽ dictis, naues aptas ad minores, noui aliquid, oculũ hęreditati, oculũ puellę, oculos cupiditatis ad omnia, oculos in aliquẽ, oleũ flãmis, pulchritudinẽ alicui rei, sententiã suã. Adijcere ad, in, sup, phrasib⁹ dictis repies. CONijcere cętera, ignes, lapides, pila.

Coniĳcere è loco superiore tela, ex area lapides:

Coniĳcere in aliquem oculos, in aliquem spem, in amorem aliquem, in carcerem, in castra aduersariorum se, in collum palliolum, in diligētiam nimiam serui crimina, in equuleum, in familiam alienam, maximam se: in fugā hostes, se: in gregem locupletium tenues simultatum caussas, in hostes tela è superiore loco, in ignē aliquem, in intimum se, in lætitiam aliquem, in latebram mirificā se, in lautumias, in librū aliquid, in malum se, in metum, in morbū aliquem, in multitudinem culpam rei, in noctem aliquid, in nuptias aliquem, in ordinem aliquē in pedes se, in perturbationes remp. in plagas aliquem, in prouinciam vltimam se, in saginā se, in tempus breue aliquem, in terrorem animos tyronum, in tricas aliquem, in turbam se in vincula aliquem.

Coniĳcere se intro.

CONIECTARE aliquid, male.

DEIICERE aliquem ædilitate, authoritate, cōsulatu, loco principatu. Deĳci animo, spe,

Deĳcere aluum, columnis operas aranearum, hostem telo, libellos, metum per virtutem, oculos, sortes.

Deĳcere à capitolio, à corpore cruciatū, à gubernaculis senatum, à rep. oculos: Ab ædibus, ab arbore arcem, ab equo hostem: De custodia ciuitatis Imperatorem, de foribus araneas, de gradu aliquem, de honore aliquem pecunĳs, de pariete araneas, de ponte sexagenarios, de ponte minorem annis sexaginta contrà morē maiorum, de possessione fundi absentem, de præsidio vrbis Imperatorem, de sententia aliquem, de statu omni aduersarios, de via, è fundo

do aliquem, ex aëre gruem, ex capitolio, ex defensione alicuius propugnaculũ, ex proximi vicini fundo, ex interiore parte ædium, ex possessione rempublicam, in caput securim elatam, in carcerem aliquem, in humum oculos, in locum inferiorem, in vincula aliquem.

DISijcere manum, medium aliquem, rates.

EIICERE aliquem ædibus, ciuitate, domo, nudum, oppido, senatu.

Eijcere amorem ex animo, animũ patris de filio, crepitum ex aliquo, linguam, molliciem animi, nauem aliquò, ruborem alicui.

Eijcere ad littus, apud Andrum, de filio animum patris, è mari, è prædio, ex aliquo crepitum, ex animo amorem, ex oppido aliquẽ, In terram, nauem.

INIICERE amentiam satellitibus, capistrum equo, catenas hominibus miseris innocentibusq́; caussam alicui deliberandi & iudicandi iustam moram & religionem, cogitationẽ alicui de triumpho, cupiditatem hominibus, curam alicui, desperationem reip. dubitationem hominibus, formidinem miseris, frena intemperantiæ, iræ, luxuriæ: frustrationẽ maximam in familiam alicuius, fugam inimicis, ignes sedibus capitolinis, lora canibus, maculã libro, manum, mentem, metum alicui, & in pectus alicuius, notam libro, periculum mortis, pilũ alicui, plagam petitioni alicuius, põtes nouos fluminibus, securim petitioni alicuius, scrupulum, spem alicui, studium magnum hominib⁹ timorem bonis omnibus, tragulam in senem, verba alicui, vincula.

Iniectus ad incredibile crimen, Inijcere in aliquem manus, telum: Inijcere in fraudẽ malam

& præmium aliquem: In ignem ſe, in ſermone aliquid alicui.

INTERIICERE aliquem aliis, baculum canibus, dies paucos, mediũ aliquem ętatibus fratrum, ſagittarios equeſtri prælio, ſententiã orationi, ſe pugnę, ſpatium, valles collibus.

OBIICERE argentum alicui, Aſiam alicui, ciues ſuos ſeruis armatis, crimen, dedecus, errorem alicui, facinora puerilia iſthuc ętatis homini, florem vini naribus alicuius, funera acerba populo Thebano, furorem alicui, gaudiũ, ignobilitatem Cæſaris filio, ingratitudinẽ alicui; iumenta machinæ, lætitiam nec opinanti alicui laborem, lucrum alicui, macherę aliquẽ, malitiã, malum, moram, negotium alicui, pabulum auibus, prępedimentum fallatię alicui, pręuaricationẽ, probrũ, religionẽ alicui, ſe periculis, ſignũ religioni, ſolicitudinẽ, vitã morti, periculo, telis hoſtium.

Obiicere de morte alicuius alicui.

OBIECTARE caput periculis, poſſeſſiones alicui ex bonis præſcriptorum.

PORricere, procul iacere, ſacrificantium vox eſt. Aen.5. Extaq; ſalſos Porriciam in fluctus.

PROIICERE aliquẽ, ampullas & ſeſquipedalia verba, audaciã, pedẽ, pudorem, ſe in gramina, in antro viridi, in miſerias, ſe in pedes.

REIICERE aliquem, cauſſam, hoſtem, iudices, manus ad tergum, negotium, nihil huc, onus, pecora, quod excedit, rationem, rẽ, Romã aliquem, ſanguinem, ſe in alium familiariter.

Reiicere ad epiſtolam ipſam aliquẽ, ad leges ſe, ad ſenatum omnia, ad tergum manus, ex ſenatu aliquem, in aduentum Cæſaris aliquid, in alium ſe, in annum alterum comitia, in menſem alium,

alium, in Galliam caussam, rem.

SVBIICERE animum vitijs, ceruicem imperio, iugo, oneri, securi: integros vulneratis defessisque, lapsus alicui rei, materiam, pigritiam, prȩconi publico aliquē, pudorem sub metum quod dictum est: rem fortunȩ, rem oculis, rotas, scelus fraudemque nocētis odio ciuium, scientiā, sententiam, se legibus alterius, terrorem, testamentum, timorē verba alicuiᵒ, veritatem Subijcere sub aspectum, sub metum pigritiā, pudorem, terrorem, timorem.

TRAIICERE aliquem hasta, iaculo, telo: Traijcere æquor, brachium alicui, traijcere classe in Italiam, classem in Aphricam, copias Iberū Traijcere cœlum aues, sol dicuntur, traijcere Rhodanum exercitum, flumen, humerū romphea, mare, murum iaculo, se flumen, verbum.

I G N O R O.

Ignorare aliquem, aliquid, ius, nomen suum, patrem suum.

I M B V O.

Imbuere animum tenerum opinionibus, arā agnis, farinam fermento, gladium sanguine, gladium scelere, ingenium artibus, lanam liquoribus, mentem hominis deorum opinionibus, testam odore.

Imbui artibus, crudelitate, erroribus varijs, flagitijs, literis bonis, malis moribus, opinionibus parentum præceptis, se studijs ab ineunte ætate, stipendijs castrensibus, vsu.

I M I T O R.

Imitari aliquem, aliquid, Auidienum, id est, auarum & parcum: Imitari chirographum alterius, Epicurum, magistrum, maiores, imitari patrem, poētas, proauos, senes: imitari sonitus

olympi,stoicos,veteres.

INCHOO.

Inchoare altum aliquid,bellum,conuentū,libros

INDVLGEO.

INDVLGERE ab algeo in litera A ponere neglex imus.

Indulgere alicui affectibus suis,amicis nouis,aīo suo,baccho,desyderio alicuius,dolori,ebrietati,gaudio,genio,gulæ,gymnasijs, hospitio,inertiæ,lusibus,luxuriæ,peccatis,poculis, precibus, sibi somno,suffragio,valetudini, vestitu pro vestitui,vino.

INDVO, EXVO ἀδύω.

Induere amicum,animum ferocē, mitem, muliebrem,puerilem,virilem : annulum aureum in digito, bardocucullā, cognomē alterius sibi, coronam,craterem corona,ensem humeris,exuuium leonis,fortitudinem, galeā,hominem, imaginem mortis,indusium lineum aut laneū ingenium sibi,insignia Bacchi, iudicem lugubria, monachum,mulierem, parasitum,personam amici aut iudicis,pharetram humeris,pileum,regem,sacerdotem,scalam, se vallis acutissimis,se veste, se vuis vineas,se in florem,se in idipsum, se in laqueos multos,se in vultus varios,sertum,talaria, Thersiten,togam virilem, torquem alterius sibi, tunicam alicui, tyrannum,vestem sibi,vultum pueri,regis,senis virginis.

Indui confessione sua,induti pice postes , induta segetibus terra.

Induere in, habes inter dictas phrases. Induere in mentes animosq; hominum cum audiendi quadam illecebra res vtiles. Gellius.

EXVERE aliquē anima,armis,opibus,regno, ensem

ensem humero, ferocitatem, frontem, hominē humanitatem, gratiam nouitatis, manus vinculis, mare pulcherrima classe, mentem istam, metum, mulierem, ossa magna, pedes vinculis pharetram humeris, pudorem, puerum, se, se agro paterno, se patrimonio, se pellibus, se sarcina, se tunica, timorem, verecundiam, virum.

Exui conscientia mala, corpore, gloria, imperio, iure, metu.

INITIOR.

Initiari Deo alicui, ministerijs, misterijs.

Initiatur puer. In Phor. Vel sic: Initiatur puer Christianæ fidei, in baptismo.

INQVINO.

Inquinare agros ereptos reip. turpissimis possessoribus, amicitiam nomine criminoso.

Inquinatus, ore, lingua, manu, vita omni.

Inquinata vita flagitijs omnibus.

INSANIO.

Insanire sponte sua, ad exemplum alicuius, cum ratione.

INSINVO.

Insinuare aliquem animo alterius, se, se ad amicā alterius, se ad caussam, se in amicitiam alicuius vel cum aliquo, se in cōsuetudinem, se in familiaritatē alicuius muneribus, se in philosophiam antiquam, se in sermonem alicuius familiariter, se inter equitum turmas.

INSTAVRO.

Instaurare animum, bellum, cędem, censum, diem festum, dolorem, domum, epulas, funus, gaudia, incendia, mensas, musas, pœnas, proscriptionem, rapinas, reliquias belli, remp. labefactatam, sacrificium, scelus, scholas, bona studia.

INTEGRASCIT hoc malum. Integratur ani-

mus admiratione.

REDINTEGRARE animum,bellum,coniurationem,copias,lætitiam,orationem,prælium, spem victoriæ,vires.

INTERPRETOR.

Interpretari memoriæ alicuius,monstrum,verba alterius,virtutem ex consuetudine vitæ sermonisque,de liberalitate alterius.

IVBEO.

Iubere aliquem,aliquid,legem. Iubet popul⁹.i.decernit Iubere vt. Iubere cum infinitiuo. Iubeo te dare, bono animo esse,gaudere,saluere,bene sperare

IVGVLO.

Iugulare aliquem gladio, præiudicio, verbis.

IVNGO.

Iungere aliquem sibi,vel cum aliquo, agmina,affinitatem,amicitias,amicos sibi vna opera,charitatem inter paucos, currum equis, dextram dextræ,dextras,equos currui,exercitum,familiaritatem,fœdera,opes:se alicui affinitate,amicitia singulari,amore,cognatione, familiaritate, fœdere,hospitio,matrimonio,moribus,officiis,sodalitio,bonarum artium studijs, vinculo arctissimo: se lateri alicuius,virginem connubio,virginem viro,vulpes.

ADIVNGERE aliquem alicui,aliquem comitem fugæ,aliquem sibi amicitia,beneficio, comitate,familiaritate:aliquem ad amicitiam,aliquem ad sermones suos,animum aliquò, accessionem ædibus, animum ad studium aliquod authoritatem rebus,auxilium sibi: beneficio aliquem sibi, beneuolentiam lenitate audiendi, Ciliciam ad Imperium po.Ro. comitem aliquem fugæ,decus,dignitatem,diligentiam suam alicui,fidem commentitijs rebus: fortunam

quan

quandam summis viris ad amplitudinem, ad gloriam, & ad res magnas bene gerendas: fratrem suum alteri, imperium sibi amicitia, metum ad gratiam, oportunitatē ad summas vtilitates, prouincias ad Imperium: se alicui & ad aliquem, se ad caussam eorum, se ad probos propinquitate, se ad proles, se ad rationes alterius, se rebus summis, socium aliquem alicui, socium sibi ad rem malam, vectigalia.

Adiungere ad, obserua in prædictis formulis.

CONIVNGERE amicitiam, bellum, necessitudinem, sententias.

Coniungere cum aliquo aliquem beneficijs, cū caussa alterius caussam suam, cum collega, cū consilio alterius consilium suum, cum epistola epistolam, cum laude deorum immortaliū aliquem, cum probro priuato dedecus Imperij, cum salute communi salutem suam.

DISIVNGERE equos, ab aliquo aliquem, ab orationibus se ad mansuetiores musas.

Disiungi regnis, tetrarchijs ab Imperio aliorum.

INIVNGERE amicitiam cū aliquo, detrimētum reip. moram rei alicui, munus præsidendi amicis aut magistratibus: necessitatem rei alicui, onus expeditionum legionibus.

SEIVNGERE. satis notum.

SVBIūgere nationes, liberos, populos, prouīciam, vrbes, sub imperium, ditionem po.ro. sub ius, iurisditionem, potestatem alterius.

IVRO.

Iurare calumniam, cœlum, mare, sydera, terram: Deo, falsum, morbum, numen alicuius dei, verbis conceptis.

Iurare ex legibus, ex animi sententia.

Iurare incommodum alicuius, iurare in dammum alicu

alicuius,in deo,in facinus,in legẽ,in leges alterius, in litem, in mortem alterius, in scelus,in verba alicuius,in votum:per Iouem.
Iurare sanctè. Iurari deponentaliter,apud Plau.
ABIVRARE aliquid, creditum .i.iure iurando negare.
ADIVRARE alicui per deos, sanctè, periculũ non esse.
CONIVRARE conceptis verbis, contrà rem pub. inter se,amicè.
DEIERARE falsum pro re caussaq; alterius:deierare persanctè.
EIVRARE aliquem iniquum, bonam copiam alicui, forum sibi iniquum, prouinciam suam totam sibi iniquam.
PEIERARE verbis conceptis.

IVVO.

Iuuare aliquem consolando,consilio,consilio bono,opera,re. Iuuat me.i.delectat.
Iuuat me quod vigent studia. Id demum iuuat. Iuuabit hoc te.Iuuat arua videre. Nõ omnes arbusta iuuant.
ADiuuare aliquẽ,auxilio,cõsilio,opera: Adiuuare delectum, fortes fortuna adiuuat. Adiuuare hæredem,insaniam alterius,mœrorem lachrymis,voluntates amicorum.Id spero adiuturos deos. Adiuues me in hac re. Adiutus es ab ijs de monimentis meis. Vt omnes Dij adiuuent. Adiuuare comiter aliquem.
ADIVTARE aliquem,funus,onus alicui.

LABO. LABOR.

LAbare,corruere. Trãsfertur etiam. In Oratio. Cum ei labare M.Antonius videretur.
LABASCERE, moueri incipere. In Eu. Labascit,victus vno verbo.

LABI, sensim descendere. Labũtur angues, ętas, anni, aues, dies, flumina, horæ, mores ad molliciem, tempora. Labi inopia verbi, opinione, tempore exiguo, verbis. Labi è memoria, è pectore, labi paulatim.

LABEFACERE dentes alicui. Terẽ. in Adel.

LABEFACTARE caussam, dignitatem alicuius, fidem alicuius pretio, iura, leges, orationẽ alicuius inuidia verbi, rem iudicatã, remp.

ALLABI, nauticum est.

COLLABI ædificia dicuntur.

DELABI aliquid capiti, cœlo, olympo, orationem alicuius ad amicitias vulgares, rem familiarem, ad æquitatẽ, ad rerum naturam, de cœlo ex aëre, in insidias, in morbum.

DILABI male.

ELABI alicui, hostibus, latronibus, periculis, pœnis, suspitione omni, de cæde, è manibus, è memoria.

ILLABI animos vel animis. In Philo. Sensim pernicies illapsa ciuium animos. Verg. Animis illabile nostris Illi memorię, in medios hostes. PROLABI cupiditate.

LABORO.

Laborare, morbi genera in ablatiuo regit: Membra ipsa in ablatiuo modo cum præpositione de, è, ex: modo sine ea, idq; rarius.

Laborare ambitione, calculo, chiragra, crudelitate, cupiditate honoris, dysenteria, fama, fame, febri, hostibus domesticis, hostibus externis, hydropisi, lippitudine, malis alienis, morbo, obstipatione, podagra, regio morbo, scabie, valetudine aduersa, vertigine capitis: vitio auaritiæ, ignorantiæ, inuidiæ, luxuriæ, odij.

Laborare de capite, de existimatione alicuius, de gloria,

gloria,de viro aliquo, de vita sua, è dolore,ex aliquo, ex ære alieno, ex amore, ex capite,ex cerebro,ex ceruice,ex collo,ex dẽtibus,ex desiderio,ex dorso,ex gutture,ex intestinis,ex manibus,ex oculis,ex pectore, ex pedibus,ex stomacho,ex ventre.

Laborare crure,pedibus,vtero.

Laborare in re aliqua,solicitum esse. Cic.

Laborant artes alicuius: Laborat luna.

Laborare alicui. In Oratio.Qui vobis laborant, vobis seruunt. Laborare cum accusatiuo. In Fam. Nõ tam id laboro,vt si qui mihi obtrectent,à te refutentur.

Laborare idem. Att. Quo etiam magis laboro idem quod tu.

Laborare res Romanas. Att. Ad quid laboramus res Romonas? Vbi transitiue positũ est.

LAborari passiuè. In Fam. Illa ipsá propter quę hęc laborantur. Alij legunt, elaborantur.

ELABORARE aliquid dignum auribus, dignum chartis.

Elaborare in. In Oratio. Quod est tam asperum saxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret.i.quod non exerceat.

Elaboratur in hoc à me. Att. Elaborare in singulis permagnum est.i.excellere. In Orato.

Elaborata à Græcis dicendi vis atq; copia. In Orator.

Illaboratum, quod sine labore factum videtur. Inelaboratum, quod non artificio satis excultum est.

LACERO.

Lacerare contumelijs verborum aliquem,lacerare diem, lacerare rempublicam largitionibus, Lacerari animi cupidine.

LACES-

LACESSO.

Lacessere aliquem, ære suo, aliquem bello per alium, epistolis, iurgio, prælio, scripto, stimulo, voce.

Lacessere sermones. Lacessitus ab aliquo epistolis ad scribendum.

[LACIO.]

ALLICERE amicitiam & gratiam in domũ suam, beneuolentiam officijs, lectorẽ delectatione aliqua, mentes hominum, ad se aliquem, ad se aliquid, ad misericordiam opes. Hinc Allecto.

ELICERE caussas præsentionum, epistolas ab aliquo, ferrũ è terræ cauernis, fontẽ, ignẽ lapidũ conflictu atq; tritu, lachrymas alicui, libellos alicui blãditijs, querelas, sanguinẽ, sententiã alicuiꝰ, sonos neruorũ et tibiarũ, verbũ ex aliquo de vi ac ratione dicendi, verũ, voces ex infantiũ ingenijs. Elicere ad colloquia aliquẽ ad pugnam, in insidias.

ILLIcere aliquẽ fraude, intrò, ad bellũ: spes rapinarũ, aut nouarũ rerũ studium. Illicere adolescentulos in fraudem.

PELLEXIT senem per epistolam.

LACtare amantem, animũ alicuiꝰ pollicitando.

Ablactare infantem, lac subducere.

DELECTANT aliquẽ literę, nudi, tibicines.

Delectare oculos suos munditijs meretricijs.

Delectare se amore, libris, delectare se vino, voluptate: delectare se cum musis, delectare se de re aliqua, se in literis.

Delectant vites quemuis cum admiratione.

Delectari in aliquo, in republica perdita, in hac rogatiuncula aliquem.

OBLECtare aliquem, falso gaudio, Oblectat animũ

animum spes reliquiarum, Oblectant custodẽ per ioculum & ludum. Oblectare otium tẽporis inter cœnam. Oblectare se, se agricolatione, se opinione, se cum aliquo, se in aliquo. Oblectant senectutẽ liberi. Oblectat vitam sordido pane.

LAEDO.

Lædere aliquẽ dicto, facto, iniuria, ludibrio, scõmate, verbis, lædere famam. Lędit me frigus, lædere os alicui, lædere ad lapidem crus, pedẽ.

Lædere in aliquo aliquem, lædi ab aliquo.

ALLIDERE caput ad parietem.

COLLIDere æra, duo corpora. Elidere. Illidere.

LAMENTOR.

Lamentari cæcitatem, vitam.

LANGVEO.

Languet solitudo, languere ocio, languere è via id est, fessum esse. Languescit cupido rerũ omnium, flos, industria, orator senectute. Elanguere delitijs. Elanguescit omnis vigor animi corporisq; in varijs quæstibus.

LARGIOR.

Largiri cœnam, lætitiam, libertatem, mores, se vltrò, vitam.

Largiri de se, de suo, ex crumena sua.

LATEO.

Latet aliquem vel alicui aliquid. Aen.1. Nec latuere doli fratrem Iunonis & iræ. In Oratio. Nihil moliris, quod mihi latere valeat in tempore. Latere tecto, in herba, inter labra atq; dentes, sub arcis.

DELITERE in vlua. Aen.2.

[LATO.]

DILATARE conclusionem, locum, imperium, id est, latum amplumq; reddere.

PRO-

PROLATARE consultationes, dies, est differre. Prolatare Imperium pernitie alterius, id est, augere.

L A V D O.

Laudare aliquem laudibus, ore pleno, scripto, cũ exceptione.

Laudare consilium, instituta alicuius, partem cẽtesimam.

COLLAVDARE filium, herum, secundũ facta & virtutes.

DILAVDARE librum .i. valde laudare.

L A V O.

Lauare vel lauere, aqua purgare, vel balneare.

Lauare acorem malorum, æthiopem, balneas, laterem, peccatum, precibus, se, tabellas precib9.

ABLVERE crudelitatem inimicorum suo saguine, delictum, maculam, peccatum, est expiare, purgare.

ALLVIT montem leniter præteriens amnis. i. affluit. Alluuntur à mari mœnia. In Orationi.

DILVERE atramentum, caussam, crimen, molestias omnes, obiecta, res leues, vinum aqua.

ELVERE argentum, maculam, prædicationem crudelitatis, sanguinem profusum, sordes.

POLLVERE cerimonias, dapes ore, iura omnia diuina atq; humana, scelere nefario, religionem omni scelere. Polluta licentia. Pollutus virgis seruus.

PROLVERE cloacam, terram, labra, fonte caballino.

SVBluebant duo flumina collis radices duabus ex partibus. i. alluebant. Cæs.

L A X O.

Laxare aliquem, animum corpore, animũ ex pri-

ſtino ſermone,aliquē curis, moleſtijs,clauſtrā, ſe occupatione, Laxatus à libidinum vīculis.
RELAXARE animum,aliquid à contentionibus,ſe occupatione.

L E G A R E.

Legare aliquē alicui, pro publicis magniſq; negotijs mittere. Legare negocium alicui cōmittere. Legare pecuniam alicui, hæreditario iure relinquere.
ABLEGARE aliquē aliquò, procul mittere.
ALLEGARE aliquem alicui,pro paruis priuatiſq; cauſſis mittere.
Allegare argumenta. Aſcon. Vbi pro citare capi videtur, id quod dici negat Card.
DELEGARE aliquem alicui,negotio: officiū, prouinciam alicui,aliquem ad regem.
RELEGARE aliquem ab hominibus, ad autores, in prædia ruſtica,in quinquennium.

L E G E R E.

Legere carmina, conditiones, Epirum, epiſtolā à primo, facta parentis, familiam, fila, flores, hiſtorias, iudices, laudes heroum,libros,locū ex ſorte, magiſtratum ſuffragio, mala, mente, oram Italiæ,orationes,poëtas,poma ex arbore,ſacra,ſermonem alterius,ſpicas,tacitus,vacinia nigra,vela,verſus,veſtigia.
Lectus à viro vir.
Legere à primo epiſtolam, ex arbore poma, ex ſorte locum,in curiam ſeruos, in ſenatū aliquē
Legere cōmodè, intentius, malè,malignè,remiſſius,ſtudioſius.
COLLIGERE admirationem ſui,animum,beneuolentiam, capellos, corōna, hedera, vitta: cauſſas ſexcentas ad rem aliquam,copias,dignitatem,diuitias, eruditionem ex ſtudijs,exercitum

citum, existimationem, multo sudore, labore, vigilijs: famam blanditijs & assentationibus, familiaritatem, fœnum, fructus nō paucos ex re aliqua, gramina, gratiam, inuidiam crudelitatis, iram, laudem omnium, memoriam antiquitatis, naues onerarias, rabiem, rationes, se, seipsum, se in arma, se regno, sinum, sitim, sordem, stipulam, vasa, ventos omnes rumorum, & concionum, vestem, vocem.

Colligere ad, ex, in, quære superioribus obseruationibus.

RECOLLIGERE animos offensos, se à furore, ira, terrore, vires ingenij.

DELIGERE, est quod magis idoneum ad rem agendam est cernere.

Deligere amicum, consulem, Imperatorem sibi ad bella.

DILIGERE minus est q̃ amare. Diligere aliquem, in loco germani fratris, mutuo, beneuolentiam, diligentiam, obseruantiam, officia, prudentiam, se.

ELIGERE est ad nostrum commodū aut ad illius qui eligitur dignitatem, è duobus aut pluribus legere.

INTELLIGERE, olim intellegere, aliquid, animum alicuius, multum, nihil, sententiam alicuius, de aliquo, de gestu, de nuptijs, in rebus multum, malè, minus satis.

NEGLIGERE aliquem, comam, internunciū iram, negotium, pallium, pecuniam in loco, rē tunicam, vestem.

PERLEGERE aliquid, est ad finem legere.

Perlegere oculis, est visu perlustrare.

PRAELEGERE, RELEGERE, nota.

Relegere pecuniam.

RELEVARE animum, caussam, crimen, curã, aliquem, epistolam per lectionem, famem, labores, lapsum, metu aliquẽ, pauperiem, sitim.

SVBLEVARE laborẽ, offensionem, re aliqua aliquem, se, vitium vitio.

LIBERO.

Liberare aliquem, ære alieno maximo se, animũ suum, culpa, errore, euẽtis rerum, exitu aliquẽ: fidẽ alicuius, iactura maxima, inuidia magna & inueterata se, laboribus aliquem, locum muneribus: magnitudine animi, maleuolẽtia, metu, muneribus senatorijs, quartana, solicitudine magna, solicitudine longę expectationis aliquem, suspitione omni, à calumnijs sceleratorum hominum se, à quartana, à peste, à scelere aliquem: ex parte magna aliquem.

DELIBERARE aliquid, amplius, vtrum. Deliberatum est.

LIBO.

Libare flumina, laudem ex aliorum laudibus, oscula alicui, pateras Ioui, pomum alicui, ex varijs ingenijs excellentissima quęq;.

DELIBARE beneficia, honestatẽ, honores, de honestate, de laude ieiuni hominis aliquid.

LICEO. LICEOR.

Licere, appretiari. Licere assis vnius, pluris, pecunia pręsenti, pretio paruo.

LICERI, deferre pretium. Liceri centusse aliquid. Persi. Et centum Gręcos curto centusse licetur.

LICITARI hostium capita, tabulam vnam cẽtum talentis.

POLLICERI, sponte promittere.

Polliceri de aliquo aliquid, in publicũ pecunias.

LICET impersonale, gaudet præpositione per.

Item infinitiuo. vt dum per ætatem licet. Agere vt liceat per silentium, Per me exquirere licet. Nobis non licet esse tam disertis. Licet absolute pro potes. vt licebit bibas.i.poteris bibere.Ipsi hoc dicas licet.

LIGO.

ALLIGARE aliquē furto,iureiurando,se furti se iniuriarum,se scelere.

Alligare filium domi. Terentius.

Alligare vitem. Colu.

Alligari nuptijs,sacris. Alligata verba ne sint.

Alligatam ciuitatis virtutem.

Alligatum ad femur.

Alligatus es ad pedes.

COLLIGARE aliquē miseris modis, omnia vitę suę,periculo, memoriā multorū annorū vno libro,multa inter se.i.perstringere.

DELIGAre naues ad terrā,ad anchoras: rostrū homini apud mensam aliquam.

ILLIgare aliquid in aureis poculis,lepores omnes sententiarū & verborū in libro, personas graues sermonibus eiusmodi.

OBLIgare aliquē,crus fractum, fidem suam, sacramento militiæ aliquem, scelere aliquem, se epistola quasi pignore,se furti, se nexu, se testiculum vinculo,vulnus.

Obligari beneficio, consciētia communi inter se, iudicio,periculo iurisiurandi atq; existimationis,pœnis legum iudiciorumq;.

Obligatę ædes fundi ob amorē prandij.

Obligari à medico.

RELIgare naues ad terram, religionibus bona alicuius .i.consecrare.

LINGO.

Lingere digitos, mel,

LIGVRIRE cibum,curationem Agrariam,homines,lucra.

OBLIGVRIRE bona patris, fortunas suas.

LINO.

Linere dolia noua gũmi crassa,locum aceto,cœra: parietem cruore mariti sui. OBlitus cœra, cœno, dedecore summo,inhumanitate, stultitia singulari, turpitudine, vnguentis. Oblita scripta Salustij nimia priscorum verborum affectatione.

Oblinere se externis moribus.

RELINERE dolia,aperire.

SVBLINERE os alicui,verba dare.

LINQVO.

Linquere aliquem alicubi cum aliquo, arua dulcia,metum lethi,portum.

DELINQVERE, peccare. Delinquit aliquis alicui,vel ergà aliquem.

DERELINquere, vehementius ꝗ̃ relinquere.

RELINQVERE aliquem, aculeos in animis auditorum,admonitionibus locum,æris alieni aliquantum,agrum alicui,animam: Relinquit animus aliquem.i.deficit animo:relinquere arbitrio alterius quicquã, arraboni aliquid alicui pro argento,custodem,relinquit dysenteria nos,desiderium autoritatis & prudentiæ suæ alicui,relinquere excusationem ad aliquẽ, id est,reseruare.

Relinquit febris aliquem,relinquere fratrem,fundos: habenas rerum, hæredibus rem, reliquit ignorantia nos,relinquit inedia nos,relinquere insalutatum,iudicio alterius quicquam,laudem sibi, locum, monumentum æternum audaciæ suæ in sermone hominum.

Relinquit morbus nos, nuces, nugas, omnia,

Collocare aliquē ad interficiendum alium, apud aliquē multa pretia ac munera benè, è regione columnas, in amore adolescentiam, in animo cupiditatem ac rationem, in arborem se, in collo crumenam, in custodia aliquos, in doctrina ac sapientia omne suum studium, in ea ipsa domo aliquem, in fundo dotem, in lecto puellam, in locis idoneis colonias contrà suspitionem periculi, in loco ędito aliquem, in numero deorum virtutes, in otiū se, in patrimonio suo filium, in pectore multa, in reip. salutē omnia bona sua, in sapientia omne suum studiū, in solitudinem aliquem, in soporem homines aliquot, in specula aliquos, in subsidijs signa arctius, in tuto res amici, in vita meretricia sese, in voluntate testium veritatem huius iudicij, in voluptatibus adolescentiam, in vrbib9 adolescentiam.

ELOCARE fundum, virginem.

LOQVOR.

Loqui alicui, bellum merum, classes deliramenta, exercitus, frōte porrectiore, lapides, lingua, longinquum, mulsum, nomen suum, ore duarū & viginti gentiū, paucula, scelera mera, sermonē: Loqui ad voluntatē, ad voluptatē, ad veritatem, de ætate sua, ex lintre, in eam rationē, in eandem sententiam, pro se, pro suo sensu ac dolore: Loqui apertè, cōfidenter, disertè, familiariter, grauiter, impurissimè, iniustè, latinè, lautè, lepidè, malè, maturè, planè, proteruè, secum, sordidè. ALLOQVI aliquem.

COLLOQVI alicui, aliquē, cū aliquo, simul.

ELOQVI argumentum tragœdiæ, audita, conuiuas, nomē suum, pauca cū hero, vno verbo.

INTERLOQVI alicui.

OBLOqui alicui,reſponſare. Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina vocum. Virg.

PROLOqui cogitata,hoc ſic,mendaciũ parenti pugnas,verbum vllum, verborum quicquã, apud aliquem aliquid,ſatis.

L V D O.

Ludere aliquẽ,alea,aleam,calamo agreſti,chartis luſorijs,cythara,dolis aliquem,fidibus,fiſtula, formidine falſa aliquẽ,globis,lacu exiguo,ludo tali,ludum conſimilem,nebulonem, nymphas,operam,par impar,pila,ſpe carminis aliquem,talis,teſſeris, verbum aliquod, in aqua:

Ludere aliquãtiſper,aſſiduè,cuſtoditè,parcè,pauliſper,ſtudioſiſſimè.Luditur mihi,tibi, ſibi .i. tua refert,aut tuum agitur commodum.

Luditur de tuo corio.i.res ſit tuo periculo.

LVDIFICARI virginem,decipere. Ludificari nugas .i. garrire. Ludificatus hic eſt lepidè .i.deceptus,paſſiue.

ALLVDERE alicui & ad aliquid.

DELVdere animum, coruum hiantẽ, dolis aliquem.In re aliqua aliquem.

Eludere aliquẽ, hominem hunc, militẽ, ſenes, ad arbitrium ſuũ,ad libidinẽ ſuã,in alea aliquẽ.

Illudere alicui,aliquem,capto,dignitati virorum talium,exiſtimationi viri optimi,fortunis miſerorum,virtutem verbis ſuperbis, vitã filiæ.

Illudere in aliquo.Illudere penè,ſuperbè.

L V O.

Luere capite, cruciatum ciuium ſupplicio alterius,libidinem ſuam ſanguine innocentum, maculas furtorum & flagitiorum ſuorum ſanguine ſociorum innocentium, pœnas peccati ſui, pœnas ob honeſtiſſimum factum, pœnas pro mœcho, ſanguinem multorum innocentium

ſup

ſupplicio alterius,ſcelus ſupplicio debito, ſup plicia crucibus. Compoſita habes apud lauo.

L V S T R O.

Luſtrare agros,armis,copijs, exercitu : æquora, animo aliquid,choro,choreis,diuos,exercitũ, montibus vmbras, omnia, opera omnia terrarum flammis, ratione aliquid, ritu magico, terras Phœbea lampade,veſtigia,vrbem.

ILLVſtrabit tuam amplitudinem hominũ iniuria. Illuſtrare artes oratione, gratiam remunerando cumulandoq;, laudem alicuius, nobilitatem ſuam,ſedes argumentorũ,ſtudium philoſophiæ latinis literis.

PERLVſtrare gregem oculis.

M A C E R O.

MAcerare ſe,macerat me metus, macerare ſalſamenta,macerare ſorba in ſole.

M A C H I N O R.

Machinari aſtutiam corde,iudicium, necẽ alicui, perniciem ſenatoribus,quod lubet.

M A C T O.

Mactare aliquem cruce,cruciatu, infortunio malo,re mala plectere : Id mactat me.i. grauiter moleſtat: Mactare manes puerorum extis.

M A C V L O

Maculare ambitu ſe,amore dignitatem, negotio eo ſplendorem alicuius: ſcelere, ſtupro lacus, nemora,fineſq;:voce rempub.

COMmaculare manus ſanguine natorum.

M A D E O.

Madere metu,vino.

M A N D O.

Mandare alicui aliquid, ædilitatem , æternitati, conſulatum alicui, curas humiles & ſordidas alicui. Mandare fidei alicuius bona ſua,

filiam

qui bonis eius fruantur, manet ingenium se-nibus, iudicia apud iudicem, ius referendarū rationum, manent laudes, manet libido eadē, mos antiquus, nomen, regnum alicuius, solus cum sola.

Manere alicui. Verg. Hæc eadem matriq; tuę, generiq; manebunt. Manere aliquem medicū, negligentiam alicuius, parasitum, patruū, puluinum. Manet me meum bonum. Manet me aliud fatum. Manet me apud forum. Nō manebat ætas virginis meam negligentiam. Manent ea fata nepotes. Fata manent omnes. Maneat te tuum malum. Te triste manebit supplicium.

Manere conuentis, promissis, verbis suis, votis.

Manere apud aliquem, cū aliquo aliquid, in amicitia perpetuo cum aliquo, in conditione atq; pacto, vsq; ad finem, in fide, in mente pristina cum reliquis copiis animo hostili, in parte interiore, in proposito susceptoq; consilio, in sententia sua, in statione. In vita, in vacatione sua, in vrbe.

EMINET eorum audacia. Eminet antè oculos quod petis ecce tuos. Eminere foras.

IMMInet annotator spectatorq; cōuiuis suis.

Imminebant ea parte viri & fœminæ audiēdi & visendi studio.

Imminet exitio vir coniugis, illa mariti.

Imminet his aēr. Imminenti ingenio homo.

Imminet mors propter incertos casus. Imminere sibi periculum putabant. Imminet vindicta Dei impijs. Imminet vrbi turris. Imminens ad cædem homo. Imminent in fortunas nostras. Imminere in tribunitiā potestatē.

PERMANSIT ira diu. Permansit ille mos

Athenis à Cecrope, permanens vox sub raucâ natura. Permanere in proposito susceptoque consilio, in sententia.

PROMINENT dentes elephanto.

REMAnet cõtumelia in exercitu. Remanet rex cum parte nauium in littore.

M A N O.

Manat cruore culter, manat fama à Mutina, industria latissimè.

Manant arbores quædam picem.

Manat toto corpore sudor. Manauit sudore multo Herculis simulachrum. Nihil inter ipsos ab alijs ad alios, manare possit. Ex vno fonte omnia scelera manare cernitis.

DIMANAVIT meus hic labor vitæq; ratio ad existimationem hominum pauló latius commendatione ac iudicio meorum.

EMANAT fama, oratio in vulgus, sermo tuus per nos, sanies.

PERMANABIT hoc ad patrem, ad animum. Permanat in venas illud malum.

M A T V R O.

Maturare facinus, fugam, insidias alicui, iter, legationem, mortem alicui, necem, nuptias, maturare reditum.

Maturare cum infinitiuo, vt dare signũm socijs, facere aliquid, peragere iter, proficisci ab vrbe, venire.

M E D E O R.

Mederi erroribus, reip. vitijs, vlcerib⁹ oris, vulneribus. Mederi aliquid. In Phor. Quas cũ res aduersę sint, minus mederi possis.

MEDICARI alicui & ad aliquid.

M E D I T O R.

Meditari aliquid, affabilem esse, caussam suã, dolum

ſum ceruis, inſidias pecori, muſam agreſtem, ſe ad curſuram, ad aliquid, ex ſolo loco, in aliquē pœnam, malè, probè, ſecum.

MEditari paſſiuè. In Phil. Sint ſemper homini omnia meditata.

MEMINI.

Meminiſſe rei & rem.i.recordari.

Meminiſſe rei & de re.i.mentionem facere.

Meminiſſe alicuius, aliquem, beneficia patriæ, diei, loci, memoria aliquid.

MEMOrare rem & de re dicimus. In Phil. De natura nimis obſcurè memorauit.

MERCOR.

Mercari alicui aliquid, agrum, græca fide, præſente pecunia, minori pretio, à mercatoribus aliquid, de lenone, de præda adoleſcentulam, de pupillo fundum.

MEREO. MEREOR.

Merere aliquid, aurum, ſeſtertios vicenos, ſtipendia, alicui, ære paruo, patre Imperatore, cum equite ſplēdidiſſimo, ī bello ſtipēdia, ſub Imp.

MEREri culpam, diuitias, Deum ſibi, meruerūt dote viros anus vxores, mereri laudē maiorē ferendo q̄ vlciſcendo, malū, montes aureos ſibi, de aliquo aliquid, de aliquo neq; re neque verbis, de nomine ac dignitate pop. Rom, de rep. de ſe: Mereri ergà aliquem. Mereri benè, melius, optimè, maximè, valdè, male de aliquo, mereri vt. Meritare HS. dena ex fundo.

COMMERERI culpam, gratiam, de his reb? culpam, erga aliquem aliquid, in ſe culpam. Dicitur autem ſæpius de malo.

DEMERERE mercedem domino, pecuniam grandem ob elegantiam venuſtatemq;.

DEmereri aliquem ſibi beneficio, crimine ſuò, ple-

caput ense, fruges.

METVO.

Metuere seruorum est. Metuere aliquem, malum moram amori suo. Metuere alicui, sibi. Metuere ab aliquo, de vita sua, propter aliquē. Metuere ne, ne non, nequando, vt, vt ne.

MICO.

Micant arteriæ, venæ. i. crebrò mouentur. Micat ignibus æther. Linguis micat ore trisulcis.

Micare cum aliquo, digitis ludere. Dignus qui cum in tenebris mices, de hoīe certissima fide.

DIMICARE acie iusta, fortuna ancipiti, gladiis, hasta, collatis signis, de oībus fortunis reip.

EMICAT Euryalus. Iuuenum manus emicat ardens littus in Hesperium.

Emicant ex oculis quasi radij solis.

Emicat cor in pectus.

MIGRO.

Migrat è corporis domo anima ad campos Elysios. Migrare è phano foras, ex vita hac, ex vrbe rus, in cœlum. Migrat officium. Migrant dicta. Migrare hinc.

COmmigrare aliquo, huc, huic viciniæ. ex andro

DEMIGRARE loco, ex agris in vrbem.

EMIGRARE ædibus, domo.

IMMIgrare in domicilium insolitum & perturbatum, in ingenium suum, in vestigia nobiliū.

REMIgrare in domum suam. Remigrat animus nunc demùm mihi. Remigrare nunc ad argumentum volo.

MINOR.

Minari crucem alicui, mortem. Minari ferro. Minatur mihi oculos eximere. Minatur abiturū se abs te.

MINITARI malum, mortem, seruitutem, tormen-

menta alicui.

MINISTRO.

Miniſtrare pocula Regi in conuiuio.

ADMINISTRARE bellum, belli adiumenta omnia, munus ſuũ lautè, pacis ornamẽta omnia, prouinciam, rem animo & corpore, ſementem, vindemias, fœniſicia.

SVBMIniſtrare magnam commeatus copiam, equites recẽtioribus viribus, integros ſauciis ac defatigatis, pecuniam alicui, ſpem atrociſſimi ſceleris alicui, tabellarios.

MINVO.

Minuere æs alienum, animum, conſilium, dolorẽ dentium, fructum, imperium matris, iram, laboris partẽ aliquã, libertatẽ alicuius, opinionẽ

COMminuere caput alicui baculo, fores & poſtes ſecuribus.

DIMInuere caput alicuius & alicui, cerebrum alicui, dignitatem alicuius, laborem alicui, negotio aliquid.

IMMINVERE autoritatem ſuã, caput alteri, libertatem, maieſtatem alterius, pudicitiã virgini, virtutem.

MIROR.

MIRARI aliquid, aliquem iuſtitiæ, belli laborum: laborem operum, manus artificũ, portas, præmia palmæ Olympiacę, ſe, Mirãtur terram oculi: Miror quapropter, quid, quod, quò modo, ſi, vnde. ADmirari aliquem, aliquid, ingenium alicuius, villã alicuius, de triumpho.

DEmirari aliquid. In Heaut. At hoc demiror.

MISCEO.

Miſcere aquam igni, colloquia familiaria, corpus cum aliqua, dulce amarumq; vnà, flores, gentes diuerſas commercio, mulſum, odores ſuaues,

ues,pocula.Misceri pluribus,miscere sacra pro phanis,sua,vinum aqua.

ADMIScere se.Admiscere aliquem aliqua re.

COMMISCERE aliquid cum altero, animũ alterius cum suo,consilium cum aliquo.

IMMISCERE piper oleribus.

MISEREOR.

Misereri alicuius,fortunarum alterius,neminis.

Miseret me tui,me vicem tuam.

MISERAri aliquem, casum, fortunam commu- nem,liberos paruos,periculum commune.

MITTO.

Mittere aliquem alicui & ad aliquem, aliquid ali cui,agmen,ambages,certamen,colonias trans Rhenum propter hominum multitudinem a- griq; inopiam,comitia,concilium, conuentũ, consuetudinem ipsorum,curam,cutem,episto las alicui obuiam,fulmen,hœdos ad aliquem. mitte id quod scio,mittere imperium,iram,la- chrymas,lapidem,librum ad aliquem,lineam, literas ad aliquem,vel alicui,ludos, maledicta omnia, manu seruũ, muneri aliquid alicui, no- xiam,orationem aliquam ex ore alterius, pilã, præcipitem aliquem, præsidio alicui aliquid, rem, rem malam maleuolentibus, salutem ali- cui per aliquem, sanguinem, scripta sua alicui, subsidio,suppetias, tempestatem alicui, timo- rem mœstum,vitam duram,vocem de quęstu ra nullam,vocem pro rep. pro se vocem.

Mittere à pedibus suis aliquem aliquo, ad aliquẽ epistolas ad alium,ad alium aliquem,ad aliquẽ hœdos,librum,ad horas quæsitorem,ad nomẽ cum literis & mandatis aliquem ad alium, de aliq̃,de captiuis cõmutãdis aliquẽ Romã mit tere,de digito annulũ, de mẽsa alicui aliquid,

de quæstura vocem nullam, è via aliquid, ex ore alicuius orationem aliquam, in aquam, in consilium, in conspectum, in ora, in pyrgum talos, in possessionem aliquid, per aliquem salutem ad alium, pro rep. vocem, sub iugum exercitum, sub leges, sub tartara, trans Rhenum colonias.

Mittere cum infinitiuo, vt amplexari, ire, male loqui, orare, osculari, scrutari.

Mittere cum supino, vt accersitũ, aquatũ equos, oues, porcoa, vaccas: oratum, pastum.

Missum facere aliquem, aliquid, amorem, iram, vxorem. Missa facere.

ADMITTERE culpam in se, dedecus, delictũ in se, diem, equum, excusationem, facinus, flagitium, fraudem capitalem, indigna genere suo, maleficium, noxiam, ouibus arietes, Vel absolute pro eodem: scelus, solatia, sumptum, turpe aliquid in se, vitam.

Admittere ad aliquem alium, ad alloquium aliquem, ad capsas suas aliquem, in aliquem aliquid, in se aliquid, in se culpam, in se delictum, in se facinus, in se flagitium, in se turpe aliquid.

ADmitti ad aliquam, ad caussam dicendam.

AMITTERE ærumnas, amicum, animam, argentum, aspectum, caussam, certa, ciuitatẽ, confidentiam, consilium, corpus, ægestatem, exilium, filium, fugam, incertum aliquem, iusiurandum, laudem, liberos, libidinem, lumẽ, memoriam, occasionem, opinionem, patrem, pecuniam, prædam, prouinciam, rem inquisitam, regnum, reuerentiam, salutem, sensum humanitatis, tempus, vitam, vires.

Amittere á se aliquem, cum re consilium, de manibus rem, è cõspectu aliquẽ, ex animo aliquid.

COMMITTERE aliquid alicui & in aliquē, acies, adulterium, æquales inter se, ætatem suā vni cubili, bellum, bona sua alicui, caput suū in tutelam alicui, caudas delphinum vtero luporum, Circenses in Vaticano, consilium, delictum, Deo fortunæq;, epistolam alicui, existimationem alicui, facinus, fidei alicuius se, flagitia, fortunas suas seruo futili, fraudem, gnatā suam vxorem alicui, hæreditatem alicui, incōmoda sua legibus, instantiam, iudicium inter sicarios, iurgia, lacum fluminī, literis aliquid, ludos, manum, mulierem primo partu obstetrici temerariæ, multam, omnes inter se, ouem lupo, peccatum, pecuniam palęstræ, pœnam, predia in publicum, pręlium, pugnā, rem nephariam, rem pręlio, rixam, salutem communē vni homini, se fidei vel in fidem alicuius, se in senatum, se in tutelam alicuius, semina terræ, sulcis aratri: sermonem, studium suum in fidem, in tutelam alicuius: tergum suum in fidem alterius. Committere vt.

DEMITTERE aliquid, animum, aures, authoritatem pecuniæ, barbam, caput, cibum, cœlo, corpus à ceruice, genus ad vel in posteros, humeros, labia, manus, mentem, oculos, orco aliquem, pallium, sanguinē è capite, se, se animo, tibialia, tunicam, vestem, vultum.

Demittere ad posteros genus: ex ceruice, collo, humeris fistulam, torquem: ex domo, tecto, turri se: ex tabulato funem: in aures dicta, iussa preces: in carcerem aliquem, in casum aliquē à fortuna, in foueam se, in fragilitatem proximi se, in ilia cultrū, in inopiā alterius se, in lectū se in necessitatem proximi se, in partes omnes oculos, in pectus quicquam, in pristinū aliquē,

In posteros genas, in preces alterius se, in puteum se, in querelas alterius se, in scamnum se, in seruitutem se, in solido puteum, in stramina se, in terram se, in vaginam gladium, in ventrem alterius cultrum, in vincula aliquem, in viscera censum, per aures aliquid, per funem se, sub terra aliquem.

DIMITTERE amicitias, amphoram vini, consilium, dormitum, exercitum, fasces populo, iniuriam, iracundiā suam reip. legationes quoquouersus, ludos, matrimonium, noxiam, nuncios, oculos ī omnes partes, philosophiā, scholam, se ad aures alicuius, senatum, studium philosophiæ, superbiā, vim suā alicui, vsum rei, vxorem. Dimittere è manibus aliquē, in comparationem alterius se, in consilium iudices.

EMITtere frondes, lacum, lotium, manu aliquē, oculos, verbum, vocem, ex vinculis aliquem.

IMmittere floribus austrum, & fontibus apros, noua flumina terris, Immittere rudētes. Immittere ad legionem equum, in aures suas aliquid, in armatas copias filium, in hostium manus se, in remp. aliquem, obuiam.

INTERmittere diem, iter, iudicia, lectiones, literas, ludos, mentionē alicuius, mittere literas alicui, officium scribendi, ocium, spacium mille passuum, studia, tempus, triduum.

INTROmittere aliquem, neminē, ad se omnes, in ędes vel in ędibus alienū quenq̄, comessatū aliquem. MAnumittere, quęre, mittere manu.

OMITtere aliquem, aliquid, conuitia dicere, iracundiam, miserias alias, nobilitatem, nugas, recordari de vniuscuiusq; statu cogitando, rogare de aliqua re, solicitudinem istam falsam, tristitiā. Omittere vt, dicimus eleganter per occupa-

cupationē. Teren. Nam alias vt omittam miſerias. Omiſſo animo eſſe. Omiſſis iocis. Omiſſiores ab re pauló.

PER mittere alicui aliquid, amorem, exercitum, famā, poteſtatem ſe, rem ſuffragiis, vela vētis, dextrę, dolori ſuo, ad hoſtiū aciē equū concitatū, ex fumo ſe, trans maria aliquid.

POST mittere aliquid in alicuius periculo, id eſt, poſthabere. PRAE mittere aliquē domum, ad Acherontem, edictū, nunciū, orationē, ſententiam, ſilentio quicquam, verba.

PRAE termittere authoritatem alicuius ex re, locum aliquem, conſulto, nihil, ſilentio aliquid, voluptatē. PRO mittere alicui aliquid, annos lōgos ſibi, barbā, capillū, comā, dies lōgos ſibi diuitias, fide ſua, fore, frōte aliquid, futurū, ocia, ſanitatē, titulos magnos, vadimoniū, veniā, ad cœnā aliquò, ſatis ſcitè. AD promittere futurum aliquid ità, eſt quod quis promiſit, idē ab alio inſup ꝓmitti. RE promittere aliqd alicui, contrà promittere. RE mittere aliquē aliq̃ alicui aliquid, adoleſcētię aliquid, animū curis, annū alicui, arcū, aura mitiore ſe, curā animi, curas, decimā debiti alicui, debitū, dolores remittūt quempiā aliquid, facinus, frena, frenos dolori, frigore ſe, frigus remittit ſe, indulgētię alicuius, iocū, iuuentutē, iuuētuti aliquid, lachrymis alicuius, largitionē infinitā alicui, leges, lora, ludos, memoriam, munera, nuncium alicui & ad aliquem, oculos, officiū, onerare aliquē iniuriis, peccatū, pecunias, pretio aliquē, pueros, pugnā, repudiū mulieri, ſemiſſes, ſe totū, ſtudiū ſuum ſummum, ſupercilia, ſupplicium alicui, tēpus nullū, ventus remittit ſe, virtutē alicuiꝰ, vſum rei, vocē nimis, vxorem marito.

Remittere de custodia & disciplina aliquid, de voluntate sua aliquid, ex commendatione alicuius aliquid, ex rugis aliquid, in tempus, in triennium aliquid.

SVBMITTERE animos amori, capillum, caput, ceruicem, frontem, res sibi, sese, se alicui, se legibus alterius, se negotiis alterius, se rebus: tauros aratro, curru, iugo: vocem.

TRANSMITTERE aliquem alicui, arenas et cribrum, campos patentes cursu, discrimē, flumen, hereditatem, mare, sinū pedibus & equis tempus inter pugillares & libellos.

Transmittere absolutè, pro nauigare, frequentissimum.

MITIGO.

Mitigare caput alicui sandalio, cibum igni, labores summos gloria magna, odium precibus, se ueritatem alicuius acerbam multis condimentis humanitatis.

MITIGARI ad humanitatē ex agresti immanique vita.

MODEROR.

Moderari de iudiciis, sumptibus, vectigalibus: ex sua libidine aliquem. Moderandum mihi orationi meę.

MOLIOR.

Moliri aliquid, aratris minoribus, arcem, atrium bellum, ciuitatem, classem, currum, fraudes alicui, fulmina, habenas manibus, iacula, ignem, insidias alicui, iter, laborem. lethum alicui, moram, mortem alicui, mundum, muros, oppida, periculum alicui, profectionem, reditum, sagittas, se molitur mulier .i. comit.

DEMOLIRI ædificia, fores, diruere. Demoliri culpam de se, purgare.

MONEO.

Monere aliquem aliquid, consilio, minorem, ex mandatis alterius aliquem. Monet ætas, anim⁹ annus, aurora ad operã surgere, dies, hora, lux, ocium literis incumbere, res ipsa, tempus aliò properare.

Monere, ne, vt. Monere cum datiuo. In Truc. Vnum animus monuit mihi. Moneri cum accusatiuo. Cic. Nec ea quæ ab ea monemur, audimus.

ADMONET me locus ipse. Admoneo te aliquid de cautionibus tuis. Admonuit me verbis tuis. i. nomine tuo. Admonitum te illud esse volo. Admonuit Senatusconsultorum. Admonuit tanti viri tempus.

COMMONERE aliquem suarum miseriarũ, aliquem officium suum. Commonent aliorũ exempla. Commonitus sum re ipsa.

Commonere vt. In And.

COMMONEFACERE. Gell. Nunc vtilitatis publicæ commonefacit.

PRAEMONEO ne. Cic.

MONSTRO.

Monstrare aliquem, alicui semitam, viam.

COMMONstrare alicui hominem, parentes suos, thesaurum.

DEMONSTRARE aliquem, ædes alicuius, rem omnem ordine, villam alicuius.

MORDEO.

Mordere frenum, mordere clanculum aliquẽ, humum. Mordet me sumptus. Si id te mordet. Me mordet aliquid.

MORIOR.

Mori desiderio alicuius, repentino, risu. Moritur fama ac memoria tuorum in me beneficiorũ,

plausus, sermo delitiarū desidięq; interpositus, moriuntur virgę in tergo alicuius. Mori in studio dimetiendi cœli.
Demori aliquem.i.valde amare.Plaut.
Emori risu.Emori me malim.Emori cupio.
Immori studiis.

MOROR.

Morari abeuntē,aliquem,aliquid,cōmodum alicuius,conuiuas,iter,nuptias,reditum,tedas.
Moror nihil animos magnos, clamores, dotes dapsyles, factiones magnas, imperia, pallas, purpurā, eburata vehicula.i.curo.
Morantur me syluæ.
Morari in agro,in ciuitate,in connubio natę thalamoq;,in re quapiam. Morari triduū alicubi.
Immorari cogitationibus honestis.
Remorari aliquē,cōmodum alterius,gradū,lotiū.

MOVEO.

Mouere aliquē. Acheronta. admirationē alicui, ædilitate aliquē,aluum, animo multa, animū alicuius,approbationē aliquorū,arma,autoritate aliquem,bellum, beneficio aliquē, bilem, calculos omnes in vtraq; parte, camarinā, castra,clamores,crabrones,dolorem alicui, dos nihil nos mouet: Mouere expectationē alicui de re aliqua.mouent euenta.caussæ euentorū:
Mouere fletū alicui.funera.gradu.hęredes veros hominē.hoc me mouet: Mouere iocū.isthęc. lineā.loco. magistratu aliquē. manum cū Minerua.Martem.neruos ad verba: Nuptiæ mouentur,nihil oculos mouet pulchritudo corporis. Mouere ordine aliquem. possessiones aliquorum.querelas alicui.risum. sedes. seditionem.se loco.senatu aliquē.se ocyus: Stomachum.suspitionem alicui: Talum á sacra linea. tribu

tribu aliquem. tumultum. turbam. ventrem. vinũ. vrnam: Ad appetitiones ad iram.

Moueri animo. diis penatibus. donis. fama. misericordia. pecunia. possessionibus. precibus. pretio. sedibus amicissimis. sensu oculorum. specie. Moueri à sententia.

MOTANT Zephyri. motat se luna quoquã.

ADMOVERE aurem. fabricas. faces. labra poculis. manus alicui. sese propius. se ad aliquid. stimulos alicui. talos alicui. Admouebantur ignes, ardentesq; laminæ, & cæteri cruciatus. Admouenda oratio ad motus animorum, ad sensus animorum.

AMOVERE amorẽ ex animo suo. arbitros. assentationẽ vitiorum adiutricem, crapulã. metum. molestiam maximam à foribus. opinionem aliquam à se. segnitiem. socordiam ex pectore, somnũ ex oculis, studio puerili animũ, suspicionẽ ab aliq̃, testẽ à se. COMmouet aliquẽ amor, consuetudo. pudor: Commouet aliquid animum. oculos hominum: Commouere aliquem. bilem. dissentionem nouam. dolorem magnum & acerbum. expectationem sui alicui. inuidiam. membrũ. mẽtes iudicũ. sacra. se. senatũ ergà aliquẽ. studia dicẽdi & scribendi multorũ, tela. Cõmouetur aliquis. animus in re aliqua. animus metu: cõmotum bellũ in Italia. commoueri desiderio suorũ: cõmota historia ab his. cõmota inuidia à suis similibus in aliquẽ. cõmouere libidine aliqua. nimia lõginquitate locorum. metu. nuncio primo grauiter. cõmota seditio. commota suspicio omnis in se. commotus in Hollandia tumultus.

DIMOuere aliquem de sentẽtia vera & certa bonum & malum. molestiam à se. rempub. ex ea possessione, terram aratro.

DIMOVERI gradu, ab existimatione pristina deiici.

PROMOuere aliquem honore, gradu: nihil, nuptias, parum, terram, torres: Promotus ad amplissimas procurationes.

REMOuere aliquẽ ab exercitu suo, Imperiũ, metum, moram, morbum, multitudinem sociorum, prçsidia, se artibus suis, se ab aliquo, se ab amicitia alterius, de medio literas, vel aliquid aliud. Remotus ab inani laude, & sermonibus vulgi. SEMOuere sententiam cæterorum, discipulum semidoctum abs se.

TRANSmouere verbis gloriam alieno labore partam in se.

MVLTO.

Multare aliquem, bolo hoc, infortunio, matrimonio, metu mortis, morte, viginti minis, patria, pecunia, vsq; ad mortem dominum atq; familiam omnem. Multari pœna graui.

MVNERARE aliquem societate regni, beneficium benemerenti.

REMVNERARE beneficium, meritum.

MVNGO.

EMVNgere aliquem, candelas, nares, oculos alicui, pecunia aliquem, se cubito, senes argento. Emunctus sum auro. Emungere hominẽ probè. Emunctæ naris homo.

MVNIO.

Munire alueum, iter, mœnia, oppidum muro, prçsidia reip. ripam, se, subsidia frumentaria firmissimis prçsidiis classibusq;, viam, viã sibi, viã sibi ad beneficiũ impetrandũ studio et suffragio suo, viam sibi ad stuprum. Munitus virtute et sapientia. Munitur cõtrà auium minorũ morsus vallo aristarum. PRAEmunire, notum

MVR-

MVRMVRO.

Murmurare, eſt maiorem ſonum ędere, proximũ ad tumultum. Murmurant inteſtina mihi inanitate: Murmurant ſerui. Murmurat ſecũ ſola. Admurmurante ſenatu ſcito propoſitum eſſe nobis pacificatorem Allobrogum, id eſt, clam contradicente.

MVTIO.

Mutire nihil iam audeo. In And. Non mutit cardo. i. crepitat. In Curc.

MVSSARE, eſt hominum occultè loquentium quod cęlatum velint. In Aul. Nec occultum id haberi, neq; per metum muſſari.

MVSſitare metu, clàm, ſecum. Muſſitanda iniuria adoleſcentium eſt. i. tacenda. In Adel.

MVTO.

Mutare ædificia, ære, animum, aurum argento, bellum pro pace, cœlum, conſilium, dicta, factum, fidem, fidem cum aliquo, fortuna mutatur, fortuna nihil te mutauit, gaudium mœrore, ingenium, iucunda ſeueris, iudicium animi ſui, iumenta ad celeritatem, locum, mentem ſũam, merces, mores, naturam, nuptias, pacẽ, pactionem, pecuniam, predas vino aduentitio cum mercatoribus, prætextam paludamento, quadrata rotundis. ſententiam, ſolũ, teſtamentum, veſtem, volũtatem, in formã alterius ſe.

COMMVtare annonam, colonium, colorem, contumeliam, iudicia, nomen, nomina inter ſe oculos, orationem ſibi, rationem, remp. verba cum aliquo, verba inter ſe, veſtem ſuam cum aliquo: vultum, frontem, ſermonem ad aliorũ voluntatem: vxores.

DEMVTARE animum de firma fide. Demutat imperium tuum atq; edictum. Demutant

mores

mores ingenium.
Demutanda illò oratio mihi est mea.
IMMVtare argentum, ingenium egestate, moribus: se, vestem, vultum.
Immutari imperio, potestate, prosperis rebus.
Immutari ex amore,
PERmutare captiuos, merces, nomina inter se, pecuniam, pretio satis digno aliquid.

MVTVO.

Mutuare, mutuo dare. Mutuari, mutuo accipere.

NANCISCOR.

NAncisci cõsuetudinem rei alicuius, firmitatẽ, hospitium, laxamentum, malum, ocij plus, pisces ex sententia, potestatem summam, fortẽ prouinciæ vrbanæ, spem maiorem impetrandi, valentiorem aduersarium, vestitum hunc.

NARRO.

Narrare aliquid, fabulam surdo, ingenium boni adolescentis, male de nepotis filio, monstra, nihil, noui aliquid, pugnas, quid, rationem, rem ordine, stomachum suum.
ENARRARE rem omnem ordine.

NASCOR.

Nascitur caussa ex ea lege, cupiditas dicendi, dissidium. edictum nouum ex tempore, facinus nouum apud aliquos, gloria, iniuriæ multæ, litigium cum aliquo, malum, nobilitas ex eo, oratio prouincia alicui, res, suspitio ex aliquo, vinum. Natus abdomini suo, ciuibus suis, conuiuiis, delectationi, gloriæ, laudi, miseriis ferundis, rei huic, reip. patriæ, seruituti, sibi, somno. Natus Athenis, Carthagini, Ephesi, in Apulis. Natus annos sexagita. Natus animo leni, humana matre, humano patre, genere nobili, genere summo, genio male volente, ingenio fœlici, loco equestri

equestri,loco obscuro,loco summo.

Natus à vobis sum consularis. Natus ad agendum,annos ad quinquaginta, ad dignitatem,ad facinus,ad gloriam,ad laudem,ad miseriam,ad predam,ad rem aliquam, ad hæc tempora,cum istiusmodi virtutibus,de genere nobili,ex aliquo,ex ea familia, in alia lĩgua ac moribus,per annonam caram.

INnata homini auaritia,cupiditas,inuidia,ira,malitia,pertinacia,temeritas.vecordia.

RENASCVNTVR pennæ. ADnasci. ENASci.constant ex simplici. NAVIGO.

Nauigare mare. velis plenissimis. ex sententia. in portu.magis commodè quàm strennuè.

NAVO.

Nauare beneuolentiam in aliquem. operam.operam alicui.opus.reip.studiũ. REnauare operã. Att. NECO.

Necare aliquem fame.veneno:in seruitute ac vinculis. Necantur radices herbarum.

ENEcare aliquem odio:in neruo.in vinculis,bouem arando.Enecat me fames. Enecari famæ. frigore.squalore,

NECTO.

Nectere caussas.excusationem.linum lino.moras. palmas,retia.vincula. NEXare. Aen.5.

Composita dependent ex simplici.

NEGO.

Negare factũ sedulò. Factum hic esse id nõ negat. Negat se filiã daturum.Si tu negaris ducere. Negãt quenquam virũ bonũ esse nisi sapiẽtẽ.

DEnegant datum. Dare denegabis. Is si deneget facta.quæ tu facta dicis. Si id deneges quod me oras. Denegarat se commissurum mihi gnatãm suam vxorẽ. In denegãdo modo quis pudor

pudor est paululum. Extemplò denegabit.

PERnegare. In prol.Eun. Id verò pernegat.

[N E R V O.]

ENERVAT vires Venus,vinum. Eneruauit me atque afflixit senectus.Eneruatur oratio cōpositione verborum.

N I T E O.

Niteant vt ædes præcipio. Nitet oleum.

ENItebat magis Crassi oratio. Enituit in bello: Enituit in omnibus eloquutionis partibus,in orationibus Demosthenes. Enitescit virtus. Salustius.

N I T O R.

Niti alis, authoritate & consilio maiorum natu, gradu agresti ac trepidante per loca ardua,gratia,hasta,iugo pari, labore,pacientia,sententia alicuius,studio,virtute, ad gloriã immortalẽ, in cubitũ. Nititur in eo ciuitas. Nititur vitis per omne tectum in culmen. Niti sub valido pondere. CONNITI animo.

ENITI filium,geminos,sedulò.

Eniti cum infinitiuo. In And. Corrigere mihi gnatum porrò enitere.

INNITITVR vitis arboribus.

OBNITI,contrà luctari. Verg. Obnixi torquent spumas.

N O B I L I T O.

Nobilitare aliquem flagitiis. Nobilitata eius crudelitas. Nobilitati homines non solum magnitudine & summa æris alieni,verum etiam consuetudine ac studio turpissimarum rerum. Nobilitant hominem mores virtutesque, nõ excellentia generis.

N O S C O.

Noscere aliquem, animum alterius, casum belli, faciẽ

faciem hominis,ingenium, locum, mulierem pro coire:seipsum,tempus, viã, de colore aliquẽ,de facie,de forma. Noui ęquè omnia tecũ. Nouimus nos inter nos.

AGNOscere auguriũ, dolorẽ, formã suã, numerũ,signis certis,ex se aliquid, in se aliquid.

COGNOscere aliquẽ, caussam,consiliũ alterius consuetudinẽ,diuos pręsentes,iter,matrẽ risu, mulierẽ,rationem:se, sermonẽ, studium, vitã alicuius. Cognoscere cum aliquibus caussas, de aliquo, de appellatione, de salute alicuius, ex aliquo, ex annalibus, ex literis alicuius, in bonam partem aliquid.

Ignoscere alicui, adolescentiæ, delictis alicuius, pręteritis. Ignoscere culpam.

RECOGnoscere turmas equitum, vestem.

NOTO.

Notare aliquem carbone,creta,furti,furore,hęresi,ignominia,scelere,solœcismi, virgula censoria. Notari vngui. Notata frons calamistri vestigiis. Notare orationem,robur alicuius. Notantur mihi ad diuinandum signa.

NOVO.

Nouare aliquid,agrum,in cõmuni rerum vsu.

INNOVARE se ad intemperantiam.

RENOVare animũ,bellũ,centesimas, desideriũ amici,desiderium sui,fœnum,gemitum, honores,hospitium,institutum, luctum, memoriã, mundum,orationẽ,quæstũ paternũ,reliquias, rem,scelus,societatem:solicitudinem.

NVBO.

Nubere alicui,cum aliquo. Nuptum dare puellã viro. Nubere in familiæ luctum, atq; priuignorum funus.

Obnubere caput,comas.i.tegere.

NVDO.

Nudare ætatem, facta alicuius: frequentia aliquē, fundamenta scientiæ, intelligentias plurimarū rerū obscuras & necessarias, mores alicuius, pectora ferro traiecta, præsidiis aliquē, vulnus. Nudata defensoribus castrorum pars,

NVMERO.

Numerare aliquē suum, alicui, annos multos, annos suos, argentum, debitū, dies multos, exta cocta, pecuniā, titulos suos, vndas. Numerare à se aliquos, in bonis aliquid, in gloria facta sua, in beneficij loco, in mercedis loco, in malis aliquid, in manū duo talenta argenti, in onere galeam, gladium, scutū, plus quàm humeros, lacertos, manus: in beneficij partem.

Dinumerare argentum, minas viginti, nummos mille. Enumerare multa fando. Iamne enumerasti, quod ad te rediturum putes?

NVNTIO.

Nuntiare aliquid patri, gaudia magna ad aliquē, nuntium optabilem, salutē multam patrono vel ad patronū, salutem solidam sodali, tristia libenter, voluptatē magnam.

ADnuntiamus bona, læta.

DEnuntiare aliquid alicui .i. significare.

Denuntiare bellum, cædem & dimicationem, domū aliquid, inimicitias, mortem, periculū, seruitutē, testimoniū alicui, vim. Denuntiat cœli status frigidus & pruinosus hyemis violentiam. Denuntiare in iudicium.

ENVntiare consilia sociorum aduersariis, ea quę quis dixit, orationem, rem necessariam alicui.

Enuntiarunt tuæ mihi literæ, eum esse hominem bonum, non leuem, & amantem tui.

OBNVNtiare alicui mala, tristia. Augurū erat

PRonū-

PROnuntiare decretum iudicũ de consilio sententia, iudicium, nomina victorum magna voce, sententiam.

Pronuntiare acriter, amplius, aptè, decenter, intẽtè instanterq́, memoriter, sapienter.

Pronuntiat per preconem liberos etiam Grecos.

Pronuntiat in consilio Pompeium celeriter subsidio venturum.

RENuntiare aliquid alicui, alicui aliquid, amicitiam, conditionẽ totã, decisionem tutoribus, domũ aliquid, hospitium, redemptionẽ, repudium. Renuntiare literis, vitæ. Renuntiatur ædilis, consul, prætor, tribunus.

Renuntiare ad patrẽ aliquid, de palla vxori.

Renuntiata sunt tibi hec sic fore.

NVO.

NVTAmus capite. NICTImus oculis.

ANNVImus naribus aut labiis.

ABNVERE aliquid, natum suum.

ANNVERE aliquid. Si deus annuisset. Superest vt promissis deus annuat. Quod cũ vterq́ nostrum annuissent annuo venturum mẽ.

INNVERE digito. Abiens mihi innuit. Ne mora sit, si innuerim.

RENVERE, respuere.

NVTRIO.

Nutrire amorem sperando, barbam, capillum, comam, flammas, tacitos ignes.

Nutritor oliuam, deponentaliter. Verg.

NVTRICATVR deus partes suas. Cic.

Nutricare pueros. Plaut.

ENVTRIRE, educare.

OBLIVISCOR.

OBliuiſci carmina, iniurias, mores ſuos. Obliuiſci manſuetudinis, ſui. Ita prorſus oblitus ſum mei. Item cũ infinitiuo. Neſcio quid tibi ſum oblitus hodie, ac volui dicere.

OBSCVrare tenebris cœtus nepharios. Obſcurat lucri magnitudo periculi magnitudinem. Obſcurari non poteſt .i. diſſimulari. Obſcurat vis honeſtatis ſpeciem vtilitatis. Nulla eius legationis poſteritatem inobſcurabit obliuio.

OBSONO. OBSONOR.

Obſonatus eſt vix dragmis decem.

Obſonare ambulando famem, obſonium.

OBTVRO

Obturare os alicui, claudere.

ODI.

Odiſſe aliquem propter crudelitatem, bellum.

Oderam multò peius hunc ꝗ illum.

Oderint dum metuant.

ODORO. ODOROR.

Odorare & Odorari aliquem, aliquid, dictaturã, pallam, voluptates omnes.

OLEO.

Olent argentum manus. Olet aurum huic.

Olere caprum, cepas, cereuiſiam.

Olet furtum, hircum, lucernam.

Olet malitiam, merdam, myrrham, nardo.

Olet peregrinum, pharmacum, popinam, prandium, ſcortum, ſtabulum, ſulphure, temetum, vinum, vnguentum, à longinquo, de ſuo.

Olere benè. Olent aliter catuli, aliter ſues.

Olet homo malo ſuo.

ABOLERE.

Adolet altaria tædis .i. ſuffitum facit ad honorem deorũ.

deorum. Quum inteſtina adoleuiſſent, id eſt, cremaſſent.

Adolere penates flammis, honorare.

Adolere tymiama, verbenas pingues. Adulta ętate filius .i. matura. Adoleuit ad eam ætatem, id eſt, excreuit. Adultæ iam Athenæ fuerunt.

Adulta reip. peſtis. Adoleuit res Perſarũ breui. Adoleſcit ſenſim vis terræ in frugibus. Adoleſcunt ignibus aræ.

EXOLEO. EXOLESCO.

Multa ſunt quæ negligentia exoleſcant. Exoleſcere in totum. Exoletos authores ſcrutari. Exoleſcit metus mitium dominorũ apud ſeruos ipſa conſuetudine. Exoleto iam vetuſtate odio. Exoletam virginem reliqui domi, id maturæ ætatis.

INOLERE, in vſum venire.

OBOLERE allium, antidotum. Oboluit marſupium huic iſtuc quod habes.

OBSOLESCERE. Chartę quæ illam priſcã ſeueritatem obtinebant, obſoleuerunt.

Obſoleuit iam iſta oratio. Obſoleuit eius ſplẽdor omnis his moribus. Obſoleta veſtis. Veſtitu obſoletiore. Obſoleſcit vectigal in bello.

REDOLET chariophilus, lilium .i. ſpirat. Redolentq; thymo fragrantia mella. Mihi quidem ex illius orationibus redolere ipſę Athenæ videntur.

SVBOLERE, parum olere, aut rem tacitè intelligere. Nũquid patri ſubolet? Subolet iam vxori quod ego machinor.

ONERO.

Onerare aliquẽ amœnitate, beneficiis, curis, contumeliis, crebris concionibus, commiſſis, exactionibus, iniuriis, inuidia de re aliqua, lętitia,

laboribus,literis, mendaciis, malignitate, negotiis, pręceptis, pugnis probè, precibus, rebus agendis, ſtipendiis, tributis, quibus eſt dictis dignus, voluptatibus, votis.

Onerarę diem cōmoditatibus alicui ope ſua: currum lignis. Onerauit hęc dies malignitate oēs mortales mihi. Onerare gulam potione vinacea, loculos nummis. Onerare humerum pallio, menſam cibis, nauim mercibus, ſtomachum crapula. Oneraſſet populum eiuſmodi introitus. Onerare ſe voluptatibus. Vina cadis, zamiam. Oneratus veſte. Onerata carnaria. Onerata memoria.

DEONERARE aliquid ex inuidia.

EXONERARE aliquem metu, ſe ex agro.

OPEROR.

Operari, opus facere. Operari rebus venereis. Operam dare. Operari in herbis, litare.

OPORTET.

Oportet exoſſatum eſſe. Oportuit cōmunicatū, dictum, factum, interemptū, & ſimilibus participiis paſſiuis gaudet in præterito. Oportebat hæc facta ab illo. Oportet perſonale. In And. Quę aſſolent quæq; oportent.

OPTO.

Optare aliquid de aliquo. Quoduis pręmiū à me optato. Id optatum feres. Quod de interitu Hyppoliti optauit.

Optat parare diuitias.
Relinquere inopem.

Optare operā alicuius.

ADOPTARE aliquem ſibi in filij locū accipere. Adoptauit maiorē hunc mihi. Adoptare ſibi defenſorē ſui iuris, vltorem iniuriarum, Actorē totius cauſſæ. Adoptat illum puerum

ſubre-

ſubreptitium ſibi filium.
Adoptauerat ſe ipſe.
Adoptant me ſuis bonis tutorem, in diuitias, ſibi, pro filio.
COOPTARE aliquē in ſuum collegiū, collegam ſibi, locum ſua nominatione, patronū, ſenatorem in eum ordinem, ſenatum.
EXOPTARE aliquid, aliquē ſibi dari, gloriā, honorem, imperium.
Exoptatum vxori aduenire.

ORBO.

Orbari, eſt re chariſſima priuari, in primis liberis
Orbare aliquē auxilio, luce, vita. Orbare animal animo. Orbare concionē optimatibus, Italiā iuuentute, patriam claris viris, Rempub. fortibus ciuibus. Senatū ducibus, ſe luce propter vim ſceleris alieni. ORBari auxilio, decore, laude omni, gerendis negotiis, rebus omnibus, ſpe omni ſalutis.
EXORBARE animam alicuius.

ORDINO.

Ordinare bybliothecā, comitiū, conſilia, forum, rempub. Ordinare aliquē, ad magiſtratū promouere.
Dij ita fata ordinarunt.

ORDIOR.

Ordiri rem ex cōpoſito. Orditur hic commodū loqui. Ordiri telā. Vnde rectius ordiri poſſemus. Sic orſus Apollo. Sic orſus ab alto.
EXORDIRI argutias aduerſus aliquem, cauſſam à narratione, conſilium ſuum, facinus, orationem, rem facetè & callidè.

ORIOR.

Oritur ægritudo hæc mihi abs te, clamor hinc exproximo. Oritur facinus id ex te,

fons in monte,hoc abs te,initium iræ hinc,iniuria tibi á me nulla, malum ex te, peccatum á nobis. Ex te quicquid factum est, quid sceleris,sermo ab his.

Ortus á se.i. suo marte euectus.

Ortus ex eodem loco.

ADORIRI ex insidijs, inuadere.

Adoriri aliquem, fratrem iurgio apud forum de psaltria isthac, hospitem hunc, imparatum aliquem in veris nuptiis, thesaurum integrum.

COoriri.Coortæ sunt tempestates maximę subito.Coorto tumultu terga vertere.

Exoriri. Exortum est isthic bellum. Exoritur clamorq; virum,clangorq; tubarum,color viridis ex temporibus atq; fronte. Exorti vtero dolores.Exorta omnia á te. Exorta subito nefaria Catonis promulgatio. Exoritur Antipatri ratio ex altera parte. Exorere tu sola. Exorior nunc paulum.i.respiro.

OBORIuntur vteri dolores mihi quotidie.

Obortę lachrymę aduentu suorum. Oborta lætitia est mihi.Oboriuntur tenebræ.

ORNO.

Ornare aliquem,cuncta,exercitum auxiliis, fugā Insignibus gloriæ , munus verbis, nuptias apud aliquos,penum aliud sibi,prandium,suffragio aliquem, Ornatus ingenio bono. Ornatus sibi. Ornata syderibus vndiq; cœli forma.Ornatus ex suis virtutibus. In nouum modum.In peregrinum modum,sine auro, lepidė,pessimė.

Adornare accusationē,balnea, benefacta verbis, fugā, mensam, nuptias, petitionē consulatus, testes,thalamum, tragulam inficere in aliquē, vasa pura sibi, viaticum sibi ad fugam.

Adornant vt lauet.
EXORNARE aliquē ad exemplum hoc, aciē, nuptias, prætura aliquē, remp. se alicui, se lepidis moribus, triclinium amplè magnificeq́;.
Exornari philosophia, veste varia. In peregrinū modum, graphicè. Exornatum aliquem reddere. Subornare aliquē, vigilanter, neruoseq́;.
In acie stantē alicui clientem, ad militē solicitandum iudicem, seruos in capita dominorū.
In caput meum, testem falsum.
Subornatus ab aliquo reorum.
ORO.
Orare aliquē aliquid, aliquem aliquid ab aliquo, aliquē sibi, aliquē alicui, aliquē per dexteram, pro aliquo: bonum æquumq́; : orare caussam seruū hominē leges non sinunt: orare caussam apud iudicem, ius merū, noctem puellæ, optimum atq; æquissimū, cū aliquo de salute sua.
Orare ne, vt, quod subticetur interdum.
ADORARE, deo proprium.
EXORARE, orando impetrare. Sine te hoc exorem. Sine te exorem. De præfacili exoras.
Exorare lachrymam non queo. Exorare me volo rem hanc abs te. Exorare tristitiā huius debebunt reliquæ actionis partes. Exorē te illis hanc veniā sine. Exorare vnū vos finite nos Exorassem vt eam ducerem.
Exorandus mihi est.
PERORAre, caussam peragere, orationē finire.
Perorare aliquid, caussam, crimen, litem.
Perorat in cadauere filij.
Perorauit in omnes qui medicos rabie quadam.

PACARE.

PAcari est ad pacem traduci. Pacata omni Gallia. Pacato solo atq; effœderato.

Pacatus orbis.

PACISCOR.

Pacisci fœdus prouinciarum, filiam alicui, inducias cum hoste, nuptias filiæ cum aliquo, societatem belli aduersus Romanos, cum aliquo pecunia paulula, de mercedibus. Pactis legibus. Pactam rem habeto.

DEpacisci mortē cupio. Depactus ad conditiones eius cum hostibus.

Depectus est cum hostibus. Cic.

PALPO. PALPOR.

Palpari mulieri blandè. Palpare aliquem munere. Palpum obtrudere. Palpitat arteria, cor, id est, leniter mouetur.

PANDO.

Pandere ianuam, vela, Passus capillus, passa vela, passis manibus. Pandę lances.

EXPANDERE.

PANGO.

Pangere osculum suauium, osculari. Pangere sophocleum aliquid, versum, scribere.

Pangere malleolum, plantare. Colu.

COMPINGERE aliquem in carcerem, in locum angustum.

Compingere in nauem, in Apuliam se, in oculos aliquid.

IMPINGRRE alicui calicem mulsi, compedes, culpā in aliquem, dicā alicui, epistolā, vulnus.

PARCO.

Parcere alicui, errori, filio, gnato, iræ, labori.

Parcere lachrymis, metu pro metui, modestię suę natis auri & argenti talenta, nihil.

Parcere

Parcere oculis,opere,pretio,ſibi, ſubiectis,ſump tui,valetudini,vitæ ſuæ.

COMparcere vnciatim aliquid.

PARENTO.

Parentare parentibus,iuſta celebrare.

Parentare alicui,aliquid alicui. Faba parentando aſſumitur.

PAREO.

Parêre alicui, parêre dictis alicuius, neceſſitati, morem gerere.

APPARET nemo, opera, patera, promiſſum, quicquam,res. Apparere domi,quæſtioni,ad ſolium Iouis. Apparent hæc in beſtiis, vt ſe ipſæ diligant.

Apparet ſeruum hunc eſſe domini pauperis.

COMPARErе apud omnes,ex aliquo loco,nuſquam,ſtatim. Comparebunt quę imperas. Nequaquam argenti ratio comparet.

PAREO.

Párere,fœtum emittere, legitur aliquando de viris. Cęcili.Hic vicinus noſter peperiſſe ſe filium memorat. Párit mulier, ciconia,hirundo, ſorex,Quum mula pepererit.Pariunt etiam arbores,cariotę,palmæ. Párere alicui ægritudinem,amicitias firmiſſimas,amicos,beneficium ſibi,exitum, gloriam,plurimas gratias,ingenio aliquid,laudem & lauream,moram,mures,odium,ocium alicui,patriam alteri ſuo ſanguine, perfugium pedibus, ſalutem ſibi,ſtatū bonum,ſtudia maxima,ſtudio aliquid,ſubuentanęa,verba,victoriam,vrbes. Párere ex aliquo. Obſequium amicos,veritas odiū parit.

PARTVrire,partu laborare.Parturiunt montes naſcetur ridiculus mus. Nunç omnis parturit arbos. Parturit laurus.

Partu-

Parturire aliquid,periculum. Cic. Vtinam aliqñ dolor po.ro. pariat, quod iam diu parturit. Idem. Hoc quod conceptum Resp. periculũ parturit,consilio discutiàm.

APERIRE ænigma alicui, animum suum simplicem atq; amicum ergà aliquem, arcana alicui,argumentum,caput,caput fuste, concredita alicui,coniurationem, consilium, consuetudinem pristinæ vitę sibi,cursum ad laudem,dolum,domum extrà priuatum,euentum temporis futuri, facinus alicuius, fenestras,flagitium alicuius,fontes philosophiæ studiosius,foueã, futura, ianuam alicui, ingenium alicuius, iter ferro,latus,literas,ludum alicubi,ludum docẽdi,manum,mores alicuius, naturam,negotiũ, omnia vt gesta erant, partem corporis aliquã, pectus suũ alicui,portus,probra alicuius,rem, se alicui,se totum alicui,sententiã, terram,thesauros,verum,viam,votum. De insinuatione, deinceps aperiendum est.

Aperto capite Romam ingressus est. Aperto cœ loventoq;. Aperta cõuitia. Aperta fronte rem testari, apertę Musarum ianuę, aperto Marte cum aliquo pugnare,aperto ore quicquã effari,aperta pericula,aperto pectore eloqui,agere cum aliquo:aperta scõmata,apertis tibiis pronunciare.

ADAPERio. decõpositũ idẽ valet quod aperio.

COMPERIRE aliquid, certo,nihil,re ipsa: De amore hoc comperit. Comperiebam nihil ad Pamphilũ. Compertę vestales duæ stupri,vel in stupro. Compertum est mihi. Compertum habeo.

COMperior deponens,ex opinione colligo. Sal

EXPERIRI aliquem, aliquid, benignitatem alicu

alicuius, extrema, fidem alicuius, intemperantiam atque iracundiam alicuius, libertatem, opera & factis dicta alicuius, opes suas in re aliqua, re ipsa, Experiri cum altero, in aliquo, in vtranque partem. Experiendum est. Cic. Expertæ industriæ homo. Sueto.

OPERIRE ostium, luctum. Operiri contumeliis, loris vsque ad necem. Operto capite. Operti præda.

COOPERIRE de malo tantum dicitur. Coopertus lapidibus in foro. i. obrutus. Coopertus flagitiis atque facinoribus, miseriis, sceleribus nefariis.

OPPERIRI aliquem, aliquid, domi, dies sex, horam vnam.

REPERIRE, fortunæ est.

Reperire aliquem, aliquid, caussam aliquam, caussam cur, consilium, exitum rei, fontem male sibi, gloriam armis, hoc non secus reperies, malefacta vestra radicitus reperi, natam sibi reperire, negocium in hac re reperi, nocentē Deus reperit, reperire occasionē, parētes, rem, re ipsa, rimam. Reperi non quod pueri clamitant in faba se reperisse. Res multū diuque quæsitæ, sæpe vbi quæri desierint, vltrò reperiūtur Non reperiebam quemadmodum iungi possit duorum sententia tam diuersa sentientium.

PARO.

Parare aliquid, abitum, amicitias, amicos sibi beneficio, arma, bellū, copias, cupiditates animo, defensorem sibi, sibi delectum amicorum ex multis, discessum, discordiam, diuitias, ensem, exercitum, extrema, famam sibi, fugam, furtū, generos duos vnica filia, insidias, interitū alicui, iter, iugulum, iuuentutem in arma, leges,

litem,

litem, literas sibi, machinas magnas, membra lassata, mensam, mortem, necem alicui, nomen sibi, nuptias, officinã, piscatum sibi in vesperã, prandiũ, profectionẽ, psaltriam sibi, quicquã ære, reditum, rem, se, se ad arma, ad iter, ad literas, ad nauigiũ, ad palestrã, ad studia, in omnẽ nefas: telũ, tunicã, vestẽ, vim. Itâ ne parat⁹ huc aduenis .i. subornatus? Parâre cum infinitiuo, vt bellare, deferre rem, dormire, edere, legere, respondere, scribere. APparare animũ auditoris ad audiendũ, cœnã, conuiuiũ, fugã, nuptias alicui, orationẽ, põpas, prãdium, præsidium, verba. In apparando cõsumunt diem. Dũ apparatur, virgo in conclaui sedet: hic impersonale est. COMparare aditus sibi ad res pestiferas, amicitias, auditorẽ ad aliquid, beneuolẽtiam, Ciceronẽ Demostheni, cõmoda sua ex cõmodis alterius, conuiuiũ, copias sibi, exercitũ contrà aliquẽ, gaudiũ, gloriã, insidias alicui, manũ sibi, prædiũ, quicq̃ ære, rationem vitæ, risum pudentẽ & liberalẽ, se, se ad rem, senectutẽ suam senectuti equi fortis & victoris, similitudines, vestẽ et alia quæ opus sint, vitã beatã, voluptates corporis cũ autoritatis premiis, vultũ ex vultu. Cõparãdus hic nõ est ad illum. Cõparent inter se. Quã iniquè cõparatũ est, vt hi qui minus habent, semper aliquid addãt ditioribus. Itán cõparatam esse hominum naturã omniũ, aliena melius vt videãt & iudicẽt q̃ sua. DISparare aliquẽ .i. separare. Cæs.

AEquiparare suas virtutes ad alterius. Nõ est cui fides fidelitasq; amicum ergà æquiparet suum.

IMperare plus est q̃ iubere. Imperare cœnã, cupiditatibus, dolori, frumentum sibi in cellam, lachrymis, leges ex libidine, liberis, milites, pecuniam

cuniã, ſibi, ſumptũ, tributum, ad rem, in rem.
Impero, animo ocioſo eſſe.
Imperamus etiam nobiſmetipſis.
Imperaui egomet mihi omnia aſſentari. Impera re noli lachrymis mihi excrutiatum tuis.
PRAEPARARE amicitias, res neceſſarias ad vitam degendam.
PROPErare eſt vnum quicquid maturè tranſigere. Properare ad aliquem, ad maiora, in Cytrum, audire de aliquo. Inuenire hominem, ire in vrbem, ire per altum. Propera ocyus. Quo properas? Properare propero domum. Properat omnia. Actiuè. In Pœn.
REPARARE exercitum, materiam ſibi, in melius, quod admiſeris. REparari labore ac refici.
RECVPERARE dignitatem, libertatem, natum, pacem, ſomnium interruptum, ſuauitatẽ. voluntatem alicuius.
SEPARARE, ex ſuperioribus manifeſtum.

PARTIO. PARTIOR.

Partire bona inter ſe, cauſſas cum aliquo, cauſſam in digitos, prouĩcias inter ſe. Partite inter vos. Partiũtur per vices. Socios partitur in omnes
PARTIcipare aliquem, alium alio, aliquẽ ſui cõſilij, vel conſilio, prãdio opiparo, ſermone ſuo familiarium aliquem de hęri amica, peſtem pa rem, pœnam, prædam inter ſe.
DISpertire iniuria aliquid. Diuos diſpertiſſe vitam humanam ęquũ fuit. Diſpertiti viri. Diſpertiti ordines. Diſpertiam tibi cerebrum.
IMPERTIRE vel IMPERTIRI rem alicui & aliquem rei. impendere..
Impertire dolorem ſuum alicui, exiſtimationem bonã, hominibus idoneis et indigẽtibus de re familiari, honorib⁹ aliquẽ, malo aliquẽ, oſculo præſtan-

præſtantiam virtutis, ingenij, fortunæ ſuis: quietis nullam partem neq; diurnæ neque nocturnæ alicui, reſalutatione aliquem, ſalutem multam alicui, ſalute plurima aliquem, ſe talē alicui, ſigna beneuolentiæ permulta, temporis aliquid huic rei.

Imperti me quod cōmentus. Nihil habeo quod impertiam. Impertiri paſſiuè. Cic. Collegę meo laus impertitur. Sueto. Reliquit eū nullo honore impertitum.

PASCO.

Paſco equum herba, & Herba paſcit equum.

Paſcere animum pictura inani, armēta, barbam, boues, capellas, comā, crinem, equum, gregē, herbam, moloſſum ſero pingui, matrem paſcit Policrates: Paſcere oculos, pecus, pecua ruri, ſpem vanam, inanem: Paſcunt veſtes tineæ. Paſcuntur armenta, paſcuntur armenta herbas, per herbas virides, paſcuntur ſyluas. Paſtus arundinea ſylua. Paſcitur in magna ſylua formoſa iuuenca. Sæpe diem noctemq; & totum ex ordine menſem Paſcitur.

COMPEScere incēdia, labellum digito, linguā, populos tumentes non imperio magis quàm ratione.

DEPAScere herbam, florem. Depaſcenda luxuries orationis ſtylo. Cic.

DISPeſcit Nilus Aphricam ab AEgypto.

PATEO.

Patet animus omnibus. Patent aures omnibus ad diſputationem hanc: Domus omnibus, familiaritates late, fores, honores omnibus: Patet induſtria omnibus, licentia libidinum peccatorumq; omniū in amicitia, locus in latitudinē: Patent portæ, prēmia omnibus, præſtigiæ

ſtigiæ, ſtipendia hoſtibus, ſeruis.
Patet vitium hoc latè, voluntas omnibus.
PATEFACIO, apud facio dictum.
PATEFIO, PATESCO nota.

PATIOR.

Pati animo æquo, iniquo, leni: argentanginā, carceres, dolorem, famē, faſtidia ſuperba alicuius, ferulam, frigus, impluuiū patitur domus, pati iniurias, iras alicuius, iudiciū, malum fortiter, muliebria, otiū, pedicas, plagas, repulſam, ſumptus, virgam, à vita, ægrè, facilè, fortiter, humanè. COMPATI
PERpeti meretricum contumelias.

PATRO.

Patrare aliquid, fortibus conſiliis, bonis prœliis.
Patrare facinus fœdum, incœpta .i. perficere.
Patratis cōſiliis, Diciturq; de re difficili aut mala
IMPETRARE, eſt exorare. Impetrare aliquid, ab aliquo aliquid, operam ab aliquo, quicquā æqui boniq; ab aliquo, res falſas apud iudicē, veniam, ex pœnitentia, de ratione habēda, per gratiam, per amicitiam aliquid ab aliquo.
Quod vos ius cogit, id voluntate impetret.
Impetro iſthuc cum gratia quod poſtulo.
PERPETRARE plerunq; in malā partē, eſtq; perficere. Opus meū, vt volui, omne perpetraui .i. abſolui. Id perpetrem quod occœpi.

PECCO.

Peccare alicui, multa, plura in hac re, aliquid in aliquem, in cognatam, in iſtam partem, ſyllabam vnam. Quod maneā in vita, peccare me exiſtimem. Peccari paſſiue. Cic. In patris vita violanda multa peccantur.

PECTO.

Pectere aliquē, capillos, citharam, lanam, veſtes,

Depexum aliquem reddere.

[PEDIO]

EXPEDIRE aliquid,alicui aliquid, aliquid dilucide,aliquē: aditus aggere & cratibus,animū suum impeditū in amore, arma, breui capita rerū,caput laqueo,vinculis:cererem canistris,classem,factis aliquē,fallaciā doctè.

Hoc mihi expedi primū. Expedire gallinas tricis,impeditum,inexpeditos, initium rei,iras, iudicibus rem suā, laqueis mortis caput, manus vinculis,molestia aliquē,negotiis aliquē, nodum,nomina paucis,pecuniā, pedes vinculis,rem,res rationesq; omniū bene, salutem senatusconsultū, se,se erumnis,crimine, cura, rebus dubiis,scrupulo,ex turba:titulos debitos, verbo aliquid,virgas,ex seruitute filium. Expeditum ex impedito facere. Inter flammā & hostes expedior. Ego expediam tibi. Nescio quid expediā potissimum. Qua sit facie mihi expedi. Expedit impersonale, vtile est. Expedit bonos esse vobis. Nostrapte culpa facimus,vt malos expediat esse.

IMPEDIRE.

Impedit ætas. Impeditum in ea expedire animū. Viden me tuis consiliis miserum impeditum? Tot me impediunt curę. Impediunt in pudicitia vxorem meā.Impedire necessaria. Me & sese hisce impediuit nuptiis. Impedire profectionem,se in plagas,solutionem,studia.

PELLO.

Pellere aliquem,clauum clauo,fores,foras aliquē hostē, mœstitiā ex animo, moram, pudicitiā, timorē animo,vim frigoris,vim vi:

Pepulit species vtilitatis animū eius .i.impulit. Facile pellas vbi velis.

PVLSARE aliquẽ,oſtium,lyram,pectus.

PVLTARE fores,ianuam, oſtium.

APPELLERE nauigantium vox eſt.

Appellere littus,portum.

Appulſis Meſſanam nauibus.

Appulſæ ad littus ſcaphæ. Appellere ad Siciliam, ad villam. Appellere amicos omnes ſuos, ad damnũ,flagitium, probrũ. Appellere animũ ad ſcribendum,animũ ad vxorẽ, mentẽ ad philoſophiã. Appellere frigus, calorem. Haud auſpicato huc me appuli. Hinc me digreſſum veſtris deus appulit oris.

APPELlare aliquẽ, blande aliquẽ, biennio iam confecto ferè,Cęſarẽ,pro ad Cęſarẽ,literas,literis crebris aliquẽ Meſſanã, nomine aliquẽ, Papiam,patrẽ aliquẽ,populum,Romã,ſapientem aliquẽ,ſponſorẽ,tribunos,vultu aliquem ad tribunos,à Prętore ad tribunos,de pecunia appellatus. Appellare aliquẽ de re communi poſt biennium denique. Appellatus eſt Imperator,Rex,atque amicus, à ſenatu.

COMPELlere aliquẽ ad artes malas, ad cedendum ſenatui,ad flagitia:ceruos in plagas, greges in vnũ,hybiſco viridi, ſenẽ callidũ dolis.

COMPELlare aliquẽ edicto, aliquẽ ſuo nomine,blandè,magnificè,iudicem.

DEPELlere, de re moleſta dicitur. Depellere aliquẽ à capite ſuo,criminationes oblatas à ſe, dolorẽ ſeruitutis, ferrũ, flammã ab aris, focis: hoſtem mœnibus, malum, morbũ, mortem, odium,præſidium hoſtium.

DISPELlere,in diuerſa pellere. Verg. Ater quos ęquore turbo Diſpulerat:

Diſpulit caliginem.

Diſpellunt equitem equi frenis liberi.

EXPELLERE aliquē domo, patria, ex vrbe, desidiam corde, dubitationē aduētus, se dolis, è periculo, sententiā alicuius. Expellunt veterū in aliquē beneficiorū memoriā noua officia

IMPELLERE aliquem, ad faciendum aliquid, hastam, mores. Impulit me in hanc mentem Pompei fides. Impulerunt in spem certissimā consulatus. Vna scutica impellit omnes. de negocio facili adagium.

INTER pellare aliquem. Nihil te interpello. Interpella me vt sciā .i. dic. consilium, orationem, potestatem, sententiam alicuius.

Res interpellata bello .i. interrupta.

PER pellere aliquem dolis. Vsqꝫ adeò donec perpulit, Nunquam desistam suadere donec perpulero. Incensam multitudinem perpulit vt Imperium regi abrogaret.

PROpellere hostem, sacerdotem sacram indignis modis.

PROpulsare hostes mœnibus, inimicitias, iniuriam ab sese, morbos pestiferos exquisitis remediis, odium ab sese, periculum. Quę timentur propulsanda. Quod tu speras ꝓpulsabo facile.

REPEllere aliquem, egritudinem, bellum, dolorem à se, insidias studio officioqꝫ amicorum, labes animi, rationem omnem, vim vi. Meis dictis malis his foribus repuli hominē.

Hanc superbię caussam reppuli ad meretriciū quęstum.

PENDEO.

Pendere animi, cum spe animi. Pendet animus tibi. Pendere errore multitudinis. Semper tibi pendeat hamus. Pendet lis. Pendent opera interrupta. Pendet auis pennis in aëre. Pendere promissis: pendere à multitudinis aura. Pēdet à canis collo baculus. Pēdet & à vestra nostra

salute

salute salus. Pendere á vultu alicuius. Pēdet ab amplexu, ab osculo, ab vberibus puer. Pendere ab aspectu alicuius. Pendet narrantis ab ore. Pēdet ab vno corpore et ex vna origine bellū. Pendet de collo fistula, torques. Pendere de cruce mala, de filo. Pendet de latere ensis; ferrū, gladius, pera, &c. Pendere de, vel ex pilo. Pendent de rupe capellę. Pendet aranea de trabe. Pendere ex errore multitudinis, ex patre. Ex hoc pendet tota ista cantilena. Ex te pendet. Pendere in limine alicuius, in verbera, per pedes. Hinc omnis pendet Rutilius. Tu iam pēdebis. i. in periculo es.

DEPENdebat illorum salus á nostra salute. Dependēt lychni laquearibus aureis.

IMPENdet bellum magnum á Parthis. Contentio non fugienda, cura alia pectori, exitiū idē mihi, formidines ab nostris magistratib⁹ atq; in nostris prouinciis, iudicium, mala te imparatum, mors multa quasi fata amicitiis, necessitudo nobis & illis eadem, negotium magnum, timor belli magni.

PENDO.

Pendere aliquē flocci, nihili, magni, maioris, maximi, parui, minoris, minimi, multi, pluris, plurimi, tanti, quanti, &c.

Pendere aliquem non ex fortuna, sed ex virtute eius, æs alienum, arma ad parietem, consilium ex opibus non ex veritate caussæ, debitum, furem, merces, nasum, nihil aliquē, pecunias omnes vrbis ad nutum alicuius, pœnas maximas temeritatis suæ, pœnas tergo, pœnas pro maledictis, rem leui coniectura, HS. centena, stipendia, tributa, vectigalia, verba.

PENsare. Sal. Repentina ista frumentaria lege

vestra pensantur munia. PENsitare examinare. Plin. Is demum vitā æqua lance pensitabit, q semper fragilitatis humanæ memor fuerit. Gell. Virtutes pensitabat. Pensitare vectigalia alicui, soluere. APPEndere pecunias, ponderare. Appēdere vuas maturas ad solem, soli exponere. Appendere caussas, lites, conferre. Appendere asserem parieti, perā, gladium lateri, torquem collo, quicquā in lance, in libra, in statêra.

COMPENsare. Cic. Hoc compensabo breuitate eius orationis. Idem. Summi labores nostri magna compensati gloria mitigantur. Val. max. Lento gradu ad vindictā sui diuina procedit ira: tarditatemq; supplicij grauitate compensat. Compensare cum, vnico versiculo tot volumina laudum suarum. Compensare damno, opera.

DEPENDERE operam incassum

Dependere pœnas.

DISPENDere herbas, sparsim pendere.

DISpensare ęrarium, domum, familiam iudicio, momento. Dispensare oscula, est diuersum, nūc hunc, nunc illum osculari. EXpendere aliquē, aliquid, aliquem auro, pecunia aliquid, pœnas, scelus, supplicia: expensum ferre opponitur acceptum referre. Impendere beneficium, honorem, obsequium, officium alicui. Impendere curam, laborem, operam, studium, huic rei vel in hanc rem. Impendebat maiora alia. In aquæ ductu Nycomedenses impenderunt. HS. xxx. CCC. XXIX.

PERPENDERE omnia ad disciplinæ præcepta, rem tota veritate.

Quid sit futurum perpende.

PRO

PROPENdere repetita, examinare. Quint.

REPENDERE vicem. Fatis contraria fata rependens. Cic. Cui pro C. Gracchi capite erat aurum repensum.

SVSPENdere aliquē, aliquem adunco naso, pro irridere, animum, arcum humeris, bullam aureā in collo infantibus ingenuis, ferrum ab alto malo, furem, petasum, se de ficu, vultum, mentemq;, tabella picta.

Suspensus animo. i. dubius. Suspenso gradu ire, id est, placido. Suspensa manu aliquem commendare. i. timidè. Suspensum tenere. i. dubiū relinquere.

PERICLITOR.

Periclitari omnia, actiuè. Non est in vno homine sal⁹ summa reip. periclitāda, passiuè.

PETO.

PEtere aliquē, aggerem, aquam, auxilium bonū blanditiis, calamo aliquem, caput, caussas ex alto, cibum, cibum è flamma, stultitia, cōsulatū, cornu aliquem, Corynthum petere non est cuiusq;, cursu, cursum: cuspide, dēte, dextra aliquē domum, exemplū pudoris pudicitiæq; ab aliquo, fugam in aliam partem, gladio aliquem, Græciam, hasta aliquē, honorem, honores, hostem punctim, cæsim: ignem, ima, Italiā, lachrymis, lapidem, laudē, ligno aliquē, malo aliquē, magistratum, manu, mortem, mulctam, mutuum, pecuniam ex tabulis, ex aduersariis: pedibus Italiā, pignora certa, possessionē hæreditatis, portū, prædā, pedibus, precario, precibus, pugnā secundā, rus, salutē pedibus, salutē sibi hitribus inuētis, secretū aliquē, sedē, soporē, societatē, stationē, suspiriū alte, syrtē: templū, terrā, tributū à mortuo, veneno aliquē, veniā: ad prædā, ad societatē aliqd ab aliq: in carcerē, in laqueū, in vincula aliquē. Petere vndè. In Orat.

Vt illi vndè peteretur vetus atq; inusitata exceptio daretur. Te etiam atq; etiam peto. Aduocatum me à senatu petierunt.

APPETERE, appropinquare, vel quomodocunque petere. Appetere aliquid, amicum, Europam, gloriam, inimicitias, regnum, vitam filij ferro atq; insidiis, vrbē insidiis. Appetit iudicij dies, meridies, nox, ver. Propinqua partitudo cui appetit. Appetens alieni, sui profusus. Appetens gloriæ.

COMPETERE animo, auribus, lingua, est bene valere. Competit impersonale pro quadrat Competit in auaros fabula Tantali.

EXPEtere aliquem, sibi aliquem, aliquid, bona venia aliquid ab aliquo: aduentum, amicitiam alicuius: auxilium, consilium, conuentū aliquē, ius alterius suo periculo, pacē multis hostiis, pœnas ab aliquo, preces à deo, pugnam, salutē, spem, testimonia omnia à litigatore, vitā, vxorem sibi. An mea forma atq; ætas magis expetenda est? Præ te medicum mihi expetam .i. alium ac te. Hanc mihi expetiui. In seruitute multa expetunt iniqua. Te sibi quisq; expetit. Nulla est mihi vita expetenda. Nunc sibi vxorem expetit. Expetit animus audire, vti res gesta sit Expetit ætatem tuam illud facere .i. conuenit ætati tuæ. Isthuc expeto scire. Hoc prius scire expeto.

IMPEtere aliquem iurgiis.

OPPEtere mortem, pestem, Troiǽ sub mœnib⁹ altis Contigit oppetere.

REPEtere aliquem, Syracusas lege, æs, audita, bona paterna & auita, consuetudinem maiorum longo interuallo, diem, diuinationem ab omni æternitate, faciē, facinus, initium amicitiǽ ex

parenti

parentibus,iter,ius suum,lecta,libertatem,locum ex intima philosophia, memoria aliquid, memoriam temporis,ministeria insolita,officium mutuum, oppidum, orationem alte, patriam,pœnas ab aliquo,præsepia,preces,rationem suorum consiliorum altius, recordationẽ veteris memoriæ, res priuatas iudiciis,verba, vitia fraterna,ex alto, ex ordine.

Repetitum venire. Repetundarum postulari, id est,de repetundis.

SVPpetunt ambitioni,amori, quotidianis sumptib⁹ copię:crimina alicui,facta dictis,facultates.Suppetit materies vita.

PIGNERO. PIGNEROR.

Pignerare vel pignorare,in pignus accipere. Pignerare bona, fidem militis premio, fortissimũ quenq; ex acie,lenam,vnionem ad itineris expensas. OPpignerare,aliquid pignori dare Oppignerare annulos nummis,filiam. Oppignerabantur libelli pro vino sæpe.

[PILO.]

Compilare hortos,oppidum. Compilauit eorũ sapientiam ab ipsis cautis iurisconsultis.

EXPIlare ærarium, hæreditatem alienam, oculos genis,tabernulas.

DEpilare,pilos detrahere. Mart.

PINGO.

Pingere acu,aulęa,bibliothecã cõstructione,coloribus suis aliquẽ,coloribus suis quicq̃,corpus muliebre, effigiem alicuius ad parietẽ, frontẽ, genas moris sanguineis,parietẽ,simulachrum alicuius,stragulum textile magnificis operib⁹, tabulas,tempora,tunicas.

APpingere delphinum syluis, fluctibus aprum. Appinge noui aliquid,id est,asscribe.

DEPINGERE facta alicuius probè, vitam alicuius: formam verbis.

[P I O.]

EXPIARE, purgare.

Expiare aliquid magicis euentibus, cædem cęde, egestates latrocinij.

Expiare errorem magnis documentis, fidem sacrificio, filium pecunia publica, iniuriam, religiones, sanguinē sanguine, scelera in aliquem.

P I S C O R.

ADIPISCI, in litera A dictum est.

EXPISCARI. Cic. Nihil expiscatus est. Terē. Proindè expiscare, quasi non nosses. Plau. Tandem nescio quid ab eo expiscatus est.

INDIPISCOR multum in cogitando dolorem. Necq; partem tibi ab eo, cui est, indipisces. Indipisci pugnam, obtinere victoriam.

P L A C E O.

Placere, quoties reciprocè ponitur, in vitium accipitur .i. pro superbire & mirari se. Riccius pro videri accipit.

Placere sibi. Si diis placet. Vt placet inquā .i. vt videtur. Postridiè placuit, vt breuiter sententias diceremus.

COMPLACERE. Hoc Deo complacitū est. Complacita eius forma sibi. Complacita est tibi. Quum quid complacitum est semel.

DISPLICERE sibi. Displicet vita. Nunc totus displiceo mihi.

P L A C O.

Placare, placidum reddere. In Heaut. Necq; quod principium inueniam ad placandum sibi. Placatus sum i. offensionē deposui. Vxor tibi placata est. Agninis me extis placari volo.

COMPLACARE iudices sibi.

SVP

SVPplicamus sola voce, in aduersis malis, aut cũ lachrymis. Dictum vel à plicãdis genibus, vel à placando. Supplicare alicui, animo alicuius ꝓ salute alteri', deo thure ac vino, diis, In plia no. Nemo supplicauit, absolutè. In Orato.

PLANGO.

Plãgere fit percussu membrorũ. Plangere pectus palmis, pectore terrã. Plangunt littora fluctus

PLANO.

COMplanata domus. i. solo equata. Complanare opera iam constituta, id est, extremam manum operi imponere. Complanare aliquid pedibus aut manibus. Gell. EXPLAnare verba, pauca de alicuius moribus. Explana mihi. i. dic, narra.

PLANTO.

Plantantur hoc modo punicæ.
DEPLANTAre ramum. Deplãtantur ocyssime quę cortice nituntur tantum. Colu.
EXPLANTARE arbusculam. Colu. Ne vẽtis explantentur. Idem.
SVPPLANTARE eum qui cum eo certet. Supplantare vitem.

PLAVDO, vel PLODO.

Plaudere, manibus pulsare. In Asin. Pueri plaudite. In Casi. Qui non manibus clare, quantũ poterit, plauserit &c. Plaudere sibi, placere.
APPLAVDERE.
COMPLODERE manus. Quint.
EXPLODERE, plausu eiicere. Explodere diuinationem, Aesopum, fabulam, sententiam.
SVPplodere pedem in illo iudicio. i. pedibus obstrepere.

PLECTO.

Plectere pugnis aliquem, verberare. Ego plectar pendens.

Plectatur culpa sine inuidia in iudiciis.
Plectimur negligentia multis in rebus.
AMPLECTI aliquem magis magisq; indies, amicum talem libenter, consilio aliquid, crura fustib9, fidē alicui9, genua alicui, hospitē apud se, ius ciuile vehementer, memoriā rei, ocium, plebem, religionem, verbis pluribus aliquid.
COMPLECTI aliquē, amore aliquem, aliquid animo, consensum alterius, familiaritate arcta aliquem, hominē, hospitē, libello aliquid, memoria, mulierem mediam. Nos inter nos esse cōplexos. Complexus cum Alcmena. Quo vno maleficio, secula omnia complexa esse videantur. Complexa est eos fortuna.

[PLEO]

COMPLEVIT annos centum & septem.
Complet aures meas tam dulcis sonitus. Compleo conuiuiū vicinorū quotidie. Complere copia rerū oīm exercitum, corpus suū stupri.
Complebo ego illos erroris & dementiæ.
Compleuitme flagitij & formidinis.
Compleui me flore liberi.i.ad satietatem bibi.
Complebantur gradus. Complere legiones, murum celeriter. Cōplebant æstus longas naues.
Compleuerat nauem vndis ventus à latere sequiens. Complere paginā, res, spe summa & voluptate ciuitatē, telis corpora, vitā beatissimā.
EXPLERE animum alicuius, animum suum, animum gaudio, animū curis, cantharum, ceras, cicatricem, cyphos, diuitiis aliquem, expectationem omnem diuturni desiderij, famem suam, ingluuiem, inimicitias alicuius, iram, legiones hominū numero, locum aliquē, mentē negocia, numerū, pœnas patrias sanguine, rimas, scribendo aliquē, se, sententias, voluptatem

tem suam quàm minimo pretio, votum. Dum iusta muri altitudo expleatur .i. iusta murus altitudine ducatur. Cæs.

IMPLERE acta, amaritudinem inimici, angulos omnes furũ in ædibus, aures alicuius.

Implentur veteris Bacchi, pinguisq; farinæ:

Implere facultates equestris ordinis, fidem aduocati, fidem peractę mortis, loculos de flaua moneta. Impleuitq; mero pateram. Implet ora oculosq; harena. Implere officij sui partes, orbẽ terrarũ gloria sua, partes suas, promissum, spem quam quis concepit.

OPPLERE. In Heaut. Lachrymis opplet os totum sibi. Opplebit ædes tuas spoliis. Opplebit aures meas sua vaniloquentia.

Oppletas tenebris mentes.

REPLERE aliquem cibis, vino. Ibi te replebo vsq; vnguentorum.

SVPPLERE, addere ea quæ necessario desiderantur. Plin. Quod cessat ex reditu, frugalitate suppletur. Remigium supplet. Supplere vitiorum cõtentione, feriarũ laxamenta curarũ.

PLICO.

APPLIcare animum ad frugem, animũ ad deteriorem partẽ, sese, ad aliquem se, ad aliquid se, ad amicitiã alicuius se, ad animantes eiusdem generis se, ad conuiuia se, ad ductum alicuius se, ad eloquentiã se, se ad familiaritatẽ hominis egentis, audacis, in iudiciis corrumpendis exercitati: Ad fidem alicuius se, ad ius ciuile se, ad patrem alicuius se, ad philosophiam se, ad studium musicum se, ad vxorem se. Plin. Applicitum est cubiculo hypocaustum perexiguũ. Cice. Qui in itinere se tam familiariter applicauerit.

COMPLICARE epiſtolam.

DVPLICARE bellum,curam,exercitum,gloriã.Et ſol diſcedẽs creſcẽtes duplicat vmbras.

CONDVPLIcant corpora. Plaut. Idẽ hoc tibi quod bene promeritus fueris conduplicabit.

EXPLICARE aliquid,gſtum meũ explica:explicare cauſſam totam,cœnas,cogitationes ſuas omnes ſuperioribus literis, enſem : frondes explicat arbor: Explicare intelligentiam ſuã,iter cõmodè, mandata ſua,monimentum, negotium,nomen, omnia,philoſophiã, rationem,rem frumentariã: Explicat ſe totã virtus ad alienas vtilitates: Explicare ſolutionem, ſummã,velum,verſus, veſtem, virtutes ſuas, vitã alterius totã,volumen ſuum, vrbem planiſſimo in loco. Pulchrè hanc ego explicatã tibi rem dabo.

IMPLICARE.

Implicatus vel implicitus amicitiis nouis, beneuolentia, conſuetudine, criminibus infinitis, curis alienis,familiaritate,frigore,labore, maleficio,morbo, officiis, vſu diuturno, ad ſeueritatẽ,inter ſe. Implicati vltrò & citrò.

Implicat ad ſpeculũ caput .i.ornat. Implicuit comã lęua.Implicat ſe oĩm mortalium ſocietate.

MVLTIPLICAre. Suet. Spectaculum multiplicatis miſſilibus in cœlum protrahebatur.

REPLIcare memoriã temporum .i.repetere.

Replica tricam atq; extende. Plaut. Cum ſæpius ille replicaſſet, tandem perſuaſit .i. ſæpius dixiſſet.Plin.

PLORO.

Plorare fit voce flebili & dolorẽ teſtante. In Au. Plorat aquam cum lauat.

DEPLORARE intermiſſionẽ eloquentiæ, vitam,de ſuis incommodis.

EXPLORARE, diligenter inquirere.

Explo

Explorauit Aphricam. Explorare itinera regū, locos nouos, locū suspectum & mollem modico impendio. Victoriā exploratū dimittere. Trepidi Troes formidine portas Explorant, .i. obseruant. Iam id exploratum est .i. tutum, certum. Exploratū mihi est, exploratum habeo, & pro explorato habeo, idē, Exploratum dicere. Et suspensa focis explorat robora fumus id est, siccat. Teren. Alia circunspecto satisne explorata sint .i. tuta. IMPlorare aliquē, auxilium alterius, fidem alicuius, fidem vicinorum, memoriam alicuius. P L V I T.

Pluisse lapides in Piceno agro ait: Amiterni nunciatum est aliquandô lapidibus pluisse. Quum cœnaculum perplueret. Perpluunt tigna. Hæc illa est tempestas mea quàm mihi amor & Cupido in pectus perpluit meum. IMpluere. In Most. Malū quū impluit cęteros, ne impluat mihi. P OE N I T E T.

Pœnitet cum genitiuo. Pœnitet ambarū .i. pudet An pœnitebat flagitij, te authore quod fecisset Si horū quę adsunt, pœnitet, nihil est. Quantū hic operis fiat, pœnitet .i. parū videtur. Pœnitet cū accusatiuo. Me haud pœnitet. Nec pœnitet me quantū profecerim. Quô ad te, quantū proficias, nō pœnitebit. Pœnitet cū accusatiuo & genitiuo. Nō pœnitet me famę. Nostri nosmet pœnitet. Senectutis eū suę pœniteret .i. pigeret. Pœnitet cū duobus accusatiuis. sapientis est propriū, nihil, quod pœnitere possit, facere. Pœnitet cū datiuo. Pœnitēdū ipsi quod de sua sententia decessit. Att. Pœnitet cū infinitiuo. Nec me eorū sentētię esse pœnitet. Pœnitet eū non deformē esse natū. Pœnitet respicere plura testimonia. P O L I O.

Polire, ornare. Hoc oppidô politum est.

EXPOLire consilium. Expolitum opus.
INTERpolare, nouã formã vetustis rebus addere. Interpolare aliquẽ, opus lepidissimum.
Interpolare satietatẽ epularum ludis, victoriam paratã iam præsentemq;.i.interrumpere.
PERPOLITA humanitate vita.

PONDERO.

Ponderare argentum, caussas honestorum hoĩm, ex libidine aut simultate aut leuitate testium, crimina rerum ipsarũ magnitudine, pugnos.
PRæponderat proculdubio honestas. Neq; ea volunt pręponderari honestate.

PONO.

Ponere aliquid, aras, arma, barbam, bella, calculũ, capillos, caput, castra, casum, cœnam, consiliũ, consolationis loco aliquid, contumeliæ loco aliquid, corda ferocia, deum, diẽ, domos, ferocitatẽ, fidem, focos, gladium, grauitatẽ, hominem, horã, hortos, ineptias, initia malę, insidias, inuidiam sine culpa, iocum, iram, iura, leges licitatorem, loco suo aliquid, ludicra, maledicti loco aliquid, mendaciũ, metam, metũ omnem, mœnia, moras, mores, minas decentes rebus pone, ponere mullum bilibrem alicui, nidum, nomina noua rebus nouis, nũmos ad fœnus, ocia, odium contentionis, operam in aliquo, orationẽ longiorẽ, ornamenta, palliũ, pecuniam, pedem in suo, pedes, pocula alicui, prandium, pręcepta, pręmia, pręsidia firma, pugnam, quęstiunculam alicui, rationẽ omnẽ salutis in pecunia, res suas omnes posteriores, rhombum alicui, rudimentum in rebus minimis, rugas, sceleris loco aliquid, scurrilia, sedẽ, sequestro aliquid, sortes, spem, spem rerum suarum in pręmiis humanis, statuas in palęstra,
studium

ſtudium in aliquo, ſumptum bene, ſuperbiã, tabulam tanquã plagã, temeritatẽ, templa, tẽpus omne meridianum in acerrima atq; attentiſſima cogitatione, timorẽ, tunicas, verecundiam iſtam nimiã, veſtigia, vigilias crebras, vitam in hac cura atq; adminiſtratione, vites ordine, vitia, vngues, vrbem.

Ponere ad fœnus nummos, ante oculos aliquid. Contra aliquem caſtra, de manibus libros, in aliquo aliquid, in aliquem vel aliquo ſpem, in amore alicuius multa, in arte omnem vim dicendi, in beneficio aliquid, in bibliotheca ſua imagines municipum, in comitiis conſularibus, in cõmendatione prima voluptatẽ illam Ariſtippi, in coniectura aliquid, in conſpectu omnium magiſtratuũ deſcriptionẽ, aliquẽ in crimen alicui, in cuſtodia eiuſdem anni aliquẽ In fide teſtium multa, in foro haſtam, in foro ſtatuã, in frumẽto publico cuſtodem, in gloriã ſuã ciuitatis incommodum, in gratia maxima aliquem apud alium, in gratiã cum aliquo aliquẽ, in gremio alicuius caput ſuũ, in honore aliquid, in ignẽ, in infamiã populo aliquẽ, in inſidiis ſigna ęnea, in inſtituto maiorũ, in iudicio, in oĩm laude vndiq; colligenda animum, curam, cogitationemq; ſuam: In ſceleris loco, in lucro vel lucris aliquid: In medio omnibus palma poſita eſt: Ponere in metu aliquid, in minimis res ſuas, in more maiorum, in oculis gratiã, in partes conſilij alterius quod ipſe feciſſet, in pecunia omnium rationem ſalutis. In percunctando aliquid, in perpetuitate laudis, maiorem fructum q̃ in celeritate preturæ, in petitione totũ animum atq; omnẽ curam, operã, diligentiamq; ſuã: In poteſtate iudicũ,

in prudentia alicuius multa, in repub. benefi-cia, in criminũ ratione, in rebus honestis & cogitatione dignis operã curamq;: In rebus minimis rudimentũ, in scribendo industriam, in senatu legẽ. In sententiis hominum positis.

Ponere in spe optima sibi aliquid, in artium studia impensas, in suo pedem, in suspitione, in teste illo firmamentũ nullum, in virtute summũ bonum, in vno authoritatẽ quæ est in omnibus, in vnius viri fortissimi & maximi vita discrimen totius belli, In voluptate fundamenta rerũ omniũ, ob oculos rem aliquam, pro æde Iouis statoris hastã, pulchra sub imagine deum. Pone eum esse victum, inepte pone casum. Bene erit opera posita. Et posita ita belle est. Ponere dilucidè obscura, memoriter multa, prçclarè aliquid. Longe & retro ponenda. i. postponenda.

ANTEPONERE amicitiam omnibus rebus, prandium bonũ pransoribus, gloriã hanc Cæsarisq; testimonium supplicationi alterius & triumphis multorũ. Quid anteponis Veneri à ientaculo. Anteponuntur deteriores bonis. Hic homo est anteponẽdus voluptatibus gaudiisq; omnium hominum.

APPONERE accusatorẽ, de creditoribus, annos inopinatos suæ ætati, argentum purũ alicui, calumniatorẽ, cœnã dubiam, cœnã popularem, gratię aliquid sibi, licitatorẽ, machinam rei, mensam, nihil nouũ de suo, nihil præter secundariũ panem oleraq;, notam epistolis, notam ad malum versum, patellam in qua sigilla erant egregia: puerum, vina mensæ, in vasis fictilibus aliquid. Appositum est ampliter.

COM

COMPONERE aliquē alteri, aliquid cum aliquo, aliquid inter aliquos, actiones, animos, animū, argumenta, arma, artem, auspicia, bella, capillum, carmina, caussas, cinnos, concordiā, controuersiā, crines, curas, dicta cū factis, diē, facta, fallaciam, fluctus, fœdus, furorē, gradum gratiam inter aliquos, gressum, historiam non ostentationi sed fidei veritatiq;, inuidiā, iram, iter, latine aliquid, latus lateri, lectum, librum, lignum igni, lites inter aliquos, magna paruis, manus manibus, mēbra, mendacia, mortuos, omnia, ora oribus, pacē alicui cum aliquo, pactum, pectus cum pectore, pretio, rem, res gestas, res suas, se, se lecto, se sponda, signa, societatem cū prędonibus. Sycophantias, togā, versus, victoriā, vrbem, vultum, inter se aliquid, res composita est. Compone quæ simul tecū ferantur. i. collige. Composita verba, cōposita mouere, composito factum est.
Nihil non ex composito fecimus.
DEPONERE aliquid cū aliquo, ædificationem æs apud aliquem, amicitiam, amorē, animos, arma, auribus tutis depone quicquid habes, deponere aurum in publicum, aurum omne apud aliquē, barbam, bellum, caput. i. somno se componere: Deponere cereuisia aliquem. i. ebrium reddere, deponere curas omnes in alicuius sermone & suauitate, desideria vrbis & vrbanitatis, dictaturam, dolores, errorē suū. ferocitatem.
Deponere fidem apud aliquem, formidinem.
Deponere gladiū apud aliquē. Deponi imperio.
Deponere nuptias, inimicitias, insidias quas mihi ipse fecerat ex memoria, inuidiam, iram, luctum, magistratum, memoria aliquid,

memoriā doloris, merces apud aliquem, mœrorē, molestias, nomen alienum, obsides apud aliquē, oculos, offensionem, officia, pecuniam apud aliquē, personā accusatoris, pignus apud aliquem, prouinciam in concione.

Deponere quod cum fide impositum est, propter infirmitatē animi: Rationes, rem susceptā, rugas, senium. i. seueritatem, sensum rectum in re aliqua, simultatē, studium, temeritatē, timorē, vino aliquē. i. ebriū reddere: vitulum. Deponere apud aliquē aliquid, apud fidem alicuius aliquid, cū aliquo, de manibus, ex memoria quas mihi ipse fecerat insidias.

DISPONERE, ordine ponere. Disponere custodias in muro paulò incautius, diem æstate, domū, equites, familiā, negotiū, præsidia, rem, aliquē in cathenis apud aliquē, in quicuncem obliquos ordines. Dispositus vir, disposita senum vita delectat me.

EXPONERE aliquē cubito, argentū, caussam totā ante oculos, consilium & profectionis et reuersionis suæ, copias omnes, gnatā, infantulum, mandata alicuius alicui, rem, sermonē alterius alicui, vasa argentea plurima ac pulcherrima, vitā suā ad imitandum iuuentuti.

Exponere ad locū aliquē signa, ad necē puellam, ad solem aliquid, ante oculos caussam totam, cū puella annulum, ex memoria quid senatus censuerit: In animis, oculis, conspectuque oīm vitam alterius: In terrā affectum valetudine filium, in terrā milites & sagittarios.

Exponi contumeliæ, opprobriis, periculo.

Exposita alicui ad prædandum regio.

Exponitur malignitati interpretantiū epistola:

Expostitia puella,

IMPONERE alicui .i. decipere: Imponere aliquid alicui, clitellas boui, cõpedes alicui, conditiones prouinciæ tuendę ac defendendæ, cõsulem aliquẽ populo, contumeliã alicui, diadema collegę, dominiũ populo, dona aris, exercitum, fastigiũ operi absoluto: finẽ bello, curis, operi, pugnæ: imperatorẽ aliquẽ exercitui, iniuriã alicui, iugum, laborẽ, leges, manũ extremã operi aut rei: modum dolori suo, montes altos ventis, mulctam alicui, necessitatẽ alicui necessitatem quandam nitoris, negotium, nomen vitio, nomẽ inertię labori alterius: onus alicui vel in aliquẽ, partes has alicui, personã improbam alicui, sarcinã alicui, seruitium scelestum, seruitutẽ, silentium alicui, stipendium, tributa in capita singula seruorũ ac liberorũ, vectigal fructibus alicuius, vocabulum alicui vulnus reip. Imponere ceruicibus dominũ, in collum crumenã, in manum cantharũ, in nauim quicquid domi fuit, in rogum aliquem.

INTERPONERE, est aliquid medium interiicere. Interponere aliquid, authoritatẽ suam, fidem publicam, fidem suam, gaudia curis, iudicium suũ, morã, nomen alicuius in re turpi nefariaq́;, se, se curis, negotiis, periculis alterius. Ille se interposuit. Me nihil interpono. Te in istam pacificationẽ non interponas. Te interponis.

OPPONERE annulum, formidines, pignori agrũ ob decem minas, obstacula, pignori se: præsidia alicui, terrorẽ, vrbem vrbi. Opposita villa est nõ ad austri flatus, verũ ad millia quindecim & ducenta, intelligitur pignori.

PRæponere aliquẽ classi, prouincię, lucrũ sopori & quieti, se aliis.

PROponere aliqd alicui ad scribendũ,cõditionẽ belli disceptatiõis, contumeliã,dignitatẽ,exẽplũ alicuius sibi,impunitatem,laudem rectè facto exiguam, legẽ,libertatem,licentiam, mercedem,minas,occultationẽ,ora ipsa oculis vestris,periculum antè oculos, pœnã improbis, præmia vel ad gratiam,vel ad opes,vel ad dignitatem: saxum adulteris, spem,veniã nullã errato,vexillum.

REPOnere æs,cereuisiã,cibos,res domesticas,vina,est in vsum conseruare. Reponere aram,dapes,mensam,iterum ponere.Reponere artem, remum,est ab eius vsu cessare,Reponere fabulas,fidẽ suam in aliquo.Reponã ego idem tibi .i.repetã. Reponam tibi nummos continuo.i. reddam. Reponere homines iã morte deletos in deos.Reponere se in cubitũ,se in locũ alterius.Reponere in gradũ,est deiectum restituere

Reponere in numero eloquẽtium aliquem.i.collocare. Hunc in numero nõ repono.i.non numero.Reponere aliquẽ maximè in suis.i.habere vnũ ex suis intimis.

SVPponere aliquẽ meliorem alicui,dolores alienos sibi,fidem amicorũ operę suę,iudices,personã,puerum,testamẽta falsa, sese sub cratim.

P O R T O.

Portamus tam bona quàm mala,necp solum corpore sed etiam animo. Portare auxilia sociis, boni quid,exercitum in Aphricam,fallaciã alicui,iurgium ad vxorem, peccati quid.

APportare aduentum,bonum,damnum,diuitias magnas domũ,malũ,noui quid,nouã rẽ, nuntium.Quidnam apportas? Multa vndicp apportans.Ea quæ vsui ad armãdas naues ex Hispania apportari iubet. Quæ non ab hostibus

victis

victis capta aut apportata sit.
COMportare. Att. Frumentum ex agris in loca tuta comportatur.
DEPORtare. Cic. Te non cognomen solum Athenis deportasse, sed humanitatẽ & prudẽtiam intelligo. Idem. Nihil ex ista prouincia potes quod iucundius sit deportare.
EXportare manus grauidas foras.
IMportare calamitatem defensoribus suis, commeatum auspicio suo in Coloniam, detrimenta plura publicis rebus quâm adiumenta per homines eloquentissimos, frumentum, solicitudines. Importare in Coloniam.
REPORtare nihil aliud de hac prouincia nisi illius beneuolentiam, exercitum Britannia, gloriam ex proconsulatu Asiæ, nihil præter laudẽ à sociis, insignia victoriæ ab aliquo, victoriã. Hæc tristia dicta reportat.
POSCO.
Poscere, rem debitam petere. Poscere aliquem clamore, ludo, poculis, in certamen, in prælia:
Poscere aliquid. Milesios nauem poposcit. Et parentes pretiũ pro sepultura liberûm posceret. Talos poscit in manus. Poscere cum duobus accusatiuis. In Curc. Me poscit pro illa triginta minas. In Aul. Poscet eam sibi vxorẽ. Item cum genitiuo. Tanti quanti poscit. In Merc.
ADPOSCERE, quid aliud poscere præter id quod datum est. Teren. Talenta dotis adposcent duo.
DEPOSCERE. Colu. Canabis solum pingue deposcit.
EXposcere. Liui. Pacẽ precibus exposcũt. Aen. 3. Sed votis precibusq; iubẽt exposcere pacem.

gaudia,hostibus viuis, hostium viuorū .i. capere viuos:laborem,legiones,oppidum,pacē, præsentibus,prouincia,rerum. Rex meus potitus est hostium .i. in manus hostium peruenit,passiuè.

PRAEBEO.

Præbere ab habeo,idem quod adhibere, tradere.
Præbere ancillas,aquā,aures,aurum, cibum, domum,exemplum,fidem alicui,hospitium,iusiurandum,lachrymas dolori suo,lanam,ludos alicui,materiā ad ornatū,operā,opinionem timoris, orationē aliam nunc atq; olim, orationem modestè,os suū, penum, purpurā, se credulum, se dignū maioribus suis, se seruū haud illiberalem, se strenuū hominē, speciem pugnantiū,sponsalia alicui,vestē.

PRECOR.

Precari aliquē,alicui,bene,male. Hoc vnum abs te precor.
COMPRECARI deos. In Adel.
DEPRECARI aliquem,ab altero aliquem,aliquid ab aliquo,alicui,ærumnas,bella, calamitatē ab sese,cruciatus corporis,imperiū inimici,iniuriā,inuidiam,maleuolentiam, morbos, mortem,pœnam,querimoniam.
IMPRECARI debilitatē,morbos,naufragia.

PREHENDO.

Prehendere manū,principium, stylum. Prehendit suspitio aliquem.
PREHENSABANT maxime petitores, quū ambibant.
APPREHENDERE aliud.i.sequi.
Apprehendere Hispanias.
COMPREHENDERE aliquem, animo aliquid,arma, cogitatione aliquid, humanitate aliquid, ignem, memoria aliquid, mente aliquid,scientiam plurimarum rerum.

DEPREhendere exultationẽ, ferrum, gaudium, ſermones, venenũ manifeſtò. In adulterio vxorem. Deprehẽdi in furto, in vitio, pro mœcho Aliiq; ex coniuratione deprehenſi terrent. Si deprehenſi forent.

REPREhendere aliquẽ, locum, ſe, vitia omnia in vno homine, in vitiis alterum.

PREMO.

Premere aliquem, alas cantu plauſuq;, anguẽ ſentibus, arua pelago ſonanti, apes, bello vrbem, caniciem galea, caſeum, clamore aliquẽ, clamorẽ, corde alto dolorem, crines fronde, corona: curas, currum, curſu aliquem, ditione aliquẽ, fame vrbem, fata premũt me, premere flammis aliquẽ, fraudem, fuſte aliquem, gemitum ſub imo pectore, gradum aut greſſum: ignauia, ignorantia premit hominem: Premere imperio aliquem: iugo, iugulũ, lapide aliquem, librum, lumen, mala premunt me: obliuio, obſcuritas premit aliquem: premere obſidione vrbem, oculos, odium, ore quicquã, paupertas premit aliquem. Premere pede aliquẽ, pedẽ pede, peſſum aliquem, ſuis pro factis peſſimis, pharetrã pictã, pollicem, propoſitum, pupillos.

Premit quies dulcis & alta aliquem, premere remis aliquem, ſaltum, ſcamnũ, ſeruitio, telis aliquem: terras aratro, venenum, verba, veſtigia, virgulta per agros, vmbram ruris opaci falce, vocem, premit vox aliquem, premere ab ædibus aliquem. Premi ære alieno, ditione, fame, faucibus, ignorantia, imperio, incommodis, in ediã, inopia, iugo, malis ſuis, nocte, nuditate, obliuione, ſeruitio, ſomno.

Premitur ab equitatu agmen nouiſſimum.

PRESSARE. Verg. Preſſabimus vbera palmis

COM.

COMPRIMERE aliquem, amorem edendi, animam, audaciam alicuius, conatum furentis hominis, cupiditatem alicuius incensam, famē ferociam. Frumentum compressum habere.

Comprimere furores tribunitios.

Cōprimere gressum, impetum gladiatoris, improbitatem, iram, libidines, linguam, manus, mulierem, odium, orationem, os, palmam, se, sitim, timorem, verba, virginem, vocem, votum, vix comprimor quin inuolem illi in capillos.

Compressis manibus sedere. i. ociosè.

DEPRIMERE classem magnam & ornatam.

Deprimere naues quinqueremes.

Depressus humi. In altitudinem mirandam. Depressa voce vti, id est, humili.

EXPRIMERE aliquē ab aliquo, animos oīm voce, crines madidantes, faciē, fons venis pluribus exprimitur. Exprimere imaginē in cera, ius ferro, lachrymulam falsam vi, liberalitatē non modo re, sed etiā verbis & vultu, literas alterius, mella, naturā alicuius. Nihil ab egentibus, Nummulorū aliquid ab aliquo blanditiis suis. Pecuniā vi statuarum nomine, sensus omniū, similitudinē orationis. Socratē, turres, verbum de verbo, verba alterius, vim, vinū, vitā alicuius, vocem, vultū, vuas, ad exēplar. Expresso opus. Exprimere nō possum quanto sum gaudio affectus. i. eloqui.

IMPRIMERE animū, ceram tabellis, dedecus reipub. Ferrum corpori imprimitur ictu. Imprimere librū, memoriā tabulis publicis, notitias rerum, opera Vergilij. Oratio animo imprimitur mora. Imprimere sigillum ceræ, vestigium alicuius in aliquo.

OPPRI

OPPRIMERE aliquem, aras sacrorum amētia classem. Imprudētem de re aliqua, iudiciū, ius, mentē, occasionē, orationem alicuius, pauperē pestem, querelas hominū, quod ipsus dixit. Rempub. virginem, in ipso articulo aliquem.

Opprimūt me mala diuersa. Opprimit me mors nox, somnus. Opprimi aquis, calamitatibus, miseriis. Oppressa classe à prædonibus.

REPRIMERE cędes multas, conatū alicuius, copias ducis, famam, fugam, gressum, iram, iracundiam, iter, labra, pedem cum voce, se, sermones multos, stultiloquium, vocem.

SVPPRIMERE iter, pecuniā, sexcenta millia nummum. HS. D. D. millia, vocem.

PROBO.

Probare magis est q̄ laudare. Probare aliquid alicui., caussam suam alteri, commendationes suas alicui verbis & re, diem, experimento, factis, ingeniū suum ex alienorum ingenio, memorem se esse alicui, se, de celeri suo reditu alicui. In vulgus aliquid, pro eunucho, pro magistro, pro viro.

APPROBARE aliquē, aliquid, formā suā oculis alterius, mortem. Id fama approbat.

COMPROBARE. In And. Postulo vt beneficium verbis initum dudum, nunc re cōprobes. In Pœn. Lepidi mores turpē ornatum facile factis comprobant. Comprobare verba rebus.

IMPROBARE ingenium, testamentum.

REPROBARE, notum.

PROFICISCOR.

Profectus est suppetias oppidis.

Profectus Troia. Proficisci aliquò, obuiam alicui, profecta est illinc, Quò profectus sum.

Profe

Profecta à natura. Quæ à me in te profecta sunt officia, ornamenta: Profectus à Theseo, ad Capuam, ad Catonem, in consilium, in possessiones.

PROMO.

Promere cereuisiam, cibum, iram suam ex pectore, libros, nummos, omnia, se, sententiã ex iure, venustatem suã alicui, vinum, ad vsum, in mediũ. Verg. Lętiq; cauo se robore promũt.

DEPROMERE aliquid. Horat. Condo & cõpono quæ mox depromere possum. Aen. 5. Depromunt tela pharêtris. Depromere cibũ, dotem, genus cõmendationis mirificũ ex intima arte sua, glandes bubus, ius ex media ratione, sententiam ex media philosophia, vtilitatem iuris de libris. Quin depromuntur quæ mihi opus sunt? Depromar ad flagrum cras è promptuaria cella. In Amph.

EXPROMERE aliquid pectore, consilia pectore, ingenium benignum ex aliquo, occulta sua omnia apud aliquem, partẽ centesimã rei alicuius, perfidiã alicuius, vim eloquentiæ, in vrceum fœminas octo. Nunc opus est tua mihi ad hanc rem exprompta memoria.

PROPAGO.

Propagare cõmeatum, fines imperij, gloriã, initium generis, laudem alicuius ad sempiternã memoriã, memoriã consulatus sui, nomen, posteritati aliquid, salutem vrbis, sobolem, tempus miserrimum, vitam sibi victu ferino, vires.

PROPINO à πίνω.

Propinare alicui, cantharum, poculum, cõmedendum & deridendum aliquem alicui, salutem alicui plenis faucibus. Plaut. Manu candida cantharum dulciferum propinare mitilissimã ami-

amicitiam. PRVRIO.

Prurit caput,dorſum totum. Pruriunt dentes.

PVBLICO.

Publicare aliquid,bona,corpus ſuum vulgo, nauim, pecunias aliorũ, regnum tubæ, ſyluas ad vſum nauium.

PVDET.

Pudet cũ accuſatiuo. Quem neq; pudet quicquã neq; metuit quenquã. Id quod pudet facilius fertur,q̃ illud quod piget. Nos pudet quia cũ cathenis ſumus. Hunc pudet quod tibi promi ſit. Non te hęc pudent,vbi perſonale eſt.

Pudet cum genitiuo. Deûm herclè me atq; homi num pudet. Neq; ætatis, neq; honorum, neq; rerum geſtarũ pudet. Cuius nunc pudet me et miſeret. Fratris me quidem pudet pigetq;. Tui me vxor pudet.

Pudet cũ infinitiuo. Pudet dicere me. Pudet dicere hac præſente verbum turpe.

DISPVDET mihi ſic data eſſe verba. Alia memorare,quę illum facere vidi, diſpudet.

Diſpudet iſtam veniã. Quos Veneris furti diſpu duiſſe ferunt.

PVGNO.

Pugnare aliquid,literis,pugnã, cum cauſſa de loco,in hoſtem contra imperium.

DEPVGnare poſſeſſionis cauſſa, verſis gladiis, collatis ſignis,apud Thermopylas, cum animo ſuo,cum fame.

EXPVGNARE,pugnando vincere. Expugnare ędes,aurũ alicui ab aliquo,carcerẽ,legationẽ illã ſibi,naues,oppidũ, patriã ſuã, pudicitiam virginis. IMPVGnare aliquem.

OPPVGNARE aliquẽ, bona aliena, caput alicuius,cõmoda patriæ, conſilia alicuius, exiſtimationẽ

mationem florẽtiſſimi hominis in prouincia, os alicui, pecunia aliquẽ, petitionem alicuius grauiſſimis in ſenatu ſententiis, rempublicã, vrbẽ. Oppugnata eſt domus ferro, facibus, exercitu. PROPVGNARE pro ſuo par tu, pro ſalute alterius acerrimè.

REPVGNARE amicitiæ. Cic.

PVNGO.

Pungit illa cor meũ. Pungit dolor. Meũ ille pectus pungit aculeus. EXpungere aliquẽ, gloriam partam, nomen debitoris, rationes.

PVNIO.

Punire aliquem, capite. Puniri deponentaliter. De off. Qui punitur aliquẽ. In Philo. Multi inimicos & mortuos puniuntur. In orati. Cuius tu inimiciſſimum multò crudelius etiam punitus es, q̃ erat humanitatis meę poſtulare.

PVRGO.

Purgare, purum reddere. Purgare aliquẽ, aliquid, aluũ, familias, forum, foramen cauatũ, locum, piſces, ſe, ſe apud aliquẽ, ſe alicui, ſe alicui de altero, de luxuria. EXpurgare ſe, ſermonẽ ſuũ

PERPVR gare alium. Perpurgatis auribus dare operã alicui. REPurgare ſe à ſordibus.

PVTO.

Putare arborẽ, rationem cum argentario, cum publicanis, ſecum: rem ipſam, vitem, argumẽtis cũ aliquo, de lucro id eſſe putato, dum hęc puto. Putauit eos pro nihilo: Putat me ſibi pro ridiculo ac delectamento. A me minimi putabantur. Putatur prudens eſſe in iure ciuili. Benè putas, rectè putas.

AMPVTARE arborem, vineam, falce.

CNMPutare, numerare. Iuuena. Facies tua computat annos, Si cõputes annos, exiguũ tẽpus.

Com

Computat rationem digitis. In summa computabam .i. mecum æstimabam.

DEPVtare. In Pseu. Satis id dictũ vobis puto iam, atq; deputo. In Amph. Lucri est quod miseriam deputat. In Hecy. Meam herus esse operã deputat parui pretij. In Heaut. Malo quidem me dignũ quouis deputem, si id faciam. In Phor. Quicquid præter spem eueniat omne id deputare esse in lucro. In Trin. Vide si hoc in rem deputas. In Adel. Frustra egomet mecum has rationes deputo.

DISPVTARE, est in diuersum putare, aut diuersas pugnantesq; sententias conferre. In Most. Eam rem volutaui & diu disputaui. In Men. Vt hanc rem examussim vobis disputem .i. aperiam. Disputata est ratio cum argentario. Disputare apud se, secum, aut apud animum suum, est dubitare. Atq; in eo disputabit. Disputare in vtranq; partẽ, barb. pro & contrà. In Oratio. Neq; ego in vllam partem disputo. In Orato. Neq; hæc in eam sententiã disputo, vt &c.

IMPVTARE crimen alicui. Imputat sibi pecunias publicas datas.

POSTPVTARE, posthabere. In Adel. Qui omnia sibi postputarit præ meo commodo. Item. Cũm postputasse omnes res te præ parẽte intelligo.

REPVTARE, secum voluere. Dum hæc mecũ reputo. Eam secum rem recta reputabit via. Qui sis, non vndè natus sis reputa. Horum nihil vnquam reputauisse certo scio. Sumptus litis tutor reputabit .i. computabit.

SVPPVTARE, parum à prędictis differt.

QVADRO.

Qvadrat aliquid alicui, ad multa, in istam partem aptè. Quomodo eodẽ modo quadrarint.

QVAERO.

Quęrere aliquem, aliquid, affinem sibi, alas lupi, ansam calumniandi, inuehendi in aliquẽ, scribendi literas: aquas in aquis: aquilam scarabeus quęrit, quęrere argentũ in fœnus, argentũ mutuo, caussam quamobrẽ, caussam cędis & incendiorũ ex funere, consilium, crimen alicui, cunctũ malum malo nodo, dignitatẽ ex domo, diuitias filio, doceri ne quęre, quęrere dotem sanguine: eruditionẽ cura, exercitatione, industria, labore, studiis, vigilia: excusationẽ, exemplum, famã egregiis factis, eruditione, integritate, rebus bellicis, literarũ studiis, vigilia, virtute: quęrere fugam, generum sibi, gloriã vitæ hęredem in regnũ, ignem. Inimicitias, inuidiã sua ratione, laudem sibi in vita, liberos, litem, malum, moram, munimenta pauca, nodum in scyrpo, occasionẽ calumniandi; opes cura, exercitatione, industria, labore, studiis, vigilia: parẽtes, pulpamentũ, rem iureiurãdo malo, labore, repetundarũ quęrebat Catilina, quęrere salutem malo alicui, se extrà, semitam, sermonẽ, similem sibi, sitim, socerum sibi, victum, ab aliquo, de aliquo, de morte patris, ex aliquo, in aliquem, quęris id quod habes.

QVæritare aliquẽ, locum à muscis, victum lana ac tela. ACquirere aliquid, quod spectet ad bene beateq; viuendum, eruditionẽ literarum studiis, experientiã rerum multis regionibus peragratis: famam bellica industria, morum integritate, honestis studiis, virtute, gratias, inimicitias sibi, moram ad condemnan-

dum, opes, salutem. CONQVIRERE.

DISQVIrere, ex diuersis quęrere. Disquirere cõsilium, eruditionem, experientiam, opes.

EXQVIrere, ab aliis quęrere. In Aul. Exquire sit ne ita vt ego prędico. In And. Nunc ea me exquirere iniqui patris est. Exquire faciem hominis, Exquirere facta ad antiquæ religionis rationem, Exquirere cursurã, honores. Est q̃d volo exquirere à te. Quod si exquiratur vsq; ab stirpe autoritas, Ex vxore pergã hanc rẽ exquirere. Ancillas dedo, quolibet cruciatu per me exquire. Exquisitũ venire. Exquisito opus est. Exquisitæ adhortationes, Exquisita forma, Exquisita ingenia. Exquisita supplicia.

INQVIrere in opes alterius, in se, in secreta alicuius, in vitã alicuius. Filius antè diem patrios inquirit in annos. Inquirẽdi diem postulare.

PERQVIRERE. Quid sit futurum noli perquirere sorte.

REQVIRERE aliquem, aliquid, absumpta, cõiugem, epistolas, fata alicuius, liberos, literas, manum, mente aliquem, officiũ alicuius, parẽtes, prudentiam maiorum suorum, quicquã ab alio, signum, vocibus aliquem.

QVæso quid sit mihi faciendum. Abs te quãtum tua fert volũtas, peto quæsóq;.

QVATIO.

Quatere cathenas manibus, mœnia ariete, oppida bello. Quassare caput, Quassanti capite incedere. Quassando chlamydẽ vndantem facere. Homo quatietur certè cum dono foras.

CONCVtere templa summo cœli sonitu. Concussa hominum licentia.

Concussus orbis terrarum bello.

CONQVassata maximis terræ motibus Apulia

DE.

DECVtere summa papauerum capita baculo. Decutio argenti tantum, quantum mihi lubet ex occluso atq; obsignato armario.

DECVSsare in longitudinem aliquid, ęquis partibus discindere. DIscutere, aduocationē eorū manibus, ferro, lapidibus: cunctationē. Discussi sunt ludi. Discussa niue in sex pedū altitudinē.

Discutitur languor & nausea. Discutiuntur tubercula, id est, dissoluuntur.

EXCVTERE aliquem, blanditias populares, cerebrum alicui, clauum lapide, culcitras, feras cubilibus, intelligentiam alicuius, iugum, iuuentutem ex tota Italia, lachrymas alicui, mentem alicui, nauim malleo, palliū, rationē alarū, & cohortium, se, stragula, tutores, verbum, vires, vomitum alicui. Excussi orationis meę aculei. Excussum aliquem dimittere, id est, dispoliatum.

INCVTERe dolorem alicui, morbum grauem omnibus, pallorem, vim ventis.

PERCVTERE aliquem, animum, cogitatione inani aliquem, fœdus, fossam, securi aliquē, stratagemate alto hominem.

Percussus est literis atrocissimis. Percussę de cœlo turres in Capitolio.

QVEROR.

Queri alicui, aliquid, calamitatē suam & temporū, fortunas suas, iniuriam alicuius per literas. Illud non obscurè queruntur in meis sententiis. Mihi cum illo ne querendi quidem locum futurum puto.

Queri apud populum, de auaritia alicuius, de mora, de occupationibus, de sentētia alicuius multa alicui, De natura sua falso queritur genus humanum.

CONQueri fortunas suas cum aliquo, pauperiẽ suam, vicem suam. Conqueritur libello quodã ob hanc eandem valetudinem. Conqueri per epistolam de eadem re. Conquestus est grauiter.

QVIESCO.

Quiescere, cessare à re laboriosa. In And. Vt quiescant porro mòneo, & desinant maledicere. Quiesce hanc rem modò petere. Nunquã per Marcum Antonium quietus fui. Quiescas cætera, transitiuè. In Mil. Item. Quiesce hũc tumultum qui est antè ostium. Quietus esto inquam. De istoc quietus esto. Quietum aliquẽ reddere.

ACQVIESCERE morte alicuius, in bonis alterius, In adolescentium charitate. In libris, Nulla in re alia, In nomine alicuius, In oculis, ore, vultu alicuius.

Acquiescere absolutè ponitur sæpius. Cic. Lectis tuis literis aliquantulum acquieui.

CONQuiescere à posterorũ execrationibus, in amici mutua beneuolentia. Tu nisi perfecta re de me non conquiesti. Conquiescit mercatorum nauigatio. Conquiescunt vectigalia.

REQVIescere cum aliquo, in sermone alicuius, sub vmbra, fronde super viridi. Requiescere transitiuè. Verg. Et mutata suos requirũt flumina cursus.

RADO.

RAdere barbam, caput, guttur, malas, terrã pedibus.

ABRADERE aliquid acuta dolabra, aliquid de bonis alterius, aliquid ab aliquo.

CORRADERE aliquid, minas, munus. Ei credo munus hoc corraditur. Corrasi omnia.

DERADERE. Plin. Quod derasum est teritur & cribratur.

ERADERE surculos.

RADICO.

Radicare, radicem capere. Plin. Frumenta multa radicantur fibris.

ERADIcare aures hominum pugnis memorandis. Dij te eradicent.

RAPIO.

Rapere aliquem, ansam, bona, fugam, occasionẽ, opes, pudorem, pręcipitem aliquem, puellam, sublimẽ aliquem, virginem. Rapere aliquem ad prætorem, ad spem immortalitatis, rem in abusum, in aduersum, in barbariem, in calumniam, in ius, in mœrorem, in partem contrariã, in partem peiorem, in partes varias animum. Furor ne cęcus an rapit vis acrior? Furor rapit homines in omne scelus. Quę rapit hora diem. I pedes quò te rapiunt & auræ. Admotas rapiunt, viuacia sulphura flammas. Rapi amore virginis, furore, in diuersa.

ABRIPERE puellam, sese repentè. Qui abripiunt ab aliis vt aliis largiantur. Abreptus ab cõiuge. Abripi in cruciatum.

ARRIPERE ansam, auxilium ad rem aliquam, barba aliquem, cognomen sibi ex aliorũ imaginibus, conditionem, gladium, literas auidè, maledictum ex triuio, aut ex scurrarum aliquo conuitio. Manum mordicus, occasionem, opẽ ad rem aliquam, se foras, sermonem.

ARRIPI intrò.

CORRIPERE arcum manu, celeresq; sagittas, gradum, sese ad aliquẽ, se indè, se intrò, se è strato, viam, In neruum aliquem. CORripi dolore pedu[m], metu, morbo, somno.

DIRIPERE oppidum, diripiendum aliquem ad alium adducere.

ERIPERE aliquē alicui, agnum lupo, ancillas alicui inuito, animam alicui, argentum alicui, bolum è faucibus alicui, bona viuis, domo aliquem, errorē hunc alicui, flammis, fugam, ius omnibus, libertatē alicui, lucem, malis aliquē, nuptias, oculos alicui, orationē ex ore alicui, proſpectum oculis, reſponſiones omnes hoc verbo, ſpem omnē nuptiarum, tormento aliquē, vi puellā ab aliquo, vocē ab auribus, vocem ab ore, voluntatē mortuis, à lenone mulierem, è faucibus lupi, ex crimine aliquem.

PRAERIPERE hoſtium conſilia, pulpamentum, ſponſam alicuius. Præripiā quod placeat potiſſimū. Demoſthenes tibi prçripuit ne eſſes prius orator. Prçreptus immatura morte.

PRORIPERE ſe aliquò, ſe è conſpectu alterius, ſeſe è manibus ſacrificantium, ſe ex çdibus foras, ſe ex curia domum.

SVBRIPERE operam alicui, pallam vxori, ſe alicui. Huic ſubrepta eſt non tibi.

REGO.

Regere agmen, animum alicuius, caput, clauum, currum, equos, filium diſciplina, imperiū, ingenium alicuius. Regit manus baculum. Regere nauim, populum imperio, pubem.

ARRIGEre aliquem, animos, aures: Suo mihi hic ſermone arrexit aures. Arrige aures. Vetus certamen animos eorum arrexit. Eos nō paulum oratione ſua Marius arrexerat.

CORRIGERE aliquem, arte aliquid, ciuitatē, exercitum, gnatum, inſtitutum, orationem, quæ videntur emendanda, ſententiam, tarditatem curſu, votum, ad frugem aliquem.

Corrigitur impersonale. In Andria. At si corrigitur.

DIRIGERE aliquem ad opinionē suam, aciē, animum, artem ad similitudinem alterius, artes suas ad voluptatem, currum, cursum, equū gressum, honestate est dirigenda vtilitas, iter, manum ad similitudinem alterius, norma aliquid, oculos in varias partes, officium vtilitate magis quàm humanitate, sententiam, sermonem, tela arcu, vitam ad certam rationis normam, voluptate omnia.

ERIGERE aliquem, abiectum aliquē, animos, aures suas, aures alicui, cristas, cupiditates oīm expectationē alicuius, mentes, oculos, rempublicam, se, statuas, supplicem. Erecto capillo. Erectos ad libertatem recuperandos adhortabor.

PERGERE cum infinitiuo. Pergo aduenire, componere, dicere, diiudicare, facere, interire, ire, lędere, legere, obloqui, pergere, precari, recitare, resistere, tendere. Pergit huc, horsum, recta ad anum, ad incunabula, in montes patrios, in virum. Pergam quò cœpi hoc iter. Pergo pręterita. Perge reliqua.

PORRIGERE brachium, dexterā alicui, manū manus auxiliares, manū in mensam. Porriguntur vineæ. Porrigi in longitudinem.

EXPORRIGERE frontem.

SVRGIT dies, infans, lucifer, luna, pugna aspa, sentētia aīo, sol. Surgunt ęquora magna, cristę, irę sęuę alicui, mœnia, pēnę olorinę de vertice alicuius, pennę pauoni, pleiades, stellę, sydera, venti. Surgere cubitu, sella, à mensa, à sella, è lecto, è strato, in feram, in hostem. Surgere serius.

ASSVRGERE alicui, est aliquem ſurgendi honore proſequi. Iuue. Credebant hoc grande nefas & morte piandum, Si iuuenis vetulo nõ aſſurrexerat.

CONSVRGERE. Cæſ. Subitò illi ex conſiliis conſurrexerunt.

EXVRGERE. Cic. Authoritate veſtra reipub. ſurget .i. merget ex his malis.

INSVRGImus hoſti .i. inſilimus. Inſurgere remis .i. obnixè remigare.

RESVRgunt olim deſtructa. Hora. Ter ſi reſurgat murus Aheneus. Ver. Illic fas regna reſurgerę Troiæ. Surrigere aures, leuare.

RIDEO.

Ridere aliquem alicui, amentiam, niuem atram.

ARRIdere alicui. Quod valde mihi arriſerat. Aediles id arriſerant.

IRRIdere aliquem. Irrides in re tanta. Irridendi ſui facultatem dedit. Irrides, nihil me fallis.

SVBRIDERE alicui.

RIGEO.

Rigere frigore, gelu. Rigentes ſenſus cõmulcere.

OBRIGERE hyberno frigore. Obriguit lapis.

RIGO.

IRRIgare, agros, ætatem. Irrigatus plagis homo

[RIVO.]

DERIVARE aquam, cogitationis & curæ ſuæ partem aliquô, crimen, culpam ſuam in aliquem, humorem omnem in cloacas, iram alicuius in ſe, reſponſionem aliô, in alio.

ROGO.

ROGare aliquẽ, aquam, leges, populum, ſententiam, rogatas leges rumpere. Rogare vnum te volo. Rogare aliquẽ ad ſignandum teſtamentũ, de iſtoc rogare omitto. De proximo aquã rogare.

rogare. De Cæsaris nomine rogare aliquid. Ex animo nihil rogare possem. Rogare aliquē in aduocationē, in cōsilium. Quę sit rogo. Roget quis. i. si aliquis me interroget. Emere malo quàm rogare.

ROGITARE aliquem, pisces. Rogitat vt sui misereatur. Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa.

ABROGARE aliquid, facta alicuius, fidem iurisiurandi, fidem orationi, imperium collegę suo. Legem, legi, magistratum per seditionē.

ARROgare sibi aliena, eloquentiam, ius, locum, potestatem.

CORROgare carbunculos, pueros, vasa, vestimenta.

DEROgare fidem alicui, legem. Non mihi tantum derogo.

EROgare nummum in æs alienum, pecuniā publicam ex ærario, pecuniam in oleum.

INTErrogamus nocendi caussa. Interrogare aliquem.

IRROGARE culpam, leges, mulctam, supplicia, tributum tollerabile, vectigalia regia.

OBRogare legem sine fraude, est legis prioris infirmandę caussa aliam legem ferre.

PROROgare aliquid, annum ad salutē alicuius, bellum, diem alicui, famam victuri nominis supremis titulis, Imperium, potestatem fortunæ in aliquem, spem alicui in alium diem, tempus alicui ad aliquid, vitam alicui.

SVBROGARE aliquem in locum alterius. Subrogantur Aediles.

RVMPO.

Rumpere ambulando aliquem, edicta Iulia, filū, fœdus, gaudium, licentia audaciam rumpi.

Rumpere moras,queſtus, ſeu querelas è pectore, rogationes rogatas, ſe currendo,ſilentiū, ſomnum, teſtamentū alicuius, viā per hoſtes,vincula alicuius,vocem pectore, Cantando rūpit anguis. ABrūpere inchoatū aliquid,otium,ramos, ſomnū, vitam, Abrupta loca.i.diuulſa. Abruptis omnibus inter victoriam mortēq; certa deſperatione.

CORrumpere animum alicuius,arbores,conſilium, dentibus vngues immeritos, diem alicui, domum igni, exercitum, fontes aquarum,frumentum flumine & incendio,gratiam,indicē, iudicium,iuuentutē,lachrymis ocellos, literas publicas, manus,mores,mulieres,muneribus ſeruos,nobilitatē,nomen,oculos, oportunitates magnas dubitādo & dies prolatādo : organū, pabulū, pecunia aliquē, pecuniā,corrupta prēda omnis à perfidis. Corrūpere remp.fata, ſeipſum, ſe igni, Corrūpere tabulas publicas, vas, vineas igni et lapidibus,virginē.Corrupta iudicia.Corrūpitur facilè aqua cōcluſa. Corrupta ſum atq; abſumpta.Corruptus herilis filius ex adoleſcente optimo.Corrūpitur cœna, prandiū. Corrūpuntur piſces.Corrūpi ſeruore ſolis,igni,labe,macie,ſitu, ſupbia,vetuſtate.

DIrūpere vel DISrūpere ſe in iudicio,Ne dirūpatis quęſo. DIrūpor dolore, Dirūpar medius.

ERVMpit bellum in hanc prouinciam,color,furor incredibilis,gaudium.actiuè:malū illud ad perniciē ciuitatis,riſus repētè,ſanguis circà aures,per nares,vomica, vitia amicorū erūpunt. Erūpere in actū,In conſulatū.Ne in neruū erumpat iſtęc fortitudo. Erumpere in nomen ſuum ſermones iniquorum ſentire potui. Ne in me ſtomachum erumpant, quum ſint tibi irati.

Tranſiti-

Transitiuè capitur. Quorsum eruptura sit hor-
remus. Portis se foras erumpunt.
INTERRVMpere officium, orationē alicuius, pontem, sermonem.
INTRORVMPERE in ædes vel in ædibus alicuius, in cubiculum alicuius.
Introrumpere in Veneris phanum.
IRRVMpere Carthaginem, intrò, cum telis ad aliquem, in ædes, in Asiam, in hostes.
PERrumpere agmen hostium, agmen militum, castra alicuius nocte, leges, paludem.
Præruptis ripis flumen. Cæsar.
PROrumpere munitiones hostium. Verg. Rursus in obliquo verso prorumpit aratro.
RVO. Ruere cladibus suis. Ruit alto à culmine Troia. Ruere ad focum, ad portū, è domo, è portis, ex templo, in aliquē, in ædes alicuius, in amplexus, in arma, in dicēdo, in hostes, præcipitē in sententiā, Ruit omnis in vnū Turba furēs. Ruere sine lege. Cæteros ruerem. Quid si cœlum ruat. Ruit emptor .i. decipitur. Ruit nox, respublica, sol: Ruunt parietes, vota. Cumulosq; ruit malè pinguis harenę .i. euertit. Et ruit atram Ad cœlū picea crassus caligine nubem .i. extollit. Et confusa ruebant Ossa focis, id est, eruebant. Nè quid imprudens ruas, id est, in præceps feraris. Vndè ruunt totidē voces, id est, effunduntur. Quò moriture ruis, id est, te præcipitas?
CONGRVERE, conuenire, concordare.
Cui tam subitò tot congruerint cōmoda. Nō congruit bonæ doctrinę mala vita. Congruunt extrema primis. Congruit magis mulier mulieri. Congruūt omnes. Congruit vix ratio temporū. Congruit tibi sermo cum illa.
Con

Congruit vir viro magis. Aliquem nacti sumus cuius cum moribus & natura congruamus. Quanquam ea cum sententia eius philosophi nullo modo congruebat. Ne nos inter nos cõgruere sentiant. Congruunt concorditer inter se. Vereor vt sit satis congruens.

CORRVERE risu, timore. Corruerunt Lacedæmoniorum opes. Vt multa oppida corruerint. Quum & vrbs tanta corruit. Duo Romani super alium alius vulneratis tribus aliis expirantes corruerunt. Hi mihi videntur in extremo actu corruisse.

DIRVERE. In Adel. Hanc in horto maceriem iube dirui.

ERVERE curam. i. animo expellere. Eruẽda est memoria non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate. Eruere oculos, opinionem. Erutæ ex abdito acutæ crebræq; sententiæ. INgruere. In Amph. Crebri hostes cadunt, nostri contrà ingruunt. i. insurgunt. Verg. Ingruit Aeneas Italis. Ingruente hyeme.

IRRVEre in aliquem, in ædes alienas, in odium offensionemq; po. Ro. Vide ne ille huc prorsus se irruat. Irritare aliquem, animum, crabrones, gulam, telis aliquem. Irritamenta gulę. Neq; magis irritatus Antonius regno Cęsaris.

OBRVERE aliquem, ære alieno, ære circunforaneo, aqua, beneficiis, cereuisia, dextera, lapidibus, lotio, manu, obliuione, poculis, seruitio, vino: multis voluptatibus dolorem vnum. Obruere decretũ, fluctibus arua, foueam. Gubernatorẽ dormientẽ obruit tranquillitas. Id etiã illa quę laudanda sunt, obruit. Obruere semina terra, thesaurũ, virginẽ. Obrui ebrietate,

loqua-

loquacitate nimia, negotij magnitudine tanq̃ fluctu, numero, pauore, somno, splendore virtutis & magnitudine, vi hostiũ, vino, vndis.
PRORVERE montes lapsu ingenti, se, vallum, in aliquem.

S A C R O.

SACRARE soli. Plin. Sacratæ leges. Sacrandæ sanctiones sunt. In Oration.
SACRIFICARE, quęre apud facio.
CONSECRARE aram, bona sua alicui, candelabrum, memoriam nominis sui amplissimis monimentis, spolia opima Ioui Pheretrio, statuam alicui, templum. Consecrata ars eius atq; vtilitas deorum immortalium inuentioni. Consecratur caput eius. Consecrati homines. Consecrandos sempiternæ hominum memorię. Ingenij magnitudo Platonis memoria & literis consecrata est. Mens, pietas, virtus, fides manu consecratur. Ad immortalitatem & religionem, & memoriam consecrantur.
OBSEcrare aliquem, ab aliquo. Tuam fidẽ obsecro. Te per amicitiam & per amorẽ obsecro, principio vt ne ducas. Te obsecro ne facias. Obsecrat te, vt eas intrò. Obsecro aliquandò idẽ quod amabo. In Eu. Hẽ obsecro an is est?

S A L I O.

Salire, saltare. Salit mihi cor. Saliendo se exercere. Saliunt oues, & id genus animãtia bruta, quũ mares ineunt fœminas. Verg. Lęta salitur ouis. Colu. Neq; pati oportet minores quàm trimas saliri.
DESIlire. Verg. Desiluit Turnus biiugis. A tẽplo Dianæ desiluit. Ex ædito desiliens aqua. Desiluerunt in scapham. EXILire gaudio. Ad te exilui. Puer citus è cunis exilit.

EXVL

EXVLTARE crudelitate,voluptate. Hanni-balem iuueniliter exultantẽ. Exultantiaq; hau rit corda pauor.Exultantq; vada. Cymbri & Celtiberi in prœliis exultant.

INSILIRE solo,vadis,maximũ in malum cru-ciatum,in scapham.

INSVLTARE alicui,bonos,calcibus fores, cã pitibus oĩm.Cernis vt insultent Rutuli.

RESILIRE.i.in contrarium agi. Plin. Resiliit vulnus.

RESVLTARE. Verg. Pulsati colles clamore resultant. Resultantia vocibus tecta.

SVBSILIRE. In Curc. Pessuli subsilite obse-cro. Idẽ. Tu subsultas, ego miser vix asto præ formidine. In Casin. Vt subsultabat,postquã vicit villicus.

TRANSILIRE mûros, consulatum alicuius, per hortũ transiluit ad nos, staterã ne trãsilias.

SALTARE & SALTITARE iam dicti sim plicis frequentatiua sunt.

Saltare cum accusatiuo dixit Cicero in Orator. Alterum penè Demosthenem saltat,id est,imi tatur Demosthenem.

SALVTO.

Salutare aliquem, deos penates, nomine, verbis alicuius aliquẽ. Tironem meũ saluta nostris verbis,Domus te tota nostra salutat. Quum inter se amicissimè consalutauissent.

SANCIO.

Sancire capite aliquid, disciplinã imperij milita-ris dolore suo,fœdus, ius, legem, necessitudi-nem,de aliquo aliquid.Sanciat lex in amicitia.

SANO.

Sanare ciuitatem,corpus, cupiditatẽ, incommo-dum,purpurã, voluntates nefarias, vulnera.

SA

SAPIO.

Sapere alicui, aduſtionem. Ei cor ſapit, ſapiũt malè miſeri. Ei palatum non ſapit. Sapere patruos, eſt parentum aut veterum mores imitari. Sapit illi pectus, ſapit hic pleno pectore. Rectè ego rem meã ſapio, ſapit in vino in rẽ ſuã. Nihil ſapit qui ſibi vni ſapit. Qui ſapit & ſibi non ſapit, haud ſapit ille profectò. Solus ſapit, ſapis multum ad genium. Sapere doctè, foris, malè, perſpectè, plus, rectè, ſat, ſatis, ſero, Vltra peram ſapere. eſt nimis ſolicitum eſſe. Fœliciter is ſapit, qui periculo alieno ſapit. Iſtuc eſt ſapere non quod ante pedes modo eſt videre, ſed etiam illa quę futura ſunt proſpicere. Hic mihi quanto nunc plus ſapit q̃ egomet mihi. Serò ſapiunt Phryges.

DESIPERE. Dulce eſt deſipere in loco. Deſipiebam mẽtis. Q. nimio gaudio penè deſiperẽ.

RESIPISCEre, ad ſanã mentẽ redire. In Heaut. Te intelligo reſipiſſe.

SARCIO.

Sarcire aliquid, ędes, damnũ, detrimentũ, funes, infamiã, ruinam. REſarcire damnũ, veſtem.

SATIO SATVRO.

Satiare, ad animũ. Saturare, magis ad corpus pertinet, ſatiauit mentẽ oculoſq; crudeliſſimi inimici, ſanguine & vulneribus ſuis. Satiari delectatione nõ poſſum. Expleri nec ſatiari vllo modo poſſunt. Ad corpus referẽ apud Colu. Satiatq; ſe modius cibi in diebus ſingulis vicenos & centenos turtures. Saturari ab expleri differt. Hoc eſt tantũmodo plenũ eſſe, Illud, ſupra modũ. Saturare crudelitatẽ nefariã, inimicitias, odiũ diuturnũ. Saturati honoribus hoĩes. Ne te propediem (vt iſtam rem video) iſtius obſaturabere.

SCAN

SCANDO.

Scandere cœlum,domum,domos ſuperas,gradū, malum, murum.

ASCENDERE arborem,currum,equum,gradibus magiſtratuum, gradum dignitatis vnū ex honoribus continuis familiæ maiorumq; ſuorum,malum,murum,nauim, ad cœlos, ad altiorem gradum,ad honores, in concionem, in currum,in equum, in tantum honorē aſcendit eloquentia, gradatim aſcendere vocē vtile & ſuaue eſt.

CONSCENDERE naues, nauibus æquor, â Brundufio conſcendit,conſcendere ad æthera, in claſſem,in nauim.

DESCENDImus ex altioribus locis ad humiliores. Per tralationē deſcendit quis â bono ad malum,vt â pace ad bellum, ab amicitia ad inimicitias:nō cōtra. Aſco. Qui aduocati reo deſcenderunt. Non autem dices,deſcenderunt accuſatori aduocati.

Deſcendere rimis.i.hiare,deſcēdere ad accuſandū ad accuſationē, ad arma, ad comitia conſulum creandorum,ad grauiſſimas contumelias quotidianis contentionibus, ad curas alterius, ad deteriora, ad inimicitias ſtudio accuſandi, ad omnia,ad omnem animi remiſſionē ludūmq; ad remiſſionem tanquam ſonorum gradibus deſcenditur. Deſcendere ad ſententiam alicuius,ex alto ad ſummum, ex equo, ex oculis lachrymę deſcendunt. Deſcendere in ambulationem,rem in animum,in audientiū animos, in campum, in cauſſam, in certamen, in varia conſilia,rem in cor, in magnā vitæ dimicationem,in equum,in forum,in harenā, in omnia, in omnia familiaritatis officia, rem in pectus,

in pre

in preces omnes,in prælium,in rostra,in alteri⸗us sententiam pedibus,in sese.

INSCENDERE currum, quadrigas Iouis, in arborem,in lectum.

TRANSCENDERE aggerem,maceriam,murũ. Ab asinis ad boues aut ad equos,transcen⸗dere, est se ab humilibus ad maiora potioráq; transferre. Ab equis ad asinos transcendere,cõ⸗trarium est.

SCINDO.

Scindere dolorem narrando, necessitudines san⸗ctissimas, pallam. Scinditur incertum studia in contraria vulgus. Capillo scisso.

ABscindere carnem superuacuam cultris,linguã.

CONscindere. Ipsam capillo conscidit. Aduocati sibilis conscissi. Is me ab optimatibus ait conscindi.

DIScindere amicitias. Vt discidit labrum. Ve⸗stem omnem miserè discidit.

PROscindere terram,arare. Proscindere aliquem conuitio fœdissimo .i. infamare.

REscindere cœlum,iura belli,pontem,præturam res iudicatas, summum vlceris os,vulnus. Quæ falx reliquerit,rescindat vomis. In Phor. Mihi non videtur,quod sit factum legibus,re⸗scindi posse.i.frangi.

SCIO.

Scimus per nos. Rescimus ab aliis. Scimus mani⸗festa, Rescimus occulta. Scire certè, certô, certũ fidibus, Græce luculenter, Latinè, linguas om⸗nes. Non sciunt ipsi viam, domum quà redeãt. Ille tenet & scit, vt hostium copiæ, tu vt aquæ pluuiæ arceantur. Scin vt tibi res sese habeat? De argento ni mater tua sciat, vt factum sit. Ibo intrò, de cognatione vt sciam. Ipsa de me

ſcio. De odore adeſſe me ſcit.i.ex. Diſerte idipſum poſſe, de quo ſciat, dicere. Quod ex eo ſciri poteſt. Quod ſcio, omne ex hoc ſcio. Ego ſcibo ex hoc quid fiet. Nemo ex me ſcibit.i.ſciet. Ex me vt ſciat ſibi filium rediiſſe.

SCIRI. Att. Quæ tamen iã ſciãtur neceſſe eſt.

SCISCERE .i. ſcire. In Amph. Ocyus adcurro, vt ſciſcam quid velit. Sciſcere, ſtatuere. In Oration. Eamq́e ſciſcere legem. In Curc. Rogatiões plurimas propter vos populus ſciuit. In Oration. Prorſus maiorem quidem rẽ nullam ſciſcam. Vt ſi Gaditani ſciuerint nominatim de aliquo ciue Ro. vt ſit ciuis Gaditanus. Itẽ. Multa peſtiferè ſciſcuntur in populis.

SCIScitari. In Eu. Procul hinc libet prius quid ſit ſciſcitari. In Merc. Paucula etiam ſciſcitare prius volo. SCitari.i.interrogare. In Capt. Sunt quę ex te ſolo ſcitari volo. Scitari oracula Phœbi. Verg.

ASCIScere, CONSciſcere, quęre apud Cico.

DESCIScere à conſuetudine parentum, ab aliquo, à multorum opinionibus. A latinis ad Romanos deſciuit.

NESCIRE, Neſcio alias. Deos neſcio ego. Neſcio te ego. Neſcio gaudet relatiuo qui, quæ, quod, poſito eodem caſu quo ſuum poni tur antecedens, vt. Literas neſcio quas, ſermonẽ neſcio quẽ accepimus: ſpem neſcio quã, Ex viro neſcio quo, virginẽ neſcio quã, lætus eſt neſcio quid. Neſcio quid narres. Neſcio qd triſtis eſt. Quod ſcis neſcis. Illud quod ſcies neſciueris. Neſcio qui fiet, quomodo, quo pacto. Hunc neſcire ſat ſcio de illa amica. Hic neſcit quidẽ niſi fœnus fabularier.

PRæſcire ante, In And, Nonne oportuit pręſciſſe me an-

me antè? REScire, factũ aliquod occultius cognoscere. Resciui oẽm rẽ. Hoc vbi senex resciuit. Priusq̃ id rescitũ est. Quòd si resciuerit peperisse eam. REScıscere. Me abs te immerito esse accusatã postmodum resciſces, Oia omnes vbi resciscũt. SCRIBO.

Scribere argentũ alicui, colonos aliquò, copias, dicã alicui, dicã iniuriarũ alicui, dicta alicuius in animo suo, exercitũ, hęredẽ, libros versibus de temporibus suis, lineã, literas ad senatũ de rebus gestis, literas calamo, manu mea, tua, sua nõ propria, Martẽ in leone sedentẽ.i.pingere.

Scribere milites, morbũ, mortẽ alicui, nummos.i. per mensæ scripturã dare: Scribere pecuniã in ædem sacrã reficiendã, salutẽ alicui verbis suis, sigilla, supplementũ legionibus, tabulas accepti & expensi suo arbitratu, testamentũ alicui, ad certamen iudiciorũ, plurima ad alieni sensus coniecturã, ad suũ iudicium, ad lychnũ, ad suos, ad voluptatẽ auriũ, de aliquo vehemẽter de authoritate & sententia alterius ad aliquẽ, in aliquẽ, in hanc sententiã aliquid, in tempus versus.i.opportunè vel antè tempus:

Scribere breui, commodè, exiguè, paucis, raptim, studiose, summatim. Inculta quędam & horrida de malis gręcis, latine scripta deterius.i.translata. ASScribere aliquẽ alicui, iudicio alicuius, negligentiã alicui, salutẽ alicui plurimã, sententiã alienã suæ, sententię alicuius, se sociũ laudibus alicuius, se in amicitiam alicuius.

CIRCunscribere adolescentulos, pupillos .i. fallere. Circunscripti verborũ ambitus. Genus vniuersum breui circũscribi & definiri potest. Circunscriptus est lacus in similitudinẽ iacentis rotę. Circũscriptis iis sentẽtiis quas posui.

Hoc omni tempore Syllano ex accusatione cir cumscripto.

CONscribere exercitum, latrones, leges, literas, stilis vlmeis aliquem, syngraphum. Cōscripti patres Senatus Romanus dicebāt.

DESCRIbere bona aliena comitibus, compotoribusq; suis, ciuitates omnes in prouincias, comœdias malè, dicta alicuius & conciones, fasciculū literarū alicui, formam alicuius, hortos, ius pretio non æquitate, inclitas Solonis leges, librum, locum, malos mores, officiū, partes rei, pecuniam ad rationem alicuius, pecuniarū summas ciuitatibus pro numero militū, sententiam rei, solarium, vectigal, Describi ad militiam.

EXSCRIPserat totum patrem mira similitudine. Eorum referimus nomina exscripta ad Iouem. Bonos in aliis tabulis exscriptos habet. Quasi exscribendo potestatem non habent. Adhibebantur ex scribendo viri primarij. Multum mihi eripitur operę in hypōnematis

INSCRIBERE ædes mercede, ædes paruo, ædes venales literis, arcem publicarum ædium nomine, epistolam alicui, librum, vino aliquid in cathalogum aliquem, in frontem vniuscuiusq; quid de repub. sentiat, in ipsis libris nomina sua, in statua.

PERSCRIbere aliquid, alicui, ad aliquem, in aliquo, Perscribere argentum, Senatus autoritatem, nomen falsum, res gestas. Dum hæc summatim tibi perscripsi. Infrà tibi perscripsi, quomodo &c. Decreui ad te perscribere. In tabulis perscripta erant,

PRAEscribere aliquid alicui, autoritatem, finem rebus, leges pacis.

Proscri

PROSCribere aliquem.i.in exilium mittere. Proſcribere aliquid, ædes,auctionem, domos, fundum,homines,tabulam,villam.

RESCRIbere aliquid,argentum rurſum,epiſtolæ aliquid,literas,ad ea quę quis requirit. Ad equum. SVBſcribere exemplum. Quum iſtam ipſam cauſſam ſubſcriberem. Quia paricidij cauſſa ſubſcripta eſſet. Id cauſſæ ſubſcriptum. Subſcribere iudicio,ſententiæ,verbis alicuius. Subſcribere in aliquem. Tibi infrà ſubſcripſi. TRANScribere æs alienũ hęreditarium in ſe,Conſulatũ,fundos,prædia alicui, nomina in ſocios.

S E C O.

Secare aurem,digitum, herbã,ſegetes, ſpem,viã, aliquid ĩ plures partes, cauſſas in plura genera. DESEcare aliquid. REſecare vineam,ad viuum aliquid.

S E D E O.

Sedere alicui,animo,arce celſa,domi. Sedet patribus ſententia pugnæ. Sedere duabus ſellis, ad gubernaculum reipub. omni tempore, ad retia,ad Trebiam,Ex lege,in conclaui, in ſubſellijs,in tecto, pro æde,ſuper caput,ſedere anguſtè, Si non vbi ſedeas locus eſt, at eſt vbi ambules.

ASSIDERE alicui, gubernaculis, literis. Cum accuſatiuo: Saluſt. Atherbalem iuxtà aſſedit. Aſſidere apud carbones,apud portum

CONSIDEre. Verg. In molli conſedimus herba. De Senect. Certo in loco conſederant. In Orato. In ea de qua loquor mediocritate conſedit. Conſedit vtriuſq; nomen in quęſtura. Liui. In Veliterno agro terra ingentibus cauernis conſedit.

DESIdere. Quid tu intus quæſo deſediſti.

Tam diu ibi desidere neq; redire filiũ. Vbi totum desedi diẽ. Vbi hoĩes adolescentulos dies lęctos desidere. Desedit apud Nicomendem.

DISSIDERE. Dissident sententiæ. Cũ Julia primo cõcorditer et amore mutuo vixit, mox dissedit: Adamas dissidet cũ magnete lapide.

INSIDERE equo, Insidet pedibus dolor. Nihil quisquam vnquã egit orator, quod non in memoria mea penitus insederit: Insedit in animis oĩm penitus. Si ita tibi penitus insedisset ista suspitio nullo vt euelli modo posset. Cum hic feruor concitatioq; animi in venis medullisq; insederit.

OBSIDERE. Armis obsessus teneor. Nunc vero domi certum obsidere est vsq;, donec redierit. Quum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini. Qui meum tempus obsideret .i. angustius redderet. Obsessis omnibus viis nuntij intercipiuntur.

POSSIDERE bona ex edicto, bona sine diminutione, bona publicè, imaginem, res alterius, mores huius seculi in se, necessitatem magnã, nomen alterius, p[illegible]nam, regnum, religionem magnam, vim magnam. In se plus fidei quàm artis, plus veritatis q̃ disciplinæ. Possidet me balneum, cubiculum, popina, triclinium. De vxore ita vt possedi nihil mutat, Lassam possessamq; morbo.

PRAESIDERE est ad opem pręstandam pręesse. Apollo præsidet medicinæ. Mars bello. Musæ studiis, præsident dij vrbi atq; imperio. Præsident deæ studiis, vatibus. Cum tribus legionibus in agro piceno pręsidebat.

RESIDET flatus. Resident mores pristini. in odiis. Resident montes. Venter & guttur

resi

residentesuriales ferias .i. ociantur aguntq; ferias esuritione plenas. Si quid residet in te amoris. Cuius culpa non magis in te residet. Cum tantum resideat intra muros mali .i. restet. Quorum mentes nondum à superiore bello resedisse sperabat.i.qescere. Apud me plus officij residere facillime patior.i.esse. Cui in meis ædibus aliquam religionem residere diceret .i.inesse. In qua si resideat sensus .i.remaneat. Quomodo spes salutis reliqua residebit. In quibus non potest residere inertiæ aut leuitatis vlla suspitio.

SVPERSEDERE labore itineris, litibus, prælio. Supersede istis rebus iam. Hæc caussa iudicialis non visa est supersedenda.i.omittenda, passiuè.

SEDO.

Sedare ægritudinem,animum,appetitiones,arrogantiam, calamitatem, calorum molestias, discordias dicendo. Infamiam iudiciorum, inuidiam,iracundiam morte,lassitudinem,mala, mentem, miserias, peccatum, seditionē quum authoritate tum oratione,sitim, tempestatē.

SENEO.

Senescit laus oratoris, luna, morbus.

Senescere omnia malebat.

CONSENESCERE. Veteres leges sua vetustate consenuisse.

Omnes illius partis autores ac socios etiā nullo aduersario consenescere.

Tuo mœrore maceror, macesco, consenesco & tabesco miser.

Ita manibus consenescit.

Quamuis consenuerint vires atq; defecerint.

SENTIO.

Sentire aliquid, sonitum. Te autem videre & sentire eandem fidem hominum. In tua dignitate quam ego in mea salute sum expertus ex tuis literis intellexi. Omnia sunt misera in bellis ciuilibus quæ nostra ætas sæpe iam sensit. Sentiet qui vir siem. Næ iste haud mecum sentit. Si me senserit eum quęritare. Si sensero hodie quicquam in his te nuptiis fallaciæ conari. Quid sentis de istis rebus. De amicitia omnes ad vnum idem sentiunt.

ASSENTAMVR ad gratiam loquentes. Vereor coram in os te laudare amplius, me id assentandi magis quàm quod habeam gratum facere existimes. Imperaui egomet mihi oĩa assentari. Assentabor quidquid dicet mulier.

ASSENTIRE vel ASSENTIRI alicui. Hisq; temere assentiamus. Mihi quoq; adsint testes qui illud quod ego dicam assentiant. Assentio tibi. Facile assentior tuis literis. Huic assentiuntur reliqui Consulares. Ego illud assentior. Assentitur oĩa. In quibus assentior.

CONSENTIRE. Mihi neutiquam cor consentit. Amicorum conspiratione consentiẽtes tenuit amicorum greges. Ratio nostra consentit, oratio pugnat. His principiis reliqua consentiebant. Si sibi ipse consentiat. Omnes mortales vna mente consentiant. Vt ad omnia cõseruanda & tuenda consensisse videantur. Exercitu (vt spero) ad beneuolentiã erga nos consentiente. Quod consensisset cum Hispanis quibusdam. Apparet iam cor cum oculis consentire. Cum consiliis tuis mea & facta & consilia consentiunt. Literæ in senatu nequaq̃ consentire cum Furnij oratione visę sunt.

Vt

Vt vestræ mentes atq; sententiæ cum po. ro. voluntate suffragiisq; cõsentiant. Quum vultus Domitij cum oratione non consentiret. De cuius vtilitate omnes vno ore consentiũt Cuius de laudibus omniũ esset fama consentiens. Consenti in hac cura vbi sum, vt me expediam.i.permittas. Inter se omnes partes cũ quodam lepôre consentiunt.

DISSENTIRE. Ab iis qui pecudũ ritu ad voluptatem omnia referunt, longè dissentim9. Si alter nostrum à collega dissentiat. Cûm ab reliquis malis moribus dissentirem. Videt scriptoris voluntas cũ scripto dissentire. Quasi familiæ dissentientes inter se.

SEPELIO.

Sepultum bellum aduentu Pompeij. Vbi somnũ sepeliui. Sepultus sum.i.nullus sum. Vestra virtus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum in sepultura esse poterit.

SEPIO.

Sepire memoria aliquid, septus charitate, muro firmissimo, opibus hominum, nullis præsidiis

SEQVOR.

Sequi aliquem, amicitiam alicuius, amicum, autores, autoritatem alicuius, auos, bella, beneficium, clamore aliquem, cogitationes tuas sequitur lętus aduentus, sequi commoda, consilium alicuius, consuetudinẽ, contemptũ literarum sequitur barbaries, sequi conuiuia, curriculo aliquem, dicta voce, disciplinã sequitur scientia, sequi exemplum alicuius, extrema, ferro, laqueo: fatis iisdem aliquẽ, fidem alicuius, fortuna aliquem. fortunã, funus, gratiam alicuius, hęredem alicuius, Ignauiam sequitur egestas, sequi industria aliquẽ, inertiã sequitur in-

famia, ſequi librum lapſum, lites, magiſtrum, mare, matrimoniū diuitis, meliora, morē vulgi, mores diſpares, moribus aliquem, nuptias, ocium, oculis aliquem, officium, patrē, principem factionis, prudentiā, ſcriptores, ſectam, ſententiā alicuius, ſorte aliquem, ſtudia diſparia, ſtudio pari aliquem, ſtylo aliquem, telo aliquem, tranquillitatem, veteres, viam, virtute eadem aliquem, virtute præditos ſequitur fama bona & gloria, ſequi vita aliquē, vitā clementem & vrbanam, voce aliquem, vtilitatē, vulnere aliquem. Velut vmbra ſequi, eſt nuſquam deeſſe. I præ, ſequar. Sequitur vt hæc officiorum genera perſequar .i. reſtat.

SECTARI apros, belluas, canes, ceruos, feram, lites, philoſophos. Sectari iuſſi. Qui vellet ſe à cane ſectari.

ASSEQVI aliquem, agmen peditum, terra, artes bonas admiratione & improbitate laboris, coniectura aliquid, honores alicuius gradatim ingenium alterius, magiſtratus, maturitatem, meritorum tuorum nullam partem videar aſſequutus, aſſiqui naturā optimā rectè viuēdi ducem, nomen, ſtudia aliorum, ſuſpitione, vim magnorum virorum, votum, cum claſſe aliquem, in via aliquem, velocem tardus aſſequitur .i. qui labori non parcit, ſuperat præcocia, ingenia. Id quod ille ſperat, hic aſſequutus eſt, Quod ago, aſſequitur .i. curam gerit.

CONSEQVI aliquem, calcem, cogitatione aliquid, coniectura, conſilia conſimilia, conſpicillo, diligentia, diuinando, famam malignitatis, gloriam, gradu vocem, gratiā, iudicium principis, ingenio, laudem, labore, mente, metam, miſericordiam, mores ciuiles, oculis, oratione,

orna

ornamentis alterum, pedibus, prædam canibus, precando, precibus, ratione recta, stadio, bona studia, verbis aliquem, vigiliis, virtutes, visu. Ita diis placitum, voluptati vt mœror comes consequatur. Ad vesperum consequātur. Consequutus sum illum in prętura.
Afficior summo dolore, eiusmodi tempora post tuam profectionem consequuta esse.
Matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consequitur. Misericordia quędā consequuta est. Et mediocris quidam est risus cōsequutus.
CONSECTARI aliquē, aliquid, munitissima etiam sidera. Consector singula & colligo.
Angiporto hoc certum est consectarier.
Omnia me mala consectantur.
EXEQVI aliquid, ærumnā, aspectum alicuius, consilium, egestatem, imperium, iussa, ius suū, mandata, mortē, munus suum, negotia, officiū patronā deam, probrū, rationē verā, sententiā, sermonē, vxorē defunctam. Exequi certū est, Exequar perficere iter. Exequi pergam.
INSEQVI aliquē contumelia, maledictis. Insequitur clamorq; virûm, clangorq; tubarū.
INsectari aliquē hasta, lapidib⁹, hoiem quasi canē
OBsequi amori, aīo, imperio alterius, iniusta, oīa, pudori, senibus, studiis amicorū, voluptati, de te tibi obsequor. Obsequium aīo sumere.
PERsequi aliquē, bello ciuitatem, copiam, factis quod quis dicit. Id ex vsu quod est. Imperia herilia. Imperium patris, ius suum, literis publicis omnia, maleficia, mandata, mores patris, odio aliquem, opus cœptum, orationem alterius, pacem, pœnas, promissa alterius, reliqua, spem, viam, vitam inopem & vagam.
Persequere quod recte cœpisti.

PROSEQVI aliquem amore, beneficiis, beneuolentia, charitate, contumeliis, cultu debito, honore, imprudentia, laudibus, misericordia, muneribus, odio capitali, officiis, præmio, stilo, suffragio, voto, Prosequi aliquid, cibos blãdioribus alloquiis, existimationẽ, fortitudinẽ genera officiorum, ius suum, iustitiam, locum, magnitudinem animi, mentionem alicuius, omnia, patientiam, rationem munificentiæ, reliqua, reliquias aui, temperantiam, cum equis aliquem, cum honore summo mentionem alicuius. Ne plures prosequar .i. ne de pluribus loquar. Prosequitur eos honos. Difficile est omnia prosequi.

SVBSEQVI aliquem, ad fores aliquẽ propius. Mirificè ipse suo sermone subsequutus est humanitatem tuarum literarum.

SERO.

Serere arbusta, bella, beneficium, Brutos, Cassios caussam, crocum, diffidia, execrationes, genus humanum, hordeum, lilium, lites, negotium, odium, rempub. rixas, sermones, siliginẽ, surculos, terram frugibus, tumultum, violam, vitem, vlmos. Manu serendum, non thylaco .i. modus in omni re seruandus. Mihi isthic nec seritur nec metitur. SEminare fabas, familias, filios, frumentum, hortum, stirpem.

ASSERERE aliquem manu, se studijs, in alto isto pinguiq; secessu, se ab iniuria, in seruitutẽ virginem. Vt ipsi asserunt. Asserere vitem, iuxta serere.

CONSerere agrum faba. En queis conseuimus agros. Conserere instituta, leges, manus cum hoste, manus inter se. Consertum manu ex iure aliquem vocare. Conserere prælia, pugnã

seni

feni,rempublicam.

DESERERE aliquem fide & factis in ærūnis, ius amicitiæ,maritum, officium amicitiæ, ordinem,patriam,pignus,spem,telum,vadimonium, vitā suam, Omnes noti me atq; amici deserunt. Deseruerunt me res, fides, & fama decusq; & virtus. Deserunt hunc genua. Timet ne deseras se. Deseret te ætate & satietate.Ego desertus sum.A mente deseri. Desertum tueri.Desertum iri. Deserta anus. Deserta caussa vincere.

DISSERERE de amicitia.i.disputare.

EXERERE brachia aquis, caput, cingula, ensem,humeros,ius in librū alicuius, vincula.

EXERTARE os. Aend.3.

INSERERE consilium,digitos foramini. Manum in sinu meretricis.Oculos in pectus,opiniones nouas,ouum faucibus, pyros,pomos.

OBSERERE agrum vineis, mores malos, pugnos,terram frugibus, pannis annisq; obsitus

OBSERARE aures,ostium intus.

REserare rem familiarem.

SERPO.

Serpit amicitia per omnium vitā. Serpit hęc consuetudo per homīes. Serpit per coloniam fama,serpit hic rumor.

SERVIO.

Seruire alicui,auribus, commodis suis, commodis aliorum,consuetudini,cupiditatibus suis, decori,decoro,defensioni patriæ,gloriæ,laudi propriæ,libidini suæ,occasioni,peccato, pecuniæ,personæ,petitioni toto animo, proximo, rei,rei familiari, rumori, scenę,seruitutem, societati humanæ, tempori, voci, suæ cuique vtilitati.

DESERVIRE alicui,honoribus, ſtudiis.

INSERVIRE alicui,affectibus ſuis,animo, auribus,honoribus,libidini,reuerentię alicuius, Item cum accuſatiuo, Si illum inſeruibis ſolum. Matronæ, non meretriciū eſt, vnum inſeruire amantem.

SVBSERVIRE alicui,orationi; Viros ſubſeruire ſibi poſtulant.

SERVO.

Seruare aliquem,amicum ſibi aliquē, amicitiam, amorem,bouem, caſtitatem, conſuetudinem, corpus,decorum perſonæ,officij,nominis,rei, orationis,dignitatis: falcem curuam ſub imagine,fidem,florem virgineum,flumina,fortunas,gloriam,integrum ſe,integra omnia principi,ordinem dicendi,ordines ſuos rectis lineis,pacem,promiſſa,pudorē, quod labore quis inuenerit,rem familiarem, retia, ſe integrum, ſibi,ſyluas, vitam integram. Seruare de cœlo. In Oration. Negant fas eſſe agi cum populo, quum de cœlo ſeruatum ſit.

ASSERVARE aliquem magna diligentia. Aſſeruabo hinc quid rerum gerat. Vident quempiam ſe aſſeruare. Hic tibi aſſeruandus eſt. Adſeruandum vinctum cura. In And.

CONSERVARE ærarium,diligentia aliquid, fidem,maieſtatem Po.Ro. comiter, memoriā tuorum erga me meritorum, ordinē alicuius, parſimonia rem familiarem, ſe, voluntatem alterius.

OBSERVARE aliquem,aliquid,frumentationes, ianuam, imperium, pabulationes, ſeruulos, ſigna, ſcripturam alicuius. Obſeruare indiligenter,reſtricte. Obſeruabo quā rem agat Obſerues filium quid agat.

Ab ine

Ab ineunte adoleſcentia me obſeruauit, ſemperq́ dilexit .i. veneratus eſt. Aliquo honore aut imperio affectos obſeruare & colere debemus.

PRAESERVARE.

RESERVARE aliquem, concioni, omnia, pręſenti ſermoni reſeruentur, in congreſſum. Hoc votum meum bonitati tuæ reſeruatū eſt.

SIGNO.

Signare æs, argentum, aurum publicè, humum, librum, locum, numeris, regionē cœli, ſtellis.

SIGNIFICARE, quęre apud Facio.

ASSIGNARE, pręcipue agris conuenit, quum ij militibus vel emptoribus iuſſu magiſtratuum vel dominorum aſſignantur. Eſt etiam imputare. Aſſignare alicui aliquid, agros legionibus ſorte, iugerū duo millia, vnius amentiam ciuitati, culpam fortunæ, tempori: famę bonos iuuenes, fœlicitati alicuius mortē alterius, improbitati & ſceleri, infirmitati, inuidię imprudentiæ, magnitudini rerum, miſericordiæ, occupationibus, virtuti: milites alicui, præceptum deo aſſignatum eſt.i. aſcriptum. Tempus aſſignatum implere. Aſſignare ſolum.

CONSIGNARE epiſtolas, tabulas. Conſignamus literis, quæ memoriæ mandare volumus.

DESIGNARE aliquem, aliquid, agrum, ciuem, conſulem, diem, facinus malum, furtum, homicidium, horam alicui, iudicem, ludimagiſtrū, magiſtratum, rem inſignem & pręclarā, ſenatorem, tempus alicui.

OBSIGNARE epiſtolam, lagenam, tabellas. Allium ſeruo obſignant cum ſale, i. clauſum tenent,

nent, Obſignare cellas. Obſigna citò. Amphitrionis obſignata ſigno eſt.
Obſignata eſt rectè.
RESIGNARE amicitiam, bona fortunæ, conſulatũ, cuncta. Et lumina morte reſignant, id eſt claudunt. Reſignare magiſtratum, officium prouinciam.

SILEO.

Silet ambitus, forum, ſilent iudicia, ſilent leges inter arma, ſileamus de iſtis. De te ſcenę ſilebunt. De iurgio ſiletur. Imperſonale eſt.
SILESCERE. Dum hæ ſileſcunt turbæ, intereà in angulum aliquò abeam.

SIMVLO.

SIMVLare, eſt fingere ſcire quod neſcias, habere quod non habeas.
DISSIMVLARE, fingere quod ſcias neſcire, quod habeas non habere.
Simulare morbum, mortem verbis, vultum alicuius. Qui omnia ſimulãt ſe ſcire, nec quicquã ſciunt. Sequere me, ſimulabo quaſi nõ nouerim
DIſſimulabo hos quaſi non videam. Diſſimulabam me harum ſermoni operam dare. Diſſimulat ſciens ſe ſcire. Cuiuſlibet rei ſimulator ac diſſimulator.
INSIMVLARE aliquid, aliquem, facinus malum alicui, falſum, ſcortum. Inſimulare aliquẽ auaritiæ, probri, proditionis, i. accuſare. Niſi etiam hoc falſo dici inſimulaturus es. Quod illũ inſimulauit durum id non eſt. Is ex ferrula inſimulatus. Non metuo pater, verum inſimulari nolo. Furere inſimulauit.

SINO.

Sinere, permittere. Sine nunc meo me viuere modo. Sine te hoc exorem. Sine is ad pubertatis annos perueniat. Sine ad me vt redeam. Sine

vt ve

Vt veniat. Sine vt eueniat quod volo. Siui animum vt expleret suum. Non siuit egestas facere nos.

DESINERE, omittere,cessare. Haud desinam donec perfecero hoc. Desinant maledicere. Desinas,sic est ingenium. Desine, iam conclamatum est. Desinebat magistri dicto esse obediens.Desine deos vxor gratulando obtundere.Occidunt desinuntque fragilia & caduca,vnde triclinium desinit.Disciplina tibiis canendi desita est. Papisius est vocari desitus. Libenter me hercule artem desinerem. Mihi stat alere morbum desinere.

[SINVO]

INSInuare in litera I habes.

SISTO.

Sistere aliquem,animum, equos, gradum,iudici aut iudicio aliquem,labores, lachrymas, metum,opus,pedem,profluuium sanguinis,rem romanam,ruinam,sanguinem. Ante tribunal Christi sistemur omnes.

ABSISTERE obsidioni. Nec custos absistit limine Ianus. Nec prius absistit &c.

ASSISTITE ambo. Hic propter hunc assiste. Ego assistam altrinsecus.

CONSISTERE animo tranquillo,lingua, mente,oratione, pectore. Vel sic. Vt neque mens, neque vox, neque lingua consisteret. Omnis familiæ caussa consistit tibi. Pectore consistere nihil consilij quit. Non potest quæstus consistere. Consistere ad anchoram,in anchoris,in digitos, in foro, in hoc loco, nulla in re, certa aliqua in sententia. Ociose nunc iam illico hic consiste.

DESISTERE caussa pristina, consilio, litibus,

oppugnatione, rebus istis, sententia. Desisto cum infinitiuo, vt consolari, currere, instare, loqui, percontari, sperare. Desistere ab aliquo, à mente, de sententia.

EXISTERE est emergere, prodire, vel esse. Ex luxuria existat auaritia necesse est. In capite corona statim extitit ex asperis herbis, & agrestibus. Ne in eũ existam crudelior. Summersus equus voraginibus non extitit. Ne in hac ciuitate tanti facinoris immanitas extitisse videatur. Si extitisset in rege fides. Vt illa flãma diuinitus extitisse videatur, lacumq; in eo loco repente extitisse. Tum repente lętum extitisse. Hoc occultum, intestinum ac domesticũ, malum existit. Existunt montes, quos summũ texerat ęquor. Nemo priuatus autor existeret. Existit hoc loco quæstio subdifficilis. Vt & tyranni existerent sine bonis corporis possit beata vita existere. Existat ille vir parumper. Existit præter consuetudinem, præter naturam. Quid expectas? an dum ab inferis ille malleolus existat.

INSISTERE. Insistit ambitus pluribus modis. Insistere hastæ, limen, munus, negotium, rationem pugnæ, vestigia pedum plantis, vestigiis alienis, viam, via, in dolos, praue. Insistat in singulis perfectis, absolutisq; sententiis. Ne quid tu huic temere insistas credere.

OBSISTERE alicui, dolore, studiis alicuius, vitiis, obuiam alicui. In cursu alicui.

PERSISTERE in flore, in eadem sententia, in vigore.

RESISTERE gratiæ, improbitati alicuius, suspicioni.

SVBSI-

SVBSISTERE audacius. Subſiſtendum atque expectandum fuit.

SITIO.

Sitire gloriam immodicam,ſanguinem.

SOCIO.

Sociare cum ſcientia diligentiam.
CONSOCIARE cum aliquo conſilia ſua. Vel conſociare mihi quidem tecum licet. Nunquã tam vehementer cum ſenatu conſociati fuiſtis
DISSOCIAT amicitias diſſimilitudo. Diſſociatis animis ciuium.

SOLICITO.

Solicitare aliquem,ciuitates,exercitum,ſenectutẽ ſuam amentia alterius, facinus quod tuum ſolicitat animum, ego feci. Quod me ſolicitat pluribus miſerum modis. Quid te ergo aliud ſolicitat? Quæ res te ſolicitat? Solicitari opera alicuius,timore nullo.

SOLVO.

Soluere aliquem, aliquid, ænigma, anchoram, animum arctum,argentum,ciſtulam, cœtum, collum, curas, curis aliquẽ, debitũ, epiſtolã, ergaſtula, fidem, fœdus, formidine aliquem, guttur, ieiunia, inferias, iniuriam, iugulum, iura alicuius, legem,linguam,linguam ad iurgia,litem,lumina in ſomnum, mares, mercedem, metu corda,nauem, naulum, nomen totum alicui, notam, oculos in ſomnum, oculos letho, officium, optionem eligendi, ora, oram, os, pecuniam, pedem, pœnas iuſtas & debitas, pœnas reipublicæ graues iuſtaſq;, portum, pretium prouinciæ ſanguine ſuo, promiſſa, pudorem, pugnis rem, ſcelere aliquem, ſolidum ſuum cuiq;, ſomnum, ſtipendium alicui, rem tergo, tunicam, vectigal,

vela, venam cultello, verbis, versura aliquid versurã, vincula amicitiæ, vita aliquẽ, vittas, voluntatem, vota deo, zonam virgineã, soluere ab aliquo aliquid, ab Alexandria, ad denarium, ex coniectura, ex tributis talenta Attica xxxviij. pro vectura. Soluere absolute, pro cõmittere nauim mari. Cæs. Nactus idoneam ad nauigandum tempestatẽ tertia ferè vigilia soluit. Soluuntur artus, membra, lumina. Soluitur cœtus, conciliũ, frigus, acris hyems, senatus, terra. Solui ex morbo male, in cachinnum, in rabiem, in somnum.

ABSOLVERE aliquẽ, aliquid, breui aliquid, creditorem, hominẽ impurissimũ, iniuriarũ aliquẽ, iurisdictionem, nauẽ, opus, paucis aliquid, se à Fannio iudicio, suspicione regni aliquem, verbo vno, viam, aperte, copiose. Absoluere debita, peccata, pœnas, vincula, sacerdotum est. Sutorio atramento absolutus putatur. His initijs temperantia, modestia, iustitia, & omnis honestas perfecte absoluta est. Magno numero sententiarum absolutus est. Seruus ille innocẽs omnibus sententiis absoluitur. Nono et quadragesimo die totus homo in vtero absoluitur. Plenissime absolutus est.

DISSOLVERE aliquem, æs alienum, amicitiã, contraria, institutum alicuius, iudicia publica, Mors cuncta mortalium mala dissoluit. Dissoluere pecuniam, periurium, senectus plures dissoluit. Dissoluere se, seueritatem. Dissoluto animo est. Criminibus omnibus ferè dissolutis. Criminatio tota dissoluta est. Criminum omnem dissolutionem ab oratore quæratis. Dissolutum nauigium. In societate dissoluta.

EXOL

EXOLVERE aliquem,ærumnas duas vno labore,æs alienum,dotem, errore aliquē, fidem, nomina,pretium,promiſſum,religione populum,ſe ſuſpicione,vinculis aliquem,vota.
PERSOLVERE animam pro morte alterius, grates dignas,pœnas graues iuſtaſq;.
RESOLVERE argentum cui debetur,damnū litem lite,rem omnibus quibus debetur. Reſoluitur humus.

SONO.

Sonat vox aſinum,agreſte,capram, dulce, fœminam, hominem, ſubagreſte quiddam planeq; ſubruſticum,vaccam,virginem, vitulum, abſurde,barbarè,leniter, Non arguta ſonant tenui pſalteria chorda. CIRcūſonare tuas aures talibus vndiq; vocibus conducere arbitror. CONſonat terra. Conſonāt apes vehemēter
DISSONARE. INSONARE.
OBSONARE male ſonare. Plaut.Cum ſermone huic obſonas .i.alta voce loqueris.
PERSONARE aures tuas huiuſmodi vocibus non eſt inutile. Perſonant baiæ. Perſonat domus cantu & cymbalis. Vt quotidiano cantu vocum & neruorum & tibiarū, nocturniſq; conuiuijs tota vicinitas perſonet.
RESONANT agri cantu cicadarum.Ea virtuti reſonat tanquā imago. Reſonare ad neruos in cantibus. Formoſam reſonare doces Amaryllida ſyluas.

SOPIO.

Sopiuerat illa ſtatim nocte totā domum ac familiam quies prima. Sopitus rex ſubitò ictu. Sopitus ſomno. Sopita virtus. Conniuentē ſomno conſopiri ſempiterno.

SORBEO.

Sorbere odia, sanguinem. ABSorbuit hũc æstus quidam insolitę adolescentibus gloriæ. Exorbebo sanguinẽ eorũ. EXorbuit difficultatẽ.

SORTIOR.

Sortiri consilia, dicas, iudicem, tribus.

SPARGO.

Spargere alas ad solem, aquam, arenam pedibus, cinerem, doctrinam, famã, flores, fœnum, gramina, humum foliis, floribus: margaritas antè porcos, mella humida, soporiferum papauer, radios, saxa, sanguine atro et tabo, somnos, terras, lumine nouo, venena, virus, sparso ore virginem, Sparsis etiam nunc pellibus albo.

ASPERgere aquam.i.animum reddere. ASpergere aqua aliquem, cibũ sale, cinere aliquẽ, comitatem & facilitatem grauitati facilitatique, guttula pectus ardens, lingua aliquem, lotio aliquem, vitæ splendorem maculis, mendaciunculis aliquid, nota infamiæ aliquem, virus pectori. Ex quo fit leuiter aspersus.

Aspersus suspicione, infamia.

CONspergere carnem assam sale, forçs vino, humum floribus, solum palea. Cõspergi pudore.

DISpergere cerebrum alicui, opes, viam cerebro, bellum longe latéq; dispersum. Populi dispersa per aures fama

[SPECIO.]

Spectare animum alterius ex animo suo, Comœdias, gloriam ab aliquo, Grçciam, importunitatem aniculæ, Italiam, meridiem, ad bellũ, ad castra, ad concordiam, ad interregnũ, ad meridiem, ad pacem, ad pernitiem patriæ, ad perorandum, ad se, ad vsum alicuius, in nos solos, in ventum Fauonium, inter occasum solis & septen

ptentriones. Spectata amicitia. Spectatę eruditionis vir, Spectatũ satis et magnũ exemplũ continentiæ, Spectatus homo in rebus iudicandis, Spectata iuuentus, Spectati mores, Spectatę probitatis vir, Spectatur seruus, Spectati viri, Spectata vita. Spectator formarum elegans Spectator laudum alienarum.

SPEculari. Speculabor loca magis. Hinc speculabor procul. Is speculatum huc misit me.

ASPIcere aliquem, lucem, ad aliquem, ad faciem alterius, ad terram. Furtim nonnunquam inter se aspiciebant. ASPECtare aliquem, limis per flabellum clanculum. AVSspicari aliquid, militiã, culturarũ officia, vitã à suppliciis

CIRcunspicere se magnificè.i.admirari. Atq; oculis phrygia agmina circunspexit. Postquam id euenit, nunquid circunspexti? Circunspectat se. Alia circunspecto. Te herclè ego circunspectabam. CONspicere aliquẽ, sibi. Quantũ ego nunc corde conspicio meo. Quando te in iure conspicio.i.tuum ius considero.

COnspicari aliquem in fundo, in regionibus exteris, in tenebris.

DESpicere aliquem, aliquid, ab alta domo, monte, turri: ad aliquẽ per impluuiũ, ad populum ex altiore loco. Despectus tibi sum. Despici à suis. DEspicatam nostram adolescentiam habent. Homines despicati. DIspicere aliquid, acie mẽtis, magnitudinẽ totius rei, remedium, singulorũ subtilitatẽ. Iam aliquid dispiciam.

EXPEctare aliquẽ, aliquid, ætatẽ alicuius, bona sua, cursum, diẽ ex die, magnũ malum, mortẽ alicuius, omnia ab aliquo, parentem, supellectilem, Transitum tempestatis ad tempus aliquod, de tribunatu, ex quodam rumore aut ex

literis ad alios missis aliquem, Expecto quid velis. Expectabo dum venit. Si expectasses, donec me consuleres. Senē quoad expectatis vestrū? Me securè ac propè negligēter expectant.

INSPICERE ædes alicuius, agrum, aurum, hominem propius, marsupium, prędium, res sociorum, seipsum, sententiam alicuius, vitas omnium tanquā in speculum, in patinas, per transennam. Re omni inspecta. Apud portitores esse inspectas.

INSPECTARE. Illinc procul nos istuc inspectabimus. Alia mulier illam sustulit, ego inspectaui. Inspectare per inpluuium. Tu te introspice in mentem tuam.

PERSPICERE aliquid, animo, acerbitatem alicuius, fidem alicuius in pecunia, sententiā alicuius. Quantum perspexi modo. Neq; id perspicere quiui. Parum perspexisse eius videre audaciam. Postquā perspexi salua esse intus omnia. Quàm benè vero abs te perspectum est. Ex fronte perspicere. Sinite me prius perspectare, nè vspiam insidiæ sient.

PROSPICERE alicui, aliis, animo, coniectura, maritum filiæ, oculis, rebus, saluti alicuius, sibi, stultitiæ, in posterum. Parum oculi prospiciūt. Prudentis est quæ futura sunt, prospicere.

RESPICERE aliquem, adolescentem, ætatem suam, Cæsarem, inimicum, se, ad aliquem, ad virginem. Alius nemo respicit nos. Oceanus respicit Occidentem. Quasi de improuiso respice ad eum, Me in secundis respice. Ad hūc summa Imperij respiciebat .i. spectabat.

Respicere actionum suarum .i. considerare. Cæs. Quid respectas?

SVSPICERE aliquid, astra, eloquentiam, mœnia

nia vrbis. Eos viros ſuſpiciunt. Suſpiciunt inuicem. Suſpectus Regi. Noſtras mulieres ſuſpectas fuiſſe falſò. Falſò inceſtu ſuſpecta Deum orauit. Suſpectus locus. Scio nemini aliter ſuſpectum fore.

SVSPECTARE oculis ſydera.

SVSPICARI. Quid nũc ſuſpicare? Sunt quos ſuſpicor. Nihil ſuſpicans adhuc mali. Tantum te ſuſpicari volo. Cûm poſſes iam ſuſpicari. Suſpicarer autem multum intereſſe rei familiaris tuæ, id eſt, putarem.

S P E R N O.

Spernere aliquem. Ob hæc facta abs te ſpernor. Quot modis contemptus, ſpretus.

ASPERNARI aliquem, familiam alicuius, veritatem.

S P E R O.

Sperare aliquid, deos, dolorem. Spero me habere, qui hunc meo excruciem modo. Spero illum tibi ſaluum affuturum. Amicitiæ noſtræ memoriam ſpero ſempiternam fore. Et ſpero cõfore. Sperabam iam deferuiſſe adoleſcentiam. Non vſus veniet ſpero. Quod tu ſperas, propulſabo facile. Nec quod ſperaret habebat.

DESPERARE aliquem, fortunis ſuis, omniã, pacem, ſaluti. Reliqua fuga deſperata. Deſperata ſalus. Deſperato operis effectu. Eſſent illi quidem deſperandi. Huius ſalus deſperãda eſt. Non equidem deſpero ita eſſe vera. Noli deſperare eos meos facere poſſe.

S P I R O.

Spirare amores. Comicum, Tragicum, lucernam, minas, odorem diuinum, odorem tetrum, oleum, pharmacopolium, vnguentum.

Spirat amor, chariophilus, crocus, roſmarinus, thymi

thymiama. Vergil. Videtur Lælij mens spirare etiam in scriptis .i. viuere. Spirant flores, venti, zephyri secundi.
ASPIRARE alicui.i.fauere. Dij cœptis aspirate meis. Aspirate cancti, Ventusq; aspirat eunti. Aspirat dies.i.diescit. Aspirare equis vel ad equos.i.ex animo cupere. Aspirare præclaris magistratibus. Si votis sceleratorum hominũ successus aspirassent. Aspirant auræ in noctem Aspirat primo fortuna labori. Tantum ingenij aspiret. Quò vita non aspiret beata. Aspirare ad aliquem laude bellica, ad vel in curiam, ad bonam famam, ad fortitudinẽ, ad laudem, ad opus, ad bona studia, ad virtutem, ad votum, in campum.
CONSPIRARE ad liberandam rempublicã, cum aliquo, in necem alterius. In cõmune conspirabatur ab vtroq; in malum.
EXPIRARE animam. Dum anima nondũ expirata concidisset. Expirante iam libertate.
INSPIRARE, suggerere. Verg. Magnã cui mẽtem animumq; Delius inspirat vates, Aquilonibus inspirent granaria modicis fenestellis
RESPIRARE animam à pulmonibus. Respirauit auaritia & cupiditas paululum .i. remissa est. Respirat ciuitas, quum in pristinum statum redierit. Respirare paulùm à metu cœpit. Sine respirare me, vt tibi respondeam, id est, recipere anhelitum.
SVSPIrabo plus sexcentum dies. Suspirat longo non visam tempore matrem.
SPOLIO.
Spoliare aliquẽ, sanitate animũ, tribunatu aliquẽ, Aut spoliaret fama probatum hominem.
DISPOLIARE ipsam non licet. Quos impune depo-

depopulatur,& dispoliatur dedecus. Vt eam rerum selectione expoliarent.

SPONDEO.

Spondere honores,præmia,puellam. Spondesne mihi hanc vxorem? Cui tamen iam nunc licet spondeas de animo meo. Ego pro illa spondeo. Sponde,noxa præsto est.

DESPONDERE animum,domū & hortos et baias alterius sibi: filiam suam alicui,sapientiā, virginem. Desponsam alteri laudē præripere. Desponsam prouinciam habere.

RESPONDERE alicui,amicitia,amore alicui, artibus,beneficijs, curis alicui, desiderio alicuius,dictis alicuius aliquid,expectationi parentum,factis,filo,functioni,gloriæ alicuius, iudicio,literis,mutuo,nomini, officio suo, officijs alterius,opinioni hominū,optatis,ordine,ore alicuius orationi alterius,par pari,patri,pauca paucis,poculis alicui,promissis,prouinciæ suæ verbis suis,verbum verbo,virtute alicui,votis,ad aliquem,ad nomina,ad normam, ad perpendiculum,ad rogatum,ad tempus. De allijs loquenti respondere de cepis,est nō ad rem loqui. Detulit ad me querelam tuam,de qua, priusquā respondeo,pauca præponam. Velle se in carinis ædificare alteram porticū, quæ palatio responderet .i. quæ palatio adiuncta, vel par, vel eregione extructa esset. Quū tamen breuioribus diebus quotidie respondebant tabellarij. Ita erudiatur vt & patri & Scipioni nostro,& tibi iam propinquo respondeat.i.tui similis sit.

SPVO.

Spuit terram sicco ore viator aridus.

SPVTARE sanguinem. Ab oībus derisus atq; consputus. Qui constitit,consputatur.

EXPV-

EXPuunt lachrymas oculi.
Expuere miseriam ex animo, saliuam cũ tussi.
INspuere, insputare aliquem, & alicui.

STATVO.

Statuere aciem, consilij satis in aliquo, crateras pinguis oliui, diem, exemplum in aliquo, finẽ orationi, ius, leges, machinas, mercedem, modum inimicitiarum, nauim, pretium rei, statuam, tabernacula, testamentum. Sic apud animum meum statuo. Sic habuisti statutum cũ animo. At spero statues ex nostra dignitate. Statues, vt ex fide, fama, réq; mea videbitur. Ex tua putabam voluntate statuere oportere. Ne quid grauius in fratrem statueret.

CONSTItuere actionem, æquitatem, agmen, animaduersionem, animum, auctionem, auspicia, authoritatem, ciuitatem, concordiam, crucem, diem solennem, diem nuptiis, disceptationem, documentum, fidem, fundamentum fidei gloriam nomini, honestum, honorem, indicia, iter, iudicationem, iudicem, iudicia, ius, laudẽ familiæ, legem ciuitati, legiones, libertatem, locum, magistratum, memoriam generi suo, modum, monimentum, necessitudinem cum aliquo, nuptias, oppidum, pacem, patrimonium, pœnam, principium, prouinciam, quęstionem regem, rempublicam, sacra, sedem fidei, spatiũ defensionis, supplicium, in aliquem, suspitionẽ, tempus, terminum, vadimonium, victoriam, vrbem. CONstituere antè oculos senectutem, in diem tertium, aliquem in locũ suum, in munere aliquo suos, in vel cum re pręsenti. In hunc diem sunt constitutæ nuptiæ. Corpus benè constitutum. Illi mihi dotẽ iam constituerunt dare. Cõstitui me hodiè cõuentu

uenturũ eum, Ineuntis ætatis inscitia, senũ cõstituenda & regenda prudentia est.

DESTItuere. Quid illam autem iratam abs te destituis. Et freta destituent nudos in litore pisces. INstituere actionem, amicitiam, animum ad cogitandum, codicem, collegium, cõsilium, cursum, exemplum, hæredem ex asse, honores alicui, munitiones, negocium, officinas armorum, opus, orationem cum aliquo, quæstum sibi, rationem, regnum, rem, sumptũ, vitam sapienter, in animo, in corde argumenta.

INstitui armis, artibus, disciplinis, palæstra.

PRÆstituere diem. In Phor. Tibi olim est dies, quam dares huic præstituta. Ei rei dies hęc pręstituta est proxima. Argento hæc dies præstituta. Hæc est præstituta summę argentariæ dies. Diem præstituit operi faciundo.

PROstituere amicam suam, filiam propriam, mulierem, pudicitiam, virginem, virginitatẽ, virtutem, vxorem. Prostituere literas sacras, est in abusum rapere.

REStituere aliquem alicui, ædes, balneum, bona direpta, dignitatem equestri ordini, domũ, exercitum, fores, locum, potestatem tribunitiã, prælium, rem impeditam & perditam, voluptatem equestri ordini, ab occasu vrbem amplissimo nomini & maximo imperio. Restituere aliquem in ædes suas, in gaudium, in gratiam, in integrum, in eundem locum, in possessionem, in antiquũ statũ. SVBstituere aliquẽ in locum alicuius.

S T E R N O.

Sternere aliquem, æquor, agmina, aream, copias: equum ephippio, penula, phaleris, sella: ferro aliquem, Gallos rebelles: humi aliquem, flores gramen, ramos, vestes; Vel sic: Sternere humũ floribus,

floribus,gramine,ramis,veſtibus: Sternere le-ctos, lectulos, letho aliquem, menſam, mentē alicuius,morte aliquem, Pœnos,ſe,ſedem pul-uinari,ſedilia aulęis,triclinia,tunicā,veſtē,viā.
CONſternere et COnſterni eſt corporū.Equi in bello & hoīes cōſternuntur.Conſternere areā ſilicibus. COnſternari animi eſt. Conſterna-tus animo. INſternere ſtragula, veſtes, Fragminibus panis inſtratus. PRoſternere aliquem. Raperem,tunderem,proſternerem.
S T I L L O.
DESTillare. Teren. Videtur quaſi deſtillantes fletus detergere. Georg.3. Lentū diſtillat ab inguine virus. EXtillare. Oculi vt extillent facit.Illā ita tibi incēſam dabo,vt ne reſtiguas, lachrymis ſi extillaueris. INſtillare oleū lumi ni,ſuccum raphani, grauitati aurium.
[S T I N G V O.]
DIStinctū aſtris cœlum. Grauiora opera luſibus iociſq; diſtinguo,Lateribus diſtinguūtur gra-naria.Pocula ex auro gēmis diſticta clariſſimis
EXtinguere amicitiā,animā alicui, animū,bellū, cenſuram,cōſuetudinem, crimē,dignitatē for-mę,diſſenſionē,familiaritates,formā,furorem, gratiā,hoīem,ignē,incendiū,infamiā,inimici-tias,ius,lumen,memoriam alicuius rei,mentē, nomen,odium,puerum, religionem, reliquias belli, rumorem, ſalutem alicuius, ſcripta, ſena-tum,virtutem.
INSTINGVERE. Val.Max. Samij arrogan-tia inſtincti.
RESTINGVERE ardorem, bellum, furorem, genus ſuum,ignem,incendium,ſermonem, ſtu-dia libertatis recuperandæ, verba.
STIPO

STIPO.

Stipare, densare. Verg. Stipatque carinis ingens argentum. Stipatus agmine armatorum, armatis sicariis, telis multis. i. circundatus,

STO.

Stare animis, animo, conditionibus, cōuentis, decreto, edicto, iudicio suo, aliorū: loco, magno, manu, pacto, promissis, sanguine multo, sentētia, verbis, votis. Stat à me. i. mecum sentit. Stare à mendacio, à nobis, à partibus nostris, à piorum partibus, à se, à sentētia, ab aduersarijs, cum aliquo. Stant mecum vota sororis. Stare per aliquem. i. impedimento esse. Stare pro aliquo, pro melioribus, pro partibus alicuius. i. fauere. Stant aquæ, comę. Stant belli caussę. i. sunt. Omnis in Ascanio chari stat cura parētis. i. posita est. Stat sua cuique dies, breue & irreuocabile tēpus. i. pręstituta est. Et bene apud memores veteris stat gratia facti. i. manet. Stabat in portu nauis. i. quieuit. Troiaque nunc stares. i. in flore esses. Stat fabula, iustitia, sanguis, sententia, solstitium. Stare cum infinitiuo. Nam mihi stat alere morbum desinere. Stat casus renouare omnes.

ASTARE. CIRCVMSTARE.

CONSTARE alicui aliquid, animo, humanitati suæ, loco aliquo, magno, mente, multo, pedibus, pluris, sibi, tanti, quanti. Verax labium constat sibi. Modo vt tibi constiterit fructus ocij tui, constat modus. Mea in te omnia summa necessitudinis officia constabunt. Constat ratio. Quę nunc animo sententia constat? Constare cum aliquo, cum cæteris artis scriptoribus. Ex clementia omnia constant. Ex cæteris societatibus constat,

Consti-

Constitit in digitos. Constare in vitæ perpetuitate sibi, in sententia. Vt inter homines peritos constare video.
DISTARE. Plin. Quod circiter quinque millia passuum distat ab vrbe.
EXTARE. Sūmis vix cornibus extant. i. eminent. Tragœdia Nasonis non extat. i. superest. Appij extat oratio. Curabo vt huius peregrinationis tibi opus extet. i. appareat.
INSTARE alicui, cedenti, factum, iter, operi, precibus, vestigiis alterius, viam rectam. Instat bonum, dies, exitium, imber, iudicium, terremotus. Instant post hominum memoriam apparatissimi magnificentissimiq; ludi. Partus instabat prope. Et tibi ab aliis instare periculum. Instare cum infinitiuo. Instat Scandalius poscere recuperatores. Tantum instat eum exitij. i. depēdet, loquutio Plautina
OBSTARE. Principijs obsta. Quid obstat.
PERSTARE, perseuerare. Æneid. 5. Nunc quoque mens eadem mihi perstat.
PRÆSTARE alicui, cęteris animātibus, omnibus, candore, fide, gloria, ingenio, intelligētia, lingua gręca, multo, numero militū equitūq;, petulantia, probro, pulchritudine, re, veritate. Homini homo quid præstat? Quid præstat intelligens perito? Hoc pręstat amicitia propinquitati. Vir viro quid præstat? Præstare aliquem, aliquid, Achillem, beneuolentiam, casum cōmunem incertumq;, constantiā, consuetudinem suam, culpam, damnum, detrimētum, dictum & factum, dolum, emptorem indemnem, euentū, facta omnia, fidem, frumentum, impetū, iusiurandum, liberalitatem suā, memoriam, officium, periculum, plura alicui,
pro-

promiſſum, rempublicam, reuerentiam mari-to, ſe, ſolicitudinem, vicem ærarij, vim, vitium ante ædes aliquē. Nos inter alias prǽſtitimus pulchritudine. Nulla pulchrior, & ad rationē ſolertiamq; præſtantior. Emori potius q̄ ſerui-re præſtatet. i. melius eſſet. Emori per virtutē præſtat.

PRÆSTOLARI, expectare. Quē præſtolare? Neſcio quem præſt[illegible]ata eſt. Præſtolari cum datiuo. In Orato. Qui tibi ad forum Aurelium præſtolaretur.

PROSTARE in foro, in occultis locis. Iubet proſtare gladio cinctum. Proſtat virgo, puella .i. turpitudini exponitur.

RESTARE. Reſtat Chremes, qui mihi exoran dus eſt. Quarta reſtat cauſſa. i. reliqua eſt. Neu cauſſa vlla reſtat reliqua. Credet ea me hic re-ſtitiſſe gratia. Reſtat locus vel huic diſputatio-ni maxime neceſſarius. Reſtat mihi. i. futurum eſt. Verg. Hoc latio reſtare canunt. Quæ tamē ei ſola in malis reſtiterunt .i. non amiſſa ſunt. In capite atq; in ceruicibus noſtris reſtiterunt .i. relicti ſunt. In qua re nunc tam confidenter reſtas ſtulta?

SVBSTARE, ſuſtinere. Teren. Metuo vt ſub-ſtet hoſpes. i. ne deficiat.

STOMACHOR.

Stomachari, indignari. Stomachatur omnia, cū aliquo, ſecum.

STREPO.

Strepit anſer inter olores. Inter ſe folijs ſtrepitāt. OBSTRepere literis alicui. Indecēter obſtrepūt.

STRINGO.

Stringere aliquem, acu, animum, arborem, baccā, calamum in aliquem, colla blandis lacertis, en-

ſem, flumen, folia, frondes,gladium, glandes, rem,remos,ripam amnis,ſtylum in aliquē,veſtigia,ſtrictus amor,enſis,iudex.Strictum iudicium,ius. AStringere aliquid, arborem vimine, fidem ſuam alicui,manus, oratorem numeris,ſe furti, ſe magno ſcelere,venas hiantes, verſu aliquid,ad columnam aliquē. Aſtrictus legibus,maioribus rebus,ſacris,ad ſtatuam,ad temperantiam, Lingua ſtricta mercede. Aſtringere arctius,fortiter. Aſtringētib⁹ ſe inteſtinis

CONSTRINGERE collum,veritate fidem,ſe libidinibus, manus, pedes, ſententiam verbis aptis,ſupplicio aliquem, vinculis aliquem. Quadrupedem conſtringito.

DISTRINGERE ferro aliquid,gladium,manibus oliuas, Periurium fraus diſtringit. Duas vno tempore conantur in remp. ſicas diſtringere. Quandiu Craſſi fuit ambitionis labore vita diſtricta. INterſtringam gulam ſocio tuo.

OBStringere aliquem ære alieno,donis muliebribus,collocatione filiæ munere, ſpe hęreditatis: collum alicui,fidem ſuam alteri, follem ob gulam,ſe ſex libris tanquam prædibus, ſe nephario patriæ paricidio,religione populū Ro. ſeſe ſcelere.Obſtrictus beneficio alicui.Hac obſtricti pactione tenebamini.

PERSTRIngere aciem animi virtutis ſplendore, per caliginem:aciem ingenij, aciem oculorum, agrum aratro, atrocitatem criminis breuiter,vocis libertate aliquem,oculos,rem breuibus, voluntatem alicuius aſperioribus facetiis.Perſtringere aliquid,breuiter,leuiter.

PRÆSTRIngere aciē animi, ingenij,oculorum oculos , aptius dici quàm perſtringere docet hinc deducta vox præſtigiæ,quanuis perſtrin-

gere

gere habeant exemplaria. Pręstringere portam vomere.i.radere. REstringere dentes,iumẽtum. Restrictis à tergo manibus.

S T R V O.

Struere aliquid,aciem,focum, insidias,sycophantias,solicitudinẽ sibi. Quid struis? Quid struat his cœptis. Reliqua ad iacturam struentur.
ASTruere. Quum veteri astruitur recens ædificium. Muneri eius liberalitas tua astruit. Hanc astruis laudem,nè coëgisse videaris. Astruitur his.i.additur. CONstruere ędificium,arcẽ, diuitias,domos,nauem,orationem. Construere lapide quadratũ .i. cõueniente & politè secto. Oĩbus rebus & modis cõstructã pecuniã
DEstruere aliquid. Foris claros domestica destruebat infamia. EXtruere aggerem in altitudinem pedum octoginta,ædificium in alieno, altitudinem animo, focũ,mensas,mœnia,thoros, Turrim in altitudinem pedum.xv.vrbem
INstruere aliquẽ,aciem,ædes,armis & artibus aliquem, auxilia,cohortes, copias in loco ædito atq; aperto,classem, cœnam pomis holeribúsq;, corde consilia omnia, dolis aliquẽ, domos, exercitum,fundum,horrea,hortos,ignorantiã, iter ad bonã famam,iuuentutem,legiones,mẽsam,mentẽ,mores pristinos,nauẽ,nauigia,oppida,ornamenta alicui, patronũ, prædia,ritus pristinos,tabernã, ad iter se,adolescentulos ad omne officij munus. Instructus armis militaribus, arte pelasga, consiliis idoneis ad negociũ aliquod, magnarũ artiũ disciplinis, doctrinis, dolis,fama,funditoribus, iniuria,sagittariis. Instructus virtutibus,Instruct⁹ ad mortẽ contemnendã, Instructus ad perniciẽ, Instructus in arte Musica.

OBSTRVERE aures alicuius, iter corporibus suis, ora alicui, perfugia improborũ, se sceleribus. Ad tuas aures quum cæteris omnibus, tũ vel maxime auaris adulationibus obstructus est aditus.

STVDEO.

Studere alicui, aleæ, amori, armis, cõmodo proximi, cõmodis suis, delitijs, diuersis, diuitijs, eadem, facetijs, famæ, gloriç, literas, literis, matrimonio, militiæ, musis, ocio, pilæ, poculis, præturæ, quæstui, rei literariæ, rebus bellicis, domesticis, nouis: titulis, venationi, Veneri, voluptati, in re aliqua. Studere cum infinitiuo. Studet dici diues. Fieri doctior, inseruire, locupletari, nocere, obesse, obsecundare, placere cuiq;, præcellere, præstare.

STVPEO.

Stupet pes, sed stupet hic vitio. Varrones stupemus.

STVPESCO.

STVPEFIO. STVPEFACIO.

Stupefactæ carmine lynces.

OBSTVPEO. OBSTVPEFACIO.

Animus timore obstupuit. Obstupui.
Ita eum tam timidum obstupefecit pudor.

STVPRO.

Stuprare ingenuam, virginem, vitiare.
CONSTVPRARE liberos. Empto constupratoq; iudicio.

SVADEO.

Suadere facientis. Persuadere efficientis. Hic suasit ille dissuasit, neuter persuasit. In suadendo nihil optabilius esse, q̃ dignitatem. Suadere noli. Suadere, orare, vsq; adeo donec perpulit. Modo quod suasit, dissuadet, quod dissuasit, id ostẽtat. In senatu conditionem dissuasit,

PERSVadere, suadendo inducere. Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia. Huic magnis præmiis pollicitationibusq; persuadet vt ad hostes transeat. Et is mihi persuadet. Mihi quidē nunquā persuaderi potuit. Persuaderi mihi nō opinione solū, sed etiā ad veritatē plane velim

SVM cum nominatiuo.

Dicam abortum esse. Quàm ęquum est. Æs alienum per omnes terras ingens erat. Est alienū, animatū, animus. Siquid author mihi es. Audio capitales esse. Caput illud est. Non erat caussa. Hi mihi ne corrumpantur cautio est. Vt diceret sibi certum esse. Si tibi est commodum. Quod mihi ad consolationem cōmune tecū est. Quæstio cōmunis est omniū philosophorum. Compertum est. Confidentia est inimicos meos me posse perdere. Meis rebus maxime consentaneum est. Non est consilium pater. Putasse satis consonum fore. Vt consuetudo est. Nemo est sua sorte contentus. Vt muliebria quotidie conuiuia essent. Est copia apud patrem, tua amica tecum sine metu vt sit, Et quum cognitionis dies esset, diuitiæ apud illos sunt. Non dubium est. Te illi vnū eximiū, cui consuleret fuisse. i. habuisse in eximium. Nunc est expectatio comitiorum. Exploratū est. Nos fabulæ sumus. Sit mihi fas audita loqui. Pacis fides nulla est. At mihi fides est apud hunc. i. hic mihi fidit. Finitimum est. Id nobis tam flagitium est. Graue est, Et est diis gratia, Honorem huic generi non fuisse declarat oratio Catonis. Frugi homo es. In quatriuitate omnis esset impunitas. Est inane, incōmodum Si mihi esset integrum, In eorum vita nulla est intercapedo molestiæ, Est intimus eorum con

filiis. Isthuc est currere, dormire, edere, potare, saltare, sapere &c. quandò rei excellentiam notamus. Iter eius erat ad Lentulum. Est iucūdū. Cras est mihi iudicium. Lætus est. Maior libido est fugere. Licitum est. Est locus. Est locus in voto. Vt mirarer locū fuisse. Est locus munimento, profugio, receptui. Cûm presertim illa perdiscere ludus esset. Est luxuriosum. Medius est in Vergilio explicando. Atq; hæc tibi mens est. Messis nulla est. Sum meus. i. mei iuris. Sis meus. Mentiri non est meum. Molestū, naturale, nephas est. Nihil est quòd moremur diutius. Nihil est quôd festines. Negocij nihil fuit. Nomen Mercurij est mihi. Nostrum est intelligere, vtcunq; aut vbicunq; opus est obsequi. Nullus sum. i. perij. Nos numerus sum⁹. Neq; id est obscurum cuiquam. Agere tuam rem occasio est. Non herclè ociū est. In eo sunt mihi oīa. Omnis in hoc sum. De quo nulla vnq̄ opinio fuerit. Vt opinio nostra est. Quantū in me, in te, in se, in ipso est. Sūt qui dicāt: Quæ tua est humanitas, prudentia, potestas. Quæ sit vtilitas, queq; oportunitas in homine mēbrorum. Optatum est. Opus est consulto, dicto, expresso, facto, parato. Est opus mihi. Quid opus est verbis. Scelere par est. Pares sumus. Vt par sis in vtriusq; orationis facultate. Nō est periculum. Perspectum tibi est. Oīs potentia apud illum est. Mihi certorū hominum potestas erit. PRæsto esse, quære, esse cum aduerbiis. Dictu quidem est procliue. Propria hæc si dona fuissent. Prōptus manu erat. Prōptum est facere. Putridus est fungus. Hoc est enī eius quotidianū. Fuit ratio mihi. Neq; q̄d ego egissem esset ratū. Religio est mihi: barb. ego facerē cōsciētiam. Erat ei de ratiūcula iampridē apud me reli-

quũ pauxillulũ. Isthęc res est. Isthuc est sapere, vel Isthęc est sapiẽtia. Siccinè est sententia? Ita nũc per vrbẽ solus sermo est oĩbus. Nulla fuit timoris significatio. Quęcꝗ oportẽt signa ad salutẽ esse omnia. Huic esse video. Esse soluẽdo, quære esse cum gerundiis. Non mea est simulatio. Solitudo erat, quã volueramus. Quũ autẽ erit spatiũ, vtrunꝗ dabimus. Suasor & author fuit. Subitũ est ei remigrare Cal. Quintilibus. Is nostro Simulo fuit summus. Cõmemoratio officiorũ superuacanea est. Oĩa enim erãt suspẽsa. Tędiosum est. Mihi tenebrę sunt. Sum totus tuus. Penèꝗ in margine tota est. Tuũ est. Omnium rerũ vicissitudo est. Est iã vna vox omnium magis odio firmata q̃ præsidio. Viginti iã vsus est filio argẽti minis.i.opus. Moneo, quid facto vsus sit. Tacere misera nequeo, quod tacito vsus est. Vulgus esse, pro paruę æstimatiõis esse. ESSE cum genitiuo, pertinere vel spectare significat. Esse animi magni, animi exigui. Proponere etiã mediocris est animi in nauigãdo tẽpestati obsequi artis est. Hoĩem summæ potestatis, et magnæ cognationis esse. Et villa & amœnitas illa cõmorationis est nõ diuersorij. Quid in eo genere efficere possis, tui cõsilij est. Mei cõsilij est facere, quod nostri maiores. Q. nõ eius generis meæ literæ sint. Fortis est seipsum vicere. Fac sis frugis. Hoc est serui facinus frugi. Quasi ipse sit frugi bonę. Simulare hois est. Id ętatis hoiem. Impiorũ est incõmodare. Insignis est impudentię. Quid de hac re sentias tui iudicij est. Iudicis est iusta decernere. Nõ futurus sit sui iuris.i.liber. Qui negas esse iuris. Quotidiana exercitatione, summi vt sint laboris efficiunt. Quæ loci sint eius.

Hic si mentis esset suæ.i.sanæ mentis.Miserarū est neq; amori dare ludum. Est tuorum neruorum. Hæc negocia multarum nundinarum fore.Opere non est.Operę pretium erat. Operū mihi crede tuorum est. Nunquid hi antè fuerint aut opinionis aut gloriæ? Non opis est nostræ. Homo est perpaucorum hominum,id est,qui cum paucis versetur. Mea mihi conscientia pluris est,quàm hominum sermo.Potentiæ summę hominem. Res quæ alicuius pretij fuerint,&c. Est prudentis futura prospicere. Vide quanti apud me sis. Quanti quisque sit ponderandum est. A me argentum quanti est sumito .i.quanti valet. Est sapientis sese noscere & demittere.Sententiæ suę est.Ista multi sermonis sunt. Natis in vsum lætitię scyphis pugnare Thyacum est.

ESSE cum datiuo communi habeo significat. Est mihi nanq; domi pater, est iniusta nouerca. Asciscit autem &datiuum alterum, qui explicatur cum præpositione,ad. Quibus odio sunt nostræ secures,nomen acerbitati,scriptura decumæ,portorium morti. Mihi argumento est.Esse alicui auxilio,bono,cordi,curę, damno,decori, dedecori, delectationi,emolumento,fraudi,fructui,gaudio,honori,impedimento, iudicio, lętitiæ,laudi, leuationi,lucro, ludibrio,malo,mœrori, odio,oneri, ostentui, rei alicui,ridiculo,risui,saluti,solatio,solicitudini,stomacho maiori,sumptui, testimonio, vitio, voluptati,vsui, vtilitati.

ESSE cum ablatiuo.

Esse animo abalienato, animo alieno ab aliquo, animo bono, animo illo,animo magno, animo vacuo :Essę commodo suo,ea ætate,fama

grauí,

graui,ingenio bono, perbono loco, moribus antiquis, hoc nomine, munero parentis,perfidia aliqua, pondere aliquo apud aliquem, ſpe bona,magno timore,bona voce.
Eſſe vſu alicui.

E SSE cum præpoſitionibus.

Vide nè hoc totum ſit à me.i.pro me.Sumus imparati quum à militibus tum à pecunia. Itâme nudum appropinquis. A ſecuri negat ei eſſe periculum. Qui ſic inopes & ab amicis & existimatione ſunt.Ab Andria ancilla hęc eſt.Ab animo ęger fui.Anthonius ab equitatu firmus eſſe dicebatur. Suſpiciones magnas habet nõ eſſe ab illo.Erat ab oppido millia paſſuũ circiter tria.Haud eſt ab re aucupis. Tantum ne eſt ab re tua tibi ocium?
Nanq; abſq; eo eſſet.i.ſi is non eſſet.
Quem ad annũ tribunum plebis videbam fore. Quum ad me bene mane Dionyſius fuit. Nihil ad rem eſt.Eſſe ad ſalutem. Res ea eſt ad xxx.H S. Ea ſunt ad virtutem omnia.i. conducunt. Ad vrbem quum eſſet.
Nũc reus erat apud Craſſum diuitem. Mihi fides apud hunc eſt. Omnis gratia,potentia,honos,diuitiæ apud illos ſunt.Vix apud me ſum. Præ ira non ſum apud me. Hodiè apud me ſis volo.Eſt apud me res. Apud patrem,tua amica tecum ſinè metu vt ſit,copia eſt. Et eſt pondus apud ruſticos in patris memoriam. Eſſe apud ſe. Tu face apud te vt ſies. Rectiſſime ſunt apud te omnia.
Cum hac ſi quis adoleſcens forte fuerit.Eſt mihi cum illo bellum, commercium, commune, congreſſus,conſuetudo, diſſenſio, hoſpitium, ratio pacis, ſocietas, ſummus vſus. Eſſe cum

imperio,cum telo,cum telis. Vt quum matre vnà plus esset. Nihil mihi tecum est.
Hic de grege illo est. Id de lucro putato esse. Non hoc de nihilo est. Ad te venimus, vt de rep.esset silentium. Esse de symbolis. Meo de studio studia erant vestra omnia. Nobis sermo,isq; multus de te fuit.
Alteri sunt è mediis C. Cęsaris partibus. Dicā non esse è republica.
Ex Æthiopia est vsq; hæc. Et quod est ex municipio Attellano.Ex qua hic est puer? His ex rebus non spes sed dolor est maior.Quàm omnia essent ex sententia. Consules & quæstor erūt ex illius voluntate.Nec magis ex vsu tuo Sum extra noxiam.Esse extrà se,id est insanire. Esse extrà vrbem. Esse in aliquo spem,in aliquo totum,in ænigmatibus, in ære alieno. In ære meo est. Esse in alea,in amore. Est in animo mihi.i.in animo habeo.Esse multū ī apparatione populariū munerū.Quę in amicitiam po.Ro.ditionemq; essent.
(Iungitᷣ autē prępositio,in, siue motū,siue quietem significat, tam accusatiuo q̄ ablatiuo apud veteres.)Esse in aperto,in armis, in arte, Esse in bonis.i.reputari inter bonos. Esse in caussa, in cœlo,in conspectu,in cōtumelia,in crimine in culpa,in curiositate,in cursu,Qui ī custodiis traditi erāt.Esse ī deliciis,in desiderio ciuitatis, in desiderio rerū charissimarū,in difficultate,in diis seu Deo.In dubio anima nostra est.i.in periculo.In dubio animus est.i.dubitat.In dubio vitæ est.In eo mihi sunt omnia.Esse in excelso, in exēplo,in expectatione Cęsaris,in expectatiōe rerū,in experiūdo,in fabulis,in famulatu, in fastigio,ī fatis,in fide alicuius,in flore,in fu-

ga,

ga,in gratia cũ aliquo. Seges altera ĩ herba esset Omnis in hoc sum. Esse in honore vel in hono rẽ,in imperio,in incerto,ĩ inficiãdo,in integro, in intimis alicui,in inuidia,in iocis. Quantũ esset ĩ ipso. Esse in laude,in laudib⁹,in lautitiis, in legatis,in libris,in litura,in lubrico,ĩ lusib⁹, in laudanda magnificẽtia multũ,in maioribus alicui,in manibus,in manu. Quantũ in me erit In medio oĩbus palma posita est. Mater virginis in medio est. Nihil nẽ in mẽte est? Esse ĩ metu,in mora,in more maiorũ,in moribus alicui in motu,in negocio,in noĩbus pecuniã, in nouissimis,in noxa,in numero, in nullo numero, in nũmis,in obscœnis,in ocio,in oculis alicuius vel alicui,in odio,in offensa,in mutuis officiis,ĩ operis,in optatis,in ore omni populo,in ore omniũ,in patinis animũ,in poculis,in potẽtia magna,in potestate vel potestatẽ alicuius in prediis, in pretio, in probris,in procliui,in procuratione,in prõptu,in publico,in quęstione,in hoc quęstu,in pecuniario quęstu,in re magnũ,in re quapiã,in re vtrãq;,in rẽ meã,tuã,suam,nostrã,vestrã, alicuius. Esse in rẽ absolutè, in salibus,in scripto crebrum,in senioribus, in sentẽtia hac,in sermone rem,in sermone omnium,in spe, in speculis, ĩ statione,in thesauro,in timore magno,in trãquillo,in triuio,in tumore manũ,in tutela,in tuto rẽ,in vadimoniũ, in vado rem,in venationibus multum, in vigore,in vitio. Esse infrà omnes infimos homines,infrà Lycurgum.

Esse inter eos irã,inter homines, inter nos notitiam. Haud procul inter se erant.

Quem penes est omnis potestas. Isthęc iam penes vos Psaltria est?

Cui

Cui æs alienum per omnes terras ingens erat. Inuidia & superbia post fuere, id est, posthabitæ sunt. Cædere incipiunt eius seruos, qui post erant, id est, qui à tergo sequebantur. Esse post principia.
Cato ille noster, qui mihi vnus est pro centum millibus. Hoc erit pro illo tuo &c.
Esse sub Imperio alicuius, sub manu, sub regno.
Et toto vertice supra est .i. preminet.
ESSE cum gerundiis in dum absolute positis, ac præteritis impersonalibus passiuę vocis, vt Dicendum est, prouidendum est, actum est, cessatum est satis. Iam conclamatum est, lectum est, pransum est. Vbi ad vxores ventum est. Soluendo esse .i. sufficere ad soluendum: (sed sum præter hoc nullum in do gerundium admittit.)
EST pro licet cum infinitiuo. In factis est cernere quid sit viuere sanctum. Cuiuis facile est noscere. Est quòdam prodire tenus, si non datur vltrà.
ESSE cum aduerbiis. Eò loci res erat. Res eodem est loci quo reliquisti. Est fortasse quod minitares. Frustra est homo .i. fallitur. Nullum neq; consilium neq; incœptum de virtute frustra erit .i. male cedet. In comitio estote obuiã. Ibi mihi præsto fuit cum literis mandatisque tuis. Præsto multis fuit .i. multorum caussas defendit. Iamdudum domi præsto apud me esse aiunt. Hyrundines æstiuo tempore prẹsto sunt Nescire quo loci esset. Quomodo nunc est. Magna iactat, sed nihil est retro. Satis hystoriarum est, satis orationis, satis verborum. Esse satis alicui. Rogat vndè sit.

ESSE cum coniunctionibus, quod, &c, vt. Est quod visam domum. i. opus est. Est quod me forum transire iam oportet. Nihil est quod festines. Nihil est quod moremur diutius. Quid est quod labores? Non est quod te deterream. Non est quod multa loquamur. i. nõ oportet. Si est vt admiserit. Si est vt possit fieri. Sin est vt velis illam manere apud te. Si est, vt velis reducere vxorem, licet. Quod si, vt es, cessabis, lacessam. i. vt facis. Spero esse, vt volumus. Fueris illo tempore consul futurus. (vbi videtur participium futurus cum verbo futuro positum.)

ESTO, concedentis est verbum. Esto, sit in tuis verbis stupor.

ABESSE alicui, aliquem vel aliquid. Quid abest huic homini? Quid huic abesse poterit de maxima rerum scientia? Ita mihi animus etiam nunc abest. Aberam bidui à castris, sub audi: Itinere aut via. Castra bidui aberant. Abfuit discordiarum domesticarũ calamitas. Dum febris absit. Abest historia literis nostris Id abest, aliud nihil abest. Id enim nunc abest. Haud multum ab me aberit infortunium. Absit verbo inuidia. Abesse iter paucorum dierũ iussis mora segnis abesto. Aberat tertia illa laus. Menses tres abest. Nummus abesse hinc non potest. Abesse magnam partem temporis xxij. millia passuum. Tabulata inter se minus trinis pedibus absint. Abesse spatiũ magnum. Ro. Castra. xx. millium spacio aberant. Auaritiæ absit suspicio. Abesse triduo ab castris. Nõ potest triobolum hinc abesse. Abest vnũ à Prætura tua. Tantum abest, sequente vt geminato aut simplici. quære in cõiunctionibus.

Abesse à bello, à castris bidui, à castris triduo, à cogitatione, à corpore alicuius crucem: à culpa multum, à domo, à lupis oues haud lõgè, à maturitate frumenta, à multis ac magnis molestiis, à periculo longius, à reprehensione temeritatis, à scelere, à signis, à turpitudine: Ab aliquo, ab aliquo longè, ab auribus aliquid, ab castris triduo, ab domo, ab oculis aliquid, ab sole paululum.

Abesse hinc. Abest longè. Haud longè abesse oportet. Non longè hinc abest à nobis. Abesse longè ab aliqua re. Abesse longè gentium. Nõ cogitas hinc longius abesse? Quod si abesset longius. Non aberit longius. Haud multũ abest ab aliquo aliquid. Abesse plurimum ab aliquo. Abesse propius.

ADESSE alicui, amicis. Tu mihi accusatrix ades. Ades animo. Adeste animis. Adeste æquo animo per silentiũ. Adiumenti nihil ad pulchritudinem aderat.

Adesse biduo. Omnia adsunt ei bona. Adeste corporibus. Domi adsitis facite. Dona adsunt tibi à Phædria. Quin incommodi plus, maliq; ilicò adsit. Boni si obtigit quid. Nunc adest occasio benefacta cumulare. Adest partus. Nihil pensi mihi ad illum adest. Ac non quia ades præsens, dico hoc. Adsum præsens præsenti tibi. Coram aderit præsens tibi. Adesse pugnãtibus, Adesse omnibus pugnis, rebus alicuius, scribendo, sibi.

Iam aderit tempus cùm sese etiam ipse oderit. Mihi quoq; adsum testis. Adesse vim alicui. Adeste ad Cal. Adesse ad defendendã caussam, Adesse ad diem. Adesse ad exercitum. Adesse ad imperandum, Adesse ad iudicium, Adesse ad pa-

ad parendum apud aliquem. Contrà: contrà prouinciam, vna cum aliquo, cum silentio, In vnis ædibus, In casu alicuius, In hortis alicuius, In pariendo, In re decernenda, In hac re, In tabernaculo, Per silentium.

Coram quem quæritis adsum. Coram aderit præsens tibi, diximus. Eccum adest. Huc ades.

Vel absolutè. Ades.i.veni. Iam adest. Iam hic aderit. Mox aderit. Optimè adest. Te vno adest plus quàm ego volo. Propè adest quum alieno more viuendum est mihi. Vtinam hic propè adesset alicubi. Ad mortem propius adsum. Vna aderat frequēs cum illis qui amabāt Vna adsum tibi. Adesdum: paucis te volo, id est, accede.

ANTEESSE. Sal. Facundia Græcos, gloria belli Gallos antè Romanos fuisse.

DEESSE consilio, cura, labore, officio. Deesse sibi, est sese negligere. Me potius non amabo, quàm huic desit amor. Quasi desit locus. Officium tuum vel in absentem me vel in præsentes meos defuit. Non ratio verum argentum deerat. Nec metuo ne mihi sermo desit abs te. Vt mihi verba deessent. Mihi voluntas nunq̄ defuit. Paucę cēturię ad consulatum defuerūt Qui non deerat in caussis.

INESSE. In amore hęc omnia insunt vitia. Inest in amore fructus. Inest spes nobis in hac astutia. Magnum inesse in ea lucrum.

Multa in homine signa insunt. In ipsis inest caussa cur diligātur. In isthoc aurum inest mar supio. Inest lepos in nuncio tuo magnus. Inest amoris macula huic homini in pectore. Quæ vis insit in his paucis verbis.

Tristis

Triſtis ſeueritas ineſt in voltu,in verbis fides. Pateram hic ineſſe oportet.i.eſſe. Theſaurum hic ego ineſſe reor.Credo edepol ineſſe auri & argenti largiter.Vbi inerat pictura hæc.

INTERESSE. Quod intereſſet amnis. Arbores quæ interſunt ablaqueabuntur. Stulto intelligens quid intereſt? Hoc pater ac dominus intereſt. Nihil intereſt an humi an ſublime putreſcam.Triduum non intereſt,ætatis vter maior ſiet.

INTEREST cum genitiuis.Si nihil intereſt regis.Ego vero reip.ſemper intereſſe putaui.Socratis intereſt. Oſtendam alio loco,quantum ſalutis communis interſit.

Item cũ his genitiuis, magni,parui,tanti,quãti: Atq; etiam cum his ablatiuis,mea,tua,ſua, noſtra,veſtra:De quibus exempla permiſta habebis.Permagni intereſt.Vt magni mea intereſſe putarem. Magni ſua putabant intereſſe. Quanti interfuerat eam vxorem accipi aut dari. Quod tua non intereſt, percontari deſine.

INTERESSE cum datiuo.

Intereſſe conſiliis, diſputationi, laboribus,negociis,nuptiis,periculis, rebus gerẽdis,ſermoni.

INTEREST cum præpoſitionibus.

Neq; ad id quod quæris multum intereſt. Ad noſtram laudem non video multum intereſſe. Magni videbatur intereſſe ad eam neceſſitudinem, conſuetudinem quoq; accedere. Et certè ad rem nihil interſit. Cum hoc homine aut cũ ſtipite nihil crederes intereſſe. Intereſſe in cædem non potui.Si quid erit in quo intereſſe neceſſe ſit nunquam deero. Quibus ego in rebus interfui.Qui in re non interfuiſtis. Quid intereſt motu animi ſublato inter pecudẽ & hoiem

inter hominem & saxum, aut truncum? Cuius inter primū et sextū consulatum sex et quadraginta anni interfuerant. Nimium inter vos, pernimium interest. Interest additur quoq; his aduerbiis, magis, maxime, minus, minime, multum, plus, plurimum, nihil, nunquid, parū paulum, paululum, pauxillum.

OBESSE, nocere. Quum nihil obsint doli. Factū id Amphitruoni obfuit. Quū vera obessent illi cui operā dabā, nunc falsa prosunt.

POSSE. Tantumq; authoritate potuit, vt &c. pecunia deinde, qua multum poterant, freti, socios ex hostibus facere Gallos conantur. Aut filius eius si domi possit. i. si domi potens sit. Plus potest, qui plus valet. Omnes vos oratos volo, ne plus iniquûm possit, q̄ ęquûm oratio Ad me vt venias, si quid poteris. Si poterit fieri, vt ne pater per me stetisse credat. Comprehendi iube, quantum potest. Me iam, quantū potest, à vita abiudicabo. Sed hic actor tantū poterit à facundia, quantum ille potuit cogitare cōmodè. i. tantum facundia poterit. Sed etiam apud finitimas ciuitates largiter potuisse. Senatus ante calend. febr. haberi per legem Pupiam, id quod scis, non potest.

PRÆESSE ciuibus, magistratui, pecudibus mutis, portui faciūdo, prouīcię, quæstioni, seruis, socijs, vigiliis, in prouincia.

PRÆsentare aliquid, caput alicuius alicui.

REPRÆsentare aliquem alicui, aliqua eorū quæ suis locis dicenda sunt diem promissorum, improbitatem suam. i. renouare. Repręsentare liberalitatis materiam alicui. i. pręsentem facere. Repræsentare memoriam alicuius rei. Repręsentare medicinā tēporis ratione, est ea in præ-

 sentia

ſentia vti. Repręſentare quæ quis pollicetur. id eſt, id in præſenti diſſoluere. Si enim Faberianum venderē, explicare vel repręſentare non dubitarē. i. facile poſſem pręſenti pecunia rē cōficere. Magno enim adiumento Hermogenes poteſt eſſe in repręſentando. i. præſentem pecuniam ſoluendo. Si qua etiam iactura facienda ſit in repręſentando, quod poſſum, adducito.

PRÆSTO eſſe, quęre eſſe cum aduerbiis.

PRODESSE. Benè merenti benè profuerit. Neque quicquam vnquā his profui. Nè neq; illi proſis, & percas. Quicquid eſt id q̄d reliquit, profuit. Ità enim eſt, vt alij aliis, & alij aliis inter ſe proſint.

SVBESSE, inſtare. Æquinoctium ſuberat. Quū honoris ampliſſimi contentio, & dies comitiorum ſubeſſet. i. adeſſet. Quòd hyems ſuberat. Sin autem iā ſuberat ſimultas. i. latebat. Quippè ſolo natura ſubeſt. Suberant tecto abiegnæ trabes. SVPERESSE, abundare. Aliis qā deſit quod amāt, egrè eſt: tibi qa ſupereſt, dolet Cui tāta eſt res, & ſupereſt? Quantū ſat eſt, et plus ſatis ſuperſit. Nihil ſupereſt. i. reliquum eſt Nihil vt ſuperſit in geſtu. Auſculta quod ſuper eſt fallaciæ. Maioribus ſuis doctrina etiā ſuper fuit. i. ſuperauit. Ferrea quę blādo nequeāt ſupereſſe labore. i. vincere laborē. Ego illi ſuperſum. i. ſuperfluus. Neq; deeſſe neq; ſupereſſe re ipub. volo. Vereor nè iam mihi ſupereſſe verba putes, quę dixerā defutura. Si quid ſuper illi fuerit, id nobis ſatis eſt. Mihi ſola ſuperſum, id eſt ſ&perſtes ſum. Modò vita ſuperſit. Sicut tuum vis vnicum gnatum tuæ vitæ ſoſpitem & ſuperſtitem.

SVMO.

Sumere aliquid sibi, animos, ansam, arbitrum aliquē de re aliqua, arma, arrogantiam magnā sibi, bellum cum aliquo, beneficiū, censurā de re quapiā, confidentiā in ventrem, consilia in rem aliquā, curam. Ei rei hilarē hunc sumamus diē. Aliquot hos sumā dies. Aliū diē si sumpsisset, .i. elegisset. Sumere exemplū sibi ex aliis, exordiū, fiduciā ludendi iudicij, fœnore, fœnori argentū, haustus, imaginē serui sibi, aliud dicendi initiū, iudicium de re quapiā, ius sibi de aliquo aut in aliquē: laboris plurimum caussa alterius legationes liberas, loco argumēti, mutuum aliquid, nauē, nomen ex rebus gestis, obsequium aīo, occasionem, offensionē ex ratione, operam frustra, operā multam alicuius nomine, optionē sibi, pecuniā mutuū, pecunias mutuas, personā magistri, saga, satietatē amoris, seminariū sibi, simile sibi, spaciū ad cogitandū, speciē morionis, mulieris, regis: spiritus magnos sibi, suauium, sudorē, supplicium de aliquo, testimonium ab aliquo, vim, de imperatoribus nomina, è puteo aquā, ex populo aliquē monitorem officij sui, in manum vel manus aliquid.

ABSVmere argentum. Corpora defunctorū cōdita in eo, absumi constat intrà quadragesimū diem. Absumere diem rebus frigidis. Vastissimū incendiū multas priuatorū domos absumpsit. Isq; maxime pueros morbus absumit. Adeò vt in eius impensas opes suas absumpserit. Pitissando modò mihi quid vini absumpsit? Quum ille & cura & sumptu absumitur.

ASSVMEre aliquem ſibi, aliquid ſibi, aliam quoque artem ſibi, dicendi copiam, generum, inuidiam, laudem, vxorem. Aliquantum iam etiã noctis aſſumo. Aſſumere aliquem in cõſilium, in numen.

CONSVMERE aliquem, ætatem in eo ſtudio, annos, conſilium, cras heſternum, diem in apparando, dies multos, ferro aliquem, fidem, horam, ocium ſuum in hiſtoria ſcribenda, operã, opes, orationem, pecuniam, pœnas ſummas et ſingulares, res, rem familiarẽ, tempus. Lateris dolore conſumptus eſt. In Dialecticis omnis cura conſumitur.

CONSVMMARE aliquid, opus.i.perficere.

INSVMERE. Vt nullus teruncius inſumatur in quenquam. Inſumatur in conuiuium vel compotatiunculam. barb. Sit in antipodio.

PRÆSVMERE animo, bellum, ſpe, cogitatione aliquid, dapes, lętitiam, voto hanc vitam.

RESVMERE vires. Vereor enim ne ſi hanc intentionem iam in finem laxauero, egrè reſumã

S V O.

Suere aliquid, nauem loris, aliquid capiti ſuo.

CONSVERE aliquid, tunicã. Conſutis dolis.

DISSVERE amicitias.

INSVERE aliquem culeo vel in culeum.

S V P E R O.

Superare aliquem toto capite, paruulis centuriis, curſu, diuitiis, donis, ferro, muneribus, officiis ſcelere, vertice, virtute ætatem. Superare annum nonum, centeſimum, aquas: canem, ceruũ curſu: collem, Craſſum, Chrœſum diuitiis: culmina, domum, equum curſu, faſtigia tecti, flumina, humeros, impetum fortunæ, iter, iugũ, leporem, Midam, montem, ſacietatem ſui, tempus,

pus, Thaidem, vndas. Superat herum amor. Superatur ſagittis arbor. Illis diuitiæ ſuperant .i.ſuperſunt. Nō dubitabam quin hanc epiſtolam fama eſſet ipſa ſua celeritate ſuperatura. Fama ſuperat factum. Factum ſuperat famam Si ſuperent fœtus, pariter frumenta ſequentur. Superat mihi miles.i.ſupereſt. Morbus haud ſæpè quenquam ſuperat.i.tollit. Pecunia tibi ſuperabat.i.ſupererat. Non poteſt quæſtus cōſiſtere, ſi eum ſumptus ſuperat. Si quid æri alieno meo ſuperabit. Sol ſuperabat ex mari .i.terram ſuperabat. Nunquam ità magnificè quicquam dicam, id virtus quin ſuperet tua.i.maior ſit. Superat ne, & veſcitur aura Æthereaꝰ id eſt, viuit. Superatus es à Gallo quopiam.

EXVPERARE animum temerarium alicuius conſilium, furorem, inſidias, inuidiã, iras. Tua prædicatio formam exuperat meam .i.nō ſum tam formoſus quàm prædicas. Memoriam beneficij veſtri colam memoria ſempiterna, dũ anima exuperabo mea.i.dum viuam.

TABESCO.

TAbeſcere deſiderio, dolore, miſeria, in hac calamitate. Videmus cæteras opiniones fictas atꝗ vanas diuturnitate extabuiſſe. Tabeſcit dies, quę ad occaſum tendit. Tabeſcit ſal.

TACEO.

Tacemus cōſilia, Reticemus dolores, Obticemꝰ quorum nos pudet. Atꝗ illi tacent. Mutum tacet. Quæ vera audiui, taceo & contineo optime. Neꝗ te tango neꝗ te taceo. Tace modo ac ſequere. Tace, egomet conueniam ipſum. Tace obſecro. Ignotum eſt, tacitum eſt, creditum eſt, imperſonaliter.

CONTICERE. Tandem opinor conticuit.

Conticuere omnes. Tunc repentè omnes conticescunt. Iampridem conticuerunt literæ tuæ.i. iampridem nihil scribis. Illę scilicet literę conticuerunt forenses & senatorię. Quum obmutuisset senatus, iudicia cōticuissent.i. nulla iudicia essent. OBticere. Quid amabo obticuisti? Virgo conscissa veste lachrymans obticet.

RETIcere. Hoc quidem herclè haud reticebo. Nihil reticebo quòd sciam. Nè retice.

TÆDET.

Tædet harum quotidianarum formarum. Credo iam omniū tędebat. Tædet sermonis tui. Et tędet et amore ardeo. Tędet iam audire eadē millies. Distædet me tui. Me cū hoc ipso distædet loqui. PERTęsus. Itá me ibi male cōuiuij sermonisq; pertęsum. Si nō pertęsum thalami tędęq; fuisset. Et quasi pertęsus ignauiā suam. Postremò semetipsum pertæsus talis epistolæ principio.

FASTIDIRE aliquem. Manè verò quanq̄ fastidis. Vt fastidit gloriosus. Fastidit mei. Fastidimus bonorum. Etiam rectè factis sæpè fastidimur. Eò fastidis.

TANGO.

Tangere aliquem conuitio, scommate. Tangere rem acu, calicem, consilia alicuius, rem summis digitis, hulcus, nubes, prouinciam, scopum, sydera, terram, viuum.

Tetigit vox aures meas, id est, audiui. Hic me dolor tangit. Senem tactum triginta minis. Quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt, id est, mouent. Simul ac tetigit prouinciam.i. peruenit. Si minimè alium potero. Tuum tangam patrem, id est argentum ab eo exigam. Hæc ciuitas Rhenum tangit, id est, iuxtà Rhenum

num

num condita eſt. Vbi primum terram tetigimus, id eſt, appulimus. Ad villam ſuam quæ viam tangeret diuerſurum, id eſt, quę iuxtà viam erat. Leuiter vnumquodq; tangam.
Tangam nullum ab inuito, id eſt, omnes moleſtè ferent nominari. Si de cœlo villa tacta ſiet.
De cœlo tactas memini prædicere quercus.
Tangi amore diuitiarum, Tangi deſiderio patriæ, neceſſario animi dolore. Tangi ſtudio literarum, ſapientiæ.

TAxare frequentatiuũ, precio æſtimare. Pli. Frugiferas tanti taxauerant.

ATtingere aliquem, Britanniam nauibus, cœlũ digito, digito vno aliquẽ, primoribus vel extremis digitis, doctrinam alicuius, forũ, fines alicuius, primoribus labris, Græcas literas, partes naturæ, neceſſitudine aliqua, nomen alicuius, officiis, fide tum etiam cognatione, Oceanum, Aliquam partem ſceleris, ſcopum, ſenectutem, ſtudia, ſuſpitione. Cauſſa te non attingit ità, id eſt, non ità ad te attinet. Nè qua me illius temporis inuidia attingeret. Muſtulentus æſtus nares attigit, id eſt, penetrauit. Attigit me ſanguine .i. ſanguine mihi iũctus eſt.

CONTINGVNT bona. Contingere fines alicuius.
Non cuiuis homini cõtingit adire Corynthũ.
Contingere funem manu, metam optatam curſu. Non omnibus contingit.
Quod non modo ſingulis philoſophis contingit. Quod ſi mihi vita contigerit .i. ſi viuam.
Contingit & malis venatio: vbi quid immerenti accidit. Ægrè, ſed tamen contingit: de re difficili dicitur.

OBTINGERE alicui aliquid. Hic dies peruersus atq; aduersus mihi obtigit. Facile exoptata obtingent. Obtigit occasio. Boni si obtigit quid. Obtingere prouinciam alicui, est quum sortito prouincia regenda committebatur. Mihi quæstor optatior obtigisse nemo potest. Lętus sum fratri obtigisse quod vult. Eloquere vt hæc res obtigit de filia. Istuc tibi ex sentētia tua obtigisse lætor.

Prçter spem hoc mihi obtigit.

PERTINGERE ad finem. Cęs. Circuitionem quam pertingere à castris ad flumen suprà demonstrauimus. i. pertinere.

TARDO.

Tardare aliquem, administrationem alicuius, studia alicuius.

RETARDARE animos testium, bellum, cognatum, impetum coniurationis.

Retardare absolutè. Cic. Veniet tempus & quidem celeriter siue properabis, siue retardabis.

TEGO.

Tegere contumelias: libertatem, patriam, parentésq; armis. Non modo excusatione amicitiæ tegenda non est. i. defendenda. Qui summam prudentiā simulatione stultitiæ texerit. Quod nisi locorum notitia reliqui sese texissent.

CONTEGERE Et illi miserę indigne factam iniuriam contexeris.

DETEGERE aliquem. Stomachum detexit. i. iræ caussam aperuit. Mihi modestiam omnem detexit. i. abstulit.

OBTEGERE caput pallio. Obtegere rata.

RETEGERE. Verg. Cæcumq; domus scelus omne retexit.

TEMNO.

Temnere.

Temnere. Discite iustitiam moniti, & non temnere diuos.

CONTEMNERE aliquem, imperium alicuius, omnes nuncios, Hic ego illum contempsi præ me. Contemnamus hos aut stultitiæ, aut vanitatis aut imprudentiæ.

TEMPERO.

Temperare æs, alicui in re aliqua, Ætati iuuenum amicis, ciuitatem, copiam suam cum re aliqua, corpora, gulæ, linguæ, modū hilaritatis & tristitiæ, remp. institutis & legibus, se ab iniuria & maleficio, vectigalia, victoriam. Temperare in amore. Maledicere huic tu temperabis si sapis. Temperans famæ, gaudij, ferçꝫ lætitiæ.

OBTEMPERARE alicui. Sic mihi semper obtemperauit, tanq̃ filius patri.

TENDO.

Tendere aliquem alicui, arcum, brachia, cor, insidias alicui, gressum, iter, iter cursu, equo, pēnis æther, poëticè. Tendere laqueos coniurationis, lumina ardentia ad cœlum, manus supplices ad cœlum, neruum, palmas ad sydera, plagas, accipitur rete non tenditur, tendere retia ceruis, hominibus, lupis, vrsus, vela, vela ventis, viam, ad scopum, ad iurgium, in aduersum, gramineum in campum, in latium, in oppositum. Quo musa tendis? Quid vltrà tendo? Tēdimus hinc rectà. Quo tendere pergant.

TENTARE aliquem arte sua, bello, modis omnibus, precando, scelere, valetudine. Tentare aditus, animos popularium, fœtas, graues, fortunam, gradum, gressum, insidiis, locum, iter, noua prœlia, rationem, res omnes, sententiam alicuius, terras repostas, vadum, viam. Fumātē nasum vrsi nè tentaueris .i. nè irrita eos qui

possunt nocere. Adag. Tentari frigore, morbo, scabie, valetudine adversa.

ATTENdere animum, Æquo animo, dicentem de rebus invidiosis, res suas, sermoni. Attendā ne quis nisi faber recipiatur. Attentiores ad rē omnes q̃ sat est. Suā classem attentatā magno cum suo periculo pene sensit. Ne cōpositæ orationis insidiis sua fides attentetur.

CONTENDERE aliquid ab aliquo, animū, arcum, arte Musica, bello cum aliquo. Contendere clamore, cursu, cursum recta platea. Iter constitutum, labore, Neruos omnes ætatis, industriæq; suæ. Neruum, oculis, odiis, omnia, pedibus cum aliquo, precibus, prælijs cum aliquo, rixis, Romam, Sacramento. Contendere studiis bonarum artium. Telum in auras aërias, verbis, vim omnem, vincula, vires, voce, ad ædes, ad oppidum ire, contrà æquitatem de re aliqua cum aliquo. In Italiam, Contento studio.

Contendere cum infinitiuo. Verg. Quæ proxima littora cursu Contendunt petere, id est, festinant.

DISTENdere ventrem suum. Ipsæ lacte domū referēt distenta capellę Vbera. Distendunt vbera vaccę. Distentas lacte capellas. Et dulci distēdunt nectare cellas. Distentus solitaria cœna.

Extendere ætatem suam, alas vltrà nidum, brachia, epistolam immodicè, famam factis, auxiliares manus, neruos suos: Noctem colloquiis, laboribus, studiis, sermone benigno: Pennas nido maiores, potentiam suam in aliquem, preces, ramos, saturnalia, vim, vires suas in aliquem.

INTendere acrem aciem in omnes partes, animū

quæstui

quæſtui, rebus honeſtis, ſtudiis, virtuti: animū ad bellum, ad ſcribendum, animum in regnum aures huc, baliſtam in ſenem. Omne corpus in profundenda voce, conſilium, chordas, cupiditatem aliquo, digitum ad fontem. i. indicare.

INtendere eruditionem ſuam, fallaciam in ſenem ingenium, laborem, libro, litem alicui, manum ad ſcribendum, numeros neruis, oculos, officia pericula alicui, periculum iudicij, ſtudium, vela ventis, vincula collo, vocem, in adiutorium, in præſidium alicuius, intentis oculis. Intento opus eſt animo. Hanc ſe intendit eſſe. i. inſtitit Et id quod intenderemus confirmare, id eſt, proponeremus.
Quô nunc primum intendam, id eſt, dirigam iter?

INTENTARE anguem, arma alicui, certamen faces ardentes, fulmen, gladios, manus alicui, mortem, pœnas, ſecures, ſeruos, vim, virgas. Nihil intentatum relinquam.

OBTENdere. Nec puduit rationē turpitudini obtendere. Quaſi velis quibuſdā obtenditur vnicuiuſq; natura.

OSTENdere alicui aliquid, animum ſuum, medium digitū. Manus huc oſtende. Oſtendere mores alterius alteri, os ſuum alicui, pectus ſuum, poteſtatem ſuam in aliquo, ſe alicui in ipſo tempore, ſeſe alicui medullitus, ſe qui vir ſiet, ſententiam ſuam: bona ſpes oſtenſa. Oſtendere me ægre pati illi nolui. Te plura in hac re peccare oſtendā. Velle in ea re oſtendere, quàm ſis callidus. Tot peccata in hac re oſtendis.

OStētare. Neq; cicatrices ſuos oſtētat. Quod diſſuaſit, id oſtentat. Altera manu fert lapidem, panem oſtentat altera. An ego occaſionem mihi

mihi oſtentatam, tam breuem, tam optatam, tam inſperatam amitterem?

PERTENDERE, conari ad finem peruenire. In Heaut. Video non licere, vt cœperam, hoc pertendere. Nos Cn. Pompeij decretum iudicum cum fœderibus, quorum acerbiſſima diligentia eſt, pertendemus?

PERTENTARE. In And. Sed ea gratia ſimulaui, vos vt pertentarem. Latone tacitum pertentant gaudia pectus. Nōne vides vt tota tremor pertentet equorum Corpora?

PORTENDERE, prædicere. Aiebat portendi mihi malum. Nobis periculum magnum et familiæ portenditur.

PRÆTENDERE. Inter prętenta foribus vela ſe abdidit. Prætendere auribus. Segeti prætēdere ſepem. Studeamus ergò, nec deſidię noſtrę prætendamus alienam. Se efferentem prætendere. i. exhibere. Fumoſq; manu prætēde ſequaces. i. præfer

PROTENDERE. Georg. 1. Hinc à ſtirpe pedes temo protentus in octo.

TENEO.

Tenere aliquem, aliquid, ambiguum aliquem, anchoras, animis aliquid, animos, antiquitatem, arces, arma, aſtra, aures, authoritatem, blanditiis aliquem, campum, cauſſam, ciuitates, cōpedibus aliquem, concionem, conſenſum aliquorum, conſilium alicuius, conſtantiam, conſuetudinem, cupiditates, curſum, decorum, delectū rerum, deſiderium, dictis aliquem, dignitatem ſuam, diſciplinam Iuris ciuilis, dolorem, dolū, dubium aliquem, famam dignitatis ſuæ, famā hominum, fidem, forum, fugam, Germaniam, Græciam, gratiam alicuius, gubernacula reip.

ima,

ima, imperium in suos, incertum, insaniam, institutum, iter, ius, ius ciuile, ius suum, lachrymas, legem, omnium rerum impunitam libertatem, loca iussa, locum oratorum, locum apud aliquem, lupum auribus, magistratum, manibus aliquid, manum, matrimonium alicuius, medium, medium aliquem, memoria aliquid, viuam alicuius memoriam, mendacij aliquē, mente, modum, morem, nomen æternum, numen, occasionem oblatam, oculos, oculos immotos in aliquem, omnia, opes, opinionē hominum, ora, oracula, ordinem, partes, populū concionibus, portum, præcepta in corde, primas, principatum, principatum sententiæ, promissis aliquem, proprium, prouinciam, rationem dicendi, rationem rectè, regna, remp. risum, se improbis artibus, se castris.

Tenere se domi, tenere se more aliorū, se more veterum, secundas, sensum alicuius rei reconditum, sententiam, se oppido, sermone aliquem, sibi, silentia, somnum, spe vana aliquem, spem, statum dignitatis suæ, statum suum, stomachū summam imperij, suspensum aliquem, syluas, tacitum, terram, tertias, venas ætatis, ordinis, cuiusq; generis, viam, vim deorum immortalium, vrbem, vulnus.

Tenere se ad dicta, ad leges, ad præscripta magistratus: in corde præcepta, in ditione aliquem, in noxia aliquem, in equestri ordine se, in potestate aliquem, in silentio sese, in spe & promissis aliquem, manifestis in rebus aliquem, intra silentium se. Tanquam digitos, tanq̄ nomen, tanquam vngues teneo. Iuxta rem mecum tenes, pulchrè teneo. Tenes. i. intelligis. Tenet me amor literarum, aqua intercutis, ardor pietatis,

tatis. Tenet aures vestras mediocris orator. Astra tenent cœleste solum, formæq; deorum. Tenet me consuetudo eius verbi aut facti: desiderium incredibile amicorũ, patriæ suorum vrbis: difficultas rei nummarię, expectatio, insania, lex. Vt vos aliquãdo memoria mei, misericordia, desideriũq; teneret. Tenet me odiũ rerum omniũ, pestis, satietas studiorum: Tenuit sententia altera. Tenet me sitis argenti, auri, diuitiarum, famæ, pecuniarum: spes magna, studiũ agri colendi, veternus. Teneri amore, suspenso animo, beneficijs, culpa erroris humani, cultu dei fictitio, cupiditatis, debitis, desiderio patriæ, suorum, vrbis: errore, ignorantia, inertia, iniuria, iureiurãdo hostiũ, lege, fatali lege, legibus patriæ, legib9 sacris, medius, mora paricidij, peste, pœna, promissis, rebus alijs, vana religione, sacrilegij, spe, spectaculis, studijs alijs, propria superstitione, humanis traditionibus, vadimonio, vesania, vtroq;, de vtroq;, in media morte. Teneri bene vel male facere.

TENTare cum compositis apud tendo diximus

ABSTINERE aliquem factis impudicis, animum à scelere nefario, comitiis, culpa, dono, insectatione irarum, maledictis, manum, manus, manus dijs, manus ab aliquo. Manus à sacris abstinendæ. Abstinere pactione, pecunijs locupletum, publico, risus, scelere, se muliere, se rebus vrbanis, se virgine, se à cõmercio alicuius, sermonem de rebus istis, Venere, verbis, vino: à mari, à vino, à vitijs, ab ijs quibus caudæ sunt nigriores.

ATTINERE aliquem, aliquid, animum alicuius, cultros & huiusmodi phrases iam exoleuerunt pro detinere, At nunc in tertia persona consue-

consueuit magis cum præpositione ad. Vt Quod ad argumentum attinet. Nihil hoc Iouis ad iudicium attinet. Negotium hoc ad me nunc attinet aurarium. Quid istuc ad me attinet? Ille ad me attinet. Comperiebã ad Pamphilum nihil quicquam attinere. Nunc quam ad rem dicam hoc attinere somnum? Et adeo ad te attinere hanc omnem rem. Aliena vt cures, eaq; nihil quæ ad te attinent. Attinet sine ad: Quid attinet nos scire?

CONTINERE amicitiam, animam, audita, belluas immanes septis, caput, cupiditates omnes, custodias, continet epistola, continere gressum, insolentiam, lachrymas, libidines, linguam, manus, mendum magnũ, pectus contineri angusto ponte: continere remp. risum, se, se domi, ruri: se loco aliquo, se sua sorte, se ab exemplis Grecis, se in cute, vocem indicem stultitiæ, in officio vnumquodq;. Quorũ ego vix abs te tãdiu manus ac tela contineo. Continere, quin cõplecter, non queo. An tempestas te continet? Continetur publico salus incolumitate illius.

DEtinere, remorari. Detineo te, fortasse profectus aliò fueras. Detinuit me morbus, negociũ. Detineri vẽtis. Detinet nos de negocio nostro.

DIstinere, occupare. Galbã duę sententię distinebãt. Distinere manum. i. milites. Distineri animo, bello, celebritate iudiciorũ, imperij curis, fluminibus, nouis legibus, litibus, mari, metu, negociis, opera, valetudine. OBTInere ætatem suã, antiquum, artem, maternã authoritatem apud filiũ, caussam, dignitatẽ suam, animi firmitudinẽ, summũ atq; altissimũ gradũ ciuitatis, parẽtis grauitatẽ apud aliquem, imperia, ius su-

ius suum, licentiam, cupiditatum suarum, principem locum, tertium locum, numerū aliquē, ordinem, precibus quicquam, principatū, prouinciam, eandem illam rationem antiquam, regna, rem suam, spiritum perpetuū sine vlla cōmutatione, stationes, stationem in manibus, filij suauitatem, aliquam sui venustatem. Obtinui quod postulabā. Obtinui quod intenderā.

OBSTINARE, offirmare. Ea affinitatem hanc obstinauit gratia. Id certum atq; obstinatum est. Liuius.

PERTINERE admittit præpositiones, ad, in, per: & aduerbia, quò, eò, eodem. Qui à finibus Allobrogum ad summas alpes pertinent .i. perueniant. Pars ea quæ ad arcem pertinet. Neq; nostri longius q̄ ad finem porrecta ac loca aperta pertinebāt, cedentes insequi auderent. Idq; ad multa pertinet meis. Celtiberis Cantabris Barbarisq; omnibus qui ad oceanum pertinēt Pertinet ad officium meum, Belgę sub extremis Galliæ finibus oriuntur, pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni. Ad quem ea suspicio pertineret .i. de quo suspicari possem⁹. Rebus quæ in tantam prudentiam pertinerēt. Deus pertinens per naturā cuiusq; rei, per terras Ceres, per maria Neptunus. Vim in se habere vitalem, per omnē mundum pertinentē. Atq; hęc eò pertinet oratio. Hęc omnia Cęsar eodem illo pertinere arbitrabatur. Quo illa oratio pertinuit.

PERTENTARE aliquem. Sed ea gratia simulaui vos vt pertentarem. Pertentare vada.

RETINERE aliquem, amplitudinem, charitatem in pastores, fidem, gratiam, imperium, iudicium, ius suum, liberos, maiestatem, morem, officiū

officium,ſalutem,ſententiam,vtilitatē,ad ſalutem,in officio aliquem.Ordo ipſe annaliū mediocriter nos retinet.i.delectat.

SVStinere aliquem,aliquem re,fortuna,fide: Aſſenſus ſuos, authoritatem alicuius, tua in me vel innumerabilia beneficia, cauſſas multorū, coitionem,cōmeatus alicuius,concionatorem conſulem, conuitium quotidianum alicuius, culpam alicuius,curam,curſum beneuolentiæ, dies acerbos, doctorem, dolorem,expectationem,humeris aliquē, ictum, impetus, ſubitas incurſiones hoſtium,inuidiam,iudicium,magnitudinem cauſſæ ac iudicij; fide, diligentia, conſilio,authoritate,magiſtrum,magiſtratum munus conſulare, negocium, officium,magna in rep.onera, perſonam alicuius,pœnam damnatorum, prælium, quęſtionem, recentes atque integros,ſe,ſeſe,ſeueritatem,ſimulationem,maximam ſolicitudinem, ſpem, ſuſpitionem alicuius rei,telum. Suſtine & abſtine.

Suſtineri herbis,piſcibus.

SVSTENtare aliquid ægrè,ædificationem ad aliquod tempus, Ærumnam, bellum, caſus ſuos aliorum opibus, famem extremam, familiam omnem,imbecillitatem valetudinis ſuæ,laborem ſpe otij,parſimoniam patrum ſuis ſumptibus,ſe conſcientia optimorum conſiliorum,ſe ſchola, ſe ſedulò,ſolitudinem alicuius. A rege ſuſtentari.

T E R G E O.

ABſtergere dolorē omnem,labellū, metū animi alicui,moleſtias omnes ſenectutis,ſorditudinē vulnera.

DETERgere aciem, pelle, lachrumas, menſam, ſtomachum,

TERMINO.

Terminare famam astris, fines, gloriam suam, imperium Oceano, modum artis alicuius re aliqua, orationem, sententiam, vitam: Et spiritu quasi necessitate aliqua verborum, cōprehensio terminatur.

EXTERMINARE aliquem agro, vrbe, de ciuitate: Authoritatem è ciuitate, remp. Exterminandum cum illa vrbe curauit.

TERO.

Terere ætatem, annulum, crocum, diem, iter, labellum calamo, lapidem lapide, manibus quicquā nomen, ocium conuiuiis comessationibusq; inter se, oculos, opes, piper, tempus, verbum, viam, zinziberim. Inter manus quicquam.

ATTERERE ansam, famam, manus imbelles, manus operi insuetas, opus alicuius, pudorem, tunicam, vestem.

CONTERERE adolescentiam, ætatem suam, partem maiorem ęui, carcerē, diem totum ambulando, ferrum, iniurias grauissimas, socordia atq; desidia bonum ocium. In studiis ociū, operam frustra, oratione aliquem, quęstum, tēpus, vitam in quærendo.

DETERERE calceos pueritiæ, calces, laudes alicuius, pedes inualidos, penulam æstate, tunicam, vestem. Nimia cura deterit magis quàm emendat, id est, peius efficit.

INTERERE panem. Tute hoc intristi, id omne tibi exedendum est. Adag. In eos qui aliqd mali perpetrarunt.

OBTERERE laudem alicuius criminibus auaritiæ, laudes maiorum. Ab elephantis obtriti sunt. Meæq; pugnæ præliares plurimæ obtritæ iacent. Pellem serpentis obtritam.

PROTERERE copias hostium, leonem. Quasi sus catulos pedibus proteram.

TERREO.

Terrere aliquem cura, metu, timore. Hæc noua iudicij forma terret oculos. Tu me minus territas? Dij te eradicent, itâ me miseram territas.

ABSTERRERE aliquem, de frumento anseres clamore. Nolite eum supplicem à vobis absterrere.

DETERRERE aliquem, à scribendo, à dimicatione, de sententia, de statu. Maledictis deterrere nè scribat, parat.

PERTERRERE, perterrefacere aliquē. In Eu. In And. Perterritus metu, timore.

PROTERRERE aliquē. Proterruisti hinc me.

TESTOR.

Testari Deos immortales de suo scelere, imperatores mortuos, pecuniam grauissimis certissimisq; monimentis. Vos æterni ignes & non violabile vestrum Testor numen. Id testor Deos. Te testor mihi. Testor in occasu vestro, id est, testis sum. Ipsus tete per superos omnes testatur. i. precatur.

TESTIFICARI aliquid. Quod eò sæpius testificor vt &c. Testificor me à te rogatum. Mihi abs te aliquando testificata tua voluntas omittendæ prouinciæ.

CONTESTARI cœlum noctemq;, litem.

DETESTARI aliquid ab aliquo. Omnes memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem denique ac nomen à Republica detestantur summum Iouem.

Deósq; detestor.

Belláque matribus detestata.

OBTESTARI aliquem per fidem suam, per vnicam gnatam & gnatum suum, per senectutem, per solitudinem alicuius &c. Est enim obtestari, quum per ea aliquem adiuramus de quibus agitur.

TEXO.

Texere Basilicam columnis antiquis, epistolas quotidianis verbis, opus luculenter, telam, Ea tela texitur.

ATTEXERE loricas, pinnas.

CONTEXERE extrema cum primis, interrupta, faciem vnam longe lateq;. Trabibus contextus acernis.

DETEXERE aliquid viminibus, palliũ, telam

EXTEXERE aliquid. Extexam ego illum pulchre iam.

PRÆTEXERE cupiditatem triumphi, funera sacris nouis, omnia quę fiunt, quæ agãtur, somnium.

RETEXERE orationem, præturam, se, superiora, thecam nummariam.

TIMEO.

Timere alicui, aliquem, animum alicuius, furem, Iouem iratum, iram patris, mortem sibi ab aliquo, parti suæ, receptui suorum, sibi ab aliquo, vicem suam vel alterius, vitæ alicuius, ab aliquo, de aliquo, de bello, de morte, pro capite amicissimo. Timeo miser, quam hic rem mihi nuntiet. Tibi timui malè. Timeo quid fiet. Timet nè deseras se.

EXTIMESCERE aliquem, aliquid. Patrẽ extimescam. Id docti senes extimescẽt. Extimui ilicò. Extimuit tum illa.

PERTIMESCERE. Pertimui belua.

TINGO.

Tingere

Tingere literis aliquem. Tinctis capillis.
INTINGERE. Quæ condiuntur queq; intingũtur. Nutriat intinctos missa patella cibos, id est, conditos.

TITVBO.

Titubare animo, corde, lingua, mente, pectore. Nè quid titubet. Si quid titubatum est. Titubantem strauisti.

TOLERO.

Tolerare bona malaq; vnâ cum aliquo, egestatẽ, equitatum, equos, facta alicuius, violenter, famam, hyemem, parcendo, se fructibus agrorũ, seruitutem æquo animo, sumptus, vitam militia, & exercendo agros.

TOLLO.

Tollere aliquem biga, curru, rheda: aditus tẽplorum, ædes, æs alienum, amicitiam è vita, anchoras, animos, auiditatem potionis & cibi, cachinnum, caput, clamores, cognationẽ Superbi, cõcordiam, publicum consilium funditus, cõtrouersiam, conuictum humanum, conuiuium, cornua, crimen, cristas, omnium rerũ delectũ atq; discrimen, dictum, dubitationem, errorẽ imperitorum. Tollere exemplum pręclarissimum vendicandæ seditionis de rep. Tollere filios. i. nutrire. Tollere fruges. i. colligere. Tollere gradum. i. progredi grandiore gradu. Tollere gradus omnes & dignitatis & gratiæ, omnem hilaritatem, hominem ex homine omnino, iter, iudicia, lamentationem, leges. Tollere liberos ex aliqua. i. gignere. Tollere luctum, malum de rep. manus. Tollere matrem. i. necare, memoriam regni, mendum scripturæ litura, metum alicuius penitus, minas, nomen Tarquiniorum, oculos. Tollerę onus. i. suscipere.

Tollere osculum.i.osculari. Tollere patrem, id est, in collum suscipere. Tollere pedem aliquò .i.ire. Tollere pedes, est res obscœnas honestis verbis tegere. Tollere puellã paruulã.i.educare. Tollere querelas, risum, se in curas, societatẽ sublimẽ aliquẽ. Tollere tectũ altius.i.eleuare. Tollere cadẽtia verba, ver ex anno: ad astra, ad sydera, aliquẽ vel aliquid vt manus, vultus: de medio aliquẽ. De sua oratiõe aliquẽ, de tabula nomen suũ, è ciuitate regalis nominis memoriam, è medio aliquẽ, è numero recuperatorũ, ex natura rerũ aliquid, ex oculis quicq̃, ex vrbe aliquid. Tollere ex vxore filiũ.i.procreare. Tollere in cœlũ, in collum, in crucẽ aliquẽ. Tollere funditus aliquid. Oẽs tollo ex hoc die in aliũ diem. Quę nõ posuisti nè tollas. Quicquid peperisset decreuerũt tollere, Quod erit natũ tollito. Quod peperisset iussit tolli. Tolle quod tuũ est. Taurũ tollet, qui vitulũ sustulerit. Sublati animi. Sublata pocula reponere.

ATTollere oculos, palliũ, pedes, signa, superciliũ in auras se. CONtollere gradum. In Aul. Contollere caput in prędia. EXtollere caput, indignationẽ, liberos, lumbos, malũ, hoc in diem, nuptias, pedẽ postremũ domo patria, spe aliquẽ, verbis aliquid, vocẽ. SVstollere. Amiculũ hoc sustolle. Phrases pręteriti sustuli: quęre in simplici.

TONDEO.

Tondere barbã, capillos. Tondẽt dumeta iuuẽci. Nocte arida prata Tondẽtur. Tondebo auro vsq; ad viuam cutẽ. Alibi emungã. ATtondere aliquem per pectinẽ. Is me scelus auro vsq; attondit. Attõdere vlmos.i.amputare. In Epi. DEtondere lanã, ouem.

TORQVEO.

Torquere aliquẽ, sanguineam aciẽ, aures ab obscœnis

scœnis sermonibus,axẽ humero,cœlũ,collum, cursum,equũ frenis,hastã,neruo aliquẽ,oculos ora,orationẽ aliquò,saxa ingẽtia,se,telũ in aliquem,in caput alicuius,vestigia,vultus. Verbi cõtrouersia tãdiu torquet Græculos hoĩes con tentionis cupidiores quã veritatis. Ast illum ter fluctus ibidẽ Torquet agens circũ. Me maior in verbis ꝙ in sentẽtiis eligẽdis labor & cura torquet. Nos acriter tuæ literę diu torserunt
TORQueri ebrietate,furore,ira,vino. Taxi torquentur in arcus.
CONtorquere hastam, telum in latus, in aluum equi: Contorta toga. Contortor legum.
DETOrquere recte facta,animum à virtute.
DISTOrquere. Illud vide os vt sibi carnifex distorsit. Sub nodis distortum.
EXtorquere baculũ alicui, clauam Herculi vel è manibus Herculis:ensem alicui,errorẽ, humanitatẽ suã,nummũ ab aliquo,regnũ, sentẽtias, de manibus iudicũ vi quadã,veniã,veritatem Bonorũ extortor. Oibus membris extortus et fractus. INtorquere hastam,telum. Intorta oratio. In pampini folio intorta. Intorquentur inter fratres grauissimæ contumeliæ.
REtorquere aures,oculos, pilã,sarmentũ, vultũ.

TRAHO.

Trahere animis aut animo, animum diuersè,bellum,caudã,colorẽ,corpus ęgrũ,diei partẽ ad se diẽ,faciẽ,formam hoĩs, sacrę virginis: fila, tutã tranquillãꝗ fortunã,ignes,ius,lanam,litem manu aliquid,membra ægra,moram, naues in saxa, noctem, omnia, orationem, originem, pecuniam,pensum,perniciem exemplo,pocula, promissa, rationes, ruborem, ruinam, sermonem, stamina, suspiria ab imo pectore,

tempus, vestem, vindictam, vitam tranquillã, cum animo suo, ex historia aliquid, in eandem voluntatem plures, in calumniam aliquem, in facinus, in iudicium, in ius, in eandem virtutē omnia, in voluntatem, per pœnas. Flumen trahit aggerem. Cum stabulis armenta trahit. Traherent quum sera crepuscula noctem. Fata nolentem trahunt. Senem potum pota trahebat anus. Trahit sua quenq; voluptas. Quo fata trahunt retrahuntq; sequamur. Vnde trahis genus? Trahi errore, honore, impetu, studio honoris, literarum, pietatis. Omnes trahimur & ducimur ad cognitionis & scientiæ cupiditatem. Immedicabile vulnus Ense recidendum est. Ne pars syncera trahatur. i. corrūpat.

TRACTARE aliquem benè, commodè, iniuriosius, malè: Tractare aliquid studiosè, animū ægrotum alicuius, arma, arte aliquem, artem Musicam, caussam difficilem, constantiam, ædictum: acre concertatorium, forense, iudiciale, litigiosum dicendi genus: literas, locum aliquē, mente aliquid, mentes hominum, quæstionē, rem astu, verbis: remp. se, se in rep. singula, vulnera, ex vulgi opinione aliquid. Tractant fabrilia fabri.

ABSTRAHERE. Mors nos à malis, non à bonis abstraxisset. Vix me illinc abstraxi. Et istã psaltriam vnà illuc mecum hinc abstraham. Eũ ab illa abstraxit. Vt me à Glycerio miserum abstrahat. A rebus gerendis abstrahit senectus.

ATTRAHERE ad se aliquid. Nihil est quod ad se rem vllam tam illiciat & tam attrahat, q̃ ad amicitiam similitudo. Magnes ferrū, Naphtha ignem attrahit. Te Romam attraham.

ATTRECtare sacra, proprie dicimus

CONTRAHERE æs alienum, amicitiam, animum, armenta, barbam, beneuolentiã, canitiẽ, collum, culpa alicuius aliquid, culpam ab aliquo, familiaritatem, frontem, greges, iram Dei iram sibi, litigium, malum, matrimonium, milites, molestiam liberalitate sua, negocium, noxam, odium, paginam, pecuniam, personas ad negocium aliquod, rabiem, rationem, rẽ, res alicuius, rugas, se, senium, sitim, studium, supercilium, tempus, valetudinem aduersam, vela, viros cum aliquo, in angustum, in arctum, in cõpendium, in fasces. Horrida tempestas cœlum contraxit. Quasi tristitia quędam contrahit terram, tum vicissim lætificat. Contrahitur facies, flumen, mare, os, pannus. Contrahi incommodis. Contrahuntur opes. Hinc contrectare.

DETRAHERE alteri aliquid, annulum de digito, arma, calceos, consuetudinem alicui, errorem animis, famã alicui vel famæ alicuius, gloriam alicui vel gloriæ alicuius, honorem debitum alicui vel honori alicuius, nido implumes nudo vestimenta, ocreas, sensus de homine, soccos, vestem alicui, vestimenta alicui de aliquo, de summo meo ergà te amore aliquid, de cœlo aliquem, de commodis suis, de fama alicuius de iure, de opera publica aliquid priuatis studiis, de opinionibus nihil, dę prouincia homines, de tot testibus vnum, de viuo nihil, ex ea facultate dicendi, ex summa aliquid, in iudicium aliquem.

DETRECTARE bonos, certamen, iugum, laborem, leges, munus militiæ, officiũ, prælium.

DISTRAHERE aliquem ab altero, controuersias, fundum, feruida holera, nuces, opes, poma in partes; charissima pignora, pretio aliquid.

DISTRAHI in varias sententias. Turbatis distractus equis. Quo ego pacto diuorsus distrahor. EXTrahere æstatem, aquam, bellum, certamen, diem cunctando, horam, iudicium, rē variis calumniis in annum, per aliquot dies: se malis, se alicūde, vrbē ex periculis maximis.

OBTRECTARE alicui, aliquem, bonos.

PERtractare. Cic. Mentem omni cogitatione pertractans. PROtrahere. Vt aliquot saltē nuptiis protrahat dies. Nonius legit prodat. Protractus ad paupertatem. RETrahere aliquem aliquò, aliquē à studio, se ab ictu, ad se argentū, ex fuga, ex itinere, in conditionem seruorum. Si Hannibalem in Africā retraxisset.

RETRActare caussam, dolorem, largitiones, librum, opus. i. emendare.

SVBtrahere aliquid alicui, famæ, inuidiæ, materiā furori, se, se ab alicuius aspectu.

TREMO.

Tremere animo. Trementibus omnino labris. Tremo totus.

CONTREmere. Cuius in mea caussa nunquam fides virtúsq; contremuit.

CONTREMISCERE omnibus artubus, tota mente.

TREPIDO.

Trepidare. Quid est quod trepidas? Trepidari sentio. Dum trepidant alæ.

TRIBVO.

Tribuere alicui aliquid, ætati aliquid; authoritatem huic rei magnam, beneuolentiæ alicui aliquid, fidem eisdem rebus, fiduciam commendationi alicuius, gratiam, humanitatem, ingeniū alicui, iura, laudem, mercedem, misericordiam, multum alicui, officium homini amicissimo omnia alicui, vniuerso ordini publicanorum

operam amicis,foro,rei familiari : Tribuere plus alicui q̃ oporteat,primas,prouinciam alicui,secundas,tertias,tempus alicui,veniam errori. Tribuere in partes,est distribuere. Nè plus ei tribuas quàm res & veritas ipsa concedat. Quicquid ei tribuo, tribuo ex tuis literis.

ATTRIBVERE aliquid alicui,aliquem alicui, agros,caussam calamitatis, culpam,curam, equitatus partem, equos, locum, naues alicui.

DISTRIBVERE. Distribuit binos singulis. Ad cuiusque opinionem fortunæ distributæ. Id distributum sanè est ex sententia. Generatim distributi in ciuitates. Est in partes distributus duas. Distributi in numeros milites Sacramento militari. Distribuamus in ea ministeria quæ non longe à pœna sint.

TRIVMPHO.

Triumphare de Gallia. Triumphare de Sicilia,de Lyguribus. Triumphare de Samnitibus. Nõ triumpho ex nuptiis tuis. Quum amplissime atq; honestissime ex prætura triumphasset. Id verò serio triumphat. Quod euenisse nobis gaudeo & triumpho.

TRVDO.

Fallacia alia aliam trudit. Frater trudebat fratrem hasta. Quas tu mihi tenebras trudis.i.obiicis.

CONTRVDERE in carcerem. Eòdem cæteros pyratas contrudi imperauit.i.coniici.

DETRVDERE aliquem impetu,regno. Detrudere naues scopulo. Morti iam detrudi se dicebat. Ad mendicitatem properent se detrudere. Necessitas nos ad ea detrusit. De salutu agróque communi à seruis communibus vi detruditur.

INTRV

INTRVDERE ſe,id eſt,inferre.

OBTRVDERE alicui puellam. Ea quoniam nemini obtrudi poteſt,itur ad me. Nunquam auſus ſum recuſare eam quã mihi obtrudit pater. Obtrudere palpum alicui.i.aſſentando decipere.

RETRVDERE aliquem inuitum. Iaceat in tenebris ab iſto retruſa atq; abdita.

TVEOR.

Tueri aliquem omni diligentia atq; officio,cauſſas armis prudentiæ,fidem alicuius,lenitatem, parta, perſonam alicuius, populos vniuerſos, remp.ſeueritatem. Auerſa tuetur .i. videt.

TVTARI,commũne eſt. Vos tutabor. Meum non potui tutari locum. Mores facile tutor. Vt eos quos tutari debeant deſertos eſſe patiantur. Libertas, ſalus, vita,res,parentes,patria & prognati tutantur,ſeruantur.i.defenduntur.

CONTVERI aliquem.i. defendere. Contueri aliquid. Neq; vero eſt quiſquam qui eadem contuens efficiat. Contueri terram. Inimico vultu contuetur. Ipſum adeò contuor.

INTVERI aliquem,aliquid, effigiem alicuius, maiorum imagines,limulis.i.limis,nutum hominis, opem ac poteſtatem alicuius, terrã modeſtè,inimico vultu,in aliquem, in aliquid. Nullam equidem illic cornicem intuor.

OBTVERI terram.

TVMEO.

Tumere,inflari. Quid hoc quod in collo tibi tumet. Tument negocia.i.aggraueſcunt. Tumeſcit æquor ventis. INTVMERE.

TVNDO.

Tundere aures alicuius,incudem,conuerſo baculo oculos alicui, pectus, piper, ſpicas,vlmum.

Quibus

Quibus in vnum tonsis. Tundendo atque odio deniq; effecit senex.

CONTVNDERE facta alicuius, fustibus aliquem, herbas olentes, hydram .i. domare.

EXTVNDere aliquid, artes varias meditando.

OBTVNDERE aliquem, ægritudinem, aures alicuius grauiter, Deos gratulando, longis epistolis aliquem, mentem, rogitando. Nē me obtundas de hac re sæpius. Obtusa falx. Sum obtusus pugnis.

PERTVNDERE acuta testa vel lapide vngulam. Pinna pertunditur. Nē quisquam pertundat crumenam cautio est. In pertusum ingerimus dicta dolium.

RETVNDERE ferrum, sermones facto aliquo Retusum ferramentum, cor, ingenium.

TVRBO.

Turbare animam, animum, aquam, carnarium totum, ceruum, conscientiam, conuiuium, equos ludum, mentem. Nescio quid profecto absente nobis turbatum est domi. Vndiq; totis Vsqueadeò turbatur agris.

CONTVRBARE aliquid, fortunas, nummos pecuniam acceptam, rem .i. decoquere. Conturbare aliquem. Conturbatus est adolescens .i. commotus. Incidunt sæpè multæ caussæ quæ conturbant animos vtilitatis specie .i. dubios faciūt. Frequentia & obambulatio hominum conturbat & infirmat imaginum notas, id est, ordinem destruit. Ità cōturbasti mihi rationes omnes .i. confecisti.

DETVRBARE ædibus aliquem, ædificiū, pāpinos superuacuos, statuam, tectum, tegulas. Neq; solum spe sed certa re iam & possessione deturbatus est. Hęc verecundiam mihi & vir-

tutis modũ deturbauit. Puppi deturbat ab al ta. Sua quenq; fraus de sanitate ac mente detur bat. Deturbabo ego iam illum de pugnaculis. Deturbare aliquem de monte, possessione, sco pulo, è naui, è puppi, è turri. Ex spe deturbatos iacere. Hunc deturbatote in via.

DISTVRBARE ædes, domum, iudicium, ma- chinas, nuptias, parietes, porticum, pontes, te- cta, vrbem. Pax & concordia disturbantur pa- lam. Ni meus disturbasset aduentus omnia.

EXTVRBARE aliquẽ ædibus, vel ex ædibus, foras: ex animo ægritudinẽ, dentes, oculos ali- cui, homines è possessionibus. Exturbari ta- bernam iussit. Exturbari fortunis, penatibus, sedibus suis, ex agris. INTERturbare. Dauus interturbat omnia. Nè interturba.

OBTVRBARE loquentem. Ita ne vero obtur bat. i. interpellat, vel veritati reclamat.

PERTVRBARE. Adeo perturbauit familiæ mentẽ meę. Iam perturbaui oĩa. Perturbari de reipub. salute, de sua salute, ex ciuitate.

VACO.

VAcare, est carere vel operã dare. Vacare alicui, animo, corpori, diuitiis, populari gloriæ, gulę, bonis literis, parsimoniis, postulationibus, stu diis, voluptatibus. Vacare ęre, culpa, institutis iustitia, labore, lamentis, legibus, muneribus, odio, officio, perturbatiõe animi, virtute, à bel lis, à cõmentatione domestica, à forensi dictio- ne, à labore, à molestia, à studio, ab agricultura, ab occupatione. In nullum mea mens grande vacabat opus. Nullum est tempus quod iusti- tia vacare debeat. Fac vacẽt ædes. Noluit eum locum vacare. Hoste vacare domos. Vacare agros. Vacat impersonale, ocium est. Si va- cet

cet annales nostrorum audire laborum.

VACILLO.

Vacillat iustitia, res. Vacillans legio. Vacillantes literæ. Vacillans testis. Vacillare in vtrãq; partem. VADO. Vadere, ire. Ad eũ postridie manè vadebam. Cras manè vadit.

EVADEre aliquẽ. Gradus euaserat altos. Euadere manus alicuius, pœnã fractis vinculis, probum, ripam, irremeabilis vndę, sermones oĩm malignorũ, perpetuã valetudinẽ. Multa vera inquit euadere. Nunq̃ hodiè quiui ad coniecturã euadere. Euado ad summi vestigia culminis Antè oculos euasit et ora parentis. E philosophorũ scholis tales ferè euadũt. Cuius ex insidiis euaseris. Cùm ex insipiẽti corpore euasisset Profectò euadet in aliquod magnũ malum. Si hinc euaserit. Vbi friget huc euasit. Nè te sacrificẽ, nunq̃ euades. Quò euadas nescio. Quò euadat vide. Quàm timeo quorsum euadat. Et heri semper lenitas verebar quorsum euaderet.

INuasit plerisq; cupiditas bonorũ. Inuasit eũ habẽdi cupido, desidia, dolor, inertia, libido, stupor, torpedo. Inuadere fines hostiũ, regnũ alicuius aĩo, vrbẽ. Inuadi ab inuidis & improbis Inuadere in aliquẽ. Tãta vis auaritię in animũ eorũ veluti tabes inuaserat. Inuadere in arcem caussę, in Asiã, in bona alicuius, in collũ alicui, in fortunas alicuius, in Galliã. Inuaserunt miserũ in genua flegmina. Inuadere in oppidũ, in alienã pecuniã, in prędia alicuius, in alienã prouinciã. PERuadere. Oĩa aspera vti soles peruade. i. doma. Murmur à tribunali totã cõcionẽ peruasit. Quas oras quasi morbꝰ quidã illius furoris ꝑuaserat. Passim totã vrbẽ peruadit Cùm pauor ac trepidatio totã vrbẽ ꝑuasisset.

Quæ

Quę per animos gentium barbararum peruaſerat. Quantum incendium non ſolum per agros ſed etiam per reliquas fortunas aratorum iſto prætore peruaſerit. Per omnes partes prouinciæ te tanquàm calamitoſam tempeſtatem peſtemq; peruaſiſſe demonſtro. Quò non per hęc tempora noſtrorum hominum libido peruaſit.

VADOR.

Vadari aliquem, eſt cogere aduérſarium ſe ſiſtere, vadem exigere. Ità me vadatum amore vinctū que attines.

VAGOR.

Vagatur animus errore. Nè vagari & errare cogatur oratio. Per freta vagati.

PERVAGARI. Dolor omnia membra peruagabatur. Necq; ciuitates tantum, ſed etiā vicos atq; agros ſuperſtitionis iſtius contagio peruagata eſt.

VALEO.

Valere amicis, animo, arte, authoritate, bello, curatione, dicendo, doctrina, gratia apud ſuos, ingenio, memoria, multitudine per ſe, perfidia, poteſtate, tumultu, vſu, à morbo, à pecunia haud perbenè, ab animo, ad celeritatem, ad minimam fraudem, ad ſummam laudem, ad nullā partem, ad ſpeciem, ad vulgus, apud aliquem, in biduum. Valere æternum .i. in perpetuum. Valere athleticè, baſilicè, benè, malê, pancraticê plurimum, pugilicè, rectè.

VAle recedentis ſalutatio eſt. Valeas, habeas illā quām amas. Valeant qui inter nos diſſidium volunt .i. diſcedāt. Si Deus talis eſt vt nulla gratia, nulla hominum charitate teneatur, valeat. Iſta valeant. Valebis tu vnus. Vt valetur?

Plauti

Plautinum est. INualescit pestis.
REVALESCERE ex capitali morbo.
V A P V L O.
Vapulare, verberari. Metuo nè hodiè hic vapulē. Alius septimanam legionem vapulasset. Vapulat peculium. Vapulare omniū sermonibus
V A R I O.
Variare laborem ocio, ocium labore, vocem, voluptatem. Variatis hominum sententiis. Nè & hic varientur virgis & loris domi.
V A S T O.
Vastare agrum, castella multa, Italiam bello, mentem, remp. vrbem incendio.
V E H O.
Vehere clitellas. Vehi equo, naui, rheda. Vt è naui vecta es.
V E X O.
Vexare aliquem, conscientiam, corpus, mentē, exteras nationes, pecuniam omnibus modis. Locus à vestris vexatus. Villa vetustate vexata.
ADVEHI in pontum Arabiam. Aduecti aduorsa aqua sumus per Anienem.
AVEHERE aliquem à patria, in Hispaniam, secum. Quo auecta est?
CONVEHVNT semina ex diuerso formicę. Prædāq; per herbas Conuectāt calle angusto.
CONVEXARE aliquem malè.
DIVEXant rem meam.
EVEHERE aliquid, aliquem.
INVEHERE aliquid alicui. Non erant in iis, quæ tibi casus inuexerat. i. intulerat. Quēcunq; casu in fortuna inuexerit. Quantumq; Romana se inuexit acies. Centauro inuehitur magna. Cum eius curru Capitolium inuectus. Inuehi in aliquē, i caussam principū, i domū Antonij.

PRÆteruehi. Ei fuccedo orationi, quę non pręter uecta fit aures noftras, fed in animis hominum penitus infedit.

PROuehere aliquē, ftudiofos. Veftra in me attente audiēdo benignitas prouexit orationē meā.

PRouehi ab aliquo, ad dignitatē, in altū. Si qui lōgius in amicitia prouecti effent. Sed longius ętate prouectus. Qui iam ætate prouecti. Prouecta ætate mortua eft. Quorū vfq; ad extremū fpiritum prouecta eft prudentia. Studio rerum rufticarum prouectus fum.

REVEhere. Vt fe reuehat domū. Famā ex Bithynia optimam reuexifti.

VELLO.

Vellere aurē alicuius, monere. Poftéfq; à cardine vellit. Vellicet abfentem Demetrius. i. laceret. Plura in Saluft. infcite aut maligne vellicant.

CONVELLEre cuncta auxilia reip. fores toto cardine, ftatum ciuitatis, à terra funem, de priftino ftatu aliquem, domus conuulfa fedibus fuis. Conuellere illis cogito. i. furari.

DIVELLERE liberos à complexu parentum. Omnis conglutinatio recens ægre, inueterata facile diuellitur.

EVELlere arborem, omnes radicum fibras, oēm eorum importunitatem ex intimis mentibus, linguā alicui, opiniones infitas, fcrupulum ex animo alicui. Qui non modo ex memoria, fed etiā ex factis euellendos non putet. Ea quum fuerint falfa & inania, fint euulfa ex omni memoria vitáq; noftra.

REuellere iniurias omnes honorificis verbis, pellem bonis, tela fcelerū alicuius de corpore reip. vrbem fuā. Gorgonis os pulcherrimum, cinctum anguibus reuellit atq; abftulit.

VENdere cum cōpofitis apud dare; Vēdicare & vindica

vindicare apud dicare: Venire cum dependentibus apud ire diximus.

VERBERO.

Verberare eſt percutere virga, baculo, fuſte, loro, flagello, ferula, arundine. Verberare aliquem, conuitio, exercitatione dicendi, tormentis, verbis aliquem. Verberat alas hyrundo. Mihi vox aures verberat.

TRANSuerberatur beſtia venabulo.

VEREOR.

Vereri eſt timere cum pudore. Veretur liber. Vereri aliquem, conſpectum alicuius, hiſtorias, rumuſculos hominum. Vereor quid fiet. Veritus ſum deeſſe Pompei ſaluti. Vereor dicere, huic veritus eſt facere iniuriam. Mecum ire veritus eſt. Ego dudũ nonnihil veritus ſum abs te. An verebamini ne id facerem? Vereor vt tibi poſſim concedere. i. neſcio. Vereor vt placari poſſit. Sed firmæ hæ vereor vt ſint nuptiæ. Dies hic mihi vt ſit ſatis vereor ad agendum.

VERITVM eſt imperſonaliter. Quos non veritum eſt in voluptate ſummum bonum ponere. i. qui non veriti ſunt.

VERECVNdari neminem apud mẽſam decet.

REVERERI aduentum alicuius, maiores natu, aſſentandi ſuſpicionem.

VERGO.

Vergere ad Aſiam, ad fundum, ad imum, ad interitum, ad Italiam, ad occaſum, ad perniciem, in longitudinem. Proſpice quò iſta vergant.

INVERgere ſacrificantium vox eſt. Idem quod conuerſa patera penitus effundere. Inuergere in me liquores tuos ſinam ductus.

VERTO.

Vertere aliquid, animam, vel animum. i. reſpirare

Anno vertēte. Vertere aſſum,aures ad preces beneficiumin grauiſſimam iniuriam , conſiliū alicuius rectè, culpam in gloriā,curſus,domū, fabulam,faciem ad auroram,ad meridiem:hoſtes in fugam , iocum in rabiem, iter, lumina, manum non verterim. Vertere morſus in panem,in parietem: Vertere oculos,omnia ad extremum, omnia in fumum & cinerem , opus, ordinem,patinariū,rem in ſuperbiam, ſe, ſe ad vocem,ſe in faciem alterius, in varias formas, in imaginem alterius , in hirundinem , in omnia,ſententiam,ſolum,ſomnium in bonum,ſtilum,ſtultitiæ,terga, terram aratro,raſtris,vela, verba,veſtigia,vitio. Vertere in abuſum,in barbariem,in cinerem, in contumeliam ſuam, in luxum,in opprobrium,in riſum,in ſuperbiam. Quæ te genitor ſententia vertit? Redigam vt quò ſe vertat,neſciat: Dij benè vortant. Quæ nec Dij benè vertant. Benè tibi,fœliciterq; vertat. Malè tibi vertat. Quæ res tibi vertat malè. Malè vortit res pecuniaria apud vos. Malè res vertunt,quas agit. Vertitur æſtas,annus,cœlū. Septimam poſt Troiæ excidium iam vertitur æſtas. Omnia vertuntur, certè vertuntur amores. Non hic victoria Teucrum Vertitur.i.ſita eſt. Bonæ leges vertuntur in abuſum. Vertitur res in hoc cardine. Vertitur res in meo foro. Temperantia veterum verſa eſt nobis in luxū. Conſuetudo vertitur in naturam. Benefacere iam ex conſuetudine in naturam vertitur. Verti in opprobrium. Vertitur res in periculo. Nō omnia in illius poteſtate ac moderatione vertentur. In quo illa cauſſa vertebatur. In religionem ea res verſa eſt. Conſilium meum tibi vertitur in riſum. Res omnis penes hunc vertitur

id eſt, α & ω.

VERSARE aliquem probè. Non vt in iudiciis verſaret cauſſas. Vos exemplaria Græca Nocturna verſate manu, Verſate diurna. Verſare ſuam naturam. Quum illum ſuum ſaltatorium verſaret orbem. i. in gyrum ſe ſaltando conuerteret. Multas res ſimul in meo corde verſo. Satis diu hoc iam ſaxum vorſo. In iſtis vrbibus cum ſummo imperio & poteſtate verſatis.

VERSARI in magnis anguſtiis, in auribus animiſq; oratorum. Error in hac cauſſa atq; inuidia verſatur. Verſari in controuerſia atq; in cõtentione. Verſatur Cupido in corde meo. Ea res nunc in diſcrimen verſatur. i. in diſcrimen venit. Verſari in eodem errore, in intima familiaritate hominis potentiſſimi, in ſumma impunitate gladiorum, in inſidiis ac periculis, in iudicio. Vehemens erat in iudiciis inuidia verſata. Verſari in laude ſemper, in malis, in omnium doctrinarum meditatione, in memoria hominum & ſermone, in ore omnium, in prouincia, in rep. adminiſtrãda, in ſubſelliis, ob oculos

ADVERTERE animũ, animo aliquid, anſam alicui, aures, cor, curſum, flumina, greſſum, oculos, pedẽ, pectus, prędam omnem ad ſe, ſeſe in plateam, ad ſe aliquid. Vt mediocriter quoque doctos aduertant & afficiant. i. ſtupefaciant. Aduertunt grauiter, quæ nõ cenſeas, amantes, ideſt, obſeruant. Non aduorti primo. Quô te aduortiſti?

ADVERSARI alicui. Aduerſatus tibi non ſum Neq; tuæ libidini aduerſabor. Nõ poſſum me is verbis aduerſari. Aduerſari aduerſus tuã ſententiam nolo. Cœpi aduerſari primo. Aduerſari contrà. Aduerſante & repugnante natura.

Aduerſari ſedulo animo, nè herũ vſq̃ preterirem.
ANImaduertere, conſyderare. Experrecta nutrix animaduertit dormientem. Animaduerte hominẽ ſubalbidũ. Alios tuã rẽ credidiſti magis q̃ te, animaduerſuros? Date operam & cũ ſilentio animaduertite.i.auſcultate. Animaduertere pro punire in ſequentibus exemplis. O facinus animaduertẽdũ. Ea primũ ab illo animaduertẽda iniuria eſt.i.illius. Atq; ea ſunt animaduertẽda peccata, quæ difficillime prçcauentur. Hac re animaduerſa. Terrore hoĩm animaduerſo. Vti prius verberibus in eos animaduerteretur. Animaduerſores vitiorũ. Is quũ in herum animaduertiſſet grauius. Multa ſub eo animaduerſa ſeuerè & coercita. ANTeuertere aliqd, prçuenire. Id ipſum cûm tecũ agere conarer, Fãnius anteuertit. Cçſar oĩbus cõſiliis anteuertẽdũ exiſtimauit, vt Narbonem proficiſceretur. Mœrores mihi anteuertunt gaudiis.i. mœror gaudij locũ occupat. Miror vbi ego huic anteuerterim. Rebus aliis anteuortã, quç mãdas mihi.i. mãdata tua primũ exequar. Prius leporem teſtudo anteuertit. De re perdifficili factu.
AVERtere aliquẽ â ſententia, ab errore, ab ira, ab vrbe, aliquẽ alicunde, aliquẽ ꝑ dolũ: Auertere animũ, animũ ab aliquo, argentũ, aures precibus, caſtella ab hoſtib⁹, faciẽ, flumina, furorem, gregẽ vniuerſum ſecũ, hçreditatẽ, iniuriã, iram, iter ab Arare, morbũ, nares, noxã, oculos, orationẽ, pecuniã iſtum in quçſtũ, periculũ, peſtẽ, prçdã ab hoſtibus, res, oẽs riuos, ſe, ſe ab amicitia, vindictã. Auertit hic caſus vaginã. Nec poſſe Italia Teucrorũ auertere regẽ. Q. dij omen auertant. Tu velim animũ â me parũper auertas.i. mç deleas animo tuo ad tẽpus. Ob eã cauſ
ſam

sam huc abs te auerti.i.secessi. Ab impudicis di ctis auerti volo. Iã homo in mercatum auerti tur.i.ad mercaturam sese confert.

AVER samur eũ quẽ detestamur. Officióq; leuẽ nõ auersatus honorẽ. Nec rubos auersat capra.

CIR cũuertere elixas carnes,olera,orbem,rotam. In cursu rotula circumuertitur. Circumuertere aliquem argento,imponere vel dolo auferre.

CONuertere aspectum aliquò, Demonstrationẽ cõuersam habere. Cõuertere iter,ordinẽ voto rũ,pollicẽ. Cõuersa ratio. Cõuertere se aliquò, se aïo et cogitatione aliquò,se domũ,signa. Cõ uertere aliquid ad commodũ suũ,animum ali cuius à vitæ prauitate ad Dei cultum,se ad do los,aliquid ad dominatum suum,ad se alterius nutum,se ad ocium, se ad pacem,copias ad pa triæ periculum,aliquid ad potentiam suam, na uem ad puppim. Non posse iam ad salutem conuerti hoc malum. Conuertere se ad sanita tem,se ad alterius sensum,ad se,se ad timorem, se ad verum, se ad alterius volũtatem vultúm que. Conuertere de Græco. Conuertere in a liquem ferrum, gladium, oculos,ora, pœnam, aliquid in amicitiam, se ex homine in beluam, fortunã in culpam,gaudium in diuersum,dimi candi facultatẽ,in exitium ciuium suorum. Ra tionem bono consilio datam in fraudem,mali tiam , se in eundem habitum colorémq;, se in hoiem , orationẽ in increpandũ Cœpionis fu gã. Conuertũt se amicitię in graues inimicitias Oïs est risus in iudicẽ conuersus. Cõuertere ex Gręco in Latinũ,crimẽ in laudẽ, aliena in rem suam,fugã in se,in seriũ quod qs per iocũ dixit se in superbiã dominationẽq;, gladiũ ĩ vaginã

DIVErtere vel Diuerti deponentaliter,domum,

domum hospitis, linguam ad mores aliorum, se à muliere. Diuertunt mores virgini longe ac lupæ. Diuertere via cogebantur. Diuertere ad aliquem, ad cauponem, ad hospitem. Vt diuortatur ad me in hospitium optimum. Ego ad Doripam huc diuortam. In proximo diuertit apud hospitem paternum. Ego diuertor extrà portam huc in tabernam tertiam apud anum illam doliarem.

DIVERSARI apud aliquem. Diuersari in taberna.

EVERTERE aliquem bonis suis, disceptatione, familiis, fortunis patris, fundis, impressione, iudicio, vi: amicitiam funditus, aratores, benignitatem, commendationem ingenij, diffinitionem rei: domum alicuius, firmamenta reip. fortitudinem, gentem immeritam, iustitiam, liberalitatem, nauem in portu, prudentiam, temperantiam, villã odio & crudelitate funditus, virtutem penitus, vrbes fatali euentu. Euersæ ceruices, de illo qui victus & domitus est.

INTERVERTERE est callidè surripere, quũ scilicet rem commodatam aut creditam, dolo, nè restituatur dño efficimus. Interuersa ædilitate. Istuc ago quomodò argentum interuortam. Venientem Caculam interuortit symbolo. Candelabrum à Verre interuersum esse cõqueritur. Interuerso regali hoc dono. Vt me si posset muliere interuortere. Nõ herclè isthoc me interuortes. Quem interuortam. Ille induxit vt peteret promissum & receptum interuertit.

INVERTERE annulum in locum, leges, tunicam. Inuersa verba.

OBVERTERE, opponere. Plurimum refert vt

pascentium capita sint obuersa soli. Nè in re secunda nunc mihi obuertat cornua. Cornua velatarum obuertimus Antennarum. Totam aciem in Samnites obuertat. Cuius ob os Graij ora obuertebant sua.

OBuersabantur aduocati. Obuersabatur præter illa quæ dixi caussæ difficultas. Mihi antè oculos obuersabatur reip. dignitas. Obuersantur species honestę in animo.

PERVERTERE aliquem, corrumpere. Peruertere aulas, i. eruere. Regē peruertito ipsum, i. prosternito. Is eius omnē spem atq; omnia vitæ consilia morte peruertit. Peruertere omnia iura diuina, humana. Peruertere remp. Nulla vis religionis fuit, quæ tantam vtilitatē perueteret.

PRÆVERTERE & PRÆVERTI idē q̊d pręcedere. Præuertere aliquem cursu, equo, pedestri itinere, bonarum artium studiis. Volucrémq; fuga præuertitur Hebrum. Indè illicò præuertor domum. Fores clausit, nè præuorteretur foras. Nemo vnquam me, tenuissima suspitione perstrinxit, quā non pręuerterim. i. diuexarim. Hoc præuortar principio. Nè me vxorem præuortisse dicant præ rep. i. reip. vxorē pręposuisse. Si quid dictum est per iocum, non æquum est id te serio præuortier. Certum est principium id præuortier. i. antè omnia fieri. Præuertere poculum alicui.

Præuertere cum datiuo. Caue pigritiæ præuortier. Præuorti hoc certū est rebus aliis omnibus. Mandatis rebus præuorti volo. i. mandata prius exequi q̄ edere volo. Ei rei primum pręuorti volo. Huic rei præuertendum existimauit. i. occurrendum.

REVERTERE vel reuerti .i. redire. Domum reuertor mœstus. Si ille nō reuertisset, moriendum esset ipsi. Reuerti ad pristinū actum, ad illum animū meū pristinum, ad corporis cōmodum, ad superiorē cōsuetudinem, ad institutū. Ad Chrysippi laqueos reuertamur. Vt ad me reuertar .i. de me agam. Reuerti ad propositū, ad sanitatē. Iā ad te reuertor. Canis reuersus ad vomitū. In eum qui relabitur in pristina vitia.

SVBVERTERE, diruere. Ne nimiū bonæ tuę istæ nos rationes Mitio, & tuus iste animus æquus subuertant. Auaritia fidem, probitatē, cæterasq; artes bonas subuertit .i. funditus tollit. Subuertere decretū consulis, mœnia, montes, regnum aliquod, totum aliquē, vrbem.

Tergiuersari, fugere, dare terga, & est eorū qui in conflictu terga vertunt. Transfertur ad alia. Eam tergiuersari nō sinēt. Attende quęso Fanniū huc atq; illuc tergiuersantē. In his tribus generibus quoquomodo possunt, nō incallidè tergiuersantur. Quid tergiuersamur Epycure? Hunc æstuantem & tergiuersantē iudicio ille persequitur .i. fugientem iudicium.

VESTIO.

Vestire, circumtegere. Vrbes multo aggere vestiuntur. Vbi se fraudibus vestierunt. Vestiūtur ripæ multa fraxino. Vt ancillę tot me vestiant. Oculos membranis tenuissimis vestiunt. Vestita aurata ornamenta. Tum ea deniq; vestire atq; ornare oratione. Vestita pampinis vua. Ita reconditas, exquisitasq; sententias mollis & pellucens vestiebat oratio. Tabulis interiores tēpli parietes vestiebantur. Vir te vestiat Qui ventrē vestiā lanā purpuramq; multam.

CONVESTIRE. Eius domū euersam duobus locis

locis conueſtitam videtis. Publicas porticus inueſtiuit pictura.

[VETERO.]

INVETERARE aliquid. Quorum iam & nomen & honos inueterauit. Inueterauit iam opinio reip. Inueterata amicitia, barbaries. Noſtræ res literarũ monumentis inueteraſcent.

VIDEO.

Videre plenam ætatem, ſuos plenos annos, ſuos canos, ſuos dies plenos, diẽ alicuius fatalem, feſtam, fortunatã, honoratam, infœlicem, lethalẽ natalem: dies bonos, dies malos: extrema, fata ſua, poſtrema, iuſtum robur, priora ſecula, ſeneƈtutem. Niſi aliquid videro. Hunc videre ſæpè optabamus diem, quum ex te eſſet aliquis &c. Vtinàm illum diem videam cùm tibi agã gratias. Vtinàm præſens illum diem mihi optatiſſimũ videre potuiſſem. Ex multis diebus quos in vita celeberrimos lætiſſimóſq; viderit. Nõ fratrem videt rei operam dare? Me vide. i. nè time dum adſum. Rectè mihi vidiſſem. i. prouidiſſem. Quam ibi miſeriam non vidi? Lupi mœrim videre priores. In raucum dicitur. Nihil vident, niſi quod lubet. Hiſce oculis egomet vidi. Si id facis hodiè poſtremum me vides. Nihil quietis videri, nihil trãquilli poteſt. Quæ vos propter adoleſcentiam minus videtis. Vide quid agat. Num quid, hic, quod nolis, vides? Rem videbat acutè, Videbam ſermones. Somnium ego hac nocte oculis non vidi meis. Qui ſuo toto conſulatu ſomnium non viderint. Plus ſpei video quàm volo. Tempora maturè viſurus longa ſenectæ. Me, quum Aſiæ præeſſem, vidiſſe in quiete, id eſt, ſomniaſſe.

Tu

Tu i nostris sermonibus colloquutionibusq; ipse vidisti. Vide vt incedit. Hic video me esse inuisum omnibus. Illud etiam video esse di-ctum.
Videas, videre licet, videre est, idẽ. Ego isthuc videro. Ego istęc recte vt fiant videro. Post ego de matre videro. Benè, maléue videro.i.cõsiderabo. Viderit Epycurus. Videor nescio vbi, me vidisse prius. Meminisse videor fieri. Videre videor iam diẽ illũ cũ &c. Videris mihi male facere. Videre verũ, atq; ità, vti res est, dicere. Parum perspexisse eius videre audaciã. Non videre ità tu quidem. Mihi sic hoc videt. Tibi ità videtur. Quid videtur tibi hoc mãcipiũ. Videmini nobis insulsè agere. Visus sum. Ego vocem hic loquentis modò me audire visus sum. Id mihi visus est dicere: Audire vocẽ visa sum modò militis. Audire vocẽ visa sum antè ædes modò. Visa est quòd dici solet, aquilæ nectus. Visa est pedum via. Quid si seruo aliter visum est? Videbaris, me vidẽs, planè Martem videre. De his qui se strennue pollicẽtur opitulaturos. Videbitur. VIsere aliquem. Ego hanc visam. Id viso, tu ne, an illi insaniãt. Ad vectigalia visenda. Natura inest mentibus nostris insatiabilis quædam cupiditas vere visendi.i.videndi. Vndiq; visendi studio. Nè mittas quidem visendi caussa quenquam. Nunc ad eam visam. Ego visam ad forum. Nunc huc ad Veneris fanum venio visere. Nostra illicò it visere ad eam. Abi tu, vise redierit nè iam, an nondum domum. Vise amabo num ibi sit. VIsitare ęgros, infirmos, pauperes.
INVIDERE alicui, dignitatem alicui, fortunam honorem, rem, successus. Sed mihi tarda gelu
seclisq;

seclisq; effœta senectus Inuidet imperiū. Ne mihi precor inuideas. Vt nobis optimam naturam inuidisse videantur. Quod si virtuti vestræ fortuna inuiderit. Inuidere omnes mihi. Quasi inuidere hoc mihi videre. Vt vobis societatis ius inuideam. Liber pampineas inuidit collibus vuas. Neq; ego, vt multi, inuideo aliis bonum, quo ipse careo. Nullus est qui nō inuideat rem secundam obtingere. In qua tibi inuideo. Hic video me esse inuisam immerito. Ego cur acquirere pauca, Si possum, inuideor. Non dixi in inuidiam, quæ tum est, quum inuidetur. i. quandò quis inuidia laborat. Troia iacet certè Danais inuisa puellis. Diis hominibúsq; inuisus.

INVISERE idem quod visere. Nunc ad eum inuiso. Ad fratrem modò captiuos alios inuiso meos. Iam ego adero, ad meam maiorem filiam inuiso domum.

PRÆVIDERE. Herus est, neq; præuideram. Id nos futurum præuideramus.

PROVIDERE. Putauit me ætate & beneuolētia scire & prouidere q̃ seipsum sibi. Quæ si nō astu prouidentur me, aut herum pessundabūt. Quod adhuc coniectura prouideri possit. Frumentum his in locis in hyemem prouisum nō erat. Egomet mihi prouidero. Medicus morbum ingrauescentem prouidet, insidias Imperator, tempestates gubernator. Sapientis est omnia quæ ventura sunt prouidere. Satis iam omnibus quæ necessaria erant prouisa putabant. Atrocissima suspicio tua tibi prouidenda est. i. cauenda. Quod quidem semper, quasi prouideret hoc tempus, sedulò facit. Neq; de frumēto, reliquóq; cōmeatu satis esset prouisum.

Prouisum est ne, in præsentia, hęc hinc abeat. Prouiso quid agat Pamphilus. Si quem hominem expectant eum solent prouisere. Huc prouiso, vt vbi tempus fiet, deducam. Ego hinc ad hos prouisam, quã mox virginẽ accersant.
REVISO quid agant. Reuise nos aliquandò. Vt, quandò ocium tibi sit, me reuisas.

VIGEO.

Vigere in vigore esse. Animus tantum & spiritus viget. Vigentes domus. Alia quędam dicendi molliora ac remissiora genere viguerunt Soli qui memoria vigent. Illa vita est tua quę vigebit memoria seculorum omnium. Ità nunc mos viget. Vigebat in ea domo patritius mos & disciplina. Vbi enim studia nostra viguissent. Quem in Academia maxime vigere audio. Nisi animus, antequàm corpus intrasset, in rerum cognitione viguisset. Vt eorum in bellicis & ciuilibus officiis vigeat industria

VIGILO.

Vigilabis lassus. Sed vigilat Consul, id est, diligenter audit. Vigilare decet hominẽ qui vult sua tempori conficere officia. Néue vsq; ad lucem vigiles. Vigilas tu de nocte vt tuis consultoribus respondeas. Vigila primum vt mihi succedatur, id est, cura. Num ille somniat ea quæ vigilans voluit? Vigilans vidi. Vigilans nunc video. Vigilans fabulor. Vigilantem ille me iamdudum vigilans pugnis contudit.
ADVIGILARE. Satis credo, si aduigilaueris ex vnis geminas mihi conficies nuptias. Isthæc quum ità sint, tanto magis te aduigilare æquum est.
EVIGILARE. In quo euigilauerũt curæ & cogitationes meę. Et duce stãt acies euigilãte suo

VINCIO.

Vincire aliquem cathenis, locum præsidiis, membra numeris, suras cothurno.

VINciri esca atq; potatione. Vincto pectore virgo. Amicitiam benè vinctam inter se habere.

DEVINCIRE aliquem sibi, suisq; in perpetuum summo beneficio. Cum summo illo oratore affinitate se deuinxerat. Nostro beneficio deuincti. Hoc beneficio vtrique ab vtrisque vero deuincimini. Cathenis deuinctus. Coniunctio sanguinis deuincit homines charitate. Vbi animus semel se cupiditate deuinxit mala. Istóc nè facto tibi deuinxisti? Metri necessitate deuincti. Conuenit adesse contrà prouinciam quam tot officiis, tot laboribus, tot etiam periculis meis deuinxerim. Quorum principum Hermippum non solum sermone meo, sed etiam familiaritate deuinxi. Eodem conscientiæ scelere se deuinxit. Cras te quasi Dircen olim duo gnati Iouis ad taurũ deuinxere.

VINCO.

Vincere aliquem amore. Vincere aliquem arte dicendi. Vincere arte Grammatica. Vincere aliquem arte Gymnastica. Vincere aliquem arte Mechanica. Vincere aliquem arte Musica. Vincere aliquem arte Palęstrica. Vincere aliquem arte Rhetorica. Vincere aliquē beneficiis. Vincere aliquem carminibus, cereuisia ciuilitate, culullis, cursu, forma, fortuna, infortunio, ingenio, litibus, mollicie, nequitia, omnibus numeris, odio, mutuis officiis, precibus probitate, pulchritudine, saltu, stilo, verbis, vulnere, in iudicio.

Vincere acta patris.

Vincere animum suum, Catonem grauitate, ceruũ

ceruum cursu, Ciceronem eloquentia, cochleã tarditudine, Chrœsum diuitiis, eloquentia omnes, expectatione alicuius diligentia sua, Epycurũ luxu, Erisichtonẽ voracitate. Vincit imitationem veritas. Vincere inertiam diligẽtia, luxuriam parsimonia, Lynceum acumine visus. Nauseam lauri bacca. Nestorem senectute officiis suis cogitationes alicuius, opinionem omnium, patrem, Salomonem sapientia, Samsonem robore, Sardanapalum mollicie, Stoicũ austeritate. Vincere seipsum, studia omnium, tenacitatem liberalitate, Thersitem deformitate. Vicit vinũ quod bibi. Et noctem flammis funalia vincunt. Arma pacis tempore situ vincuntur. Victa iacet pietas. Vinci flammis, flumine, gurgite, incendio.

CONVINCERE aliquem argumentis, persuasionibus, verbis, veritate. Conscientia conuictus. Conuictus multis auaritiæ criminibus. Conuictis Epycuri erroribus. Vxoris facta conuincam turpia. In homines tanti facinoris conuictos. Conuincere falsa. Qui & conuicti & condemnati falsi de pugna sient. Iudicio turpi conuictus. Hæc duo lenitatis & infirmitatis plerosq; conuincunt. Maleficiorum multorum conuictam. Conuinces facile ex te natum. Quo me teste, conuinces? an chyrographo? Conuictus testimoniis. Cũm velis, conuinces illum esse tuum. Te in isto ipso conuinco, non inhumanitatis solum, sed etiam amentię. Quẽ ego iam hic conuincam palam?

DEVINCERE hostem. Eum ego adeo vno mẽdacio deuici. Spero consuetudine & coniugio liberali deuictum. Qui Pœnos classe primus deuicerat. Hic animus partim vxoris miseri-

cordia deuictus, partim victus huiusce iniuriis.

REVINCERE. Nunquam enim hic neq; suo neq; amicorum iudicio reuincetur.

VIOLO.

Violare amicitiam, aures alicuius, senatus autoritatem, bello aliquem, ciuem, cōsuetudinem vrbis, deos, dignitatem, diuinitatem, existimationem, fas, fidem, fœdus, homines, instituta maiorum, iudicia, ius, iusiurandum, leges, mores, necessitudinem, amicitiæ & societatis nomen armis, numen diuinum scelere, patriam, pudicitiam, pudorem, religionem, sacrificium verbo aliquem, virginem per vim.

VITO.

Vitare impetus hominum, inuidiam, linguas hominum, malum, oculos hominum, odium, periculum, sermones, vituperationes. Domum abeant, Vitent ancipiti infortunio, ne & hic varientur virgis & loris domi.

DEVITARE. Tanta te impendent mala, quæ neq; vti deuitem scio, neq; quomodo me inde extraham. Posthac incolumen sat scio fore; nunc si deuito hoc malum.

EVITARE suspicionum offensionumq; caussas sapientis est. Euitare mulionem. Metaq; feruidis euitata rotis.

INVITARE magnis poculis, præmiis aliquē. Inuitat genialis hyems, curasq; resoluit. Inuitauit sese in cœna plusculum .i. expletus est. Quoties largissime se inuitaret, senos sextātes non excessit. Quàm vellem Menedemum inuitatum, vt &c. Ad quem fruendum non modo non retrahit, verum etiam inuitat atq;

allectat senectus. Quanuis blanda ista vanitas apud eos valeat, qui ipsi illam allectant & inuitant. A C. Cęsare valde liberaliter inuitor in legationem illam. Sum in eius locū inuitatus.

VIVO.

Viuere alicui, ætatem, agro, Catonem, Christianum, cœlibem, Chrœsum, Epicurum, Ethnicū Gnathonem, Irū, presso lacte, labore suo, lapsana, virtutis laude, magno, puris manibus, moribus antiquis, naturæ, Nestorē, Nestoreos annos, paruo, rapto, sibi, spiritu, suo, vitā, vitā duram, voto vno, ad aliorum arbitrium nō ad suum, ad summam senectutem, cum aliquo coniunctissime, cū labore magno, de die, de lucro, ex labore aut manuū opera, ex more alterius, ex rapinis, ex rapto, ex animi sententia, ex voto in agro colendo, in maxima celebritate, in diē, in horā, in laude, in oculis hominum, in regno, in vrbe, vltra pensum. Viuere benè, côuenienter, côiunctissimè, fortunatè, liberè, miserè, negligentius. Vixit dum vixit benè. Benè qui latuit, benè vixit. Nec vixit malè, qui natus moriensq; fefellit. Ità viuā, vt maximos sumptus facio. Viuit incēde ignem, Ada. vbi negocij periculosi puncto festinādū admonemus. Nemo est tam senex qui se annum non putet victurum. Adhuc viuit hęc pestis. Hoc ibi fit vbi nō verè viuitur. Viuunt arbores.

VICTItare lacte, succo suo, vino. Benè libēter victitas. Me victitare pulchrè, te miseris modis. Victitabā volupe parsimonia & duritia.

CONuiuere cum aliquo. Conuiuari de publico, in publico. Nolunt crebro conuiuarier.

REVIVISCERE. Reuiuiscet ille nunq̄. Si eadē lege

lege reuiuiſcere poſſet. Sed vtinam reuiuiſcat frater. Aduentu noſtro reuiuiſcunt iuſtitia,abſtinentia,clemẽtia tui Ciceronis.In quibus reuiuiſcente libertate.

VLCISCOR.

Vlciſci aliquem. Et ſenis eſſem vltus iniuriam. Ni hanc iniuriam meq́ꝫ vltus fuero.Satis id mihi habeã ſupplicij,dum illos vlciſcar modo. Ego pol illum vlciſcar hodiẽ. Malo ego nos proſpicere,q̃ vlciſci accepta iniuria.Quos quidem ego omnibus ſentẽtiis vlciſcor.Potuit nẽ iure ſe vlciſci? Te ipſum vlciſcãtur. Te ꝓ iſtis dictis & factis ſcelus vlciſcar.Noſtram vicem vltus eſt ipſe per ſeſe.

VNDO.

Vndare,vndas facere.

ABVNDARE amore,diuitiis,doctrina,ampliſſimis honoribus,ingenio, bellicis laudibus,ocio,præceptis,rerum,vitiis. Abundat pectus meum lætitia.Abundat villa porco,agno,hœdo,gallina,lacte,caſeo. Abũdãs lacte vel lactis

INVNDAT Nilus: Agros & ſata omnia inundauit. Actiuẽ.

REDundare fluminum eſt propriũ. Transfertur tamẽ.Quod quidẽ bonum mihi nunc denique redundat.i.pertinet.Heſternáq́ꝫ cœna redũdantes.Oĩa deniq́ꝫ gemitu fletuq́ꝫ redundaſſent, id eſt,plena luctu oĩa.Foſſam gurgitibus.Pręſertĩ quũ tu oĩbus vel ornamẽtis vel pręſidiis redũdares.Nũc fugiẽtes cõſpectũ ſceleratorũ,q̃bus oĩa redũdant.i.referta ſunt.Quorũ tamẽ ad amicos redũdat infamia.Quod et victoris et victi detrimẽtũ ad eundẽ Cęſarẽ eſſet redundaturũ. Oĩm quidẽ beneficiorũ,q̃ merentibꝰ tribuunẽ

non ad ipsum gaudium magis quàm ad similes redundat. Hoc facinus in tuum redundabit caput. Vt neq; in Antonio deesset hic ornatus orationis, neq; in Crasso redundaret. Hoc tẽpus omne post consulatum obiecimus ijs fluctibus, qui per nos à communi peste depulsi, in nosmetipsos redundarunt. i. incurrerunt. Quæ numero hominum ac multitudine ipsa poterant in prouincias nostras redundare, id est, impetum facere.

VOCO.

Vocare auxilio deos, auxilium, cœtum, conciliũ, conuiuam aliquem, diuos in prędam, Hylam, manus ad arma, ad opus: nomine suo aliquẽ, numina magna, operam alicuius, pluuiã, senatum, ventos, verbis suis vel alterius aliquem, votis. Vocare à mœstitia aliquem. i. abducere. Vocare aliquem ad arma, ad cibum, ad cœnã, ad computationem, ad exemplar alterius, ad incudem, ad inimicitias, ad iudicium, ad laudẽ ad summum nefas, ad ocium summũ, ad opus ad periculum, ad perniciem, ad salutẽ, ad vim, ad vitam, ad vtilitatem suam. Quo nos vocabis nomine? Vocare aliquem in arma, in certamina, in cœlum, in contentionem, in contraria, in controuersiam, in crastinum, in crimen, in hunc diem, in discẽdi cupiditatem, in disceptationem, in discrimen, in dubium, in inuidiã in iudicium, in ius, in luctum, in odium, in periculum, in pœnas, in pugnas, in prædam, in quęstionem, in spem, in suspicionem, in vota. Diuersæq; vocant animum in contraria curæ. In crastinum vos vocabo. Ego te ex iure manu consertum voco. Quisquis prætereat comessa

messatum volo vocari. Qui esum neq; vocant neq; vocant. Veniam, quòcunq; vocaris. Tanti vocat ille pudicam .i. vendit. Tum cornix plena pluuiam vocat improba voce .i. denunciat. Vocat ætas induere virum. Auræ vela vocant. Qua cursus ventusq; gubernatorq; vocabant. Vocat dies, lux, tempus incumbere labori, surgere cubitu. Si te fata vocant. Ipsi te fontes, ipsa hæc arbusta vocabant. I quo te ducunt oculi, & fortuna vocarit. Vocat fortuna in emolumentum, in periculum, in quæstū. Vocat hora, tempus ludum literarium adire, cœnatum, cubitum, lusum, pransum ire: Vocat lux vltima victos. Vocat necessitas. Quæ me cunq; vocant terræ. Vocat ventus naues in altum. I bone, quo virtus tua te vocat. Aderitq; vocatus Apollo. Vocatus est eodem nomine. Vocata est opera. Septem fuisse dicuntur vno tempore qui sapientes & haberentur & vocarentur. Alij de vita, alij de gloria & beneuolentia ciuium in discrimen vocantur. Vocari in diuersa, in diuersa fata.

VOCITARE. Pægnium vocitatus est.

VOCIFERARI, est inani voce aut dolorē aut indignationem ostendere, alta voce inclamare. Me dies, vox, latera deficient, si hoc nunc vociferare velim. Actiuè.

ADVOCARE. Aduocauit me sibi hodie. Aduocabo amicos ad hanc rem qui adsint. Nunc tu in consilium istanc huc aduocasti tibi. Animum ad seipsum aduocamus. Aliquem cōtra te aduocare poterat. Sociosq; in cœtūs littore ab omni Aduocat. Eò senatum aduocat.

AVOCARE. Frigida negocia auocant animū; Auocare concionem à Tribuno, ab omnibus magiſtratibus. Auocat à peccatis. Senectus auocat à rebus gerendis. Nos auocat à roſtris, à iudiciis, à curia, à Republica. Auocare milites à ſignis.

CONVOCARE. Capio conſilium vt ſenatū congerronem conuocem. Ego de re argentaria iam ſenatum conuocabo in corde conſiliarium Pauliſper tace dum ego mihi conſilia in animū conuoco. Sub veſperum conſilium conuocato Senatus eſt continuo conuocatus. Diſſipatos homines in ſocietatem vitæ conuocauit. Alij, ad, legunt.

DEVOCARE. Lætus à tumulo ſuos deuocat. Socrates primus Philoſophiam deuocauit è cœlo.

EVOCARE. Euocate huc Dauum. Eo vt illum euocem. Quem euocari hinc vis foras? Intus euocabo aliquem foras. Euoca huc illū verbis meis foras. Gubernatorem à naui huc euoca meis verbis. Ad cœnam euocare aliquē. Euocare animū à negocio omni, à voluptate à re familiari. Quum ad arma ex Senatuſconſulto conſules euocaſſent. Sibi euocare teſtes. Milites menſe Ianuario ex hybernis in expeditionē euocat. Quorū magna pars erat ad bellū euocata. Magna contumelia verborū noſtros ad pugnam euocant. Euocantur ad colloquium. Propter ſcientiam ſingularem rei militaris, ad eum eſt honorem euocatus, id eſt, ductus. Omnes qui ſunt eius ordinis à Pompeio euocantur

INVO

INVOCARE ſibi Deum, Dei ſuppetias, auxiliares manus. Præſentem epiſtolam teſtibus inuoco. Inuocatus ſoleo eſſe in conuiuio.

PROVOCARE ad iram ſeu iracundiam. Dares Entellum prouocas. Aquilam cornix prouocat, id eſt, ſuperiorem ſe laceſſit. Prouocare crabrones, eſt furioſos incitare. Prouocat me in aleam vt ego ludam. Quandò eò prouocat. A me prouocatus. Neq; iam prouocari in integrum poteſt.i.reuocari. Nè ad Catonem quidem prouocabo.

REVOCARE aliquem ad cœnam, ad conſuetudinem, in ſermonem longum, amicitiam ad calculos, animũ à ſubtili diſputatione ad vniuerſam rempublicam: animum ad belli memoriam, corpus & vires, errorem, exoleta, gradũ, libertatem, omnia ad primas notiones, omnia ad ſuam ſententiam, pecuniam, pedem, prætereuntes, rationem ad veritatem, rem ad rationẽ, coniecturámq;, reliquas res ad lucrum prædãque, ſe, ſe ab omni contagione virorum.

Reuocare ſe ad induſtriam. Reuocare Senatum iam languentem & defeſſum ad priſtinam virtutem conſuetudinémq;.

Reuocare ſuos ad ſanitatem. Reuocare tempus omnium reſeruandorum.

Reuocare teſtes, ad arbitrium ſuum, ad incudem, ad munus ſuum, penſumq;.

Reuocare ad ſuam cuiuſq; naturam.

Reuocare ad vitam.

Reuocare in crimen. Reuocare in dubium.

De meo curſu Reipublicæ, ſum voce reuocatus. Reuocemus hominem.

SEVOCAre. Quid tute ſolus è ſenatu ſeuocas?

Huc si antè ædes seuocem. Non quod difficile sit mentem ab oculis seuocare. Quum interficeretur Cęsar, tunc te à Trebonio vidimus seuocari. Quid illud quod ille à me solus se in consilium seuocat.

VOLO.

Volare auium est. Aquilam volare doces .i. eum mones qui monitione non egeat. Tu autem fac vt mihi tuæ literæ volent obuiæ. Volat ille per aëra magnum Remigio alarum. Sinè pēnis volare difficile. Qui per forum volitant. Super aquas assiduè volitans.

ADVOLARE. Ità te para vt si inclamaro aduoles. Caprarumq; vberibus aduolant. Aduolauit mihi ad aures illius vox. Fac, ad me quā primum aduoles. Aduolans ad eas quæ se in marę mergunt. In agrum palumbes aduolant. Aduola in Formianum. Hic tibi Cato rostra aduolaț .i. volat ad rostra.

AVOLARE, CIRCONVOLARE. Mercenarij circonuolitant limina potentiorum. Aut arguta lacus circonuolitauit hirundo.

CONVOLAT populus. In Hecy.

DEVOLANT omnes. Deuolant angues iubati deorsum in inpluuium. Pauore in forum deuolant: Deuolant de tribunali.

EVOLARE de malo tantum dicitur. Pœnam aliorum opibus non suis, inuitissimis vobis euolarunt. Quum è flamma sociorum euolaris Ex illa flamma periculoq; euolauit. Euolet ex nostra seueritate. Altius me euolare noluerunt.

INVOLANT ab dextra maximo cum clamore. Vix me contineo quin inuolem in capillum

Vt ego vnguibus facile illi in oculos inuolem venefico.

PROVOLARE. Tunc vniuersę prouolant. Infensis hastis prouolant.

VELLE.

Quia videt me suam inimicitiam velle. Cœpit dicere se omnia à Verris caussa velle. Ei quum cautum vellet, scripsit vt hæredes iurarent. Liberis consultū volumus. Huic mandes si quid recte curatum velis. Faceres suam, si velles gratiam. Quam ioco rem voluisti à me tandem, quin perfeceris? Neq; sinam vt quis nobis maledictum velit. Quis me volt? Est, paucis vos quod monitos voluerim. Quem ego hominē honoris potius q̃ contumiliæ caussa nominatum volo. Volo obsequutum amori illius. Volo vos oratos. Volo aratum à vobis rem gestā Paucis te volo. Quid hoc sibi vult. Quidnam hic volt inueterator sibi? Nescio quid hæc sibi velit oratio. Quid sibi vult pater? Velle suum cuiq; est. Te volo. Quid tibi vis. Volo te verbis pauculis si tibi molestum non est. Te tribus verbis volo. Tibi benè ex animo volo. Equidem in eam partem accipioq; & volo.

VELIM NOLIM in omni persona eleganter dicitur. Futuri principes, velint nolint, sciant. Omnis homo vel etiam pius, velit nolit, quotidiè peccat.

MALO. NOLO. Nolo gaudet suo contrario. Nolite à me commoneri velle. Nolite eo velle carere. Nolite iudices aut hunc natura ipsa occidentem velle maturius extinguere? Nolo mentiare. Nolo me in via cum hac veste videat, Nolunt vb i velis. Vbi nolis cupiunt vltrò

VOLVO.

Voluere animo,lachrymas,lumina, oculos, saxū Sysiphi,sensu,vices. Tot voluere casus.i.volui à tot casibus,per hypallagen. Voluere fluctus venti dicuntur. Et vastos voluunt ad littora fluctus.Continuo venti voluunt mare. Voluere menses luna dicitur. Multa cum animo suo voluebat. Celeriter sane verba voluens. Longissima complexio verborum,quę volui vno spiritu potest. Voluitur dolium. Adagiū in instabiles. Adhuc cœlum voluitur.i.spes adhuc superest. Volui in præceps, per varios casus. Voluuntur amnes,flumina.i.fluunt.

VOLVTARE. Talia flammato secum dea cor devolutans. Mecum ipse voluto. Cæcósque volutat Euentus animo secum. Qui in veteribus erit scriptus studiose & multū volutatus.

ADVOLVERE. Aduolutus pedibus meis.

DEVOLVERE aliquem mœnibus,rupe,saxo tecto.Et eo deuolui rem. Ingentia saxa,in agmen deuoluunt. Aqua quæ per saxa præceps deuoluitur. Deuoluere trabem. Ad spem estis inanem pacis deuoluti.

EVOLVERE. Aut terra, aut mari alicunde euoluam id argentum tibi. Hac re & omni te turba euolues.Ego nullo possum remedio me euoluere ex his turbis.i.liberare. Cuius ego neq; principium inuenire, neq; euoluere exitum possum.

Facta item ex fortissimis lignis, euoluta omnibus rebus .i.inuoluta.

INVOL

INVOLVERE aurum, thesaurum panno, linteo. Vt te magis ac magis ocio inuoluas. Inuoluêre diem nymbi .i. obscurarunt. Quod videret nomine pacis bellum inuolutũ fore.i.tectum. Vereor ne qui sit, qui istius insignem nequitiam frontis inuolutam tegumẽtis nondum cernat.i.tectam.

OBVOLVERE. Verbis decoris obuoluis vitium.

PROVOLVERE ingentia saxa in subeuntes, Hunc in mediam viam prouoluam, Teq; ibidem prouoluam in luto. Prouolui ad pedes.

REVOLVERE in eandem vitam. Te reuolutum denuo video esse. Reuoluere animo, mẽte, est subinde retractare. Reuoluere casus, est eadem pericula subire. Reuoluere lecta.

VOMO.

Vomere in mensam.

EVOMERE. Vt iram hanc in eos euomã omnem. In eam hoc omne quod mihi ægrè est euomam. Vt in eum hæc euomam. Pati non possit vt non acquirat aliquem, apud quẽ euomat virus acerbitatis suæ. In me absentem, orationem ore impurissimo euomit.

VORO.

Ille hamum vorat si semel amoris poculum accepit merum. Nos has voramus literas. Resinã ex melle ægyptiam vorato. Vorare vitem.

DEVORARE dicta alicuius, spe regis hæreditatem, hominum ineptias, libros, spe lucrum, paucorum dierum molestiam, orationem alicuius, ouum gallinaceum integrum, omnem pecuniam, hominum stultitias, tædium.

VOVEO.

Vouere aliquem Deo. Vouere votum.

DEVOVERE. Mécꝫ & meum caput ea conditione deuoui. Me deuouere pro populo Ro. legionibuſcꝫ paratus ſum. Illum ego deuoueo. Deuoueo técꝫ tuoſcꝫ modo. Quorum ſe deuouet aris. Agamennon quum deuouiſſet Dianæ, quod in ſuo regno pulcherrimum natum eſſet illo anno immolauit Iphigeniam. Victoriæ ſe deuouerunt.

VRGEO.

Vrgere aliquem baculo, cereuiſia, clamoribus, cucullis, curſu, exhortationibus, flagello, fuſte, gladio, laboribus, poculis, telo, verberibus, vino, virga. Vrgere columbas, forum, inceptum, inſtitutum, ius, occaſionem & facultatem, propoſitum, ſtudia, votum. In quo qui inſiſtunt aduerſa nobis vrgent veſtigia. i. cōtrà nos premunt terram. Vrgent comitia. Vrget æſtus, calceus, calculus, conſcientia impios, frigus, hulcus, inedia, infamia, morbus regius, neceſſitas, nuditas, onus, præſentia heri, ſenis, patris, præceptoris: Reſponſum, mala ſcabies, ſomnus, ſopor, ſtranguria, ſtupor, vrina. Vrget diem nox, & dies noctem. Oculos ſtupor vrget inertes. Tibi quam noctes feſtina, dieſcꝫ vrgebam. Qui ſaxo ſuper atcꝫ ingenti pondere teſtæ vrgerent. Vrgeri malis. Nunc Democriti manus vrgebatur.

VRO.

Vro hominem, id eſt, vexo. Me tamē vrit amor. Vrit me Glycere nitor. Vrebant mōtana niues. Illa mentionem Phedriæ facit, aut laudat, te ve-

te vt male vrat. Calceus vrit pedem,id eſt,lędit. Vritur cor mihi. Vritur infœlix,Dido. Pectore toto Vritur. Quàm magis id repeto, tam magis vror. Venatores in niue,in montibus vri ſe patiuntur.i.frigore rigere. Quod in hoſpite regia virgo Vreris.

VRENS ventus,eſt qui ſiccat, vt Aquilo. Aut Boreæ penetrabile frigus adurat. Hoc aduſtũ eſt. Ità AMburetur miſero mi corculum, vt carbunculus. Quaqua tangit omne amburit. Terret ambuſtus Phaëton auaras ſpes. Mihi nimius calor COMburebat gutturem. Mihi quidem ex animo EXuri non poteſt eſſe deos,id eſt,prorſus eximi.

INVRERE. Qui voluit illa calamiſtris inurere. Proprium eſt irati cupere à quo lęſus videatur ei quàm maximum dolorem inurere. Videte quantum,& quàm acerbum dolorem ſociorũ animis inuſſerint. Tantus enim illorum temporum dolor inuſtus eſt ciuitati vt &c. Dignitas hominis mihi ſuperbiæ, crudelitatiſq; famam inuſſiſſet. Quas ille leges,faces vrbis & peſtes Reip. fuerit impoſiturus, nobis omnibus atq; inuſturus. Inuſtum nephariis mentibus bonorum odium retinebat. Nota certo, quaſi cenſoria inuratur. Si nondũ ſcelera,vulneraq; inuſta Reip. vultis recordari. Perűſtus ardentiſſima febri. Sudibúſue præuſtis.

VTOR.

Vti,eſt alterius rei gratia : Frui verò ſuiipſius cauſſa. Vtimur vtilibus. Fruimur delectabilibus. Vti aliquo benigno,lepido,comi : ami-

co,

VOVEO.

Vouere aliquem Deo. Vouere votum.

DEVOVERE. Méq; & meum caput ea condi⸗tione deuoui. Me deuouere pro populo Ro. le⸗gionibusq; paratus sum. Illum ego deuoueo. Deuoueo téq; tuosq; modo. Quorum se deuo⸗uet aris. Agamennon quum deuouisset Dia⸗næ, quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno immolauit Iphigeniam. Victo⸗riæ se deuouerunt.

VRGEO.

Vrgere aliquem baculo, cereuisia, clamoribus, cu⸗lullis, cursu, exhortationibus, flagello, fuste, gla dio, laboribus, poculis, telo, verberibus, vino, virga. Vrgere columbas, forum, incœptum, institutum, ius, occasionem & facultatem, pro⸗positum, studia, votum. In quo qui insistunt aduersa nobis vrgent vestigia. i. cōtrà nos pre⸗munt terram. Vrgent comitia. Vrget æstus, cal ceus, calculus, conscientia impios, frigus, hul⸗cus, inedia, infamia, morbus regius, necessitas, nuditas, onus, præsentia heri, senis, patris, præ⸗ceptoris: Responsum, mala scabies, somnus, so por, stranguria, stupor, vrina. Vrget diem nox, & dies noctem. Oculos stupor vrget inertes. Tibi quam noctes festina, diesq; vrgebam. Qui saxo super atq; ingenti pondere testæ vr⸗gerent. Vrgeri malis. Nunc Democriti ma⸗nus vrgebatur.

VRO.

Vro hominem, id est, vexo. Me tamē vrit amor. Vrit me Glycere nitor. Vrebant mōtana ni⸗ues. Illa mentionem Phedriæ facit, aut laudat, te vt⸗

te vt male vrat. Calceus vrit pedem,id eſt,lędit. Vritur cor mihi. Vritur infœlix,Dido. Pectore toto Vritur. Quàm magis id repeto, tam magis vror. Venatores in niue,in montibus vri ſe patiuntur.i.frigore rigere. Quod in hoſpite regia virgo Vreris.

VRENS ventus,eſt qui ſiccat, vt Aquilo. Aut Boreæ penetrabile frigus adurat. Hoc aduſtū eſt. Ita AMburetur miſero mi corculum, vt carbunculus. Quaqua tangit omne amburit. Terret ambuſtus Phaëton auaras ſpes. Mihi nimius calor COMburebat gutturem.
Mihi quidem ex animo EXuri non poteſt eſſe deos,id eſt,prorſus eximi.

INVRERE. Qui voluit illa calamiſtris inurere. Proprium eſt irati cupere à quo lęſus videatur ei quàm maximum dolorem inurere. Videte quantum,& quàm acerbum dolorem ſociorū animis inuſſerint. Tantus enim illorum temporum dolor inuſtus eſt ciuitati vt &c. Dignitas hominis mihi ſuperbiæ, crudelitatiſq; famam inuſſiſſet. Quas ille leges,faces vrbis & peſtes Reip. fuerit impoſiturus, nobis omnibus atq; inuſturus. Inuſtum nephariis mentibus bonorum odium retinebat.
Nota certo, quaſi cenſoria inuratur. Si nondū ſcelera,vulneraq; inuſta Reip. vultis recordari. Perūſtus ardentiſſima febri.Sudibúſue præuſtis.

V T O R.

Vti,eſt alterius rei gratia : Frui vero ſui ipſius cauſſa.Vtimur vtilibus. Fruimur delectabilibus. Vti aliquo benigno,lepido,comi ; ami-

co,

co,amicitia alicuius,amore ſurreptitio,animo animis, aquatione longa & anguſta, artificio benignitate in aliquem, confabulatore, congerrone, conſilio ſuo & ſuorum, conſuetudine, vocis contentione, conuictore, defenſore, diligentia,diſciplina,domo, exemplis, melioribus fatis, fide lenonia, proſpero fortunæ flatu,foro,verborum grauitate,ampliſſimis honoribus,humanitate,imaginibus,improbitate,inuidia minore,laudatoribus, lege ſua, libro,literis, literis Græcis, oculis, officio improbi viri, opera alterius, oratione Cenſoris, facili patre,pædagogo,patrono: pecunia, peditatu,populo ſuo. Vti porta .i. diſcedere.
Vti prælíis ſecundis,promiſſo, propugnaculo contra omnes imp tus, ratione, re aliqua, ſermologis,diuturno ſilentio,duplici ſpe, Tribunatu, firma valetudine, valetudine nimis commoda,vectigalibus magnis,Vicario, ætatis vitio, vmbra, vti aliquo familiariter,moderate,parce,plurimum. Vtar illis vt meis.
Omnibus meis rebus vt tuis vtere. Qua quidem nihil vtor abs te. Vti re aliqua ad dignitatem,ad inuidiam,ad libertatem, ad quæſtum,ad ſpeciem,ex voluntate,in loco, in tempore, pro poculis, pro rota vti me licet.
Si quid opus erit vtemur ex eo,de quo ſcribis
Quibus vt aliis multis cõſuetudo iam vtitur pro latinis.
Si placebit vtiminor conſilium.
Illa ætas magis ad hæc vtenda idonea eſt.
Profecto vt ris,vt voles,operam meam.
Cætera quæ volumus vti Græca mercamur fide. Et quæ à ſuperioribus acceperant vtebantur.

bantur. Ea quæ acceperis vtenda, maiore mensura (si modo possis) iubet reddere. Nihil te vtor. Quæ vtenda vasa semper vicini rogāt. Vtile vtamur potiùs, quàm ab re abutamur. Vtendam si roges nunquam dabit.

VSVRPARE, est vsitare tum dicto, tum facto. Vsurpato duplex cubile. Sed multis officiis illorum vsurpata & comprobata cognatio. Vsurpare memoriam alicuius cum charitate aliqua & beneuolentia.i.facere mentionem. Non esse vsurpatam mulierem, quum imploraret sæpius vsurparetq; nomen ciuitatis. Arabiam ego neq; oculis, neque pedibus vnquàm vsurpaui. Illud, quod in quibusdam prouinciis vsurpatur vt &c. Quod semper vsurpamus in orationibus, dictis ac factis, minimis aut maximis. Is qui sapiens vsurpatur.i.ab omnibus appellatur. Vnde vsurpant aures sonitum meæ? Idq; libēter crebris vsurpare sermonibus &c. Vt ego te vsurpem lubens. Via eadem nunc crebro vsurpatur. Non vt aliquid ex huius bonis vsurparit.

ABVTI argentum, aurum, diuitiis, iure suo, sacris literis, meretricem, operam, pacientia alterius, rem patriam, sermone, virtute.

VVLGO.

Vulgare corpus suum, meretricum est. Laurentiam vulgato corpore lupam vocatam. Vulgata verba. Neque vllo modo diuulgandum.

PER.

PERVVLGARE se omnibus. Via peruulgata. In vulgus peruulgata.

VVLNERO.

Vulnerare, vulnus inferre. Vt redintegratione illius cōiurationis animos vulnerem vestros. Non solum facto tuo, sed etiam exemplo rem publicam vulnerasti. Quorum mentes sensusq; vulneras. Eos nondum voce vulnero, i. nominatim non appello.

¶ Sequuntur Elegantiæ Aduerbiorum, Coniunctionum, & Interiectionum.

ELEGANTIAE ADVERBIORUM, CONIVNctionum, & Interiectionum.

ABHINC.

Abhinc idem quod ab hoc tempore, vel antè hoc tempus. Iungiturq; cum accusatiuo, nūc ablatiuo. In And. Mulier quædā abhinc triennium cōmigrauit huic viciniæ. Cic. Abhinc ànnis quindecim.

ABVNDE.

Abunde significat copiose, vel satis. Sal. Abunde magna prȩsidia nobis in vestra amicitia forè.

Abunde habere. Salust. Dein quod parentes abunde habemus.

Abunde est. Plinius. Vtrunq; tam magnum est, vt abunde sit alterum efficere.

Abunde potiri. Cic. Etiā si non abunde potitur, non omnino caret.

Abunde cum genitiuo. Sueto. Se iampridem potentiæ, gloriæq; abunde adeptum.

Abunde est fraudis. Vergilius.

AC.

Ac ponitur eleganter post has particulas, aliud, aliter, contra, secus, iuxta, statim, confestim, proxime, perinde, par, æque, item, idem, similiter. In partem, pro eo, magis, pariter, dissimile, consimile: quandoq; etiā post cōparatiuū. Terentius In Phor. Aliud mihi respondes ac rogo. Hadrianus.

Ac si. Cic. Similiter facis ac si me roges.

ACCVRATE,ſumma cura adhibita.
ACRITER amare, eſurire. Plautus.
Acrius multò inſanire,iudicare, perſequi. Plaut.
Acerrimè emendare, Plinius.
ACVTE reſponſa. Cicero.

ADEO.

Adeo ſuam habet elegantiam,coniunctione atq; præpoſita,pro potius vel etiam. Auget enim ſiue corrigit. Trebonius. Nihil adoleſcente tuo atq; adeo noſtro amabilius. Cic. Hoc conſilio atq; adeo hac amentia impulſi. Idem. Intra mœnia, atq; adeo in ſenatu.
Adeo,pro eo. Ter. Adeon rem rediſſe? In Heaut.
Adeo abſolute ponitur pro valde. In Eunu. Adoleſcentem adeo nobilem. Ver. Adeo à teneris aſſueſcere multum eſt.
Adeo pro intantum. Adeò ſuperbus eſt,vt nemini cedat, Vel ſequitur. Mire ferox eſt,adeo vt nec patri cedat. Nonnunquàm ſequitur in oratione quę non habet niſi vnum verbum. Nec parenti concedit, adeo ferox eſt.
Adeo vt, Barb. quod.
Adeo cum niſi. In Pſeud. Immemor eſt officium ſuum facere,niſi adeo admonitus.
Neq; adeo iniuria. In Epid.
Aut ſi adeo,bidui aut tridui hæc moleſtia eſt. Terentius in Andria.

ADDE.

Adde,amplificandi particula. Ouid. Adde quod ingenuas didiciſſe fideliter artes,Emollit mores, nec ſinit eſſe feros.

ADHAEC.

Adhæc,id eſt,preterea,continuatiua eſt vox.
ADHVC pro hactenus rariſſime prȩponitur in oratione. Ter. Ceſſatum eſt vſq; adhuc. In Adelp. Satis adhuc tua fruſtrata eſt fides. Alto

adhuc meridie.i.tempestiue.In Pseud. Adhuc principio positum. Cicero. Adhuc quę dicta sunt &c.In Phor.Adhuc tranquilla res est.

ADMODVM, VALDE.

Admodũ adolescẽtul⁹.Ci.Admodũ astut⁹.Plau.
Admodũ excors.Ci.Admodũ grãdis natu.Plau.
Admodũ iratus.In Trin. Admodũ ore rubicũdo.In Adel. Admodum pauci. Cicero.
Admodum nuper. In Heaut. Quanq̃ hęc inter nos nuper notitia admodum est.
Admodum in ambiguo est etiam nunc quid de hac re fiat. In Trin. Admodũ incertò id scio In Pseu. Admodum pro etiam.In Hecy.Aduenis modo? Pam.Admodum. Admodum pro fere. Liuius.Iam mitigati admodũ animi

ADVERSVM.i.obuiam.

Magis inde meum officium facerem, si huic eam aduersum.In Amph. Neq; seruulorũ quisquã qui aduorsum ierant.In Adel.

AEGRE.

Aegre est quia desit quod ames. In Phor.
Aegre est istud animo meo. In Casin.
Aegre continui risum. In Asin.
Aegre cuiquã facere,est quod displiceat. In Eun.
Aegre ferre,pati.Terentius.
Aegre inuenire. Aegre impetrare.Plautus.
Aegre pedibus ingredi.Columella.
Aegre illi vehemẽter suppetit, ꝙ facto est opus. In Mil.

AEQVE.

Aeque,ac,atq;,vt,quã. Aeque docto atq; pio.
Aeque absolute.In Hecy. Aeque eadem studeãt, velintq; omnia.
Aeque ambo pares.In Men.
Nihil est æque quod faciam lubens. Terentius.
Nullus est hoc meticulosus æque. Plau. Aeque mecũ hęc scias.Ter. Iuxta tecũ ęque scio. Idẽ.

Aeque quicquam nunc quidem. i. quod iam audis nempe nihil. In Andria.

AFFATIM.

Affatim pro abunde. Plin. Fruimurque mensis affatim plenis. Liuius. Affatim edi, bibi, lusi.

Affatim cum genitiuo. Liuius. Habetis affatim lignorum. Idem: Agri affatim materiæ præbebant ad noua opera molienda.

Affatim amare. Affatim officere. Plautus.

AGE.

Age quum est hortantis, numero singulari iungitur, Agite plurali, Agedum vtrique.

Eia age rumpe moras.

Agite iuuenes, expedite vires.

Agedum ostende. Agedum conferte nunc cum illius, vitam P. Syllæ.

Eiusdem generis sunt Fac, Cedo, & Amabo.

Age plurali iunctum. Ter. Age, eamus intro.

Age vero. Age vero ad bellum in Africa gestum veniamus.

Age age. In Phor. Age age vt libet.

AH.

Ah modo dolentis siue commiserantis est. Ver. Quem fugis ah demens? Modo admirantis. Plautus. Ah quid agis?

Ah ah mi homo, sanus ne es. Terentius.

ALIAS.

Alias, tēpus, locū, modum, rationē, notās significat alioqui. Cic. Sed de hoc alias. Terē. Alias vt vti possim caussa hac integra.

Alias geminatum. Plinius. Alias admota cœlo, alias contigua montibus.

ALIBI. Ter. Alibi habebam aīm amori deditū.

Aliô. Ter. Illi suū animū aliô conferunt.

Alioqui. Pli. Fuit alioqui in summo discrimine.

Aliorsum.

Aliorsum. Teren. Neue aliorsum atq; ego feci, acceperit.

Aliquã. Terentius. Vereor ne vxor aliquã hoc rescifcat mea.

Aliqñ. Ter. Aliqñ tandẽ huc aĩm vt adiũgas tuũ

Aliquãtisper. Vide aliquantum.

Aliquò profugiet militatum. Terentius.

Aliquò terrarum. Brutus. Ex Italia migrandum Rhodum aut aliquò terrarum arbitror.

ALIQVO VERSVM, versus aliquem locũ. Plau. Ego Pol istam iam aliquò versum regu lam dedero.

ALIOVERSVM, versus aliũ locũ, & per metaphoram, ob aliam caussam. Plaut. Atq; ego isthuc aliouersum dixeram.

ALIQVANTVM.

ALIQVANTVM (quod inepte aliqualiter dicitur) ad modum refertur, Aliquantisper ad tempus, sed cũ significatione breuitatis. Ter. Huic concede aliquantum. Idem: Cur nõ ludo hunc aliquantisper? In Adel.

Aliquantum cum comparatiuo. Ter. Eius frater aliquantum ad rem est auidior.

ALITER.

Aliter gaudet his particulis ac, atq;, quã. In Adel. Nunquã te aliter atq; es, in animum induxi meum. Varro: Quędã aliter olim ac nũc. Plau. Aliter faciunt, q̃ vxores suas æquũ est viros.

Aliter geminatũ. Alit catuli lõge olẽt, aliter sues.

Aliter absol. Ter. Aliter de hac re mea est sentẽtia

ALTE sedet animo q; primis discitur annis.

AMABO.

Amabo interiectio blandientis & amantis, vt, Dic amabo. Quo amabo ibimus?

Amabo cum accusatiuo. Cic. Amabo te, incumbe in

be in eam rem. Idem. Amabo te, aduola, consolabor te.

AMPLIter accept⁹, occupat⁹, satur, testis. Plau.

Ampliter apponere, immergere, mentiri, sumptum facere. Plautus.

AMPLIVS.

Amplius elegãter iungitur nũc accõ, nũc abltõ, nunc ntõ sine particula quã. Cæ. Amplius horas quatuor fortissime pugnauerũt. i. plusquã. Ter. Sexaginta annos natus es, vt conijcio, & eo amplius. Cice. Amplius sex sunt menses. i. diutius q̃. Liuius. Victi amplius ducenti ceciderc. Vergi. Noctem non amplius vnam.

Amplius cum gtõ. Plau. Gaudeo tibi mea opera liberorũ esse ampli⁹. Amplius q̃. Plau. Neq; hoc amplius, q̃ quod vides, est nobis quicq̃.

Amplius deliberare. In Phor. Ego amplius deliberandum censeo.

AN.

An ponitur interrogatiue, & proprie de pluribus, nonnunquã de duobus, Ter. An quicquã est etiam amplius?

An dubitatiue. Nescio an sileam an loquar.

An cõiunctio pro si. Ter. Haud scio an illã nunc misere amat. An ne interrogandi, poetis peculiare. Ter. An ne intus est Pamphilus?

An ne dubitandi. Teren. Et iam haud scio an ne vxorem ducat.

An non interrogandi. Ter. An non dixi hoc esse futurum? Idem: Tibi ego dico, an non?

An non dubitandi. Plautus. Tentabam spirarent an non auræ? An nondum. Teren. Reperisti quod tibi placeat, an nondum etiam?

ANTE præscisse. Terentius in Andria.

ANTEHAC.

Antehac, ante hoc tempus, ad tempus loquentis refer-

refertur. Tantū hodie didici, quantū antehac nunquam. Id miraculi antehac vidi nunquam

ANTEA, ante id tempus.

ANTIQVITVS pro olim. Plinius.

APERTE amare, adulari, dicere, fabulari, fallere, irridere, loqui, narrare, odisse. Aperte malus.

APPOSITE, apte, accommodate. Cice. Dicere apposite ad persuasionem.

APPRIME, nobilis, obsequens, probus, vtile.

ASPERE monere.

ASTVTE labefactari ab aliquo. In Eunucho.

A T.

At variam habet elegantiam.

At in principio libri. Ver. 4. At regina graui iam dudum saucia cura Vulnus alit venis.

At cū admiratione pariter ac interrogatione laudat vel vituperat. In Eunu. Fucum factū mulieri, at quem deum? In Phor. At quem virū?

At pro saltē. Cato. Si non eodē die, at postridie.

At execrantis est. In Andria. At tibi dij dignum factis exitium duint

At optantis. Plaut. At tibi dij oēs bene faciant.

At imprecando exclamat. At ô deorū quisquis in cœlo regis terras.

At geminata, admirationem ostendit. In Andria Atat hoc illud est.

At orat. Cicero. At videte hominis intolerabilem audaciam.

At simpliciter interrogat. Cice. At per deos immortales, quid est quod de hoc dici possit?

At affirmat. In Eunu. At diligenter, at mature.

At pro sed. Cice. Quid porrò quęrendum est, factum ne sit? At constat.

At per ironiam quandam inducitur. Cic. At mores commodi, quis contumacior?

At enim. Terentius. At enim caue, ne prius quã hanc à me accipias, amittas Chreme.

At etiam. Terẽ. Exi foras scelestе, at etiã restitas?

At aptum responsioni, vt at iam, at nunc. Teren. At iam hoc opus est. Idem. At nũc faciet. Idẽ. At ita, vt vsquã fuit fide quisquam optima.

ATQVE.

Atq; coniunctio copulatiua. In Andria. Atq; ipsis commentũm placet.

Atq; pro quàm, quum comparat, gaudet quoq; eisdem particulis quibus ac. Reccurre ad precedentia. Ioannes est doctior atq; tu.

Adq; adeo. In Casina. Esurio Hercle; atq; adeo nunc parum sitio.

Atq; eccum. In And. Atq; eccum video, adibo.

Atq; ædepol. In And. Atq; ædepol ea res est.

Atq; equidẽ. In Eunu. Atq; equidẽ orante ne id faceret. Atq; etiã. In Adel. Cupide accipiat faxo, atq; etiam bene dicat secum esse actum.

Atq; id. In Amph. Iterum iam hic inclementer in me dicit, atq; id sine malo.

Atq; ita. In Eunucho. Atq; ita opus est.

ATQVI.

Atqui coniunctio pro certe, elegantius. In Adel. Atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre.

Atqui pro imò. Terẽ. Atqui ea res multo maxime disiunxit illum ab illa.

ATTENTE fungi officio. In Heaut.

AVDActer facere, iurare, lędere, loqui, monere

AVSPICATO, bono omine. In And. Haud auspicato huc me appuli.

AVT.

Aut cõiunctio disiunctiua. In Andr. Venientes aut abeuntes. Aut dubitantis. In Eunucho Neq; scio quid dicam aut quid coniectem.

Aut certe. Cice. Id aut ereptũ illi est, aut certe nobis communicatum. i. ad minus.

Aut aut, membra sunt hypotheticę propositiõis Ioannes aut pius aut impius est.

AVTEM.

Autem subiunctiua coniunctio est. In Adelphis: Ctesipho autem in amore est totus. In Eunu. Quid hoc autem est? Ibidem: Quid mea autẽ? quid faciet mihi?

Autem, pro similiter. In Truc. Abite, tu domum, & tu autem domum.

Adeo autem. In Eunu. Atq; adeo autem, cur non egomet intro eo?

Ecce autem. In Adelphis & Eunucho: Ecce autem alterum.

Ille autem. In Eunuch. Ille autem bonus vir nusquam apparet.

Porrò autem. In Adelp. Quid tu autem Thraso. In Eunu. Tum autem. In Eun.

Autem indignantis. In Adelph. Ego ne autem debacchatus sum in te?

BENE.

Bene singularẽ apud veteres scriptores habuit vsum, eumq; varium.

Bene pro valde inuenitur.

Bene magna caterua. Cic. Bene longæ literæ. Idem: A Curione mihi literę bene longæ.

Bene longus sermo. Cic. Habetis sermonẽ bene longum. Bene magna classis. Cassius.

Bene multi, id est, plurimi. Asinius Pollio: Habet merces bene multas.

Bene magnum tempus. Hyrcius.

Bene longe digredi. Idem: Nostri ex humili conualle bene longe sunt digressi.

Bene longa hora, dies. Bene longa meta.

Bene magna domus, ciuitas, multitudo, manus.
Bene multa vulnera. Hyrcius: Bene multis vulneribus affecti.
Bene magnus liber, vir. Bene doctus.
Bene lauta cœna, &c.
Bene linguax. Erasmus.
Bene mane & multo mane, est prima luce aut summo diluculo. Hęc ex Hadriano Card. Cic. Ad eum septimo idus literas dedi bene mane.
Bene cecidit res aut alea.i. successit. Vix bene. Non satis bene.
Bene euenire. Pli. Bene ac feliciter euenires nobis
Bene vertat, cedat, est bene precãtis. In Adelph. Dĳ bene vertant.
Bene est. In Trin. Bene sit tibi. Bene se res habet.
Bene habet impersonaliter.
Bene hoc habet. In Epid.
Bene esse, pro bene viuere, bene habere. Terent. Tibi bene esse soli, cũ sit sibi male. In Adelph.
Bene habeo, recte valeo. In Aul. Vt bene haberẽ filiæ me in nuptĳs. Si te bene habes, &c.
Bene habent tibi principia.
Bene dico. Bene precor, datiuum postulat non accusatiuum.
Bene volo, cupio, facio. In And. O factũ bene. In Heau. Tibi ex animo bene volo.
Bene viuo. Ouidius: Crede mihi, bene qui latuit bene vixit, &c.
Sat cito, si sat bene. Minus bene.
Bene se aut rem gerere. In Adelph. Potasti scelus quasi re bene gesta.
Bene mecum agitur. Ibidem: Bene dicat secum esse actum.
Bene accipere aliquem, est honeste tractare.
Bene ambulato. Inepte deus te cõducat. In Mer.

Bene audire, est laudari. In Hecy. Benedictis si certasset, audisset bene.

Bene amo. Ita me dij bene ament. In Eun.

Bene mereri de aliquo, est bene facere, beneficia conferre. Cice. Nihil est quod tibi maiori fructui gloriæq; esse possit, nec quicquã in oĩbus rebus humanis est prçclarius ac prçstantius, q̃ de Repub. bene mereri. In Asin. Bene merenti mala es, male merenti bona es.

Bene assimulare. In Andria: Has bene vt assimules nuptias.

Bene conuenit inter eos. Terentius in Hecyra: Primum dies complusculos bene cõueniebat sanè inter eas.

Bene dissimulare. In And. Bene dissimulatũ amorem & cælatum indicat.

Bene cogitare de aliquo. Plin. Hoc tuo studio bene de te cogitantem, liberaliorem reddes.

Bene curare ætatem. In Pseud. Qui se suamq; ætatem bene curant, edunt, bibunt.

Bene hercle denuntias. i. bona nuntias. In Trin.

Bene ferre gratiam alicui. In Rud. Te mihi benigne itidem addecet bene merenti bene ferre gratiam.

Bene aliquem iuuare. In Most. Nunc te obsecro, vt me bene iuues, operamq; des.

Bene narrare. In Eunu. Bene ædepol narras.

Bene nummatum marsupium.

Bene nummatus homo. Horat. Et bene nummatum decorat suadela Venusq;.

Bene perspectũ est à te. In Heau. Quàm bene verò abs te perspectum est.

Bene prçcipere. In Adel. Si quid bene prçcipias, nemo obtẽperat. Bene promeruit. Ibidẽ: Verũ enim quãdo bene promeruit, fiat.

Bene

Bene promittere. In Pœnu. Bene promittis multa ex multis.

Bene putas. Terentius in Eunucho.

Bene valere. In Trin. Bene hercle eſt illã tibi bene valere & viuere.

BELLE habere. Cicero.

BENIGNE dicere, facere. In Adel. In Phor.

BREVITER attingere. Plinius.

BREVI reſpondere. Cic. Breui fieri diuitem aliquem. In Ruden.

CARPTIM.

CArptim perſcribere. Cic.

CEDO.

Cedo aduerbium, quum flagitamus aliquid exhiberi, pro dic, aliquãdo pro dicite poni ſolet, Cic. Cedo qui veſtram Remp. tantam amiſiſtis, & tam cito?.

CERTATIM amare aliquem. Cic.

Certatim progredi. Idem.

CERTE.

Certe aduerbium cõfirmantis. In And. Certe captus eſt. Certe is eſt. In Trin.

Certe pro ſaltem. vt, Si me nõ amas, certe ne oderis. In And. Moleſtus certe ei fuero.

At certe idem in hoc modo.

Certe iunctum huic verbo ſcio, mutat e in o. vt Certo ſcio. Teren. Atqui certo comperi.

Dicimus etiam certum ſcio, vt ſupra patet.

Certe ſcio. In And. Certe enim ſcio.

Certe ædepol. In Amph. Certe ædepol ſcio.

Certe hercle. In And. Certe hercle nunc hic ſe ipſus fallit, haud ego.

Quidem hercle certe. In And.

Certe inquam. Plautus in Aſin.

Certe ſi. In And. Certe ſi reſciuerim.

Et certe

Et certe.In Eunu.Et certe ipsus est.
CERTO enim.In Aul.Certo enim ego vocem hic loquentis modo me audire visus sum.
Quidem certo. In Epid.Me quidem certo seruauit consilijs suis.
Certo hęc mea est Plautus in Pœn.
Quidem hercle certo.In Phor.Tua quidem hercle certo vita hęc expetenda,optandaq; est.
Et ea est certo. Certo comperi.In Eu.
Certo scire.In And.Hoc certo scio.
Certo perij.Plaut.in Pœn.
Pro certo.In Adelph.Pro certoue tu isthęc dicis.
Pro certo habere. Cicero.
Pro certo creditur. Salustius.

CAETERVM.

Cæterum aut Cætera, elegans cum primis expletiua particula.
Cætera sospes,Gręca loquutio. Ouid.9. Cætera sospes habet præter podagram.
Cætera Graius aut Græcus. Verg.3.
Cætera ignarus, eruditus,doctus,bonus,malus, verus,verax,mendax,fortis,strenuus,frugi,integer, felix, prosper, tenax, lætus,pius,deformis,formosus,temperans.
Cæterum,transitionis particula est,vbi de alia re dicturi.In Eunu.Cæterum de exclusione verbum nullum.

CEV.

Ceu aduerbium similitudinis,imaginē rei significat.Plin.Stellæ autem nos nauigātium,alijsque nauium partibus ceu vocali quodam sono insistunt.
CIRCITER pertinet ad tempus. Circiter Calend.Martias huc veni.Plin.Olympiade circiter quadragesima secunda.Et ad numerū.Circiter

citer duum milium militum. Et ad locũ. vt In media circiter vrbe templum constitui solet. Plin. Vnde circiter ducentis milibus distat. In Cist. Loca hęc circiter, excidit mihi.
CLARE loqui, barb. alta voce.
COGITATE scribere, suam rem tractare, verba facere. Cic.
COMMODE & Commodũ. i. opportune, in ipso tẽpore. In Eu. Illa sese interea commodũ huc aduerterat in hanc nostram plateam.
Commodum obuiam venio. In Merc. Si isthac ibis, commodũ obuiam venies patri. In And. Commodum huc aduenerat.
Commodũ obsonare, est sine magno sumptu obsonium comparare. In Milit.
Commodũ sequente cũ, significat vix vel tantũ. Cice. Commodũ ad te miserã Demeam, cum heros ad me venit. Idem: Commodũ discesseras heri, cum Trebatius venit.
Cõmode pro bene, vel potius optime, vel apte. vt Commode cogitare, dicere, legere, scribere tractare, valere, verba facere.
Commode vel percõmode cadit. i. optime succedit. Cic. Hoc adhuc percommode cadit.
Cõmodi9 esse opinor duplici spe vtier. In Phor.
Commodius tecum agitur q̃ mecum.
COMINVS non significat in loco propinquo, sed è loco propinquo, barb. de prope.
Cominus spectabat. Cominus pugnabat.
Cominus sedeo, non dicimus.
COMPOSIto factũ est. i. ex pacto. In Phor.
Ex composito nihil non facere. Plin.
CONFESTIM iungitur pulchre his dictionibus vt, atq;, q̃. Marcellus: Poterit cõfestim, vt fuerit alienatus, petere.

CONFI

CONFIDENTER aſtare, colloqui, facere, loqui, reſtare, &c.

CONSTANTER agere, diligere, in ſententia manere.

CONTINVO, protinus, ſtatim, præcedēte negatiōe aut addita particula interrogatiua vim negandi habente, ſignificāt non ideo, vel num ideo. Quintil. Cōtinuo ne ſi ille ſtultè cogitauit, nobis q̄q; ſtultè dicendū eſt.i.num ideo? Qui nobis aſſentatur, is non cōtinuo amicus putandus eſt.i.non ideo.

Continuo exeo. Continuo hic adero. In Heaut.

CONTRA.

Contra, cū ac, atq;, q̄ côiuncta. Cic. Si hęc contra ac dico eſſent omnia. Idem: Faciam cōtra atq; in cæteris cauſſis fieri ſolet. Vlpianus: Si quis contra q̄ prohiberetur fecerit.

Contra, vel è contrario vel è diuerſo. Ineptè, ecō tra. In Phormione: At tu mihi cōtra nunc videre fortunatus.

Contra, viciſſim. In Adelph. Ille vt item contra me habeat, facio ſeduló.

CORAM in præpoſitionibus habes.

CVM.

Cum minus, Tum maius ſignat. Ioannes cum ludum, tum literas amat.

Et iunguntur ferè ſemper verbis indicatiuis, at ſaltem eiſdem modis.

Cum aduerbium elegantia ſua non caret, vbi de tempore fit mentio.

In Bacc. Iam aderit tēpus, cū ſeſe etiā ipſe oderit.

Cum, pro vbi vel quando. vt Cum primū venerit pater, dicito me eſſe domi.

Vel cum indicatiuo. In Eunucho: Cum huc reſpicio ad virginem.

Cum pro quamuis. Cum nihil sit te sordidius, tamen liberalis nomen tibi vendicas.
Cum pro quod. In Rud. Cum istęc res male euenit, tibi Gripe gratulor.
Cum pręsertim, vel pręsertim cum. In Eu. Pręsertim cum se seruum fateatur tuum. Salu. Cum pręsertim tã multę variæq; sint artes animi.
Cum maxime, pro nimis. In Hecy. Hanc Bacchidem amabat, vt cũ maxime, tum Pamphilus.
CVMVLATE, abunde.
C V R.
Cur, suam quoq; venustatẽ habet. Cic. Erãt caussę cur hoc tempore istic esse nollẽ. Idem: Non fuit caussa cur tantum laborem caperem.
Quid est cur. Cic. Quid est Q. Naso, cur tu in hoc loco sexto sedeas?
Quę caussa est cur. Idẽ: Quæ caussa Habito fuerit cur interficere Opianicum vellet?
Cur, sine interrogatione. Cice. Nõ fuit caussa, cur tantum laborem caperes, & ad me venires.
CVRSIM, currendo. Cursim legere, agere, annotare, caussam attingere, currere.
D E H I N C.
DEhinc. In Andr. Dehinc vt quiescant porrò moneo, vt desinant maledicere.
Dehinc, ab hoc tempore. In Eu. Deleo omnes dehinc ex animo mulieres.
Dehinc iam. In Merc. Missas ego iam artes istas feci & quidem ego dehinc iam.
Dehinc cæterum. Plautus in Pœnu. Dehinc cæterum valete.
Nunc dehinc. In Eun. At nunc dehinc spero æternam inter nos gratiam fore.
Nunc iam dehinc. In Pœn. Siquidem ante mentitus, nunc iam dehinc erit tibi verax.
Dehinc

Dehinc, pro deinde. Saluſtius: Arduum videtur res geſtas ſcribere, primum ꝙ facta dictis exæquanda ſint. Dehinc quia pleriq; delicta quæ tu reprehenderis, maleuolentia atque inuidia putant eſſe dicta.

DEIN & Deinde, idem. In And. Dein quęſtũ occipit. In pro. Heau. Et deinde factuꝝ autumat

DEINCEPS, id eſt, per vices, vel vnũ poſt alium, gradatim, per ordinem. Liuius: Ita duo deinceps reges, alius alia vice, ille bello, hic pace ciuitatem auxerunt.

Deinceps, pro pręterea. Liuius: Cędem deinceps tyranni, ſeq; autorem oſtendit.

DEMVM.

Demum, aliquando ſignificat tandem. Terentius: Nunc demum venis? Idem: Nunc demum intelligo.

Demum, pro prorſus vel ſolum, quãdo pręcedit is, ea, id, vel ita. Cic. Ea demum magna voluptas eſt, parem verbis vitã agere. Teren. Id demum iuuat, ſi quẽ æquum eſt benefacere, is facit. Is demũ fortis eſt qui ſe vincit.

Poſt demum, Tum demum

DENIQVE.

Deniq; ſolet multis enumeratis, in extremo poni. In Phor. Vt ad pauca redeam, ac mittã illius ineptias, hæc denique fuit eius oratio. Metui quid futurũ denique eſſet. In Heaut.

Tum deniq; oẽs noſtra intelligimus bona, quũ q̃ in poteſtate habuimus, ea amiſimus. In Cap.

DENVO, idem eſt quod iterum, quaſi de nouo. Teren. Metuo ne denuo hinc aliquô extrudar In Moſtel. Aedificantur ædes totę denuo.

DEORSVM.

Deorſum. In Amph. Deuolant angues iubati de-

orſum. In Adelph. Noſtin porticum apud macellum hanc deorſum?
Surſum deorſum. Terent. in Eu. Ne ſurſum deorſum curſites.
Deorſum verſum. In Adelph. Vbi eô veneris, cliuus deorſum verſum eſt.
DISSIMVLATIM, id eſt, Diſſimulanter.
DOMESticatim, id eſt, per ſingulas domos.

D I V.

Diu, per longũ tempus ſignificat cõtinuatiue. In Eun. Vbi vbi eſt, diu cælari nõ poteſt.
Diu vitam dare. In Mili. Huic homini dignũ eſt diuitias eſſe, diu vitam dare.
Diu aliquid perdiſcere. Plin. Vt diu penitus perdiſceres, quę mox prçcipere deberes.
Diu eſt quum. In Mer. Illi quidem, haud ſane diu eſt, quum dentes exciderunt.
Diu eſt quod. Ibidem: Syra nõ redit, quã accerſitum patrem iam diu eſt ꝙ miſeram.
Diu multumq́ꝫ, vel multum diuq́ꝫ. Cicero: Cum multum diuq́ꝫ vixeris. Plinius: Diu multumque hæſitaui.
Diutius, comparatiuus à diu. In Rud. Vos amici detinui diutius. Cicero: Diutius in hoc deſiderio eſſe non poſſum. In Heau. Tibi ne hæc diutius licere ſperas facere?
Diutius quanto. In Heau. Quanto diutius abeſt, magis cupio tanto, & magis deſidero.
Diutius anno. Cice. Ne diutius anno in prouincia eſſem. Diutiſſime ſenex. Idem.
Diu & iamdiu differunt. Diu ſignificat actum tranſeuntem, iamdiu inſiſtentem. Diu eſt ꝙ vrbem intraui, non dudum vel pridem intraui, dicitur. Iamdiu vxor mihi ducta eſt, et adhuc virgo eſt.

DOCTE expedire fallaciam.
Docte ludificari senes.
DONEC, quousque, quoad.
Vsque donec. In Adelphis: Certum obsidere est, vsque donec redierit.
Vsqueadeo donec. In Andria: Nunquam destitit orare, vsqueadeo donec perpulit.
Donec ad hęc tempora peruentum est. Liuius.
Donec, quãdiu. Ouid. Donec eris felix, &c.

D V D V M.

Dudũ, iamdudũ, de paruo tempore vnius horæ, duarũ aut trium: sed dudũ significat actũ transeuntem, iamdudum insistentẽ & manentẽ. vt Dudũ vel nuper recessi, nõ diu. Iamdudũ magister est in scholis. i. nõ diu fuit & adhuc est. Quãdudũ: Non dudũ ante lucẽ. In Phor. Incertior multo q̃ dudum. Dudũ exigit verbum pręteriti tẽporis, iamdudũ pręsentis.
Dudũ de tẽpore lõgiore. In And. Vt beneficium verbis initum dudũ, nunc re comprobes.

D V M.

Dum & donec significant quãdiu, vsquedũ, gaudetq; dũ his verbis moror & expecto. In Eu. Expectabo dum veniat. Liuius: Paucos morati dies, dum socij venirent.
Dum & donec quandoq; iungũtur subiunctiuo quãdoq; indicatiuo. vt Dabo operã literis donec viuo, vel donec moriar.
Tantisper dũ. In Adelp. Ego te meum dici tantisper volo, dũ quod te dignum est, facis.
Dum pro vt. In Capt. Nihil pretio parsit, filio dũ parceret. Dum, pro quãdo. In And. Dum licitum est ei, dumq; ætas tulit, amauit. In Heaut. Dũ incipias, grauia sunt, dumq; ignores: vbi cognoris, facilia.

Dum, priusquam. In Heaut. Dum moliuntur, dũ comuntur, annus est.
Nihil dũ, pro adhuc. Cic. Nihil dũ audieramus.
Dum, postquam. Martialis: Audieras dum gran de sophos.
Dum modo. Iuuena. Malo pater tibi sit Thersites, dum modo tu sis Aeacidę similis, Vulcaniaq; arma capessas.

DVNTAXAT.

Duntaxat, idem significat quod solum, sed nõ recipit post se particulã sed etiam, sicut solum & modo et tantũ. Cic. Vt tradamus ea duntaxat quę nos vsus docuit. At nõ dicimus: Nõ rhetorice duntaxat, sed etiam omne doctrinarũ genus cognoscendum.
Non duntaxat, pro nõ solum. Liuius: Nec animũ nobis duntaxat fidelẽ ac bonũ pręstitit, sed oĩbus interfuit bellis quę gessistis.
DVRITER agere vitã, se habere. Duriter factũ

EATENVS.

EAtenus post se vt, quoad & quatenus, & interdũ vbi admittit, significatq; tãdiu vel vsq; ad id. Cic. Verba prosequẽs eatenus, vt nõ abhorreant à more nostro. Idem: Ferres eatenus, quoad per se negligeret eas leges. Caius: Eatenus dabitur in eum actio, quatenus ex ea re locupletior factus est. In Most. Eatenus abeunt à fabris, vnũ vbi emeritũ est stipendium.

ECCE.

Ecce aduerbium, & repentinũ aliquid insperatũue significat. In Eunu. Ecce autem, video rure redeuntem senem.
Ecce cũ nominatiuo. Cic. Ecce postridie Cassij literæ. Idem: Ecce Antonius &c.
Ecce tibi frequentissimũ apud Ciceronem. Cic.
Ecce

Ecce tibi nuntius pueros venisse Romã. Idem Ecce tibi & Bruti & tuæ literę.

Ecce cum accusatiuo (idq; rarius secundũ Vallã) In Eunu. Ecce autem alterũ. In Phor. Ecce autem similia omnia.

Ecce me. In Adel. Ecce me, qui id faciam vobis.

Ecce rem. In Men.

ECCVM.

Eccum, eccam, ellum, ellam, per aduerbia exponuntur, nõ per pronomina. vt Eccũ. i. ecce hic Ellum. i. ecce illic. Vtimur autem sic: Eccum ipsum, Eccum Iupiter. Eccum adest. Atq; eccum Sed eccum.

EFFVSE. Effusissime diligere. Plin.

EGREGIE, excellenter. Idem: Illud quoq; egregie, supple factum.

Egregie charus. In And. Quam ego animo egregie charam pro vxore habuerim.

Egregie ad miseriam natus. In Heaut.

Egregie studere, valde. In And. Horum ille nihil egregie pręter cætera studebat.

EHEV nullum casum poscit. In Buc. Eheu quid volui misero mihi.

E H E M interiectio est eius qui commotus sit. in Adel. Ehem opportune, te ipse quęrito.

EHO auscultantis interiectio. In Hecyra: Eho, num quidnam accusat virum?

Eho, admonentis. In Heaut. Eho quæso vna accedundi via est.

Eho, admirantis. In Andria: Eho Mysis, puer hic vnde est?

Eho quæso, interrogantis. In Heaut. Eho quæso, laudas qui heros fallunt?

Eho, excitantis. in Andria: Eho, dic mihi.

Eho, vocãtis. ĩ Pseu. Eho Pseudole, i, gladiũ affer.

Eho tu, eho tu. In Merc. pro Heus heus.

Ehodum. In And. Ehodum ad me.
Ehodum bone vir. In And. Grauis est interrogatio, & minantis cum iracundia.
Ehodum, dic mihi. In Andria & Eunucho.
EIA, aduerbium est correctionem significãs aliquando. In Eunu. Eia, haud sic decet.
Eia, ne. In Phor. Eia, ne parum leno sies.
Eia, vt. In Heaut. Eia, vt elegans est.
Eia, hortantis. In Epid. Eia verò age dic.
Eia, in principio epistolę positũ. Plinius: Eia tu, quum proximè res agẽtur, quoquo modo ad iudicandum veni.
EMINVS è loco remoto. Ineptè, à longe. Eminus iaculatur.

E N.

En habet ntm̃ & accm̃, capiturq; demonstratiue & exprobratiue. Demonstratiue, vt En Priamus. Exprobratiue. Seneca: En Paridis hostẽ. Quint. En improbitas. Cic. En crimen.
En fine casu. Vergilius: En ipse capellas Protenus æger ago. In Phor. En vnquã cuiquã contumeliosius audistis factam iniuriam?

E N I M.

Enim caussalis cõiunctio. Suet. Par enim vtriusque arrogantia fuit.
Enim affirmatiue, primo loco positũ. Ter. Enim nõ sinam. In Trin. Enim me nominat. In Mil. Enim cognoui nũc. In Hecy. Enim lassam oppidò tum aiebant.
At enim. In Eu. At enĩ isthęc in me cudetur faba.
Enim certe. Cice. Moriendũ enim certe est, & id incertum, an eo ipso die.
Certe enim. In And. Certe enim scio.
Nihil enim. In Adelphis: Nihil enim commenta est mater.

Verum

Verum enim. In Adel. Verum enim quando bene promeruit, fiet.

Imo enim. In Andr. Imo enim q̃ maxime abs te postulo atq; oro.

ENIMVERO.

Enimuero.i.certe,in principio positũ. In Heaut. Enimuero reticere nequeo. In Andr. Eniuero spectatum satis putabam.

Enimuero postpositũ. In Amp. Nego enimuero. In Perf. Aio eniuero. In Eu. Imo eniuero infeliciter. In Capt. Nũc enimuero occidi.

E O.

Eò significat ad eum locum. Cice. Eo redactę res erant,vt nulla amplius spes esset. In Adel. Nisi eo ad mercatũ veniam,damnũ maximum est.

Eo,pro intantum. In Phormione: Neu me cupidum eo compulisset.

Eo, propterea. In Hecy. Eo ad eam non admissa sum. In Eu. Eo tibi videtur fœdus. Ibidẽ: Eo ne es ferox, quia habes imperium in belluas?

Eo vt. Cic. Marionẽ ad te eo misi,vt aut tecũ ad me q̃ primum veniret,&c.

Non eo quin. In Asi. Ea res me male habet,ac nõ eo quin tibi non cupiam quę velis.

Eo dico ne. In Aul. Eo dico,ne me thesaurum reperisse censeas.

Non eo dico quin. In Trin. Nõ eo hoc dico,quin quæ tu vis ego velim.

Non eo dico q̃. In Heaut. Neq; eo nunc dico,q̃ quidquam illum senserim.

Eo fit quia. Ibidẽ: An eo fit quia in re nostra aut gaudio sum? prępediti nimio aut ęgritudine?

Eo cum comparatiuo. In Aul. Cara omnia atq; eo fuerunt cariora,æs non erat. In Pœnu. Eo facilius facere potest.

Plus eo. In Hecyra: Dies triginta aut plus eo in naui fui.

Eo secius. Suetonius: Nec eo secius plurimos docuit.

Eo magis quod. Cic. Et eo magis, quod P. Sulpitio vtebare multum.

Eo loci. Cice. Res erat & caussa nostra eo loci, vt erigere oculos & viuere videretur, &c.

Eodem loci. Cicero: Res eodem est loci, quo reliquisti.

Eousque, cum genitiuo. Quintilia. Eousque scientiæ progredi posse, &c.

Eousque donec. Valerius Maximus: Natam virtutem eousque creuisse, donec cunctas dominationis suæ partes inumbraret.

E T.

Et, coniunctio copulatiua. vt Cicero eloquens fuit, & philosophus.

Et geminatum. Verg. Multum ille et terris iactatus & alto.

Et caussalis, pro etiam. Verg. Natus & ipse dea. Quicunque tibi inimicus erit, is erit & mihi, id est, etiam mihi.

Et, interrogatiua seu expletiua. Idem: Et quæ tāta fuit Romam tibi caussa videndi?

Et, indignatiua. Verg. Et quisquam numen Iunonis adoret.

Et, confirmatiua. Idem: Et dubitamus adhuc virtutem extendere factis?

Et, pro id est. Plautus: Annos natus sexaginta & senex.

Et, prō nam vel quia. Vergilius: Audieras, & fama fuit. In Eunucho: Non temerè est, & properans venit.

Et, plerūque sententiarū initijs competit. Quintil.

Et finitæ

Et finitæ quidem sunt partes duæ, quas hæc professio pollicetur.

Et deseruit etiam affectui, & quasi interrogandi vim habeat. Cicero. Et sunt qui de via Appia loquantur, taceant decuria.

Et pro deinde, ordinādi aduerbio. Verg. Corpusq; lauant frigentis & vngunt. i. deinde vngunt.

Et pro quamuis. Cicero. Defendi legem Voconiam magna voce, bonisq; lateribus, & videtis annos meos. i. quamuis sim ita senex.

Et id scio. In Andria.

Et ni pro si non. In Adelp. Et ni facient quę illos æquum est, haud sic auferent.

Et pro sed etiam In Adel. Seruum haud illiberalem præbes te, & tibi lubens bene faxim.

Et redūdans. Ver. Multa quoq; & bello passus.

Et certe. In And. Est ne hic ipsus de quo agebā? & certe is est.

Et Hercle. Cicero. Et Hercle ita fecit, vel plus etiam q̄ dixit.

Et quidem. Cice. Rarum genus, & quidem omnia præclara, rara.

Et vt. Cice. Et vt Catonem dicere audiui.

Et quod. In Eunu. Et quod nunc tute tecum iratus cogitas. In And. Et quod dicendū hic siet.

ETENIM, pro quia. In Andria. Etenim eam secum rem recta reputabit via.

Etenim, pro similiter. In Eunu. Etenim bene libenter victitas, id est, tu similiter curas libenter cuticulam.

Etenim pro at. In Phor. Etenim nequeo solus, accurre huc.

ETIAM.

Etiam coniunctio pro quoq;. In Amphi. Neq; meum pedem huc intuli in ædeis.

Etiam,adhuc.In And.Nihil ſuſpicās etiā mali.
Etiam,prǽterea.Ibidem.Etiam puerum inde abiens conueni Chremis.
Etiam,hortantis.In And.Etiā tu hoc reſpōdes?
Etiam,pro ita.Plin.Studes inquā?reſpōdet etiā.
Etiam,pro quin potius.Plin.Nullius authoritas imminuta eſt,aucta etiam.
Etiam, aduerbium affirmantis pro ſic vel ita. In Curcu. Etiam diſpertimini.
Etiam atq; etiam. In Eunu.Tu dum eſt tempus, etiam atq; etiam cogita.
Etiam dum.In Heaut. Neq; etiā dum ſcit pater.
Etiam ne.In Eunu.Etiam ne amplius?
Etiam inſuper. In Adelp. Colaphis tuber eſt totum caput, etiam inſuper defrudet?
Nondum etiam. In Heaut. Reperiſti tibi quod placeat,an nondum etiam?
Etiā nunc,& etiamnū, temporis eſt, Inepte vſq; nunc,vel adhuc.Plautus.Etiam nunc vale. In Trucul. Mihi etiam num quid ſit negotij, falſus incertuſq; ſum.
Etiam tunc,etiam tum, Inepte,vſq; tūc,vel vſq; ad id tempus. In Hecy. Narratq; vt virgo ab ſe integra etiam tum ſiet.
Etiam ſi,id eſt,quamuis.Cic.Omnia autem breuia,tolerabilia eſſe debent,etiā ſi maxima ſint. Idem . Quam tibi etiam ſi non deſideras , tamen mittam .
Etiam etſi. In Trin. Ego ducam pater, etiam etſi quam aliam iubebis.
Etiam tu.In Eunu.Etiam tu hic ſtas Parmeno?

ETSI.

Etſi,tametſi, & quanquā, in principio orationis indicatiuo gaudent,in medio etiam ſubiunctiuo. Licet autem & quamuis in principio ſub

iunctiuū

iunctiuum desyderāt. Sed in medio orationis omnibus his indifferenter vtimur. Dixit aūt Cicero: Etsi illis plane orbatus essem, magnū tamen mihi afferret ætas ipsa solatium. Idem. Quanquam tua assentatio perniciosa sit, nocere tamen nemini potest nisi ei qui eam recipit.

Etsi quamuis. Cicero. Etsi quamuis non fueris suasor & impulsor profectionis meæ, approbator certe fuisti.

Quamuis cū indicatiuo. In Adelp. Quamuis etiā maneo otiosus hic.

EXCEPTO pro præterq̄ elegātius. Hor. Excepto q̄ non mecum esses, cętera lętus. Hadr.

FACILE.

FAcile, pro non dubie, omnibus superlatiuis pulchre iungitur. Pręterea etiam his nominibus, primus, princeps, secundus, vt Sodalium meorum tu mihi facile charissimus es.

Facile princeps. Adeo eruditus est Petrus, vt magistro sit facile secundus.

Facile hic plus mali est q̄ illic boni. i. liquido & manifesto In And. Hinc difficulter.

FALSO dicere, queri, suspicari.

FAMILIARITER aliquem diligere, inspicere, loqui, monere.

Familiariter ferre mortem alicuius, id est, grauiter. In Andria.

Familiariter cum aliquo viuere. Cicero.

Familiariter se in aliquem reijcere. In Andria.

Fere, pene, vt Fere mihi in caput decidit. Vtimur quando vniuersitatem aliquam designamus, siue loci, siue temporis. Hæc fere sunt quæ te scire volui, id est, fere omnia. Fere fit vt adolescentes amentur. i. fere vbiq; fit. Romani fere orbem subegerunt. i. fere totum orbem.

Fere multi. Cicero. In eum sermonem incidere, qui tum fere multis erat in ore.

Fere omnia. Cice. Neganda fere sunt omnia.

Fere minus. Quintilianus. In omnibus fere minus valent præcepta q̃ experimenta.

Fere pleriq;. Cicero. Non sunt vitiosiores quàm fere, qui auari auaros, gloriæ cupidos gloriosi reprehendunt.

Fere plerunq;. In Phor. Hic solebamus fere plærunq; eam experiri.

Fere quisq;. Salustius. Fere quem quisq; pugnando viuus locũ ceperat, eum amissa anima corpore tegebat.

FERME. In And. Iam ferme moriens me vocat In Heaut. Parentum iniuriæ vniusmodi sunt ferme.

Haud ferme. In Andria. Fidelem haud ferme mulierem inuenias virum.

FELICITER. In Merca. Feliciter is sapit, qui periculo alieno sapit.

FORAS.

Foras aduerbium ad locum.

Foras ambulare. In Epid. Adolescenti dic nostro herili filio, ne hinc foras ambulet.

Foras exire. In Casin. Foras tacitus exeo cum or natu quo vides.

Foras locitare agellum. In Adelp.

Foras vendere. In Stic. Foras necessum est quidquid habeo vendere.

Foras præuerti. In Amph. Fores enim clausit, ne præuorteretur foras.

Foras vocari. In Capt. Sed nunc quò foras vocatus ad cœnam?

FORIS.

Foris aduerbium in loco, vel de loco. In Most.

Hasce

Hasce ego ædeis occludam hinc foris.
Foris est. In Eunu. Dum foris sunt, nihil videtur mundius. In Hecy. Ego ero fama foris.
Foris quęrere. In Bacch.
Foris cœnare. In Stich. Vocem te ad cœnam, nisi egomet cœnem foris.
Foris aliquid effutire. In Phor. Ne vos forte imprudentes foris effutiretis.
Foris est animus. In Mer. Si domi sum, foris est animus, sin foris, animus domi est.
Foris sapere. In Heaut. Nonne id flagitium est, te aliis consilium dare, foris sapere, tibi non posse auxiliarier?
FORTE, fortuito, forsan, forsitan, fortassis, fortasse, dubitandi aduerbia orationem quoque exornant.
Forte fortuna. In Eunu. Forte fortuna adfuit hic meus amicus, id est, bona fortuna.
Fors fortuna, euentus fortunæ bonus. In Phor. O fortuna, ô fors fortuna.
FORTITER ferre, pugnare.

FRVSTRA.

Frustra, incassum, nequicquam. In Heau. Frustra operam hanc opinor sumo. In Adelp. Frustra egomet mecum has rationes deputo.
Frustra esse dicitur, quod nō ex sententia euenit. Salusti. Cuius neq; consilium vllum neq; inceptum frustra erat.
Frustra esse, pro frustrari. In Amphi. Hic iam & seruus & hera frustra sunt, id est, errant, decipiuntur.
Frustra habere aliquem, decipere. In Amph. Is aduenientes seruum & dominū frustra habet.
FVNDITVS perire. In And. Mentem perdit funditus. In Mer. Perdidisti me sodalem funditus. In

tus. In Bacchi. Funditus amicitiam è vita tollere. Cicero.
Funditus euersa ciuitas. Idem.
Funditus misceri omnia. Salustius.

GENERATIM.

Generatim, per singula genera, vel per singulas species. Vergili. 2. Georgico. Generatim discite cultus.
Generatim, Inepte, generaliter. Cicero. Nulli fuerūt qui illa artificiose digesta, generatim componerent.
GRADATIM, ordinate. Cato. Gradatim aliū præponens alio.
Gradatim habere amicos. Plinius.
GREGATIM, per greges, agminatim, turmatim. Varro ab eo graculus, quod gregatim.

GRATIS.

Gratis aduerbium. Terentius in Phorm. Meam ductes gratis.
Gratis & sine mercede. Sueto. Liberos gratis & sine mercede vlla, in disciplinam receperit.
GRATVITO. Sueto. Gratuitò, aut leui fœnore obstrictis.

GRAVITER.

Grauiter aduerbium, varia significat.
Grauiter audire, est aspere iurgari. In Heaut. Adolescentulus sæpe eadem & grauiter audiendo victus est.
Grauiter crepuerunt fores. In Heaut. Grauiter pepulit fores. In Adelp.
Grauiter cruciare. In Heaut. Nimis grauiter cruciat adolescentulum, nimisq; inhumane.
Grauius in aliquem dicere, est duriter obiurgare. In Adel. Nolo in illum grauius dicere.
Grauiter aliquid facere. Cicero. Si quid prudenter, si

ter, si quid grauiter factum est, id est, non leuiter, sed mature sapienterqꝫ.
Grauiter aliquid ferre, id est, moleste. In Andria: Omnes qui amant, grauiter sibi dari vxorem ferunt. Cice. Grauiter & iniquo animo tuli.
Grauiter imperare. In Capt. Haud vereor, ne iniuste aut grauiter mihi imperet.
Grauiter irasci, id est, multũ. In Hecyr. Tibi quoque sum iratus grauiter.
Grauiter spirare, graue olere. Verg. Grauiter spirantis copia thymbræ.

GRAVATE.

Grauate aduerbium, idem quod moleste, Barb. cum displicẽtia. In Bacch. Quàm grauate pater dedit. Tull. Grauate ille primo. Liuius. Id grauate concessum regi est.

HA.

HA, interiectio corripientis, siue admonentis ne quid fiat. In Most. Ha caue ne illi obiectes in ægritudine te has emisse.
Ha ha he, interiectio ridentis. In Phor. Ha ha he, homo suauis.
HAC, aduerbium per locum. In Eunu. Ite hac omnes vos. In Adel. Hac multo propius ibis.
Hac an illac. In Ruden. Ita nunc hac, an illac eam, sum incerta consilij.
Hac illac circumcursa. In Heaut.
Hac non successit. In Andria.

HACTENVS.

Hactenus, in tantũ, siue adeo. Sueto. Hactenus excanduit, vt malũ ijs qui descissent, minaretur.
Hactenus vt. Cicero. Hactenus aliquid egit, vt earum rationem rerum explicaret.
Hactenus quatenus. Vlpia. Hactenus nõ vertit, quatenꝰ dño debet. De seruo debitore loquit.

HAVD

HAVD.

Haud negandi. In And. Haud muto factum.

Haud commodi ei est, id est, nihil. In Casina. Haud magni pretij. In Sticho.

Haud consimili ingenio atq; ille est. In Bacch.

Haud cõsuetudine. In Trin. Mẽtire ędepol Gnate, atq; id nunc facis haud consuetudine.

Haud diu est. In Eunu. Haud dudum. In Persa.

Haud faciam. In Heaut. Haud scio. In And. In Heaut. & in Adelp.

Haud facile. In Pœnu. Sine pennis volare haud facile est. Adagium.

Haud ferme. In And. Fidelem haud ferme mulieri inuenias virum.

Haud grauate. In Ruden. Haud grauate accepit ad sese.

Haud inuito. In Hecy. Ad aures haud inuito, sermo mihi accessit tuus.

Haud ita decet. In Hecy.

Haud malus. Haud impurus. In Eunu.

Haud nihil. i. aliquid. In Eunu. Certe extrema linea amare, haud nihil est.

Haud sane. In Adelphis. Comessatorem haud sane commodum.

Haud sic decet. In Eu. Haud sic auferent. In Adel.

Haud similis. In Eun. Haud similis virgo est virginum nostrarum.

Haud sinit. In Andria. Haud te vlcisci sinit.

Haud vereor. In Andria. Haud vereor, si in te solo sit situm.

Haud stulte sapis. In Heaut. Id est, non adeo imprudens es.

Haud parum, id est, multum.

Haud secus aut secius, pro non aliter, adoptionis nota, pulchre sequitur ac; atq; Vergil. Haud

secus

ſecus ac iuſſi faciunt.

H E I.

Hei dolentis interiectio datiuū poſcit. In Andr. Hei mihi. Hei mihi,hei mihi.In Bacch.
Hei hei. In Caſi. Hei hei,fœtet mihi tuus ſermo.

H E M.

Hem, interiectio eſt iraſcentis. In Andria. Nihil ne? hem.
Hem exclamantis.In Andria. Hem ſerua.
Hem,pro ecce. In Andria.Hem libero.
Hem,commiſereſcentis.In Andria.Ita ne Chryſis? hem.
Hem,perturbati. In Andria. Hem Simo.
Hem,lętitiæ.In Heaut. Hem iſtuc volueram.
Hem,laborantis animi interiectio.In Eun.Hem biduum hic manendum eſt ſoli ſine illa?
Hem aſtutias, per ironiam dictū. In And. Hem voluptatem tibi,hem tibi mel.In Pœnu.
Hem reſpondentis. In Adelp. Hem quid eſt?

H E R C L E.

Hercle iurandi aduerbium. In Eunu. Hercle hoc factum eſt.
Hercle,certe.In Andria.Mea quidem Hercle certe in dubio eſt vita.
Quęſo Hercle.In Eunu. Quodnā quæſo Hercle?
Obſecro Hercle. In Eunu. Ego te obſecro Hercle vt audias.
Hercle ſedulo.In Andria. Faciam Hercle ſedulo. Hercle vero. In Adelp. Ego illam Hercle vero omitto.Ibidem. Hercle vero ſerio. Aduerbia ſunt confirmatiua.

H E V.

Heu interiectio dolentis.
Heu cum nominatiuo. Vergil. Heu pietas, heu priſca fides.In Adelp.Heu miſera.

Heu cum accũ. In Andria. Heu me miserũ. Verg. Heu stirpem inuisam.

Heu cum dtõ. In Milit. Heu mihi, nequeo quin fleam. In Merc. Heu misero mihi.

Heu cum vocatiuo. In Eunu. Heu noster, laudo. Statius. Heu socij.

Heu heu. In Pseud. Heu heu q̃ ego malis perdidi modis quod tibi detuli.

HEVS.

Heus, aduerbium vocantis. In Eunu. Heus iubete istos foras exire.

Sed heus. In Eunu. Sed heus tu.

Heus dolentis. Vergil. Heus etiam mensas consumimus.

Heus heus geminatum. Terentius in Adel. Heus heus Syre.

HIC.

Hic, in loco. In Eunu. Ego iamdudum hic adsum In Andria. Hic vbi opus est, non verentur.

Hic, pro tum. In Hecy. Hic animus partim vxoris misericordia deuictus &c. In Eu. Hic ego illum contempsi præ me. In Andria. Hic reddes omnia, quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta vt fient.

Hic, pro hoc pacto. In Bacch. Lycurgus, vt mihi quidẽ videt̃, posset hic ad nequitiã adducier.

HINC.

Hinc, de loco. Plautus in Amph. Abijt à me hinc ante lucem.

Hinc ab læua, ab dextera. In Andria. Ego quoq; hinc ab dextera me venire assimulabo.

Hinc ab ianua. In Andria. Propera adeo puerum tollere hinc ab ianua.

Hinc ciuis est. In And. Illam hinc ciuẽ esse aiunt.

Hinc eo, In Eunu. Cur non imus hinc?

Hinc ex proximo. In Aulu. Sed quid hoc clamoris oritur hinc ex proximo?

Hinc ex ara. In Andria. Ex ara hinc sume verbenas tibi.

Hinc intrò concedam. In Eunu.

Hinc illuc vehere. In Adelp. Coëmisse hinc quę illuc veheres multa.

Hinc illinc venit. In Adelphis. Dum cognatus hinc illinc veniret.

Et hinc & illinc mihi exhibent negotium. Plaut. In Mostellaria.

Hinc inde. Plinius. Varia miracula hinc inde referuntur.

Hinc, ex hac caussa. In And. Hinc illę lachrymæ.

Hinc, ex hoc homine. In Adelphis. Hinc scibo, iam vbi siet.

Hinc atq; hinc. Ver. 10. Hinc atq; hinc omnemq; aditum custode coronant.

HVC.

Huc, ad locum. In Eunu. Ego cùm illo abij huc.

Huc in medium agmen. In Eunu. In mediū huc agmen cum vecti.

Huc in vrbem. In Hecyra: Huc raro in vrbem commeat.

Huc foras. In Aulu. Eo nunc te secreto huc foras seduxi.

Huc intro. In Eunu. Cesso huc intro irrumpere?

Huc pergit. In Eunucho. Sed quis hic est qui huc pergit?

Huc procul. In Capt. Secede huc nunc iam si videtur, procul.

Huc renumeret dotem. In Hecyra.

Huc euasit. In Eunu. Vbi friget, huc euasit.

Huc redeunt hęc verba. In Eunucho. Omnia hæc nunc verba huc redeunt.

Huc & illuc, in factis solum dicitur. Plini. Spiritus huc illucq; tanq̃ in vtero aliquo vagus. Et in hoc differunt ab vltro vtroq;.

H V I.

Hui, interiectio admirantis. In Heaut. Hui tam graueis hos quæso.

Hui dicitur irridendo eum cui irascimur. In Eu. Hui, regem elegantem narras. In Andria. Hui tam cito? In Adelp. Hui perfortiter.

HODIE eleganter capitur pro hoc tempore, Quintilianus. Sunt clari quoq; hodie autores

Hodie nunquàm. In Adelp. Scio vbi sit, verum hodie nunquàm monstrabo. Ibidem. Nunq̃ Hercle hodie ego istuc committam tibi.

I A M.

Per iam, iamiam, & mox explicatur Græcorum paulopost futurum.

Iam pro nunc. In Adel. Iam mitis est. Idem. Ego iam prospiciam mihi. Verg. Iamq; hos cursu, iam pręterit illos.

Iam pro statim. In Adelp. Vbi me illic non videbit, iam huc recurret.

Iam, properationis significatio est. In Andria. Dauo istuc dedam iam negocij. In Adel. Egomet conueniam iam ipsum.

Iam, increpatio morę est. In Eunu. Iam ne imus? id est, iam tandem ibimus?

Iam renuntiatio perpetuitatis. In And. Vxorem tibi iam non dat Chremes?

Iam, tarditatis signum. In Andria. Redeat iam in viam. In Adelp. I nunc iam.

Iam, pro tunc. Quintilia. Quod si satis prudenter ea viderint, iam prope consummata fuerit pręcipientis opera. Verg. Iamq; fere mediam cœli nox humida metam Contigerat.

Iam, id est, prçterea, deinde. Verg. Iam maris immensi prolem, & genus omne natantum. Iam varias pelagi volucres.

Iam diu. In Men. Inuenissemus iãdiu, si viueret.

Iam diu est quod. In Mer. Iã diu est quod miserã.

Iam diu factum est quum, vel postquam. In Asi. Iam diu factum est quum discessisti ab hero. In Persa. Iam diu factum est postquam bibimus nimis sicci sumus.

Iamiam emphasim habet, ꝑ paulo post vel mox vt Iamiam aderit. Similis iamiam morituro.

Iamiam per indignationem aut miserationem, vt Iamiam video qui veri amici fuerunt.

Iam iamq;. In Pseud. Pro capite argentum mihi iam iamq; sępe numeras. Vergil. Iam iamq; manu tenet.

Iam nunc, inepte ex nunc. Cic. Quę cum cogito; iam nunc timeo.

Iam tum, barb. ex tunc. Cic. Iam tum cum bello fugitiuorum tota Italia arderet.

Iam ferme. In And. Iam ferme moriẽs me vocat.

Iamdudum, iampridem, iamolim, dicuntur de rebus durantibus, & verbum exigunt præsentis temporis.

Iamdudum, paulo longius tempus significat q̃ modo. In Trin. Iamdudum factum est cũ abisti domo. In Eun. Ego iamdudum hic adsum. Ibidem. Iamdudum est animus in patinis. In Asina. Iamdudum est intus.

Iamdudum ætatem. In Eunu. Iamdudum ætatẽ lites sunt inter eos.

Iampridem, longius q̃ iamdudũ. In Bacch. Istuc iampridem scio. Iam pridẽ cum verbo pręteriti temporis. In Hecyr. Iampridem equidem audiui cœpisse odium tu Philumenam.

Iampridem, de longiori tempore. Plinius. Quod maiores nostros iampridem fecisse manifestum est.

Iampridem, continuo. Lucanus: Tollite iampridem, victricia tollite signa.

Iam olim, vel olim iam, longissimum tempus significat inter iamdudum & iampridem.

Iam olim mihi summa necessitudine iunctus es, id est, ex multo tempore & adhuc. Cice. Iam olim à principio illud statueram.

Iam olim, aliquando. In Eunu. Et quia consimilem luserat iam olim ille ludum, impẽdio magis animus gaudebat mihi.

Iam primum. In Adelp. Iam primum illum alieno animo à nobis esse, res ipsa indicat. In Andria. Iam primum hæc se à Pamphilo grauidam dixit esse.

Iam puer, id est, à pueritia. In Bacch. Hic sodalis Pistoclero, iam puer puero fuit.

Iam vero, vt Iam vero quid referam?

Iam à pueris. In Heaut. Qui nos putãt iam à pueris ilico nasci senes.

Iam à principio. Salustius. Ad hoc populo Romano iam à principio inopi melius visum est amicos q̃ seruos quęrere.

Iam inde ab initio. Liuius. Vt institutum iam inde ab initio erat.

Iam inde à principio. In Pseud. Iam inde à principio probus.

Iam inde à cunabulis. Varro.

Iam inde à teneris. Vergi. Iam inde à teneris impende laborem.

Iam inde à puero. In Adel. Homo amicus nobis iam inde à puero.

Iam inde vsq; à pueritia. In Heaut. Mihi magna

cum

cum eo iam inde vsque à pueritia semper fuit familiaritas.

Iam inde ab adolescentia. In Adelp. Is adeo dissimili studio est iam inde ab adolescentia.

Iam inde ætate. In Merc. Iam inde ætate cum scis facere officium tuum.

Iam inde à certaminibus. Liuius. Iam inde à paternis certaminibus inuisus.

Iam inde ab Aristotele, id est, statim post Aristotelis tempus. Cic. Est enim illorũ exercitatio elegans iam inde ab Aristotele constituta. Liuius. Iã inde ab Racilli morte, id est, statim post Racilli mortem.

I B I.

Ibi, in loco. In And. Abi intro, ibi me operire. In Adelp. Duxi vxorem, quam ibi miseriam vidi? id est, in matrimonio.

Ibi, tum, vel tunc. In Andr. Si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet.

Ibi sum, id est, id cogito. Terent. in Heaut. Imo & ibi nunc sum.

IBIDEM, eodem in loco. In And. Hunc in mediam viam prouoluam, teque ibidem prouoluam in luto.

Ibidem mihi adnutat, id est, ex ipso loco, in quo est. In Merc.

Ibidem, vbi. In Persa. Operam tibi ibidem das, vbi tu tuum amicum adiuuas.

Ibidem loci res erit, id est, idem erit. In Cistell.

IDENTIDEM, subinde, sæpenumero, frequenter, cũ quodam interuallo. In Mili. Cogitato identidẽ, tibi q̃ fidelis fuerim. Plin. Legi enim locum, identidem repetẽs ea maxime, quæ de me scripsisti. Polite scribere cupiẽtem necesse est calamum identidem vel subinde reparare.

IDEO, cõiunctio. In Mer. Hoc ideo fit, quia &c.

IGITVR, collectiua vel rationalis coniunctio est. In Eunu. Quid igitur faciã miser? In And. Quid igitur sibi vult pater? cur simulat?

Igitur, pro deinde. In Eunu. Quid igitur faciam, non eam? In Asina. Abisti ad forum igitur, inueniendo argento vt fingeres fallaciam.

ILICET, quasi ire licet, semper finem rei significat. In Eunu. Actum est, ilicet, peristi, id est, ita cũ velis, peristi. In Phor. Nihil est, ilicet, quid conterimus operam frustra?

Ilicet, confestim. In Ruden. Omnia ilicet.

Ilicet affirmantis aduerbium. In Curcu. Ilicet pariter hos perire amando video.

ILICO, modo locum, modo tempus significat. In Adel. Otiose, nunc iam ilico hic consiste. In Andria. Missa est ancilla ilico. In Adelphis, Ilico accedo.

ILLAC, per locum. In Eunu. Plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo.

ILLIC, in loco. In Trin. Illic sum atque hic sum.

Illic, pro ille. In Andria. Vbi illic est?

ILLINC de loco. In Adel. Illinc huc transferetur virgo.

Hinc, illinc, prouerbiale. In Adel. Dum cognatus hinc illinc veniret.

ILLO, ad locum. In Capt. Vbi illò adueni &c. In And. Quũ illò aduenio, solitudo añ hostiũ.

ILLVC, ad locum.

Illuc pro illud. In Mil. Illuc ætatis. In Amph. Sed quid illuc est?

IMO.

Imò, eligendi aduerbium est, significatque quin potius. Varro. Non humanitas, imò sæuitia est lędere innocentem.

Imò,

Imo, secundo loco positum. In Mil. Scies imo hodie meum factum.

Imo enim. In Andria: Imo enim quàm maxime ábs te postulo.

Imo certe. In Eunu. Imo enimuero. Ibidem: Imo enimuero infeliciter.

Imo etiam. In And. Imo vero. Cic. Imo vero scrutabimur.

IMPENSE, valde. Plautus in Epid. Est impense improbus. Gellius: Et rerum literarumque impense doctus.

Impense magis. In Adel. Magis impense cupitis.

IMPENDIO, aduerbium intendendi, idem q̃d valde, apprime, gaudetque cōparatiuo. Gellius: Philosophiæ sectator Stoicæ, sed loquacior impendio & promptior.

Impendio magis. In Eunu. Impendio magis animus gaudebat mihi. Cic. At ille impendio magis odit senatum.

Impendio minus. In Aulularia: Atque ille verô minus minusque impendio curare, minusque impertire honoribus.

IMMERITO, immodeste, impie, impigre, improbe, imprudenter, improuise, impudenter, satis constant.

Immeritissimo, superlatiuum ab aduerbio immerito. In Phor. Et me oīm horū immeritissimo.

INCISIM, id est, minutatim.

INCOMMODE. In Eu. Incommode hercle.

INCONDITE, non apte. Cicero: Dicam vt potero, incondite fortasse, sed tamen vt res possit intelligi.

INCONSVLTE. Salustius: Incōsulte, ac veluti per dementiam cuncta simul agebant.

INCREDIBILITER. Cicero: Venio nunc

 ad volu

ad voluptates agricolarum, quibus ego incre dibiliter delector.

INDE.

Inde, de loco. In Pseud. Videre inde esse. In And. Redeo inde iratus.

Inde, ad res refertur. Liuius: Oīs te exempli documenta in illustri posita monumēto intueri, inde tibi tuæq; R cip. quod imiteris capias.

Inde, ad personā relatū. In Adel. Nati filij duo, inde ego hunc maiorem adoptaui mihi.

Inde, id est, ex hoc, vel hac ex caussa. Teren. in Heautō. Inde adeo quod agrum hic in proximo mercatus es.

Inde est q. Plin. Inde est q magnam partem noctium in imagine tua vigil exigo.

Inde, pro deinde. Liuius: Ab his impetum fieri, inde eos collecta iuuenum manu hostilem in modum prædas agere.

Abs te inde. In Pseud. Minę viginti sanę ac saluæ sunt tibi hodie, quas abs te inde est instipulat⁹

Inde ab ineunte ætate. In Trin. Qui homo cū animo inde ab ineunte ætate depugnat suo.

Inde ab incunabulis. Liui⁹: Inde ab incunabulis imbutus odio Tribunorum.

Inde à principio. In Bacch. Inde à principio impudens epistola est.

INDECENTER, INDECORE, idem.

INDIFferenter ferre, pro susq; deq;. Suet. Populus indifferenter tulit.

INDIGNE. In Adelph. Clamant omnes indignissime factum esse.

INDILIGENTER. In Phor. Mei patris bene parta indiligenter tutatur.

INDIDEM, aduerbium cōpositum ab inde & idem, significat ex eodē loco, vel ex eadem re seu cauſ-

ſeu cauſſa.vt Indidem exiſtit auaritia.Gellius Oritur ſol non indidem ſemper.

INIBI, in loco. Apule.Multa inibi dicta ſunt, q̄ commemorare non eſt opus.

Inibi,pro ſic & mox. Cecilius:Liber ne es? non ſum,verum inibi eſt.

Inibi,pro inter.InCap.Inibi emit olim amiſſum filium,id eſt,inter illos.

INIQVE. In Caſina. Quod ego vnquam erga Venerem inique fecerim?

Inique,prҿter æquū.In Epid.Inique iniurius es.

Inique cōparata certatio. In Adel.Nunquā vidi iniquius certationem comparatam,q̄ quæ ho die inter nos fuit.

IN PRImis ſignificat inter primos,inter primas vel inter prima.Et iungitur poſitiuo,nō ſuper latiuo.Cic.Reſpondēt & alia,et hҿc in primis

INSIGniter. Apul.Homo inſigniter malus.

INSIGnitè,cū notҿ iudicio.In Rud.Quibus ad uerſum ius legesq; inſignitè iniuria facta eſt.

INQVAM repetitionis nota. In Andr.Iam in quam hic adero.

INSTAR proprie ad magnitudinem vel men ſuram ſignificat.Verg.2.Inſtar montis equum diuina Palladis arte Aedificant. Colu.Inſtar quinque modiorum.

Bucca inſtar mammҿ.i.tanta quanta eſt mamma,

Inſtar nōnunquā ad ſimilitudinē ſignificat. Plin. Ruentes ceras fulciunt pilarū inſtar. Gellius: Sola virtus vitҿ beatҿ inſtar eſt.

Inſtar ſine genitiuo, pro exemplari, ſimilitudine ponitur. Vergilius:Tantum inſtar in ipſo eſt, Vlpianus:Si prҿponatur inſtar quoddam ope ris.Ouidius:Sed ſcelus hoc meriti pondus & inſtar habet.

Inſtar cum ad. Apuleius: Ad inſtar ſcoparum. Ad inſtar inclyti montis. Gellius: Populus Romanus è parua origine ad tantæ amplitudinis inſtar emicuit.

INSVPER, præterea. In Truculen. Hoc adeam inſuper. In Merc. Ni ſumptuoſus inſuper etiam ſiet?

INTERDIV, temporis eſt. Cato: Canes interdiu clauſos eſſe oportet, vt noctu acriores & vigilantiores ſint.

INTEREA.

Interea temporis, quaſi intra illud tempus. In Hecyra: Quid interea?

Interea dum. In Heaut. Tu hic nos, dum eximus interea operibere.

Interea loci, idem quod interea. Ibidem: Tu interea loci collocupletaſti te. In Eunuch: Te interea loci cognoui.

INTERIM, temporis. In Andria: Funus interim procedit, ſequimur.

Interim, pro aliquãdo. Quintil. Interim excuſantur hæc vitia.

Interim, repẽte. In Hecyra: Interim miris modis odiſſe cœpit Soſtratam.

Interim, diſcretio eſt eius rei quę ad narrationem pertinet. In And. Curabat vnà funus, triſtis interim, nonnunquam collachrymabat.

Interim dum. Teren. Interim dũ ante oſtium ſto, notus mihi quidam obuiam venit.

INTRO, ad locũ. In Andria: Abi intrò. In Cap. Venit modo intrò.

Intrò ſpectare. In Moſtel. Quid volunt, quid intrò ſpectant?

Intrò accipere. In Truc. Intrò acceptũ quando acceptum eſt, non poteſt ferri foras

Intrò ad nos. In Eunucho: Modo ſenex intrò ad nos venit.

INTVS, in loco. Plautus in Amph. Meus pater intus nunc eſt. Nemo intus eſt. In Epid. Hæc intus edocebo, quę ego ſcio.

Intus, de loco. Intus euocato aliquem ad te. Plautus in Moſtell. In Ciſtell. Dic me orare, vt aliquis intus prodeat. In Milit. Vbi ille exierit intus.

Intus in. In Amph. Intus in crumena clauſum alterum eſſe oportet.

Intus hic. Ibidem: Meus pater nunc intus hic cũ illa cubet.

INVICEM, mutuô. Quintil. Qui ſe ardentiſſimo amore inuicem dilexerunt.

Inuicem, viciſſim, è diuerſo, vel ſecũdo loco. Valerius Maximus: Ab eo inuicem non diligeretur. Plinius: Habes res vrbanas, inuicem ruſticas ſcribe.

Inuicem, per vices. Inuicem loquamur, id eſt, me loquente vos tacete, vobis loquentibus ego tacebo.

IN VNIVERSVM, Ineptè, In genere. Quintilianus: Pauca in vniuerſum de varietate opinionum dicenda ſunt.

ISTO, ad locum in quo tu es. Plinius: Deſtiſno enim, ſi tamen officij ratio permiſerit, excurrere iſtô.

ISTOC. In Adelphis: Nimium iſtoc abiſti.

ISTIC, in loco vbi tu es. In Eu. Iam iſtic adero. In Adel. Tibi verô quid iſtic eſt rei?

Iſtic. i. in iſto negotio. In And. Neq; iſtic neq; alibi tibi vſquam erit in me mora.

Iſtic ſum. i. auſculto. In Hecy. Iſtic ſum.

ISTAC, per locum. In Heau. Abi ſanè iſtac.

ISTOR

ISTORSVM. In Phormione: Concede hinc à foribus paulatim istorsum.

I T A.

Ita,aduerbium respondendi. In Bacchid.Ego ne istuc dixi vnquam? N.ita.

Ita est.Terent.in Andria & Eunucho.

Ita res est. Ita res erat, faciundum fuit.Ita negotium est. Ita est amor.

Ita dico. Ita loquar. Ita inquam. Ita facto est opus. Ita faciam.

Ita aiunt. Ita spero quidem.

Ita nunc viget mos.

Ita vestra est benignitas.

Ita est homo. Ita ingenio fuit.

Ita natio est hominum.

Ita profecto. Ita vero. Ita enimuero. Ita hercle vero.In Curcul.

Ita vt. In Amph.Ita animatus fui,itaq; nūc sum vt ea te patera donem.

Ita quasi. Plautus in Merca. Ita instas,ita vrges, quasi pro noxio.

Ita,optantis. Ita me Deus amet.

Ita me dij ament.

Ita me dij bene ament. Ita me dij amabunt.

Ita te amabit Iupiter,vt tu nescis.

Ita me Venus amet.

Ita me seruet Iupiter. At me ita dij seruent.

Ita vero me amabit Iupiter.

Ita non. Terentius in Heau.Ita non vt olim,sed vti nunc sanè bona.

Ita pro valde. Cic.Non ita longa disputatione.

Ita subito est.In Tri.Ita subito est,propere quod eum conuentum volo.

Ita vt. In Rud.Ita hunc ego te ornatū amittam, tu ipsus te vt non noueris.

Ita vt fit. In Eunuch. Cœpi egomet mecum inter vias, ita vt fit, vbi quid in animo est molestię, aliam rem ex alia cogitare.

Ita vt ingenium est omnium hominum. In And.

Ita vt si esses filia, te educaui. In Eu.

Ita magnus. In And. Ita magnę iræ inter eos sunt, vt sperem posse auelli.

Ita vt erat, barb. vt de facto erat. Cic.

Ita pro igitur. Idem: Ita nobilissima ciuitas, &c.

Ita fecit, vel plus etiam q̃ dixit. Cic.

Ita ne. Terent. in Eunu. Ita ne est? Plau. in Persa, Ita ne vis? In Heaut.

Ita ne, commiserantis. Terent. in Andria: Ita ne Chrysis?

Ita ne, indignationis nota. In Andria: Ita ne contemnor abs te? aut ita ne tandē idoneus tibi videor? Ita ne parasti te? In Eunu.

Ita ne vero? Terentius in Andria.

ITAQVE.

Itaq;, quum tonū habet in prima syllaba, significat ergo vel igitur. vt Itaq; tu, vel tu itaq; da operam, vti conualescas.

Itáq;, quum gemina est dictio, tonū habet in medio, significatq; & ita. Terent. in And. Imo ita volo, itáq; postulo vt fiat.

ITEM, pro ita vel sic. Plaut. in Rud. Vt tute es, item censes omnes esse? In Tusc. Corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animorum non item.

Item. i. autem. In Aul. Te esse hominē diuitem, factiosum, me item esse hoiem pauperū pauperrimum. In And. Vnus & item alter.

Item, similiter. Teren. in Adel. Ille vt item contra me habeat, facio sedulo. Terent. in And. Item alio diē quærebam.

Item,cum atq; pulchre coniungitur. Varro:Alij ad cursuram, alij ad prędam nō item sunt spectandi atq; habendi.

Item vt.Idem:Hosce item vt equulos,& educūt & alunt.In Phor.Ciuem item vt meretricem.

Non item.Cicero:Omnium magnarū artium,sicut arborū altitudo nos delectat,radices, stirpesq; non item.

ITERVM, rursus.In Pœnu.Iterum mihi natus videor ꝙ te repperi.

Iterum,pro secundo.Cic.Primo quidem decepi, incommodū est:iterum,stultum:tertio,turpe. Dicimus etiam semel,iterum,tertium, pro semel,secundo,tertio.

Semel aut iterum,id est,semel aut bis.Cic.

Semel atq; iterum.Vlpianus:Post caussam semel atq; iterum tractatam.

Iterum & tertio.Plin.Iterū & tertio consul,multa domi militiæq; gessit.

Iterum ac tertio. Liuius:Iterum ac tertio venisse tradunt.

Iterum atq; iterum fragor intonat ingens.Verg.

ITIDEM, similiter,eodem modo.In Bacch.Feci istæc itidem in adolescentia.

Itidem vt.In Eu.Vt aut hoc tibi doleret itidem, vt mihi dolet.In Amph.Vt filium bonū patri esse oportet,itidem ego sum patri.

Itidem quasi.In Mostell.Itidem olent,quasi cum vnà multa iura confundit coquus.

IVXTA aduerbium significat ęquè,similiter, eodem modo.

Iuxta absolutè.Salu.Iuxta boni maliq;,strenui & imbelles multi obtruncati sunt.

Iuxta ac. Varro:Fœminas iuxta ac mares habere solebat.Salu.Reip.iuxta ac sibi cōsuluisse.

Iuxta ac si. Cicero: Officijs iuxta ac si meus frater esset, sustentauit.
Iuxta atque. Liuius: Trucidant inermes iuxta atque armatos.
Iuxta cum. Salu. Iuxta mecū omnes intelligitis. i. tā bene q̄ ego. In Asin. Iuxta mecū rem tenes. In Persa: Iuxta tecum æque scio.

LARGE.

Large, liberaliter, abundanter. Horat. Ligna super foco large reponens.
Large blandus. In Asin. Nemini credo qui large blandus est diues pauperi.
Largius, cōparatiuus. In Eu. Et habet quod det, & dat nemo largius.
LARgiter, idem quod large. Brutus: De iudicio largiter. Largiter peccasti. In Mostel.
Largiter cum gtō. In Truc. Veteris vini largiter vt dies noctesq; potet. In Rud. Credo ædepol inesse auri & argenti largiter. Ibidem: Magna quidē prędа est, largiter mercedis indipiscar.

LATINE.

Latine loqui, est aperte, clare, plane. Cice Latine me scitote, nō accusatorie loqui. Verg. Simplicius multo est, da, latine dicere.
Latine scire. Cice. Ex Card.
LAVTE, eleganter. In Casin. Laute vestitus ex ornatusq; ambulet.
Laute loqui. In Milit. Loquitūr laute, & minime sordide.
Laute munus suum administrare, probe exequi. Terentius in Adelphis.
LENTE, tarde. Plinius: Ac tum quoque lente, cunctanterq; veniunt.
Lente ferre iniurias, id est, leniter & placide. Cicero.

LEPIDE.

Lepide hercle adiuuas. In Persa.
Lepide efficere. Ego hoc effectum lepide tibi tradam. In Curcul.
Lepide intelligere. In Trucul. Intellexisti lepide quid ego dicerem?
Lepide stratus lectus. In Pœnu.
Lepide hercle animũ tentaui tuum. In Aulu.
Lepide memoras. In Bacch.
Lepide facere. Vin tu lepide facere? In Mil.
Lepide referre gratiam. In Trucul.
Lepidum, pro lepide. In Pœn. Lepidũ eloquere.
Lepidule, diminutiuum. In Pseudo. Eam circunducam lepidule.
LEVITER attingere studia. Sue. Studia repetit quę iam inde à pueritia nõ leuiter attigerat.
Leuiter bene velle alicui. i. parum. In Pœn. Quanquam bene voluimus leuiter lenonibus.
LIBERE educari. In Andria: Educatos libere, in fraudem illicis?
Libere dare consilium. Cic. Consilium verũ dare gaudeamus libere.
Libere dicere. Cicero Libere loqui, idem. In Trinum. Nunc quidem meo arbitratu loquar libere quę volam.
Libere viuere. Teren. in And. Liberius viuendi fuit potestas.
LICET, aduerbium cõcedentis, sicut esto. Vergilius: Licet ingens ianitor antro Aeternum latrans exangues terreat vmbras.
Licet, aduersatiua particula, pro quãuis. vide etsi

LONGE.

Longe, pro longitudine tam temporis q̃ loci.
Longe à mari. In Eun. Quàm longe à me abest?
Longe hinc abest.

Longe

Longe gentium abeſt, idem quod lõge. Cic. Tu autem abes longe gentium.
Longe abieram. In Eu. Longe iam abieram.
Longe ab. In Moſt. Vt fugiat longe ab ædibus.
Longe à. In Bacchi. Longe à pædagogo pedem vt efferres ex ædibus.
Longe ducere. In Caſina. Ruri eſt ad villam longe quo ducatur.
Longe habere. In Trucu. Næ iſta ſtimulum longe habet.
Longe proſpicere futuros caſus. Cice.
Longe, pro valde cũ comparatiuo. Verg. At pedibus longe melior Lycus.
Longe cum ſuperlatiuo pro valde, pulcherrime iungitur. Cice. In hac ciuitate longe maxima conſilia atq; ingenia fuerũt. Liuius: Patre longe prudentiſſimo natum.
Cicero: Longe plurimũm valuit Plancus. Idem: Longe primus ciuitatis eſt.
Longe abſolute. Cic. Cuius ego iudicium longe antepono tuo. In Bacch. Ego lõge anteeo ſtultitia & indoctis moribus.
Longe princeps. Cæſar: Eo tum ſtatu res erat, vt longe principes haberentur Hedui.
Longe alius. Saluſtius: Longe mihi alia mens eſt P. C.
Longe aliter. In Epid. Aliter catuli longe olent, aliter ſues.
Longe ſecus. Cic. Quod longe ſecus eſt.
Longe diſſentire. Idem: Ab his qui pecudũ ritu ad voluptatem oĩa referũt, longe diſſentimus
Longe errare. In Adelphis: Et errat longe mea quidem ſententia.
Longe præcedere. Cice. Sed quum longe præcedunt ingenia viuentium.

Longe ab omni ambitione remotus.i.minime ambitiosus. Plinius.
Longius.In Heaut.Non aberit longius.
Longius abire.In Eun.Nequeo mirari satis,quò ille abire ignauos possit longius.
Longius in amicitia prouehi.Cic.
Longissime ab occasu. Plinius.
Longissime memini.Plaut.in Men.Quid longissime meministi?
Longissime veni.i.diutissime,vel longissimo ab hinc tempore. In Stich.
LVBENTER & Libenter, idem.
Libenter bene victitas .i.gaudes lautitijs. Omnes profecto liberi lubentius sumus,quàm redimus.In Capt.

MAGIS.

MAgis diceres.Cic.Tu magis id diceres Fanni,si nuper affuisses.
Magis dicas.In Pseud.Faxo magis dicas.In Mil. Magis dicas,si scias quod ego scio.
Dabimus etiam magis. In Persa.
Nihil magis dulce. Ibidem.
Magis dulcius. In Sticho. Imo enim hic magis est dulcius.
Magis credo. Cic.Quod quidem magis credo.
Magis loqui. In Casi.Mox magis,quãdo ocium mihi & tibi erit,igitur tecũ loquar,nunc vale.
Magis lubet.In Pers.Magis lubet vendere q̃ perdere. Magis noris.In Heaut.Magis,si magis noris,putes rem ita esse.
Magis scibo. In Truc.Iam scibo magis.
Magis vellem.In Eun.Quod magis vellem euenire,mihi euenit.
Magis vereor. In Heauton. Nunc mihi magis vereor,quàm &c.

Magis vidi. In Merc. Haud magis vidi.
Magis maiores. In Pœnu. Argentum nisi qui dederit, nugas egerit: verum qui dederit, magis maiores dederit.
Magis elegans. Terentius in Eunucho.
Magis mirum. Plaut. in Amph. Mirum magis tibi istuc quàm mihi.
Magis molestus. In Eunuch. Is vbi molestus magis est. Magis seuerus. Ibidē: Hoc nemo fuit magis ineptus, magis seuerus quisquam, nec minus continens.
Magis similis. In Amph. Nec lac lacti magis est simile, q̃ ille ego similis est mei.
Magis aperte. In Adel. Atq; etiam si est pater, dicendum magis aperte, illiberaliter.
Magis ex vsu. i. vtilior. In Eunuch. Nec magis ex vsu tuo nemo est.
Magis atq;. In Andria: Non Apollinis magis verum atque hoc est.
Magis ex sese. Ibidē: Habet aliud magis ex sese, et maius. i. quod seipsum magis vrgeat.
Magis verū, pro verius. In And. Non Apollinis magis verū atq; hoc responsum est.
Magis impense cupere. In Adelph.
Magis q̃. Cice. Vereor ne inuidi magis q̃ amici sint. Magis id adeo. In And.
Magis humanum. Ibidem.
Magis ac magis. In Mostel. Quum magis ac magis cogito, &c.
Mage, pro magis. In Trucu. Quem ecastor mage amo quàm dudum.
MAXIME adolescens. In Milit.
Maxime doctus. Maxime naturalis.
Maxime cupiens illius est. In Amph.
Maxime omnium. Ineptè, plus quàm omnes. Ci

cero : Qui maxime omnium nobilium Græcis literis ſtuduit.

Maxime,præcipue. In prologo Phor. Per quem res agetur maxime.

Maxime,reſponſio.In Eu.Fac illi adducantur. P. Maxime. Maxime mihi libet.

MAGNOPERE,vel Magno opere ſeparatim, idem. In Perſa: Ne hoc cuiquam hominum dicerem, edictum eſt mihi magnopere. In Eunucho: Thais maximo me orabat opere, vt cras redires.

MAGNIFICE tractare aliquem.In Heau.

Magnifice aliquem accipere,idem.In Pſeud.

Magnifice compellare aliquem.Ibidem.

Magnifice dicere.In Adel. Nunquã ita magnifice quicquã dicãm, id virtus quin ſuperet tua.

Magnifice ſe efferre. Terent.in Heauton.Hic me magnifice effero.

Magnifice ire aduorſum alicui. In Caſin.

MALE.

Male opponitur bene.

Male audio, id eſt, criminor. Qui male dicit, male audiet.

Male viuo. Horatius: Nec vixit male,qui natus moriensq; fefellit.

Male viuit, qui medice viuit.

Male cadere. Cæſar:Vbi tantos ſuos labores & apparatus male cecidiſſe viderunt.

Male mereri opponitur bene mereri,ſignificatq; iniuria afficere.

Male vertat,imprecãtis eſt.In Adel.Quę res tibi vertat male. Male ſe gerere,aut rem.

Male accipere, eſt male tractare aut verbis aut rebus. Cicero:Homines multis verbis male acceptos dimiſiſti.

Male di-

Male dico. In And. Male loqui. In Phor.
Male precor tibi. Male imprecor tibi.
Male opto tibi. Male cupio tibi.
Male habere, est ægrotare: Aliâs, ægre ferre. Terentius in Andria.
Hoc male habet virum. Hæc res non minus me male habet, q̃ te.
Male intellecta sententia, pro non recte.
Male animo est. In Adelp. Male mecũ agitur.
Male mihi fit, id est, peream.
Male animatus erga principem. Sueto.
Male cogitare de aliquo.
Male conciliatus. In Eunucho: Fugitiue prodi, male conciliate.
Male cõsulere aliquid in aliquẽ. In Heau. Pessime istuc in te atq; in illum consulis.
Male credere. Plautus in Pœnu. Male credam, & credam tamen.
Male docere. Teren. in Heaut. Male docet te mea facilitas multa.
Male excrucior. Male mihi est.
Male maceror. In Cistell.
Male moratus. Male morigerus.
Male musicus. Male oculatus.
Male promeritus. Male nupta. In Casin.
Male odi. Terentius in Adelphis.
Male seruare fidem. In Trin.
Male, pro valde inuenitur. Qui male agit, male mulctabitur.
Male timeo. Terent. in Heaut. Quàm timui male id est, valde.
Male formidare. In Cist. Quæ in tergum meum ne veniat formido male.
Male metuo. In Hecy. Male metuo, ne Philumenæ magis morbus aggrauescat.

Male viuere. In Rud. Ita male viuo. Ita multæ in pectore sunt curæ.

Male suadere. Malésuada, quę male suadet.

Male facio. Inde maleficus, maleficium, malefice aduerbium.

Peius mecum actum est, q̃ tecum.

Peius odisse. Cicero: Oderam multo peius hunc quàm illum. Idem: Quo neminem veterani peius oderunt.

Cane peius & angue. Horat. in Epist.

Peius timere. Horatius: Peiusq; letho flagitium timet. Pessime. Maligne.

MANE.

Mane. In And. Obseruabā mane illorū seruulos. Persius: Iam clarū mane fenestras intrat.

Tam mane. In Heau. Nunquā tam mane egredior, neq; tam vesperi domum reuertor, quin te in fundo conspicer.

Mane mane, emphasim habet & singularem vim in se reuocātis. In Phor. Mane mane, inquam.

MANIPVLATIM, id est, per manipulos. In Pseudo. Manipulatim mihi nugigeruli facite ante ædes iam hic adsint.

MANIFESTO. In Pœn. Manifestò fur es.

MATVRE, celeriter, tempestiue. In Eunucho At mature. Cicero: Sed hunc fructum mature fortuna ademit.

Maturissime. Cicero: Vt quæq; res est turpissima, sic maxime & maturissime iudicanda est, id est, maturo iudicio.

MECVM.

Mecum, tecum, nō cum me & cum te. In Cistell. Nihil mecum tibi.

Mecum simul. In Bacch. Eum mecum ad te adducam simul.

Mecum

Mecum vnà. Verg. Mecum vnà in syluis imitabere pana canendo.

Mecum vna simul. In Heaut.

Mecum facit. Mecum sentit, idem. In And. Næ iste haud mecum sentit.

Mecum, id est, intra me. In Hecyr. Vt tacita mecum gaudeam.

Meme, pro meipsum, tete, vehementiam significant. Sese idem valet quod &. Vergi. Meme adsum, qui feci.

MEDIVSFIDIVS, id est, per deum fidiũ (qui fidei præest) vel per Iouis fidium, pro filium, s. Herculem, mutato d. in l. quasi me Iouis filius iuuet, vel per diui fidẽ, vel per diei fidem.

M E L I V S.

Melius mecum agitur.

Melius cum illis agerent, actiue.

Melius spero. In Andria.

Melius nemo accepit. In Eunu. Accepit hominẽ nemo melius prorsus, neq; prolixius.

Melius adhuc. In Bacch. Probe ita res successit, meliusq; adhuc.

Melius dicere. In Adelph. Quid istuc? accedo vt melius dicas.

Melius erit isti morbo. In Cistell.

Melius est eum adire. In Menæch. Melius nos est adire, atq; hunc percunctarier.

Omnes sibi melius malle esse q̃ alteri. In And.

Melius peius. In Heaut. Melius peius, prosit obsit, nihil vident.

MEMBRATIM, per membra singula.

MEMORITER cognoscere. In Eunu. Memoriter meminit. In Capt.

Memoriter memorat. In Amph. Memoriter narrare. Cicero.

Memoriter proferre. In Phorm. Memoriter respondere. Cicero.
Memoriter me vocat. In Asin.
MERITO possim eum cogere. In Andr. Illud merito factum omnes putent. In Eunu. Merito te amo. In Adelp.
MINVS.
Minus quàm. In Eunu. Minus potens quàm tu. In Capt. Minus dixi quàm volui.
Minus ac. Catull. Illi non minus ac tibi pectore Vritur flamma, sed penite magis.
Minus habere. In Phor. Qui minus habent, semper aliquid addunt ditioribus.
Minus, pro non. In Heaut. Minus credere est.
Minus memini. In Casina. In Eunucho : Quod minus intellexi.
Minus per se potest. Cicero. Quod quisque minus per se posset, id acciperet ab alio, vicissimque redderet.
Minus valet. In Bacch. Minus valet moribundusque est.
Minus multi, & minus audacter. In Mili. Si hoc parauisset, homines essent minus multi mali, & minus audacter scelesta facerent facta.
Minus minusq; . In Heaut. Mihi iam minus minusq; obtemperat.
Minus cum nominatiuo. In Trin. Minus quindecim dies sunt quod &c. Liuius. Minus duo milia hominum effugerunt.
Minus cum genitiuo. In Eunucho. Amicorum hic habens minus.
Minus cum accusatiuo. Liuius. Nunquã nix minus quatuor pedes alta iacuit.
Minus cum ablatiuo. Cęsar. Minus horis tribus In Persa. Duobus nummis minus est.

Minus

Minus nihilo. Terentius in Phormione. Cui minus nihilo est.

Quo minus, pro vt non. In And. Quo fiant minus. Ouidius.2.Meta. Quoq; minus dubites, quoduis pete minus.

Non minus, pro æque.

Nec minus, nihil minus, pro nihil omnino. Vergilius.7. Nec minus interea extremã Saturnia bello Imponit regina manum.

Terentius: Nunc ita tempus est, mihi vt cupiam filiam, olim nihil minus.

Ego sane nihil minus de te cogitarem, quàm vt hoc faceres.

Nihilominus, adoptionis seu ęquiparationis nota. Terentius. Loquere, nihilominus & hoc faciam.

MINIMVM cum genitiuo. Cicer. Vt quisque minimum firmitatis habeat minimumq; virium, ita amicitias petere maxime.

Minimum, Inepte, ad minus. Varro. Harum genera minimũ in binas species diuidi possunt.

MINIME, negandi est. Cicero. Turpis excusatio est & minime accipienda.

Minime feceris. In Mostell.

Minime mirum. Terentius in Hecy. Minimeq; adeo mirum.

Minime gentium, pro eo quod est, omnium gentium iudicio minime esse faciendũ. In Adelp.

Minime omnium, vulgo, minus q̃ eos. Cicero. Quod quidem tu minime omnium ignoras.

MIRVM ni, apud poëtas significat certe vel nimirum. In And. Mirum ni domi est. In Eunu. Mirum ni hanc dicit.

MISERE, infœliciter. Cicero. Misere perijt.

Misere, valde, nimis. In Heaut. Eã misere amat.

MODE-

MODESTE, cum modo, moderate, adhibito modo. In Hecy. Quid tum postea, si modeste ac raro hoc fecit? In Phor. Qui modeste istæc ferat. Terentius in Eunu. Adnuo terram intuens modeste.

MODICE, MODICVM.

Modicum, parum. Plaut. Aedepol id modicum curat.

Modice, pro parũm. In Mil. Modice sapis. Ibidẽ. At modice disce moderare animo.

Modice tangere. Cicero. Sed ea res modice me tangit. Idem. Quæ mihi proponuntur, modice me tangunt.

Modice vtile. Idem. Sed vt modice cæteris vtile est, tibi necesse est.

Modice, à modo quandoq; deducitur, vt modestiam designet, quę inter parum & minimum versatur, non paucitatem. Varro. Quum aër est modice temperatus.

Modice agere. Cicero. Nos agemus oĩa modice.

Modice dicere. Cicero. Quanquàm à me timide modiceq; dicetur.

Modice loqui. Liuius. De se pauca ac modice loquutus est.

Modice spernere. Liuius. Libertatem nec spernere modice, nec habere sciunt.

Modice vti. Liuius. Libertate modice vtantur, temperatam eam salubrem esse.

MVTuo significat inuicẽ. Ci. Mutuo se amabãt

Mutuo, pro ediuerso. Ci. Fac me mutuo diligas.

MODO.

Tempꝰs vix dũ pręteritũ significatur per modo

Modo, nunc, mox, eandem quidem elegantiam & vim, sed tria diuersa tempora habent, vt Modo scripsit, nunc scribit, mox scribet epistolam,

ſtolam. Ter. Modo è Dauo audiui. Idem. Modo quid deſignauit? In Aſina. Adoleſcens venit modo, qui argentum attulit.
Modo cum verbo pręſenti. Terentius in Hecy. Aduenis modo?
Modo geminatum. Terentius in Eunu. Modo ait, modo negat.
Modo vt. Terentius in Phor. Scies, modo vt tacere poſſis.
Modo, pro dummodo. In Heaut. Modo liceat viuere, eſt ſpes.
Modo ne. Cicero. Declinandum eſt de via, modo ne ſumma turpitudo ſequatur.
Modo non, id eſt, tantum non. In Phor. Senē per epiſtolam pellexit, modo nō auri montes pollicens, id eſt, propemodum.
Modo, pro tantummodo, duntaxat. Liuius. Tectis modo dirutis, alterius vrbis duo populi in vnum confuſi ſunt.
Modo pro ſi. Vergilius. Primus ego in patriam mecum, modo vita ſuperſit.
MORDICVS, quaſi mordendo. In Curc. Mordicus manum arripuit.
Mordicus tenere eſt ſumma pertinacia tueri. Ci.
MOX.
Per mox explicatur paulopoſt futurū Gręcorū.
Mox, ſtatim. In And. Mox ego huc reuertar.
Mox paulòpoſt, vel poſtea. Cicē. Verū illa mox, nunc de ipſa exercitatione quid ſentias quærimus.
Mox pro deinde. Suetonius. Nec mox occaſio aut cauſſa te audiendi fuit.
Quàm mox. In Phor. Dū expecto q̄ mox veniat
MVLTVM amare, excellere, flere, obiurgare, pręſtare, ſaluere, valere, tacere.
Multum

Multum me in silentio tenui.
Multum & diu cogitare.
Multum vti. Cic. Sulpitio vtebare multum.
MVLTO iungitur pulchrè his dictionibus, aliâs, aliter, secus, ante, post, magis, prȩsto, malo, antecedo, excello, & similibus superlatiuã vim habentibus.
Multo cũ cõparatiuo, vt Multo molestius. Cic.
Multo cum superlatiuo, vt Multò fortunatissimus, iucundissimus, maximus, molestissimus sapientissimus, vberrimus, multo maxime, multò maxima pars &c.
Multo tanto. In Rud. Ego multo tanto miserior quàm tu.
MVNICIPATIM, id est, per municipia.

N A M.

NAm caussalis est, ordinisq; prȩpositiui, licet postponatᷣ huic dictioni qs. Vergilius dixit, nã quis, pro quisnam. Nam qs te iuuenũ &c.
Nam, pro autem. Cic. Nam quod in vxorem & filiam meam tam petulanter inuectus es, &c.
Nam profecto. Salustius.

N E.

Ne prohibentis tam subiunctiuo quàm imperatiuo iungitur, vt Ne dubita. Ne dubites. Ne iura. Ne iures.
Ne viuam, ne valeam, ita viuam, ne sim saluus, peream, disperea͂, moriar, male mihi sit, modi sunt dicendi, quum quid asseuerare volumus.
Cic. Ne sim saluus, si aliter scribo ac sentio. Idem. Ne viuam, si scio.
Ne plura, ne multa, ne multis, ne longum faciam ne longum sit, quid multis? modus loquendi ac si dicas: Ne dicam plura, ne multis te teneã, quid multis opus?

Cicero.

Cicero. Ne multis, Diogenes emitur. Idem. Ne multa, loquuturum se confirmat. Horatius. Ne longum faciam.

Ne ea res mihi sit fraudi, id est, ne mihi adscribatur vel ne noceat, neue vitio detur, vnde poena aliqua proueniat. Cicero. Id erit eius vitrico fraudi & crimini.

Ne interrogatiue captum.

Est ne magister in ludo? Terentius in Phormi. Vise redierit ne iam, an nondum, domum. Terentius in Andria. Nihil non esse propriũ cuiquam?

Ne dubitatiue. Incertus sum viuat ne pater an non. In And. Est ne hic Crito?

Ne, pro vt, constructum cum verbis prohibendi, cauendi, & timendi. Prohibuit me pater, ne redirem ad te. Caue ne cuipiam dicas, vel Caue cuipiã dixeris. Vereor ne magister omnia rescis cat.

Ne non, ponuntur eleganter post vereor, timeo, metuo. Cicero. Vereor ne non liceat. Idem: Timeo ne non impetrem.

Ne non, sine verbis vereor, timeo, metuo. Cicero. Vide ne non eadem sit illorum caussa & Stoicorom.

Ne, pro vt non, caussalis est. Disce studiose, ne magistro veniente vapules, id est, vt non vapules.

Inter ne & quidem, pulchre nonnihil ponitur. Cice. Nunquàm illum ne minima quidem re offendo. Sic dicimus, ne nunc quidem, ne id quidem, ne hoc quidem, ne pilum quidem, ne tantillum quidem, ne punctum quidem, ne ramenta quidem, ne pictum quidem vidit.

Qui ne, In And. Ego id agam, mihi qui ne detur.

Vt ne,

Vt ne, idem ſignant, quod ne particula ſola. Te obſecro, vt ne credas à me allegatum hunc ſenem. Plaut. Niſi vt ne eſurirem. In And. Vt ne pater per me ſtetiſſe credat.

Vt ne addam, id eſt, ne dicam plura. In Phor.

Næ cum diphthongo, capitur pro certe affirmatiue. Terentius. Næ ego homo infœlix ſum, id eſt, certe.

Ne, rationalis, pro ergo. Vergilius. Me ne inceptο deſiſtere victam?

Ne nihil. Ci. Ne amicis nihil tribuamus. i. etiam vt àliquid tribuamus.

Nedum, idem quod non modo, non ſolum, non tantum, ſed vſus diuerſus. Nam in oratione adfirmatiua, id quod maius eſt pręponitur, vt Talentũ tibi darem, nedum aureum. Vel duobus verbis. Sanguinem pro te funderem, nedum pecuniam darem. In oratione negatiua præponitur id, quod minus eſt. Aureum tibi non darem, nedum talentum. Vel duobus verbis. Pecuniam non darem, nedum ſanguinẽ pro te funderem.

Ne dicam, hęc clauſula ſi ſequatur ſubſtantiuum, adiectiuum ponitur in accuſatiuo. Sin interijcitur inter ſubſtantiuum & adiectiuum, relinquit vtrunq; in nominatiuo. Homo imprudens, ne dicam ſtultum, non ſtultus. Crudelis ne dicam impius & ſceleratus Caſtor, nõ ſceleratum Caſtorem. In alijs caſibus ſemper oportet conuenire adiectiuum & ſubſtantiuũ, vt Non faceres hęc magiſtro conſcio, ne dicã præſente, non præſentem. In Adel. Eſt inepta ratio, ne dicam dolo atq; abſurda. Cicero. An ſperaſſet hoc viuo Milone, ne dicam conſule? id eſt, taceam. Aliâs eſt correctionis nota. Cic.

Sed ple-

Sed pleriq; peruerse, ne dicam impudenter, amicum habere talem volunt, quales ipsi esse non possunt.

Nec ne, idem est quod an non. Ponitur interrogatiue & dubitatiue. Dubius sum serio dicas, nec ne. Ci. Dem⁹ nec ne, in nostra est potestate

Non ne, ergo ne, ita ne, composita à ne, magis sensum extorquent q̃ interrogant.

Neue hoc, neue illud, genus est dicendi perelegans. Cicer. Peto à te, ne id à me, neue in hoc reo, neue in alijs quæras.

Nec nec, disiunctiua est. Ouidius. 5. Nec citra mota, nec vltra est.

Nec caput, nec pedes habet. Dicitur de re intricata & impedita adeo, vt quò te vertas nescias. Cicero.

Nec neq;. In Pseud. Quid ni fleam, cui nec paratus nummus argenti siet, neq; libellę vlla spes sit vsquàm gentium.

Nec non, & signat.

Nec non &. Sueto. Suppliciter nec non & minaciter efflagitantes.

Nec non etiam. Sueto. Nec non etiam poëmata faciebat ex tempore.

Nec nihil. In Adel. Nec nihil, nec omnia hęc sunt quæ dicit, tamen.

Nec opinata bona. Cicero. Nec opinato, id est, inopinato. Liuius.

Nec opinanti, non opinanti. In Hecyra. Quę nec opinanti accidunt.

Terentius in Andria. Id voluit nos sic nec opinãtes duci falso gaudio.

Nec secundo loco positum. In Eunucho. Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius, nec magis compositum quicquam.

Nec enim. Cice. Nec enim melior vir̃ fuit Africano quisquam, nec clarior.

Nec mirum. Cicero. Ab his qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt longe dissentimus, nec mirum.

Interdum tres negationes nõ plus valent q̃ duæ vt Nunquàm tibi nec fisus sum, nec fidam.

Nec modo, sed etiam. Cicero. Nec modo in hoc quod est animal, sed in ijs etiam quę sunt inanimata, consuetudo valet.

Nec sicut vulgus, sed vt eruditi solent appellare sapientem. Cicero.

Nec vero. Cice. Nec vero se adduci posse vt hęc crederet.

Nec, pro etiam. Quintil. Persolui gratia non potest, nec malo patri.

Nec quicquam aliud, pro tantum. Sueto. Affirmauit inermem se in conspectu exercituũ proditurum, nec quicquam aliud q̃ fleturum.

Nec dum, non adhuc.

NEMPE.

Nempe, confirmantis est, quod nunc cum interrogatiõe, nunc sine ea ponitur. In Rud. Nempe hic tuus est? D. Meus est. In Menęch. Nempe iubes? M. Iubeo Hercle vero. In Eunucho. Nempe omnia hæc nunc verba huc redeunt.

Nempe de tuo. In Trinum. Bene volo ego illi facere, si non abnuis. P. Nempe de tuo. L. De meo.

Nempe in foro. In Asina. Ego eo apud argentarium. L. Nempe in foro. In Phorm. Eo, recta via quidem illuc. G. Nempe ad Pamphilã.

Nempe vt modo. In Andria. Ibidem. Nempe vt curentur rectè hæc.

Nempe enim. Plin. Nempe enim (inquit) daturi

estis

estis consulari viro seruulos aliquot.
NEQVA, ne per aliquem locum.
Nequaquam, id est, non.
NEQVITER, peruerse. In Rudẽ. Vt nequiter comprimitur. In Casina. Et si quidem Hercle feci, feci nequiter.
NEQVANDO, ne vllo tempore. Cice. Vt nequando amare occiperemus eum, quem aliquando odisse possemus.
NEQVAQVAM, id est, nullo modo.
NEVTIQVAM, idem. In Andria. Neutiquam officium liberi esse puto.

NEQVE.

Neq; disiunctiua coniunctio. Vergi. 8. Quis neq; mos, neq; cultus erit.
Neq; natare neq; literas, Adagium, de supra modum indoctis.
Neq; cum malis, neq; sine malis, Adagium.
Neq; cœlum neq; terram attingit, de re vehemẽter absurda atq; aliena.
Neq; mel neq; apes, In eos dici solitum qui recusant incommodum ferre, quod sit cum commodo quopiam coniunctum.
Neq; enim. Ci. Neq; enim isti sunt audiendi, qui virtutẽ durã, & quasi ferreã esse quãdã volũt.
Neq; id quidem facient. Cicero.
Neq; dũ. i. nondũ. Cic. Sed ei rei maturitas neq; dum venit, & tamen iam appropinquat.
Neq; vero. Quint. Neq; vero Lacedæmonij &c.
Neq; quicq; q̃, pro tantum. Suetonius.
Neq; secius eo, pro nihilominus. Suetonius.
NEQVICQVAM, frustra. In Bacch. Nẽ id nequicquam dixerit. Persius. Nequicquam fundo suspirat nummus in imo.
NEV, à neue deductũ, per Apocopen, id est, nõ.

In Andria. Te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras.

N I.

Ni subiunctiuo iungitur. In Andr. Ni metuam patrem. In Phor. Ni hęc ita essent.

Ni stulta sis, vbi ni pro nō capitur secūdū Dona.

NISI, si in principio orationis ponitur, indicatiuum desiderat. Aliàs etiam subiūctiuum. In Heaut. Nisi me animus fallit.

Terentius In Phor. Ego plectar pendens, nisi qd me fefellerit.

Vocibus nisi & quàm, sine discrimine vtimur, quum eas antecedit aliud, aliter, vel comparatiuus, aut eius vim habens, vt Nihil aliud q̄ aut nisi sapientia es.

Sunt orationes vbi vtimur nisi, & non quàm, vt Quid est animal, nisi corpus cum anima concretum? Terentius. Tu quantus quantus, nil nisi sapientia es.

Nisi caues. Nisi videas. Nulla nisi tu.

Nisi multis blanditijs. Nisi vnum hoc faciā.

Nisi forte ipse non vis. Nisi tu ne vis.

Nisi vellet.

Nisi nunc. In Amph. Te, nisi nunc, hodie nusq̄ vidi gentium.

Nisi quod. In Persa. Ego tantundem scio, quantū tu, nisi quod prior pellegi.

Non nisi. Cicero. Hoc primum sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse.

Nisi forte. Cicero. Nisi forte ego vobis cessare nunc videor.

Nisi si. In Trin. Edam, nisi si ille vetet. In Andria. Nisi si id est quod suspicor.

Teren. In Adelph. Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero.

NIMIS.

Nimis. In Milit. Nimis doctum dolum.
Nimis immerito meo. Plautus in Casina. Nimis tu quidem Hercle nunc immerito meo mihi hoc facis.
Nimis pulcher. In Amph. Legiones educūt suas nimis pulchris armis præditas.
Nimis cito. Cicero. Vt ne nimis cito diligere incipiamus.
Nimis diu. In Pseudolo. Nimis diu & longum loquor.
Nimis ferociter. In Amph. Nimis ferociter legatos nostros increpant.
Nimis nihil. In Rudente. Nimis homo nihil est, qui piger est.
Nimis male. In Aulu. Nimis male timui priusq̃ intrò redij.
Nimis mane. In Persa. Nimis pene manè est.
Nimis cupio quàm. In Capt. Quod quidem ego nimis q̃ cupio vt impetret.
Nimis velim. In Aulu. Nimis Hercle ego illum coruum ad me veniat velim.
Nimis vellem. In Eunu. Fundam tibi nunc nimis vellem dari.
NIMIVM est. In Persa.
Nimium istoc abisti. In Adelph.
Nimium cito. In Epid. Nimiuɱ aduenisti cito.
Nimium bonę rei. In Stich. Babylonica peristromata, sellas, & tapetia aduexit nimiū bonę rei
Nimiū diu. Plin. Fuit tempus ac nimiū diu fuit, quo alia aduersa, alia secūda principi & nobis
Nimium familiariter. In Ruden. Ah nimium familiariter me attrectas.
Nimium libenter. In Aulu. Nimium libenter audiui sermonem tuum.

Nimium obſonauit. In Merc.
Nimium videre volo. In Eunucho.
Nimium multum ſcis. In Merc.
Nimium parcè. In Andria. At nimium parcè facere ſumptum.

Nimium bonus.	Nimium indoctus.
Nimium lepidus.	Nimium indiligens.
Nimium opportunus.	Nimium mirabilis &c.

NIMIO MINVS. In Rude. Nimio minus altus puteus viſus eſt q̃ volueram.
Nimio plus. In Bacchi. Video nimio iam multo plus q̃ volueram.
Nimio ſatius. Ibidem. Vixiſſe nimio ſatius eſt, q̃ viuere magiſtrum.
NIMIRVM, certe. In Eunu. Nimirum hic homines frigent.
Nimirum conſilium illud rectum eſt. Ibidem.
Nimirum reſponſiue captũ. Quint. Vter melior dicet̃ orator? nimirũ qui homo quoq; melior.

NON.

Non negandi eſt, omnibuſq; modis præter imperatiuum iungitur.
Indicatiuo. In Truc. Non ædepol bibere poſſum iam, ita animo male eſt.
Optatiuo. In Milit. Non ego emam nunc vitam tuam vitioſa nuce.
Subiunctiuo. Verg. Non illa quiſquam me naue per altum ire, neq; à terra moneat ſubducere claſſem.
Infinitiuo. In Phor. Amo te & non neglexiſſe habeo gratiam.
Nihil pro non. Teren. Nihil circuitione vſus es. Idem. Nihil me fallis.
Nullus, pro non. Idem. Memini, etiametſi nullus moneas.

Non geminatum. In Phor. Non, non ſic futurũ eſt,non poteſt. Non poſſum non mirari, id eſt oportet.
Non, pro nonne interrogatiue. In Phor. Non ſi rediſſet pater, ei veniam daret?
Non per admirationem dictum. In Heau. At qui non eſt opus. S. Non eſt opus?
Non autẽ, rectius dicitur q̃ non vero. Inuenitur tamen apud Cicero. At ij quidẽm iam mortui ſunt, non vero tam iſti, q̃ tu ipſe nugator.
Nonnunq̃. i. aliquãdo. In Eunu. Cibũ nonnunq̃ capiet cum ea, interdum propter dormiet.
Nunquam non, ſemper. Sueto. Turbatiore cœlo nunquam non coronã lauream ceruice geſtauit, quod fulmine afflari negetur id frondis
Non nemo, id eſt, aliquis, Cicer. Cum eſſet non nemo in ſenatu qui diceret non oportere. Idẽ. Vt non nemo putaret.
Nemo non, id eſt, omnis. Cicero. Aperte adulantem nemo non videt, niſi qui admodum eſt excors.
Non nihil, id eſt, aliquid.
Nihil non, id eſt, omnia. Teren. in Adelp. Non nihil moleſta hęc ſunt mihi.
Nuſquam non. Nullibi non. i. vbi vis.
Non ſecus ac, pro non aliter. Non ſecus ac ſi, pro eodem.
Non ires, pro non ire deberes. Non redderes, Inepte, reddere non deberes.
Non item. Terentius. Cicero in Officijs.
Non adeo inhumano ingenio ſum. In Eun. i. nõ ſum tam immitis. Verg. Non obtuſa adeo geſtamus pectora pœni.
Non adhuc. Cicero. Quod equidem non admiſi adhuc.

Non admodum. Cicero. Absurdum est animo non admodum delectari.
Non ante. Cicero. Non ante lunam nouam.
Non ausim, pro non audebo. In Eunu.
Non clam me est, non ignoro. In Hecyr.
Non audio, id est, non libenter admitto & consentio. In Phor.
Non dictum est, id est, perinde atq; non dicta essent. In Pœnu. Hæc cura clanculum vt dicta sint. M. Non dictum est.
Non dubiè, sine dubio. Plinius.
Non est consilium, id est, non decreui. In Hecy.
Non ita est. Salust. in Catil.
Non ergo. Non igitur. Cicero.
Non fere. Cice. Ex bellica victoria non fere quã est ciuium inuidia consequuta.
Nõ ita longa disputatiõe opus esse videtur. Cic.
Non habeo quod te accusem. Cicero.
Non idem tibi, & mihi, Inepte, non idem tibi, sicut vel quod mihi. Salu. Non eadem vobis & illis necessitudo impendet.
Non iniuria, merito, nõ immerito, iure, optimo iure, synonima. In And. Nõ iniuria. In Adel. Nũc suspicio de me incidit, neq; ea immerito.
Non magis. In Persa. Quod ego non magis somniabam.
Nõ minus. Plin. Nõ est minus ciuile & principẽ esse pariter & consulem, q̃ consulem tantum.
Non malus. In Eunucho. Mancipium non malum Hercle.
Non male valeo. In Mostel.
Non nisi. In Amph. Nisi te amarem plurimum, non facerem.
Non nimis. In Epid. Non nimis potest pudicitiam quisquam seruire suæ filiæ.

Non multo post. In Truc. Nūc vt pręmisit nuntium miles mihi, nō multo post hęc aderit.
Nō omnes possunt olere vnguenta exotica, sicut tu oles. In Mostell.
Non omnia possumus omnes. Verg.
Nō viuam. i. peream. In Merc. Nō viuam vesperi, nisi illanc à me scelestam abigam.
Non paruus. Cice. Eget nō parua exercitatione.
Non pridem. Non queo. i. nequeo. Cic. Sine lachrymis non queo dicere.
Non sine caussa. Cic. Non temere est, & properans venit. Terent. in Eunu.
Non temere, pro vix vnquam, siue ferè nunquā. Suetonius: Veste non temere alia quàm domestica vsus est.
Non vltra q̄, pro tantum. Sueto. Cosinium seruum grauissime de se opinantem non vltra q̄ compedibus coërcuit.
Non modo aperte, sed etiam acriter si res postulabit. Cicero.
Non modo præsentia, verum etiam futura bella deleuit. Idem.
Militem non modo legionarium, sed ne auxiliarium quidem vllum. Cic.
Nō modo nō inuidiosa, sed etiā popularis. Idem
Non modo res gestas non antepono meis, sed ne fortunam quidem ipsam. Cic.
Non modo non intelligit, sed ne legit quidem.
Talis improborum consensio, nō modo excusatione amicitiæ tegenda nō est, sed potius omni supplicio vindicanda est.
Non modo, pro nō modo non. Cic. Duas tamen res magnas præsertim, non modo agere vno tempore, sed ne cogitando quidem explicare quisquam potest.

Non modo, pro nedum. Plinius: Quum res inter rusticos geratur literarum expertes, non modo syderum.

Non domestica solũ, sed etiam externa bella, memoria tenebat. Cicero.

Non solum, verum etiam. Cic. de Senect.

Non solum, secundo loco positum inter imparia aliquando inter paria. Cicero: Plura ne dicam, tuæ me etiam lachrymæ impediunt, vestræq; iudices, non solũ meæ. Idem: Ad quod est adhibenda actio quædam, non solum mentis agitatio.

Non tantũ valet, vt tollat è vita amicitiam. Cic.

Non accipere tantum à maioribus voluerũt, sed etiam posteris prodesse. Cic.

Nondum, nõ adhuc. In Andr. Nondum scio.

Nondum etiam. Ibidem: An nondum etiam, ne hoc quidem?

N V M.

Num, interrogat cum negatione, iungiturq; sæpius indicatiuo, rarius subiunctiuo. In Andria Num facti piget? Num cogitat quid dicat? Num censes faceret?

NVMnam, idem quod num. Terent. in Heaut. Numnam hęc audiuit? In Eun. Numnam tu hic relictus custos?

N V N C.

Nunc, temporis est. In Hecy. Nunc mihi in mentem venit.

Nunc, pro sero, tandem. Vergilius: Nunc scio quid sit amor.

Nunc cum genitiuo. Cicero: Nunc temporis numero.

Nunc illud est, id est, nunc tale periculum est. Terentius in Adelphis.

Nunc erat. Ouid. Nũc erat auxilijs illa timẽda patris. Nunc iam. In Adelphis: I nunc iam. In Aulu. Redi nunc iam intrò.
Nunc nuper. In pro. Eu. Idem Menandri phasma nunc nuper dedit.
Nunc demũ. In Adel. Nunc demũ venis? In Pseu. Nunc demũ mihi animus in tuto est loco.
Nunc primum. In Andria: Nunc primum audio quid illo sit factum. Ibidem: Nũc primum fac istæc vt lauet.
Nunc nũc, emphasim habet. In Rud. Nunc nunc periculũ est, eiecit alterã. Verg. 8. Nũc nunc ô liceat crudelem abrumpere vitam.
Nunc nunc, sunt etiam distributionis signa. Horatius: Nunc veterũ libris, nũc somno dat operam, pro interdum. Plinius: Nunc cithara, nũc lyra personatur.

NVNQVAM.

Nunquam plus est q̃ nõ. In Hecy. Ille reuiuiscet iam nunquam. In And. Nunquam faciam. In Men. Nunquam factum reperies. Cicero: Periijt nunquam.
Nunquã ante hunc diem. In Epid. Istũc hominẽ nunquam audiui ante hunc diem.
Nunquam post hũc diem. In Men. Cuius hæres nunquam erit post hunc diem.
Nunquã hodie. i. nullo tẽpore huius diei. Verg. Nunquam omnes hodie moriemur inulti. In Adelph. Hodie nunquam monstrabo.
Nunquã hoc vno die efficiatur opus. In Trucul.
Nunquam quisquã. Nunquã quicquã. In Adel.
Nudiustertius, nudiusquartus. i. dies quę est ante heri, vel pridie. Nec vltra licet progredi, quãuis Plautus nudiusquintus, nudiussextus, & Cicero nudiustertiusdecimus.

NVNQVID de vno interrogat. In Merc. Atque nunquid redeat, incertum hodie.

Nunquid interdum est nomen, non aduerbium. vt Nunquid vis? Nunquid est quod opera mea vobis opus sit? Nunquid me vis? Nunquid Romam vis? Qui flosculi sunt veteribus vsitatissimi.

Nunquidnam, comicum est. In Eunu. Nunquidnam hic quod nolis vides?

NVPER.

Nuper, pridē & iampridē de paulo longiore tēpore dicūtur, quam dudum & iamdudum: scilicet sex mensium, medij anni, aut longioris seu breuioris, pro conditione materiæ.

Nuper, de non longo tempore. In Heaut. Inueni nuper quandam fallaciam. In Eun. Mater mea illic mortua est nuper.

Nuper, de longiori tēpore. Cic. Nam ante disciplinam patefactam, quę nuper inuenta est.

Nuper admodū. In Heaut. Quanquam hæc inter nos notitia nuper admodum est.

Nunc nuper, habes superius vbi, nunc.

NVSQVAM.

Nusquam, in loco. In Eunuch. Ille bonus vir nusquam apparet.

Nusquam, ad locum. In Mil. Te nusquā mittam.

Nusquam pedem. In Adelphis.

Nusquā gentium, abūdat gentium. Ibidem: Fratrem nusquam inuenio gentium.

Nusquam non, habes sub aduerbio non.

O.

O Interiectio iungitur ntō, accō & vtō: significat autem vehementiam affectus.

O vocandi. Verg. O regina, nouam cui condere Iuppiter vrbem, &c.

In Eunu

In Eunucho: O faciem pulchram.
O admirantis. Verg O fortunati, quorꝫ iam moenia surgunt Tros ait.
O exclamantis. In Heau. O Iuppiter. In Adelph. O hominem impurum.
O dolentis & lugentis. Teren. O Mysis, Mysis.
O irridentis. Cic. O pręclaram sapientiam.
O exultantis. In And. O factum bene. Ibidem: O teipsum quęrebam.
O optantis aduentū, aut repente perculsi. In And. O Mysis, salue.
O optantis. Verg. O mihi tā longe maneat pars vltima vitæ.
O indignantis. O scelestum hominem.
O supprimitur interdū, vbi nō est affectus tā vehemens Terētius in Eunuch. Hominem perditum miserumqꝫ, & illum sacrilegum. Idem: Indignum facinus.
OBITER, interim, incidenter, præter propositum. Plinius: Vt obiter caueam istos Homeromastigas.
OBNIXE, cum conatu, instanter. In Andria: Quem ego credo manibus pedibusqꝫ obnixe omnia facturum.
OBVIAM, id est, in occursum, datiuum postulat. In Phormione: At ego obuiam conabar tibi. Salust. Sæpe obuiam eundo periculis, id est auertendo pericula.
Venit mihi obuiam, habui illū obuiam, idē sunt.
Obuiam ire. Salust. Obuiam se dare.
Obuiam venire. Obuiam volare, est citato cursu occurrere. Verg. 7.
Obuiam fieri. Verg. 10.
Obuius aut obuiam se ferre, Grammatici non patiuntur; Poëtis solum est liberum. Verg. 1. Cui

mater media sese tulit obuia sylua. Idē.6. Non illi quisquā se impune tulisset Obuius armato.

Obuius fio tibi, obuiam me tibi fero, obuius venio vel obuiam, obuium me tibi fortuna obtulit, idem significant.

OCYVS Ocyssime, celerius celerrime. In Amphi. Nō ocyus quiui. In Stich. Illa caussa nihil ocyus venit. In Eunu. Perlonge est, sed tanto ocyus propcremus.

ODIOSE, cum odio. In Bacch. Ohe odiose facis. In Adelph. Odiose cessat.

OH interiectio, qua vtimur vbi ex interuallo notos videmus. Ibidem: Oh qui vocare?

Oh, indignantis. In Andria: Oh, tibi ego vt credam furcifer? Terent. in Adelphis: Oh, qui egomet produxi.

Oh, dolentis & deprehensi. In Casina. Oh, peri, manufesto miser teneor.

Oh, exultantis ob rem bene gestam. In Most. Oh probus homo sum. Oh oh, exultantis, In Mostell. Oh oh ocellus es meus.

Oh oh oh oh, eiulationis vox. In Capt.

OHE, interiectio est, satietatē vsq; ad fastidium designans. In Adelph. Ohe scelus. In Phormione; Ohe desine.

O L I M.

Olim de tempore dicitur longissimo & rebus non durantibus, iungiturq; tam futuro quàm præterito.

Olim fuimus Troës. Cicero: Olim mūdus igne interiturus est.

Olim, fabulę proprium est. In Eun. Olim isti fuit generi quondā quęstus apud seclum prius.

Olim, pro nuper. In And. Alium esse censes nunc me atq; olim, quum dabam?

Olim

Olim, pro ante. In Hecy. Nunc mihi in mentem venit ex hac re, quod loquuta es olim, quum illum generum cepimus.
Olim, de pręsenti. Verg. Vestra meos olim si fistula dicat amores.
Olim, pro aliquando. Horatius: Vt pueris olim dant crustula blandi Doctores elementa velint vt discere prima.
Olim iam, pro iam olim .i. iam longo tempore. Quintil. Olim iam imperator inter fulgentes virtutes tuas liuor locum quęrit.
Olim absolutè, pro iam olim. Idem: Illam facilitatem olim desideramus.
OMNIFAriam, quod ineptè dicitur oīmode.
OMNINO, prorsus. Cic. Omnino est amās sui virtus. Idem: Egregium virum, omnino sibi nequaquam parem.
Omnino nusquam. Cic. Eos autem omittamus, qui omnino nusquam reperiuntur.
Omnino modice. Idem: Epulabar igitur cū sodalibus omnino modice.
Omnino, in principio sententiæ. Cice. Omnino omnium horū vitiorum atq; incōmodorum vna cautio est atq; vna prouisio.
Omnino superlatiuo iunctū. Idem: Aptissima oīno sunt arma senectutis, artes.
OPIME, abūdanter. In Bac. Oīm ad perniciem instructa domus opime atq; ôpipare.
OPEROSE, id est, laboriose.
OPPIDATIM, per singula oppida.
OPPIDO, valde, multū. In Aul. Totus doleo, atq; oppidô perij. In Epi. Hoc oppidô politū est. In Heau. Dic me hic oppidô esse inuitam, atq; seruari. Ibidem: In angustū oppidô nunc meæ coguntur copiæ.

Oppidô

Oppidò didici, spectaui, ambulaui, non recte dicitur. Oppidò, pro statim. In Mostel. Reddidi omne argentum oppidò.

OPPORTVNE, in tempore. In And. Opportune hic mihi fit obuiam.

Opportune cadere. i. bene succedere. Cicero: Sed hoc tamen cecidit opportune.

OPTATO, quasi cum desiderio. In And. Optatò aduenis.

OPTIME factum. In Andria.

Optime est. In Adelphis.

Optime adest. i. opportune. In Eunu.

Optime in tempore. In Capt. Optime mihi in tempore aduenit.

OTIOSE, cum otio. In Trinum. Cætera intus otiose percontabor.

Otiose sequi, id est, lente. In Milit.

Otiose agere. Otiose ambulare.

Otiose negotium gerere. i. negligenter.

Otiose dormire, id est, sine cura.

PAPAE.

PApæ, admirãtis interiectio. Habet enim in se affectum verbi miror. In Eunu. Papæ, hęc superat ipsam Thaidem.

PARCE ac duriter se habere. Terent. in Adelphis: Primum hæc pudice vitam, parce ac duriter agebat.

PARITER.

Pariter ac. Liuius: Trucidant fœminas pariter ac viros. Pariter atq;. In Amph. Hoc fit pariter atq; vt alia facta sunt.

Pariter vt. Plautus in Aulula. Is ex se hunc reliquit filium pariter moratum vt pater, auosq; huius fuit.

Pariter fit, id est, similiter. In Eunucho.

Pariter pro meritis. In Milit. Huius pro meritis vt referri pariter possit gratia.

PARTIM.

Partim geminatum. Cicero: Vt eos partim scelerum suorum, partim etiam ineptiarum pœniteret.

Partim, aliquando nõ geminatur. Cicero: Statuę in locis publicis positæ, partim etiam in ædibus sacris, per vim, per vniuersam multitudinem deijcerentur.

Partim hominum venerunt, id est, pars hominũ venit, hoc est, quidam homines.

Partim eius prædæ. Cic. Partim alij. Salustius Ille probare partim, alij abnuere.

PARVM.

Parum, paulum, ad modum referuntur.

Paulisper, tantisper, ad tempus.

Parum. i. modicum. In Adel. Consulitis parum.

Parum est. In Trin.

Parum est vt. Plin. Parũ est vt in curiam venias, nisi & conuocas, & intersis senatui.

Parum, pro non satis. Quod tibi parum est, mihi nimium est.

Parum intelligere, parum perdurare, processit parum, parum successit, prospicio parum, parum videt, parum perspicit.

Parum felix. Plin. Parum felix matrimonium expertus. Parum vtiliter. Idem.

Parum cum genitiuo. In Merc. Parum ne est malæ rei, quod amat hic Demipho, ni sumptuosus insuper etiam fiet?

Parum abest, nihil abest, pro nedũ, dicẽdi modi lepidissimi. In politicis Plutarchi: Concitato iam bello ciuili, ex quo parum abfuit, quo minus Romana res funditus euersa periret.

PARVMPER, id est, paruo tempore. In Aulu. Da mihi operam parumper. In And. Parumper operire me hic.

Parumper, pro cito, velociter. Verg. 6. Pulsusq; parumper Corde dolor tristi gaudet cognomine terræ.

PARVVLVM, à parum. Paruulum differt. Paruulum refert. Plinius.

PAVLVM, diminutiuum à parũ. In And. Pro peccato magno paulũ supplicij satis est patri.

Paulo, paululo.

Paulo minus. Plinius: Paulo minus octogesimo ætatis anno decessit

Paulo minus, propemodũ vel penè. Suetonius: Talem principem per quatuordecim annos perpessus.

Paulo minus q̃. Suet. Ciuilẽ se admodũ inter initia, ac paulo minus q̃ priuatum egit.

Paulo mox, statim cum paruo interuallo. Plin. Et paulo mox calefactũ vulneri imponatur.

Paulo post. In Pseudo. Paulo post magis ille homo meus est.

Paulo prius. In Menæch.

PAVLVLVM, pauxillũ, pauxillulũ, paulatim pauxillatim, diminutiua à paulum.

Paululum cum genitiuo. In Adelphis: Agelli hic sub vrbe est paululum.

Paululum abscedere. In Asin.

Paululum pudor. In Andr. In denegando modo quis pudor est paululum.

Paululum opperiri aliquem. In Eunucho.

Paululum cessare. Ibidem.

Paululum sine ad me vt redeam. In And.

PAVLISPER, id est, valde parum temporis. In Adelph. Paulisper mane.

PASSIM.

Paſſim.i.ſparſim. Vergil.Strata iacent paſſim ſua quæq; ſub arbore poma.

Paſſim, vbiq;. Lactātius: Creditur ei paſſim, tanquam cognitæ veritati.

Paſſim. vndiq;. Idem: Eò paſſim confugerunt ex finitimis locis.

Paſſim, quomodolibet, ſine diſcrimine. Vergil. Paſſimq; in littore ſicco Corpora curamus.i. prout quiſq; vult.

PECTINATIM, ad ſimilitudinem pectinis factum. Plinius.

PECVLIARITER, ſpecialiter, pręcipue. Plin. Epiphoris peculiariter imponitur.

PEDETENTIM, id eſt, caute, à pedibus & tentando. In Phor. Dĳ bene vortant quod agas, pedetentim tamen.

PENE, quaſi. In Adelphis: Sed hoc mihi dolet, nos pene ſero ſciſſe.

PENITVS, quaſi pene intus. Verg. Et cauſſas penitus tentare latentes.

Penitus, prorſus valde. Verg. Penitusq; ſonātes Atceſtis ſcopulos.

Penitus, longe. Vergilius: Penitusque alias aduexerat oras.

PERINDE.

Perinde ſignificat ita, æque, multum, ſed diuerſimode.

Perinde adeo vt. In Amph. Fac ſis perinde adeo vt me velle intelligis.

Perinde ac. Cicero: Quod ego perinde tuębar ac ſi vſus eſſem.

Perinde ac ſi, id eſt, ita. Perinde in iſta re tua faciam, ac ſi mea res eſſet.

Perinde atq;. Liuius: Perinde atq; capta vrbe.

Perinde,prout.Plin.Meminerint,perinde coniecturã de moribus suis homines esse facturos, prout hoc vel illud elegerint.

Perinde vt. Cice.Nam perinde vt opinio est de cuiusque moribus.

Perinde,q̃ sequitur vt plurimum in oratione negatiua.Suetonius: Nulla tamẽ re perinde motus,q̃ responso. Nulla mihi res perinde dolet quàm tui perditio.

Perinde quasi.In Sticho:Absentes viros perinde habetis quasi pręsentes.

Perinde absolute,pro pariter,æque. Plin. Funus Rufi clarissimi & perinde felicissimi. Cic. Te & Dolabellam perinde diligo.

Perinde,ad hunc modũ.In Phor.Sexcentas perinde scribito iam mihi dicas.

Non perinde,id est,non multum seu valde. Suetonius: Nihil attulit,quare aduentus non perinde gratus fuit.

Non perinde vt. Suetonius: Crure sinistro non perinde valebat, vt sæpe etiam inde claudicaret.

PER.

Per, iunctũ nominibus adiectiuis,aduerbijs siue verbis,vehementiam significat.

Perplacet,id est,valde placet.

Perbenignus. Perbenigne.

Perquã,idem valet quod valde. Nuntius matris tuæ defunctę mihi perquã acerbus fuit.

Cauendum ne ista duo per & perquam superlatiuis aut comparatiuis iungantur.

Non ẽnim dicitur,perquam optimus,sed q̃ optimus,nec peroptimus.

PERPERAM, praue, peruerse. In Mili.Ita me insimulatam perperam fuisse simulaui.

Perperam pronũtiare.i.male. Plin. Quum lector quędam perperam pronuntiasset.

PERPETIM, id est, continuo.

PERPETVVM & Perpetuo. In Epid. Perpetuum valuisti? In Adelph. Atque ego tunc perpetuo perierim.

PERPOL, iurandi. In Casin. Perpol sępe peccat

Permultum, perpulchre, perplexe, perseueranter, perspicue, persæpe, pertinacitẽr, peruerse, pie, satis constant.

PLACIDE agere. Placide volo vnumquodque agamus. In Bacch.

Placide accubare. In Mostell. Aspice quæso vt placide accubat?

Placide aperire fores. Placide pulsare fores.

Placide currere. Placide excedere.

Placide exquirere.

PLANE.

Ego eram deus, qui poteram planius. In Cistell. Non potuit paucis plura plane proloqui.

Plane, certe. In Heaut. Sed te miror qui alia tam plane scias.

Plane, omnino. Ibidem: Tu quidem illum plane prodis.

PLENE laudare. Cato. Plenius ęquo. Hora.

PLERVNQVE, id est, penè semper.

Luxuriant animi rebus plerunque secundis. Hora.

Plerunque, pro aliquando. Quint. Excussa sunt plerunque vitia verberibus.

Plerunque omnes. In Trin. Ita plerunque omnes iam sunt intermortui.

PLVS.

Plus cum nominatiuo. Liuius: Plus quinquaginta hominum ceciderunt. Idem: Plus decem milia capti.

Plus cum genitiuo, vt Plus plaustrorum. In Aulularia: Plus sapientiæ. In Milite: Plus aloës q̃ mellis habet.

Plus cũ accusatiuo. In Adelph. Plus quingentos colaphos infregit mihi. In Heau. Plus decẽ ancillas secũ adduxit. Cato: Ne plus quatuor digitos transuersos emineant.

Plus cum ablatiuo aut aduerbio comparandi. In Curc. Plus iã̃ anno scio. In Hecyra: Dies triginta, aut plus eo in naui fui. In Men. Plus triginta annis natus.

Plus æquo. Cic. Si quis plus æquo appetet.

Plus iusto. Plus nimio.

Plus solito. Horatius.

Plus magis, aut satis sapiens, doctus, sanctus, bonus.

Plus minus. Erasmus: Dies plus minus triginta.

Plus minusue. In Phor. Ne quid plus minusue faxit, quod nos postea pigeat.

Plus paulo. Terent. Is mihi vbi adbibit plus paulo, quę sua narrat facinora?

Plus plusq;. Cicero: Quem me hercle plus, plusque indies diligam.

Plusquàm vnica dictione vel duabus. In Trucu. Scio ego plus q̃ me arbitraris scire.

Plus q̃ ciuiliter. Ouid.

Plus q̃ par est bibere, edere, literis vacare, &c.

Plus, sine quàm. In And. Plus vides. In Rud. Vna litera plus sum medicus.

Plus satis es vrbanus. In Eu. Calesces plus satis.

Plus cũ verbis iunctum. In Merc. Nullum adolescẽtem plus amo. In Hecyr. Vt cũ matre vnà plus esset. i. maiorem partem.

Plus scis quid facto opus est, id est, melius. Terentius in Adelphis.

PLVRIMVM ſibi confidere. Plurimũ ſaluere.
Plurimum amare. Plurimum eſſe in ſacra cõcione, domi, in foro, in libris, in cõuiuijs, &c.
In Phor. Domũ ire pergam, vbi plurimũ eſt.

PORRO.

Porrò, certe. Cic. Nihil porro tam inhumanum, tam immane, tam ferum, &c.
Porro, aduerbium ordinis. In And. Moue te ocyus, vt quid agam porro intelligas.
Porro, à longe. Liuius: Si ire porro pergas, per alium ſaltum arctiorem impeditioremq; euadendum.
Porro, expletiue captum. Teren. Dehinc vt quieſcant, porro moneo.
Porro, poſtea, deinde, in futurum. In Hecy. Quid reſtat, niſi porro vt fiam miſer.
Porro, pro autẽ, coniunctio eſt, poniturq; in principio ſermonis noui aut maioris. Quint. Porrò qui confeſſum defendit, non abſolutionem ſceleris petit, ſed licẽtiam.

POST.

Pòſt, ſuo caſui non ſeruiens, aduerbium eſt. In Perſa: At poſt ſcies. Teren. in Adelphis: Venit poſt inſaniens.
Poſt deinde. In And. Poſt deinde, quod iuſſi ei dare bibere, & quantum imperaui, date.
Poſt demum. In Aſina. Poſt demum huc cras adducam ad lenam.
Paucis poſt diebus. Vergilius: Longo poſt tempore venit.
Multo poſt. In Merca. Ea ſimia adeò poſt haud multo ad me venit.

POSTEA.

Poſtea, poſt id tempus. In Epid. Vt primum eam vidi, nunquam vidi poſtea.

Hinc posteaquam. Inter quod Cicero posuit verò: Postea verò q̃ ita cœpi.

Posterius, cõparatiuum est. In Amph. Ne posterius in me culpam transferas.

Posterius, pro minus. In Asin. Posterius istuc dicis q̃ credo tibi.

Postremum & postremò, manifesta sunt. Terentius in And. In Iugur.

Post hac, post hæc tempus. In Hecyra.

Postquam. In Heauton. Sed postquam aspexi, ilico cognoui. Quam ego biennio postquam hinc in Ephesum abij, inde conspicio libens. In Bacch. Anno postquam primum Cos. fuerat, ego natus sum.

Biennium iam factum est, postquam abij domo. In Merc.

Hic annus sextus est, postquam rei huic operam damus. In Menæch.

Tum postquã ad te venit, mensis hic agitur iam septimus. In Hecyra.

Postquam, pro quoniam. In prologo Adelph. Postquam poëta sensit scripturam suam ab iniquis obseruari.

POSTRIDIE.

Postridie, postero die significat. In Sticho: Qui potest mulieres vitare, vitet, vt quotidie pridie caueat, ne faciat quod se pigeat postridie. Refertur tam ad tempus futurum, quàm ad præteritum.

Postridie cum genitiuo. Cæsar; Postridie eius diei, &c.

Postridie cũ accusatiuo. Liuius: Postridie idus rebus diuinis supersederi iussum.

Postridie q̃. Postridie quã veni. Postridie q̃ tu vxorem duxeras, ego certior factus sum.

PO-

POTIVS.

Potius,potiſſimum,vel potiſſime.In Amph. Abeo potius. In And. Quem vocabo ad cœnã meorum ęqualium potiſſimũ nunc.In Pſeud. Hunc diem ſumpſimus potiſſime.

Præcipitanter, præclare, ex ſe conſtant. Præclare mecum actum eſt. Cicero.

Præfinito.In Hecy.Illic haud licebat niſi præfinito loqui. Intelligendum tempore.

PRAESTO.

Pręſto.i.præſens, iungiturq; ſoli verbo ſum,eiq; ſimplici. Præſto eſt. In Phor. Præſto adeſt.In Eunu. Spondæ noxa præſto eſt.

Pręſto domi.In Epid.Tibi quidem quod amas, domi præſto eſt.

Præſto eſſe alicui, præſidio eſſe,fauere,iuuare.Cicero. Multis præſto fuit.

Præſto eſſe,pro aduenire. Hirundines æſtate prę ſto ſunt.i.adueniunt, hyeme recedunt.

PRAETEREA.

Præterea.i.præter hæc,ponitur elegantur poſt ſingularem aliquam perſonam vel rem. Cicero. A me vero ita diligitur, vt tibi vni concedã, præterea nemini.Præterea includit modo ſingulare, modo plurale.Vergi. Si duo præterea tales Idæa tuliſſet Terra viros, id eſt, præter eum Aeneam.Cicero.Prętęrea quidem de cõſularibus,id eſt, pręter eos.

Pridem,iampridem, de paulo longiori tempore dicuntur,ſicut nuper,q̃ dudum & iamdudum Quod pridem tibi ſcripſi, id ipſum nunc repeto. Iampridem tua fides mihi cognita eſt.

Vnde pridem gaudet verbis pręteritis, iampridem pręſentibus. Præterea,pridem dicitur de rebus non durantibus.

Pridem fuit in ædibus meis.
Non pridem. Plin. Medica non pridem venit in Italiam, id eſt, non multo tempore ante.
Non ita pridem. Cicero. Noſtra autem ciuitate non ita pridem dominatu regio liberata.

PRIDIE.

Pridie, priori ſeu pręcedenti die. Cato. Si quem purgare voles, pridie ne cœnet.
Pridie cum gtō. Cic. Illam ſententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus.
Pridie cum accuſatiuo. Cic. Pridie nonas Iunias quum eſſemus Brunduſij. Idem: Pridie compitalia memento.
Pridie q̃. Liuius. Pridie q̃ legati ad Tarquinios proficiſcerentur. Sueto. Pridie q̃ occideretur. Cic. Pridie q̃ exceſſit è vita.

PRIVS, PRIMVM.

Ad tempus referuntur, prius, primū aduerbia. In prologo Heaut. Id primum dicā. In Epid. Vt primum illam vidi. In Amphi. Prius tua opinione hic adero.
Prius ouem lupus ducat vxorē, de ijs inter quos eſt inſanabile diſſidium.
Primum omnium. In Moſtell. Omnium primū ſodalem me eſſe ſcis gnato tuo.
Primo. In Phor. Cœpi aduerſari primo.

PRAETERQVAM.

Prӕterquam habet ſemper pręcedentis verbi caſum, vtimurq́ eo vbi poneretur pręter.
Nemo id dixit pręterquā Cicero. Nullius id intereſt pręterquā patris. Nulli id placuit pręterquā Cęſari. Nemini pręterquā prӕtorem timeo. A nemine pręterquam à Socrate didici.
Pręterquam, pro aliter q̃. Liuius. Coaleſcere nulla re pręterquam legibus poterat.

Pręter-

Preterquã quod. In Heaut. Preterquam tui carẽdum quod erat. Plinius. Omnia nobis ex voto successerunt, præterquã quod in itinere defunctam matrem audiuimus.

PRINCIPIO.

Principio, id est, primum. In Eunucho. Principio eam esse dico liberam.

Principio, à principio. Cic. Principio generi animantium omni est à natura tributum.

Principio atq;. In Merca. Principio atq; animus ephebis ætate exijt.

Post principio. In Persa. Post principio deniq;, si malus aut nequã est, male res vertũt quas agit

PRISCE, priscorũ more, vt Prisce agere. Cice.

PRIVATIM & publice opponuntur. Priuatim diues, publice egens.

PRIVSQVAM, subcontinuatiua coniunctio.

Priusquam cum indicatiuo. In Hecy. Priusquam hanc vxorẽ duxi. In Andr. Priusquam pereo. In Sticho. Priusquam abis.

Priusquam cum coniunctiuo. Salust. Priusquam incipias, consulto: & vbi consulueris, mature facto opus est.

PRO.

Prô interiectio indignantis, modo nrõ modo accusatiuo iungitur. In Adel. Prô Iuppiter hoĩs stultitiã. In And. Prô deum atq; hoĩm fidem.

Prô aliquando admirantis. In Adelp. Prô dij immortales, facinus indignum quod narras.

PROBE, cum idem quod bene significat, elegantiam habet. In And. Curasti probe. Plaut. Exossatũ esse oportet, quẽ tu probe percusseris.

PROCVL.

Quis illic est quem procul video. In Adel.

Procul à. Ouidius. Sint procul à nobis iuuenes vt fœmina compti.

Procul longe à. In Curcul. Hac noctu in somnis visus sum viderier, procul sedere longe à me Aesculapium.

Procul dubio.i.certe. Sueto. Reliquit filium omnibus gentis suę procul dubio pręferendum.

PROFECTO confirmantis est,& significat nimirum, vtimurq; plerunq; ad responsionem. In Merc. Profecto ego illum hircũ castrari volo. In And. Profecto sic est.

PROIN, PROINDE.

Proin & proinde, id est, ideo, vel ideoq;, propterea, propter hoc. In Eunu. Proin tu, dum est tẽpus, etiam atq; etiam cogita. In Andr. Proin face, apud te vt sies. In And. Proinde hinc vos amolimini. Audio te delectari studijs proinde mihi charus es. Sed non recte dicitur. Proinde mihi charus es q; literas amas.

Proinde aliquando ponitur pro aduerbio similitudinis. Terentius in Phor. Proinde expiscare quasi non nosses.

PROLIXE, longe, lateq;. In Adelph. Age, prolixe Mitio.

Prolixe aliquem accipere.i.large. In Eu. Accipit hoiem nemo melius prorsus, neq; prolixius.

Prolixe promittere, polliceri. Cicer. Neq; minus ei prolixe de tua voluntate promisi, q̃ eram solitus de mea polliceri.

Prolixe & cumulate. Plini. Quod quidẽ prolixę tibi cumulateq; contingit.

PROPE.

Prope sine casu, est aduerbium. In Casina. Nemo audet prope accedere.

Prope est quando. In Menęch. Prope est quando herus qui quod faciã, pretium exoluet mihi.

Prope adest quum. Terentius in Andria. Prope adest

adeſt quum alieno more viuendum eſt mihi.

Prope aduentat. In Trucul. Iam decimus menſis aduentat prope.

Prope, quaſi fere. In Bacch. Prope ſcio quid ſit.

Propius, comparatiuum aduerbium. In Adelp. Propius obſecro accedamus.

Propius cum accuſatiuo. Liuius. Caſtra propius hoſtem mouit.

Propius nihil eſt factum, q̃ vt excideretur.

Proxime quum. Plini. Proxime quum in patria mea fui, venit ad me &c.

Proxime atq;. Ci. Non poſſum ego non aut proxime atq; ille, aut etiam æque laborare.

Proxime cum accõ. Cicero. Operam det vt quã proxime Italiam ſit.

PROPEDIEM, breui. In Heaut. Illũ tibi ſaluũ affuturum eſſe hic confido propediem.

Fac te propediem ad nos recipias.

PROPEMODVM, id eſt, prope. In And. Propemodum iam habeo tibi fidem.

PROPERE, celeriter. In Hecyra. Propere curre ad Pamphilum. Subito, propere. In Amphi. Vt ſubito, vt propere, vt tonuit valide?

Propere, celeriter. In Ruden. Eloquere propere celeriter.

PROPTER.

Propter quum omittit caſum, aduerbium fit, & ſignificat prope. In Eunu. Interdum propter dormiet. In Adelp. Propter aſſiſtere. Cicero. Propter eſt ſpelunca quædam.

PROPTEREA aduerbium, ob eam cauſſam. In Hecy. Amarę mulieres ſunt, non facile hæc ferunt, propterea hęc irata eſt.

Propterea quod. In Andria. Feci è ſeruo vt eſſes libertus mihi, ꝑpterea ꝗ ſeruiebas liberaliter

PROR.

PRORSVS, vel prorſum, omnino. In Eunuch. Ita prorſus ſum oblitus mei.
Prorſus omnino. In Adelp. Prorſus omnia omnino obſequor.
Rurſum prorſum. In Hecyra. Trepidari ſentio, curſari rurſum prorſum.
Prorſum, recte, certe, vere. In Adelphis. Eo pacto prorſum illic alligaris filium.
PROSPERE, fœliciter. Plini. Vt omnia quę facis quęq; facies, proſpere cedant tibi.
PPOSPECTE, conſulte, prudenter.
PROTERVE, id eſt, immoderate, & ſuperbe.
PROTENVS, longe à finibus. Ver. En ipſe capellas Protenus æger ago.
PROTINVS, ſtatim. In Capt. Poſtq̃ id actum eſt eo protinus ad fratrem.
Protinus, deinceps. Vergi. Protinus aërij mellis cœleſtia dona Exequar.
Protinus, omnino. Vergi. Cum protinus vtraq; tellus Vna foret.
PROVT, ſicut. Plinius. Prudenter autem conſtituis interim nauibus, interim vehiculis vti, prout loca ſuaſerint.
PVBLICE, palam. In Adelph. Haud cito mali quid ortum ex hoc ſit publice.
Publice cuſtos. In Eunuc. Ibi publice cuſtos eſt nunc, id eſt, factus portarius.
Publice dati ei ſumptus. Plini. Coniugi eius & liberis ob paupertatẽ, ſumptus publice dati.
PVLCHRE, decore, vt Pulchre ſcribis.
Pulchre, id eſt, ſapienter. In Eunu. Dixti pulchre In Phor. Pulchre ſuades.
Pulchre, valde, nimis. In Amphi. Et quum grauidam, & quum te pulchre plenam aſpicio, gaudeo. In Ruden. Iſtęc res tibi ex ſententia pulchre

chre

chre euenit. Pulchre locare operā.In Amph.

QVA.

Qva,per quem locū.Vergi. Dic mihi qua sit iter. Qua,pro tū vel partim.In Trin. Rapere properāt qua sacrū, qua publicum.

Qua itineris, qua de Bruto, modus est dicendi, pro quo inepte dicunt, ea parte qua itineris, vel de Bruto mentio fit. Vide Card.

QVAM.

Quàm asciscit sibi tā.Tam te diligo q̄ meipsum.

Quàm eleganter connectit duos comparatiuos. Quint. Sitq; salubrior studijs q̄ dulcior:& ijs præterea quibus ac,atq;.Vide Hadr.

Quàm,pro quantum positiuo iungitur. Cicero. Quàm morosi sunt qui amant?

Quàm cū verbis possum,timeo, volo. In Heau. Quàm potero,adiuuabo senem.Ibidē.Quam vellem Menedemum inuitatum. In Andria. Quàm timeo,quorsum euadas.

Quàm, pro quantum, quibusdam verbis interiectis,vt possum, valeo &c. tum positiuis,tū superlatiuis additur.Cic. Quā quidē possum breuiter perstringam. Salusti. Quā maximas potest copias armat.

Quàm elegantia sua non caret,vsurpata quemadmodum sequitur.

Post nouem annos q̄ huc veni. Ante nouem annos q̄ Romā essem ingressus.

Post diem quartum q̄ est in Britanniā ventum.

Ante annum q̄ hęc inciperentnr acta est.

Quàm,pro quanto comparatiuo datur, sed raro. In Trinū. Quam magis specto,minus placet hæc hominis facies.

Quàm eleganter comparatiuum sequitur. Charior mihi es q̄ quem offendam.

Quàm tam, superlatiuo aliqñ, & venuste. Cato. Quàm citissime conficies, tam maxime expediet. i. quo citius, eo magis. In Merc. Quã maxime resisto, tam res in periculo vertitur.

Quàm plurimus, pro quanto magis. Cato. Quã plurimã brassicã ederit, tã citissimũ sanus fiet.

Quàm pro valde, elegãtissime superlatiuo datur, & aliqñ positiuo. In And. Quibus id maxime vtile est, illum esse q̃ deterrimũ. Plini. Quàm multum interest quod à quoquam fiat.

Quàm captũ admirãter vel ironice, iũgitur etiã positiuo Quã pulchre curasti quod cõmiserã?

Quàm facete, q̃ venuste, q̃ cito.

Quampridem, quamdudum venit ille? Inepte, quandiu est ꝙ venit. In Stic. Quãpridem nõ edisti? Ibidem. Quamdudum huc venit?

Quamlibet, pro quantumlibet. Plini. Impudica mulier quamlibet facinus audet.

Quàm mox. In Stic. Quàm mox cocta est cœna? In Asin. Quã mox mihi operam das?

Quã ocyssime, vel ocyus, Inepte, quantocyus.

Quã mox quũ non interrogat, significat q̃ cito, vel statim. In Bacch. Quã mox dico, dabo. Liuius. Intenti q̃ mox signum daretur.

Quamobrem gaudet sibi præponi aliquid tale. In Eunu. Multę sunt caussę, quamobrem cupio, vulgo, ob quas. In Adelph. Nihil reperio quãobrẽ laudet tãtopere Hegio officiũ meũ.

Quàm pene. In Heaut. Quàm pene tua me perdidit proteruitas.

Quàm primum, valde cito. In Adel. Hominem istum impurissimum, q̃ primum absoluitote. Cic. Cura igitur, vt q̃ primum venias.

Quã, pro postquã. Quint. Curtius. Tyrus septimo mense, q̃ oppugnari cœpta erat, capta est.

Quã se

Quã ſępenumero ſubauditur. Cice. Tecum plus anno vixit. Teren. Plus milliès iam audiui.
QVAMDIV, quanto tempore.
Quamdiu interrogatiue. In Capt. Quamdiu id factum eſt?
QVANDO, quo tempore. In Heaut. Quando iſtuc erit?
Quando infinite. In Amph. Ita verſipellem ſe facit q̃n lubet. In Bacch. Veniat quando volet.
Quando, pro ſiquidem vel quoniam, cõiunctio cauſſalis eſt. In And. Duc me ad eam, quando huc veni, vt videam.
Quando gentium, pro quando. In Amph.
QVANDOQVE, aliquo tempore. Quandoq; bonus dormitat Homerus.
QVANDOQVIDEM, ſiquidem, vel quoniã. In And. Deos quęſo, vt ſit ſuperſtes, quandoquidem ipſe eſt ingenio bono.
QVANQVAM & quamuis habes, vbi etſi.
QVANTVM, tantũ, quantitatis, iunguntúrq; poſitiuo. In And. Quantum imperaui, date. In Amph. Neſcio quantũ tu familiaris ſis. i. quã.
Quantum intelligo vel intellexi.
Quantum ego intelligere poſſum.
Quantum ad porticum. Quantum ſuſpicor.
Quãtũ eſt adhibere hoiem amicũ, vbi qd geras?
Quantũ poteſt. Quantum potero. Quantum queam. Quantũ maximum potuit. Plinius.
Quantũ ex ipſa re coniecturam facio. In Heaut.
Quantum hunc audiui facere verborũ. In Milit.
QVANTO, tãto, cõparatiuo gaudẽt. In Heau. Quãto diutius abeſt, magis cupio tanto, et magis deſydero.
Quanto abſq; tanto. In Eunu. Quanto nunc formoſior videre mihi q̃ dudum?

QVAMVIS.

Quamuis pro quantumlibet. In Bacch. Ab eo licebit, quamuis subito, sumere. Vide etsi.

QVAPROPTER.

Quapropter aduerbium interrogandi, propter quod. In Andria.

Quapropter sine interrogatione. In Pseud. Animum aduorte nunc iam, quapropter expertū amoris gnati te habuerim.

Vtimur etiam sic eleganter. In Bacchi. Sed quid est quapropter nobis malum minitemini?

QVAQVA, quacunq; parte. In Epid. Quaqua tangit, omne amburit.

Quaqua versus vel um, per quemcunq; locum. Cęsar. Legatos quaqua versum dimittere.

QVARE interrogandi est.

Quare infinite ponitur venuste, quemadmodū subijcitur. C. Pōpeius. Miror quid caussę fuerit quare consilium mutaris.

QVASI, similitudinis, p tanquā, velut. In Pseu. Ex trāsuerso cedit, quasi cancer solet. In Adel. Ita vita est hominū quasi cum ludas tesseris.

Quasi tu dicas. In Pseu. Quasi tu dicas, me te velle argento circūducere.

Quasi vero. In Amph. Quid admirati estis? quasi vero nouum nunc proferatur.

Quasi vti. In Mer. Qui olim à puero paruulo mihi pędagogus fuerat, quasi vti mihi foret custos

Quasi, pene, vel fere. Sueto. Hora quasi septima.

QVATENVS, in quantum. Eatenus, in tantū. Liuius. Vt quatenus tuto possent, Italiā spectatum irent.

Quatenus, pro quoniam. Plinius. Et quatenus negatur nobis diu viuere, relinquamus aliqd quo nos vixisse testemur.

 QVAR-

QVARTVM, quarto, aduerbia sunt, vt Quartum consul. Quarto consul.

QVE.

Que coniunctio, modo copulatiua, vt Arma virumque cano. Modo expletiua, quãdo ornatus tantũ caussa ponitur. Vergil. Deiphobumque Helenumque. Modo caussatiua, pro quoniam. Cicer. Non solum nobis nati sumus, ortusque nostri partem patria vendicat, partem amici.

Que pro etiam. Apul. Idque ei serio colloquente non crederem.

QVEMADMODVM.

Quemadmodum, similitudinis. Cic. Vt quemadmodum in se quisque, sic in amicũ sit animatus.

Quemadmodũ aliquãdo interrogatiue ponitur.

QVI.

Qui pro quomodo. Cice. Qui fieri poterat? Qui vocare? In Adel. Qui vales? Hora. Qui fit Mecœnas? Qui potuit dissimulare?

Qui, pro quamobrem, quare. Ci. Qui etiam beatior Epicurus, quod in patria viuebat quàm Metrodorus, quod Athenis?

Qui, vtinã. In Phor. Qui illum dij oẽs perdiunt.

Qui, pro vt. In prol. And. In prologis scribũdis operã abutitur, nõ qui argumentũ narret &c.

Qui cum, pro cum quo. Terentius. Qui cum loquitur filius?

Qui dum. In Eunu. Qui dum? G. Quia tristis es.

QVIA.

Quia, caussalis est & indicatiuo iungitur tantũ secundum Vallam, in quo differt à quòd. In Heaut. An eo fit quia in re nostra &c.

Quia geminatum. Quintili. Non quia prodesse nunquam sitis sit, sed quia hoc prospicere debet, ne quid peius quàm feceris, faciat.

Quia pro quod cum subiunctiuo. Cic. Beate vixisse videor, quia cum Scipione vixerim.

Quippe quia. In Heaut. Quippe quia magnorũ sæpe id remedium ęgritudinum est.

Quia enim. In Trucul. Quia enim plus dedi. In Amphi. Quia enim sero aduenimus.

Quia nam, interrogatiuum pro quare. Ver. Heu quia nam tanti cinxerunt æthera nymbi.

Quia ne, id est, certe. Verg. Quia ne auxilio iuuat ante leuatos.

QVIDEM.

Quidem .i. certe, capitur primo pro cõiunctione distinguente res. Ego quidẽ rhetorica magis delector, tu vero logica, hic aũt grammatica. Secundo pro exceptione eius qđ affirmas. Quin. Torquebis quidẽ filium, sed fatebitur tamen. Tertio pro coniunctione expletiua, id est, caussa ornatus. Nihil quidem mihi hic negotij. Cic. Quod quidem magis credo.

Quidem certe. Cice. Illud quidem certe nostrum consilium iure laudandum est.

Quidem Hercle certe. In Andria. Mea quidem Hercle certe in dubio est vita.

QVIN.

Quin, ꝙ, vel vt non. In Heaut. Nunq̃ tam mane egredior, neq; tam vesperi domum reuertor, quin te in fundo conspicer. Idem. Nunq̃ vnũ intermittit diem, quin semper veniat.

Quin pro age, corripiendi vel imperãdi vim habet. In And Quin dic quid est .i. age dic.

Quin, imo. In Heaut. Quin nolo mentiare.

Quin, quinimo. In Ade. Quin tu animo bono es

Quin, cur nõ. Ter. Quid stas lapis, quin accipis?

Quin pro et, vel atq; etiam. Quint. Quin Cicero quoq; idem testari videtur.

Quin

Quin,quod.In And. Non dubium eſt,quin vxorem nolit filius.

Quin,etiam.In Heaut. Necꝫ id iniuria,quin mihi moleſtum.

Quin,qui non,quę non.In Bacc.Nullus eſt quin ſciat. In Hecy. Veſtrarum nulla eſt quin gnatum velit ducere vxorem.

Quin,quare nõ.In Adel.Nunqd vis,quin abeã?

Quin,quo minus.In Eunu. Nullo modo introire poſſem quin viderent me.

Quin, certe, profecto. In Amphi. At Pol quin certa res eſt.

Quin ergo. In Iugurta. Quin ergo quod iuuat, quod charum æſtimant,id ſemper faciant.

Quin potius.In Caſina. Quin potius quod legatum eſt tibi negotium,id curas?

Quinetiam,coniunctio copulatiua. Cice. Quinetiam neceſſe erit cupere &c.

Quin etiam inſuper. In Eunu.

Quinimo.Cicero.Quinimo conſurgenti ei ad cẽſendum acclamatum eſt.

QVIPPE.

Quippe,rationalis eſt.Quintil.Quippe id homini eſt naturale.

Quippe ſignificat quia ſequẽte relatiuo qui,quę, quod. In Amph. Sciebat facturos, quippe qui intellexerat. Ibidẽ.Quippe quę ex te audiui.

Quippe quia.In Heaut.Ego vero laudo,quippe quia magnarum ſępe id remedium ægritudinum eſt.

Quippe vbi.Verg. Quippe vbi fas verſum atꝗ nefas.

QVO.

Quo, ad locum. Quo abis? Quo fugis Aenea? Quo hinc te agis?

Quo non? In Adel. Ad portũ, ad lacũ, quo non?
Quo, pro vnde. In Adelp. Illuc quæso redi quo cœpisti.
Quo, pro vt. Plinius. Neq; enim id feci, quo tibi molestus essem.
Quo, ad quid. Horatius. Quo mihi fortunam, si non conceditur vti.
Quo gentium. In Ruden. Non hercle, quo hinc nunc gentium aufugiam, scio.
Quo, quare. In And. Forma bona memini videre, quo æquior sum Pamphilo &c.
Quo, quod, quoniam. In And. Imo etiam, quo tu minus scis ærumnas meas &c.
Quo, ex quo, aut quare. In Adelp. Te amo quo magis quæ agis, curæ fuit mihi.
Quo terrarũ. Liuius. Quo terrarũ velint traijciãt
Quo locorum. Horatius. Mitte sectari rosa quo locorum sera voretur.
QVOAD, pro quandiu indicatiuis & subiunctiuis iungitur. Teren. Quid, senem quoad expectatis vestrum. Cice. Vt quoad possem & liceret ab eius latere nunquam discederem. Quoad potuit restitit. Cic. Quoad munus officij exequi & tueri possis.
Quoad, pro donec subiunctiuo gaudet. Plancus. Omniaq; integra seruem, dabo operã, quoad exercitus huc mittatis.
Quoad, quousq;. Sueto. Qui eum admodũ pauperem decessisse tradit, & libertate sua, quoad vixit, sustentatum.
Quoadeius, vna dictio, significat vsq; ad, vel in quantum. Cicero. Elaboro quoadeius facere possum, vt consilia hostium intelligam.
Quoadusq;. Acci9. Nihil te impedio, quoadusq; rem peragas.

QVOCIRCA, quamobrem, rationalis est. Ci. Quocirca nihil esse tam detestabile, tamq; pestiferum, q̃ voluptatem.

QVOD.

Quod aliq̃n in principio orationis ponitur nihil significãs. Verg. Quod si tantus amor &c.

Quod, pro quia, raro indicatiuo, sępius subiunctiuo iungitur, vtriq; æque secundũ Vallam. Cic. Vtinam diẽ illum videã, cum tibi agam gratias, quod me viuere coẽgisti. Idem. Mihi quod defendissem, leuiter succensuit.

Quod si, id est, sed si. In Phor. Quod si tibi res sit cũ lenone, qui cum mihi..

Quod ni vel nisi, sed nisi. Idem. Quod ni fuissem incogitans.

Quod, quatenus, vel quantum. Ter. Hęc omnia confingam, quod erit mihi bonum atq; commodum. In Menęchm. Nõ ædepol ego te, quod sciam, vnquam ante hunc diem vidi.

Quod, cur, quamobrem. Cice. In viam quod te des hoc tempore, nihil est. In Aul. Est quod te visam. Vergi. Nihil est quod pocula laudes.

Quod, pro vt. Cic. Cur nunquam tam frequens senatus fuit, quod vnus aliquis tuã sententiã sequutus sit.

Quod, pro quare, vt Quod te oro. In Hecyra.

Quod, pro quantũ ad illud. In Heau. Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me fallere, nihil est.

Quod sciam, quod pace tua fiat, quod sine molestia tua fiat, quod sine incommodo tuo fiat, quod inter nos liceat dicere, flores dicendi lepidissimi.

QVONDAM pro olim. Cic. Fuit ista quondã in hac Rep. virtus.

Quondam de futuro. Verg. Quondam tua dicere facta Tempus erit.

Quondam de pręsenti. Vergi. Quondam etiam victis redit in pręcordia virtus.

Quondam, semper. Verg. Vt quondam in stipulis magnus sine viribus ignis.

QVONIAM.

Quoniam, caussalis est, idem, quod quia, quippe, etenim. In And. Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me. Sępe caussam pręponit toti orationi. Quoniam vnà esse quoties libet non licet, cura frequentius ad me scribas.

Quoniã, pro postquam. In Asina. Quid nũc, quoniã ambo, vt est lubitũ, nos delusistis, datisne argentum?

QVONAM, quopiã, quouis, ad locũ significãt.

QVOQVE.

Quoq;, pro etiã. In Eun. Quicquid dicunt, laudo. Id rursum si negant, laudo id quoq;.

Quoq; etiã. In Hecy. Ego quoq; hoc etiã credidi

QVOQVO, quocunq; locorũ. Quoquo terrarum. In Phor. Quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi aut perire.

Quoquo gentium. In Merc. Mensq; mihi illam quęrere, quoquo hinc abducta est gentium.

Quoquo pacto. In Adelp. Quapropter quoquo pacto cęlato est opus.

Quoquo modo. In Men. Quid nocui tibi, aut adeo isti, quę mihi molesta est quoquo modo?

Quoquo versum. i. versus quẽcunq; locũ. Cęsar. Eius imperio classem q̊quo versum dimittũt

QVORSVM, versus quẽ locũ. In Eun. Ego nescio hercle, neq; vnde eã, neq; quorsum eam.

Quorsum, ad quam rem. In Andria. Quã timeo quorsum euadas.

Quorſum iſtuc? Inepte, ad quod propoſitum? Terentius in Adelphis.

QVOTAnnis & quotidie, tempus & ſpatium continuatum ſignificant.

In dies ſingulos, & in ſingulos annos, non continuatum aut perpetuum, ſed per interualla dierum & annorum ſecretū tempus. Cic. Quotidie, vel potius in dies ſingulos breuiores literas ad te mitto.

QVOTIES & toties adiunxit ſemper Cicero. Poſteriores ſæpe pro quando vſurpârunt, vt Quintilianus.

QVOVIS gentium. In Heau. Imò abeat potius multò quouis gentium.

QVOVSQVE, id eſt, quādiu, vel vſq; ad quod tempus. Et ponitur interrogatiue.

Quouſq; tandem? Cicero: Quouſque tandem abutêre patientia noſtra?

Quum, quære Cum.

RECENTER.

Recenter & recēs, pro eodē capiuntur. Verg. Sole recens orto.

RECTA, aduerbium loci. In Eu. Cur nō recta introibas? ſubaudi, via.

RECTE. In Hecyra: Recte mater. Sic dicimus (ait Donatus) quum ſine iniuria interrogātis aliquid reticemus.

Recte, pro nihil. In Eun. Rogo nunquid velit recte inquit, abeo.

Recte, cōfirmantis aliquādo eſt. In Adel. Tu rus hinc abis? D. Recte.

Recte facitis, gratiarum actio eſt. In Eunu.

Recte parere, non monſtrum parere. Terentius in Andria: Præſertim quum & recte & tempore ſuo pepererit.

Recte, pro iuste. In And. Recte ego semper fugi has nuptias.
Recte dicere. In Adelph. Et recte & verum dicis.
Recte est, id est, satis habeo. In Heau. Tam quod dem ei, recte est.
Recte facere alicui. In Aulu.
Recte ferre molestias. i. patienter. In Eun.
Recte meministi. In Pseud. Sat recte hoc mihi in mentem venit. In Heaut.
Recte olere, id est, vnguenta.
Recte valere. In Bacch.
Recte oneratus. In Bacch. Ille est oneratus recte.
RITE, id est, recte. In Bacch. Hic rite productus est patri.
RVRSVS & rursum, idem quod denuo. In Eu. Inimicitiæ, induciæ, bellū, pax rursum.
Rursus denuo. In Pœn. Reuertor rursus denuo Carthaginem.
Rursum negare, est cōtrarium superioribus dicere. In Eu. Quicquid dicunt, laudo: id rursum si negant, laudo id quoque.
SAepe & sæpenumero, idem. SALTEM, coniunctio à salutē secundū Gel. In Tru. Vbi domi metues malū, fugito huc ad me saltem.
SANCTE, firmiter. In Capt. An tu dubium habebis etiam, sanctè quum ego iurem tibi?
SANE, valde. Vir sane literatus. Sueto. Bellum sane difficile gessit.
Sane, affirmatiue pro quidē aut certe. Ita sane est.
Sane, permissiue aliquando. Sit sane vt vis. Cic. Sed habeat sane.
Et sane. Quintil. Et sane quis concipiat, &c.
Sane q̄. Gellius: Sane q̄ vtile.
Sane quia. In Eun. Quid taces? Ph. Sane quia verò hæ mihi patent semper fores.

Sane quidem. In Andria.

Sane ꝙ. In Eunu. Sane quod tibi nunc vir videatur esse, hic nebulo magnus est.

SAT.

Sat à satis, per Apocopen. Sat commode. In Andria: Non sat commode diuisa sunt temporibus tibi Daue hæc.

Sat diu vixit. In Capt. Ni quis sat diu vixisse sese homo arbitrabitur.

Sat est osculi. In Stich. Sat litium. In Ruden.

Sat est curabo. In And. Quantum sat est. Cic.

Sat fecit officium. In Phor. Non sat tuum te officium fecisse, si non id fama approbat?

Sat habeo. i. mihi sufficit. In And.

Sat scio. In Adelph. In Eunucho.

SATIS, abunde. Satis audacter. In Amph.

Satis bene. In Pœnu. Pro heri nostri quęstu satis bene ornatæ sumus.

Satis certe scio. In Adel. Satis certo scio. In Heau.

Satis credo. In Eu. Satis cū periculo. In And.

Satis est. In Heaut. Satis habeo. In Adelphis.

Satis mirari. In Eu. Nequeo satis mirari.

Non satis me pernosti etiam qualis sim. In And.

Satis recte mones. In Persa. Satis perspicio oculis. In Amph. Satis cerno. In Adel.

Satis video. Plautus in Bacch.

Satis pręceptum. In Pœnu.

Satis diu verba dedisti nobis. Satis adhuc tua frustrata est fides. In Adelphis.

Satis iam delusum censeo. In Asin.

Satis diu hoc iam saxum voluo. In Eunu.

Satis iam, satis pater durus fui. In Heau. Satis iam satis Simo spectata erga te amicitia est mea.

Satis cum gtō. vt Satis caussę, satis historiarū est, satis est mihi tuæ salutis, satisq; iam verborꝝ est.

Satis su-

Satis superq;. Cicero: Satis superq; esse suarum cuique rerum curam.

SATIN, pro satis ne. In Andria: Satin sanus es qui me id rogites?

Satin saluæ, modus interrogandi an satis saluæ res essent. In Eunucho: Quid trepidas? satin saluæ? Liuius: Quærentiq; viro, Satin saluæ? Minime, inquit.

SCILICET.

Scilicet & Videlicet affirmatiue, idẽ quod certe. Sine amaritudine aliquãdo et irrisione. Ouid. Scilicet interdũ miscentur tristia lætis. In Eu. Ipsa est scilicet.

Vsurpãtur autẽ ferè semper cũ amaritudine quadam & derisione. Verg. Scilicet is superis labor est. In Andr. Id populus curat scilicet. In Heau. Scilicet equidẽ istuc factũ ignoscam.

Per scilicet etiam definimus, enumeratis multis confuse. Quatuor sunt virtutes, scilicet iustitia &c. sed hic modus vix apud doctos reperitur.

SCIENTER, idem quod scitè, discretè, peritè. Cic. Vt enim ex neruorum sono in fidibus, q̃ scienter ij pulsi sint, intelligi solet.

SECVNDO, pro rursus. Cic. Semel hominem alloquutus fueram, an secũdò mihi redeundũ esset ignorabam.

SECVS.

Secus pro aliter aduerbium, præcedente non vel haud. In Epid. Nisi quid tua secus sentẽtia est.

Secus q̃. In Cap. Nec mihi secus erat, q̃ si essem familiaris filius.

Secus ac si. Cic. Non secus ac si meus frater esset. Idem: Non secus ac si ipse adesses.

Secus ac. Cic. Non dixi secus ac sentiebam. Idem Cuius ego salutẽ nõ secus ac meã tueri debeo

Secus atq;. Cic. Quoniam cœpi secus agere atq; initio dixeram.

Secus, pro male. Salustius: Quia tentatum ante secus cesserat.

Secius quibusdam à secus, alijs à sero deductum videtur.

Secius. i. minus. Apul. Nec eò secius approbabitur tibi nunc etiam firmitas animi mei.

Secius, tardius. Accius: Si forte paulò q̃ veniam secius. Hic Festus à sero deriuari dicit.

S E D.

Sed cōiunctio, aliquādo transitū significat ad mētionem alterius rei. In Phor. Sed quid tu es tristis? Ibidem: Sed quis hic est senex?

Sed, contrariæ sententiæ significatio est. Teren. in Andria: Haud scio, an quę dixti sint vera omnia, sed paruipendo.

Sed inceptiuum, pro atque. In Andria: Sed Pamphilum video.

Sed quid hoc, nō interrogātis, sed mirātis. Ibidē.

Sed videōn ego Philotion? dubitātis est. In Hec.

Sed autē. In Rud. Sed autē, quid si hāc hinc abstulerit quispiam, sacrā vrnam Veneris?

Sed enim. In Curc. Sed enim nequeo durare.

SEDVLO, instanter, diligenter, ex animo & sine dolo. In Eun. Faciam sedulò. In Phor. Fiet sedulò. Ibidem: Ego sedulò hūc dixisse credo id est, simpliciter.

S E M E L.

Semel, vna vice. Plautus in Capt. Satis sum semel deceptus.

Semel iterum tertium. Ineptè, semel bis ter. Cic. Quod semel ille iterumq; neglexit.

Semel, in summa, vel ad summam, vel breuiter. Quintil. Deniq; vt semel finiam. Idem: Et vt

ſemel oīa complectar. Ouid. Aegrota iam Polycarme ſemel.i.fac finem ægrotandi.

Semel, pro cito. Ver. Qui ne qd tale videret Procubuit moriēs, et humū ſemel ore momordit

SENSIM, id eſt, paulatim. Cicero: Magis decere cenſent ſapientes ſenſim diluere, q̄ repente præcidere.

SERIO opponitur ioco. In Amph. An id ioco dixiſti? equidem ſerio ac vero ratus.

SERO, tarde. Ibidem: Sero aduenimus. Inde ſerotinus, id eſt, veſpertinus.

Sero, poſt tempus. Sero pultem coxeris ægro vita defuncto.

SEV diſiunctiua eſt. In Trin. Hęc ſunt, ſeu recte ſeu peruorſe facta ſunt, egomet feciſſe fateor.

S I.

Si, quādo res facta ſignificatur, finitiuis iungitur. Cicero: Si illuſtrantur, ſi erumpunt omnia. Verg. Si te fata vocant.

Si cōditionális, ſubiunctiuis gaudet. vt Si facias, Si feceris. Confunditur aliquando. In And. Si illum relinquo, eius vitæ timeo; ſin opitulor, huius minas.

Si, pro quamuis, ſubiunctiuo iungitur. In And. Non, ſi capiundos mihi omnes homines inimicos ſciam.

Si cū quis, indicatiuo ferè iungitur. Ouid. Si quis in hoc artem populo nō nouit amandi.

Si, pro etſi. In Eunucho: Nam ſi ego digna hac cōtumelia ſum maxime, at tu indignus qui faceres tamen.

Si, etiam ſi. In Merc. Decem vocaſſet ſi ad cœnam ſummos viros, nimium obſonauit.

Si, pro cū vel poſtquam. In Phor. Herus ſi redierit, molendum vſq; in piſtrino.

Si,pro an.Cic.Delatus est ad me fasciculus, solus solui,si quid ad me literarũ, nihil erat. Terent. Visam si domi est.In Adelph.Si fortè frater redierit viso,id est,an rediit.

Si est vt.In Hecy.Si est vt velit reducere vxorẽ,licet, id est,si velit.

Si,pro vtinam.Verg.6.Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus Ostendat.

Si diis placet,elegãs dicendi modus vbi alicuius indignitatẽ vel temeritatẽ admiramur vel indignamur. Liuius: Perpetuos si diis placet tribunos.Idẽ:Quinetiam si diis placet,nefas aiũt consulem plebeium fieri.

Si te in germani fratris dilexi loco. Sic dicimus, quãdo pręstitimus aliquid, & tñ nolumus exprobrare.Verg.Si bene quid de te merui.

Si sapis,pro si sapias. In Eunucho.

Si,caussalis est. vt Si sol oritur,dies est.

Si, pro siquidem vel quia. Vergilius: Vestro si munere tellus Chaoniam pingui glandẽ mutauit arista.

Si,per Aposiopœsim.In And.Ne me attingas sceleste,si pol Glycerio non omnia hæc.

SIC.

Sic affirmantis aduerbium.In And.Sic est.

Sic,similitudinis.In Stich.Sine fores sic.In Amp. Sic salutas atq; appellas,quasi dudum non videris. Sic satis. In Heaut.

Sic optandi. Verg. Sic pater ille deûm faciat,sic magnus Apollo.

Sic,demonstratiuum aliquãdo. Verg.Sic notus Vlysses? In Phor.Sic tenuiter.

Sic,pro talis. In Phor.Sic est ingenium. In And. Sic vita erat. Sic,leuiter & negligenter. In And.Mirabar hoc si sic abiret.

Sic ago

Sic ago. Sic me decet. Sic agam. Sic sum.

Sic, pro valde. Apule. Nec ego rebar sic multorũ id opus dierum esse.

Sic sic. Verg. Sic Sic iuuat ire per vmbras.

Siccine, interrogandi. In Heau. Siccine est sententia?

S I C V T.

Sicut, sicuti, similitudinem notant. Tu loqueris sicut rex, scilicet loquitur.

Sicut & Sicuti, interdũ diuersa denotãt. Quintil: Sed hęc loquẽdi pręcepta, sicut cognitiõi sunt necessaria, ita nõ satis ad vim dicendi valent.

Sicut, eleganter antecedentem sententiam adnectit cum sequenti. Plinius: Ferunt Crassum nunquam risisse, ob id agelastum vocatũ, sicut nec fleuisse multos.

SICVBI, id est, si alicubi: & sicunde. i. si alicũde, duo verba postulant. Sicubi te hodie offendero, non euades.

S I M V L.

Simul, congregandi. In Eunuch. Simul consilium cum te amisti.

Simul tecum. In Amph. Nunc primum istanc tecum conspicio simul.

Simul cum. Cicero: Cum corporibus simul animas interire.

Simul geminatum, idem quod cum & tum, vel & &. Quintil. Simul vt pleniori obsequio demererer amatissimos mei, simul ne vulgarẽ viam ingressus, alienis vestigijs insisterem. Liuius: Audita clades simul pauorem simul luctum ingentem fecit.

Vnà & pariter, raro hoc modo inueniuntur.

Simul, deinde vel etiã. Vatini⁹: Ciues Romanos occidit, abripuit, disperdidit, regiões vastauit, simul verò semissis hõ contra me arma tulit.

Simul, pro poſtquã. Quam ſimul agnouit. Ouid.
Simul ac, poſtquam. Saluſt. Iam primũ iuuentus ſimul ac belli patiens erat.
Simul atq;. Cic. Gratiſſimũ mihi feceris, ſi ad me ſimul atq; adeptus eris, miſeris.
Simul &, coniunctio copulatiua.

SIMILITER.

Similiter ac, atq;, vt. Hadr. Cice. Similiter facis ac ſi me roges. Idem: Neq; vero illum ſimiliter atq; ipſe eram, commotum vidi.

SIN.

Sin, idem valet quod ſi, niſi quod ſemper in ſecunda parte ponitur. Si in priore. In Hecy. Si eſt vt dicat velle ſe, redde: ſin eſt autem vt nolit, recte conſului meæ. Ponitur aliquando Sin abſolute. In Adelphis: Hęc primum vt fiant, deos quæſo, vt vobis decet: ſin id parum procedat, quouis modo.

SIQVIDEM.

Siquidẽ vna vox, idem quod quoniam. Cic. Gratulor Baijs noſtris, ſi quidẽ vt ſcribis, ſalubres repente facti ſunt.
Si quidem diuiſim, ſignificat ſi certe. Teren. Occidi, ſi quidem vera prędicas.
SODES, pro ſi audes. Dic ſodes. Hora. Corrige ſodes. SVBMISSE loqui, barb. baſſe.
STATIM, continue, mox, ilico.
Statim atq;. Vlpianus: Iudicĩ eorum ſtatim atque iudex factus eſt, omnium rerum officium incumbit.
Statim q̃. Martianus: Oẽs proconſules, ſtatim q̃ vrbem egreſſi fuerint, habent iuriſdictionem
SVMMVM, inepte, ad maius. Cic. Scias igitur fortaſſe cras, ſummum perendie.
SVMMATIM, in ſumma, vel per ſummas.

SVBINDE, inde vel deinde, statim. Si negabit, subinde illi testes proferto.
Subinde, identidem, frequenter. Lepus cũ canibus insectantibus premitur, subinde respicit. Quid tam subinde vultum mutas?
SVRSVM. In Eu. Ne sursum deorsum cursites.
Sursum versum .i. versus superiorem locũ. Cato: Sursum versum semper adducito.

TAM QVAM.

TAm quàm positiuo iunctæ. In Capt. Tam ego fui ante liber, quàm Gnatus tuus?
Comparatiuo nonnunquam. Cicero: Istam, inquam, dexteram nõ tam in bellis, neq; in prælijs, q̃ in promissis & inferiorem.
Superlatiuo. Salust. Quàm quisq; pessime fecit, tam maxime tutus est.
Tam verbis iungitur. In Eu. Tam scio esse hanc technam, q̃ me viuere.
Tam ego homo sum, quàm tu. In Asin.
Tam cum aduerbijs. vt Tam cito, tam diu, tam mane, tam vesperi.
Tam atq;. Tam cõsimilis est atq; ego. In Amph.

TAMEN.

Tamen, nihilominus, modo sequitur modo præcedit. Plautus in Epidi. Sine tuo labore quod velis actum est tamen. Cicero: Tamen nõ discedis à malitia.
Tamen præponitur aliquãdo licet, quãuis, quanquam, &c. In And. Hęc satis licet digna nõ sit, tamen eam adducam.
Tamen, statim. Verg. Hic hœdos depone, tamen veniemus in vrbem.
Tamen, duntaxat. In Hecy. Quod potero faciam tamen vt pietatem colam.
Tamen vt, In Asina. Licet fortunam laudem, tamen

men vt ne salutem culpem. Satis tuto tamen. In Eunucho.

TAMETSI, habes vbi Etsi.

Tametsi cũ subiunctiuo. In Hecy. Memini tametsi nullus moneas.

TANDEM.

Tandem, postremum. In Eun. Heu noster, laudo, tandem perdoluit.

Tandẽ aliquãdo. Cic. Tandẽ aliquãdo mihi à te expectatissimas literas reddidit.

Tandem, pro tamen. In Adelph. In qua ciuitate tandem te arbitrare viuere?

Quousq; tandem. Cice. Quosq; tandem abutêre patientia nostra?

Tandẽ, expletiua nõnunquã coniũctio. In Phor. Ita ne tãdẽ vxorẽ duxit Antipho iniussu meo Et tunc per interrogationẽ habet vrgẽs quiddam & accelerans.

Tandẽ, nunc saltem. In Eun. Vt hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem.

Tandem tandem. In Curcu. At tandem tandem.

TANQVAM.

Tanquã, idem quod quasi aut velut. Cic. De Dolabella videas, tanquã si res tua agatur. Idem: Multo antè tanquã ex aliqua specula prospexi tempestatem futuram.

TANTISPER, tamdiu, postulat post se dum, donec, quãdiu, vel quoad. In Mostel. Ego tantisper, dum exis, te opperiar foris. In Mençch. Meretrix tantisper blãditur, dum illud quod rapiat videt.

TANTOPERE, tam vehementer. In Ãnd. Ah ne sæui tantopere.

TACEAM, idem pollet quod, ne dicam: suntq; extenuationis notæ.

TANTVM, solum. In Capt. Tantum studens vt natum recuperet.

Tantum non.i.ferè, rei non peractæ aduerbium. Sueton. Tantum non aduersis tempestatibus Rhodum enauigauit.

Tantũ num.i.etiam. Plini. Habes æstate, hyeme consuetudinẽ: addas huc licet tantũ num quæ inter hyemem, æstatemq; mediam.

Tantum est. In Most. Debentur illi quadraginta minæ, tantum est.

Tantum, ad numerũ. In Bacch. Tantum debuit?

Tantum q̃. In Hecy. Nõ hercle vobis dici potest tantum, q̃ reipsa nauigare incõmodum est.

Tantũ quantum. In Mostel. Si graderere tantum quantum loquere, iam isses ad forum.

Tantum sat habes.i.tantũ tibi sufficit? In Heaut.

Tantũ abest, parum abest, nihil abest, idem quod nedum. Ne semel quidẽ attigi, tantũ abest vt verberarim. Cic. Tantum abest ab officio, vt nihil officio possit magis esse cõtrarium. Idẽ: Tantũ abest vt scribi contra vos nolimus, vt id etiam maxime optemus.

TANTO, cõparatiuum postulat. In Persa: Ter tanto peior ipsa est.

TECVM loquor. In Mil. Tecũ sentio. In Pseud.

Tecum oro & quæso. In Curcul.

Tecum simul. Plau. in Amph. Neque vidi istam nisi tecum simul.

TEMERE.

Temere facere, agere quicquam, est inconsultè, sine caussa, præter rationem. In Andria: Ne temere facias. In Phor. Hoc temere nunquam amittam à me.

Temere esse.i.frustra, vanũ. Nõ temere est quod vulgo fertur. Nõ temere est quod tu times, id est, non

est,non sine caussa.In Phor.In Bacch.Rapidus fluuius est,non hac temere transiri potest.i.nō sine periculo. In Hecy.Quo magis omnes res cautius,ne temere faciam,accurro.

Temere,pro ferè. Quintilianus:Illud ingeniorū velut pręcox genus,non temere vnquam peruenit ad frugem.

Temere dicere,loqui,est citra meditationē, præiudicium,quum lingua pręcurrit mentē. Aut loqui ea quę offendūt audientes. Cauendū ne quid temere dicas.i.sine cura vel ratione.

Temere fieri.i.sine caussa. Nil temere fit.

TVM.

Tum,vbi succedit cum,supra patet:vbi diximus vt plurimū finito iungi,licet aliquādo subiunctiuo addatur. Cic. Nos cum multum literæ, tum non minimū Idus Martiæ consolentur. Interdū vnico verbo adhærent.Cic.Cū multis locis nostrorū hominū ingenia virtutesq; Brute soleo mirari,tum maxime in his studijs &c. Interdum nulli verbo adhęrent. Cicero: Qui cum suis virtutibus,tum verò te filio in unum superasset fortunas, si te ante vidisset,q̃ à vita discederet.

Tum,pro tunc. In Phor. Cum secundæ res sunt, tum maxime meditari secum oportet,quo pacto aduorsam ærumnā ferant.Hora.Tum tua res agitur, paries cum proximus ardet.

Tum geminatū in rebus paribus. In Cist.Tum antehac te amaui,tum id mihi hodie aperuisti. Petrus omnium artium peritissimus tum logices,tum rhetorices,tum grammatices. Raro inueniuntur, qui ex literis tum eruditionē, tum mores sequuntur.

Tum autem,pro &. In Eunu. Neq; adeo qui re-

ſtiterim,tum autē qui illum nō flocci fecerim
Tum autem,prętere a. In Eunu. Tum autem hoc timet,ne deſeras ſe.
At dicimus ſępius Tum vero.
Tum,prętere a.In prol.Eu.Tum ſi quis eſt,&c.
Tum demū.i.nouiſſime. Verg.12.Tum demum mouet arma deo.

T V N C.

Tunc, de pręſenti. Plaut. Tunc ad eam accede, quum potes.
Tunc,de præterito.Verg.Tunc decuit quum ſceptra dabas.
Tunc,de futuro.Plau.Ego tunc adero,quum tui videndi mihi copia erit.
Tunc temporis.Iuſtinus:Tunc temporis Perſarum Cambyſi mediocri vero.
VALDE, pro valide per ſyncopen dicitur.
VAH, interiectio.nunc admirantis, nunc exultantis,nunc inſultantis. In Andria:Vah conſilium callidum. Ibidem:Vah,leno iniqua me non vult loqui.

V B I.

Vbi,in quo loco. Vbi interrogatiue aliquando.In Eu.Sed vbi eſtis vos?
Vbi,relatiue nonnunquam. Verg.Vbi Aeacide telo iacet Hector.
Vbi infinite. In Trucu.Vbi amici,ibidem opes.
Vbi,poſtquā.Verg.Hęc vbi dicta dedit. Teren. Vbi ad vxores ventū eſt, tum fiunt ſenes.
Vbi,quando. In Eunu.Vbi vis,accede. In And. Vbi voles,accerſe.
Vbi vbi.Teren.Vbi vbi eſt,diu cęlari nō poteſt
Vbi vbi gentium. In Aſin.Perij ego oppidò,niſi Litanum inuenio iam,vbi vbi eſt gentium.
Vbi loci.i.vbi. In Capt.Propemodum vbi loci
tuæ for-

tuæ fortunę ſunt, facile intelligis. In Mer. Vbi loci res ſumma noſtra publica?
Vbi terrarum. In Amph. Nõ ædepol nũc vbi terrarum ſim ſcio. Cice. Neq; adeſt iſtic, neq; vbi terrarum ſit ſcio.
Vbinam gentium. In Merc. Vbinam eſt is homo gentium? Cicero: O dij immortales vbinam gentium ſumus.
Vbiuis gentium. In Hecy. Cui quãto fuerat præſtabilius, vbiuis gentium ætatem agere.
Vbi primum. In Eunucho: Vbi primum poterit ſe illinc ſubducet ſcio.
Vbiq;, vt vbiq; terrarum, locorum, gentium.
Vbicũque terrarũ. Cic. Vbicũq; terrarũ ſunt ibi eſt omne Reipub. præſidium.
VBERTIM, id eſt, copioſe.
V E.
Ve, diſiunctiua cõiunctio, pro aut, ſua apud veteres nõ caruit venuſtate. Cic. Appius ad me ex itinere bis terue literas miſerat.
Ve geminata poſtponitur elegãter negatiue. Cicero: Peto à te vt id à me, neue in hoc, neue in alijs quæras.
Væ interiectio, datiuum vult. In And. Vę miſero mihi. Mart. Væ tibi cauſidice.
Væ abſolutè. Verg. Mantua væ miſeræ nimium vicina Cremonę.
V E L.
Vel, id proprie ſignificare videtur, quod interrogantes dicimus, quid tibi de hoc videtur? aut quid nũc dices? In Men. Dij veſtrã fidem, vel hic, qui nunc inſanit, q̃ valuit paulo prius. In Heau. Vel me hęc deambulatio q̃ nõ laborioſa ad languorẽ dedit. In Hecy. Vel hic Pamphilus quoties iurabat Bacchidi.
Vel, pro aut, diſiunctiua. In Mil. Vel adeſt vel nõ

Vel, copulatiua. In Eun. Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac tradas.

Vel, etiam. Cicero: Occupationum mearum vel hoc signum erit, quod epistola, liberarij manu est. Quintil. Eximia virtus tua efficit vt te vel maxime diligam. Cicero: Vt vel perire maluerit, quàm perdere omnia.

Vel saltem. Plaut. Si non tangendi, vel nobis videndi procur stantibus copia detur. In Phor. Postremo si nullo alio pacto, vel fœnore.

Vel etiam. In Menech. Vtere vel tu, vel tua vxor vel etiam in oculos compingite.

Vel hercle. In Andr. Vel hercle eneca, nunquam hinc feres à me.

Vel quasi egomet, qui filij caussa cœperam me excruciare animi. In Epid.

VELVT.

Velut, veluti, vti, imaginem rei significant, & exponuntur per verbum sum. Tu incedis velut rex, aut veluti vrsus, id est, tanquam esses rex, vel vrsus.

VIRITIM, per singula capita.

Viritim pugnare, dimicare.

VIX.

Vix, difficulter. In Amphi. Vix incedo inanis, ne ire posse cum onere existimes.

Vix, multis modis, vel statim. In Hecy. Vix me illinc abstraxi. Vix bene. Ouid. 13.

Vix ægre. In Pœnu. Nã cũ sedulo munditer nos habemus, vix ægre amatorculos inuenimus.

Vix dum. In Phor. Vix dum dimidiũ dixeram, intellexerat.

Vix tandem. In And. Vix tandem sensi stolidus.

Vix refertur ad tempus, Vergi. Vix è conspectu siculæ telluris, &c.

Vix mo-

Vix modo. Ouid. Vix Priamus tanti Troiaq; tota fuit. Ita tamen vix viuimus. In Cistel.
VLTERIVS æquo, id est, plus. Horatius.

V L T R O.

Vltro refertur solum ad animata. Terent. Venit Chremes vltro ad me.
Sponte etiã ad inanimata. Hæc herba sponte crescit. Lapis sponte decidit. Quintil. Plusquam imponebatur oneris, sponte suscepi.
Vltro & citro tam ad dicta q̃ ad locũ referũtur. Cice. Multis verbis vltro citroq; habitis. De loco. Non decet Christianum in templis vltro citroq; commeare.

V N D E.

Vnde, ex quo loco. Vnde es? Vnde is? In Adel. tot res repente circumuallant, vnde emergi non potest.
Vnde, ex quibus rebus. In Eunu. Est dis gratia, & vnde hęc fiant, & adhuc nõ molesta sunt.
Puer hic vnde est? .i. ex quo? Vnde id scis? Terẽ.
Vnde, à quo. In Epid. Nunquam hominẽ quenquám conueni, vnde abierim lubẽtius. Verg. Genus vnde Latinum?
Vnde, ad quid. Quinti. Vnde hunc illi animum? Horat. Vnde mihi lapidem?
Vnde gentiũ. In Epid. Vnde hęc igit gentiũ est?
Vnde vnde, vndecunq; idem. Vndeuis, vndelibet idem.
VNQVAM, aliquo tempore. In Heaut. Caue postquam (si me amas) vnquam istuc verbũ ex te audiam.
Vnquã hodie. In Amph. Neq; ego hũc hominẽ hodie ad ædes has sinam vnquam accedere.
VSPIAM inepte, in aliquo loco significat. In Adel. Si absis vspiã. In Casi. Nũ me expertus

 vspiam?

vſpiam? Cice. Vtrũ conſiſtere vſpiam velit.
VSQVAM, in loco & ad locum ſignificat. In Andria: Neque iſtic, neque alibi tibi vſquam erit in me mora.
Vſquam gentium. In Hecy. An quiſquã vſquam gentium eſt æque miſer?

VSQVE.

Vſq;, ad locum, de loco, & de tempore dicitur. In Adelph. Miletum vſq; obſecro? Iungitur autem pulcherrime cũ prępoſitionibus à, ab, ad, ante, è, ex, in. Item cũ aduerbijs pridie, poſtridie, dum, iſtinc.
Vſque ad necem. In Andria. Vſque ad pridie nonas Maias. Cic.
Vſque de tempore. Vſq; ſub obſcurum noctis.
Vſq; ante diem, quinto kalendas Maias. Liuius.
In noſtram vſq; ætatem. Quintil.
Ad vſque. Decolor extremo qua cingitur India Gange. Ouidius.
Vſq; à cunabulis. In Pſeu. Vſq; à pueris. In Adel.
Vſq; à principio oĩa. In Aulu. Sol ſemper eſt hic vſq; à mane ad vęſperum. In Moſt.
Vſque à Romulo. Cic. Vſque à proauis. Verg.
Longe vſque à campis vltimis. In Rud. A prandio vſque.
A pueritia vſque honeſtiſſime vixit.
Vſque poſtpoſitą ſuo caſui elegãtiam ſpirat. Ad nauſeam vſq;. Ad prodigium vſq; doctus.
Vſque ab radicibus. In Aulu.
Vſque ab ſtirpe. In Trin.
Vſque ab auo atque attauo. In Phor.
Vſque in flumen.
Vſque è Perſia. Plautus in Perſa.
Ex Aethiopia eſt vſque hæc. In Funu.
Vſque dum, id eſt, donec, vſquequo, vel quoad. In Men.

In Men. Vsq; dum regnum obtinebit Iuppiter. Ponitur interdũ aliquid inter vsq; & dũ. In Persa. Vsq; domi ero, dum excoxero lenoni malum.
Vsq; donec. In Mil. Ibo adorans quasi venaticus vsq; donec persequutus vulpem ero.
Vsq; adhuc. In Mil. Vsq; adhuc actum est probe In Men. Optime vsq; adhuc cõuenisit signa.
Vsq; affatim. In Pœnu. Edas de alieno quantum velis vsq; affatim.
Vsq; adeo, plus habet vehementię q̃ adeo. Persius. Vsq; adeo ne Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter?
Vsque adeo donec Suadere, orare, vsque adeo donec perpulit.
Vsque adeo, dum. In Eunuc. Vsque adeo illius ferre possum ineptias, et magnifica verba, verba dum sint.
Vsque eo. i. tamdiu. Cice. Vsque eo premere eorum capita mordicus, dum captũ amitterẽt. Idem. Sed vsque eo quod arguas non habes.
Vsq; istinc. Cice. Eos vsq; istinc exauditos putẽ.
Vsq; sine casu, significat diu aut multum, vel valde. In Adel. Ego vapulando, ille verberando vsque, ambo defessi sumus.
Vsque, assidue, semper. Cicero. Mihi curæ vsque erit quid agas.
Vsq; ne valuisti? In Mer. Ter. Qui vsq; vnà affuerim. Hora. Defendit æstatẽ capellis vsq; meis
Vsque opperiar. In Epid. Perreptaui vsque omne oppidum. In Adelp.
Vsq;, auget sententiam. In Adelp. Ctesipho me pugnis miserum, & istam psaltriam vsque occidit. Idem. Mulctauit vsque ad mortem.
VSQVEQVAq;, passim, assidue. In Pœn. Mari terraq;

terraq; vsquequaq; quæritat. In Bacchi. Mihi vsquequaq; loquitur. Plin. Cur enim non vsquequaq; Homericis versibus agam tecum?
VSQVEQVO, fere semper interrogatiue accipitur.

V T.

Vt & quod differũt. Vt, vti, quo, significãt caussam finalem.
Quod & quia caussam efficientem. Non castigo te, quod odiõ habeam, sed quo meliorem efficiam. Cura vt conualescas. Da operam vt doctior euadas.
Vt, idem quod quo. Ouid. Vt corpus redimas, ferrum patieris & ignes.
Vt, pro quõ, sed cum quadã admiratione interrogat venuste. In Rud. Vt te amplector libens.
Vt, quomodo, cum interrogatione. Vt vales? Vergi. Vt vidi, vt perij, vt me malus abstulit error? Vt res se habeãt tuę?
Vt qui i. quippe vel quia. Quintilia. Nec ignoro quos transeo, nec vtique damno, vt qui dixerim esse in omnibus vtilitatis aliquid, id est, quia dixi. Senes nemini fidunt, vt quibus omnia suspecta sunt.
Vt, sicut. Fabius. Quod vt longe optimũ, ita difficillimũ. Cice. Pueri in quibus vt in speculis natura cernitur. Vt animus est, eloquar. Plau.
Vt, quamuis. Idem. Vt istuc periculum ingens sit, me tamen non interfecit.
Vt, caussalis. Hora. Vt iugulent homines, surgũt de nocte latrones.
Vt, postq̃. Cic. Equidẽ vt veni ad vrbem, nõ destiti oĩa & sentire, & dicere, & facere, quæ ad concordiã pertinent. Ver. Vt ventũ ad sedes.
Vt, ne, non. Cic. Vereor vt possim. In And. Dies hic, vt mihi sit satis vereor ad agendum.

Vtnę

Vt ne,pro ne,frequẽtiſſimũ eſt et elegantiſſimũ In Eu. Vlciſcar,vt ne impune in nos illuſeris. Ci. Velim vt ne qd properes. Vt ne qd nimis
Vt, ſecundum quod, In Phor. Vt eſt ille bonus vir. Idem. Vt alia tua facta ſunt. Idem. Vt nũc ſunt homines. Vt nunc ſunt mores.
Vt,quàm. Ci. Vt honeſtum illud Solonis,quod ait verſiculo quodam.
Vt,male precantis,pro vtinã. Vt illum dij deæq; omnes perdant.
Vt te magnus perdat Iuppiter. Vt dij deæq; omnes me peſſimis exemplis interficiant.
Vt iunctum cum metuo, vereor, timeo, ſignificat dubitationẽ,quo loco multi inepte ponũt ne. Teren. Metuo vt ſubſtet hoſpes. In And, Dies mihi vt ſit ſatis vereor ad agendum.
Vt,pro licet,vel poſito,vel dato. Cice. Quis locus erit tutus, vt placatis vtamur fluctibus.
Vt cum maxime. In Hecy. Amabat vt cum maxime tum Pamphilus,id eſt,amabat ſicut vnquam, vel nunquam magis.
Vt ita dicam,parentheſis fere eſt in oratione. Cũ quid per ſimilitudinẽ, aut à vulgari phraſi abhorrens,pręmunitionis locũ habet. Cic. Impedit enim conſilium voluptas,rationi inimica,ac mentis(vt ita dicam)perſtringit oculos.
Vtut, pro qualitercunq;, Inepte,taliter,qualiter. Ter. Vtut erat,manſum tamen oportuit.
Vt repetitum,pro quomodo. Cic. Qui aut dicit teſtimonium ex noſtris hominibus, vt ſe ipſe ſuſtẽtat, vt omnia verba moderatur,vt timet ne quid cupide, ne quid iracunde, ne qd plus minusue quàm ſit neceſſarium dicat.
Vt,pro quemadmodum. Cice. Sed omitto vt ſit factus vterq; noſtrum. Ouid. Aſpice demiſſis
vt eat

vt eat miserabilis alis. Horat. Viden vt gemi næ stent vertice cristę?

Vt, elegantiæ caussa positum. Cice. Inuitus feci, vt Caium Flaminium de senatu eijcerem, id est, inuitus eieci.

Vt, quod. Teren. Nihil do, vt etiam impuratus ille me irrideat.

Vt voles esse me, ita ero. i. talis qualis. In Pseu.

Vt tute es, iterũ omnes censes esse. In Ruden.

Ita vt. Cic. Ita sunt dulces, vt non legantur modo, sed etiam edificantur.

Vt, vbi supprimitur ita. In And. Tum illa, vt cõ suetũ amorem facile cerneres, reiecit se in eũ.

Vt ad pauca redeam. In Hecy.

Vt ne addam. In Phor.

VTCVNQVE.

Vtcunq;, quõcunq;. In Amphi. Vtcunq; animo collubitum est meo.

Vtcunq; ventus est. i. secundum quod. In Epid.

Vtcunq; opus sit verbis, vide, id est, quomodo sit loquendum. In And.

Vtcunq; erit. i. quõcunq;. Liuius.

VTRINQVE.

Vtrinq;, ex vtraq; parte. In Amphi. Postquam vtrinq; exitum est maxima copia.

Vtrinq; est grauida, & ex vino & ex summo Io ue, id est, bifariam.

VTROQVE.

Vtrôq;, ad vtrumq; locum. In Stich. Per ortum vtrôq; commeatus continet.

Vtrôq; versum. In Capt. Vtroq; versum rectũ est ingenium meum, ad te atq; ad illum

VTRVM.

Vtrum, aliquãdo interrogandi. In Amphi. Vtrũ sit, an non, voltis?

Vtrum,

Vrum, dubitantis aliquando. In Phor. Vtrū stultitia facere ego hunc, an malitia dicā. In Aul. Quid tu curas, vtrū crudum an coctū edam?

VVLGO, passim. Teren. Vulgo quod dici solet. Plinius Quod vulgo dicitur. Idem. Quod creditur vulgo.

ELEGANTIAE PRAEPOSITIONVM.

Prępositio suis interposita casibus, maxime in, sub, cum, ad, ab, præ, ex, & si quę plures, elegātiam habent. Vergi. Multo cū murmure. Idē. Fronte sub aduersa. Idem. Magno in populo. Tuis in literis &c.

A.

A præpositio iungitur omnibus consonantibus

A pro post. A tergo. Ouidi. Sol erat à tergo. barb. à retro.

A puppi. Vergil. 3. Prosequitur fugiens à puppi ventus euntes.

A prandio, cœna, ludo.

A principio. In Andria. A primo. Vel absolute principio, primo.

A pedibus vsq; ad caput. Aristoph.

A capite vsq; ad calcem.

A fronte atq; à tergo, est diligenter inspicere.

A puero paruulo. In Merc.

A paruulo. In And. A paruis. Ibidem.

A puero. In Adel. A pueris. In Heau. A cunabulis. Plau. A pueritia. In Heaut.

A pusillo puero. In Stich. A prima adolescentia. Cicero.

A pri-

A prima ætate. Cicero.
A secretis. A consilijs, secretarius est
A literis, Cancellarius est.
A concionibus, orator.
A negotijs, nuntius est.
A cubiculis, Cubicularius est.
A libellis, notarius.
A poculis, id est, pocillator.
A thesauris, Thesaurarius.
A scrinijs, scriniorum præfectus.
A responsis. A manu puer.
A pedibus seruus. Cic.
A pedibus, cacula, celer. Idem.
A manu, scribæ quorum manu ad literas scribendas principes vti solent.
A facetijs, fabulis, congerro est.
A teneris vnguiculis. Hora. A teneris. Ver. Atque adeo à teneris assuescere multum est.
A primis annis. A crepundijs.
A dextra læuaque dies. Ouidius.
A dextris atque à sinistris.
A pede ad verticem vsque te noui.
A vertice ad imos talos pulcher. Horat.
A vertice vsque ad extremum vnguem. Hierony.
A calce ad caput recurrere.
A carceribus ad metam. A meta ad carceres.
A linea incipere, id est, ab ipso rei exordio.
A limine salutare, prouerbium est rei experientiam non satis tenere.
A prima fronte, aut facie nóscere, superiori simile est.
A facie ad faciem, germanismus est.
A singulari beneuolentia.
A consuetudine, amicitia, beneficijs, meritis, studijs literarum est mihi cognitus.

A for-

A fortuna,germanifmus eft.
A maiore. A minore,& fimilibus:funt artifi-
cia Rhetorica.
A Roma venit.Cic.Nuntiatū eft nobis à Varrō
ne;venifle tum à Roma pridie vefperi.
A legione remiffus. In Epid. A legione omnes
remiffi funt domum.
A cœna nō rediȷt.In Adelph.Non rediȷt hac no-
cte à cœna Aefchinus?
A me fentit.i.mecū. In Rud.Oīa iftæc ego facile
patior,dum hic hinc à me fentiat.
A fenatu ftat, id eft, cum fenatu fentit. Cice.Ta-
lis tribunus plebis fuit, vt nemo contra ciui-
um perditorum,popularē turbulentamq; de-
mentiam à fenatu,& bonorum cauffa fteterit
conftantius.
A ientaculo, id eft, poft.In Curcul.
A funere.i.poft celebratas exequias.Sueto.Plebs
ftatim à funere ad domū Bruti & Caffiȷ cum
faucibus tetendit.
A facundia multū poteft.In prolo.Heau.Sed hic
actor tantum potuit à facundia,quantum ille
potuit cogitare commode.
A me pudica eft A fe integra.i.intacta.Teren.
A fententia moueri,fententiam mutare.
A me dabo chlamydem.i.de meo.In Pfeud.
A me nefcio quis exit.i.meis ædibus.In Heaut.
A lenone illam afferito manu,è lenonis manibus
liberato.In Perfa.
A portu excitauit me.i.abegit. In Amph.
A fundamento vfq; nouifti.i.funditus, ab imo.
Plautus in Ruden.
A fummo cadus plenus,vfq; ad fummū.In Mil.
A fummo cōmittere ludos, de integro incipere.
Plautus in Merc.

A mane vſque ad veſperum. In Milit.

A morbo valui, priſtinæ reſtitutus ſum ſanitati, Plautus in Epid.

A cæteris ſilentium, de rebus alijs ſiletur. Cicero de Orat.

A ſenibus otium vix habeo ad potandum, vix tempus mihi dant ſenes. Terent.

A trapezita dabo tibi viaticū, per trapezitę manus. In Capt.

A quęſtore numerauit. i. à quęſtore acceptā. Cic.

A morte eius hic tertius annus. Idem.

A matre pulli. i. recentes à nido accepti. Colu.

A gente, de gente. Suetonius.

A terra ad cœlum percontari, omnia perquirere: Plautus in Perſa.

A cœlo ad terram, idem.

A ſtudijs alicui eſſe. Suetonius.

A voluptatibus, qui officium habent inueniendi voluptates.

A conditione, à perſona, à ſtatu diſcedere, eſt immutare conditionem, perſonam, ſtatum.

A culpa vacuus, rectius q̄ vacuus culpa. Saluſt. Quod ſi quis etiā à culpa vacuus in amicitiā eius liber inciderat, quotidiano vſu, &c.

A periculo vacuus. Cicero: Sin eris ab iſto periculo vacuus.

A turba vacuus. Idē: Quod is locus ab oī turba id temporis vacuus eſſet.

A B.

Ab præponitur l, r, & i conſonanti. Ab legatis. Ab rege. Ab Ioue.

Ab Epheſo profectus. Cicero.

Ab Roma abduxerat. Liuius.

Ab epiſtolis, eſt ſcriba. Suetonius.

Ab initio, vel abſolute, initio. Idem.

Ab ipso lare incipe,id est,à domesticis ac familia ribus initium sumito.

Ab ouo vsque ad mala, Adagium, pro à principio vsque ad finem.

Ab ipso exordiri capite.

Ab oriente ad occasum. Liuius.

Ab animo æger fui.i.mœstus. In Epid.

Ab vnguiculis vsq; ad summum capillum,id est totum hominem nosco, Adagium.

Ab equis ad asinos transcendere, ex bona conditione in peiorem ruere.

Ab asinis ad boues,est ex humiliori cõditione ad ditiorum partes transire.

Ab infantia, Ab vberibus,

Ab vtero, Ab incunabulis.

Ab ineunte ætate. Cicero.

Ab ineunte adolescentia. In Trin.

Ab adolescẽtia.In Adel. Ab adolescẽtulo. Cic.

Ab iuuentute. In Pœn. Ab initio ætatis. Cic.

Ab auo est quod idem dictũ superfert, antiquũ est. Plautus in Trucu.

Ab re diuina.i.peractis sacris. In Pœn. Iam ab re diuina credo apparebunt domi.

A labore,post. In Andr. Ita vt ingenium est oĩm hoĩm,à labore procliue ad libidinem.

Ab hoc, post hoc, Colu. Post hæc quæ diximus, ouillum,& ab hoc caprinum est.

Ab re cõsulit,cõsilium inutile dat. In Trin.

Ab re ne quid ores. In Capt. quod inutile sit.

Ab re tua,id est,à tuis negotijs. In Heaut. Tantũ ne est ab re otij tibi, aliena vt cures, eaq; nihil quę ad te attinent.

Ab re vel abs re moueri,irasci,stomachari, id est, præter negotium.

Ab re,pręter rem, pręter rationẽ & propositũ, si-

ne cauſſa. Suet. Nō ab re fuerit ſubtexere, &c. Liuius: Haud ab re duxi, verbis quoq; ipſis, vt tradita nuncupataq; ſunt, referre. Non abs re factum. i. non ſine cauſſa.

Ab ſe cantat, cuia ſit, ipſa vltro dicit ad quem ſpectet. In Rud. Ab infimo. In Moſtell. Ambo ab infimo terram ſecant.

Ab Andria eſt, ſimpliciter, idem quod Andriæ fauet. Ab illo eſt, illi fauet.

Ab illo eſt, illius factionis, ordinis. In Curc.

Ab ea egreſſus. i. eius ædibus. In And. Sed Myſis ab ea egreditur.

Ab nobis hinc domo eſt, id eſt, à noſtris ædibus. Plautus in Ciſtell.

Ab animo perit, animo deficit. In Truc.

Ab re atque animo perit, deijcitur animo & corpore. Ibidem.

Ab oculis doleo. Ab animo doleo.

Ab ægritudine doleo. In Ciſtell.

Ab animo otioſus, qui ſecurus viuit. In Phor.

Ab ingenio improbus, natura malus. In Trucul.

Ab amico alicunde argentum rogare. In Trin.

Ab tranſenna, per tranſennā (Eſt autē tranſenna per quā aſpectus tranſiri poteſt, vt habent circumforanei argentarij) In Bacch.

Ab aurora. In Pœn. Vſq; ab aurora ad hoc quod eſt diei, non ceſſauimus.

Ab oſtio omnia ego iſtæc auſcultaui. In Merc.

Hinc ab oſtio iacentem ſuſtuli, In Ciſtell.

Ab læua. In Menæch.

Ab ſe me reliquit. In Truc. Vbi illa obſecro, quę me hic reliquit ab ſe. i. excluſit me.

Ab ſeſe illum amiſit. i. à ſe abegit. In Phor. Tum autem Antiphonem video ab ſeſe amittere in uitum eam.

Ab om-

Ab omni parte. Suetonius: Ab omni parte auxerunt Grammatica.

Ab sæculo ad sæculum, id est, perpetuo. In Milit. Quin mille annorũ perpetuo viuunt ab sæculo ad sæculum.

Ab trapezita, vel ab amico soluere, est per man⁹ trapezitę soluere. In Curcu. Ego quidem pro istac rem solui ab trapezita meo. Cice. Frater laborat, vt quod debet ab Egnatio soluat.

Ab oratoribus solitudo in foro, hoc est, forũ erat vacuum, quantum ad oratores attinet. Cicero de Orat.

Ab exercitu paratus. i. paratum habet exercitum Cælius: Ego quidem pręcipuum metũ, quod ad te pertinet habui, qui scirem q̃ paratus ab exercitu esses.

Ab equitatu firmissimus, quantum ad equites, optime instructus est. Cice. Eoq; magis ꝙ ab equitatu Antonius firmissimus esse dicebatur

Ab vno, pro à quodam. Suet. Rapta ab vno turba, prosiluit ad flumen.

Ab aure. Ouid. 2. Dextra libratum fulmen ab aure Misit in aurigam. Sic ab oculo, ab ore.

Ab ortu solis, id est, post. Ouidius.

Ab omni parte. Horatius: Nihil est ab omni parte beatum.

Abhinc triennium, biennium, biduum, triduum die abhinc octauo i. ante hac. In Hecyra: Abhinc menses decem ferè.

Ab his. i. post hęc. Ouid. Surgit ab his solio,

Ab ore alicuius quicquam discere, audire.

Ab ore pendere, est. studiose auscultare. Ouidius: Narrantis coniunx pendet ab ore viri,

Abusq;. Verg. 7. Dardaniam Syculo prospexit abusque Pachinno.

A B S.

Abs præponitur dictionibus incipientibus ab t & q. In Adelphis: Abs quiuis homine, quum est opus, beneficium accipere gaudeas.

Hoc abs te peto.

Abs te hoc est ortum. In And. Vel hoc quis non credat, qui norit te, abs te esse ortum?

Abs te abiit. In Phor. Vt abii abs te, fit forte obuiam mihi Phormio.

Abs te domo afferto. In Aulu. Si quid vti voles, domo abs te afferto, ne operā perdas poscere.

Abs te mutuum nobis da. i. de tuo. In Stich.

Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior. In Eunucho.

Abs te inde. Plautus in Pseud. Minę viginti sanæ ac saluæ sunt tibi hodie, quas abs te inde est instipulatus.

Abs te stat, tibi refragatur. In Rud. Nunc abs te stat verum hinc tibi testimonium.

ABSQVE.

Absque me. In Persa: Nam hercle si absque me fores, &c.

Absq; te. In Men. Nam si absq; te fuissem hodie, nunquam ad solis occasum viuerem.

Absq; eleganter ponitur loco præter. In Hecyra: Quàm fortunatus cæteris sum rebus, absque vnà hæc foret.

Absque foret te. i. nisi per te staret. In Trin. Nam absq; foret te, sat scio in alto distraxissent.

Si absq; te foret. Idem: Exædificauisset me ex his ædibus, si absq; te foret.

Absq; te esset. In Bacch. Nam absq; te esset, ego illum haberem rectum ad ingenium bonum.

Absq; eo esset. In Phor. Is nunc retinet me. Nam absq; eo esset, recte ego mihi vidissem.

AD

A D.

Ad cũ accusatiuo, personam & locũ significat. In Andria: Ad te ibam.
Ad ditem datur ea in seruitutem. In Phormione.
Ad me respice. Ibidem.
Ad Mutinam profectus est. Cic.
Ad, iuxta. Q. Curtius: Erat ad ripam fluminis ingens arbor.
Ad Dianę, subaudi: ædem vel templum. In Adel.
Ad focum sedere.
Ad colum anus recitant fabulas.
Ad librum sedere. Ad domum profecti. Cic.
Ad me, i. ad meas ædes. In Eunu. Eamus ad me.
Ad me domum. In Merc. Interea tamen huc intro ad me visam domum.
Ad me Vibonem venias. Cic.
Ad me fuit. Idem: Quum ad me bene manę Dionysius fuit.
Ad breuissimum tempus. Plinius.
Ad id tempus, id est, vsque. Suetonius.
Ad nuptias venimus coctum. In Aulu.
Argentum dabitur ei ad nuptias. In Heau.
Opus est sumptu ad nuptias. In Phor.
Ad ætatem agundam. In Trin.
Ius viri suum ad mulieres haud obtinere queũt. Plautus in Casina.
Ad, comparationem aliquando significat.
Ad sapientiam huius nimius nugator fuit. Plautus in Capt.
Sed nihil ad nostram hanc. In Eun.
Nihil ad Persium hoc dictum.
Ad istanc capitis albitudinem alterum quæro. Plautus in Trin.
Ad illam faciem, ita vt illa est, vt emerẽ sibi, mandauit mihi. In Merc.

Ad iſtā faciem eſt morbus, qui me macerat. Plautus in Caſina.

Ad portum audiui. In Capt.

Mihi quoque etiam eſt ad portum negotium. Plautus in Merc.

Quę illi ad legionem facta ſunt, memorat. i. in exercitu. In Amph.

Ad villam partim ſtudijs, partim deſidia fruor. Plinius.

Ea quæ nunc eſt ad vxorem tuam, id eſt, quę tuæ vxori inſeruit. In Heaut.

Ad patrem, in libertate eſt in patria, apud patrē. Plautus in Capt.

Ad cyathos ſtare dicuntur pincernę, qui regibus quod bibant, porrigunt. Sueto.

Fidus ad limina cuſtos. i. ianitor. Verg. 9.

Ad limina ſeruus. Apuleius.

Ad manum ſeruus, qui alteri ſubſeruit ſcribendo Cicero: Licinium ſeruum ſibi Gracchus habuit ad manum.

Ad pedes, celer. Martialis: Lagenam ad pedes replet.

Ad manũ, in promptu. Victruuius: Alia enī ad manum ſpecies eſſe videtur, alia in excelſo. Cicero: Ad manus nuntios non habebam.

Ad manus venire, eſt ad dimicandũ vel ad arma venire. Cic. Nōnunquā etiam ea res ad manũ atq; ad pugnam veniebat.

Ad numerum ſalire aut ducere choros. Ouid. 14

Ad ſummum. Cic. Biduo ad ſummũ triduo.

Ad pedes & genua prouolui, procumbere, iacere eleganter dicitur.

Ad pedes deſilire, eſt equo deſcendere. Cęſar: Cōſuetudine ſua ad pedes deſilierunt.

Ad fratrē modo captiuos inuiſo meos. In Capt.

Ad ſoro

Ad sororem tibi iam esse intelligo. In Heau.
Decem fiscos ad senatorē quendam relictos. Cic.
Ad senatum deprehensus cum ferro. Idem.
Ad vrbem esse. Cicero: Ad vrbem quum esset, audiuit, &c.
Ad prętorem ilico orabo vt, &c. In Merc.
Ad inferos etiam parricidij luent. Cic.
Ad meridiem. i. vsque ad. In Most. Hic manebo potius ad meridiem.
Ad meridiem versus. Liuius.
Ad septentrionem. Ad hanc manum.
Ad læuam. Liuius.
Ad sinistram. Ad dexteram. In Heaut.
Ad læuam manum, In Men.
Ad solis occasum non viuerem. Ibidem.
Ad multam noctem produximus cœnam. Cic.
Ad vesperā domū reductus est à patribus. Idem.
Ad vesperum viuere. Cicero: Exploratum nō habet, quomodo sese habiturum sit corpus ad vesperam.
Ad annum. Ad diem. Inepte, ad pręfixam & ordinatam diem. Cice. Quin ad diem decedā: Idem: Non ad diem dedit.
Ad diem adesse. Idem.
Ad eam diem. i. vsq; ad. Liuius: Victoriam quantam nemo ad eam diem pepererat.
Ad tempus venisti, opportune. Teren.
Ad tempus redire. Ad tempus adesse. Cice.
Ad tempus consilium capiam.
Ad tempus amare, vsq; ad tēporis spatium. Cic.
Ad omnia alia ætate sapimus rectius. In Adelp.
Ad exemplū vel ad exemplar. i. ad similitudinē. In Hecy. Ad exemplum ambarum, mores earum existimans. Ad hoc exemplum amaui nunquam. i. hoc pacto. In Merc.

Ad hoc exemplū amittit ornatū, domū. In Rud.
Ad hoc exemplum te exornaui ego. In Persa.
Quod ad exemplum est, cōiectura si reperire possumus. In Trin.
Ad hoc exemplum experior. In Pseud.
Ad hunc modum. In Rud. Nam quid habebunt sibi igitur impij posthac, si ad hunc modū innoxijs est honor apud vos?
Ad eum modum. In Menęch.
Ad exemplum ambarū mores earum existimās In Hecyra.
Ad istorum normam. Cicero de Ami.
Ad eam rem magistrum cepit improbum, id est, super. In Andria.
Ad rationem loci & temporis facere, id est, pro vel secundum. Plinius.
Adhoc, vel adhęc, idem ꝙ pręterea. Plinius.
Ad hoc, propter hoc. Horat. Missus ad hoc.
Ad extremum. Plinius. Eumq; ad extremum reuoluisse. Cicero. Illud te ad extremum & oro & hortor.
Ad postremum, postremū. In Aul. Ibi ad postremum sedit miles, æs petit.
Ad summam, summatim. Cice. Ad summam ne agam de singulis.
Ad summū. Cic. Vnus aut ad summū duo inuēti sunt. Ad verbum resistere.
Ad verbum, Inepte, de verbo ad verbum. Cice. Fabellas Latinas ad verbum de Græcis expressas, non inuiti legunt.
Ad vnū omnes, nullo dempto. Liuius. Ad vnū omnes occidit.
Omnes ad vnum idem sentiunt. Cice. de Amici.
Ad assem impēdium reddes, ad extremum vsq; teruncium solues, quę impendisti. Plinius.
Ad quin

Ad quindecim talenta coëgi. In Heaut.
Ad tria milia nummorũ philippeum dabo. Plautus in Trinum.
Ad annos ſedecim. In Rud.
Ad rauim poſcere. In Aulu.
Aduſq; terrę limites, melius ſonat q̃ vſq; ad.
Aduſq; languorem. In Pſeud.
Ad vocem currere.
Ad præconem & tibicinam immolare. Cic.
Ad vnguem, exquiſita diligentia, atq; exactiſſima cura. Hora. Ad præſens.
Ad vnguem factus homo, optime compoſitus.
Ad obiurgandum ſatis cauſſæ. In Andria.
Ad votum ſuccedere, ex animi ſententia.
Ad tuam formam illa vna digna eſt, illa tuę formæ conferenda. In Mil.
Ad faciem quum aſpicies eorum, haud videntur mali, ex aſpectu videntur boni. In Pſeud.
Ad, pro circa. Cic. Ad vndecimum Calendas Iunias legatus tuus mihi prȩſto fuit.
Ad mandata es claudus, vbi quid agere iuſſus es nihil te poſſe fingis. In Merc.
Ad iſtoc non dedi, id eſt, in hunc vſum. Plautus in Perſa.
Ad carnificem te dabo, vulgo, tortori te tradam In Capt.
Ad aliud ne te occupes negotium. In Pſeud.
Ad reſtim res rediјt, id eſt, ad deſperationem. Terentius in Phor.
Ad raſtros res abiјt, id eſt, ad ſummam inopiam.
Ad virtutem ſunt hęc omnia. In Heaut.
Ad rem ſuam ſapere. i. ſuo commodo. In Truc.
Ad portam prȩſtolabatur eam. In Epid.
Quam ad rem iſtuc refert, ad quid, cui vſui? Plautus in Caſina.

Ad vxo-

Ad vxores vbi ventum est. In Phor.

Ad saturitatem vsq;. Ad nauseam vsq;.

Ad tædium vsque. Lucianus: Ad tædium vsque libris incumbis.

Ad prodigium vsq; doctus. Ad miraculum

Ad lucem vsq; dormire, vigilare. Terent.

Ad collum vsq; steti in gurgite.

Ad verticem vsque.

Vsque ad aras amicus. Adagium.

Ad mortem vsque ægrotare.

Ad fundum vsque.

Ad extremam egestatem redactus.

Ad incitas redactus, idem. In Trin.

Ad amussim.

Ad perpendiculum, est perfecte, exacte.

Ad vtrumuis paratus.

Ad cœlum ferre, multum laudare. Hora.

Ad Græcas calendas, pro nunquam, Adagium.

Ad rem nihil, parum, multum facit vel pertinet, Inepte, ad propositum.

Ad supremã insaniam, stultitiam, superbiam, auaritiam, contemptum deuenit.

Ad extremum tentare, manere, &c.

Ad myrtum canere, iubentur indocti.

Ad viuam cutem.

Ad viuum resecare, est rem exactius q̃ sat est excutere. Cic. Neq; id ad viuum reseco, vt ij, qui hęc subtilius disserunt.

Ad vmbilicum ducere, est librum finire atque absoluere.

Ad coronidem vsq;, quum extremum finem rei cuiusſiam significamus.

Asinus ad lyram, in rudes indocilesq; dicitur.

Ad nouercę tumulũ flere, est tristitiam simulare.

Ad vmbrã trepidare. Iuuenal. Admotę trepidabis arun

bis arundinis vmbram. Ad senem surgere, vel assurgere seni.
Ad lyram, citharam canere. Hora.
Ad aurem fari. Verg.5. Fidam sic fatur ad aurem.
Ad aurem obgannire, exprobrare, expostulare. In Phor. Habet hęc ei, quod dum viuat, vsq; ad aurem obganniat.
Ad calcem. Ad finem.
Ad coruos, id est, in malam rem, vel crucem.
Ad tympanum & fistulam salire.
Ad fastigium venit impietas, superbia, tyrannis, &c. vbi crudelior & excellentior fieri nequit.
Ad ictum canere.
Ad solem sedere, exponere, tergere, siccare, pendere vestes, chartam, &c.
Ad solem vertere. Narcissus, solsequium se vertit ad solem.
Ad rogatum respondere, Vulgò, respondere ad propositum. Cicero: Nunquam nobis ad rogatum respondent.

ADVERSVM, vel Aduersus.

Aduersum, contra. In Trin. Aduersum legem accepisti plurimis pecuniam. i. cōtra, pręter.
Aduersus animi sententiam ne litiges. In Merc.
Aduersum hunc loqui. In Andria. Cum hoc colloqui Mirū quin te aduersus dicat, tibi loquatur. In Amph.
Aduersum, pro erga. In And. Et id gratum fuisse aduersum te, habeo gratiam.
Aduersus edictū tuum facere esse ausam. In Hea.
Aduersus cliuum agitabo quadrupedē. In Asina.
Quę inscitia est aduersus stimulū calces. Terent, in Phormione.
Aduersus solem ne loquitor, id est, manifestis ne repugnes, Adagium.

ANTE

ANTE.

Ante hunc diem. Plautus. Neq; ego hanc oculis vidi ante hunc diem.

Ante hoc factum, hunc sum arbitratus semper seruum pessimum. Plautus.

Ante lucem. Plautus. Ante lucem ire si occipias.

Ante pedes. Ter. Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est, videre, sed etiam illa quæ futura sunt, prospicere.

Ante vesperum. Plautus. Ego iusiurandum verbis conceptis dedi, daturum id me hodie mulieri ante vesperum.

Ante diem Col. Cice. Proficiscitur. Roma egreditur ante diem quartũ Calendarũ Februarij.

Ante oculos. Cic. Sed loquamur de ijs amicis, q ante oculos sunt, quos videmus, aut de quibus memoriam accepimus.

Ante omnes. Plautus. Scito illũ ante omnes minimi mortales pretij.

Ante alios. Plaut. Atq; Neptune tibi ante alios deos gratias ago, atq; habeo summas.

APVD.

Apud, verbis quietis iungitur. Plau. Herilis noster filius apud vestram perit. Ter. Apud nos hic mane. Apud me domi est. Teren.

Apud se habere. Plau. Quum apud te exemplum experiendi habeas, non eges foris.

Sum apud te primus. Teren.

Apud aliquem sedere. Cicero.

Apud aliquem mentiri, mendacium alicui obtrudere. Plau. Cur ego apud te mentiar. Idem Non habeo vllam occasionem vt apud te falsa fabuler.

Apud nos imperium tuum est, id est, tua mandata in memoria habemus.

Apud animum meum, id est, mecū. Salust. Equidem ego sic apud animum meum statuo.

Apud, pro in. Ter. Apud forum modo è Dauo audiui. Plau. Quod apud hasce ædes negotiū est tibi. Teren. Si apud forum est, conueniam. Plautus. Apud orcum te videbo.

Apud aliquem euomere virus suum. Cic.

Apud maiores nostros, id est, maiorum nostrorum tempore. Cicero.

Apud se esse, Apud se non esse. Teren. Vix sum apud me. Idem. Præ iracundia Menedeme nō sum apud me. Idem. Tu face apud te vt sies.

CIRCA.

Circa, locum & tempus notat. Circa forum. Apul. Circa tertiam vigiliam conniueo.

Circa, pro circiter. Liuius. Quum omnium circa finitimorum societate ac fœderibus iunxisset animos.

Hinc quocirca & circūcirca. Ser. Sulpit. Ex Asia rediens, cœpi regiones circūcirca prospicere.

Circiter ad tempus numerumq; refertur. Vide in aduerbijs.

Circum, in circuitu. Teren. Capillus passus, prolixus, circum caput reiectus negligenter.

Cis, antiqua prępositio est, idem q ex ista parte. Liuius. Cis montes castra Ligurum erant.

Cis paucos dies, intra. In Truc. Hæreditas nulla faxim cis paucos dies fiet, id est, omnem hęreditatem consumpsero intra paucos dies.

Cis paucas tempestates, intra breue tēpus. Plautus in Mostel.

Cis Rhenum. Cis Tyberim, id est, vltra.

Citra, idem quod Cis, opponiturq; vltra. Cęsar Qui sunt citra Rhenum.

Citra, pro sine, Suetonius: Citra senatus populiq;

lique authoritatem. Plinius: Citra fastidium nominentur. Seneca: Ede citra cruditatem, bibe citra ebrietatem.

Citra, ante. Sueto. Solebat etiam citra spectaculorum dies, si quando quid inusitatum dignumque cognitu. Citra ius fasque.

Citra præmeditationem. Citra fines. Horat.

Citra risum. Citra consuetudinem.

CLAM.

Clâm, occultè, ablatiuum postulat.

Hęc clam me omnia, id est, me inscio. In Heaut.

Non clam me est, id est, non ignoro. In Hecyra.

Nec clam te est, bene scis. In Andria.

Clam ijs eam vidi. Cicero.

Clam cum accusatiuo. In Casina: Bona multa faciam clam meam hanc vxorem.

Clam omnes. In Aul. Thesaurũ auri clam omnes in medio loco defodit.

Clam vos. Cicero: Itaque timens ne facinora eius clam vos essent.

Clam alter alterum. i. altero alterius facta nesciente. In Casin. Nunc sibi vterque contra legiones parat, pater filiusque, clam alter alterum.

Clâm, aduerbialiter. In Adel. Si sperat fore clâm, rursum ad ingenium redit.

CONTRA.

Contra, in malam partem capitur. Et in hoc differt ab erga.

Contra Neptunum & Venerem, contraque Mineruam. Verg.

Contra disciplinam meam te gessisti. Plautus.

Contra me. Plautus in Persa: Quis hic est, qui cõtra me astat?

Carthago Italiam contra. i. è regione. Verg.

Contra ius fasque.

Contra stimulum calces, est repugnare ijs, quos vincere nequeas.

CORAM.

Coram vult ablatiuum. Coram senatu orationem habui.

Te coram, id est, te pręsente.

Coram, pro pręsens, pręsto. Verg. 1. Coram quē quęritis adsum. Hora. Vt veni coram, singulatim pauca loquutus. In And. Illum huc corā adducam.

Coram pręsens. In Pseud. Tu ipsus coram præsens pręsentem vides.

Coram ante oculos. In Eunu. Rogitas, quę mihi ante oculos amatorē corā adduxisti tuum.

Coram in os. In Adel. Vereor coram in os te laudare amplius.

Corā, pro hic, vel hoc loco. In Phor. Ferme eadē oīa, quę tute dudum coram me incusaueras.

CVM.

Cum prępositio, comitē significat, aut modum actionis, nō instrumentū. Scribo calamo, nō cum calamo. Pulsauit me pugno.

Dignus es cum tua religione odio. Teren.

Summo cum honore me excepit, summa cū lętitia, id est, lęte, nō lętitia tanq̄ instrumento.

Cum istoc animo. In Phor. Multis modis cum istoc animo es vituperandus.

Cum animo reputare. Salust. Facinus suum cum animo reputans.

Cum catenis esse. In Capt. At nos pudet, quia cum catenis sumus.

Cum clamore. In Amph. Equites parant citi, ab dextera maximo cum clamore inuolāt, impetu alacri fœdant.

Cum cura gerere rem. In Persa. Face hanc rem

cum cura geras.
Cum cura curare aliquem. In Men. Ita ego eum cum cura magna curabo tibi.
Cum dicto. Apul.
Cum diluculo abijt. In Amph. Ego ne abs te abij hinc hodie cum diluculo?
Cum prima luce. In Adel. Cæterum rus cum filio cum prima luce ibo hinc.
Cum magna fide vir. In Trin.
Cum potestate esse. Cice. Fœlix an infœlix, priuatus an cum potestate sit.
Cum publico imperio legatus. In Truc.
Cum imperio esse. Cic. Neq; enim solum honore antecedentibus, sed ijs etiam qui cum imperio sunt.
Cum sua licentia. In Rud. Hercules istum infœlicitet cum sua licentia.
Cum malo quiescere. Ibidem. Qui dormiunt lubenter, sine lucro & cum malo quiescunt.
Cum machera quid hic volt? In Pseud. Lubet scire, quid hic velit cum machęra, & hic quã rem agat.
Cum re præsenti deliberare. Quintilianus. Occasionibus vtendum, & cum re præsenti deliberandum.
Cum stimulis & flagris insidiari. In Pseud.
Cum telo esse. Salu. Pręsidij caussa cũ telis erant.
Cum praua natura esse te percipio pater. In Pęr.
Cum periculo capitis. Cicero.
Cum onere moram offert mihi. In Pœnu.
Cum periculo. In And. Ad flammam accessit imprudentius satis cum periculo.
Cum primis. In Trucu. Eradicare est certũ cum primis patrem.
Cum probro. In Andria. Tamẽ hanc habere studeat

deat cum summo probro.
Cum querimonia. In Menęch. Quoties tandem edixi tibi, vt caueres, neuter ad me iretis cum querimonia?
Cum bona spe adolescētes. Salustius. Multi prꝺterea cum spe bona adolescentes, sicuti hostiæ mactati sunt.
Quod cum salute eius fiat. In Adel.
Cum veste hac. In Eunu. Nolo me in via cū hac veste videat.
Cum silentio animaduertere. In prologo Eunu. Date operam, & cum silentio animaduertite.

D E.

De, non minoris elegantię pars est.
De more. Ver. 4. Mactāt lectas de more bidētes.
Meo, tuo, suo, nostro, vestro more, nomine, verbis, facere, dicere. Salu. Id adeò videbatur suo more facere. Hadri.
De nocte, aut media de nocte, multa de nocte, Hora. Potores bibuli media de nocte falerni. Idem. Vt iugulent homines surgunt de nocte latrones.
De nocte abijt. In Rud. De nocte vigilare. Cic. Nam vt de nocte multa impigreq; exurrexi, lucrum pręposui sopori & quieti. In Rud.
De die. Terentius. Apparare de die conuiuium. In Asina. Ergo vna orationis pars de die dabitur mihi.
De die in diem.
De luce in lucem.
De die viuere. Idem. Cic. Cū perditissimis latronibus, non solum de die, sed etiā in diē viuere
De medio excedere, est aut mori, aut separari. Terentius. Cum de medio excessit, vt hęc suscepta est tibi,

De, pro, propter, vt Magnis de rebus aut caussis Hora. Missi magnis de rebus vterque.
His de caussis.
Contrariis de caussis.
Variis de caussis.
De symbolis esse. In Eu. Vt de symbolis essem?
De nihilo esse, germanismus est. In Hecy. Non hoc de nihilo est, quod Laches nunc me conuentum esse expetit.
De industria quicquã agere, est data opera. Ter.
De improuiso. In Adel. Interuenit homo de improuiso.
De via, platea clamare. In And.
De plebe aliquis, est vulgaris. Ouid. 6.
De meo his pręceptis nihil nouũ apposui. Plau.
De tuo istuc addis. In Menęch. Ecquid audes de tuo istuc addere? Plini. De tuo das congiariũ.
De meo obsonat, potat, olet vnguenta. In Adel.
De nostra sępe edunt, quod fartores faciũt. Plau.
De mea sententia fecit quod peccauit. Idem. Si quid peccatum fecit, fecisse dicas de mea sententia.
De sua sententia commenti sunt. In Capt.
De prandio .i. post prandium. In Most. Non bonus est somnus homini de prandio.
De, quantum ad. In Trin. De istoc quod dixisti modo, si ante voluisses, esses: nunc sero cupis. In Hecy. De reducẽda &c. Ibidem. De te quidem peccando detrimenti nihil fieri potest.
De illis verbis caue tibi. In Menęch.
De imperio decertatur .i. propter. Cic.
Alii de vita, alii de gloria & beneuolentia ciuiũ in discrimen vocantur. Cicero.
De lanificio neminem metuo, vna ætate quæ sit. In Merc.

De ma-

De manu in manum. Cice. Totum denique homi nem tibi trado, de manu (vt aiunt) in manũ.
De summo loco adolescens. In Aulu.
De summo loco summoque genere filius. In Cap.
De summo loco diues. In Pœn.
Adij te de filia. i. propter. In Hecy.
Adortus sum iurgio fratrem de istac psaltria. Terentius in Adelp.
Aedificet de meo exemplo, id est, ad similitudinem meam. In Most.
Aegritudo de filio. In Heaut.
Agere de aliqua re. In Trucul. Agere de aliquo. In Heaut.
Amo te de istac. In Eunu.
De maioribus natu ista audiui. Cic.
De parente meo audiui hoc. Idem.
Auferre præmium de aliquo. In Pseud.
Capere prædam de prædonibus. In Truc.
Comperi hoc de amore. In And.
Condoluit mihi misere caput de vento. In Tru.
Conducere de. Cice. Redemptor ille qui columnam illam de Cocta & de Torquato conduxerat faciendum.
Deijciam araneas de foribus. In Sticho.
Demere aliquid de magnis diuitijs. In Trin.
Detrahere annulum de digito In Heaut.
Dictum vnum de melioribus. In Capt.
Dicis de fallacia? In Heaut. De prandio tu dicis In Pœn.
Dicere contumeliam de nihilo. In Curc.
Dicere de peccatis alicuius. In prologo Heaut.
Dicere de se primo aliquid. In Truc.
De illo quod dudum? Dictũ ac factũ. In Heaut.
Dici de stultitia tua nõ potest, vt dignũ est. Ter.
Dicam de dictis melioribus. In Sticho.

Da tu mihi de tuis delitijs summis, quicqd pausillulum. In Truc.
Dabo eam tibi de genere summo. In Rud.
Edere de alieno affatim. In Pœnu.
Eligunt de asinis. Varro. De asinis quemq; amplissimum & formosissimum quem possunt eligunt.
Emet illum de te. In Epid. Emit hosce de prẹda. Ambos de quęstoribus emit. In Cap. Quod de Crasso domum emissem. Cicero.
De foro ad lenones aperto capite eunt. In Capt.
Facere aliquid de suo consilio. Cicero.
Facio gratiam tibi de cœna. In Most.
Peccandi ipse quum de se furem nō fecit. In prologo Phor.
Fecisti me ludos de illa fidicina, id est, lusisti mecum propter illam. In Epid.
Factus est rhetor de oratore. Plinius.
Fessus de via. Cicero.
Fiunt sordidę de illius ore. In Epid.
Fieri doctum de alijs. In Persa. Sed te de alijs, q̃ alios de te suauius est fieri doctos.
Habes de patre meo agrum colendum. In Phor.
Habetote sic de me. Cicero.
Insidiæ sunt ei paratæ de auro & de seruo meo. In Pœnu.
Inspectauit de tegulis. In Mil.
Largitor de te puer. In Adel.
Mercatus est te de lenone. In Epid.
Meretur male de mendico. In Trin.
Metuo abs te de verbis tuis. In Menech.
Missus equitatus de media nocte. Cęsar.
Mittis deos in consilium de te. Plinius.
Misit ad me Cn. Magium de pace. Cęsar.
Ad Cæsarem de pace miserunt. Idem.

Nonnul-

Nonnulli de notiſſimis. Suetonius.
Noui eum de forma.
De forma non queo nouiſſe. In Curc.
Noui eum de facie. Cicero.
Eum de dominis periturum. Plin.
Peto de te vxor clariſſima. Papinianus.
Petere aliquid de ſummo. In Menęch.
Profectus de tertia vigilia. Cęſar.
Pronuntiare de ſententia conſilij. Cic.
Pugnare de loco. In prologo Hecyræ.
De Pompeio quęſiuit. Cic.
Quæro de te arbitrerisne. Liuius.
Quęrere de deo. Cice. Et eum admiratum quæ-ſiſſe de deo.
Queri in dominos de ſeruis. Cicero.
Quicquid eſt de me. In Mil.
Recitare de ſententia conſilij. Cic.
Regredere de via in ſemitam. In Caſina.
Surripuiſti te mihi de foro. In Menęch.
Scit de odore me adeſſe. In Curcu.
Scire poteris de Antiocho. Cicero.
Scire certum de cognitione. In Eunu.
Siletur de iurgio. In Phor.
Solus de ſodalitate datus ſum orator. In Moſt.
Solus is ſuperſit de ſtultitia mea. In Trin.
Venio in dubium de ſorte. In Adelp.
Videbimus de iſthoc quid opus ſit. In Heau.
Videat de dote quid poſſit. In Trin.
De compacto. In Capt. Sciui extemplo rem de compacto geri.
De integro. In Heaut. Ratio de integro ineunda eſt mihi. In Adel. Ecce autē de integro omnia, id eſt, de nouo.
De procul. In Perſa. Illuc aſpice de procul in conſpectum.

De repente. In Hecy. Ita corripuit de repente tacitus sese ad filiam.

De subito. In Sticho. Namque ædepol, quamuis de subito, vel cadus vorti potest.

De super. Plini. Lapidibus & tegulis de super interfectus.

De meliore nota commendare aliquem alicui.

De sententia. Cice. Nihil nisi de sententia tua.

De sententia deducere. Cice. Me aliquo premio de sententia esse deductum.

De cœlo tangere, fulminare. Vergil. De cœlo tactus memini prędicere quercus.

De grege illo est.

De filo vel pilo pendet, de re vehementer periculosa. Adagium.

De fumo disceptare.

De lana caprina.

Er

E iungitur sępe dictionibus ab r incœptis, nō ex

E seruo libertus. In Andria.

E medio abijt. i. mortem obijt. In Phor.

E proximo aspicere. Plinius.

E prædonibus audiui. Ter.

E vestigio exiliuit. Plinius.

E rubigine nō è ferro fabrefactū hoc est. In Rud.

E conspectu fugere. In Hecy.

E Pamphilo grauida est. Terentius.

E via languere. Cicero.

E dolore laborare. In Andria.

E renibus laborare. Cic. i. pati morbum renum.

E stomacho laborare, est pati morbum stomachi

E meo quidem animo, aliquanto rectius facias. In Aulu.

E me ne quidem metuas. In Most.

Nūc tēpus est è malis nos peiores fieri. In Milit.

Peperit

Peperit è Pamphilo. In Andria.
E flamma cibũ petere, est quiduis cibi caussa pati & facere, Adag. In Eunucho.
E re nata melius fieri haud potuit, quàm factum est. In Adelphis.
E regione, ex aduerso, ex opposito. E regione Boreæ stat Auster.
E republica. Salu. Certe scio quę studio dixerit è republica dixisse .i. commodo reipublicæ, vel pro republica auferre.
E vita tollere. Cic. Solem è mundo tollere videntur, qui amicitiam è vita tollunt.
E lecto surrexit. In Adelphis.
E proximo vicinus. In Aul.
E tua dignitate, id est, pro tua dignitate.
E re mea, id est, ad vtilitatem meam.
E re tua. E re nostra.
E re tua erit si quid labores.
E cõtrario, siue è diuerso siue cõtra, Ineptè, ecõtra
Erga sæpius in bonam partem capitur, rarissime in malam.

EX.

Ex melle resinam vorato, id est, cum melle, sic spõgia cum aceto. Hic loquendi modus apud Plinium frequens est.
Ex aduersum, id est, ex opposito. In Adelphis: Ex aduersum fabrica est.
Ex aduorso. In Phor. Ea sita erat ex aduorso.
Abijt ex matrimonio. In Merc. Quasi istius caussa amoris ex hoc matrimonio abierim.
Ex æquo, id est, pariter, simul. Ouid. 4.
Ex æquo & bono facere. In Adelph. Id non fieri ex vera vita, neque adeo ex æquo & bono, sed ex assentando, indulgendo & largiendo.
Ex arbitrio.

Ex animo amicus, votũ, seruus, dolere. Horat. Et faciunt prope plura dolentibus ex animo.

Ex animo est. In Epid.

Ex animo miser fit. i. cupit miser fieri. In Trin.

Ex animo solicitus. In Trucu. Vt miserę matres solicitæq; ex animo sunt, cruciantq;.

Ex animo facere. In Adelphis: Ille quem beneficio adiungas, ex animo facit.

Ex animo quicquam vt fert natura facere, est syncere facere. Terentius.

Ex animo dicere. In Eun. Vtinã isthuc verbũ ex animo ac vere diceres. Cice. Equidem dicam ex animo quod sentio.

Ex animo volo. In Heau. Tibi bene ex aĩo volo.

Ex animo amare. Cic. Te autem alienum hominem ament ex animo.

Ex animi conditione. Salustius.

Ex Aethiopia est vsque hæc. In Eunu. Ex Attica hinc abreptam. Ibidem: Ex Gallia libertus. Suet. Rogo, Philocratẽ ex Aulide ecquis oĩm nouerit. In Capt.

Ex ante diem. Cic. De Quintio fratre nuntij nobis tristes, nec varij venerãt, ex ante diem Nonarum Iuniarũ, vsq; ad pridie Cal. Septemb.

Ex alto. Salustius: Mihi decretũ est, nihil tam ex alto reperiri posse, quod non cogitanti tibi in promptu sit.

Astat ex pictura. In Sticho: At hoc vide, vt facetè atque ex pictura hic astitit, id est, vt picturam spectare putes.

Audiui te ex hoc. In Mil. Nescio tu me ex hoc audiuer is, an non.

Audiui ex. In Epid. Audiui illico ex meo seruo illam esse captam. Plin. Ex Quintiliano præceptore meo audisse memini.

Ex inst

Ex insidijs aucupari, est clanculum resistere. Plautus in Asina. Aucupemus ex insidijs clanculũ quam rem gerant.

Ex authoritate pontificum. Plinius.

Ex bono & æquo. Iulianus: In ijs alter alteri alligatur, de eo quod alteꝝ alter ex bono & ęquo præstare oportet.

Ex composito secundum ordinem datũ. Liuius: Tum ex composito orta vis.

Hic ex adolescēte optimo corruptus est. In Mos.

Ex amore corruptus. In Asina.

Ex ægritudine conijcitur ipse in morbum. Plautus in Pœnu.

Ex consuetudine. Plinius: Hunc rogo ex consuetudine tua, & legas, & relegas, & emendes. Salustius.

Ex incommodis alterius sua comparare commoda. In Andria.

Ex copia piscaria consulere licebit quod emam, id est, pro vel secundum copiam piscium deliberabo. In Casina.

Ex eo nunc misera quem capit dolorem. Terentius in Andria.

Ex equo pugnare, id est, sedentem in equo pugnare. Liuius.

Sæpe ex huiusmodi re quapiam, & ex malo principio, magna familiaritas conflata est. Terentius in Eunucho.

Ex inuidia condemnatus ab omnibus. Plin.

Illis satisfacere minime ex disciplina quiui ego. Plautus in Pseud.

Ex diuerso. Plinius: Quamuis ex diuerso, non tamen omnino dissimile.

Bonus volo iam ex hoc die esse. In Persa.

Ex insidijs verba dare. In Aul. Ex itinere.

Ex itinere decertare. Plutarchus in Pan. Aemi. Multa me experiẽtia vetat aduersus instructã aciem ex itinere decertare.

Memini me aduocatũ ex iudicibus datum. Plin.

Adeo ne est demens ex peregrina. In And.

Ex periculo discrimen adire. Plin. Gratulare mihi, gratulare etiam literis ipsius, quę ex periculo eius tantum discrimen adierunt, quantũ ex salute gloriæ consequentur.

Ex dignitate. Cicero: Facis ex tua dignitate, & ex Republica.

Excedere ex pueris. Idẽ: Vt primũ ex pueris excessit Archias, ad scribẽdi studium se cõtulit.

Excedere ex ephebis. In Andria: Nam is postquã excessit ex ephebis.

Ex aqua euasit. Plautus in Ruden.

Ex ea re. In Hecyr. Tum matrem ex ea re, aut me vxorem in culpa inuenturum arbitror.

Ex eo die. Plin. Athletę ea deberi sibi putant statim ex eo die quo sunt coronati.

Ex eo fit vt. Cic. Ex eo fieri vt mulierculæ magis amicitiarum prę sidia quęrant, q̃ viri.

Ex obsidione in tutum duxi manipulares meos. Plautus in Mostell.

Ex memoria vobis Quirites quid senatus censuerit, exponam.

Ex reis eximere. Cice. Quo tempore oĩs illa mea festinatio fuit cũ periculo capitis, ob eam caussam ne tu ex reis eximerere, si ego non adfuissem ad diem. Exire ex vrbe. Idem.

Ex oratore arator factus est. Cic.

Ex insulso salsum facere. In Ruden. Bonum est quod habeas gratiam merito mihi, qui te ex insulso salsum feci opera mea.

Ex ignorantia, id est, incuria.

Ex more. Verg.5. Cunctis ex more vocatis.
Ex more facere. Plinius.
Ex aliorũ more. Saluſt. Neq; id tempus ex aliorũ more quieti aut luxurię concedit.
Ex neceſſitate facere. Plinius.
Ex neceſſitate dolere. Idem.
Ex vera vita ſit. In Adelphis.
Ex gratulando. In Capt. Vix iam miſer ex gratulando eminebam.
Ex ædibus herus. In Amph.
Hæres ex beſſe. Plin. Reliquit hæredes, ex beſſe nepotem, ex tertia parte neptem.
Ex hac re. In Eu. Non dubium eſt, quin mihi magnum ex hac re ſit malum.
Ex hoc miſera ſolicita eſt. In And.
Ex aliorum ingenijs nunc me iudicet. In Eu.
Ex annulo imago. In Pſeudo. Miles hic reliquit ſymbolum expreſſum in cera ex annulo ſuam imaginem.
Ex iure manu conſertum, id eſt, per iuſtitiam. Cicero: Iſtic non ex iure manu conſertum, ſed ferro magis rem repetunt.
Ex inopinato. Saluſtius in Iugurth.
Ex improuiſo. Plautus in Ruden. Ex improuiſo filiam inueni.
Ex induſtria, eſt ſtudioſe. In Pœn. Nunquã ceſſauimus ex induſtria ambę lauari atq; fricari.
Ex ſtudio, data opera, vltrò, prudens, conſilio. Saluſtius.
Ex obuio, in promptu, vbiuis. Quintilianus libro ſecũdo capite ſeptimo: Ex obuio ferè victus, vbi de animalibus.
Ex inſperato. Liuius: Cum clamore, quali ex inſperato fauentium ſolet, Romani adiuuãt militem ſuum.

Ex iniuria insanire. In Adelp. Minime miror, qui insanire occipiunt ex iniuria.

Ex integro agere. Plinius.

Ex illo, subaudi: tempore. Verg. Ex illo fluere ac retro sublapsa referri.

Ex pedibus laborare. Cicero.

Ego lar sum familiaris ex hac familia. In Aul.

Ex ægritudine matrem ipsam mors consequuta est. In Phormione.

Ex amore miser. In Casin. Miseriorē ego ex amore, q̄ te, vidi neminem.

Ex amore illius sanus non es. In Merc.

Ex amore tantū est homini incendium. In Asina.

Ex homine natus. In Eunu. Alterum ex homine hunc natum dicas.

Ex me atq; ex fratre, cuius facile est noscere. Terentius in Adelphis.

Vnus ex omnibus, id est, inter omnes. In Sticho: Crucior patrē tuum, qui vnus ciuibus ex omnibus probus perhibetur, eum nunc improbi viri officio vti.

Ex oībus sæculis. Cice. Ex oībus sæculis vix tria aut quatuor numerātur paria amicorum.

Ex me, ex te ortum. In Adelph. Ex te adeo est ortum. In Eunu. Hoc putant, quicquid factū est ex te esse ortum.

Ex me. Parentes ex me saluta. i. meo nomine.

Ex professo, est palàm, ingenue.

Ex confesso, idem. Quintil. lib. 3. cap. 5.

Ex merito. Ouidius: Leniter ex merito quicquid patiare, ferendum est.

Ex media virtute, philosophia, ratione, pro summa, exacutissima. Cicero secundo libro Officiorum.

Ex medio, vel è medio excedere.

Ex om

Ex omni occaſione. Plinius: Ais quoſdam apud te reprehendiſſe, quod amicos meos ex omni occaſione vltra modum laudem. Idem: Ex occaſione omni quæris triumphos.

Ex ordine. Verg. 4. Geor. Septē illam totos perhibent ex ordine menſes Fleuiſſe. Idem: Videt Iliacas ex ordine pugnas.

Ex ſuo ingenio alium iudicare. Terentius.

Ex ingenio tuo mores alienos probas. In Perſa.

Ex ingenio habere. Quintil. Nihil habere ex ingenio videtur.

Ex pœnitentia. Suetonius.

Ex occulto. Terētius in Eunucho: Fundam tibi nūc nimis vellem dari, vt tu illos procul hinc ex occulto cæderes.

Ex paupertate neque illo quiſquam eſt alter hodie parcior. In Aul. Ex pari gratia.

Ex parte, id eſt, imperfecte. In Trucu. Magna ex parte. Ineptè, pro magna parte.

Ex proximo. Plinius.

Ex quo, pro poſtquam ſæpius non vtimur. Sed ex quo ſcilicet tempore in vſu eſt.

Ex quo fit vt animoſior etiam ſenectus ſit, quam adoleſcentia & fortior. Cic. Plinius: Ex quo manifeſtum eſt, &c.

Amor, ex quo amicitia eſt nominata, princeps eſt ad beneuolentiam coniungendam.

Ex quibus, pro propter quod. Saluſt. In exord. Iugurth. Quæſiuit ex eo, placeret ne iudices à prætore legi. Cicero.

Ex re, pro in rem, ad vtilitatem. Ex re omni erit ſtudere Reip. commodis.

Ex re tua fuerit. In Capt. Ex tua re feceris.

Ex fide. Cicero: Statues vt ex fide, fama, reque mea videbitur.

Ex Re-

Ex Republica. Cicero: Facis ex tua dignitate, & ex Republica.

Ex ipsa re mihi incidit suspitio. In And.

Ex aliquo nasci. Natus est ex me, ex te, &c. Ter. Conuinces facile ex te natum.

Ex te natum est hoc mali.

Ex te nata est hæc sententia.

Scire ex. Terentius in Heaut. Ex me vt sciat sibi filium rediisse.

Ex sententia, id est, ad votum. In Hecy. Spero hãc rem euenturam nobis ex sententia. In Merc. Nocte hac quieui non satis ex sententia.

Ex animi sententia. Salust. Me quidem ex animi sententia nulla oratio lędere potest. Terẽtius: Isthuc tibi ex sententia obtigisse lætor. Idẽ: Pisces ex sententia nactus sum.

Ex sententia non satis sum hero, id est, non perplaceo. In Persa.

Ex sententia seruire hero. In Aulu.

Ex sententia seruus. In Capt.

Ex sententia amborum fiet. In Truc.

Ex summis opibus viribusq; experiri, niti. Plautus in Merc.

Ex se exhibere negotium. In Pœn.

Ex se hunc reliquit filium. In Aulu.

Ex sese aliud magis habet & maius. In And.

Ex fuga literas dare, vel ex tempore, est subitò, repente, veloci calamo, citra otium scribere.

Ex tempore datum, pro celeri calamo scriptum.

Ex tempore viuere, est præsentibus rebus cõtentum viuere.

Ex tempore. Plin. Dicit semper ex tempore, sed tanquam diu scripserit. i. impræmeditate.

Ex tempore, ex temporis conditione. Cicero: Vnius generis quæstiones sunt hæ omnes in

quibus

quibus officium ex tempore quæritur.

Ex illo tempore. Ineptè, ex tunc.

Ex templo, statim. In Amph. Se exercitũ ex templo domum reducturum.

Ex vultu cognoscere. Cic. Nõ solum ex oratione sed & ex vultu et oculis, et frõte (vt aiũt) meũ erga te amorem perspicere potuisses.

Ex gratia in inuidiam venire. Plin.

Ex iure hesterno panem atrũ vorent. In Eunucho

Ex tuis verbis meum futurum corium pulchrũ prædicas. In Epid.

Ex vero nomine vocor Ioannes. In Stich.

Ex vinculis caussam dicere, id est, alligatum.

Ex voto rem succedere, idem quod ex sententia, Ineptè, ad votum. Ex voto viuere.

Ex vsu, id est, ad vtilitatem. In Persa: Ex tuo inquam vsu est, eme hanc. In Merc. Non ex vsu nostro est. Terentius in Hecyra: Ex vsu quod est, id persequar. Cæsar: Vtrum prælium cõmitti ex vsu sit.

Ex vsu quicquã discere. Teren. Scitũ est, periculũ ex aliis facere, tibi quod ex vsu siet.

Ex vtilitate. Cic. Legem (vt æquum est) ex vtilitate Reipublicę considerate.

Ex vnis geminas mihi cõficies nuptias. In And.

Ex vtero. In Trucu. Quid illi ex vtero exitio est, priusquam poterat ire in prælium?

EXTRA.

Extra numerũ esse. In Men. Quid ergo extra numerum es mihi?

Extra numerũ quippiam facere, est prętęr modũ Horatius. i. quin es cum aliis?

Extra ostium. In Phormione: Sed me censen potuisse omnia intelligere extra ostium, intus q̃ inter se ipsi egerint?

Extra pretium est. Plautus in Pœnu.

Extra te vnum.i.præter. In Phor. Neq; cognatus extra vnã aniculam quisquã aderat. In Amph. Nemo extra vnum te est.

Extra iocũ.i.serio. Cice. Sed me hercle, extra iocũ homo bellus est.

Extra turbam. In Amph. Extra turbam ordinum colloquuntur simul.

Extra noxam, id est, culpam. In Hecyra: Sum extra noxam.

Extra ordinem, pro ex ordine.

Extra omnem aleam positus, Adagium.

I N.

In, cum verbis in compositione positum, augere magis videtur, quàm negare: Cum participijs verò, contra.

In, interpositũ suo casui. Cic. Quò in genere, &c. Verg. Ac veluti magno in populo.

In ære meo est, id est, mihi obstrictus est.

In æs incisę sunt literæ, leges, non in ære.

In ægritudine has ædes emit, id est, pœnitet, dolet emisse. In Mostell.

In aëre piscari, In mari venari, frustra laborare.

In ætate. In Trin. Nam & stulte facere, & stulte fabularier, vtrũq; in ætate haud bonum est.

In aqua scribis, id est, nihil agis.

In æternũ. Plin. Quos quidẽ, non in pręsens tantum, sed in æternum repressisti.

In agendo. In prologo Adelph. In agendo partem ostendent.

In apparando consumunt diem. In Adelph.

In aliquo referre gratiam. In Rud.

In ambiguo est. In Trin. Etsi admodum in ambiguo est etiam nunc quid de hac re fiat.

In amicitiam esse. Cicero: Ab exteris nationibus quę in

quę in amicitiam Po.Ro.ditionemq; essent, iniurias propulsare.
In animis nostris es. Plini. Eras enim in animis, in iudicijs nostris.
In annũ: Inepte, pro anno vno. Cato: Si quid desit, in annũ vt cõparetur. Liuius: Designati cõsules in eum annũ fuerant. Idẽ: Magistratibus in annũ creatis. In singulos annos.
In ante diem. Cice. Dixi ego idem in senatu cædem te optimã contulisse in ante diem quintũ Calendarum Nouembris.
In apertũ proferre. i. in publicum vulgare. Cice. Hoc tamen opus vt in apertũ proferas. Hora. In apertum proferet ætas.
In bonis, inter bonos. Cic. Sed hoc primũ sentio nisi in bonis amicitiam esse non posse.
In calce operis. In extremo literarũ tuarũ calce.
In cœnam. In And. Olera, & pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni.
In commune loqui. Plin. De huius nequitia, sanguinarijsq; sententijs, in commune omnes sui per cœnam loquebantur.
In cõmune cõsulere. In And. Id oro te, in cõmune vt consulas. In cõmune metuo. In Asina.
In cogitando. In Sticho: Atq; in cogitando mœrore angor.
In concubinatum dare sororem. In Trin.
In conspectum aspicere. In Persa: Age, illuc aspice de procul in conspectum.
In crastinum vos vocabo, vulgò, pro crastino. In Pseud. Nunquã me viuum quisquam in crastinum prospiciet diem. In Stich.
In culpa inuenire aliquem. In Hecyra: Tum matrem ex ea re, aut me vxorem in culpa inuenturum arbitror.

In culpa esse. Cic. Vt is in culpa sit qui faciat, non qui patiatur iniuriam.

In delitijs. In Asin. Vxori meæ surripiam in delitijs pallam quã habet, atq; ad te deferam.

In denegãdo. In And. Id genus hoĩm est pessimũ in denegãdo modo quis pudor est paululum.

In qua die. In Eunucho: Postremo & qua in die parua perijsset soror.

In codicem & in tabulas referre dicebant vel nomina, vel pecunias, aut res alias, quum per ordinem describebant. Vide Hadr.

In cœlo esse, supra modum fortunatum esse, ac gloriosum.

In diem viuere, est sine prouidẽtia vel sine solicitudine crastini. i. futuri. Cic. Nos in diem viuimus. Liui⁹: In diem rapto viuit. Plinius: Qui voluptatibus dediti quasi in diem viuunt, viuendi caussas quotidie finiunt.

In diem abire, est differri aut auferri. In Phor. Pręsens quod fuerat malum, in diem abijt.

In diem, in horam. i. in spatium vnius tantũ diei, vnius horæ. Ouid. Currus petit ille paternos Inq; diem alipedũ ius et moderamen equorũ.

In hũc diem, pro hoc die. In Stich. I modo, alium conuiuam quęrito in hũc diem tibi. In Pseud. Da in hũc diem operam quęso mihi. In Stich. Nam illi heri, me vocauerant in hunc diem.

In primam diem vel horam. i. vsq; ad.

In hunc diem. i. vsq; ad hũc diem. In Pseud. Eum circuire in hunc diem, &c.

In hanc horam, id est, pro hac hora.

In eum diem. In Casina.

In hunc annum, pro hoc anno.

In eum annum. In vnum annum, &c.

In quintum annum, pro quinto anno.

In dies,

In dies, subinde, per singulos dies, sed cũ quodã incremento. Liuius: Qui senescit indies. Cice. Quum id malũ serperet indies magis.

In diem tertium. Liuius: Naues in diem tertium expediri iubet.

In dies singulos. Cic. Illa in dies singulos magis magisq; opinio hoĩm cõfirmatur. Idem: Crescit in dies singulos hostium numerus.

In his diebus. In Capt. Nam illum cõfido domũ in his diebus me reconciliascere.

In diebus paucis vel pauculis. In Andria: Ferè in diebus paucis quibus hęc acta sunt, Chrysis vicina hęc moritur.

In duos menses, pro duobus mensibus.

In domo, pro domi. Quintil. In domo furtum factum ab eo qui domi non fuit.

In disciplinam traditus, pro docẽdus. Suetonius: Anneoq; Senecæ iam tunc senatori in disciplinam traditus.

In digito habere annulum. Terentius.

Lupus est in fabula, Adag. quum interuenit is, de quo mentio fit. In Adelph.

In diuitias adoptauit. In Pœnu. Is in diuitias homo adoptauit hũc, quum diem obit suum.

In diuitijs esse. In Capt.

In dubio est. In Andr. Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur.

In eodem hęsitas luto. i. negotio implicaris.

In eadem es naui. i. in communi periculo.

In expectatione esse. In Mili. Vide ne sis in expectatione, ne illam animi excrucies.

In equo sedere. In faciem. i. coram. Hora. In faciem permulta loquutus, vocatus.

In fabulis esse, pro traduci sermone hoĩm. Sueto. Cœna quoq; eius secretior in fabulis fuit.

In foribus adesse, id est, instat, in proximo est.
In futurum. Plinius.
In gratiam redire, est in pristinam amicitiam redire. Cicero.
In genua astat. In Casin. Cõtinuo in genua astanti pectus mihi pedibus percutit.
In isthac. In Adelphis: Sino, habeat, in isthac finem faciat.
In hoc sumus sapientes, q naturã optimam ducẽ tanquam deum sequimur. Cic.
In honore hoĩm. Plin. Sunt in honore hoĩm, & in honore famę magna nomina, &c.
In horam viuere, est sine cura.
In vna hora. In Pseud.
In horas. i. per singulas horas. Horat. Mutatur in horas. Idem: Quod quisque vitet nunquã homini satis cautum est in horas.
In ingressu. Plinius: Hæc tibi domine, in ipso ingressu meo scripsi.
In insidijs esse. In Pseud. Ingredere in viam dolis & ego hic in insidijs ero.
In incerto res. Plautus in Capt. Mihi res omnis in incerto sita est.
In ius ire. Terentius: In ius eamus.
In re incipiunda. In Phormione.
In infinitũ. Plin. In infinitum epistolã extendam, si gaudio meo indulgeam.
In itinere. In Heaut. Hoc ipsa in itinere alteræ dũ narrat, fortè audiui.
In iureiurando. In Curc. Qui tibi in auxilio in iureiurando fuit.
In loco fratris amare. In And. Si te in germani fratris dilexi loco.
In limine offendere. In portu impingere, id est, statim in ipso operis ingressu peccare.
In loco

In loco.i.opportune,data occasione. In Adel.Pecuniam in loco negligere,maximũ interdũ est lucrũ.Horat.Dulce est desipere in loco.

In loco posita. Cicero: Vt hæc ipsa ædilitas,recte collocata, & iudicio populi in loco posita esse videatur.

In lucro & in lucris ponere dicitur, quum aliqd præter spem euenit.

In manibus est.i.paratũ,& in promptu est. Cice. Res est in manibus. Idẽ: Ex ijs libris quos in manus habeo.Idẽ:Quę in manibus habemus.

In manum esse. Salust.in Iugurth.

In manu est,id est,in potestate.In Merc.Illi suam rem esse æquum est in manu. In Hecyra:Tibi in manu est ne fiat.

In manũ vel manus dare. In Phor. Dic quid velis dari tibi in manũ, vt herus desistat litibus.

In manus incidere, venire, est pœnis obnoxium fieri. In manum conuenire. Vide Had.

In me. In Eun. In me planè dij potestatem suam omnem ostendere.

In medio cursu subsistere,est rem in media opera relinquere.

In medio cursu literarum resistere.

In medio esse. In Adelph. Mater virginis in medio est ipsa,virgo, res ipsa.

In medio relinquere,est ex industria prætermittere alijs censendum.

In memoriam redire & regredi.In Capt.Nũc demum in memoriam redeo,quum mecum cogito. In memoria habere.

In,pro propter. Verg.4.Aut hęc in fœdera veni.

In mente esse, pro scire. Terentius: Nihil ne in mente est?

In mente est mihi. In Amph.Qui isthuc in mẽte

est tibi, mi vir, percontarier? In Bacch. Magis vnũ in mente est mihi nũc, satis vt cõmode pro dignitate obsonij hæc cõcuret coquus.

In mentem venire cũ infinitiuo. Cice. Hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere.

In mentem venire cum genitiuo.

In mentem venire illius temporis. Cice. Quum illius temporis mihi venit in mentem. Idem: Facite vt vobis triennij totius veniat in mentem. Idem: Venit enim mihi fani, loci, religionis illius in mentem.

In metu esse. In Pseud. Nũc in metu sum maximo. In Heau. In metu esse hunc illi vtile. In Phor. Nescis quo in metu, et quãto in periculo sim.

In militem, pro quolibet milite, Liuius: Singulis in militem tunicis imperatis.

In capita singula, pro singulis capitibus. Cæsar: In capita singula seruorũ ac liberorum tributum imponebatur. Liuius: Quod prælium in capita statuisset.

In singulas ciuitates, id est, pro. Cic. Describebat Censores binos in singulas ciuitates boum.

In centum sues, decẽ verres satis esse putãt. Varro: Ne minus habeamus in centenas oues singulos homines. Idem: Congij olei in viros singulos dati. Liuius.

Prorogatum in annum imperium est. Idem.

In more est. Plin. Ludos ineunti, semper assurgi etiam ab senatu in more est.

In morem, id est, secundum consuetudinem. Vergilius quinto & octauo.

In modum perpetuum perij. In Most. Nunc ego perij plane in perpetuum modum.

In modũ peregrinum. In Trin. Is modo exornetur graphice in peregrinum modum.

In modum amici. Suet. Cui quum se gratum & acceptum in modum amici videret, &c.
In monendo. In Bacch. Metuo, in monendo ne mihi desuat oratio.
In morte. In Men. Qui in morte regnum Hieroni tradidit.
In noctes singulas. In Truc. In noctem. Verg.
In noxia est. In Phor. Haud ita est, hic ĩ noxia est.
In numerum redigere, est ordine ponere.
In numerũ ludere, id est saltare. Verg. Tum vero in numerum Faunosq; ferasq; videres Ludere
In numerato habere, id est, in promptu. Quintil. De actore facile dicente ex tempore, dictũ est ingenium eum in numerato habere.
In occulto. Plau. Nihil ego ĩ occulto agere soleo.
In odijs resident mores pristini. In Trucul.
In oculis habitare, est ita frequentem & assiduũ esse, vt quasi in oculis habitetur. Cice.
In ore est omni populo. In Adel. 1. vulgo fertur.
In oculis ferre, diligere. In oculis esse, diligi. Cicero: Balbum in oculis fero. Idem. Publicanis in oculis sumus.
In opere faciundo consumere operam. In Heaut.
In os, in faciem laudare. In Adel.
In ordine. Plaut. Omnem in ordinẽ rem facere.
In ordinem redigi, vel cogi, inter viles vel abiectos numerari. Liuius. Tribuni plebis in ordinem redacti, id est, contemptui habiti.
In pariundo. In Andria. In pariundo aliquot af fuerũt liberæ.
In parte caussæ. Plinius. Nitebamur nos in parte caussæ, sententia Meti Modesti optimi viri.
In parte. In Asina. Viginti minas ei det in parte hac amanti vt liceat potirier.
In eam partem accipere, ea lege. Terentius.

In partem, particula iuncta cum atq;. Cęsar. In partem iuris, atq; ipsi erant, receperunt.

In paucos dies, pro paucis diebus. Liuius. Obsidio in loco nudo atq; inopi, vix in paucos dies tolerabilis erat.

In pedes. In Eunucho. Vbi vidi, ego me in pedes, quantum queo.

In pedem, pro vnoquoq; pede. Cice. Is se ternis nummis in pedem tecum transegisse dicebat.

In perendinum, Inepte, pro perendino. In Trin. Tu in perendinum paratus sis, vt dicas.

In perpetuum. In Heau. Non ego in perpetuũ dicebam, vt illam illi dares, verum vt simulares

In posterum. Quintilia. Multa linguæ vitia, nisi primis eximantur annis, inemendabili in posterum prauitate durantur.

In potestatem esse. Cice. Vestros portus in prædonum fuisse potestatem sciatis.

In portu nauigare, extra periculum esse.

In potiundo. In Heaut. Tuum esse in potiundo periculum non vis.

In pręsentia. In Adel. Mallem auferre potius in præsentia. In Heau. Suauia quæ essent in præsentia, prima habere.

In pręsens. Plinius. Quos quidẽ non in præsens tantum, sed in æternum repressisti.

In pręsenti. Cic. Hęc ad te in præsenti scripsi.

In primis, ante oẽs vel oĩa. Salu. In primis arduũ videtur, res gestas scribere. Idẽ: Id facinus ego in primis memorabile existimo.

In principio. In Phor. Quid cessas hominẽ adire, & blande in principio alloqui?

In pretio esse. In periculo.

In probro esse. In Phormione. Sin patefit, in probro siem.

In procliui. In And. Id faciam, in procliui quod est. i. factu facile.

In promptu. In Pseu. Isthęc insipientia est, iram in promptu gerere. In propatulo. Plinius.

In proximo. In Heaut. Agrum in proximo hic mercatus est.

In proximum differre. Plinius. Dilata res est in proximum senatum.

In publico. In Mostell. In publico omnes porticus commensi sumus.

In punctum, pro in singula puncta. Sueto. Quadragenis in punctum. HS. alea lusit.

In querelis mens eorum. In Menęch.

In re pręsenti esse. Plin. In re præsenti optime deliberabis & constitues.

In rem pręsentē, nō tēpus, sed locū significat. Ci. Si cōstitueris cuipiam te in rem pręsentē esse venturum.

In rem pręsentē excurrere. Plin. Nunc videor cōmodissime posse in rem pręsentē excurrere.

In rem pręsentem perducere. Plinius. Non potui te magis in rem pręsentem perducere, id est, nō potui planius oīa vt acta sunt, scribere, vt perinde omnia teneres, atq; si pręsens fuisses.

In re pręsenti. Pli. Sed ego in re pręsenti inuenisse videor, queādmodū huic piculo occurrerē.

In rem esse, id est, vtilitatem. In Pseud. Quasi qd in rem sit possimus noscere.

In re mea est. In Trucul.

In re ipsa. In Hecy. Nostras mulieres suspectas fuisse falso nobis, in re ipsa inuenimus.

In rem meā, tuam, suā, nostram, vestram esse.

In rem nostram est In. Persa. Age. vt rem esse in nostram putas. Teren. in Andria. Si in rem est vtriq;, vt fiant, accersi iube. In Phor. Ego quę

in rem tuam sint, ea velim facias.

In rerum natura. Cicero. Quę in rerum natura, totoq; mundo constarent.

In reditum, Inepte, vsq; ad reuisum.

In ridiculo haberi. In Pœnu.

In ridiculo esse. In Casina.

In saginā se cōijcere, lautitias sectari. In Trin. In saginam herus se coniecit meus.

In saltu vno. In Casina. Iam ego vno in saltu lepi de apros capiam duos.

In salute alicuius saluere. In Truc. Aegrotare malim, q̄ esse tua in salute sanior.

In sententia esse, manere, Cic. Quā omnia essent in sententia, sic nobis animus &c.

In sententijs positus. In Epid. Qui in tantis positus sum sententijs.

¶In senecta. In Mili. Eam ne pudet tibi in senecta obijcere solicitudinem?

In seruitute hábere. In Pœnu. In seruitute hic habuit duas filias tuas.

In serum, id est, in vesperum. Suetonius. In serū dimicatione protracta.

In singulis stipendijs. In Epid. In singulis stipendijs ad hostes exuuias dabit.

In sodalibus illis es, id est, ex illis, ex illorum ordine. In Persa.

In solatio esse. In Amph.

In somnis, id est, inter dormiendum. Ibidem.

In speciem. Liuius. Ducentos paucos in speciē captiuos.

In spem venire. Cicero. In spem venio aduentum tuum appropinquare.

In summa, id est, summatim. Plinius. In summa, nosti facetias hominis.

In suspenso relinquere. i. in dubio. Plinius.

In ſinu gaudere, eſt tacite ſuaq; fortuna contentũ viuere. Oui. Qui ſapit ĩ tacito gaudeat ille ſinu

In ſententiam ire, Inepte, conſentire in ſententiã Liuius. Omnes in eam ſententiam ierant.

In ſententia manere. Cice. Plane hoc mihi explices velim, in primis maneaſne in ſententia, vt mittã ad eũ quę ſcripſi, an nihil neceſſe putes.

In tam breui ſpatio. In Heau. Ita ne tandem &c.

In tantũ honorem. In Eunu. Ille vbi videt me eſſe in tantum honorem.

In talibus viris. Cicero. Nam hoc quidem in talibus viris quid attinet dicere?

In te eſt mihi ſalus, aut tibi in me. In Pſeud.

In te. In Trinum. Hæc quum audio in te dici, excrucior miſer.

In tempore, opportune. In Capt. Optime mihi in tempore aduenis.

In tempore adire, id eſt, tempeſtiue, opportune.

In tempore ipſo. In Andria. In tempore ipſo mihi aduenis. In Hecyra. Opportune te mihi in ipſo tempore oſtendis.

In tempus. Plinius. Studebat in cœnę tempus. Hora. Et pręſens in tempus omittas.

In tormentis eſſe. Plinius. In tantis tormentis eram quum ſcriberem hæc.

In trãquillo res eſt, dũ nihil timet̃ periculi. Ter. Gaudio amorẽ eſſe omnem in tranquillo.

In triduo hoc. In Perſa. Quos continuo reponã tibi in hoc triduo, aut quatriduo.

In tunicis albis venerunt. Plinius.

In tuſſiendo. In Aſina. Ne ſic tuſſiat, vt cuiquam linguam in tuſſiendo proferat.

In tuto res eſt. In Merc.

In tutum eduxit legiones. In Moſtell.

In veſperum parata. Plautus in Moſtell. Parata

res mala est in vesperum huic seni.

In via. In Menęch. Ne vxor cognoscat te habere si in via conspexerit.

In verba iurare, est promissa iuramento seruare. Hora. In verba iurabis mea. Idem. Nullius ad dictus iurare in verba magistri.

In vniuersum, vulgo, in genere. Quint. Verũ antequã de singulis loquar, pauca in vniuersum de varietate opinionum dicenda sunt.

In vado hærere, In aqua hærere. Adagium.

In vado. Terentius. Omnis res in vado est, id est extra periculum.

In vices canere, loqui, nugari, scribere, id est, per vices, aut vicissim.

In vtramuis aurem dormire, est nihil periculi timere. In Heaut.

INTER.

Prępositio inter, per se simplex & perspicua est. Cæterum composita variat. Ter. Age inepte, quasi non norimus nos inter nos.

Inter alias. In Pœnu. Sicut hodie nos inter alias præstitimus pulchritudine.

Inter cõuentum, pro in conuentu. Suet. Inter cõuentum matronarum correpta iurgio.

Inter cœnã, tẽpore cœnę. Ci. Si hoc tibi inter cœnã, et in illis immanib⁹ poculis tuis accidisset

Inter cum gerundio constructum.

Inter cœnandum audiui. i. dum cœnarem.

Inter legendum, scribendum. i. dum lego aut legitur. Inter eundum.

Inter agendum, id est, dum agés. Verg.

Inter scyphos. Cice. Illuseras heri inter scyphos quod dixerim.

Inter tot dies. In Trucul. Inter tot dies quidem hercle iam actum aliquid oportuit.

Inter initia. Pli. Videor ergo summam voti mei consequutus, quũ inter initia fœlicissimi principatus tui probaueris me.
Inter ista. Plin. Integrũ, probũ, industriũ, atq; inter ista reuerendissimum mei expertus.
Inter moras. Plin. Inter moras, consul citatis nominibus & peracta discessione, mittit senatũ.
Inter manus arripere, est collatis simul manibus aliquem sublimem ferre. In Mostel. Arripite hunc intro actutum inter manus. Liuius. Inter manus domum allatus.
Inter manus esse. i. in potestate esse. Vergil. Ante oculos, interq; manus sunt omnia vestras.
Inter manus versari, est in vsu esse. Pomponius. Nec versantur omnino scripta eorũ inter manus hominum.
Inter nos concertatio fuit. In Adelp. Nunquam vidi iniquius certationem comparatam, quã quæ hodie inter nos fuit.
Inter nos dictum hoc fuit. In Adel. Vin bona dicam fide, quod hic inter nos liceat.
Inter nos ludamus. In Sticho. Nos volo tamen ludere inter nos.
Inter nos sordemus alteri, id est, alter alteri displicet. In Trucul.
Inter opus, id est, dum operatur. Tibullus. Crura sonant ferro, sed canit inter opus.
Inter pœnam. Suetonius.
Inter præcipua sæculi ornamenta numerandus. Plinius. Vir est optimus, & inter præcipua sęculi ornamenta numerandus.
Inter rem agendam. In Cist. Sed inter rem agendam istam herę huic respondi quod rogat.
Inter sese fabulantur. In Epid. Occœpere aliæ mulieres duæ post me fabulari inter sese.

Inter se amplexari. Plau. Postq̃ exierint porta nihil cessatũ illico osculari, atq; amplexari int se

Inter se loqui. In Pœn. Quid illi loquuti sunt inter se? dic mihi.

Inter triennium continuum. In Sticho. Quot potiones mulsi, quot autem prandia, quæ inter continuum perdidi triennium.

Inter vias. In Eunu. Dum rus eo, cœpi egomet mecum inter vias.

Inter se. Terentius in Andria. Et fingunt quandã inter se nunc fallaciam.

Inter vos bene dicatis. In Mil. Bene quęso inter vos dicatis, & mihi absenti tamen.

Inter se, inuicem. Vergi. Conuersiq; oculos inter se atq; ora ferebant.

Inter, in medio. Multa cadunt inter os & offam. Adag. Multũ differt inter noctuã & aquilam

Inter calicem supremaq; labra.

Inter, postpositum suo casui. Cice. Quę si quos inter societas aut est, aut fuit, aut futura est &c

Bonis inter bonos necessaria beneuolentia. Cic.

INTRA, INFRA.

Intra, tempus, vt Veniam intra horam, nõ infra.

Intra Calendas, Intra ferias. In Truc. Intra viginti dies. Intra vndecim dies. Plinius.

Intra hos proximos decem annos. Idem.

Iliacos intra muros pugnatur & extra. Horatius

Infra, locum, vt infra tectum. Refertur etiam ad dignitatem & personam. In Eunu. Tace tu, quem ego esse puto infra oẽs infimos hoĩes.

Infra dignitatem tuam est, id est, minus q̃ dignitatem tuam deceat.

Nihil infra se putabat, nisi quod infra consulem esset. Plinius.

Intra modum, id est, citra modum. Cic. Modice hoc fa-

hoc faciam, aut etiam intra modum, id est, minus quàm modice.
Intra famam. Quintilia. Hortensij scripta tamen intra famam sunt.
Intra diem mortis, vt aliquid fiat, si quis dixerit, ipse quoq; dies, in quo quis mortuus fuerit, numeratur, Vlpianus.

IVXTA.

Iuxta, apud. Vergilius. Humilis volat æquora iuxta. Plautus. Iuxta te sum.
Iuxta, simul. Varro. Cum interea lucubrando faceret iuxta ancillas lanam. i. vnà cum ancillis.

OB.

Ob, ꝓpter. In And. Ego pretiũ ob stultitiã fero.
Ob nullam noxiam. In Pœnu. Sine te verberem item, vt tu mihi fecisti ob nullam noxiam.
Ob decẽ minas ager oppositus est pignori. Ter.
Ob rem. In Phor. Non pudet vanitatis? D. Minime, dum ob rem.
Ob industriam. In Casin. Illa autem quasi ob industriam mihi aduorsatur.
Ob, ante. Ob oculos. Cice. Ob oculos versabatur. In Trucul. Scortorũ ob oculos adducent. In Mil. Nunc demum experior ob oculos caliginem penitus mihi obtigisse. Liuius. Vt mors ob oculos omnium esset.
Ob, pro ad. Ennius. Ob Romam noctu legiones ducere.
Ob, pro circum in compositione, vt obambulare, obsidere vrbem, id est circumsedere.
Obire prouinciam, fundos, terras, sacra, munus, munia, legationes.
Ob, pro contra in compositione. In Sticho. Si rex obstabit, regem peruertito ipsum. Ibidem. Si tibi nulla ægritudo est animo obuiam.

PALAM.

Palam, coram omnibus, manifeste. Liuius. Rem creditori palam populo soluit. Ouid. Et fleuit populo Cæsar vtrumque palam.

Palàm sæpius est aduerbium. In Pseudo. Res palàm cognoscitur. In Capt. Omnis res palàm est. In Eun. Sin falsum, aut vanum aut fictum est, continuo palàm est.

Palàm beatus. In Phor. Quod habes, ita vt voluisti, vxorem sine mala fama, palàm beatus.

Palàm mentiri. In Truc. Si illud quod volumus dicitur, palàm commentiuntur.

PENES.

Penes, plerumque potestatem significat, aut locū, cum accessio est laudis, vituperij, cōmodi vel incommodi. Ouid. Me penes est vnum vasti custodia mundi. In Pœnu. Iuppiter, quem penes spes vitęque sunt omniū hominum. Varro Seruorum cura penes dominos sit.

Penes quos laus adhuc fuit. Cice. Penes eosdem pericula belli, penes quos p̄mia essent. Liui. Omnia adsunt bona, quem penes est virtus. In Amph. Fides penes authores sit.

Penes te potestas. In Trin. Cum penes te potestas omnis quidem foret meæ vitæ.

Penes, pro apud. In Adel. Quid? isthęc iam penes vos psaltria est? Penes scenam .i. apud.

PER.

Per, refertur ad locum. Per forum. Verg. 6. Longe lateque per vrbes. In Epid. Per omnem vrbem quem sum defessus quærere.

Per vices. Per domos.

Per adoptionem pater. Plini. Auunculus meus, idemque per adoptionem pater, historias & quidem religiosissime scripsit.

Per ætatem. In Adel. Sineres nunc facere, dũ per ætatem licet.

Per caussam, significat per simulatã caussam. Liuius. Vt cùm appropinquaret ianuæ rex, per caussam aliquam in angustijs sustineret à tergo agmen.

Per speciem, sub prætextu vel specie. Liuius. Nocte per speciem venandi vrbe egressi.

Per, iurantis. Per Iouem. Per deum iuro.

Per deos. In And. Per ego te deos oro, vt ne illis animum inducas credere.

Per hanc dexteram. In And. Quod ego per hanc te dexteram oro. Per fidem. Ibidem,

Per tuã fidẽ perq; huius solitudinem te obtestor.

Per ego te hæc genua obtestor. In Menæch.

Per fortunas, quoniam Romæ manes, primum illud perfice. Cicero.

Per ego vobis deos atq; homines dico. In Men.

Per, ad tempus refertur. Plin. Per septem dies sydus crinitum apparuit. Per dies. Per annos. Per sæcula. Verg. 6. Aeternumq; tenet per sæcula nomen.

Per, obtestantis. Vergi. Per connubia nostra, per incertos hymeneos.

Per lachrymas oro. Verg. 6. Per amorẽ obtestor.

Per veterem amicitiam rogo.

Per alios frui honore. Plinius.

Per alium ostendere suam sententiam. In Heaut.

Per alium dare aliquid. Ibidem.

Per amicitiã et gratiã impetraui à fratre. In Mil.

Per annorũ curam natus. In Sticho. Per anni tempus. Hircius. Neq; per anni tempus in mari classes sine periculo vagari poterant.

Per cœnam hanc tibi in cœnato esse licet. In Sti.

Per comitatem omnia disperdidit. In Trinum.

Per deridiculum dedit mihi verba. In Pseud.
Per ridiculum. In Trucul.
Per dolum capta vrbs. In Bacchi. Per sycophantiam & doctos dolos auferre. In Pseud.
Per iocum promittere. Ibidem.
Per ludum & iocum occursum est rapinis. Plini.
Per Dionysia mater pompā me specitatū duxit, pro spectatum. In Cistel.
Per abnegantiæ est in compositione, vt perfidus, periurus.
Per fidem deceptus sum. In Mostel.
Per focum prunas trahere.
Per figuram offerre iusiurandum. Sueto.
Per flagitium famam perdere. In Trinum.
Per herbas fundi, vel fusus, est sparsim in gramina iacere.
Per gratiam abire. In Milit. Per gratiam bonam abeat abs te.
Per hyemem niues cadere, non grandinem.
Per vnam literam scriptum cognomen animaduerto. Suetonius.
Per hostes, per tela, per ignem euadere. Hora.
Per mare, pauperiē fugiēs, per saxa, per ignes.
Per illos licet. In Pœnu.
Per me. Cicero. Quod per me certior fias.
Per me, per te, per illum stat. Cæsar. Vti cognouit per Afranium stare, quo minus prælio dimicaretur.
Per me sibi habeat licet, id est, habere sino.
Per murum aufugere.
Per hunc nulla est mora. In Andria.
Per mē percontatus sum, sineq; iudice aliquo, id est, solus.
Per metum mussare. Plinius.
Per manus tradita est disciplina, vel historia dicitur, quę

tur, quę non monumentis literarum, ſed verbo tantum traditur, & à maioribus ad poſteros ſine literis tranſmittitur.

Per manus quicquam tradere, Inepte, de manu in manum, vel de manu vnius in manum alterius. Liuius. Diſciplina militaris tradita per manus iam inde ab initijs vrbis. Cęſar. Nonnullę de muris per manus demiſſæ.

Per meridiem æſtate arcus non cernuntur. Plini.

Per ſignificat vſq; ad finē, vt perlegere, perferre.

Per momenta. Plini. Ita eſt aliquid, quod huius fontis excurſum per momenta repercutiat.

Per nebulam ſcire. In Pſeud. Quæ quaſi per nebulam noſmet ſcimus atq; audiuimus.

Per nos. In Merc. Per nos quidem hercle egebit qui ſuum prodegerit.

Per, propter. Sal. Incedunt ora veſtra magnifice.

Per ora virorum volare, eſt celerem fieri. Vergil. in Georgicis.

Per ordinem fungi honoribus. Plinius.

Per pacem liceat. In Amphi. Obſecro vt per pacem liceat te alloqui, vt ne vapulem.

Per partes emendare. Plinius.

Per partes facere. Idem.

Per quod effectum eſt vt te conſulerem. Idem.

Per ſe. Ci. Amicitia per ſe & ꝓpter ſe expetenda.

Per ſeipſa. Salu. Parū tuta per ſeipſa probitas eſt.

Per ſilentiū adeſſe æquo animo. In prolog. Phor.

Per ſilentium nunquam agere mihi licitum eſt. In prologo Hecyrę.

Per longiſſimum ſpatium hoc receptaculo vtetur. Plinius.

Per plures ſucceſſiones traditæ.

Per, pro nimis, vehementer, vt pertinax, id eſt, nimis tenax.

Per te stetit quo minus hæ fierēt nuptię. Teren.
Per tempus.i.opportune. Idem. Per tempus aduenis. In Hecyra. Per tēpus egredi. In Tru.
Per tempus subuenire alicui.
Per omne tempus quo fuimus vnà. Plinius.
Per viam. In Pseudo. Cor mihi nunc per viā est. In Cist. Per viam fabulātur.
Per vices.i. vicissim. Plin. Per visum. Cicero.
Per vinum exortum dissidium. In Milit.
Per vim consules creantur. Plinius.
Per vim vitium oblatum virgini. In Adel.
Per vim lata lex. Plinius.
Per, syllabica adiectio significat per tempus, vt paulisper, aliquantisper, parumper, tantisper.
Per, iunctū nominibus adiectiuis, aduerbijs, siue verbis, vehementiā significat. Perplacet, valde placet, perbenignus, perpulchre, perbelle.
Per valitudinem. Cicero.
Per vicarium, per legatum rem perficere.

PONE.

Pone, post. In Curc. Pone ædem. In Pœnu. Pone nos recede.

POST.

Post. Horatius. Quærenda pecunia primum. Virtus post nummos.
Post aliquot aristas.i. annos. Poëticum est. Verg.
Post montem oppositum.
Post hominum memoriam, ab hominum recordatione. Cice. Instant post hominū memoriā paratissimi, magnificentissimiq; ludi. Idem. Quod nemo vnquam post hominū memoriam fecit. Ibidem. Nemo vnquā post hominum memoriā paratior, vigilātior, copiosior.
Post hominū ætatem. Nostra memoria. Patrum memoria non est factū simile, inepte, hominū recor-

recordatione,noſtro tēpore, patrū tempore.

Poſt homines natos. Cice. Optimus longè poſt homines natos. Idē. Vnius poſt homines natos fortiſſimi viri. Idem. Longe autem poſt homines natos improbiſſimus.

Poſt hunc diem. In Rud. Nunquam hercle iterū defraudabis me poſt hunc diem.

Poſt tempus. In Capt. Sero poſt tempus venis.

Poſt id locorum.i.poſtea. In Truc. Eradicare eſt certū cū primis patrē, poſt id locorū matrem

Poſt, id eſt, ſecundum deum veritatem colendā. Adagium Pythagoræ.

Poſt principia. Teren. Ego hic ero poſt principia,id eſt, retro.

P R AE.

Præ,ante. Liuius. Prę ſe armentum agens.

Præ,abſolute poſitum. Ter. I præ,ſequar.

Præ cum datiuo poſuit Plautus in Pœn. Trecentos nummos philippeos portat præ ſibi.

Præ, comparationem aliquando inducit elegantiſſime. Prę nobis beatus videris.i.plus nobis In Epid. Atq; me minoris factum prę illo.

Prę,ad comparationem. Cice. Non tu quidē vacuus moleſtijs,ſed prę nobis beatus.

Hic ego illum contempſi prę me. In Eunu.

Omnia ſibi poſtputāt prę meo commodo. Ter.

Te poſtputaſſe oēs res prę parēte intelligo. Idē.

Paruam Albam prę ea quę cōderetur fore. Liui.

Sanus ſi ſim, prę te medicū mihi expetā. In Mer.

Prę quod. In Sticho. Imô res omnes relictas habeo,præ quod tu velis.

Prę quā. In Amphi. Parua res eſt voluptatum in vita prę quā quod moleſtum eſt.

Prę vt. In Menęch. Modeſtior nunc quidem eſt de verbis præ vt dudum fuit.

Prę, propter. Prę amore exclusit hūc foras. In Eu, Neqꝫ miser me commouere possum prę formidine. In Heau. Præ gaudio, vbi sim, nescio.
Prę iracundia non sum apud me. Terentius.
Prę furore, præ mœrore, præ dolore, præ lachrymis, prę timore. Prę angustia nescio qd agam
Præ pudore rubescit.
Præ manibus, id est, in promptu. In Bacchi. Reddidi patri omne aurum, quod mihi fuit præ manibus.
Prę manu dare, est ad vsum, ante omnia, vulgo ante manū dare. In Adel. Atqꝫ huic paululum aliquid prę manu dederis, vnde vtatur.
Præ me fero, præ te fers, præ se fert, id est, vultu & gestu ostendit & confitetur.

PRAETER.

Præter excipiendi vim habet. In Amph. Nec nobis præter me alius quisquam est seruus. Ibidem. Nunc quidem pręter nos nemo est.
Pręter hęc. i. vltra, præter ea. Quint. Multa erant præter hæc quę obijci merito potuissent. Terentius in Amph. Præter omnes illum amo.
Pręter consilium facere.
Præter cætera, id est, plus q̃ cætera. In And. Horum ille nihil egregie præter cætera studebat. In Adelphis. Erat forma pręter cęteras honesta ac liberali.
Pręter decorem rex induit rusticum.
Pręter expectationem.
Præter æquum & ętatem meam. In Hecy. Meo labori haud parcens pręter æquum atqꝫ ætatem meam.
Pręter ætatem doctus, sapiens.
Præter æquum & bonum. In Adel. Nimium ipse durus est, præter æquumqꝫ & bonum.

Pręter

Præter ætatem. Puer prę́ter ætatē ſapit. In Epid.
Præter ætatē & virtutem ſtultus eſt. In Heau. Mihi videre prę́ter ætatem tuam facere.

Præter ius fasq;.

Præter libidinem. In Hecy. Fortaſſe aliquāto iniquior erat prę́ter eius libidinem.

Præter modum. Cic.2. Off. pro maxime.

Præter morem. In Andria: Præter ciuium morem atque legem.

Præter naturā, Cic. Multa autē impendere videbantur præter naturā etiam prætercp fatum.

Præter opinionem. In Hecyra: Te eſſe præter noſtram opinionem comperi. Cic.2. Off.

Præter optatum. Cicero: Illud etiam accidit præter optatum meum.

Præter riſum, iocum. Præter rationem.

Præter ſententiam. In Merc. Omnia mihi hodie eueniunt præter ſententiam, id eſt, contra voluntatem, opinionem, deſiderium.

Præter ſolitum. Horatius.

Præter ſpem. In Andria: Præter ſpem euenit. In Merc. Præter ſpem ſaluæ ſumus.

Præter hac. In Rud. Si præter hac tu verbū faxis hodie, ego tibi comminuam caput.

Præter, ante. Cicero: Præter oculos Lelij hæc omnia ferebant.

PRO.

Pro, neque hæc infimæ elegantiæ particula.
Tres minas pro iſtis duobus præter vecturam dedi. In Moſtell.

Pro peccatis. In And. An vt pro huius peccatis, ego ſupplicium ſufferam?

Pro ſeruitio. In And. Hoc tibi pro ſeruitio debeo

Pro facultate.

Pro cauſſa, vel propter. Plin. Hęc tibi pro amore

mutuo ſcripſi. In Eunu. Ego te pro iſtis dictis & factis vlciſcar. In Amp. Tametſi pro imperio vobis quod dictū foret, ſcibat facturos.
Pro, propter. In Hecy. Pueri inter ſeſe quā pro leuibus noxis iras gerunt.
Pro veritate affici pœnis. Pro iuſtitia.
Pro libertate dimicandum eſt.
Pro patria mori dulce & decorum eſt. Hora.
Pro virtute, vincere duros caſus.
Pro liberis exponi periculis.
Pro amicis. Saluſt. in Cat. Pro Milone. Pro Archia. i. propter, ſeu ob defenſionem Archiæ.
Pro bonis ſtudijs defendendis.
Pro. i. loco. In Eunu. Pro illo te ducam. In Moſt. Continuo pro imbre amor aduenit. In Merc. Qui amat, ſi quod amat habet, id ſatis habet ſibi pro cibo videre, amplecti.
Pro me. i. loco meo. Pro nobis. Pro Ioanne.
Pro ancilla habere. In Perſa: Vtrum tu pro ancilla me habes, an pro filia.
Pro, aliquādo rationē vel proportionē quādā indicat rei, cui præponitur. In Adel. Eduxi à paruulo, habui, amaui pro meo. In Cap. Pro ignoto me aſpernaris. In Mer. Ita inſtas, vrges, quaſi pro noxio. In Capt.
Pro rota me vti licet, vel ego huc, vel illuc vortar, q̄ imperabitis. Saluſ. Hiſq; permiſſum eſt, vti pro tēpore atq; periculo exercitū compararent. i. pro ratione temporis & periculi.
Pro, ſecundum. In Phor. Nemo ſatis pro merito gratiam regi refert.
Pro ſapientia. In Adelph. Sedulo moneo quę poſſum pro mea ſapientia.
Pro imperio. In Phormione: Satis pro imperio, quiſquis es.

Pro ſa-

Pro ſano loqueris, qui me meo appellas nomine Plautus in Menæch.
Pro ſtercore aliquid habere, vili facere. In Truc. Bona ſua pro ſtercore habet.
Pro, ante. Saluſt. Qui niſi maturaſſet, pro curia ſo cijs ſignum dare. Pro templo. Pro foribus. Pro caſtris.
Pro, in. Plin. Sedeo pro tribunali. Idem: Tibi maximus honor excubare pro templis.
Pro virgine dari nuptum non poteſt. In Adelph.
Pro aliquo ſtare, id eſt, defendere. Terentius: Niſi hęc ita eſſent, prò illo haud ſtares. Verg. Pro turribus aſtant.
Pro eo ac. Ser. Sulp. Sanè quã pro eo ac debui, grauiter moleſteq; tuli. i. ita vt debui.
Pro eo ac ſi. Vlpianus: Pro eo eſt ac ſi adhibitus non eſſet.
Pro eo atq; ſi. Idem: Pro eo habendum, atq; ſi nullo iure factum eſſet.
Pro certo habere. In Adelp. Pro certo ne tu iſtæc dicis? Cicero: Neq; nuntiabatur quicquam quod pro certo haberemus.
Pro iure meo imperitabam. In Capt. Quod ante hac pro iure imperitabam meo, te oro nũc per precem, per fortunam incertam.
Pro tuo iure oras. In Ruden.
Pro ſuo iure agere omnia. In Adelphis: Non neceſſe habeo omnia pro meo iure agere, id eſt, pro authoritate aut merito.
Pro me facit, id eſt, vtile eſt.
Pro parte mea. Plinius: Offero pro mea parte tantundem. In Ruden. Sine me mea pro parte loqui.
Pro mea parte, id eſt, pro virili. Cice. Vt ita fieret pro mea parte adiuui.

Pro ri-

Pro ridiculo putare aliquem. In Heaut. Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat,id est, pro fatuo habet.

Pro se quisque,id est,quisq; pro virili,de singulis vel pluribus dicitur.In Heaut.Pro se quisque sedulo faciebat. Cice.Pro se quisq; manus affert.Verg.Pro se quisq; vi.. In Amph.Pro se quisq; id quod potest & valet,edit,ferit.Ouidius:Pro se quisq; timet.

Pro se vterque.Horatius:Missi magnis de rebus vterque.

Pro se dicere.In prol.Hecy.Ne ille pro se dictum existimet.Idem:Vt pro se diceret.

Pro se quisque sedulo faciebat, id est, quisque suum fecit officium.

Pro tempore,pro re,pro loco. Inepte, pro qualitate temporis, rei,loci. Cæsar:Consilium pro tempore & pro re caperet. Salust. Ipse pro re ac loco paulatim procedere.

Satis pro tempore. Verg. Pro re pauca loquar. Terent.Pro re nostra.

Pro opibus. Salustius:Quod singuli pro opibus quisque quàm plurimas vxores,denas alij,alij plures habeant.

Pro opibus facere mœnia,est sumptus pro quæstu facere,Adagium.

Pro virili parte. Liuius:Plus sibi q̃ pro virili parte annitendũ esse. Cic. Tum me eius beneficio plusquã pro virili parte obligatum puto,Inepte,pro posse meo.

Pro rata parte. Pro virili. Pro viribus, idem. Cic. Omnia ista perinde vt data sunt,pro rata parte à vita,longa aut breuia dicuntur.

Pro portione. Cato:Pro portione oĩa ea facito.

Pro copijs. Salustius:Ipse pedes pro loco atq; co-

pijs

pīįs instruit exercitum. Pro occasione.
Pro materia dolere. Plus doles q̄ pro materia. Ouid. Nec pro materia fertur doluisse.
Pro necessitate.
Pro meipso. Cic. Antequā pro L. Murena dicere incipio, pro meipso pauca dicam.
Pro moribus cōsulere. Salustius: Sibi quisq; pro moribus consulant.
Pro more facere, dicere, viuere.
Pro animis hominum & moribus se gerere.
Pro ingenio.
Pro mea, tua dignitate, conditione.
Pro sua libidine.
Pro merito: In Phor. Nō potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia.
Pro, in compositione nūc corripitur, nūc producitur. Verg. 9. Procul hinc, procul este prophani. Ouid. Promittas, facito.
Propola, præemptor, q vendit iam statim empta
Prò, tono graui notata, interiectio indignantis. *πρὸ, Græce, pro nobis signat, ut προπίνω, id* est, præbibo.

PROPE.

Prope, iuxta. In Rud. Prope me hic nescio quis loquitur. Curtius: Quum prope id oppidum copias constituissent.

PROPTER.

Propter, alicuius caussa. In Phor. Qui sæpe propter inuidiam adimūt dimitti. In Eu. Scin turbam hanc propter te esse factam?
Propter, pro prope. In Adel. Nimium istoc abisti hic propter hanc assiste. Cic. Quid illa sibi statuæ volunt propter ædem Vulcani?
Propter, sine casu. In Adelphis: Ibi angiportum propter est.

SECVNDVM.

Secundum, pro iuxta, prope. Seruius Sulpi. Duo vulnera accepisse, vnum in stomacho, alterũ in capite secundum aurem.

Secundum, post. In Capt. Nam secundũ patrem tu es pater proximus. Cice. Proxime autem & secundum deos, homines hominibus maxime vtiles esse possunt.

Secundum, pro, vel iuxta. Suet. Absentibus secũdum pręsentes dabat. Cice. De absente secundum pręsentem iudicare, id est, pro absente iudicare ac si pręsens esset.

Secundũ, in. Sueto. Adfirmabat ipsum esse cuius imago secundũ quietem obuersata sit.

Ferre sententiam secundũ testamentũ. i. pro testamento, vel in fauorem testamenti.

Secundũ te ille mihi ita est, vt sit pene par. Cic. id est, secundo loco aut proxime.

Secundũ te nihil est mihi amici⁹ solitudine. Cic.

Secundum, super. Salustius: Secundum ea vti deliberetis.

Secundum facta & virtutes aliquem collaudare id est, pro factis. In Eunucho: Ordinem dicendi secundum vires ingenij dabant, id est, pro viribus ingenij. Fabius.

Secundũ Platonem. i. iuxta sententiam Platonis.

SECVS.

Secus, prope. Secus decursus aquarum seruntur salices.

SINE.

Sine, absq;. In Heau. Sine auro tum ornatam.

Sine capite fabula, dicitur imperfecta. Adagium.

SVB.

Sub cum ablatiuo. In Epid. Sub vestimentis secum habebant retia.

Sub cõ

Sub conditione. Sueto. Sub ea tamen conditione ne cui fidem meam obſtringam.
Sub exemplo. Plin. Diſpice an tu quoq; ſub hoc exemplo ſomnium iſtud in bonum vertas.
Sub exitu, pro ſub exitum. Sueto. Sub exitu quidem vitę palàm vouerat.
Sub vrbe eſt agelli paululum. In Adelph.
Sub manu tabellarios habere, id eſt, in promptu & in proximo.
Sub, prope. Verg. Quo deinde ſub ipſo Ecce volat. Sub cum accõ, pro circa. Sub idem tempus. Liuius: Vtriq; legati ferè ſub idem tempus ad res repetundas miſſi.
Sub horam pugnæ tam arcto repente ſomno deuictus, vt ad dandum ſignum ab amicis excitaretur. Suetonius.
Sub, ſtatim poſt. Cic. Sub eas autẽ redditæ ſunt.
Sub, ante. Vergilius: Poſtesque ſub ipſos Nituntur gradibus.
Sub manus ſuccedere, eſt non ægre, appoſite, expedite, prompte cõtingere. In Mil. Lepide hoc ſuccedit ſub manus negotium. Ibidem: Bono animo es, negotium omne iam ſuccedit ſub manus. i. bene & ad optatum contingit.
Sub veſperum. Cęſar. Sub veſperũ Cęſar portas claudi, militesq; ex oppido exire iuſſit.
Sub imperio alicuius eſſe. In Heau. Locus, occaſio, ætas, mater, ſub imperio cuius eſt, mala.
Sub pœna capitis. Sueto. Sub mortis pœna.
Sub pœna perpetuæ ſeruitutis. Idem.
Sub, in compoſitione datiuum aliquãdo exigit. vt Subſcribere cauſſæ, ſubeſſe imperio, ſubuenire egeno vel calamitoſo, &c.
Sub terra eſſe, latere. Horat. Quicquid ſub terra eſt, in apricum proferet ætas.

Sub dio, id est, sub cœlo, aut in agro, ruri. Horat.

Sub dium, motum significat, id est, in publicum. Horatius libro primo, Ode. 18.

Sub his, pro post hęc. Vergilius & Cicero.

Sub prādio, cœna, somno, nocte, tecto, &c. id est, inter prandendum, in nocte, &c.

Sub prandium, cœnam, somnū, noctem, tectum vesperum, occasum solis, oculos, dies festos, galli cantum, hoc tempus, ipsam lucem, id est, ante prandium, &c.

Sub sole, aut sub cœlo, id est, vbiuis terrarum, in mundo, aut in vniuerso orbe. Nemo hoc homine sub sole est doctior. Hoc facto sub cœlo nihil est molestius.

Sub iudice lis est. Horat. Grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est.

SVBTER.

Subter, ferè semper accū habet, siue quies fuerit, siue motus. Statius: Desilit in campos qui subter mœnia nudos Asseruat manes.

Subter, poëtice ablatiuum habet. Verg. Quum tamen omnes [illegible] habet subter densa testudine casus.

SVPER, SVPRA.

Super relatiuum habet subter.

Super cū accusatiuo pro vltra. Verg. Super Garamantas & Indos proferet imperium.

Super filiam. In Aulu. Iuxta rem mecum tenes super Euclionis filiam, id est, de.

Super cœnam. Plin. De huius nequitia, sanguinarijsq; sententijs in commune omnes super cœnam loquebantur.

Super hęc, aut super his, prater hęc. Plinius: Vir grauissimus, doctissimus, disertissimus, super hæc occupatissimus.